

دریژترین سال

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی روشنیبری

*

خاوهنی ژیمنتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بهدران شههمهه حبیب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

زوهدى داودى

دريژترين سال

رؤمان

وهرگيرانى:

سهباح ئيسماعيل

ناوى كتيب: دريژترين سال - رؤمان

نووسينى: زوهدى داودى

وهرگيرانى: سهباح ئيسماعيل

بلاوكراره ئاراس - ژماره: ۷۳۸

پيت ليدان و ههلهگري: بۆكان نوورى + تريسكه ئهممه + كارزان كانه بى

دهرهينانى هونه ريبى ناوه وه: ئاراس ئه كره م

به رگ: مريم م موته قيبان

چاپى به كه م، هه ولير ۲۰۰۸

له به رپوه به رايه تيبى گشتيى كتيبخانه گشتييه كان له هه ولير ژماره ۱۱۴۲ ي سالى ۲۰۰۸ ي

دراوه تى

پيشه‌کى

زوهدى داوڊى رۆماننوس سالى ۱۹۴۰ز له خورماتوو هاتووته دنياوه. سى سال له كهركووك ماموستاي سهرهتايى بووه، دواى نهوهش سى سالى له ژوره تاريك و نووتهكىن زيندانهكاني باقوبه و رومادى و حيللهدا گوزهراندوو. پاشان خوڤندنى ميژوو و فلهسهفهى له زانكوى لاپيزگى ئهلمانيا تهواو كرد و له سالى ۱۹۷۶دا بروانامهى دكتوراي له فلهسهفهى ميژوو بهدست هيناوه. له ۱۹۸۱ - ۱۹۹۲ ههر لهو زانكويه له بهشى ميژوو ماموستاي ياريدهدهر بووه.

له سالى ۲۰۰۴دا گهرايهوه كهركووك و بۆ ماوهيهك له زانكوى كهركووك وانهى گوتهوه. له سۆنگهى ناآرامى رهوشى كهركووكهوه بۆ يهكجاري گهرايهوه ئهلمانيا. تا نووكه «۱۴» كتيبى بهعهرهبي و ئهلمانى له نيوان كۆمهله چيرۆك و رۆمان و ميژوو و ههرگيپان داناون. زوهدى داوڊى يهكيك له نووسهرانى چالاكى گرووپى كهركووك (جماعه كركوك) بووه، كه له سالانى شهستهكاني سهدهى رابردودا گور و تينيكيان خستبووه بهر نهدهبي قهتيسماوى عيراقى و نهو كۆمه مهنگهيان شلهقاند. له ميژه نهو كهسكى كۆشه نشينه و له پهراويزدا بهبيدهنگى داهينانى خوڤى دهكات. پهنگه نهمهش بۆ نهو سى سالى زيندانىكردهى بگهريتهوه.

سهرهتا بهچيرۆك دهستى پى كرد و پاشان لهسهر رۆمان گيرسايهوه. ديارترين رۆمانيشى سىيىنهى دۆلى كفرانه (درىژترين سال)، (سهردهمى ههلاتن)، (وهرچهرخانهكان). نووسهر لهم سىيىنهيهدا باس له دهقهرى گهرميان بهتاييهتى و چهقى شارى كهركووك بهگشتى دهكات. دهكرىت بلين رۆمانىكى ميژووييه و جار جاريش بهفانتازيا ماركيزيهكهى له رووداوه ميژووييهكان دوور دهكهويتهوه، تا زياتر بهواقيعهكهمان ئاشنا بكات.

رۆماننوس ههولى داوه ميژوو بكات بهكههرستهى رۆمانهكهى، نهك رۆمانهكه بكات بهكههرسته بۆ ميژوو. واتا له پيناوى ئايندهدا مامهله لهگهلا رابردودا دهكات.

نووسهر لهم رۆمانهى بهردهستتاندا باس له زولم و زۆردارى و گهندهلى دهسهلاتدارانى توركه عوسمانيهكان له ناوچه كوردنشينهكاندا دهكات، كه چۆن له ههولى نهوهدا بوونه دوويههكى و ناكۆكى له نيوان هۆزه كورد و عهرهب و توركمانهكاندا بچين و دهركيرى دوژمندارى و شهريكى بى ئامانى ههميشه بهردهواميان بكن. نووسهر ژيرانه له ناو گوندهوه بهكوچه و كۆلانهكاندا شوڤر بووتهوه و دهمانباته ناومالى يهك بهيهكى كهسايهتويه سهرهكويهكان، تاكو بهنهپنويه تاكه كهسييه چهپنراو و متبووهكانيان ئاشنا ببين.

زۆربهى زۆرى كاراكتهرهكاني رۆمانهكه له لايهنى سيكسيهوه چهپنراون و نهوى بهبير و خهيالماندا نايت بهدزيهوه دهيكهن. نازانيت نهفرهتيان لى بكهيت، ياخود بهزهبيت پيياندا بيتهوه؟ داخۆ نهو شته تابويانهى دهستى بۆ دهبن، رهوان ياخود نهفرهتليكرآ؟ ئاسايين ياخود دژ بهدابونهريت؟ بهگشتى ئافرهت لهم رۆمانهدا رۆلى دامركيئنهروهى حهزهكاني پياو و قوربانى و ئاگركوژينهروهى ناكۆكويهكاني ناو خيالهكان دهگيپريت. لى نهوى مايهى ئوميدده، بهئاشكرا بيت ياخود بهپهنهان، نارهبابى لهو دابونهريت و گوپرايهلييهى بهسهرياندا سهپنراون، بهدى دهكرىت.

زوهدى داوڊى لهم رۆمانهشيدا وهكو چهپرهويك، هاوشيوه رۆماننوس (غائب توعمه فهران)، سهرهراى گهران و سووران و ئاوارهبون و دووركهوتنهوهى، ئينجاش له ههموو رۆماننوسه عيراقيهكان زياتر بهخاك و كيشهكاني ولاتهكهيهوه پهيوهسته. يهكيك لهو خهسلهتانهى كارهكاني زوهدى داوڊى پى دناسريتهوه، تيههلكيشكردنيهتى له نيوان ديكۆمىنتى ميژوويى و بنياتى گيرانهوهى هونهريى چيرۆكى فانتازى. خالى بههيزى رۆمانهكه لهوهدايه، نووسهر له پهنجهرهكاني لاتهنيشتهوه له ميژوو دهروانيت، نهك له دهركهه لهسهر گازى پشت والاي ميژووي بهفهرمى نووسراوى توومارى رووداوهكاني دهسهلاتداره بههيزهكان، چونكه تهنيا بهم شيوهيه دهكاريت، پانتايى راستى ژيان بى سانسور و كۆت و بهند و ساختهكارى بگيپيتهوه.

زوهدى، محيدين زهنگنه و يهشار كهمال و سهليم بهرهكات و دهرويشيان ئاسا، بهزمانىكى دى ئيش و ئازارى نهتهوهكهى دنووسيتتهوه و له ميللهتانى ديكهى دهگهيهنيت.

ماوه ته وه بلیم نووسهر سه ره تا ئەم پۆمانه ی له سالانی ۱۹۸۷ - ۱۹۸۹ دا به زمانی ئەلمانی نووسیوه و له سالی ۱۹۹۳ دا به چاپی گه یاند. پاشان هه ر به خویشی سالی ۱۹۹۴ وه رگیترا وه ته سه ر زمانی عه ره بی.

***

له وه رگیترا نی ئەم پۆمانه دا نووسه رانی دلسۆز و به ئەمه ک، حه مه سه عید زهنگنه و ئەدیپ نادر و به کر ده رویش یارمه تییه کی زۆریان دام، به ده قه کور دییه که دا چونه وه و به مه به سستی ده وله مه ندردی پیشنیاز و تیبینی جوانیان ویدام، سوپاسیان ده که م و منه تباریانم.

وه رگیترا

هەردوو ڕەخى ڕووبارەكە بەجۆرەها ڕووەك و دەوێن و دارى بەرز داپۆشرا بوون. ژالە بەگۆلى سى و پەمەيبیەوه، بنە بەلەك، ئاژدەوێن، هەنجیر و هەرمى كۆپیلە، جگە لە هیلانە كەو و كۆتر و مراوى. زۆر جاریش ڕەو قەتتى مینا پەلە هەورى كۆچەرى بەسەر ڕووبارەكەدا دەفڕین دا ئاو بخۆنەوه.

هەر یەكێك لەو سى كۆرپژگانە، دەزووى خۆى بەكلكى دوویشكەكانییهوه بەستبوو، هەر كۆلاژدمیكیش ئەگەر پێوهى درا، یاخود ویستی مەیدانەكە جى بهیلت، ئەوا بپاری مەرگی بەسەر خۆیدا داوه. لە دوا ساتى گەمەكەشدا هەریەكە و كۆلاژدمیكى چزو براو بۆ خۆى دەهیلتتەوه. كاتیک دوویشكەكانى قادر بەزین، سەرە زلە پانەكەى بەرز كردهوه و بەبیزارییهكەوه سەیری كرد و لە چالى نا. كەچى هەندەى نەبرد كۆنیکى دى دۆزییهوه و دوویشكەكەى نایە زارى كۆنەكەوه، تا بچیتە ژوورەوه. دەمیک لە نیو كۆنەكە بزر بوو، چاوى لە جوولەى دەزووێكە برى، كە خەریك بوو كرژ دەبوووه. پاشان هیدی هیدی دەزووێكەى ڕاكیشا، هەستى كرد قورسە، ئاوى لە هاوێلەكانى دایهوه و بەشادییهوه گەفى لى كردن:

– ئیستا یارى دەست پى دەكەینهوه. با بزانین لە كۆتاییدا كى دەبەزى.

كاتیک كۆلاژدمەكەى لە نیو كۆنەكە هاتە دەرى، كۆلاژدمیكى زەبەلاح و پرى وپرای خۆى هینا بوو، مقەستەكانى لى گیر كردبوون و بەنەرمى كلكى دەجүүлاند. هەینی كۆنەكەى دەرماند، تا پرى گەرانەوه لە دوویشكە تازەكە بگرى، گوتى:

– پەلەت نەبى حیاتم، شەرىكى تەرت لە پیتشە.

بەسەرى دارەكەى دوویشكەكەى بەرز كردهوه و خستییە بان ئەوانى دى. وا دیار بوو ئەوانى تر شەكەت و ماندوو بووبوون، هیزیان لەبەر برا بوو، كەچى ئینجاش لە شەر نەدەكەوتن. كاتى ڕۆستەم تیبینیى ئەوهى كرد دوویشكەكەى قادر دى و دەچى، لە شوینەكەى دانیشت و گوتى:

– ئەم شەرە بەرامبەر نییە. كۆلاژدمەكانى ئیمە شەكەتن و دەمیکە خەریكى شەرن، كەچى تۆش بەسەربازىكى تازەوه دیتتە مەیدان!

عەباس لە جیگەكەى خۆى بلند بوووهوه و جلەكانى چاك دەكردن، گوتى:

– قادر تۆ ئەم ماته دۆرای، دەتوانى سەربازەكەت بۆ ماتهكەى تر هەلگریت.

سى كۆرپژگە بەلاپالى گردهكەوه بەدەورى قۆرتە بچووكەكەدا لەسەر دەم ڕاكشابوون، چاودیریى كۆمەلێ زەردە كۆلاژدمیان دەكرد، كە ئالۆزكا بوون بەیەكدا و لە شەرىكى بى ئاماندا بوون. جار جار یەكیان لەخۆوه سەرى هەلەبەرى نەكو بەرخىك، یاخود بزنىك لە ڕانە پەرتبوووهكەى دەم شیوه بەسەوزەلانییه داپۆشراوهكەى بەر تیشكى خۆرى نیمچە گەرمى مانگی گۆلان، دابرا بى.

دۆلەكە ڕووبەرووى زنجیره شاخى مازووخ، كە لەپەر دواى دەهات، دەبوووه. تا كەندەلانیكى قوولێ سام لى نیشتوو چى بكات، لە بەرى ئەوبەرىشهوه هەورازى بەرز و بلندی جەوێل قاجر بەرەو ڕووى دەبوووه. زى ئاوسپیش بەبەرەنگاربوونهوه و خۆ خەملاندنەوه دەیکردن بەدوو لەتەوه و خۆى دابوو بەر سىبەرى چەندین جۆرە درەخت و ڕووهكى پیا هەلقزوى گول و پونگە و ڕیحانەوه، كە بۆنیان بەدەر بەندە شیدارەكەدا بلاو دەبوووه، نەمى بەئاسمانا چووى تاڤگە چكۆلەكان و ئاوى كانى، كە لەملا و لەولای دەربەندەكەوه هەلەقۆلین، لە شیوهى ئاونگ، یاخود پرووشە دەرژانە دۆلەكەوه و لەگەل شیبوونهوهدا دەبوونه پەلكە زىرینە.

هەر ئەوهندەى ڕووبارەكە دەربەندەكە دەداتە پاشى خۆى ڕیرووهكەى فراوانتر دەبیتەوه، تا دۆلە ئاو بلوورینەكەى دەلێى نیو لەپى دەستە، لە ئامیز بگرى. ئیدی ڕووبارەكە بەهیمنى و ڕوونى شۆر دەبوووه و وردە شەپۆلەكانى خۆیان بەكەنارەكەدا دەكیشان و تیک دەشكان، زیخ و چەوه رەنگاوپرەنگەكانیان دەشۆردنەوه و دەنكە لەكانیان دەهاویشتنە كەنارەكەوه، تا جارێكى دى بیگەریننە زىیهكەوه.

لە هەندىك شوینیشدا وردە شەپۆلە هەلاتووكان خۆیان بەدیواری كەندەلەكەدا دەدا، تا چالى قوولێ لى بكەن و بەئاوى شینی تژی بكەنەوه، یا پىچى توند بەدەنەوه و هۆمەنى گەورەى رەق و تله تاویر بەدەر بكەون. لە بەرى ئەوبەرىشهوه بنى ئاوهكە دیار بى و بەردە گرکانیكان و دەوێنە ژالەكان بەدەر بكەون.

قادر دوو پشکه که ی له مه میدان کشانده وه و خستییه جاخیکی چکۆله وه و نه و جا هه لیدایی:

- باشه. ئەوا من سەربازەکه ی خۆم کشانده وه، با بزانی ماتی داها توو کی دەبیاتە وه.

هەردووکیان لە گەمە که یان بەر دەوام بوون، دوو پشکه کان تا بلایی ماندوو بوون، جوولە یان لە بەر برا بوو، بۆیە بە یه کجاره کی وهستان و یارییه که به بەرامبەر بوون کۆتایی هات. قادر تا ئەو کاته له شوین خۆی وهستا بوو، چاودیری میگه له که ی دهکرد و له سه رخۆ پارووه نانیکی دهجاوی، به گالته پیکردنه وه گوتی:

- کولژدمه کانتان له چال نین و منه ی هی تر بکه ن.

رۆستهم و عه باس دوا ی ئەوه ی دوو پشکه کان یان له چال نا، به رزه یی ههستان و به پیتان کوتایانه وه. رۆستهم له کاتیکدا هیشتا دهیپهستییه وه، گوتی:

- با رانه که به رهو شوینیکی تر بجوولین.

قادر پارووه که ی دهجوی و چون چاوی له شتیک بیت، له دووری دهروانی:

- رۆستهم، له گه لما سهیر که. واپزانم ئەو سیانه نه ناسن.

رۆستهم و عه باس به لاپره سه نییه وه له هه مان شوینیان ده نوړی. سی خالی رهش له ئاسۆ دهجوولانه وه، رپی گوندی «بانشاخ»، که که وتبووه سه ر بلندترین به رزایی ده م چه می ئاوه سپییان، گرتبووه به ر. رۆستهم دوا ی ئەوه ی به دهستی راستی سیبه ری بۆ چاوه کانی کرد، گوتی: سی سوار ی نه ناسراون.

عه باسیش هه لیدایی: دوو انیان جلکی جه ندرمه یان پۆشیوه.

قادر له جاوین وهستا، له کاتیکدا ترس به پروویه وه دیار بوو، گوتی:

- خیرا که ن با برۆین تا به باپیره زۆراب بلین.

رۆستهم رووخساره لاکیشه یییه که ی زهرد هه لگه را و گوتی:

- ئیوه لیره بمین. من هه وال به باپیره زۆراب ده دم.

سواری پشتی ئەسه سه سی بوو، وهکو با به رهو گوندی بانشاخ تیی ته قاند. کوپخا زۆراب خۆی دابووه سه ر سه رینیکی له په ر دروستکراودا و، ویرای په مه زان و

میرزای هاوه لی قسه و هه کایه تیان گه رم و قاوه ی چیشته نگاویان ده خوارده وه. به قامکه باریکه کانی ده نکی ته زبیه دریه که ی ده ژماردن و له ژیر لیه وه ناوی خوی دینا. هه نگینی رۆسته می دیت له سه ر پشتی ئەسه که یه وه خۆی هه لدا، ئەویش گورج راسته یی به شیویه ک وهستا، که له گه ل ته مه نه هه شتا سالییه که یدا نه ده گونجا. ته زبیه و دارجگه ره که ی تووردا یه لاه و به دهنگیک خالی نه بوو له ترس، گوتی:

- په نا بۆ تو خودایه، یاستار.

رۆستهم به شله ژاوییه وه گوتی:

- بابا. سی سوار ی نه ناس به رهو گوند دین. دوو انیان جلوبه رگی جه ندرمه یان پۆشیوه.

په مه زان ترس و تۆقین رووخساری داگیر کرد، گوتی:

- یاخوا قهت به خیر نه یه ن.

میرزاش که شله ژاوییه ییوه دیار بوو، له شوینه که ی هه لستا و گوتی:

- هه رگیز له دهستیان قوتار نابین، ئەگه ر بچینه ئەوه پیری دونیاش.

زۆراب دهستی رۆسته می گرت و بله ز له گه لیا به رهو پیلقه له گل دروستکراوه دا پراوه که ملی نا. په مه زان و میرزاش به دوا یانه وه بوون. ده می گه شتته سه ربانه که رۆستهم به دهستی ئاماژه ی بۆ سی سواره که کرد، که له دووره وه سی خالی رهشیان ده نواند. زۆراب گوتی:

- ئا ئەوه تان، بینیانم.

په مه زان بۆی ته واو کرد:

- خۆیانن، یوزباشی و قۆلچی و چاوش.

زۆراب له کاتیکدا به نه رمی له پیلقه کان ده هاته خوار ی، گوتی:

- بوونی یوزباشی له گه لیاندا نیشانه ی شوومه، گومانی تیدا نییه زه لامیان لیمان ده وی.

کاتی گه شتته ئاستی دیوه خان، به واقور ماوییه وه له یه کیان دهروانی، بیدهنگی

دايگرتببون. زۆراب دەستی بەسەری رۆستەما هینا و بەهیمنییەوه پیتی گوت:

- کورم، بەسەر هەموو گوندەکاندا بسووریۆه، پەلە مەکە. زۆریان ماوه بگەن. تەنیا ژن و مندال بمین، هەرچی زەلامەکانن، ئەوانەى له ژوور چوارده سالییەوهن با گوندەکانیان بەجی بهیلن. تا تاریکی دادیت کەس نەگەریتەوه دى، تیتگەیشتی؟ رۆستەم خۆى هەلدايه سەر پشتی ئەسپەكەى و وەكو تیر دەرپەرى...

زۆراب فنجانی قاوهى تری هەلقوراند، خۆى بەژووریکدا کرد و دیار نەما. دواى ئەوه داواى له ژنەكەى کرد جلوبەرگی بۆنەکانى بۆ ئاماده بکات، کە پیکهاتبوو له کەوا و سەلتە، قۆلى درێژ و پان له قوماشى لووسى خەتدار دوورا بوو، پشتینەكەشى له قوماشى رەنگاورەنگ دروست کرابوو. بەپریاسکەیهكى بچووکەوه له ئۆدەكەى بەدەرکەوت. بى ئەوهى پریاسکەکە بخاتە لاه، بلەز جلهکانى له بەر کردن و مشکیکەى لەسەرى بەست و خەنجەرە دەبانەكەى بەپشتینەكەیدا کرد. خۆى بۆ پیشوازی میوانە نابەدلەکانى ئاماده کرد. ژنەكەى رایەختیکى هینا و بەتەنیشت لبادەكەوه له بەر سێبەرەكەى بەرامبەر مالل رایخست. کاتى شێخۆى کورە گەرەوى کویخا زۆراب هەوالەكەى ژنەفت، بەپەله قاترەکانى بەستنهوه و خیرا بەرەو دیوهخان کەوتە رى، ژنەكەى گاز کرد، کە لهو کاتەدا سەرقالى مەشکەژەنین بوو، تا له پاککردنەوه و گواستنەوهى رایەخ بۆ ناو دیوهخانەکە یارمەتى سنجانى باوهژنى بدات.

زۆراب دەستەکانى خستبوونە پشتییهوه و بەشلەژاوییهوه له بەر دەرکە دەهات و دەچوو. هەرچی رەمەزان و میرزاش بوون له شوینی خویان ویستا بوون، چرکەیان له خویان برى بوو. میرزا ویستی کاریک بکات شلەژاوییهکەیان بشاریتەوه، گوتی:

- چی ئەلین؟ دەوارەکە هەلدم؟

رەمەزان بەبیزارییهکەوه باگۆى داوه:

- چادر بۆ خوۆشى و ئیقەومان هەلەدرى، نەك بۆ ئەم هەرچی و پەرچییانە. ئەودەمى سنجان دوو بالیفى هینان، بەسەرسورماوییهوه له مێردەكەى روانى، چونکە هیچ کات ئاوا بەو شلەژاوییهوهى نەدیتبوو، گوتی:

- زۆراب، چیتە بۆ شپرزە بوویته و ئۆقرە ناگرى؟ دەلێى کێچ کەوتوووته کەولتەوه.

زۆراب قەیرى له رپووخسارى ژنەكەى رامای، کە تا ئیستا شوینەوارى جوانییهكەى پێوه ماوه، گوتی:

- ئەم سیانەى دەبنە میوانمان زۆر له کێچ خراپترن.

بەدەنگیکى گەرمى پر له شوۆخى و گوێ پى نەدانەوه گوتی:

- ئەوه له کەیهوه گرفت و تەگەرە له دەستت گیرى خواردوووه کویخا؟ شێخۆ بەرخیکى دایه عەرزا، بەر له نیوهرۆ خواردن ئاماده دەبیت، ئیتر ترسى چیتە؟ چۆن هاتن ئاواش دەگەریتەوه.

زۆراب بەزمانیک کە شێوه بى ئومیدییەكى له خۆ گرتبوو، گوتی:

- یوزباشى سنجان، یوزباشى... نازانین له چ توخمیکە.

سنجان لهو دەمەى بەجی هیشتن، رووى له هەرسێکیان کرد:

- ترسم له ئەنگۆ نییه، ئیوه زۆر له یوزباشى بەهیزترن. چۆن دەبى پیاو لهو تەمەنەى ئیوهدا بترسیت؟

هەرسێکیان بەخەنینەوه و له رپوودامانەوه له یەکیان روانى. زۆراب هەستى بەجۆره بەخۆنازین و دلنیاوییەك کرد، چونکە هەر کات ژنەكەى گەشبین بوایا، ئەوا سەرەنجامى ئەو کارە بەخیر دەگەرێ. جیگە له حەوشە راخرا، شێخۆ لهگەڵ ژنەكەى و باوهژنەكەى راخەریان داخست و ئەو ناوهیان ئاورشین کرد و قاوهیان جۆش دا. کاتى هەرسى سوارەكە نزیك بوونەوه شەكەتییان پێوه دیار بوو. زۆراب و رەمەزان و میرزا و شێخۆ بۆ پیشوازییان چوون. هەرکە له ئەسپەکانیان دابەزین، چەند زەلامیک ئەسپەکانیان له دەست وەرگرتن، زینەکانیان لى دامالین و بردیان بۆ گەرەكە. شەكەتى و ماندووییەتى بەئەسپەکانیشەوه دیاربوون. ئارەقەى هەندیک شوینیان کەفى دەکرد. بەپەله ئاو و ئالیکیان له بەر خستن. کاتى شێخۆ کاسە دوى دەدانى، زۆراب گوتی:

- دۆ له ئاو چاتر تینووییەتى دەشکینى. وهلى زۆر خواردنەوهى باش نییه.

کە له دۆ خواردنەوه بوونەوه، جاریکى دى له لایەن زۆرابەوه بەخیرهاوتیان لى کرایهوه. هەموو توانایەكى خستە گەر تا بەتورکییهكى باش بدویت، لى هەر شێوه کوردی قسەکردنەكەى پێوه دیار بوو. دەمى له سوپای عوسمانى خزمەتى دەکرد

زۆربەى ئەو جەندىرمانەى لەگەڵدا بوون كورد بوون، ئەگىنا لەگەڵ فەرماندەكەى نەبوايا، بەتوركى قسانى نەدەكرد. زۆربەى ئەو وشانەى فېرىشى بووبوو، جوئىنى پىس و قسەى لابلە بوون، لە سۆنگەى ھەلاتنىيەو ھىند لە ناو سوپادا نەمايەو. ئەو ھىندە توركىيەش كە دەيزانى، دەگەرئىتەو بۆ ئەو سەودا و مامەلەيەى لە كاتى لاويدا لەگەڵ قاچاخچىيە توركەكاندا ھەيبوو. ئەو كات ئەسپ و تفەنگيان لە سەربازگەكانى سوپاي عوسمانى دەدزى و بەھۆزە عەرەبەكانى دەرووبەر شاخى ھەمرين، ياخود بەفارس و كوردانى كرماشان و قەسرى شيرينيان دەفرۆشت و لە بەرابەردا جگە لە قوماش و مافوور، خورما و خوئ و قاوہ و خواردەمەنى تريان دەھىتان.

لە ناوچە يىليك دەيانفرۆشتن، ھەتا دياربەكر دريژ دەبوونەو. بەپىچەوانەى بۆچوونەكانى كوئىخا زۆراب، يوزباشى تا بلىي پروخۆش و لەسەرخۆ بوو. لەو كەسانە بوو دەكرا ليك حالى بن. رووناسىي زۆراب ھەميشە لە جىي خۆيدا بوو، بۆيە ھەر زوو دركى بەوہ كرد، ئەم پياوہ لە مامەلەكردندا پىويستى بەشىوازى تايبەتە. چونكە ئەم جياوازيى زۆرى لەگەڵ ھاوتاكانى ديكەيدا ھەيە. ئەوانەى دەنەريئن و ھەلدەچن و بەتەقەكردن لە خەلك و لە سەگەل، ترس و تۆقين لە گوندەكاندا بلاو دەكەنەوہ و چى بەردەستيان بكەوئ دەستى بەسەردا دەگرن و بەھۆ و بەبى ھۆ بەردەبنە گيانى جووتياران. وا ديار بوو زۆراب ئەم كابرايەى دەناسى، ھەرچەندە لە رووخسارى ورد دەبووہو و گوئى لە قسەكانى دەگرت، ئەو قەناعەتەى زياتر لە لا دەچەسپى، كە ئەم پياوہ دەناسىت، بۆيە بىرگەى خستە گەر. يوزباشى پشنىنى لى كردهوہ و لاقىچەكانى ترانندن، پىلاوہكانى داكەندن و پشتى دايە دوو سەرينە پەرەكەى لەسەر يەك دانرابوون، تا شوئىنەوارى ماندووويەتى ئەو ريگە دوورە لە جەستەى داماليت. بەدەم قاوہ فرکردنەوہو گوتى:

– كوئىخا زۆراب واماندەزانى ئەمريۆ ناتوانين بگەينە لاتان و لەم ريگە سەختە لە تىنوواندا دەخنكىين.

كوئىخا زۆراب بەو پروخۆشبيەى پىي ناسرا بوو، گوتى:

– خوا نەكا پياوى وەك ئىوہ بمرن، پاشان نابى شتى وا لە دۆلى كفران^(۱)

(۱) شايانى باسە تا ئىستاش خەلكەكەى بە «كفرە دۆل»ى ناو دەبن. (وەرگىز)

رووبدات، خوا و پىغەمبەرانى، بەدرىژايىي ميژوو دۆلە كفرانيان لە ھەموو خراپىيەك پاراستوہ.

كورى خۆم لە دىرزەمانەوہ ميللەتتىكى كافر لەم دۆلەوہ تىپەرين، ويرانيان كرد، لى يەزدانى مەزن تۆلەى لى سەندنەوہ و لە رەگ و ريشەى دەرھىتان. لەم دۆلەدا لە خىر و بەرەكەت زياتر ھىچ نابىنىت، دەيشىيىنى. دەنگى زۆراب بەگور و پتەو بوو، بروا و متمانەى دەخستە دلى گوئگرەوہ.

كاتىك لە قسەكانىدا چەند ناويكى پىروۆزى برد، يوزباشى چون رىزىك راستبووہوہ و رۆنىشت. ھەستى كرد كاتى ئەوہ ھاتوہ دەست بەو بابەتە فەرمىيانە بكات، كە بۆى ھاتوون، تاكو پاشان بتوانى قسە و باسيان لەسەر بكا و راپۆرتى پىويست لە بارەى رەوشى كۆمەلەيەتى و گوزەرانى دەقەرەكەوہ بنووسىت.

يوزباشى لە كاتىكدا چاوى لە زەوييەكە برى بوو، چون بىھەوئ ئەوى لە مېشكىدايە كۆى بكاتەوہ، بەپەنجەى راستى دۆشاومژەى كوپە قاوہ خالىيەكەى دەلەراندەوہ، گوتى:

– كوئىخا زۆراب، ھاتنى ئەمريۆمان جودايە لە سەردانەكانى قۆلچى و جەندرمەكانى دى، ئەوانەى وا ناوبانگى دەولەتى پايە بلندى عوسمانيان زراندوہ. ئىستا دنيا گۆراوہ و دەبى ولاتە مەزنەكەمان شوئىنى شياوى خۆى بگريت. ئالاي ولاتەكەمان دەبى بگاتە ھەموو كون و قوژبنىك، فەرموو تەماشاكەن، ئىوہ لەم دۆلە دوورە دەژين بى ئەوہى كەسىك شتىك لە بارەتانەوہ بزانتىت، ئىوہش ھىچ لە بارەى جىھانەوہ نازانن... ولاتىك ھەيە ناوى ئەوروپايە، ئامىرى وای تىدايە بەھەلم ئىش دەكات و گالىسكە لەسەر ئاسنەري دەروات، چەندىن جۆرە تەليسكۆبىيان ھەن، تەماشاي مانگ و ئەستىرانى پى دەكەن و نەيىبيەكانيان دەزانن...

زۆراب دىقەتى رووخسارى ئەوانى دى دا و بەنارەزايىيەكەوہ گوتى:

– استغفرالله رب العالمين، ئەوان دەست لە كارى خوداش وەرەدەن...

پاشان بەداوى بىرکردنەوہدا شوۆر بووہوہ، چونكە بەسەليقەى خۆى دەيزانى قسەى لەم بابەتە شتى دى لە دوايە، بەھەرھال ئەم تىشتە نوئىە دۆلى كفرانىش دەگريتەوہ لە باجدان بەدەولەت، چ بەرۆخ يا بەمال. ناردنى يوزباشىيە فەندىش، كە

ئىستا بەزىمانىكى نەرمونيان لەگەلئاندا دەدوئت، چ نىيە جگە لەو ترس و بيمەى
هەمبەر جوولەى ميره كوردەكان هەيانە، ياخود ناردنى رۆلەكانى دۆلى كفران
جارىكى تر وهكو سووتەمەنى شەرى، بۆ شوئىنئىك. دەستى راستى كرده گىرفانى
سەلئە پانوپۆرەكەيەوه و دەستى لە پراسكەكە دا، لەسەرخۆ دەستى كىشايەوه و
سىنگە تووكنە بەموو سىپى داپۆشراوهكەى خوراند و لە دەموچاوى يوزباشى ورد
بوووه. يوزباشى بەردەوام بوو لەو قسانەى كە زۆراب هيجيان لى تىنەدەگەيشت.
كاتىك يوزباشى كاغەزەكانى لە چەمەدانەكەى دەرھيئا و لەسەر زەوييەكە بلأوى
كردنەوه، زۆراب لە بىركردنەوه وەستا و ترس داىگرت، چونكە دەرھيئانى هەر پارچە
كاغەزىك دەستبەسەر اگرتنى پياوان و مال و مولكى ھۆزەكەيان دەگەيەنئت.
بەمەبەستى پەراويزخستنى بابەتەكە، بى وىستى خۆى گوتى:

– جەنابى يوزباشى، وابزانم نان ئامادەيە، با ئەم سەريشەيە بۆ دواى نانخواردن
ھەلگىرين.

يوزباشى بى ئەوھى سەر لەسەر كاغەزەكان ھەلبرئت، گوتى:

– وا باشترە بەر لە نانخواردن لەم سەريشەيە ببينەوه. دەمەوى تۆش بەتەبيعەتى
كراووه بخوئت، چونكە ھەوالى دلخۆشكەرم لايە.

نیشانەى سەرسوورمان بەرووى ھەموويانەوه دەبينرا، زۆراب ئاورپىكى لە
كورەكەى دايەوه، كورەكەى تىگەيى دەبى ئەم بابەتە بەھيئانى خواردن بىردى،
چونكە تىببىنيەكەى يوزباشى لە تەوس بترازى هيجى تر نىيە، ئەگينا دەبى چ
ھەوالىكى دلخۆشكەر لە بابلعالىيەوه بى؟. شىخۆى تەمەن پەنجا سال، گەشاوھى
رووخسارى داگرتبوو، دوو چاوى تىژى لە چەشنى چاوى باز، رەنگ ھەنگوئى
تىكەل بەشىنى كال، بەرووخسارىيەوه دەدرەوشاوه. براكانى جار جارە
بەچاوشىنيان گاز دەكرد.

يوزباشى لە بىرى ئەو مزگىنيەدا بوو، كە لەم موژدە خۆشەى دلى ھەموو ھۆزە
كوردەكانى خۆش كرد، بۆى بئت. ئەو بوو لە ھۆزەكانى دىيەوه پاداشت و ديارى
بەنرخى بەسەردا بارىن و دلسوژىيى خۆيان بۆ دەولەت نیشان دا. بەدەم
بىركردنەوهوه گوتى:

– كوئىخا زۆراب فەرمانئىك لە بابلعالىيەوه دەرچووه، بەپىي ئەو فەرمانە دەبى
زەويى ھۆزە كوردەكانى گەرميان دەستنىشان بكرين و سنوورىان ديار بكرى و
بەسەر سەرۆك ھۆزدا تاپۆ بكرئت. لاي زۆربەى ھۆزەكان ئەم فەرمانە پيادە كراوه و
خۆشحالى و پشتگىرى تەواوى خۆيان بۆ دەولەت دەربريوه.

باوك و كور سەرنجە پر لە گومانەكانيان ئالوگۆر كرد، تژى بوون لە پرسىار و
شتىكىش لە دلخۆشى و ترسيان تيدا بەدى دەكران. كوئىخا زۆراب بەويقارەوه وتى:

– ھەلەت ئەمە شتىكى دلخۆشكەرە. واى لى ھات بابلعالى بىر لە دۆلى كفران و
خەلكەكەى بكاتەوه. ھەرچى سنوورى دۆلى كفرانە لە ئەزەلەوه ديارە. ئىمە دەزانين
كام بستە زەوى بۆ ئىمە و كاميشيان بۆ دراوسىكانمان دەگەپتەوه، نە ئىمە
سنوورىان دەبرين، نە ئەوانيش. خۆ ئەگەر بەھەلە مەروما لاتيان لە پاوھنى ئىمەدا
بلەوھرين، ئەوا بەرئىككەوتن گرفتەكە لە نيوان خۆماندا كوئىي پى دينين. تا ئىستاش
شتى وا لە نيوانماندا رووى نەداوه. ھەرچى پرسى خاوندارىەتى زەوييە بۆ سەرۆك
ھۆز، لە راستيدا من لەمە تىناگەم. چونكە دۆلى كفران مولكى ھەموو ھۆزەكەمانە،
ھۆزى ئىمەش سەرۆكى نىيە و ناشىھوى سەرۆكى ھەبئت. بەتەمەنترين پياو لە
نيوانماندا بۆ يەكلاکردنەوى شتەكان پرسى پى دەكرئ. لە ئەزەلەوه ياساى دۆلى
كفران ئەمە بووه، خواش ئەمەى پى خۆشە، ئىتر بۆ دەست لە كارى خودا وەربدەين؟

يوزباشى بەو ساويلەكەيىيەى كوئىخا زۆراب بزەيەكى ھاتى، پىي گوت:

– ئاپۆ گيان، ئەم كارە لە بەرژەوھندى تۆ و ھۆزەكەتدايە. بروا دەكەى، كفران ئەم
دەقەرە دوورە دەستە جوان و دلرفينەى، ئەو رووبارە شەنگە دوو لەتى دەكات، ئاوى
دۆلى كفران لە نەخشەدا نەھاتوو، كەواتە ئەم دۆلە بوونى نىيە، جا وايە؟

– بىگومان وا نىيە. بۆيە ئەگەر دۆلى كفران لە كاغەزدا تۆمار كرابئت يان نا، لە
ئەزەلەوه ھەر ھەبووه.

كوئىخا زۆراب بى بىركردنەوه ئەم ولامەى داوه. يوزباشى خەنيەوه و گوتى:

– كوئىخا زۆراب تۆ نازانى ئەوى رەتى دەكەيتەوه بەھاي چەندە؟ تۆ وەك ئەو كەسە
واى بارە ئالتوونى لە پيش دادەنئين، رەتى دەكاتەوه. ئەگەر دۆلى كفران بەناوتەوه
تۆمار بكرئت، ئەوا ھەتا بۆ نەوه و ھۆزەكەت دەمئىتتەوه. ئىتر بۆ خۆشيت بەو

به خششهی بابلعالیدا نایه توهه؟

کوئخا زۆراب به زمانیکی توندوتیژ ئامیزانه وه گوتی:

– دهتهوئ به پارچه کاغه زیک که بابلعالی دهمداتی دلخۆش بم؟ دۆلی کفران دیارییه که له خواوه نه که له کهسیکی تره وه.

چاوی به ناو دانیشتوه کاندایا گپرا و پرسى:

– توخوا خه لکینه بۆ خوا بلین، بابلعالی دهیهوئ زهویی هۆزه که مم پى ببه خشیت، شتی وا دهچیته عهقلتانه وه؟ جهنابی یوزباشی، بینه بهرچاوی خۆت، ئه سپه کهت له گه وره که به ستر اوته وه، من له شوین خۆم هه لده ستم، جلهوی دهگرم و دهیه نیم بۆ ئیره و پیت ده لیم، فهرموو جهنابی یوزباشی دههه وئ ئه م ئه سپهت به خه لات بدهمى، توخوا خه لکینه گالتهم پى ناکهن؟

گش ده میان پهل کرده وه، لى یوزباشی به دهنگی بهرز له قاقای پیکه نینی دا. کوئخا زۆراب ئه مهی پى خۆش بوو، گه شبنینییه که ی زیاتر بوو. له وردبوونه وهی زۆری بۆ سیمای یوزباشی زانی ئه م کابرایه کتیه. ئیدی دلنیا بوو. ئه مهی بۆ کاتی نانخواردن جى هیشت. چونکه کاتی نانخواردن پیاو میزاجی باشتتر دهیت.

پاش قهیرى شیلگیری به پرووی یوزباشییه وه دیار بوو، گوتی:

– کوئخا زۆراب ئیمه ده بی له چاره کردنی ئه م کاره ببینه وه، فهرمان فهرمانه، که سمان ناتوانین سه ریچی له فهرمانی سولتان بکهین. بۆیه دهه وهی گویم له دوا قسه ت بی، دهتهوئ فهرمانه که به ناوی خۆته وه، یاخود به ناوی یه کی له کوره کانتته وه تۆمار بکهین؟ ورده کاریه کانی دی دهتوانین له دواى خواردن باسیان لى بکهین.

ئاوپی له ره مه زان و میرزا دایه وه و گوتی:

– ئیوه خۆتان بریار بدن، بریار لای ئیوهیه، ئه وه شتان بیر نه چی ئیمه هه موومان مسکینی ئه م دهو له تهین و بابلعالیش له سهرووی هه موومانه وهیه، خواش له سهرووی هه مووانه وهیه.

ره مه زان وتی: ئه گه ریکو هۆزه کانی دی هه موویان به م فهرمانه قایل بووبن، دۆلی کفران بۆ له وان جیا بیت. بۆیه من وای ده بینم به ناو خۆته وه یانیش به نیوی شیخۆوه تۆمار بکریت.

ره مه زانیش گوتی: من لاریم نییه. یه کلاییکر نه وه شی لای خۆته.

زۆراب بی ئه وهی سل له بریاره که ی بکاته وه، گوتی:

– با به ناو شیخۆوه تۆمار بکریت.

یوزباشی کاتی تیبینییه کانی له دهفته ریکی کوئی گوشه خوراودا تۆمار ده کرد، ئه یکی پیدا هاته وه، پاشان سه ری هه لبری و پرووی له شیخۆ کرد:

– شیخۆ تو رازیت؟

ئه م ورته ی نه کرد، به لکو چاوی له بابی کرد و چاوه رپی ئامازه یه کی وی بوو.

– قسان بکه شیخۆ.

شیخۆ به شه رمه وه دهستی به سمیله مه یله و ره شه کاله که پیدا هیئا و گوتی:

– ئه وی بابم گوتی به رسفی منه.

یوزباشی سه ری له قاند و له تۆمار کردن به رده وام بوو:

– وابزانم له شته سه ره کییه که بووینه وه، ههروه ها له گرفتی سنووریش له نیوان ئیوه و دراوسیکانتاندا، بووینه وه.

دواى ئه وهی لوله یه کی له چه مه دانه که ی ده ره یئا، له شوینه که ی هه ستا و گوتی:

– دهواتم سه ره که وینه سه ربان، یاخود به رزترین شوینی گونده که، تاکو سنووری دۆلی کفران بینم.

کاتی گه یشتنه سه ربان، کوئخا یه ک یه ک ناوی هۆزه کانی ده وره بری دۆلی کفرانی ده هیئا. له وه دهستی هیماى به جه وه ل قاجر کرد، یوزباشی دووربینه که ی هه لبری و سه رنجی جه وه ل قاجر و ده ربه ندی خۆر نه وه زانی دا، به سه رسامییه وه گوتی:

– خودایه ئه م دیمه نه چه ند جوانه!

به در یژایی ئه وه کاته زۆراب بیرى لای ئه وه لوله سه مه ریه بوو، به واقور ماوییه وه گوتی:

– ئه ری ئه مه هه مان ئه وه شته یه، که له ولاته دووره سه بری مانگ و ئه ستیرانی پى ده که ن؟

یوزباشی به شانازییه و گوتی: به لئی، شتیکه وهک ئەمه.

دووربینه که ی دایه دهستی: ها کوپخا زۆراب، به خۆت ته ماشاکه.

دووربینه که ی له دهست وهرگرت و له ناو دهستی ئەمدیو و ئەودییوی پێ دهکرد، به سه رسامیییه و سهیری کونه کانی کرد: سوپحانه لالا.

پاشان دووربینه که ی بهرز کرده و وهکو یوزباشی چاوی راستی خسته سهر یه کئی له کونه کانی، به سه راسیمه بوونه و گوتی:

– سوپحانه لالا، جه نابی یوزباشی جه وه ل قاجر زۆر بچوک بووه و!!

یوزباشی به پێکه نینه و دووربینه که ی ئەمدیو ئەودییو کرد:

– کوپخا زۆراب ئەم کونه یانه، بگره ئیستا سهیر بکه...

– سوپحانه لالا، سوپحانه لالا، ده لئی به قهه پالی جه وه ل قاجر وهم. نه مرین شتی سهیر و عهنتیکه ده بینین.

سه ره نووێ هه ر که سه و چوووه شوینی خوێ، زۆراب گوتی:

– وابزانم هه وکه هه مووتان برسین و خواردنیش ئاماده یه.

یوزباشی له کاتی هه لدا نه وه ی کاغه زه کاندای گوتی:

– ئەوهنده ماوه هه ندیک رینوینی پیوستی ترتان له باره ی باج و سه ربازگیریه وه پێ رابگه یه نم. تاکو سنووریک بو هه لسوکه وت و رهفتاری قوڵچی و پیاوانی جه ندرمه

دابننن. هه ر هۆزیک له سه ره یه تی یه که له ده بداته ده ولت، ئیدی له به رو بوومی زستانه بیت یا هاوینه، یاخود له و ناژه لانه ی که هه یه تی. ده ولتیش ئەمسال له دۆلی

کفراندا به لای که مه وه پیوستی به حه وت زه لامه. چونکه تا ئیستا ئیوه هه یج که سه یکتان به سه ربازی بو سوپای عوسمانی نه نار دووه. بو ریکه وتن له سه ر

ورده کارییه کانی ئەم مه سه له یه ده بی شیخو به خوێ بو ناوه ندی سه نه ق بیت، ئیتر له وێ فه رمانه کان به سه روک هۆزه کان ده درین و هه ما هه نگی کاریان له گه لدا

ده کریت. له کاتی هاتنیشیدا حه وت زه لام له گه ل خویدا دینی، تاکو پشکنینیان بو بکری و ناویان تۆمار بکریت، به مه به ستی گواستنه وه یان له کاتی تردا بو یه که

سنووریه کان.

زۆراب ئاوړیکی له کورپه که ی دایه وه، به ئامازه یه که تیی گه یاند خواردن بینیت.

پاشان سهیری یوزباشی کرد و له بیرا چوو، تا پلانیکی نوێ بو به رهنگار بوونه وه ی ئەو پیشهاته نوێیه دابنیت:

– جه نابی یوزباشی ئیمه هه موومان مسکینی ده ولتین. ئیمه حکومه ت چی لیمان بوێ بو جیبه جیکردنی ئاماده یان. ئیستاش کاتی ناخواردنه، چونکه زۆر خویندنه وه

و نووسین و رووگیژی کردن.

هالوی قاپی پر له برنج و گوشت بوئیکی به تامیان لی هه لده ستا، زۆراب به دهستی خوێ قاپه سه روپیکه ی له به رده م یوزباشی دانا. جگه له کورپه که ی که به پیوه

وه ستابوو، هه مووان ده ستیان به خواردن کرد. کوپخا ورده ورده نانی ده خوارد و له سیمای یوزباشی ورده ده بووه و، گوتی:

– من خو شحالم به هاتنتان، سوپاس بو خوا توانیمان شته کان به هیمنی چاره سه ر بکه یان. جه نابی یوزباشی پرسیاریکی تایبه تم هه یه، ده توانی به دروستی و لام

بده یته وه؟

یوزباشی له کاتیکدا خوێ به گرتکه گوشتیکی گوره وه خه ریک کردبوو، گوتی:

– بیگومان کوپخا زۆراب به راستی پیت ده لیم.

– تو کوری سه عید نالی نیت؟

پارووه که له زاری یوزباشی وشک بوو، له جاوینی وه ستا، دهستی به پارچه گوشته که وه به ئاسمانه وه راگرتبوو، به سه رسوورمانه وه گوتی:

– کوپخا زۆراب تو ئەمه ت له کوئی زانی؟ باوکم له کوئی ده ناسیت؟

– کورم له کاتی گه نجیدا باوکت خو شه ویستترین برادره م بوو، وه لی زه مان لیکی کردینه وه و هه ریه که مانی به لایه کدا برد. باوکت کابرایه کی چاونه ترس و هاوه لیک

باشی شه و بوو، له هه یج دلێ نه ده ترسا. ئەری ده نگوباسی چییه؟

یوزباشی چون خه م بو شتی بخوات ده کرا خوێ لی بیاریزی، گوتی:

– پیش چه ند سالیک به غه در کوژرا. ئەو تا دوا هه ناسه ی له ماین و تفه نگه که ی جیا نه بووه وه.

کویخا زۆراب به خه مباریه وه گوتی:

- خوا له گوناحی خوش بیت. پیاویکی ئازا بوو، به راستی قاره مان بوو. له م سهرده مه دا پیاوی وا کوا ههیه؟ وهکو تیر ههلی دهکوتایه سهر سهر بازگه کان و تا چه ند تفهنگیکی نه هاوردا یا ناگه رایه وه.

کاتی له خواردن بوونه وه، شیخو به مه سینیه کی مسی نه خشینراو ئاوی به دهستیاندا کرد، پاشان یوزباشی ههلسا تا دهست به ئاو بگهیه نیت، دوا ی ناسینی به ته واری گۆرا، لی جوریک له وری و هیمنی دایگرت. کویخا له گه لیا ههستا تا بیگهیه نیت ته ویله که، که بۆ ئه و مه بهسته ته رخان کرابوو. مه سینیه کی گۆزه ی دایه دهست و پیتی گوت:

- تا له سه ئاو دیتته وه لیتره ده بم، پاشان ده چین بۆ حه ره مسه را، تا کو به پوور و خوشکه کانت بناسینم، تۆ ئیستا له مالی مامی خۆتی.

یوزباشی به زمانیکی لیوانلیو له راستگویی، گوتی:

- مامه هه ره له سه ره تا وه دل م بۆت لیی ده دا. هه وکه به بینیت وا ههست ده که م باوکم سه ره له نوئی ژیا وه ته وه.

زۆراب ههستی کرد نوکه وهختی، دهستی بۆ گیرفانی برد، پریاسکه که ی دهرهینا و گوتی:

- کورپی خۆم، تۆ ئه مرۆ به م هاتنه ت دلخۆشت کردم، پاشان مافت به سه ره مه وه ههیه، تۆ برا زامی، ئه مه ش دیارییه کی بچووکه له مامته وه، داوا ده که م قبوولی بکهیت و دهست به پروومه وه نه نیت. وهلی تکام وایه به بابلعالی بلتیت، هۆزی کفران زهلامی لی دهرچی، ئامادهیه هه موو شتی به خشی. جا داوا ده که م ئه م پیاوه تیه بۆ ئاپۆت بکهیت.

یوزباشی دهستی مامه زۆرابی رامووسی و له وه ده مه ی قامکه کانی به لی ره زی ره کانی توپی پریاسکه که دا دینا، گوتی:

- من هه ره شتی که له مامه وه بیت ره تی نا که مه وه، له باره ی زهلامه کانی شه وه ده توانی له پیش هه ردوو یا وه ره که م به هانه بینیتته وه و منیش لای خۆمه وه پشتگیریت

ده که م و ده یگه یه نم به حکومه ت..

زۆراب سه ری ما چ کرد و گوتی: چاوت پروون کردمه وه کورکه م. به راستی کورپی بابی خۆتی. ئیستاش برۆ به ئاسووده یی دهست به ئاو بگهیه نه.

ئیدی یوزباشی له کوخته تاریکه که دا ون بوو.

یوزباشی دوا ی ئه وه ی قاوه که ی هه لقاواند، گوتی:

- فه رمانه کان دوا ی چه ند حه فته یه ک له مه لبه ندی سه نه جه ق به سه ره سه روک هۆزه کاندایه ش ده کرین. ده بی شیخۆ به خۆی بیتته ئه وی و له سه ره کاغه زه کان په نه جه مۆر بکات. ئیدی له وینده ره له سه ره ورده کارییه کانی دی ریک ده که وین، وه کو ژماره ی ئه و زهلامانه ی هۆزه که ده یان نیریت، تا له سوپا ناو نووس بکرین.

ئاوپی له کویخا دایه وه، تا ولامی حازر به دهستی لی بیستی. ئه میش دوا ی ئه وه ی ریشه چه رموو که ی خوراند، گوتی:

- من پیشتر گوتم، که ئیمه مسکینی ده وله تین و ئاماده ین سه رمان له پینا ویدا به خشین. مه ردوم ده توانی ئه وه به خشی که هه یه تی، ئه وی ده یبه خشی ده بی ناته وای نه بی، تا کو نه بیتته بار، چ سوودیکی هه یه تفهنگیکی له کار که وتوو به خشیته برادره که ت. تۆ به و دیارییه ت ده یکوژیت. باشه من ده توانم چی به ده وله ت به خشم؟... حه وت کورم هه ن. ملیان ده ده مه ده ستته وه و هه ره حه وتیان به به. ئه گه ره ده ته وی هه ره ئه مرۆ بیان به، داخۆ ئۆردووی عوسمانی شانازیان پیوه ده کات؟

ئه وه تا شیخۆ له به رامبه رتانه، له هه موویان گه وره تره، ئه مرۆ کرمان به سه روک هۆز، که واته ئه م سه روکه و نابی بیوه ن.

دوو ه میان که چه له و سه ری تووشی گه ری هاتوو، مه وه نه ی.

سپیه م شیتته، مه وه نه ی.

چوارم کویره، مه وه نه ی.

پینجه م که ریکه به دوو پا، مه وه نه ی.

شه شه م شه له، مه وه نه ی.

حه وته م گیله، مه وه نه ی.

زۆراب دەستی راستی بڵند کردووه و بهجووڵهیهکی ئەکتەرانه دیاردی بۆ لایهک کرد و گوتی:

– جهنابی یوزباشی، ئەمانەن کورەکانی من، ئەگەر مکووین لەسەر بردنیان، ئەوا دەبێ چەند رۆژیک چاوه‌پروان بن، تا لە گوندەکانیانەوه دەیانەینم، لەگەڵ خۆتدا بیانە و با چاوی بابلعالی بەمانە روون بێتەوه.

بێدەنگی دایگرتن، چونکە زمانی زۆراب غەم و کەسەری لێ دەباری. یوزباشی چاوی لە هاوڵەکانی کرد، تا بزانی کاریگەری قەسەکان لەسەریان چەندە، دیار بوو قەسەکانیان بەمیشکدا چوو، پاشان ئاوڕیکی لە کوێخا دایەوه و گوتی:

– چارەنووسی خەڵکی لە دەستی ئەواندا نییە کوێخا زۆراب. لە ناوچەوان نووسراوه، ئەوی خوا دایناپی دەسەلاتمان بەسەریدا نییە... وابزانم ئیستا شتەکان روون.

دوا تیبینی نووسی، کاغەزەکانی کۆ کردنەوه و پەستانییە چەمەدانەکیەوه. رۆژی گرگرتووی ناوچەرگەیی ئاسمانە شینەکی گەرمییەکی خۆشی دەبەخشییە دەورووبەری دۆلی کفرانی داپۆشراو بەسەوزایی، جار جاریش رەنگی گەش و درەخشانی وەک سوور و زەرد بەدەر دەکەوتن. رەنگی سەوزی قەراغ رووبارەکی کال دەبوووه و دەگۆرا بۆ شینی تەمومزاوی و هەندە نابد لە هەندیک پێچدا دەگۆرا بۆ پەمەیی کال و ئینجاش بۆ وەنەوشەیی، جەوه‌ل قاجری کە سێبەرە شینە پەراویز تەماوییەکی لەبەر کردبوو، دادەپۆشی.

ئاوێ درەوشاوه زیوینەکەش تیشکی رەنگاوریەکی دەنارد و لە ئاسمانی دۆڵەکەدا دەشکانەوه. ئینجا لەگەڵ تیشکی خۆرەکەدا تیک دەچرژان و دەچوونە قوولایی خەلەندەکەوه. لە دوورەوه رانە مەرەکان، کە نزیک بوون لە روه ئاسکەکانەوه بەئاسوودەیییەوه دەلەوه‌ران. یوزباشی لە دەرەوهی گوند لەسەر بەرزترین شوینی کەندەلانەکە لەگەڵ کوێخا زۆرابدا وێستا بوو، دیقەتی دۆڵەکیان دەدا، گوتی:

– پەحمەتی باوکم دەرپارەیی دۆلی کفران زۆری قەسەکان بۆ کردووم، لێ من نەمدەزانی بەم جوانی و دلگێرییە.

زۆراب بەئاگادارییەوه گوتی:

– کویری خۆم، ئەوی دەرپارەندی خۆرەوه‌زان ببینی چ دەبێ؟ ئەوی جوانترین شوینی سەر رووی زەویە. هاوین سەردانی‌کمان بکە. چادریکی گەورە لەوی هەڵدەهین و هەموو رۆژیک دەچین بۆ راو...

بەدەم قەسەوه رۆیشتن، لە هیکرا زۆراب وەستا و ئاماژەیی بەقەشتی بچووکی زەویەکی کرد، بەخۆشییەکی مندالانەوه گوتی:

– ئەوه دوما‌لانە... ئەم‌رۆ نانی شێوانمان دوما‌لان و پەنیرە...

لەسەر خۆ بەنووی خەنجەرەکی زەویەکی هەڵقەند و دوما‌لانیکی دەرھینا، هیندەیی هێلکەیک دەبوو... «پروانە ئەم دەقەرە پرە لە دوما‌لان...».

یوزباشی لە جێیەکی دی بوو و بیری لە شتیکی دی دەکردووه، لە پاش وەرگرتنی پریاسکە بەماویەکی کەم هەستی بەجۆریک لە روودامان و ئازاری وێژدان کرد، نەخوازە لا دواي ئەوهی پیکەوه قەسەیی زۆریان کرد. پاش ئەوهی دوما‌لانەکی لە کوێخا وەرگرت، گوتی:

– راستییەکی ئاپۆ من کاتی کە دیارییەکەم لە جەنابت وەرگرت، نەمویست دەست رابگری و لە روو دابمینی، چونکە تۆ لە شوین باوکمی. حەوت لیرە پارەییکی گەلی زۆرە، چی لێ بکەم. تەنیا یەک لیرەم بەسە و ئەوی دیت بۆ دەگێرمەوه.

کوێخا بەسەر لەقاندنەوه کە نیشانەیی رەتکردنەوه بوو، گوتی:

– هەرگیز شتی وا نابێ کویرم، من پارەیی زۆرم هەیه و پێویستم پێ نییە، چی لێ بکەم؟ تۆ گەنجی و هیشتا ژیانیت لە پێشە، ئەگەریش ژنت نەهیناوه ئەوا ژن بێنە. ئەگەریش خێزانت هەیه، ئەوا خانووی پێ بکەر، ئەگەر خانووست هەیه، ئەوا ماینیکی پێ بسێنە، ئەگەریش ماینیت هەیه، ئەوا تەهنگیکی چاکی پێ بکەر، ئەگەر تەهنگیشت هەیه، ئەوا بۆ رۆژی رەشی هەلگرە. باوکت برام بوو، خوا دەیزانی حەلالمانی لێ دەرچی، هەموو شتی‌کمان هاویەش بوو.

جاریکی دی یوزباشی سوپاسی کرد و دلنای کردووه، تاکو لە سەنجەق بمینی، ئەوا کەس ناتوانی ئازار بەدۆلی کفران بگەینیت. پاشان ئامۆژگاری کرد، کە بایەخ بەشێخۆ بدا و ئیدی لەمەودوا بەناوی خۆیەوه بانگی نەکەن و دەبێ پێی بلین شێخۆ بەگ. تەنانەت براکانیشی دەبێ بەو نازناووه گازی بکەن. پێویستە کە دەروا بۆ

ناوهندی سهنجهق باشتترین جلوبه‌رگ بپۆشی و هه‌ندی دیاری و هک به‌رخ و پۆن، یاخود ئەگەر بکری مافوور له‌گه‌ڵ ده‌ست خۆیدا بۆ به‌رپرسه‌کان ببات. ده‌بی له قایمقام سل نه‌کاته‌وه، پاشان ئەگەر نوومی دیاری بکات، ئەوا ده‌می داده‌خا و ده‌توانی به‌ئاره‌زووی خۆی بکات.

به‌هیوری گه‌رانه‌وه گوند، خانوووه قوره نزمه‌کان له دووره‌وه به‌سه‌ره نوێلک و ستوونی دووکه‌ل و شه‌نگه‌بیه‌کانی چوارده‌ورییه‌وه پووناک و هیمنیان ده‌نواند و ژیانان به‌به‌ر دۆلی کفراندا ده‌کرد. یوزباشی زۆری هه‌ز ده‌کرد چه‌ند رۆژیک له دۆلی کفراندا بمینیتیه‌وه، چونکه گوته‌کانی کوێخا زۆراب و که‌شوه‌ه‌وای گوند، مندالی و لاویان بیر ده‌هینایه‌وه، که له گوندی به‌سه‌ر برد.

لی ئەو به‌رپرسیاریه‌تییه زۆری خراوته ئەستۆی و پێویستی به‌په‌له گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق وای لی کرد هه‌ر ئەو رۆژه بیر له گه‌رانه‌وه بکاته‌وه، لی هه‌رچی کوێخا بوو به‌هیچ شتیه‌یه‌ک پێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌دا و دلنای کرده‌وه، که خه‌لکی ناوچه‌که خۆیان به‌شه‌وه له دۆلی کفران هاتوچۆ ناکه‌ن. چونکه دیو و درنج و جنۆکه پێگه ده‌گرن، پیاو تا به‌یانی له بازنه‌یه‌کی داخراودا ده‌خولیتیه‌وه بی ئەوه‌ی بگاته شوینی مه‌به‌ست. دواي ئەوه‌ش ئازهلکی درنده‌ی ره‌ش هه‌یه له پلینگ ده‌چیت، پپی ده‌لین به‌ور، وه‌کو گولله باز ده‌داته سه‌ر پشتی ماین و قه‌پال له ملی سواره‌که ده‌دات. سه‌ره‌رای گورگ و ئازهللی درنده‌ی دی، که ته‌نیا به‌شه‌وه ده‌رده‌چن.

– کوپم ئەمشه‌وه پیکه‌وه ده‌بیه‌ینه سه‌ر، به‌لای منه‌وه ئەمرۆ جه‌ژنه، تۆ نازانی باوکی خوالیخۆشبووت چه‌نده براده‌رم بوو. ئەم ئیواره‌یه سه‌رگوزشته‌ی جوان و ئەو یاده‌وه‌ریانه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه، که له‌گه‌ڵ باوکی خوالیخۆشبووت برده‌مه سه‌ر.

کوێخا دواي ئەوه‌ی شانی دادایه سه‌ر بالیفه‌که‌ی، ئینجا ئەمه‌ی گوت.

یوزباشی له دیوه‌خانه‌که له‌سه‌ر مافووریکه‌ی نه‌رم هه‌لاژابوو، هه‌نده‌ی برنج و گوشت خواردبوو، له په‌لوپۆ که‌وتبوو، گوتی:

– ئاپۆ، تۆ چۆن ده‌لێی با وایی، وه‌لی ده‌بی سبه‌ینێ زوو هه‌ستین، چونکه ئیشی زۆرمان له پێشه.

هه‌موویان سه‌رخه‌وی دواي نیوه‌رۆیان شکاند و چاویان گه‌رم کرد.

له دیوه‌خانه‌که‌ی کوێخا زۆراب ئیواران گه‌فتوگۆ گه‌رم ده‌بی، نه‌خاسمه له شه‌وانی زستان و به‌هاردا، ئەو کاتی شه‌وگار درێژه، ئیدی هاتوچۆ له نیوان ئەندامانی هۆزه‌کانی ده‌ورو به‌ر ده‌ست پی ده‌کات. بابته زۆر ده‌بی بۆ قسه له‌سه‌ر کردن، زۆر جاریش هه‌مان بابته دووباره ده‌بیتیه‌وه، وه‌لی به‌شیوازیکی دی و به‌زیاده خستنه سه‌ر. ئیتر کوێخا ده‌ست به‌گێرانه‌وه‌ی هه‌ندیک له سه‌رچلییه‌کانی خۆی و ئەو شارانه‌ی دیونی، ده‌کات. پاشان داوا له‌وانی دی ده‌کات ئەوانیش قسه‌ی خۆیان بکه‌ن. هه‌لبه‌ت هه‌ر ئەویش رۆله‌کان دابه‌ش ده‌کا و ده‌ستنیشانی ئەوانه ده‌کات، که قسان بکه‌ن. چونکه دابونه‌ریت وایه، نه‌ک ته‌نیا لای هۆزی کفران، به‌لکو لای سه‌رجه‌م هۆزه‌کانی دیش ئەوه‌یه، که گه‌وره‌ی هۆز ده‌ستنیشانی قسه‌که‌ر ده‌کات. خۆ ئەگه‌ر غه‌واره‌یه‌ک میوانیان بوو، ئەوا بۆی هه‌یه چه‌ند رۆژیک، بی ئەوه‌ی سۆنگه‌ی هاتنه‌که‌ی لی بپرسن، لایان بمینیتیه‌وه، ئەو کات رووی قسه‌کان له‌و ده‌بن و پرسیاری له باره‌ی تۆکردن و باران و مه‌رومالات و جووله‌ی بازار و نه‌ریت و شتی تره‌وه‌ی لی ده‌که‌ن. زۆر جارانیش وا له میوانه‌که ده‌که‌ن، باسی رابردووی خۆی و سه‌رچلییه‌کانی بکات. ئازادی ته‌واویشی ده‌ده‌نی چه‌ند قسان بکات. چه‌ندیکیش له به‌رامبه‌ریدا زیده‌رۆیی له گێرانه‌وه‌ی جه‌ربه‌زه‌بیه‌کانیان بکه‌ن، چ له‌گه‌ڵ مرۆف بی یاخود جنۆکه، ئیدی کابرا بیه‌وی یا نه‌یه‌وی، په‌تای ترس و زیده‌رۆیی ده‌یگریتیه‌وه و ئیسراحه‌تی خۆی له گێرانه‌وه‌ی وه‌رده‌گریت. دواي قه‌یرێ کوێخا روو له یه‌کێ له گێره‌وه‌کانی ده‌نیت تا له تۆقاندن و ترساندن، مملانی له‌گه‌ڵ کابرا بکات. ئیدی بۆر بۆرین و گۆبه‌ند ده‌ست پی ده‌کات و کابرا هه‌موو شته‌کان به‌راست وه‌رده‌گریت. کاتیکیش ده‌روا، تا درێژه به‌گه‌شته‌که‌ی بدات، چه‌ند جاریک جه‌ختی لی ده‌که‌نه‌وه له رێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یدا سه‌ریان لی بدات، تا باسی ئەو شته نوێیانه‌یان بۆ بکات، که له رێگه‌ی بینوونی. به‌م ئاوايه کابرا و سه‌رچلییه‌کانی چه‌ند حه‌فته‌یه‌ک ده‌بنه بنیشته خۆشه و بابته‌ی قسه و باسه‌کانیان. تا خوا میوانیکه‌ی تازهیان بۆ ده‌نیرێ و ئەوی به‌که‌میان له بیر ده‌باته‌وه.

ده‌می نیوه‌رۆ، ئەو کاتی یوزباشی و قوڵچی و موراد چاوش له خه‌ونیکه‌ی قوولدا بوون، هه‌ریه‌که‌یان لای خۆیه‌وه به‌ری شه‌پۆلی پرخه پرخی به‌ره‌لا کردبوو. کوێخا رووی له ره‌مه‌زان نا و گوتی: یوزباشی پیاوی چاکه و به‌راستی چووته دلمه‌وه،

باوکیشی هەر وابوو، لئ دهبانی خوالیخوئشبووی باوکی، که درۆی دهکرد ئاسمانی بهدرۆکانی دههژاند؟

رهمهزان قومیککی له جگهره پێچراوهکهی دا و بههیمینییهوه گوتی:

– کورپهکهی قسووری نهکرد، تهنا نهت بهچه ند پله په کیش باوکی خوالیخوئشبووی تیپه پاند.

زۆراب گوتی: نا پروا ناکهم. من سهیرم دئ چۆن ئەمهی له باوکییهوه بۆ نه ماوه تهوه!

رهمهزان به چاوی سووکایهتی پیکردنهوه لئ پوانی:

– چیه زۆراب دهتووی به منیش رابویری؟ کهنده لانه که له دست درۆکانی ئەو خهریکبوو یهک پارچه ههرس بئنی و ئاوه سپی داپۆشیت. بیرت چوو له بارهی ئەو ولاتهوه چی گوت، که نامیری تیدا دروست دهکهن بهههلم ئیش دهکات و گالیسکه بهسهر ئاسنه پيدا دهروات و بهدووربین سهیری مانگ و ئەستیران دهکهن!! له مه زیاتر چیت گهرهکه، دهتووی ئەم ئیوارهیه کئ بۆر بۆرینی لهگه لدا بکات؟ کئ... پیم بلی؟ بهخوا هه موومان بهزهویدا هه دات.

زۆراب چون چاره سهیری پرسیکی گرنگ بکات، که په یوهست بئ به چاره نووسی دۆلی کفرانهوه، گوتی:

– شتهکانی دیم بیر نایهن، پهنگه زهینم پئ نه دابن. وهلی ئەم لووله نهعله تییه ئەفسووناوییهی چاوم بهکونه کهیهوه نا، جاریک جهوهل قاجری وا دوور خستهوه دهتگوت له وسهیری دنیا، کاتیکیش له کونه کهی دیم نۆری، قاجرم وا هاته پئشی، وام ههستکرد دهتوانم دهستی لی بدهم.

رهمهزان خه نینه یهکی کورتی بۆ کرد و بهگالتوه گوتی:

– بهرخهکانی لاپال جهوه له کهت نه ژمارد؟

– ئەمه پئویستی بهیهک و دوو نییه رهمهزان... لووله که له بهردهمتایه، ئەگهر یوزباشی بیدار بووهوه دهتوانی بهخۆت وهکاری بئیت.

رهمهزان گوتی: من ههز دهکهم سهیری مانگی پئ بکهم. بهههرحال، ئەم سیانه،

نهخوازه لا قۆلچیه خیره، تا ئیستا زاری نهکردوه تهوه، پئویستمان پئیهانه ههفتهیهکی تهواو لامان بمیننهوه، بئگومان هئند درۆ و سهرحلاییان هه ن بهشی سالیکمان دهکهن.

زۆراب بهداخیکهوه گوتی:

– چه ندیم پئ ناخۆشه سبهی جیمان دئین، دهترسم ئیواری نهتوانم قۆلچی بئنه قسان.

رهمهزان به پروا بهخۆبوونیکهوه گوتی:

– مهترسه. زۆرمان ناز پئ دان، بمانهوی و نهمانهوی دهبنه هاوبهشی ژیانمان، ههرجی قۆلچیه دهبینی چۆن ئەم ئیوارهیه گئژمان دهکات. لی و ابزانم کوری هاوه له کهت ریگهی قسه کردنی نادات.

– بهههرحال پهتی بۆ شل دهکهن، بزاین دهتوانی خوالیخوئشبووی باوکی بباتهوه یان نا؟

وهلی پیاو ههق بلیت، باوکی بویر بوو، هئند بویر بوو سلی له شه و نه دهکردهوه...

ئەو دەمی پۆستەم بۆ دیووخان گەپرایەو، ھەرسێ میوانەکە لە گەرمەیی نیوەرۆخەودا بوون. بەسەر سامییەو چون بوونەو ھەری نامۆ بیینی سەرنجی دان. زۆراب بە دەستی ئاماژەیی بۆ کرد کە بەدوایدا بێت، ھەردووکیان لە دیووخانەکە دەرچوون. شەکەتی و کەنەفتی بەو کورپێژگەییەو دیار بوو. زۆراب ژنەکەیی پاسپارد، کە گۆشتیکی زۆری بۆ دابنێ، چونکە وەکو پیاو ئیشەکەیی بەجێ گەیاندوو. ھەر وەھا پێی گوت دوا پشوودان، لە پێگەیی گەرانەو ھەیی بۆ لای پانەکەیی، کێی بیینی پێی پابگەییەنیت کارەکان بەباشی بەرپۆە چون و دوا خۆراوا بگەرپێنەو گوندەکانیان.

دەمی خۆر ئاوا بوو و شەو پەردەیی رەشی بەسەر دۆلەکەدا دادایەو، تاریکی دەوری ھەموو شتەکانی دا. لەم کاتەدا بەلندەکان دەگەرپێنەو ھیلانەکانیان. کەچی جیھانیکی دی دەست بەجوولە دەکات، جیھانیکی پەر لە سەر اسیمە و نادیار، تاریکیەکی ئەنگوستەچاوی بێ وینە دایدەگریت، پۆخەکان و دیو و درنج و خێو دوا خەوتنیکی درێژ، کە پۆژێکی تەواوی خایاندوو، ھەلەستەو و لە سەرتاپای دۆلەکە بەجوولە دەکەون. ئەم بوونەو ھەرمانە لە شێو ھە ترسینەری راستەقینەیی خۆیان بەدەر دەکەون، یاخود لە شێو ھە گیانەو ھەری ئاسایی وەکو پێوی و کەمتیار و پشیلەیی کێوی، ئەم بوونەو ھەرمانەش لە گۆرستان و ئەشکەوت و کاو لاشەکاندا دەژین. ھەموو خەلکی ھۆزی کفران ئەو باش دەزانن، کە زۆراب زۆری ئەم دەعبایانە دەناسێ و بەزەوق و پەنھانەکانیان دەزانیت و شەرەنگیز و خێرخوازیان لیک جودا دەکاتەو، ھەر وەھا ئەو شوپنەنەشی کە لێی دەژین. جگە لە چۆنیەتی پزگاربوون لێیان و پاونانیان، تەنانت گرتنیشیان، لێ ئەو سەیرە ھەر یەکیک لەم دەعبایانە بەئاسانی لە دەست ھەلدین و ھەرگیز ناتوانی لای خۆت بیانھێلێتەو.

زۆراب پۆلەکانی ھۆزەکەیی ئاگادار کردنەو، لەم دەعبانیاوە نەترسن، چونکە ئەوان تەنیا لە دۆخی تۆقین و زەندەقچووندا بەسەر مەرۆفدا سەر دەکەون و کۆتی دەکەن. لە حالەتی وادا ئەگەر مەرۆفەکە دەست بەسەر خۆیدا نەگرێ و جەر بەزە نەبێ،

شیت دەبی، یانیش شەپلە لێی دەدا. ئیدی ئەم دۆخە یا چارەسەر دەکریت، یاخود ھەر چارەسەری نابێ. بۆیە کوێخا زۆراب پۆلەکانی ھۆزەکەیی پاسپاردبوو، کاتی بەرەو پووی یەکی لەم دەعبایانە دەبنەو، دان بەخۆیاندا بگرن و جورئەتیان ھەبێ و (بسم الله الرحمن الرحيم)، یاخود ئایەتی قورئانی بخوین. ھەر وەھا لەسەر ھەر کەسێکە لە ھەر تەمەنێکدا بێ، چەقۆیەک یاخود ھەر شتی لەگەڵ خۆیدا ھەلگرێ. چونکە ئەم دووانە دوژمنی سەر سەختی ئەم دەعبا نەبێنراوانەن. لە تاریکی شەو دا لاوەکان گەرانەو گوند، دیووخانی گوندەکانی تریش جوولەیان تێ کەوت.

شەش کورپەکەیی زۆراب زۆریان ھەز دەکرد سەردانی باوکیان لە دیووخانەکەیدا بکەن و ئەو سێ زەلامەش بناسن، کە یەکەمین جاریانە بەشێو ھەیی ئاشتیانە بێنە ناو دۆلی کفرانەو. تاقە سەرچاوش بۆ گواستەو ھەیی زانیاری و پێشکەشکردنی وینەییەکی تەواوی پووخساری ئەو سێ پیاو و شێو ھەیی جلوبەرگ و شێو ھەیی قسەکردنیا پۆستەم بوو، کە بچووکتەری کورپە کەیمی ھەوتەمین کورپە زۆراب بوو، کە ناوی نابوو (کەرە مەو ھەیی).

بێگومان لە سۆنگەیی کەللە رەقییەکەییەو ئەم ناو ھەیی لە کەریم نابوو. مەگەر تەنیا گویدرێژ ئەو سەرکیشییەیی ئەو ھەبووایا. کەریم چونکە کورپە بچووکی بوو و لە مندالییەو دایکی مەردبوو، زۆر نازیان پێ دەدا و لە لایەن ھەمووانەو ھەیی تاییەتی پێ دەدا. لەو شەو ھەیی پۆستەم لە دایک بوو، زۆراب بریاری دا ھەر بەخۆی تا بەیانی بەدیارییەو شەو ھەر بگرێ. شەو ھەیی سەختی زستان بوو، زۆراب لەگەڵ جنۆکەیی نازدار و شوخ (ھەیی) دا کەوتە شەو ھەیی دەستەو ھەییەو. خۆش بەختی لەو ھەیی بوو بەخۆی پاسەوانیی دەکرد و ئەم کارەیی بەلاوان نەسپارد، چونکە ئەو کات خۆیان دەدایە دەست تەفرە و فریو ھەیی ئەم شوخە نەعلەتییەو، ئەو ھەیی ریفاندنی کۆرپە ئاسان دەکاتەو.

ئەو شەو پوویاری ئاوەسپی ھەلسا بوو، بەئاو ھەلچوو ھەیی لێتەکەیی ھەموو کەندریکانی دۆلەکەیی پزگاربوونەو، ھارەیی ئاوەکە و وژەیی باوبۆران تیکەل بەو ھەیی سەگ و لوورەیی ئەو گورگانە دەبوون، کە دەور و خولی گوندیان داو. زۆراب زانی کە دەبی (ھەیی) ئەمشەو دەر بکەویت، چونکە سوورانەو ھەیی بەسەر پشتی

زریان و شه پۆله سه رشیتته کانه وه زۆر ساناره له هاتوچۆ له شه وه هیمن و پر له دێو و درنجانه ی لێیان ده ترسیت.

له به ره ئه وه ی ته نیا ئه وان ده توان بگرن به قژیا و ئه تکی بکه ن. جنۆکه فه ی به جوانیه بی وینه که ی ناسرابوو، قژیکێ کال، دوو چاوی شینی قوول و درشتی هه بوون، لێوه کانی پر و مینا هه نگوین بوون، قژه خاوه زهرده ئالتوونیه که ی به سه ر به ژنه زرافه خه رامانیه که یدا شه پۆلی ده دا. جووته مه مکۆلانی شی دور له یه ک سه ریان له شه پۆلی قژه ئاوریشمینه که یه وه ده ره ئینا بوون. زۆراب ده یگوت ئه م جنۆکه ئه فسووناوییه ی به ریشی گه نجان پیده که نی و جگه رگۆشه کانیان ده بات، یه کیکه له و پینچ سه د ئافره ته جنۆکه شوخ و شه نگانه ی سه ربازه کانی شا سلیمان هینا بوونیان تا بیانخوازن. وه لی کاتی هینانیا ن بۆ لای، ئه و گیانی له ده ستدا بوو. سه ره نجام خۆیان خواستیانیا ن، ئه م کورده ی خو شمان له نه وه ی ئه وان. یه کیک له و پینچ سه د ئافره تانه له به ر هۆیه کی نه زانرا و بی پیاو مایه وه، خودا کردی به جنۆکه یه کی جوان و به ده و، ئیدی له و کاته وه ئه م جنۆکه یه به ناوچه کانی کورده ستاندا ده سوورپیتته وه و ناو به ناو کۆرپه ی تازه له دایکبوو ده رفیتیت.

ئه و شه وه، دوای مندال بوونه که، دایکه له خه ویکێ قوولدا بوو، کۆرپه که ش دوای گریانیکێ زۆر شه که ت بوو و نوست. زۆراب پینشینی ده رکه وتنی جنۆکه که ی ده کرد. سه ره رای ئه و ترسه ی دایگرتبوو، خو شی و لاپره سه نییه ک سوژی داگرتبوو، سیبه ری پلیته ی چرا رۆن گه رچکیه هه لواسراوه که ی ته نیشته لانکه که، که وتبووه سه ماکردن، ده تگوت تارما یین و له گۆشه تاریکه کانی ژووره که وه دین و ده چن. زۆراب چاوه کانی له تاریکیه که دا ده ره وشانه وه، کاتی له راست و چه پ و له و گۆشانه ی ده روانی، که پروناکیان ناگه یشتی. وای لی هات خه ونی به قژه ئالتوونیه که یه وه، که جه سه ته شلومه که ی دا پۆشیبوو، ده بین. له هیکرا هه ستی کرد وه تاغه تاریکه که بووه یه ک پارچه پروناکی، ده ستی که به سه ر مشتووی خه نه ره که یه وه هیشک بوو، ساپیته داره را کراوه ره ش داگه را وه که بووه یه ک پارچه سپیه ته ی و سه دان چرا وگ له شیوه ی ئه ستیران له شه وی بی تریفه دا شو ر بوو بوونه خواره وه و بیده نگی هه موو شته کانی داگرت، نووکه هاژه ی پیله هه لچووه کان و لووره ی با نابیستران. جنۆکه که

وه کو شه پۆلی پروناکی به ده رکه وت، له ئاسمانی وه تاغه که دا به داخزانه وه خه رامانی ده دا، پروتوقووت به شه پۆلی قژه زیرینه که ی خو ی پچا بووه وه، زۆراب له شوینی خو ی تاسا، ناخی هه والی پی دا، که ئه م جنۆکه نازداره شه ره نگیز نییه و لئی ناوه شیتته وه ئازاری ئه م مه لۆتکه یه بدات، یا بیبات. چونکه ئه م چاوه گه وه شینانه، که ده لئی گۆمه قووله کانی ئاوه سپین، پاکژی و ناسکیان پتوه ده بینران و دیار بوو بۆ رفاندنی منداله که نه هاتوو، به لکو هاتبوو تا پیرۆزبایی بکا و خو شنوودی بۆ بخاویت. زۆراب هه ستی کرد بووه به کورپی چواره سال، بۆ ئه و لێوه هه نگوینیا نه لیکاو به زاریدا ده هات، خپوه که به زهرده خه نه وه لئی نزیک بووه وه، ددانه کانی ده تگوت بلوورن، بی ویستی خو ی ده ستی به رز کرده وه، تا ده ست به نیو شه پۆلی قژه ئاوریشمینیه که یدا بینیت، لی ئه و به جووله یه کی خیرا وه کو ماسییه کی زیوین له و ماسییا نه ی ئاوه سپیان پر کرده وه، خزا و هه نده ی چا و بتروو کینی به ده وریا سوورپایه وه، قژی هه لپژا و قه دی باریکی فریو ده ری ئاوه زی ده برد، پاشان له کونجیکه وه چوار مشقی رۆنیشته، شه پۆلی قژی داپیوشی و ته نیا رووخساری ده بینرا، زهرده خه نه ی لی ده باری. به حه زیکێ شیتتانه وه ده یویست بیگری و ئامیزی لی بدات. لی وه بیبری هاته وه، که ئه و ئیشکگری مه لۆتکه که یه و ده بی به ته نیشتییه وه وه میتی. که چی جاریکی دییش دلێ خه به ری دایه وه ئه م خپوه بی تاوانه و هاتوو پیرۆزبایی ساواکه یان لی بکات و خه لکی له کۆنه وه به هه له و تیکه یشتوون له سونگه ی بیبه ری بوونیه وه له پیاو پاش مردنی شا سلیمان و یار پی نه دانی، تا شوو به یه کیک له و پینچ سه د سه ربازه بکات، بووته جنۆکه یه کی خراپه کار. بۆیه تا نه و عه ودالی پیاویکی گونجاو به خو یه تی. خو ئه گه ر ریکه وتی پیاویکی وای کرد، ئه واکابرا ده با و تا هه تا به به خته وه ری ده ژین. لی پیاوی گه وچ له مه ناگات و نایشیه وی لئی بگات. به لکو وای داده نین جنۆکه یه کی شه رانگیزه، نا به لکو فیلبازیکی دزیوه و خو ی ده کاته ژنیکێ جوان، بۆیه پابه ند ده بن به ژنه ناشیرینه کانیانه وه. ئیدی هه ول ده دن به چه قو لئی بدن، ئه ویش به مه به ستی تۆله سه ندنه وه له ره فتاری نه زانانه ی پیاوی گیل و ده به نگ، شیتگی ر ده بی و هه لمه ت ده باته سه ر کۆرپه ی تازه زا و رۆخی ده رده کات.

له شوینه‌که‌ی خۆی دانیشتبوو، هەر ده ئەنگوستانی له‌سه‌ر مه‌مکۆلانی دانا‌بوون. زۆراب تریه‌ی دلی خۆی ده‌بیست. هه‌ستی به‌خوینی گه‌رمی ده‌ماره‌کانی ده‌کرد، دامابوو له‌ نیوان باوه‌ری باوی خه‌لک له‌ باره‌ی ئەو کیژه‌ جنۆکه‌یه‌ و خه‌به‌ردانی دلی، نازانیت برۆا به‌ کامیان بکات، لی گومان و ترسی له‌مه‌ر کۆرپه‌که‌وه‌، زانتر بوو. ویستی له‌ شوینی خۆی هه‌ستیت، نه‌یتوانی، دۆش داما بوو. ده‌ویست قسان بکات، زوانی هه‌لنه‌ده‌هات. له‌ په‌لوپۆ که‌وتبوو. کیژه‌ جنۆکه‌که‌ له‌ شوینی خۆی هه‌ستا. ده‌تگوت په‌ریه‌که‌ له‌ په‌ریه‌کانی به‌هه‌شت. به‌هێوری به‌ره‌و بێشکه‌که‌ بزوا. وایده‌زانی کابرا له‌ شوینی خۆی مه‌یوه‌ و ته‌واو. کاتی به‌سه‌ر کۆرپه‌که‌دا نووشتایه‌وه‌، شه‌پۆلی قژی بێشکه‌که‌ی داپۆشی. زۆراب ویستی ده‌ست بۆ خه‌نجه‌ره‌که‌ی ببات، نه‌یتوانی. ویستی ناوی خوا بپنیت، ئەوه‌شی نه‌توانی. ئیدی ئەو توانی جادووی لی بکا و له‌ شوینی خۆی وشکی بکاته‌وه‌. ئا لێره‌وه‌ هه‌ستی کرد، نا، به‌لکو باوه‌ری ته‌واوی هه‌بوو، که‌ جنۆکه‌که‌ به‌یه‌کجاری به‌سه‌ریا سه‌رکه‌وت و رۆحی منداڵه‌که‌ی سه‌ند و کۆی شته‌کان دوماه‌ییان هات. ئای له‌ به‌ده‌ختی خۆت زۆراب، سه‌به‌ینی چۆن چاوت به‌رامبه‌ر منداڵه‌که‌ت هه‌ل‌دینیت؟ هەر تۆ بووی ده‌ترسای جنۆکه‌ فریویان بدات، ئا ئەوه‌تا خۆت به‌داوییه‌وه‌ بووی و ئەقل و توانای بردی و بووی به‌هه‌رزه‌کارێکی هه‌ل‌شه‌. هێزێکی نادیار له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ژاندی، بۆی چوو تا بیگرێ، لی جنۆکه‌که‌ وه‌ک ماسی له‌ ژیر ده‌ستیدا خزا و دواي ئەوه‌ی پشته‌ نه‌رم و شله‌که‌ی تی کرد، له‌ چاو ونبوو. ئاره‌قه‌ له‌ نیوچه‌وانی ده‌تکا، موچرکێک به‌گیانیدا هات، سه‌رله‌نوێ وه‌تاغه‌که‌ تاریک بووه‌وه‌ و سیبه‌ره‌کان وه‌کو تارمایی بزێو به‌سه‌ر دیواره‌که‌وه‌ سه‌مایان ده‌کرد. تا نه‌هۆش وایده‌زانی رۆحی مه‌لۆتکه‌که‌ی بردووه‌. فرمی‌سکیک په‌ریه‌ سه‌ر گۆنای، پاشان له‌ کۆرپه‌که‌ نزیک بووه‌وه‌ و پشته‌ ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌موچاوی. روو‌خساری گه‌رم داها‌توو و له‌سه‌ره‌خۆ هه‌ناسه‌ی ده‌دا. ئاه‌ی به‌به‌ردا ها‌ته‌وه‌، خه‌ریکبوو له‌ خۆش‌ییاندا هاوار بکات، لی دانی به‌خۆیدا گرت و بۆ رزگار‌بوونی کۆرپه‌که‌ سوپاسی خاوی کرد. دیسانه‌وه‌ دلی خه‌به‌ری دایه‌وه‌ و به‌ده‌نگی بیستراو چون زه‌لام بێ و قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات، گوتی:

- پیم نه‌گوتی کچه‌ جنۆکه‌که‌ بۆ ئەوه‌ ها‌توو تا ده‌ست به‌سه‌ر کۆرپه‌که‌دا بپنێ و

خۆش‌نوودی بۆ بخوازیت؟ ده‌توانی به‌هێمنی له‌گه‌لدا بجوولێته‌وه‌، ره‌نگه‌ ئەو کات تۆی به‌لدا بجوایا و له‌گه‌ل خۆیدا بیبردیتایا و لاوی بۆ بگێرایتایه‌وه‌ و تا هه‌تا پێکه‌وه‌ بژیانایا...

کاتیک داوی گزنگ به‌ره‌نگه‌ په‌مه‌یی و وه‌نه‌وشه‌ییه‌کانییه‌وه‌ لێواری جه‌وه‌ل قاجریان ده‌نه‌خشاند، ره‌وه‌ مراوییه‌که‌ به‌سه‌ر روو‌باره‌که‌دا تپه‌په‌ری، بیده‌نگییه‌کی قوول ئەو ناوه‌ی داگرتبوو، جگه‌ له‌ هاژه‌ی شه‌پۆله‌کان، که‌ خه‌ریک‌بوون هێور ده‌بوونه‌وه‌، هێچ نایسترا. به‌ر له‌وه‌ی که‌ له‌شیر مژده‌ی رۆژێکی نوێ بدات، زیره‌ی کۆرپه‌که‌ ئارامییه‌که‌ی شله‌قاند، تاکو پێشوازی له‌ یه‌که‌مین رۆژی ژیا‌نی بکات. دایکه‌ چون پێشبینی قیژه‌که‌ی کردبیت، به‌خۆشییه‌که‌وه‌ گوتی:

- ئی ئی، ده‌زانین لێره‌یت.

ده‌می به‌سینگییه‌وه‌ی نووساند، گریان‌ی نه‌ما. گوتی:

- مامه‌ تۆ تا ئیستا له‌ شوینه‌که‌ت دانیشتووی؟ ئەزیتمان دایت. ئیستا ده‌توانی بنوویت، رۆژ بووه‌ته‌وه‌.

زۆراب له‌سه‌ر جێیه‌که‌ ڕاکشا و به‌رماله‌که‌ی به‌خۆی دادا:

- ئیستا ده‌توانم به‌ئاسووده‌بی بنووم.

له‌ خه‌ویکی قوولدا نوقوم بوو، هه‌نده‌ی نه‌برد کۆرپه‌که‌ش نووست، پاشان دایکیشی به‌داویدا... زۆراب خه‌ونی به‌کیژه‌ جنۆکه‌که‌وه‌ بینی. خۆی کرد به‌ژیر جێیه‌که‌یدا و به‌هه‌وری قژه‌ ناسک و زه‌رده‌ ئاوریشمینییه‌که‌ی داپۆشی و گوتی:

- خۆش‌نوودیم بۆ منداڵه‌که‌ خواست.

پاشان قامکه‌ نه‌رم و ناسکه‌کانی به‌ناو ریشیدا هێنان. حه‌زێکی به‌تین زۆرابی گرتبووه‌وه‌، که‌ له‌مه‌وبه‌ر به‌خۆیه‌وه‌ی نه‌بینیبوو. له‌ ته‌ماشاکردنه‌کانی کچه‌ جنۆکه‌که‌ش حه‌زێکی سه‌رشیتانه‌ی به‌دی کرد. سه‌ری خسته‌ نیوان مه‌مکه‌ تورته‌کانییه‌وه‌. بۆنی قه‌نه‌فلێان لی ده‌هات، قامکه‌ زه‌ره‌کانی به‌ناو قژه‌ زی‌پینه‌که‌یدا هێنان و ماچی کرد. پاشان باوشی لی دا و که‌وته‌ ماچکردنی گه‌ردن و کۆلم و لێوه‌ هه‌نگوینییه‌کانی. وایده‌زانی له‌و به‌هه‌شته‌دایه‌، که‌ له‌ دنیا‌ی فانیدا هه‌یه‌ و باسی لێوه‌ ده‌کن. شه‌پۆلی قژی سه‌راپا جه‌سته‌ی داپۆشیبوو. کاتی ده‌ستی بۆ سکی درێژ کرد،

جوولہیہ کی کرد، قژی کہوتہ لاوه و گیانه شل و یهک پارچه سپییه کهی بهددرکهوت، بینی خویشی پروتوقووته، بهتوندی یهکتریان له ئامیز گرتبوو، جهستهی گری لی لهئدهستا، دهمی ئاوی گهرمی رۆ کرده سکییه وه، ئاهیکی لی لهئستا و له حهژمهتاندا وای بهخۆوه گووشی، خهریکبوو بیتاسینیت.

– هزار ساله من چاوه پروانی ئەم شه وهم.

ههرچی زۆراب بوو یهک پارچه بووبوو کلپه، لی ههندهی نهبرد بووهوه خوڵه میتش. ههموو شتهکان نه مان، به پرووتی خوئی بینیییه وه لهسهه جهوهل قاجر بهردهوام و بی پچران دهیمیزاند، میزه کهی بهتهریبی لهگهله ئاوه سپیدا شوپر دهبووهوه، تا دهپژایه ئاوی رۆخانه وه، که له پاوهنی دۆلی کفران دواپی دههات. که له خهو بیدار بووهوه دهتگوت دهستی لی وهشینراوه، مات و بیدهنگ، قسهی لهگهله کهس نهدهکرد، کورگهله وایانزانی دهستی لی وهشینراوه. میتشکی خاموش بوو تهنیا له وینهی فهی نه بیت. دواپی چهند ههفته یهک کاروانی قهرهجان هاتن، وهکو جاران بار و بنهیان له رۆخی ئاوه سپی خست، تاکو بهر له گهشته که یان بو ئهوپه پری خواروو، پشوویهک بدهن. شیخو چوو بو لای دهمسپییه که یان و باسی حالی باوکی، بو کردن. پی گوت ئه گهر بابی بگه رینیته وه سهه باره سروشتییه که ی، چی دهویت با بللی. گه وهی قهرهجان گوتی هیچی ناوی جگه له دابینکردنی نان بو دهست و پیوهندهکانی و پاراستنی سهه و مالیان له و ماوهییه که له دۆلی کفراندا دهمیننه وه. پاشان دایکه پیره جادووگه ره که ی لهگهله نارد. کاتی پیریژن زانی له شهوی شهواره گرتن بهسهه کۆریه که وه دهستی لی وهشینراوه، دواپی له وانی دی کرد بهتهنیا جییان بهیلن. له یهکه م نیگاوه پیریژن زانی زۆراب دهستی لی نه وهشینراوه، به لکو شتیک سوژ و خو شه ویستی بر دووه؛ بویه تووشی نه خویشی ئه وین بووه. که ئه مهی پی گوت، بو یهکه مین جار زۆراب دوا و بهدریژی باسی بو کرد. پیریژن قامکه رهقوته که ی له نیوان مشتیک لدا جوولاند و یاری به پارچه بهرد و ئیسقانهکان دهکرد، گوتی:

– نوقلانهی خویشییه کوره که م، نوقلانهی خویشی... بهر له چهند سالیک ژنه کهت مرد بی ئه وهی ژن بهینیته وه... بروانه کویتا زۆراب، وهچته دۆلی کفران دهبرئ و دهگاته پرووباری رۆخانه، ئه و رووبارهش له میان هۆزه کهت و ئه وانی ترده ده بیته

جیا که ره وه. تو تا نهو وهکو زهوی دۆلی کفران به پیت و به ره که تی، تا رۆژی مردنیشته هر وا دهمینیته وه، وا چاکه له ئافره تیکی باش بگه ریت. ههرچی ئه و منداله یه، که بهر له چهند ههفته یهک شهواره ت بو گرت، ده بیته سوارچاکیکی ئازا و بویر و ههموان دهچنه ژیر فرمانیییه وه. ههسته بچو و ناوی بنی رۆسته م. ههموان له دهره وه بهحه سرهت و لاپره سه نییه وه، چاوه پروان بوون داخو پیره ژن چ دهلی؟. ئه و دهمی دهرچوون، سهیریان هات زۆراب وهکو جاران قسه دهکا و دهلی ههر هیچ نه بووه. دهنگی دههول و زورنا بهرز بووه وه. له و کاته دا شیخو دوو بهرخی دا بههه رزدا. پاشان فرمانی دا له ههر گوندیک دوو کور بکوژنه وه و قهرهجهکانیش تا سوچه نیی بهگۆرانی و موسیقا، پشکدارییان له و خویشییه کرد. رۆسته م چهندی شوانهکان دۆمه لآن و قارچکیان گرد کردبووه وه، ههمبهه چهردهیهک زانیاری خیرا له باره ی سی زهلامه که وه، لی سهندن و خستییه خورجه که یه وه. چهن دین جاریش جهختی له سهه ئه وه کرده وه، که یوزباشی پیواپی چاکه و باوکی براده ری بابایه تی. ئه مهش مانای ئه وه یه جیاوازی لهگهله هیچ ئه ندامیکی هۆزه که یاندا نییه. سهه ره پای ئه وهش با بگه رینه وه گوندهکانیان، له وهشی ئاگادار کردنه وه، که لاپره سه نی وایان لی نهکات بچنه دیوهخانه که ی بابای، نهکو ئه و دوو پیواهی لهگهله ن ئاریشه بو هۆز چی بکن. بوئی دومه لآن و قارچک و پیوازی له که ردها سووره وه کرا و بهرز بووه وه و تیکهله به بوئی نانی گهرم بوو. زهلامهکان داچه ما بوونه وه و بهله زهته وه دهیانخوارد. کویتا دواپی له رۆسته م کرد له نکی رۆنیشی و لهگهله لیدا بخوا. شیخو وهک عاده تی خوئی وهستا بوو دۆی بو تیده کردن و لهگهله بهتالهکانی هه لده گرتن، تا پریان بکاته وه.

زۆراب هانی خواردنی ده دان و لهگهله نهکانی بو دریز ده کردن و ده یگو:

– باشی بخون، دومه لآن زور به تامه، ههمو کات دهست ناکه ویت، سالی جاریک دهرده که ویت.

کاتی له خواردن بوونه وه، پشتینیان لی فری دا و له شوینی خویان راکشان و دهستیان بهقاوه خواردنه وه و جگه ره کیشان کرد. رهمه زان سهیریکی زۆرابی کرد و گوتی:

- پەھمەتیی باوکی یوزباشی برادەریکی خۆشەویستت بوو، بەو ناسرا بوو، کە پیاویکی قارەمان و جەربەزە بوو، شتیکیمان لە بارەیی خۆت و ئەووە بۆ ناگیڕیتەو؟

یوزباشی جیی خۆی خۆش کرد و گوتی:

- بەراست کوێخا زۆراب، دەمویست ئەمەت لی بیرسم.

زۆراب گوتی: گێرانیوەی ئەم یادەوهرییانە چەند شەوێکی درێژی دەوێت، پاشان منیش دەمەوێ شتیکیان لە بارەیی دنیاوە لی بژنەوم، ئێمە لێرەکانە لەم چیا و چۆلە وەکو کەمتیار و پێوی دەژین، نازانین لە دەرووبەرمان چی روو دەدات... هەلبەت یەکتەر زۆر دەبینینەو، ئیتر لەمەودا دەبێ بەردەوام سەردانمان بکەن. پێ دەچی ئێمەش لە ناوەندی سەنجەق میوانداریتان بکەین. ئەو کات بەتێروتەسەلی لە بارەیی ئەو یاداشتانەو قسانتان بۆ دەکەم. ئیستا کانی باسی ئەو مان بۆ بکەن لە دنیا چ باسە؟

پەمەزان بەرەزەمانەندییەو سەری پراوەشان و گوتی:

- دروستە، قسەییەکی بەجێیە، جەنابی یوزباشی تۆزیک چاومان بکەنەو، هەر وەها دەمانەوێ شتیکی لە قۆلچیی برامان ببیستین، ئەو تا ئیستا زاری هەلنەهیناوە.

یوزباشی چون لە فیڵەکە گەیشتبێ، دواي ئەو شێوێ دانیشتنەکە گۆری، پرووی دەمی لە قۆلچیی نا:

- حاجی پەمەزان راست دەکات، هیچ نەبێ لە بارەیی حەج و سەردانەکەت بۆ مەککە شتیکیمان بۆ باس بکە.

یوزباشی باشی دەزانی، ئاخاوتن لە بارەیی حەجەو، بەدلی قۆلچییە و ئەگەر هەزار جاریش بیگیڕیتەو، بیزار نابێت. زۆراب گوتی:

- تا ئیستا چوونە حەج ئاواتی ژیانمە، وەلی نازانم چۆن بڕۆم؟

حاجی پەمەزان منگە منگیکی کرد و راست بوووەو، بۆ یەکەمین جار زاری بەش کردەو:

- حەجکردن قسەت و نسیبە. ئێمە شەش مانگان بەرێگەو بووین، ئەو کات لە کەرکووک دادەنیشتم، کاروانەکە لەوێو دەکەوێتە جوولە و بەتازە خورماتوودا تێپەری

دەبێ، دواي تاوگ و دووز و چیاي حەمرین، ئەوجا دەلتاوا و پاشان بەغدا. ئەم هەموو رێگەییەمان بەسواری هیستەر و گویدرێژ و ئەسپ دەبیری...

یوزباشی قسەکەیی بری و گوتی:

- ئەم رێگە درێژە چوار پێنج رۆژ دەخایەنیت، خراپترین دەقەریش ئەو شوینەییە، کە دەکەوێتە مابەین چیاي حەمرین و دەلتاواو، چونکە مەلەبەندی دز و جەردەییە.

- بێ شک وایە جەنابی یوزباشی.

قۆلچیی ئەمەیی گوت و بەردەوام بوو:

- هەرچی بەشی دووهمی گەشتەکە بوو، ئەوا لە بەغداوە دەست پێ دەکات تا بەسەر، لەو شوینەیی کەلوپەل بار دەکری و دەخریتە بان کەلەک، لەسەر رووباری دیجلە.

یوزباشی گوتی: حاجی پەمەزان، بۆیان روون بکەرەو کەلەک چییە، ئەوان تیشتی وایان نەدیتووە.

قۆلچیی بەشانازییەکەو لەسەری پۆیی:

- بەلەمێکە لە قەمیش و تەرکە و لقی درەخت دروست کراوە، بەهۆی مەشکەیی پفدراووەو سەر ئاو دەکەوێت.

پەمەزان کە گومانی لە سەر جەم چیرۆکەکە دەکرد، گوتی:

- چەند کەس دەتوانن لەم کەلەکە پۆنیشن؟

- کەلەک جۆری زۆرە، گەورە و گچکەیی هەن. دەکری بچووک بێ بەشێوێیەک سێ کەسان هەلبگریت، یاخود گەورە بیت سێ کەس بەکەلوپەلەکانیانەو هەلبگریت.

زۆراب گوتی:

- سوپحانەللا، ئێمە چەند نەزانین.

پەمەزان بەردەوام بوو:

- وایزانم ئەم جۆرە کەلەکانە، ئەگەر ئێمەش بەکاریان بێنین، ئەوا لە رۆژانی زستاندا لە گرتیی گواستەووە لە نیوان ئەمبەر و ئەوبەری ئاوەسپی پزگارمان دەکات.

یوزباشی گوتی:

- من بزنام ئەم کەلەکانە بۆ ئاوهسپی دەست نادەن، چونکە لە هەندێ شویندا بەردی تیژی وای تێدایە مەشکەکان دەتەقین، ئیدی ئەو کاتە کارەسات روو دەدات. زۆراب گوتی:

- ئەعوزوبیلا، چیمان لەم کیشەییە داوہ؟ سەرمان نایەشی و پەرۆی تێوہ دەپێچن. ئیدی لەو ساتەوہ زاراوہیەکی نوێ هاتە فەرہەنگی زمانی دۆلی کفرانەوہ، وشەکە سەرہرای ماناکەیی خۆی بووہ هاوواتای درۆی ئاشکرا. لە بری ئەوہی بلین فلان درۆ دەکات، دەیانگوت فلان کەلەکچیہ. بەم ئاویہ گوێگر دەیزانی مەبەست لەوہ چیہ.

رہمەزان گوتی: حاجی رەزا قسەکەمان پیت بری، بەکەلەک گەیشتنە بەسەر، ئەی دواہی؟

قۆلچی حەزی لێ بوو درێژە بەوہسفی گەشتە دەریاییەکەیی نیوان بەغدا و بەسەرہیدا بدات. کەچی یوزباشی داوای لێ کرد لەو کەشتییە بدویت، کە لە بەندەری بەسەرہوہ کەوتە رێ و ئەو ماوہیەش، کە گەشتە دەریاییەکە بۆ مەککە خایاندی.

قۆلچی گوتی: کوێخا زۆراب سەیری سەیران کەشتییە، شتی وام نەبینبوو، درۆ نیہ گەر بلیم دە جار لە گوندەکەتان مەزنترہ.

رہمەزان ئاورپکی لە کوێخا دایەوہ، دوو کۆخەیی دروستکراوی کرد و گوتی:

- ماشەللا.

کوێخا گوتی:

- ئیمە چەند نەزانین!

قۆلچی بەشانازی و بەخۆنازینی زۆرتەرہوہ گوتی:

- دەتگوت یەکیکە لە نەفرەجاکانی ہزار و یەک شەوہ. بەدەیان کەس و ئازەل و گونہی لە ہەژمار نەہاتووی دانەوێلە و خورما ئاخرا بوونە کەشتییەکەوہ و لە کونج و کەلەبەرەکانییەوہ گوم دەبوون. سویندتان لەسەرم نیہ، تەنیا بارکردنی رۆژیکیی تەواوی خایاند.

رہمەزان بەسەرلەفاندنیکەوہ گوتی:

- ئەمە کەشتی نووح پیغەمبەرہ سلأوی خوای لێ بی.

یوزباشی ویستی کۆتایی بەقسەکانی بینیت، گوتی:

- پاش ئەوہی چوونە کەشتییەکەوہ و گەشتەکەیی مەککەتان سێ مانگی خایاند.

قۆلچی وازی بەقسان بوو، درێژہی دای:

- ہەرچی دەریایە، مرۆ کە بۆ یەکەمین جار دەبینی، خەریکە میشکی تیک دەچیت. ئاوی بێ کۆتا لە ہەموو لایەکەوہ دەورت دەدات، سێ مانگ ئیمە جگە لە ئاو ہیچمان نەبینی.

رہمەزان گوتی: کەواتە گرفتی ئاو چارەسەر کرابوو، ئەدی خواردنتان چۆن؟

- نا رہمەزان ئاغا. ئاوی دەریا بۆ خواردنەوہ ناشیت، چونکە سویر و تالە. کەشتییەکە تژی بوو لە بەرمیلی پر لە ئاوی شیرین. ہەرچی خواردن بوو، ئەوا لە شوینی تاییەت لیمان دەنا.

رہمەزان لەگەل قسەکانیدا یەکی گرتبوو، بۆیہ گوتی:

- ئەمە کەشتی نیہ، ویلایەتہ.

کوێخا گوتی: ئەدی لە کویندەر دەستتان بەئاو دەگەیاندا؟

رہمەزان قسەیەکی دایہ پال:

- منیش بیرم لەمە دەکردوہ.

یوزباشی بەشوخییەوہ گوتی:

- بیگومان بەشیوہیەک لە شیوہکان دەتانکردە ئاوەکەوہ.

قۆلچی بەراشکاوییەوہ گوتی:

- ئەمە یەکی بوو لە گرتەکانمان. بەخۆتان دەزانن ئیمە فیترین لەو دەشتە دانیشین، ہەرچی ئەویندەر بوو، ژووریکیی زۆر بچووی لێ بوو، چەند کونیکیی تیدا بوون، بۆنیکیی بۆگەنیان لێ دەہات، خەریکبوو دەیخنکاندین، لە کاتی دانیشنتان رۆحی دەردەکردی.

رہمەزان دواي ئەوہی ہستی کرد تەنگاوہ، گوتی:

- من دەبی بۆ ئەو دەشتە بچم.

هه موویان پیکه وه چوونه ده ری.

یوزباشی گوتی:

– کوئخا زۆراب ئیستا نۆره ی تۆیه. باسی سه رکیشییه کانی خۆتمان بۆ بکه له گه ل
خوالیخۆشبووی باوکما.

ئویش قومیککی له دارجگه ره که ی دا و گوتی:

– باشه. کهنگی ویستتان به چاوان. لی من ئیستا جله وی قسان به ره مه زان
ده سپیتم.

ئهم تازه له پێچانه وه ی جگه ره که ی بوو بووه وه، له گه ل هاویشتنی جگه ره که یدا
به قۆلچیی گوت:

– به راستی قسه کانتهم به دل بوون. بۆیه شایانی ئهم جگه ره یه ی.

پاشان له قسه کانی به رده وام بوو:

– له به دبختی خۆم له ژیاندا شتیکم نه بینوه نیوی که شتی، یاخود ده ریا بیت.
لی شتیکم بینی تا ئیستاش موچرک به گیاندا دیت. جاریکیان به سواری ئه سپه که م
زه ویی هۆزی زهنگنه م ده بری. به خۆتان ده زانن ئه وه ده شه ره چه ند سه خته، شه که ت و
ماندوو بووم، خۆره که ئاگری ده باراند، منیش خۆم دا بووه به ر سیبهری ده وه نیکا، تا
خۆم له گه رمای رۆژه که به پاریزم، له و کاته دا قارچکیکی گه وره م بینی، شتی وام
نه بینیبوو. بۆنه خۆشه که ی وړ و کاسی کردم. دابه زیم و ئه سپه که م له ژیر
سیبهره که یدا به سه ته وه، پشتینه که م کرده وه، له ژیریدا راکشام و بیرم له برده وه ی
ده کرده وه. چونکه به شی خواردنی شیوانی سه ره له به ری هۆزیککی ده کرد.

یوزباشی له مندا لیه وه ده یزانی بابه تی قسه ی ناو کورده واری چیه، باوکی یه کی
له پاله وانه کانی بوو. بینی قسه خۆش بوو و ئه ویش گه رمتری کرد، له وه ده می
به خه نینه وه سه یری قۆلچیی ده کرد، گوتی:

– ئیستا چی ده لیتی حاجی ره زان؟ قارچکی وات له حیجاز بینی؟

قۆلچیی له نیوان بره واکردن و نه کردندا گوتی:

– خودی توانای دروستکردنی هه موو شتیکی هه س، هه رچی مه سه له ی ئهم

قارچکه شه، که سواریک به ئه سپه که یه وه له ژیر سیبهریدا نوستبیت، ئه وا به عه قلمدا
ناچیت.

هه ریه که له یوزباشی و کوئخا زۆراب له رووخساری ره مه زان وردبوونه وه،
ته ماشا کردنه که یان دنده انی پتوه دیاربوو، ره مه زان گوتی:

– حاجی ره زان، ئه گه ر که شتییه که هه بیت ده یان زه لام و سه دان گونیه هه لگرتیت،
هه روه ها و لاخ و ئاشپه زخانه ی تیا دا بی، باشه بۆ قارچکی وا نه بی؟ خوا بتوانی
که شتی وا چی بکات، ده شتوانی قارچکی واش دروست بکات. ئیمه بره وامان
به هه موو قسه کانت کرد، ئه دی بۆ ئیوه بره وا به قسانی خه لکی ناکه ن؟

کوئخا زۆراب و یوزباشی به جووته گوتیان:

– ره مه زان ئاغا، ئیمه بره وامان به قسه کانت کرد، وه لی ته نیا حاجی ره زانیه گومانی
له قسه کانت هه س.

قۆلچیی گوتی: ئه گه ره که ی ئیوه به م شته بره وا بکه ن، ده بی دروست بی. به لام بۆ خۆم
قارچکی وام نه دیتوووه.

ره مه زان بۆ قه ناعه ت پیکردنی زیاتر گوتی:

– مه رج نییه پیاو شته که به چاوی خۆی بینی ئه وجا بره وای پی بکات، بۆ نمونه
ئیمه بره وامان به جه نابی یوزباشی کرد، کاتی باسی ئه و ولانه دووره ی بۆ کردین، که
ئه و شته سه یرانه ی تیدان، بی ئه وه ی ببینین. هه روه ها له هه کایه تی که شتییه که
بره وامان به تۆش کرد، بی ئه وه ی چاومان به که شتی که وتبیت، هه روه که چۆن بره وامان
به یه زدانی مه زن هه یه بی ئه وه ی ببینین.

قۆلچیی به قه ناعه ته وه گوتی:

– ره مه زان ئاغا بره وام به قسه کانت هه ن و چ گومانم نییه.

رۆسته م به وره یاییه وه گوپی بۆ قسه کان رادیرا بوو، له باره ی ده ریا و که له کی سه ر
ئاو و که شتی زه به لاه و گلکۆی په یامبه ره وه بۆچوونی خۆی هه بوو.

هه رچی قسه کانی مامی ره مه زانیش بوون، له باره ی قارچکه به رزه که و میرووله
فیله ته نه که ی وه کو به ربه ست به رووی ئاوه سپیدا وه ستا، یاخود ئه و ورچه ی

ئافرهتهكهى دزى و لهگهليا ژيا .

ئهمانهى چهند جاريك بيستبوون، دهيزانى ههلبهستراوى خهياآن. بهدريژايى ئهو ماوهيهى بهتهنيشت بابايهوه دانيشتبوو، بيري لاي ئهو لوله جادووييه بوو، كه بهتهنيشت چهمهदानه چووكهكهى همبهر يوزباشيهوه بوو. بهگوپى باپيريدا چرپاند:

- بابا، خهوم دى، دهمههوى بنووم.

زؤراب گوتى: كهواته ههسته برؤ بنوو كورهكهه.

بهپارانهوهوه گوتى: ئاخى مامه يوزباشى دههتلى بهر لهوهى بخهوم، لهو لولهيهوه سهيرى بكهه؟

كوپخا گوتى: مامه يوزباشى دههتلى بهدوورينهكهت سهير بكهين؟

يوزباشى گوتى: بهلى، بيگومان دهتوانى؛ بهلام بهشه و نا، چونكه بهتاريكى هيچ نابينى.

رهمهزان چون چاوهپيى ئهم ساته بكات، گوتى:

- جهنابى يوزباشى سهرتان لى شيواندووين، لهو ولاته دووره بويان ههيه سهيرى مانگ و ئهستيران بكهن، كهچى له دؤلى كفران بو مان نييه، خهمت نهبى، ئهم كوره زؤر ئازايه، ئهگه لهسهه مانگ، يا لهسهه ئهستيرهكان ديو و درنجى بينى، ناترسيت، چونكه خو شهيانتيكى بچكولهيه.

دواى ئهو رينوئينييهى قهرجه جادووهگهكه له بارهى پتويستى ژنهتاني زؤرابهوه داى، پتوهنديى نيوان شيخو و قهرجهكان زياتر بوو. ههروهها زؤراب و دهمسپى قهرجهكان بهردهوام سهريان له يهكتر دها. كاتيک شيخو بووه دهمراستى هؤزهكهى، لهگهه ههه شهش براكهيدا له مالى بچووكهكهيان كو بوونهوه و لهسهه پرسى ژنهتاني بو باوكيان و پتويستى ژنهتاني لهسهه پيشنيارى قهرجه جادووهگهكهه، دووان. ئهمهه بهپي رؤژميري هؤز له سالى دووهمين ژنهتاني زؤرابدا بوو، واتا بهر له شازده سال له سهردانهكهى يوزباشى. ههه شهش براكه له ديوهخانهكهى كهريمى برا بچووكان، كه بهمافورى گرانبههائى ئيراني راخرابوو، سهرينى رهنگاورهنگى له پهه دروستكراوى بهسهردا بلاو بوو بوونهوه، كو بوونهوه. بهئاگاييهوه گوئ قولاخى قسهكانى شيخوى برا گهورهيان بوون، ئهويش ههموو قسهكانى پيره قهرجه وهك خوئى بو گيرانهوه. كاتى دلنباى كردنهوه، نهوهيان تا رؤخانه دهگات و بابيان تا ئيستا وهك زهويى دؤلى كفران بهپيته و تا دهمريت ههه وا بهريزهو دهمينتهوه. نيشانهى سههسوورمان و دلخوشى به رووى كورهكانهوه ديار بوو و له خو شهياندا خهريكبوو بفرن. بهواقورمان و خوشحالييهوه له يهكيان دهروانى. له ناخياندا باوهريكى چهسپاو سههه ههلهدا، كه له باوكيانهوه هههه مان هيز و بهپيتى بي سنوورمان بو دهمينتهوه. دواى گفتوگو و قسه لهسهه كردنى زؤر دهبراهى ژنى چاوهروانكراوى باوكيان، برپاريان دا دواى ئهوهى چهندين پيشنيازيان دهبراهى بنهچه و هؤزى بووكه و رؤزى گواستنهوهى خسته روو، برپاريان دا قسه لهگهه باوكياندا بكهن.

له دانيشتنيكى دوو بهدودا لهگهه باوكى، شيخو ههموو پيشنيازهكانى بهباوكى گوت. زؤراب پيشنيازي ژنه قهرجهكهى زؤر پى خوش بوو، وهلى برواى نهدهكرد ئاوا بهزوويى كورهكانى بوى بجوولين، چونكه چههه رؤژيكي نهبرد، ئيشهكه بوو بهراست. زؤراب دواى پيگههيشتنى لهگهه ژنه قهرجه، بهتهواوى گوپا، وهپسى و بي

هيوایی و ههستی پيربوون بهیه کجاری له ناخیا نه مان، گه شیبینی و شادی و ههست به به هیزی جییان گرتنه وه. چونکه دواى دوو رۆژ له چاوپیکه و تنی ژنه قهره ج، سواری ئەسپه که ی بوو و سهردانی ئامۆزاکانی له گونده پهرش و بلاوه کانیان له پشت شاخی مازووخه وه کرد و دوو شهو له وێ مایه وه، دواى ئەوهی زیاد له دوو سال بوو سهری لى نه دابوون. ئەو کاته ی ئەوان دهستکورت بوون، زیاد له جارێک سهریان لى دا، بى ئەوهی ئەم جارێک سهردانیان بکات. ئیدی ئەمانیش دواى ئەوهی ئەو باوه رهیان لا چه سپی، کوێخا زۆراب له سۆنگه ی دهوله مند ی و شکۆوه له خوایی بووه. دواى ئەوهی داواى لیبوردنی لى کردن، دلنیای کردنه وه ئیدی له مه ودا سهردانه کانیان بهردهوام دهبی و پیویسته ئەندامانی خیزان له نیوان خوئیاندایه کگرتوو بن. چونکه دنیا له گۆراندایه و ئاتاجی به کتر ده بن. پاشان پیشنیازی ئەوهی بو کردن، ئەم ته پۆلکه کاکى به کاکیه ی نه ئاوی ههیه و نه ژیان جى بهیلن و بیته دۆلی کفران.

له راستیدا ئەو ناوچه یه تا بلتی جوان بوو و له وه رگه ی باشی هه بوو، لى زهوییه کشتوکالییه کانی کهم و دژوار و ناهه موار بوون. گرن گترین شتی که ده فهره که ی پى بناسرایه ته وه ئەو کانییه بوو، که له ئەزله وه نه وتی لى هه لده قولاً. سوودیان له م مادهیه ده بینی، له کونده بیان دهنه و به هۆزه کانی دییان ده فرۆشت. بۆیه پیشنیازی ئەوهی بو کردن به یه کجاری جی نه هیلن، به لکو تاقه دییه ک به هیلنه وه، چونکه پیویستیان به نه وت ده بیته. ههروه ها ناکرێ پاوه نی باش له ده ست بدریت، چونکه له هاوینان بو مه رومالات پیویستیان پى ده بیته. کوربه مامه کانی پیشنیاز هه کیهان به دل بوو، چونکه ئەو ساله زۆر دهستکورت و نه دارا بوون، نه خواز هه روه بوومه که ی ئەو ساله یان زۆر خراب بوو. رانه مه ره کانیان که وتنه بهر په لاماری گه له گورگ، بى ئەوهی بتوانن بیان پارێزن. سه ره نجام له سه ره پیشنیاز هه که ی ریککه وتن، به مه رجیک له ماوه یه کی کهمدا جیبه جی بهکن. خزم و خویشه کانی سهیریان هات، چۆن دوو سال به سه ره مردنی خیزانه که یدا تپه په یوه و ژنی نه هیناوه. له کاتیکدا پیاوکی وه که ئەو هی ئەوهیه له م ته مه نه دا ئافره تیکى باش خزمه تی بکات. چونکه مالى بى ژن گۆرێکه بو خۆی. پئیان راگه یاند ئافره تیکى جوان و باشیان ههیه و له کچه مامه کانی

خۆیه تی، چل سالی تپه ره نه کردوه. هه نگینه چاوی پى که وت دلی به توندی لى دا، کچه جنۆکه که ی بیه هاته وه. جارێکی دییش داواى لیبوردنی لى کردن، که ئەم ماوه درێژه لیبیان بى ئاگا بووه، هه رچه نه ده له بهر هیه نه بووه، ته نیسا ئەوه نه ده نه بیته به کاروباری ژیان و کوربه کانییه وه خه ریک بووه، پاشانیش پیری. دلنیایش کردنه وه راپۆزه که یان له باره ی ژنه یان هه وه به هه ند وه رده گریت، چونکه ژنه یان نیوه ی ئاینه. ئەو ماوه یه شی به سه ره مردنی ژنه که یدا تپه په یوه به سه بو ئەوه ی بى ئازاری ویزدان ژن به ییت.

کوێخا زۆراب ئەو کات ته مه نی شه ست و پینچ سال ده بوو، لى پیوه ی دیار نه بوو و گور و تینی تیدا مابوو. سه ره نه کانی ئەو ئافره ته ی له شووکردن بى هیوا بوو بوو، تا نه و ش جوانیه له راده به ده ره که ی پاراستوو، قایل بوونی پیوه دیار بوو. نه خواز هه ل زۆری له باره ی ئامۆزاکه ی باوکییه وه بیستبوو، چونکه به ئازایه تی و شکۆمه ندی ناسرا بوو.

کوێخا سه ری دانه واند بوو و به توندی قومی له دارجگه ره که ی دهنه، به دیقه ته وه گوێی بو شیخۆ رادپرا بوو، که به هیمنی و قه ناعه ته وه دهنه. هه ردووکیان به ته نی له دیوه خانه که دانیشتبوون. ته نانه ت ره مه زان کاتی زانی هه ردووکیان قسه ی تایبه تیان هه یه، پئی نه نایه دیوه خانه که وه، به لکو بى ئەوه ی هه سته ی پى بهکن به ره و دوا کشایه وه. زۆراب به وه ناسرا بوو، که زۆر هه ست ناسکه و زووش دلی گه رد ده گریت. هه رچه نه ئەگه ر ناچار بى ئەوا بى چاوتر و کاندن پیاو ده کوژی. ئەو کاتی شیخۆ له قسه کانی بووه وه و دلنیای کرده وه هه ره حه وت کوربه که ی ئاواته خواز ن زه ماوه ندی ببینن، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و دوو دلۆپ فرمی سک به روومه تیا خزین. قورگی گیرا، تاویک وه ستا و گوته:

– هه موو شت له ده سته ی خوادایه. ئەگه ر خوا شتیکی ویست، ئەوا هه ره ده بی بیته.

شیخۆ گوته: خوا فرمان دهنه و ئیمه ش جیبه جی ده که ین... هه موو شتی ته و او بوو، ماله که مان پیویستی به کابانیکى تره، خۆت باش ده زانی خوشک و خیزانم به ته نیا له حه ق نایه ن. ئیشوکاری ماله وه ش رۆژ به رۆژ روو له زیاده بووندا یه. ده بی ژن

بېنیت. خۆت پیمان بلی بچین بۆ لای کام هۆز یان کام مال، تا داخوازیت بۆ بکهین؟
خۆت نه بی ئیمه ناتوانین یه کلا ی بکهینه وه.

عادهت و ابوو، ئەگەر یه کیک بییوستایا ژن بهینیت، نه خوازه کویتا بیت، ئەوا له
کهلینی خواستی رۆحی و سیکسییه وه بۆ ئافرهت ناچوون، به لکو به هانهی ئەوهی
پتویسته بۆ پیکه وه نانی خیزان، یاخود ماله وه پتویستی به ژنه و ئاینیش به ژنه پینان
کامل دهیت. هه موو له دلای خویاندا ئەوه یان باش ده زانی، هه موو ئەمانه ته نیا
پروپۆشیک بۆ پتویستی راسته قینهی دیکه، ئەویش پتویستی رۆحی و جهسته بییه
بۆ ئەوی تر.

کویتا و شیخۆ ئەوه یان باش ده زانی، خواستیکی راسته قینه هه یه بۆ ئافرهت، تا
جیی ساردوسری گهرم بکاته وه. بهر له و پشبینیهی قهرجه که به چهند مانگیک،
کوریل ههستیان به وه کردبوو باوکیان زوو هه لده چی و خۆی دوور دهگری و جگهرهش
زۆر به با دعات، زۆر جاریش سواری پشتی ئەسپه کهی ده بی و رۆژیکی ته واو بزر
ده بی و شه وه کی ده گهریته وه، بی ئەوهی قسه له گه ل کهدا بکات.

رۆژیکیان بی ئەوهی ههست بکات، که ریمی کوره گچکهی دووی کهوت. له دووره وه
بینی له سه ر تاویریک دانیشتوو و به دهنگیکی غه مناک گۆرانی ده چریت. که ریم
دهیزانی باوکی گۆرانی ده لیت، مه گهر له بۆنه یه کی زۆر گرنگ بووایا، ئەگینا گۆرانی
نه ده چری. له و رۆژه وه ههستی کرد بابی به دهست شتی که وه ده نالینیت. کاتی ئەمه ی
به براکانی گوت، دلنایان کرده وه، تا کو ئیستا بۆ دایکیان غه مباره. لی که ریم
قه ناعه تی نه هینا، به لکو به راستی گوتی، بابیان پتویستی به ژنه و ده بی ژن بهینتی و
له سه ر یانه پیی بلین. براکانی قسه کانیا ن به هه ند نه گرت، به لکو به هه له شه یان دانا.
خۆ ئەگهر بابیان هه زی به ژن بیت پتویستی به راویژی ئەوان نییه. سه ره رای ئەو
پتوه ندیه به تینه ی له نیوان که ریم و بابیدا هه بوو و زۆر جار پیکه وه بۆ راو
ده رده چوون، ئینجاش نهیتوانی پیی بلیت. بۆیه کاتی شیخۆ له گه ل براکانیدا کۆ
بووه وه، تا قسه له ژنه پینانی بابیان بکه ن، له خۆرا مالی که ریمی هه لنه بژارد. ئەوه
بوو له ده ست پیکی قسه کانیه وه چوو سه ر ئەو تیبینییه ورد و زیره کانه یه برا
بچوو که که ی له باره ی ئەو کۆژانه ی بابیان به ده ستییه وه دهینا لاند، و رووژاندى. بۆیه

له و کاته وه له زۆریک له و کارانه ی پتوه ست به هۆزه که یانه وه یه راویژی پی ده کات.
باوکی له میژوه گوتبووی بچووکی هۆز ئەگهر چی هه ندیک جار هه له شه ش بیت، وه لی
له هه مان کاتدا بیر تیژ و گورجو گۆله.

زۆراب له کاتیکدا ده یویست پی خۆشبوونه که ی بشاریته وه، به دلایکی کراوه وه
گوتی:

– که واته قسه تان له سه ر ژنه پینانم کردوو، شته کی جوانه مندال ئاوا بیر له باوکی
بکاته وه. کورم شیخۆ من شانازیتان پتوه ده که م. خوا ده ست به بالتانه وه بگریت.
ئەگهر باوک له کوره کانی رازی بیت، ئەوا خواش لیان رازییه. ئەگهر هه ر ده بی
ئافره تیک بیته ماله که مان، ئەوا ده بی یه کیک بی له ئاموزاکانی خۆمان. نه خوازه لا
کچیان پیشکش کردوین. چونکه ئەگهر ره تی بکهینه وه، ئەوا بۆ یه کجاری نیوانمان
ده بریت.

دابونه ریتی دۆلی کفران و هۆزه کانی ده ور به ری و ابوو، ئەگهر خیزانیک یاخود
هۆزیک کچیک پیشکش به هۆزه که ی دیکه کرد، ده بوو پا به ندی بوونایا، چونکه ئەوه
مانای وانییه له کچه بیزارن و ده یانه ویت لی پزگار بن، نه خیر، به لکو ریزلینان و
به گهره زانینی ئەوی دییه، هه ر به مه ش پتوه ندی خوین و دۆستایه تی به تینتر
ده بیت.

زۆراب به ئازاره وه دریزه ی به قسه که ی دا:

– سالانیکه ئیمه ئاموزاکانمان له بیر کردوون و سه ر یان لی نادهین، وا دیاره
کاروباری دنیا خه ریکه خۆشه ویستانمان له بیر ده باته وه.

عاده تی کوره کان و ابوو، ئەگهر شتیکی زۆر پتویست نه بووایا، له حوزووری
باوکیان قسه یان نه ده کرد، یاخود ولامی پرسیاریان نه ده دایه وه، بۆیه شیخۆ ته نیا
گویتی ده گرت، هه ل بهت به ناگادارییه وه، چاوه روانی ده کرد تا بابی له قسه کانی
بیته وه. کاتیکیش باوک له قسه کانی ده بووه وه به نیگایه ک کوره که ی تیده گه یاند له
قسه کانی بووه ته وه و ئیستا ده توانی چی هه یه بیلیت.

ئەم نه ریته له نیوان براکانیشدا پتروه ده کرا، هه میشه برا گهره حیسابی باوکی
بۆ ده کرا. ئەم شوینکه وتنه له ئەنجامی به زۆر یا به ترس سه پانده وه نه هاتوو، به لکو

له باب و باپيريانه وه و هريانگرتبوو. ئەم نەريتهش له ريگه‌ي نياگاردنه وه بوو.

شيخۆ ئەوه‌ي به‌بيردا هات، هەر به‌راستي ئەوان خزمه‌كاني خۆيان، ئەواني ئەوديو چي‌اي مازووخيان فرامۆش کردوه. کاتي دانيا بوو بابي له قسه‌كاني بووته‌وه، گوتي:

- مایه‌ي خه‌مه ئيمه بيران له‌مه نه‌کردوه‌ته‌وه، ده‌بي له‌وه که‌مه‌رخه‌ميه‌ي نواندوو مانه به‌خۆماندا بگه‌ين، سه‌هيني ده‌چين سه‌ريان لي ده‌ده‌ين.

کويخا زۆراب خۆي له ورد و درشتي کاروباره‌کان هه‌لنه‌ده‌قورتاند، لايان ده‌گه‌را بۆ شيخۆ. چونکه له تواناي ئەو دانيا بوو. پۆله‌كاني هۆزي دۆلي کفران به‌وه ناسرابوون، ئەگه‌ر برياريکيان دا، ئەوا ده‌بوو به‌زوو ترين کات جي‌به‌جي بکراي. ئيدي ئەمه لايان بووبوه نەريت و له باپيرانيانه‌وه بۆيان مابوووه. ئەوان بروايان وابوو ئەو برياره‌ي دواخستن قبوول بکات، نابي ناوي بنريت بريار، به‌لکو شتيکي تر. ئەمه‌ش له‌وه‌وه هاتبوو، ده‌بيت ناسن به‌گه‌رمي بکو تریت. پۆزي دوايي جووله‌ که‌وته دۆلي کفرانه‌وه، هه‌والي ژنه‌پناني باپيره‌ گه‌وره‌ که‌س نه‌يزاني چۆن، وه‌ک ئاگر له پووش به‌ردرابي، ئاوا بلاو بووه‌وه. هه‌روه‌ها هۆزه‌کيان به‌خۆشخالييه‌وه پيشوازبان له هه‌والي پيوه‌ندي نيوان کوراني ئامۆزاياندا کرد. هيس‌تر و گو‌يدريزه‌کانيان له گونيه‌ گه‌نم و جۆ و ساوه‌ر و برنج بارکردن، هه‌وت به‌رخ و مانگايه‌کيشيان رووه‌و چي‌اي مازووخ به‌ره‌وپيش خۆ دا. له راستيدا سه‌ره‌راي ئەوه‌ي ئەم دياربانه يارمه‌تي بوون بۆ کوره‌ مامه‌کانيان، ماره‌بي بووکه‌که‌ي زۆرايش بوون. شيخۆ به‌خۆي پيشه‌نگي کاروانه‌که‌ بوو. په‌مه‌زان و که‌ريم و ژنه‌که‌ي و ژنه‌که‌ي په‌مه‌زانيش، که دواي دوو سال مرد، له‌گه‌لياندا بوون. کوره‌کان قه‌ستي ئەوه‌يان ده‌کرد هه‌موويان پيکه‌وه‌ بپۆن، لي له‌سه‌ر ريتونييه‌که‌ي باوکيان، له ترسي چاوي خراپ و ئيره‌يي، به‌کۆمه‌ل ده‌رنه‌که‌ون. نه‌پۆيشتن. کوره‌ مامه‌کانيان په‌شماليکي گه‌وره‌يان بۆ پيشوازي ميوانه‌کان هه‌لدايوو. ئەو شه‌وه‌ بووه‌ خوشترين شه‌وي هۆزه‌کيان، چونکه په‌شمالي باب و باپيران سه‌ره‌له‌نوچي کۆي کردنه‌وه. شيخۆ و ميرزا ئاغاي ئامۆزاي کويخا زۆراب و په‌مه‌زان لاي پيشه‌وه‌ي په‌شماله‌که‌ دانيشتن. هه‌ژاري و نه‌داری به‌ميرزاوه ديار بوو. هه‌رچه‌نده‌ باشترين پۆشاکي خۆي له‌به‌ر کردبوو. په‌شماله

گه‌وره‌که‌ ده‌پروانييه‌ سه‌ر دۆليکي قوول، چي‌اي مازووخي هه‌ميشه‌ سه‌وز به‌سه‌رييه‌وه ده‌پرواني. زستاني سه‌خت چوو بوو و به‌هار به‌خۆري نيمچه‌ گه‌رم و په‌نگه تابانييه‌کانيه‌وه، جي‌ي گرتبووه‌وه. ميرزا له‌وه‌ کاته‌ي له چي‌اي مازووخ که‌ رۆژه‌که‌ شارده‌بوويه‌وه، راما بوو، گوتي:

- ئەگه‌ر چي‌ا به‌چيانه‌گات، ده‌بي خزم و خویش به‌يه‌ک بگه‌ن. مادامه‌کي له ژير په‌شمالي باب و باپيراندا يه‌کمان گرتوه‌وه، ئيتز بشمرم قه‌يناکا.

ميرزا به‌ر له‌وه‌ي بنه‌ماله‌کيان به‌رين بيته‌وه و بيته‌ هۆزيکي گه‌وره‌ له دۆلي کفران و ده‌وربه‌ري چي‌اي مازووخ، له‌گه‌ل ئامۆزاکاني تريدا، به‌زۆراب و په‌مه‌زانيشه‌وه، له مالي بابايان له‌وه‌ گونده‌ي که‌ که‌وتووته‌ سه‌ر جه‌وه‌ل قاجر، ده‌ژيا. ئەو کات ئاژه‌ليکي زۆريان هه‌بوون. کاتي خۆي باپيره‌ گه‌وره‌يان ئەم په‌شماله‌ي، که له تووکی بز چنرا بوو له باوکیيه‌وه بۆ مابوووه. ئەميش زۆر بايه‌خي پي ده‌دا و سالانه به‌ده‌ستي خۆي چاکي ده‌کرده‌وه و خه‌ريکي ده‌بوو. هه‌ميشه‌ ده‌يگوت، بنياده‌م ده‌بي وه‌کو بالنده ئازاد بي، چونکه ئەم خانوانه‌ي له به‌رد و قورپان چي ده‌که‌ين، ده‌مانکه‌ن به‌کۆيله‌ي زه‌وي. هه‌رچي په‌شماله‌ ئەوا مالي بزۆکه‌ و ده‌توانين بۆ ئەو شويته‌ي که‌ خي‌ر و فه‌ري ليه‌ي بيگوازينه‌وه.

ئەوان له به‌هار و زستان ده‌چوونه ئەوپه‌ري دۆلي کفران، لاي رووباري رۆخانه. هه‌رچي هاوين و پايز بوو، ده‌گه‌رانه‌وه گونده‌کيان، ئەو کات له‌وه‌په‌گه‌ي زۆر ده‌بوو. باپيره‌ گه‌وره‌يان تا بلبي که‌مدوو بوو و شه‌و و رۆژ کاري ده‌کرد، بۆيه‌ کوره‌ل هيچيان له باره‌ي رابردوويه‌وه نه‌ده‌زاني. ئەميش هيچي له باره‌ي دنياوه نه‌ده‌زاني، به‌رده‌وام قاتر ئاسا کاري ده‌کرد. ده‌لين گوايه له هيس‌تريش به‌هيزتر بووه. جاريکيان نه‌نکيان گي‌ر ابوويه‌وه، پي ده‌چي ئەمه‌ش تاقه‌ زانياري بي له باره‌ي گه‌نجيي باپيره‌ گه‌وره‌يانه‌وه. جاريکيان به‌گه‌نجي به‌که‌ره‌که‌يه‌وه، که باري کردبوو له گه‌نم، چوو بوو بۆ گوندي ده‌لتاواي نزيک به‌غدا، به‌باريک خورماوه گه‌رابوووه، کاتيک گه‌پشتبووه به‌زاييه‌کاني شاخي هه‌مرين، که‌ره‌که‌ي له شه‌که‌تيدا توپي بوو. گونيه‌که‌ي به‌شان دادا بوو و که‌وتبووه ري، کاتي گه‌پشتبووه مال، به‌ ژنه‌که‌ي گوتبوو که‌ باره‌که‌ي سه‌رشاني هينده‌ي ئەو درکه‌ نه‌عه‌ليه‌ي به‌پييدا چوو ماندووي نه‌کردوو، داواي لي

كردبوو دېكه كه له پټې دهر بڼې، كاتېك دهرې هېناوه دهر كه وتوو بزمار بووه نه كه درك. وا دياره هم رووداوه نه چوو هته روژ ژميرى هوز كه يانه وه. رهنكه له بهر بې بايه خى رووداوه كه بوو بڼت، يا خود پى دهچى روژ ژميرى هوز هېشتا دهستى پى نه كړدبوو. هر چه نده نه وهى نه وه كان بروايان به راستى هم هه واله نه بوو بې و به خه يال ياندا نايېت، وه لى زور كهس هم دوو پات ده كه نه وه، كه له ورج به هېتر بووه و رووداوى واى به سه ردا هاتوو كه له كه له باره خورماكه گرنگتر بووه، له بهر نه مهش ناويان نابوو (ناله گورگه). به پټى قسه ي داپيره گوره يان، ناله گورگه، له مالى باوك و براكانى هه لگه راو هته وه و جگه له و چادره ميراتيه هېچى پى نه بر اووه، چونكه له پاره كو كړدنه وه پشتى به خوى به ستبوو. هم گه ر يه كې كېش له باره ي باوك و براكانيه وه پرسيارى لى بكر دابا، دهى گوت كه سى نيه و دومه لان ناسا له زمينه وه هه لئوقيوه. هېچ يه كېك به ژنه كه هېشيه وه نه ينى شانازي كړدى به ر ه شماله كه وه نه ده زانى. بويه كاتى مرد، منداله كانى ميراتيه كه يان بهش كرد، دواى هم وهى خيزانه كه يان گوره بوو بوو و نه يانده توانى له يه كه مالد ا پي كه وه بژين، باوكى ميرزا پى له سه ر هم داگرت، ر ه شماله كه هه ر ده بى بو هم بى. له وه سيه ت كړدنه كه هېشيدا وتبووى هم ر ه شماله بارته قاي هم مو سامانه كه يه تى.

چونكه تهنيا ميراتيه كه بوى مابېته وه. يه كى له براكانى، كه ده كاته باوكى زوراب گويدر ژه كهى خوى پى دا، تا بو كوئ بيه وى ر ه شماله كهى بگوازېته وه. بهم ناوايه ميرزا ر ه شماله كهى له باوكيه وه بو مايه وه. شېخو له كاتېكدا چاوى له ر ه شماله گوره كه برېبوو، كه پانتاييه كى گوره ي داگير كړدبوو، له ميانه ي داوه ر ه شه زبره به يه كدا چوو ه كانيه وه بوئى باب و باپيرانى ده كړد، گوتى:

– هم ر ه شماله ي، كه باوه گوره مان تا راده ي شېتى خوشى ويستوو، ده بى جوانترين جه زن و زه ماوه ند ببينېت، هممه هم رو هاتوو ين نه كه تهنيا به سه ردان پيوه نديمان خوش بكه ين، به لكو تا خو ينى نو يى به به ردا بكه ين. هاتوو ين خواز بڼى سنجانى ناموزمان بكه ين.

ميرزا به خوزا زينه وه وه كو هم وهى له ميژه چاوه روانى هم روژه بوو بڼت، گوتى:

– هممه نه مانويست سنجان بدهينه دهستى يه كى له دهره وهى هوز كه مان بڼت، وا

همه تا ده بڼته سونگه ي سه رله نو ي پي ك شاد بوونه وه مان.

رهمه زانېش گوتى: ده بى سنجان خي ر و خوشى بو دولى كفران به ينى ت، هيواخوازم هم روژه بڼت هم ر ه شماله له جوانترين شو ين هه لده ين و هه رسى به ره مام ژيانمان پي كه وه به رينه سه ر.

ميرزا سه ر پيچراوه به خوتره سپيه كو نه كهى له قاند و به ده مه فلته كه يه وه گوتى:

– هممه ناواتى منيشه، هه لبت ده بى روژه كه بڼت هممه بهدى بڼين. روخى بابامان هم كه تهى، كه به هه والى زه ماوه ندى سنجان و زوراب ده زانېت، ناسووده ده بڼت.

ر ه شماله گوره كه وه كو شانى هه نك جمه ي ده هات. قازانى گوره گوره له وه ده شته ريز كرابوون، ناگر له ژير ياندا نيله ي ده هات، هالوى به رز بووه وهى خوار دن به لووتى هم وانده ده چوو، كه خه ونيان به گو شته وه ده بڼى. منداله كان به جلى شر و پاى په تيبانه وه نانيان ده جاوى و به تامه زرو ييه وه چاوه ر پى به شه گو شتاوى گه رميان ده كړد.

شېخو له كاتېكدا له هم مو شت زياتر بېرى لاي ر ه شماله كه بوو، گوتى:

– دولى كفران نه كه جى هه ر پينج گونده بچو كه كانتان، به لكو جى زياد له سه د گونديشى تيدا ده بڼته وه. خي ر و فه رى له بن نايه ت.

رهمه زانېش پشتگيرى كرد: هه ر له بهر نه مهش بوو خو م و مال و مندالم له به رزاييه كانى جه وه ل قاجر وه ليژ بوو ينه وه و له وى گير ساينه وه و دوا روژه كانى ته مه نم له نيو رو له كانى هوز كه مدا ده گوزه ر ينم.

– باشه، ناموزايه ل، دي ين. له سه ر ورده كار يه كان له گه ل كو يخا زورابا دي ككه وتوو ين. وه لى شېنه يى پى ده وى، چونكه په له كړدن له شه يتانه وه يه و ناراميش له يه زدانه وه.

دواى چند حه فته يه كه له زه ماوه ندى زوراب، ميرزا به ر ه شماله كه يه وه له گه ل هه نديك له كه سو كارى گواستيانه وه بو گوندى بان شاخ.

له يه كېك له زوره بچو كه كانى ناوه وه، خالى له ده لاقه و له مپايه كى كزى زه يتى رووناكى ده كړدوه، ناو بو سنجان گه رم كرابوو تا كول بكات. په نديكى باو له ناو

هۆزی کفراندا بلأو بوو، دهیگوت (مرۆف سی جارن بهتهواوی خووی دهشوات، ئەو دەمی دیتە دنیاوه، ئەوجاریش که زهماوند دهکات، دواپیش بهر لهوهی بینژن).

هموو کاتیش دایەن ئەم کارە دەکرد، چ بۆ ئافرهت و چ بۆ پیاوان، ئەوانەهی تازە ژن دینن. ئەو له کاتی کرداری پیکهوه خهوتندا رینوینینی دیاریکراوی ددانای، چونکه به لای لاوانی کچ و کورپوه ئالۆزترین کردار بوو. دواي ئەوهی بهگلهسهه قژی رهش و درێژیان شوست. ئەو گلهی له ههندی شوینی چیاي مازووخ دهريان دینا. پیرهژن بههاراوهی زهرنیخ تووکی بهر و بنبالی ههنگرت، پاشان سهلهکه سابوونهکهی، که تهنه له بۆنهکاندا بهکار دههینرا، خسته گهرووی لفکه زبره بهخوری چنراوهکهوه، بهنهرمی دهستی لاوازی بهشان و گهردن و پشت و لاقهکانی و هموو شوینیکی جهسته تهر و پرکههیدا هینا، که تا نهۆ نهرم و شلی و خهرامانی پاراستبوون. سنجان چاوه رهشه درشتهکانی لیک نابوون و چیژی لهو شیلانه وهردهگرت، که پیشتر نهیچهشتبوو. موچورکی لهزهت بههیوری بهدهمار و موورهگهکانیدا دههاتن، تا له شوینیکی نهزانراوی جهستهیدا کو بیتهوه. دواي ئەوهی پیرهژن له دست پیداهینانی ژیر بالی بووهوه، زۆر بهناسکی لفکه کهفاوییهکهی بهنیوان مهمکوولانیدا هینا، دواتر له سکه لووسهکهیهوه دابهزی بۆ بهری، له کاتیکدا ههردوو لاقی پیکهوه نووساندبوون و کرژی کردبوونهوه، پیرهژن دهستی چهپی خسته ناو گهلییهوه و بهدهنگیکی گهرمی دایکانهوه، گوئی:

– پیویست بهخۆ گرژکردنهوه ناکات کچم، لاقهکانت خاو کهروهوه، ئاگادار به کاتیک له ئامیزی هاوسهرهکهتی نهکهی کورژیان بکهیتهوه و بیانیهیتیهوه یهک، ترسی ناویت. پیشوازی له خۆشترین ساتی ژیانته دهکهیت.

ئەو دەمی قاچهکانی خاو کردنهوه، پیرهژن ناو گهلی و دهوروبهری نهرمتر له جارن دهشیلان، له ههمان کاتدا بهدهستی چهپی ملی دهشیلان، پاشان بهرهو مهمکوولانی دابهزی، سنجان ههستی کرد خوین بهچیژ و لهزهتیکی سهیرهوه له جهستهیدا قولپ دهوات و بهگیانیدا تهشهنه دهکات، بهر لهوهی موچورکی پیدا بیت، بی ویستی خووی پیرهژنی گرت و کهوته ئاخ و ئۆف، پیرهژن کاتیک بهدهستی راستی ناو گهلی دهگوشی و بهدهستی چهپیشی مهکی گرتبوو، گوئی:

– ئەمه نیشانهیهکی باشه کچم، تو تا ئیستا هیزی لاویت پاراستووه، دل له دل مهده، لهگهڵ کوخا زۆرابدا زۆر بهختهوهه دهبیت، ئەو پیاویکی بههیزه، گهورهکان گهلیک لهو مندالکاره پروتهپانه باشترن، که جیاوازی له نیوان زنی و ناوکدا ناکهن.

سنجان له ژیر کاریگهری موچورکهکهدا مابوووه. پیرهژن ههستا ناوی گهرمی بهگیانیدا کرد، پاشان بهپارچه قوماشیکی لۆکه وشکی کردهوه. لهو کاتی یارمهتی هدا جلهکانی له بهر بکات، گوئی: پیاوهکهت لهم مهسهلانه بهلهده، بۆیه هیچ گرفت و ئاریشهیهکت نایه نه ری. گویریایهلی پیاوهکهت به و خزمهتی بکه، چی ویست بۆی بکه. کاتی خۆت ههزرت لی بوو ههراسانی نهکهیت، بهلکو ههندی خۆت گران بگره نهک بهرگری بکهی، لهگهلیا نهچیته جیکهوه ئەگهه له پاکیت دلنیا نهبیت، تهنیا ئەوهنده بهسه بهر و دواي سهرجینی بهئاوی گهرم بیشوی. رۆژانی بی نوژی ئەگهه خۆشت ههزرت لی بوو، چهندیک داواي لی کردی نهکهیت توخنی بکهوی. دواي سی ههفته یاخود مانگیک، پاش ئەوهی بهیهکجار شهرمت لی دهسکی، خۆ رهنگیشه دواي چهند رۆژیک شهرم و فهدیت نهمی، دهبی تۆش یارمهتی بدهیت ئەگهه ههزی له کردن بوو، چونکه ئەو بهتهمهنانه وهکو تازە لاویک نین، ئەوان پیویستیان بهدهست پیداهینان و شیلان ههیه. دهبی شوینه ههستیارهکانی جهستهی بدۆزیتهوه، دهشتوانی لی بپرسیت. ئەم شتانه شوورهیی نین کچی خۆم. خوا خووی جوانه و جوانیشی خۆش دهوی. ههموو پیغهمه بهر و خواپهستهکان خۆشهویستیان کردووه و ژنیان هیناوه و سهرجینیان کردووه و مندالیشیان هیناوه. ژیان بی کردن بهردهوام نابیت. بمانهوی و نهمانهوی ئەمه یاسای ژیان. بۆیه شهرم و فههیت لهم کاره دا نییه.

له کاتی مارهبریندا نهريت وابوو، بووک و زاوا له پیش شایهدهکان و مهلا قسهیان بهیهکهوه نهدهکرد، بهلکو نزیکترین کهسی خویان رادهسپارد تاکو بهناویانهوه قسان بکن.

مامۆستا له ههردوو لای دهپرسی داخۆ بهراستی ئەو دووانهیان راسپاردوون. ههرچی زۆراب بوو دیار بوو شیخوی ههلبژاردبوو، تا بهناوییهوه قسان بکات، وهلی بهمه سوکنایی ناهات و دهیویست بهخۆی قسه لهگهڵ سنجاندا بکات. کاتیک

مامۆستا چووہ ژوورئ، سنجان تازہ له قاوہلتی بووبووہوہ. به لای مامۆستاوہ سنجان بهو جلہ ورشہ داروہوہ، که ژنه کهی شیخو بوی هیئابوو، دهگوت کچه میری بابانہ، مامۆستا زمانی تیکنالاً، پاشان قسهکانی ریکخستن و بهشہرموہ چاوی له زہوی بری:

- تو میرزا ناغات راسپاردووہ بهناوتہوہ قسه بکات؟

بهخونازین و بروا بهخوبوونیکہوہ گوتی:

- بهلئ مامۆستا.

- ئەی رازیت ئەگەر مارت ببری؟

- بهلئ مامۆستا.

مامۆستا بهشہرمیکہوہ سہری له زہویبہ که هہلنہدہبری، گوتی:

- کچی خۆم ئەمہ دوا پرسیارہ. تو بهئارہزووی خۆت له جیی خۆت دانا، یاخود بهزۆر؟

- نهخیر مامۆستا، کس زۆری لئ نہکردم.

دوای ئەوہی رپورہسمی مارہبرین له رەشمالہ گورہکە، که تیشکی خۆری بهہار گہرمی کردبوو، تہواو بوو، ہمووان، ژنان و پیاوان دەستیان له ملی یەکدی کرد و نوقلی بادہمی شیرینیان دابہش کرد، ئەسپہکانیش تہیار و نامادہ کرابوون، تا لهگہل بووکدا برۆن. کاتئ سنجان بهیارمہتی شیخو سواری پشتی ئەو رەخشہ بوو، کہ بوی تہرخان کرابوو، دایکی و خزم و خویشہکانی فرمیسکیان بۆ رشت. نیشانہی شانازی و دلخۆشی بهمیرزاوہ دیار بوو، کہ دەیبینی شیخو جلہوی رەخشہی بووکی بەدہستہوہ گرتووہ و بہپئ رئ دەکات. ئەویش نہیتوانی بہر بہفرمیسکەکانی بگریت، کہ بہسەر ریشہ چہرمووہکەیدا دەرژان. تا له گردہکان ئاودیو بوون دەستیان ہہلبریبوو و خواحافیزیان له یەکتر دہکرد. دووری نیوان گوندی بانشاخ و مازوخ بہپیدیان له نیو رۆژ تیناپہری. کاتئ خہریکبوو بگہنہ دۆلی کفران، رۆژہکە له نیوجہرگہی ئاسماندا بوو، گہرمایی بہہموو لایہکدا پەخش دہکرد. ستوونی دووکەل له گوندی پر له جمہ و ژاوہ ژاوی بانشاخ بہرز دہبووہوہ.

چہندین رەشمال له بہر دەرکەی مائی زۆراب ہہلدرابوون، پر بوون له مندال و ئافرہت و پیاو، دہوروبہری رەشمالہکان بہو مہنجہلانہ تہنرا بوون کہ بۆنی چیشتیان رۆژہرپیہک دەرۆی و زہماوہندی رانہگہیہنراویان جار دہدا. چونکہ نہریت وابوو له حالہتی زہماوہندی بیوہپیاودا، زہماوہندہکە بی ہہلپہرکی بہرپیوہ بچیت. ئەمہش بۆ ریزگرتن له ژنہ له دەستچووہکەی و بۆ ئەوہیش کہ مندالہکانی دلگران نہبن. ہہستہکانی زۆراب ئامیتہی خہم و خۆشی بوون. لەو کاتی وینہی بانہرۆژ و ژیانی نوئی لهگہل سنجاندا دہہاتہ بہرچاو، وینہی رابردووی لهگہل ژنہ کۆچکردووہکەیدا، کہ زۆری خۆش دہویست، قوت دہبووہوہ، دہبوو یەکی لەو دوو ہہستہ بہسەر ئەوی تردا زال بیت، ئەگینا مہسەلہکە یەکلایی نابیتہوہ. کورہکانی بینی چہندہ خۆشحال و بہختہوہرن.

ئەودہمی شیخوی بینی جلہوی ئەسپہکەی رادہکیشا، بروای پپی بہتینتر بوو، ئەرخاین بوو، کہ مہسەلہکە خہیال نییہ، ئا ئەوہتانی سنجان بہرہو لای دئ، دہلئی پەرییہ و له ئاسمانہوہ دابہزیوہ. دلہکوئہی پئ کەوت، بۆ یەکەمین جارہ له ژیانیدا وای ہہست دہکرد رۆژگار درپژ دہبیتہوہ، خواستی تہنیابوون لهگہلیدا ہہراسانی کردبوو.

- خۆت زۆر ماندوو مہکە زۆراب، چونکہ ئیوارئ پپویستت بہہیزہ.

ئەمہ دوا قسہ بوو ئەمپرۆ له رەمہزانی ژنہفت، ئەوہتا مالئاوایی له جہنجالیی رۆژہکە دہکا و دەرگاکی لەسەر کلۆم دہدات، بی ئەوہی ئەویش خۆی ماندوو کردبیت. ئا ئەوہتا بہتہنی لهگہل سنجاندا ساپیتہیہک کوی کردوونہتہوہ. ہہموو شتہکان وەکو خەو دینہ پیش چاوی.

یادہوہریہکان له میشکیدا دہہاتن و دہچوون، چاوی له چاوہ گہورہکانی بریبوون، کہ له شہرماندا بہرزی نہدہکردنہوہ، لەسەر جییہ نہرمونۆلہ فراوانہکە سەر زہویبہکە، کہ له سووچیکی ژوورہکە راخرابوو، دانیشتبوو. مؤمی قہبہی رەنگاورہنگ ژوورہکەیان رووناک دہکردہوہ، بۆنی میخہک و سۆتکە لئ دہہات. بہپہلہ نوپژہکە بہکۆتا گہیاند، پاشان میزہرہکە سہری داکەند و پشتینہکە سہر کردہوہ و بہگورجی سہلتہکە فری دا. قژہ چہرمووہ درپژہکە فریادہ سہرشانی،

ههست و نهستی هه مان ئه وههست و نهسته بوون، كه شه وهكه (فهى)ى كچه جنۆكه هاته لای. لى ته نیا جیاوازی له شیوه دا بوو، لیره چاو و قژی رهش له شیوه ی تاریکی شهوانی دۆلى كفران رهشتاله یه کی گهنم رنگ. زۆراب ده می سترانی ده چری، به خۆی هۆنراوه كه ی ده هۆنییه وه. گه له ك جارانیس بۆ هاوه له كانی هۆنراوه ی ده خوینده وه، زیاتر ئه و كاتی چپژى له دیمه نی خۆرئاوا بوون وه رده گرت، یا خود كه ره وه ئاسكى ده بینى له ئاوه سپى ده په پینه وه. قه تار و ئه لّا وه یسییه کی ده گوت كه س نه یده توانی خۆی له قهره ی بدات.

ئه وده می شهوانی هاوین گۆرانى ده گوت، له دۆلى كفران و هه موو ناوچه كانی ده ور به ر دهنگی ده داوه. به نه رمی ده سته سارد و له رزۆكه كانی گرتن و پچى گوت:

- سنجان زه مانه چهند دلّره قه، له هه مان كاتدا چه ندیش به به زه یییه. بیرم دى مندالبووی به هاران به دووی په پوله دا رات ده كرد. منیش گهنج بووم به ئه سپه كه م تیراسا ئاسۆم ده برى. ئه ی ئیستا... دنیا یه کی سهیره، ئه وه تانى تو دویتیه کی پنگه ییوی، له دۆلى كفران وه هه لّدیت، ته نانه ت خۆریش ئیره ییت پى ده بات و مانگ به جوانییه كه ت شه رمه زار ده كه ییت، وا دیار ده دات كه ساس و غه م بار بى و فرمیسك بریژى؟. هه رچی منم چیم له ژياندا ماوه. ئامۆزا، ئه م ژيانه نوپیه له گه لّدا بار ته قای هه موو ژيانه.

خه رىكبوو خوینى گه رم ده زایه ده سته ساردوسره كانی، لى هیشتا شه رم به رى نه دا بوو، هه موو شته كان به لای ئه وه وه په نه هان و ترسناك بوون، ئینجاش ئه و سربوونه ی له قامكه كانییه وه ختووكه ی ناوله پى ده دا دلّنیایى و هۆگریه کی پى ده به خشى. بۆنى سملّ و میخه ك ده یورووژاند، له وده مه ی سه ره پۆشه كه ی له سه رى ده كرده وه و ختووكه ی گه ردنى ده دا، پچى گوت:

- ده مه وه ی ئه گریجه ئاوریشمینه قه ترانییه كه ت وه بینم، تا تیرى بۆن بكه م و ته ماشایه کی چاوه جوانه كانت بكه م. بۆچى لیمیان ده شاریته وه؟

به بره و به خۆبوونیکه وه نیگای كرد، لى نه یوانى به ر به ئه سرینه كانی بگریت، ئه ویش فرمیسكه كانی ژنى یه كه مى له شه وى په رده دا بیر هاته وه. به ئاسپایى پالیکى پیوه نا تا پشت بداته وه، ته ویلى رامووسى، پاشان دیده كانی، ئینجا لیوانى، سه رى

خسته سه ر مه مکی، به هه ناسه یه کی قووله وه گوتی:

- ئیستى بشمرم ئه وا وه كو به خته وه رترین كه سى سه ر رووی زه وى سه ر ده نیمه وه.

هه سته گه رمی و ئارامى و خۆشییه کی چپژیه خش سه رتا پای جه سته ی سنجانى داگرتبوو. ده سته ی له ملی كرد و مه مكدانه كه ی، كه توند مه مكه كانی گوشیبوون، تراناند. سه رى خسته نیوان مه مكانییه وه، ده سته ی به سکیا هیئا، جۆشخواردنه كه ی دامرکا بووه وه، هه سته ی كرد ئه ویش ده سته ی له ملی نا، بۆنى هه سته زوینى میخه ك سپرى كردبوو، ده سته ی بۆ ناوگه لى برد، بۆنى پونگه كه له هه ناسه یه وه ده هات گرى له ملی به ردا بوو، به ده نگیكى پر له تامه زرۆیییه وه گوتی:

- چه ز ده كه ی ئیستا ده ست پى بکه یین، یا خود شه كه تى؟

ده می خۆی رووت كرده وه، جه سته گهنم رهنگه كه ی له ژیر تیشكى مۆمه كه دا ده رده وشایه وه، جنۆكه (فهى)ى بیر هاته وه، داخۆ ئیستا له كوپییه؟ ده بی كى به ده سته ییه وه بنا لّینى؟

كاتیک به ده سته به هیزه كانی به توندی شانى گووشى، زانى له كچه جنۆكه كه گه رمتره. ئه وده مه شى خۆی خسته هه ناوییه وه، ئه ویش گرکان ئاسا گرى لى ده بارى. نه ئه م و نه ئه و هیچیان نه یانزانى، كه سه رله به رى شه و به م ئاوايه كورت ده بیته وه، ته نانه ت كاتیان به ده سته وه نه بوو سه ر خه ویک بشکینن، سوودى شه وى وا چپیه ئه گه ر به خه و به پچى بگریت؟.

به‌هار به‌رامبه‌ر چله‌ی گهرمای‌هاوین، که له‌پرپدا له‌دۆلی کفران قوت بووه‌وه، خۆی نه‌گرت و بار و بنه‌ی پێچاپه‌وه. له‌هموو شوینان رهنگی سه‌وز بوووه‌وه زهردی زێرین. تیشکی سووتینه‌ری رۆژه‌که‌ش زیاتری ده‌ده‌وشانده‌وه. گۆله‌ شلیز و میخه‌ک و هیرو و به‌یبوون به‌رهنگه‌ سوور و په‌میی و سپیه‌کانیا‌نه‌وه چون بیان‌ه‌وی بلین به‌هار له‌ به‌رامبه‌ر هاویندا نه‌به‌زیوه، مابوونه‌وه. که‌چی تووت‌رک به‌درووه زهرده تیز و سه‌ره زبره قینه‌که‌یه‌وه پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ی ده‌گه‌یاند. دوو ریزه‌ داری سه‌وز تا ئه‌و سه‌ر ده‌کشان، ئه‌وه‌ی لای ده‌رچی که‌ ناوه‌ ناوه، لێره و له‌وه‌ی، په‌له‌ی چه‌و و لمی نهرم، یان ته‌خته‌ شاخی سپیی واش، پروته‌نه‌ زهرده‌که‌یان ده‌ب‌ری و تا خۆیان به‌ته‌نگی خۆرنه‌وه‌زاندا ده‌کرد، ئیتر له‌وه‌ی کۆتایییان ده‌هات و ده‌کوژانه‌وه.

چه‌نده‌ خۆره‌که‌ به‌ره‌و ناوجهرگه‌ی ئاسمان ده‌کشایا، هینده‌ په‌له‌ی گهرمی به‌رزتر ده‌بووه‌وه. ئه‌وده‌می رۆژه‌که‌ ده‌گه‌یشته‌ ناوه‌ندی ئاسمان، هه‌نگینه‌ی سیبه‌ره‌کان نه‌ده‌مان، تیشکی خۆریش وه‌کو تۆپه‌له‌ گرێک که‌ هه‌موو شتیک بسووتینه‌ی، شاقوولی داده‌به‌زی. ره‌وه‌ مراوییه‌ کپوی و پۆلی بالنده‌ی ئاوی و که‌و و قه‌تی خۆیان ده‌ئاخنییه‌ ژیر سیبه‌ری لێره‌که‌وه، که‌ پر بوو له‌ ده‌وه‌نی ژاله‌ و ره‌گ به‌له‌ک، له‌ شپوه‌ی دوورگه‌ی بچووکي لیک نزیك له‌ نیوان ئاوه‌که‌ و هه‌لدیره‌که‌دا، به‌دریژایی هه‌ردوو رۆخ، ته‌ریک که‌وتبوونه‌وه، به‌شپوه‌یه‌ک له‌ جیهانی مرۆف و ئاژه‌لان دابرا بوون.

هه‌رچی گورگ و که‌متیار و پړوی و چه‌قه‌ل بوون، له‌ ترسی گهرما له‌ کونه‌ شاراوه‌کانیا‌ندا له‌ کونای ئه‌شکه‌وت و تلیشی تاشه‌ به‌رده‌کانی دم رووباره‌که‌دا لای باشووری دۆله‌که‌وه، خۆیان مات دابوو. تا رۆژ ئاوا ده‌بوو ده‌رناکه‌وتن. له‌ هه‌ندیک شوینی رۆخه‌که‌دا، نه‌خوازه‌لا لای راست، بێستانی کاله‌ک و شووتی و ترۆزی له‌سه‌ر قه‌راغه‌ لینه‌که‌، که‌ له‌ هاویناندا ئاوه‌که‌ی داده‌که‌وه‌ی، بلاو بوووه‌وه. لێره و له‌ویش کۆختی له‌ قامیش و لقه‌ دار دروستکراو هه‌ن. هه‌رچی له‌ ناوچه‌ نیمچه‌ به‌رزه‌کانی قه‌راغ بوو، که‌ ئاوی به‌هاریان ناگاتی، ئه‌وا کینلگه‌ی کونجی و هه‌رزن پان بوونه‌ته‌وه و کشان، لای به‌رامبه‌ریشی که‌ ئاوه‌که‌ی بو‌ به‌ر دابوووه‌وه، پر بوو له‌ گۆله‌ مه‌ره‌ز.

به‌ر له‌ چه‌ند رۆژیک دروینه‌یان به‌هه‌ره‌وه‌ز ئه‌نجام دابوو، گیشه‌ گه‌نمه‌کان کۆمه‌ل کۆمه‌ل په‌رش و بلاو له‌ نزیك گونده‌کان دانرابوون، ده‌تگوت هه‌ر مه‌ زه‌به‌لاحه‌کانن، جه‌نجه‌ر که‌ هه‌یستر رایده‌کیشان به‌سه‌ر کلۆشه‌کاندا گیره‌یان ده‌کرد. له‌ولاشه‌وه‌ ته‌باره هه‌لدرا بوونه‌وه، چاوه‌رپێ هه‌لکردنی شه‌ماليان ده‌کرد تا گه‌نمه‌که‌یان هه‌لاوێرد بکهن.

کوێخا له‌ ژیر که‌په‌رکه‌، که‌ له‌ هه‌موو لاره‌ به‌گه‌لاوێژ ده‌وره‌ درابوو، لبادیکی ته‌نکی راخت و گوتی:

– ده‌بی شه‌و و رۆژ نه‌وه‌ستین، تا له‌ گیره‌کردن ده‌بینه‌وه و هه‌لی ده‌گرین، زۆری به‌روبوومی ئه‌مسال گه‌لی ده‌مترسینه‌ی. هه‌وای ژیر سیبه‌ری سابات‌ه‌که‌ خۆش و بووژینه‌ره‌وه‌ بوو، شێخۆ و ره‌مه‌زان و مه‌لا و میرزا له‌ مه‌جلیسه‌که‌ بوون. جگه‌ له‌ جیکه‌ جیکی پێچکه‌ی ئاسنینه‌ جه‌نجه‌ره‌کان، که‌ گیره‌یان به‌سه‌ر قرشه‌که‌دا ده‌کرد، له‌گه‌ل ده‌نگی رۆسته‌م و قادر و عه‌باس، که‌ به‌سه‌ر هه‌یستره‌کاندا ده‌یانقیژاند، هه‌چ ده‌نگیکی دی له‌و نیوه‌رپۆیه‌دا نه‌ده‌بیسترا.

ره‌مه‌زان له‌و کاتی له‌ مه‌شکه‌که‌ی به‌سه‌ر سندوقه‌ دارینه‌که‌وه‌ درێژ کرابوو دۆی تی ده‌کرد، گوتی:

– هه‌موو شتیک ده‌شیت. له‌ گشت حاله‌ته‌کاندا ده‌بی شێخۆ برۆا بۆ ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق، تا فه‌رمانه‌که‌ وه‌رگریت. واشی به‌باش ده‌زانم له‌گه‌ل ده‌ستیدا هه‌ندیک گه‌نم و سه‌وزه و چه‌ند سه‌رمه‌ریک له‌گه‌ل خۆیدا ببات، تا ده‌می فه‌رمانبه‌ره‌ گه‌وره‌کان دابخات. ده‌بی له‌میانه‌ی دوو هه‌فته‌ی داها‌توودا ئه‌وه‌په‌ری توانامان به‌گه‌ر بکه‌ین، تاکو زوو به‌روبوومه‌که‌مان هه‌لگرین و دوا ده‌نکی ته‌قه‌ت بکه‌ین و بیشارینه‌وه. ئه‌و سه‌پانانه‌ی له‌ هه‌ورامانه‌وه‌ دین باس له‌ جموجۆلی نیو ئاگا‌کان ده‌کهن، خوا له‌ به‌لا به‌دوورمان بخت.

زۆراب رووی ده‌می له‌ شێخۆ کرد:

– تۆش به‌یانی ئه‌گه‌ر قایمقام یاخود هه‌ر به‌رپرستیکی ترت بینی پێی ده‌لیتی، دۆلی کفران پیاوی نه‌ماوه، لێره جگه‌ له‌ پیر و ئافره‌ت و منداڵ زه‌لامان نین. خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر ده‌بی چه‌ند ناویک له‌ سوپا تۆمار بکه‌ین، ئه‌وا من و میرزا و مه‌لا ره‌مه‌زان

دەچىن، ئەو كات چەناقەلايان بۇ دەگرىن. (۲)

ئەو بىرپارەى دويىنى دايان، ئەوا ئەمىرۇ جىبەجىپى دەكەن. شىخۇ و رەمەزان و رۆستەم و قادر و عەباس باشتىن جىيان لەبەر كىرد و سوارى پىشتى ئەسپەكانىيان بوون، كۆمەلى مەر و گويدىرئىژ و هېستىرى باركراو لە دانەوئىلەيان دايە دواى خۇيان. بەرامبەر منارە كۆنەكە بى ئەوئەى ماندوويى و كەنەفتىيان پىوھ دياربىت وەستان، چوون تاقىك بەرپوھ نەبوون، شىخۇ و رەمەزان مقۇ مقۇيان بوو لەسەر ئەو رېگەيەى دەبى بۇ ناوھندى سەنجەقى بگرنە بەر. واى پى باش بوو بچنە خان و چەند ژوورىك بەكرى بگرن، بى ئەوئەى كەس بىزار بكەن. لى رەمەزان بەتوندى دژ بەمە بوو، لەو كاتەى ئەسپەكەى، كە لە كۆلانە تەنگەبەرەكانى شار دەسلەمىيەوھە هېور دەكردەوھە، گوتى:

– نا شىخۇ ئەمە سووكايە تىكرىدەنە بەخرمان، شىت دەبن ئەگەر شتى وا بكەين.

شىخۇ بەنارەزايىيەوھە گوتى: ئىمە كاروانىن مامە رەمەزان، لە خان نەبى جىمان لە هېچ شوئىنكى دى نايىتەوھە.

– مالى ئەوان لە خان گەورەترە شىخۇ، دەتەوئى لەگەل خالەكانمدا تووشى گرفتەم بەكەى؟ نازانى ئەوان لەم شتانەدا لە كوردە لەكە دەمارگىرەكانن؟ با بەم ئاقارەدا برۆين، ئەم بابەتە مقۇ مقۇ ھەلناگرىت.

لەمىژ بوو بۇ ناوھندى سەنجەق نەھاتىبوون، ئەمەش بەپى ئەو قسەيەى كە دەلى: نە شەيتان بىنە و نە شەيتانىش بتىنى. ئەگەر شتىكىان پىويست بويا وەكو قاوھ و كاغەزى جگەرە و قوماش، ياخود چەقۇ و دەرزى، ئەوا لە دپوهرە جوولەكەكانىيان دەكرىن.

شارەكە بچووك بوو، شەقامە سەرەككىيە قىرتاوكراوھەكە دەيكرد بەدوو لەتەوھە. لەملا و لەولای شەقامەكە دار توو بەرز بووبوونەوھە. لە ھەردوو بەرى ناوھندى شاردا بىناى دوو نەۆمى تىادا بوون، بانىژەكانىيان دەيانروانىيە شەقامەكە. چاخانەكانىش

(۲) ئاماژەيە بۇ ئەو شەرەى لە سەرەتاي بىستەكانى سەدەى رابردودا لە ئىوان سوپاي تورك و يۇناندا روويدا و تىايدا لەشكرى كەمالىيەكان پاش زىناتكى گەورە توانىيان شارى چەناقەلا لە دەستى يۇنانىيەكان دەركەن و بۇ يەكجارى يۇنانىيەكانى لى دەرپەرتىن. (وەرگىز)

كورسىيەكانىيان لەسەر شوستەكە رىز كىردبوون. كورپىل لەم ھەموو شتە تازانە، كە پىيان رانەھاتىبوون واقيان ورما، رۆستەم ئەوئەى زۆر بەلاوھ سەير بوو، كاتى بىنى جۆگەلەيەك ئاوەكەى راستەوخۇ لە ژىر شەقامەكەوھە ھەلدەقولا، بەدەنگى بەرز ھاوارى كرد: مامە شىخۇ سەير كە، كانى لە ژىر ئەم جادەيەدا ھەيە.

شىخۇ گوتى: ئەمە كانى نىيە رۆستەم، جۆگەيەكە لە روبربارى رۇخانە بوئەوھە، ئەمەيشى بەسەريا دەرۆين پردە. دوايى ھەموو شارەت دەگەرپىنم.

ھەندى لە ھاموشۇكەران مندالەكانىيان وەستاندن و بەزمانىكى تىكشكاوى كوردى لىيان پرسىن داخۇ کوتالەكانىيان دەفرۆشن؟ رەمەزان باگوئى دانەوھە:

– برايان ئىمە بازركان نىن. ئەمانە ديارىن بۇ كەسوكارمان.

جگە لە دوكانەكانى دەوروبەر چايخانەكە، مزگەوتىك بەرامبەرەكەى قەيسەرىيەك بوو، دوو دەروازەى گەورەى ھەبوون، نىكەى بىست دوكانى گرتىبووھە، زۆرەبەيان ھى جوولەكەكان بوون. لە ناوھندى شار بەرەو لارپىگەيەك پىچيان داوھ، تا گەيشتنە بازارى ئاسنگەران، لەوئى چەندىن زەلام بەقۇل و باسكى بەھىزيانەوھە، بەچەكووشە گەورەكانىيان ئاسنى گەرمىيان دەكوتى. كورپىل بەدەمى داچەقاوھە لە ھەموو شتەكانىيان دەروانى، تەنانەت يەككىيان خەرىكبوو بەوئىتە جۆگەكەوھە. شىخۇ لە كاتىكدا لەگەلەيان شتەكانى كۆ دەكردەوھە، گوتى:

– وابزانم دەبى چەند رۆژىك لىرە بىمىنەوھە، ئەسپەكان پىويستىيان بەنالكرىدەنە، خۇشمان پىويستمان بەكرىنى كۆمەلى شتە. دەترسم خالەكانت بىزار بكەين.

رەمەزان بە زمانىكى يەكلا كەرەوھەوھە گوتى:

– شىخۇ ئىمە لە قسەكرىن لەسەر ئەم بابەتە بووینەوھە، ئىدى ئەم پىداگرتنەوھەى پى ناوئىت. وا دەزانى ئەوئەى لە شار ژيا، دابونەرىت لە بىر دەكات؟ دواى تۆزى بەچاوى خۇت دەيانىنى، ئەگەر وەزەكەت بەدل نەبوو، ئەوا دەركاى خانەكە شەو و رۆژ لەسەر پىشتە.

پىچيان دايەوھە كۆلانكى تەنگ، خانووەكانى نزم و لە قور دروست كرابوون، پەنجەرەيان نەبوون و دەركاكانىيان گەورە و لە دار دروست كرابوون، چرا بەسەريانەوھە ھەلواسرابوون. رەمەزان وەكو رىبەر پىشيان كەوتبوو، سەيرى ئەملا و

ئەولاي دەکرد، نەكو ئەو مالەي لاي دەگەپۆ لاي تىك بچى. ھەرچى شىخۆ بوو دواوھى بەباشتر زانى. لەوسەرى كۆلان رەمەزان بەدەست ئاماژەي بۆ شىخۆ کرد، تا لەسەر پشتى ئەسپەكەي بىتە خوار، دەرگا كراوھكە زۆر لەوانى دى گەورەتر بوو. دەپروانىيە سەر ھەوشىكى فراوان، چەندىن ئەسپ و ھىستەر و گوئىدريژى تىدا بوون، لەبەرى ئەوبەريشەوھ ژوورى نووستنە بەھۆلەوھ، نەھۆمى دووھم پەنجەرەكانى دەيانروانىيە سەر ھەوشەكە. لە ھەردوو لاشەوھ رىزىك پشتىر و ھەمارى دانەوتلە و كادانى لاي بوون، لە نۆوانياندا لەگەل دەرگا سەر داپۆشراوھكە، ژوورىكى گەورە دريژ بووھتەوھ، رىزىك دەلاقەي بچووكى لاي كراوھ، دەيانروانىيە سەر ھەوشەكە.

خۆرى ناوجەرگەي ئاسمان ھىشتا كاتى نيوھرۆي رانەگەياندبوو، سىبەرى دريژبووھەي ديوارەكان بەسەر پووبەريكى فراوانى ھەوشەكەدا، بەرگرى گەرماكەي دەکرد و ھەوايەكى خۆشى بەناو ھەوشە بىدەنگەكەدا پەخش دەکرد، كەچى ھىندەي نەبرد و ھەرينى سەگە سەرشىتەكان، كە ھەرا و زەناي ميوانەكان ھاريان كەردبوون، گۆمى بىدەنگىيەكەي شلەقاند.

كەبرايەكى سەر پرووت جليكى سىپى دريژى لەبەردا بوو، بەپەلە لە ديوھخانەكەوھ دەپەريپە دەروھ و دوو كورپە لاوئىش بەدوویدا، سەگەكان لە وھرين و ھەستان. كەبرا بەرھە پىرى رەمەزان چوو و بەتوندى باوھشى پىادا كەرد. دواي ئەوھى يەك يەك لە ئامىزى گرتن، ئاماژەي بەدوو لاوھكە كەرد، بايەخ بەئەسپەكان بەدن و بارەكان داگرن. پاشان خىرا بەرخىكى ھىنا و لەبەر پىي شىخۆ داي بەعەردا و گوتى:

– كوئىخا زۆراب بەخۆي ئاواتى ژىنمى بەدى نەھىنا، بەلام گرینگ نىيە، چ خۆي بىت بۆ ئىرە يان شىخۆ بەگى كورى، لاي من وھك يەك واىە.

پاشان بەدەم دووبارە بەخىرھاتنكەردنىانەوھ بۆ ديوھخانى بردن. دواي ئەوھى دانىشتن، لەو كاتى دوو كورپە لاوھكە ماستاويان بەميوانەكان دەدا، گوتى:

– سى رۆژە چاوم لە رىگەيە، چاوھرى ھاتتەنم. يوزباشى باسى ھەموو شتىكى بۆ كەردم. ياخوا بەخىر بىن، چاوتان پروون كەردمەوھ و سەرتان بلند كەردم. من لىرە لە بەرامبەر پىاوماقوولانى شار شانازىتان پىوھ دەكەم، كەچى ئىوھ ھەر لىمان ناپرسنەوھ.

رەمەزان ئەو كاتى چاوي لە شىخۆ بربوو، چونكە شىخۆ چاوھروانى ئەمە نەبوو، بۆيە سەرسورمانى پىوھ دەبىنرا، گوتى: ھاتنمان بۆ مالەكەت نىشانەي ئەوھىە لە بىرمان نەكەردووي.

ئەو لە كاتىدا لە خۆشياندا گەرم بووبوو، گوتى:

– ئەمە مالى خۆتانە رەمەزان، مالى من نىيە. ئىوھ سەرتان بەرز كەردمەوھ، توخوا كوئىخا زۆراب چۆنە؟ ناتوانى تەنيا جارىك دۆلى كفران جى بەھىللى و بىت چەند رۆژىك لامان بمىنئىتەوھ؟

شىخۆ ناچار بوو قسە رىك بىخا، گوتى:

– زۆر سلاوت لاي دەكات و لە ئەحوالتان دەپرسىت. زۆرى ھەز لىيە سەردانىتان بىكات، بەلانەكىنى چووتە تەمەنەوھ و بەرگەي رىگە ناگرىت. ھىوادارم ئەم سەردانەمان سەردانى دى بەدوادا بىت، ئىستا نۆرەي ئىوھىە بىن بۆ دۆلى كفران.

شىخۆ بەمنداالى لەگەل رەمەزاندا چەند جارىك بۆ ئىرە ھاتوھ. دەمى پىگەيى و بىست سالى تىپەراندا، لە ھىكرا پىوھندىيان لەگەلئاندا برا. ئەمەش دواي ئەو دەمەقائىيە بوو، كە لە نىوان جىھانگىر و زۆرابدا پرووى دا. ئەمەش لەو كاتەوھى جىھانگىرى خالى رەمەزان خەرىكى بازگانى بوو، ئەم شالۆي كەردە سەرى و بەوھى تاوانبار كەرد لەگەل جوولەكەدا مامەلە دەكا و سووخۆرە. ئىدى بەيەكجارى دواي ئەوھى برىارى دابوو لە ناوھندى سەنجەق نىشتەجى بىت، ئەم پىوھندىي خۆي لەگەلدا برى.

ئەم واى دادەنا ئەوي لە شاردا بژى خراپەكار و بى دىنە. بۆيە ھەزى ناكەرد بچى بۆ شار و تىكەلى خەلكەكەي بىت. شىخۆ زانى رەمەزان لەخۆوھ بۆ ئىرەي نەھىتان، ياخود لەبەر ھەزى تاكەكەسى خۆي، ئەگىنا لە بەرامبەر باوكىدا نرخەكەي دەداتەوھ، كەواتە ديارە سەردانەكەيان بەرھەمەندى كوئىخا زۆراب بووھ. خۆ ئەگەر زۆراب خۆيشى سەرىشكىيان بىكردايا لە نىوان خانەكە و مالى جىھانگىر، ئەوا دەچوھ مالى جىھانگىر. ھەموو شت سنوور و دابونەرىتى خۆي ھەيە، ئەوئىش بەبىرپارە مەترسىدارەكەي، بەداوھتەكەردنى جىھانگىر بۆ دۆلى كفران، سنوورىكى بۆ ئەو لىك دابراھە دانا. ئەمەش يەكەم برىارە شىخۆ بى ئەوھى بگەرىتەوھ بۆ باوكى، داي.

هەرچەندە زۆراب لە هەلسەنگاندن و تاوانبارکردندا توندوتیژ بوو، لای زوو دالی نەرم دەبوو نەخاسمە ئەوی بەرامبەری، کەلەرەقی نەکا و کەری بیت. پەمەزان لە هەموو کەس باشتەر ئەمە دەزانی. لە دواییشدا هەر پەمەزان دەبیردەوه، چونکە بەهیمنی بەبەلگە و نموونە پاساوی دەهیناوه. کوێخا زۆراب جیهانگیری بەکافر و زەندیق نێو دەبرد، لەسەر ئەوەی بازرگانیی دەکرد و لەگەڵ جووهکاندا مامەلە دەکرد. پەمەزان زۆریک لە قسەکانی مامۆستای سەبارەت بەئاین ئەزبەر کردبوو، ولامی دەداوه:

– باشە ئامۆزا، ئەگەر بڕوا ناکەیت، فەرموو با بۆ لای مەلا بڕۆین.

زۆراب بەخەسلەتی خۆی حەزی نەدەکرد بۆ راویژکردن پەنا بەریتە بەر مەلا، ناچار لە بەرامبەر پەمەزاندا بێدەنگی لای دەکرد، ئەمیش دواي ئەوەی سەرگەرمی سەرکەوتن دەبوو، دەیگوت:

– کوێخا زۆراب، خوا کارەکانی لە نیوان مرۆڤەکاندا بەش کردووه و وای لای کردوون لە ئەزەلەوێ کارێ جیا جیا بکەن، چ پێویست دەکات تۆ پیشەیی جووتیاری بەپاکترین پیشە دابنێی؟ ئێمە لە ناو دۆلی کفران دەتوانین چۆنمان بویت ئاوا بژین، هەر وەها چۆنمان بویت ئاوا بێر بکەینەوه، وەلی لە هەموو خەلکی و دەولەتیش داوا بکەین چۆن ئێمە بێر دەکەینەوه و دەژین، ئەوانیش بەهەمان شێوه، ئەمە شتیکی قەت نابێ کوێخا زۆراب.

کوێخا زۆراب تێدەفکری و سەری دەلەقاند، پاشان بەدانیاییەوه سەیریکی پەمەزانی دەکرد و بەخۆشییەکی منداڵانەوه، چون شتیکی لە زوووه بزر بووی دۆزیبیتەوه، دەیگوت:

– من تەنیا شتیکی نەبێ هەموو شتی تێدەگەم پەمەزان، ئەویش ئەویە بۆ نەتیان کردە موفیتی ولایەتی مووسل؟

جیهانگیر دواي ئەوەی جەمەدانییەکە لەسەر ئالاند و پشتینە رەنگینە درێژە دوو گەزییەکە بەست، دیاریبوو کە حەفتای تینەپەراندبوو، گوتی:

– ئەگەر کوێخا زۆراب ناتوانی بیت، ئەوا من بۆ لای دەچم، تامەزرۆی بینینی ئەو و هەموو عەشرەت دەکەم.

شیخۆ تیبینی ئەوەی کرد، کابرا لەگەڵ هەستەکانی خۆیدا راستگۆیە و شار نەهێگۆریوه، تەنانەت شیوەی ژیانیشی نەگۆراوه. دەتگوت خانووێکە بەهەموو وردهکارییەکانییەوه بەهیزی جادوویی گواستوووتە شار. گوتی:

– لەوێ لەسەر سەر داتەنێن و هەمووانیش تامەزرۆی بیننتان.

جیهانگیر ئاگای لە هەموو شتەکان هەبوو، بەحوکمی قۆرخکردنی بازرگانیی دانەوێڵە و مەرۆمالات پێوەندی بەتینی لەگەڵ دامودەزگا کارگێرییەکان و تەنانەت سوپاشدا هەبوو. چونکە دانەوێڵە و گۆشتی پێ دەدان، پێوەندی بازرگانیی گەشتبووه ناوەندی ویلایەتی مووسل. کاتی خۆی چەند جارێک هەولی دا دانەوێڵە و مەرۆمالات لە دۆلی کفران بکریت. لای سەرەرای ئەو پارە زۆری خستیە بەرچاوی ئینجاش کوێخا زۆراب بواری پێ نەدا، بەو بەهانەیە خۆیان پێویستیان بەبەرەمەکانیانە و ئاتاجی پارە نین. جیهانگیر ژيانی بازرگانیی وەکو گەرۆکیک و هاوبەشی بازرگانیکێ دەولەمەندی جوولەکە دەست پێ کرد.

بەپێی پێوەندییە هەمەجۆرەکانی، نەخاوانە لەگەڵ هەموو هیزەکانی ناوچەکە، هەر وەها رووخۆشییەکە، چونکە تەنیا مووسلمانیش بوو لە بازرگانیدا جی پێی بەجۆولەکە و ئەرمەن لێژ کردبوو، ئیدی ئەستێرە بەختی سەرکەوت و بووه پیاوماقوول و لە هەموو شتیکیا پرسى پێ دەکرا. کاتیک فەرمانی بایەخ پێدراو لە سوڵتانەوه دەرچوو، بەپێویستی پاراستنی بازرگانى لە دەستی مووسلمانەکاندا و بەخاوەنکردن و پشتگیری سەرۆک هۆزەکان و کردنیان بەئەندام لە ئەنجومەنی ویلایەتەکان و سەنجەق و شارە دێکان، ئیدی بەیەكجار ئەستێرە جیهانگیر هەلکشا.

دواي ئەوەی کرا بەئەندام لە ئەنجومەنی ناوەندی سەنجەق، چالاکییەکانی زۆرتەر بوون و توانی لە ماوهیەکی زۆر کەمدا زیاد لە پینچ هۆزی کورد رابکێشیتە بازەنی سەنجەقەوه، ئەوێش بەمولکدارکردنی سەرۆکەکانیان بەو فەرمانانەى لە بابەلاییەوه دەرچوون. دواي ئەوەی ئەم هۆزانە لەگەڵ دەولەت لە دوورەپەریزیدا دەژیان و نەدەتوانرا بەهیچ شیوەیەک لێیان نزیک ببنەوه. تاكو زامنی پێوەندی ئەم هۆزانە بەدەولەتەوه بکات، پێشنیازی ئەوەی بۆ قایمقام کرد، درێژەى ئەو زەویە بەم

سەرۆك ھۆزانە و ھانیان بدات گوند لە نزیك ناوھندی سەنجەق بنیات بنین. بەمەرجێك دەولەتیش ئاسانکاری بۆ بنیاتنانی خانووی نوێ بۆ نیشتهجێکردنی دەرەبەگە نوێكان لەم گوندانەدا بكات.

جیهانگیر سەری خوراند و بە لەخۆ بووردووییەوه گوتی:

– پێویست بەپەلەکردن ناكات، ئێوه لێره لە مالى خۆتاندا، با جارێ لە بینینتان تێر بین. ئەمڕۆ پشوو بدەن، پاشان لەسەر ھەموو شتێك بەدووردیژی دەدوین. قایمقام و یوزباشی و دارودەستەكەى لەسەر شەرفى ئێوه داوەت دەكەم. ھەرچى مەسەلەكانى ترن وەك وەرگرتنى فەرمان و ئیمزاکردن لەسەرى، ئەوا پڕۆژىكى بۆ دانراوه.

نیشانەى سەرسوورپمان بە پرووى شىخۆ و پەمەزانەوه دیاربوو، ئەمیان بەواقورمانەوه وتی:

– وا دیارە خالۆ باش دەستت دەپوا، ئەمە مایەى دلخۆشییە.

جیهانگیر بەپروا بەخۆبۆنەوه گوتی: ئەگەر پارەت ھەبێ، ئەوا ھەموو بەدواتدا پادەكەن، بەلام دەبێ بزانی چۆن پارە بەسەر ئەمانەدا دا بەش دەكەیت، تاكو بەخۆتیا بەستییەوه و چۆنت بوێ ئاوا بیانجوولینیت.

ھەردووکیان بەسەراسیمەییەوه تێیان دەپوانی و بەوردی بیریان لە قسەكانى دەكردەوه. پەمەزان بەسەرلەقاندنیکەوه چون شىخۆ بدوینیت، گوتی:

– بینیت؟ ئەمەیه سوود و كەلكى تێكەلبوون لەگەڵ جوولەكەدا. خالم وەكو ئەو ئەفەندیانە قسە دەكات كە كلأوى سوور لەسەر دەنن.

جیهانگیر گوتی: قسە ھەزارە یەكی بەكارە. ئێستا با قسەى بەلگەدار بكەین و بابەتەكە وەرگیرین. بۆیە ھەزم دەكرد كوێخا زۆراب لە نیوماندان بوايا، تا بگەشتینایا بەپریاریلى یەكلاکەرەوه، كە ھىچ گەفتوگۆ و لێكدانەوھىەك نەگرنە خۆ.

پەمەزان گوتی: ئێمەش ھەر بۆ ئەمە ھاتووین، شىخۆ بەگ دەتوانى بى ئەوھى بگەپیتەوه لای كوێخا زۆراب بریاری خۆى بدات. ئێستا ئەو بەفەرمى سەرۆك ھۆزە، بۆیە دەتوانین لە ناو خۆماندا بەر لە چوونمان بۆ لای فەرمانبەرەكان لەسەر زۆر شت رێك بكەوین. كوێخا زۆراب رای وابوو پراویژ بەیوزباشى بكەین، خۆ ئەگەر خۆت

ئاگات لە ھەموو شتەكان بێت، ئیدی بۆ پەنا بۆ ئەوانى دى بەرین.

شىخۆ بۆ تەواوکردنى قسەكانى پەمەزان گوتی: خالە جیھانگیر، ئیمە دلنیاين مەبەستت تەنیا بەرژەوھەندى ئیمەیه.

جیھانگیر بەئاسوودەییەوه گوتی: خواش دەزانى و بەچاوى خۆتان ئەنجامەكان دەبین. با قسەكانمان ھەنگاو بەھەنگاو بكەین. دۆلى كفران ناتوانى بۆ یەكجاری دەرگاكانى بە پرووى دەولەتدا داخبات. ئەو زەمانە رۆیشت. ئێوه بەپێى شوین و پایەتان دەبى پال بدەنە لایەكەوه، ئەگەر ھەر وا مانەوه و دەرگاكانتان بە پرووى بابلعالیدا داخست، وا دەزانن دەتانهوى پال بدەنە فارسەوه. ئەگینا لەمەولا دوورەپەریزی یەكجاری دادتان نادا، ئێوه لە زەلامەكانتان دەترسین و بەھەموو شىوھىەك خۆتان لە چاوى دەولەت بەدوور دەگرن. ئەگەر دەولەت بىھەویت ئەوا دەتوانیت كەرویشك بەعەرەبانە بگریت. ئەمە ھىچ گرفت نییە، سوڵتان عەبدولھەمید خوا ببپاریزیت، خودا ویستى بىكاتە جینشین بەسەر موسلمانانەوه، ئەو بەخۆى گرنگى بەم ئارێشەیه داوه، كە ھەمووانى گێژ کردوو. بۆیە سەرلەنوێ سیستمى (تەنزیمات) ی ژياندهوه و داواى پیاوھەکردنى سیستمى (خەرج) ی کردوو.

پەمەزان قسەكەى برى و گوتی:

– خۆزى ئێستا كوێخا زۆراب لەگەلماندا دەبوو، دەزانى چى دەگوت؟ دەگوت باشە جیھانگیر بۆچى تۆیان نەكردە موفتیی ویلايەتى مووسل؟ بەھەر حال باسى سیستمى خەرمان بۆ بكە خالە، بەلام قیچەك لەسەرە خۆت، چونكە وەك تۆ بۆى چوویتە، ئیمە لە ھەموو شتەكان ناگەین.

جیھانگیر بەشانازى بەخۆبوونیکەوه گوتی: خەرج جوړیکە لە باج بەدەولەتى دەدەین، تا لە خزمەتى سەربازى رۆلەكانتان خۆش بن. ئەم یاسایەش تەنیا موسلمانەكان دەگریتەوه. بەمە لە گرفتى شارەدەوى مندالەكانتان لە شاخ و دۆلەكان رزگار دەبن.

شىخۆ بەئاسوودەییەكەوه گوتی:

– كوێر لە چاوى زیاترى دەویت؟ ئیمە خۆمان ئەمەمان دەویست.

پەمەزان سەرى لەقاند و گوتی:

- ئىمە لە دۆلى كفران وەك كۆيۈر واين، بەھىچ كلۆجىك نازانين چى لە دەوروبەرماندا پروو دەدات.

جىھانگىر وەكو چاوەرۋانى ئەم قەسەيە بووبى، گوتى:

- بىرم لەمە دەكردهو. بەلام شتى جوانە هيچ نەبى ئىستاش درك بەمە بكن. لەبەرئەمە منىش داوام لە جەنابى قايمقام كرد، كە لەم بوارەدا بەرھايى دەستى دەروا، بايەخى تايبەت بەدۆلى كفران بدا و وەكو ھۆزەكانى دى لىي نەروانىت. چونكە سەرھەراي ئەوھى ھۆزىكى گەورەيە، راستەوخوش دەكەويتە سەر سنوور، ھەرۋەھا گەفى ئەوھم لى كردو، كە دوور نىيە فشارىكى كەم لەسەر دۆلى كفران ياخيپوونى لى بىتتەو و بەدەنە پال فورسەكان. ئىوھش لاي خۆتانەو دەبى گرنكى بەم مەسەلەيە بدن و پىوھندىتان لەگەل دەولتەدا توندوتۆل بكن. تاكو ھۆزەكەتان لەو ناو شاخانە دەرگا لەسەر خۆى دانەخات، ئەنجوومەنى سەنجەق برىارى دا لەوەرگاكانتان، ئەوانى تا رۆخانە دەكشىن، بكرىن بەزەويى كشتوكالى.

ھەرۋەھا لەسەرتانە گوندە پشتگوپىخراوھەكى سەر رۆخانەتان نۆژەن بكنەو و دەستىكى پىدا بىن. ئەگىنا ھۆزەكانى تر نەخوازە بابايىيەكان، كە لەسەر حىسابى دراوسىكانيان گەرە بوونەتەو، چاويان تى برىون.

رەمەزان بەواقورماويىەو گوتى:

- خالە تۆ بەشئوھەك دەدوپی دەلئى خۆت والىيت، ئەم ھەموو شتانە لە كوئ دەزانی؟

جىھانگىر بزەيەكى بۆ كرد و بەخۆنازىنىكەو گوتى:

- خوارزا، من بىست سالە لىرە دەژىم، زەلامىك لە دەولت نەماو پىوھندىم لەگەلدا نەبەستبى، لەمانەو زۆر شت فىر بووم. ئىستاش وا شەش مانگە ئەندامى ئەنجوومەنى شارم. قايمقامىش لە ھەر شتىكى پىوھند بەھۆزەكانەو، كە بەلای ئەوانەو پەنى و پەنھان بوون، پەنا بۆ من دىنئىت. شىخۆ بەگىش فەرمانەكە وەرگرىت، ئەويش خوايار بى دەبىتە ئەندامى ئەنجوومەن.

شىخۆ و رەمەزان بەسەرسامى و واقورمانەو سەرنجەكانيان دەگۆرپىيەو و بەئامازەى تايبەتى چاويان، كە ئەستەمە كەسىك لىيان بگات، دەدوان. رەنگە كوئخا

زۆراب تەنيا كەس بىت لىيان بگات. ئەو سىانە پىكھاتەيەك دروست دەكەن لىك جيا نابنەو. ھەريەكيان دەيتوانى ئەوى لە مئشكى ئەوى دىكەدايە بخوئىتتەو. لەگوينە ئەمەش كەم كەس بىزانئىت و ئەوانى دى دركى پى نەكەن. شىخۆ لەو كاتەى بەدوودلى و سەرسامىيەو سەرنجى لە رەمەزان دەدا و ھەستى كرد ئەم پىكھاتە سى لايەنە خەرىكبوو دەپووكايەو، لەو ساتەى زەلامەكان قاوھلتىيان ھىنا، رەمەزان چاوى لەوانە نەبوو ھاتنە ژوورئ و پاشان سى ھەرزەكورىش بەدواياندا، گوتى:

- سوبحانەللا، سوبحانەللا، قەرەجەكە راستى پىكا.

شىخۆش بەھەمان شىوھ بىرى لە پىشبنىنى قەرەجەكە دەكردهو. جىھانگىر ئەو كاتى لە رىكخستنى قاپەكاندا يارمەتى مندالەكانى دەدا، بى ئەوھى تەماشايان بگات، گوتى:

- چىرۆكى ئەو قەرەجە چىيە؟

رەمەزان كە خۆى بۆ ناخواردن نامادە دەكرد، گوتى:

- بەسەرھاتىكى كۆنە، لە دووھىن سالى زەماوھندى زۆرابدا پروویدا، ژنە قەرەجەكە دواى لىكدانەوھى خەونەكەى كوئخا زۆراب، پىشبنىنى ئەوھى كرد وەچەى دەگاتە رووبارى رۆخانە، ئا ئەوھتانى وا قەسە دەكەى دەلئى خەونەكەيە.

شىخۆش بۆى تەواو كرد: بەلى، ئەمە لەو سالەدا بوو، كە مەلا بچكۆلى برازام ھاتە دىناو.

ئەمەى لەو كاتەدا گوت، كە دەستى بەسەر رۆستەمدا دەھىنا، جىھانگىر بەسەراسىمەيىيەو چون بىر لە شتىكى دوور بگاتەو، لە بۆشايىيەكەى دەروانى، گوتى:

- سوبحانەللا، ئەم ژنە جادووگەرە قەت ھەلە ناكات. ئەو بەر لە بىست سال پىشبنىنى ئەمروى منى كرد. دەى فەرموو وەرەنە پىشەو.

بىسىمىلايان لى كرد. رەمەزان دواى ئەوھى نانئىكى گەرمى سىپى ئاودىو كرد، چونكە بەلایەو شتىكى سەير بوو، چاوى بەقاپەكاندا گىرا. ئەوان لەسەر خواردنى نانى رەشى جو، ياخود نانى تىكەل راھاتبوون. قاپەكان برىتیبوون لە كەرە و

ههنگوین و ماست و هیلکه و رۆن و شتیکی سپی کون کون نهیده زانی چیه، ههروهها خورمای خهستای و دۆشاو.

لهگه ل شیحۆ سه رنجه کانیان ئالوگۆر کرد و ههردووکیان بهراوردی قاوه لتییه که بیان لهگه ل نانی بهیانی خویاندا کرد، که بریتی بوو له نان و رۆن، یاخود له باشتین حاله تدا هیلکه ی کولاو به ژیله مۆی پشقل. رهمه زان له و کاتی نهیده زانی کام له م خواردنه خۆشانه بخوات، گوتی:

– خاله ئه گهر شار هه موو به یانیانیک ئه م خواردنه تان بداتی، ئه وا من دۆلی کفران جی ده هیلم و لیره ده ژیم.

پاشان پارووه که ی له که ریکه وهردا. جیهانگیر گوتی:

– خاله رهمه زان ئه گهر لام بمینیته وه، ئه وا وات لی ده که م له به هاری هه میشه ییدا بژیت. ئه مه قاوه لتییه کی سووک و خیرایه. خواردنی باش دوایی ده بیینیت، ئیستا نانه که ت له ههنگوینه که هه لکیشه.

رهمه زان گوتی:

– خالۆ ده ته وی گالته م پی بکه ی؟ چۆن که ره له گه ل ههنگویندا ده خوریت؟

شیخۆ سه رقالی پارچه هیلکه یه کی سووره وه کراو بوو، رۆنی لی ده چۆراوه، گوتی:

– تاقی بکه وه خۆ زهره ر ناکه ییت؟

رهمه زان تامی کرد: ئای خویبه ده لپی رۆحه له ده ممانا ده تویته وه. جیکه ت دباره کویتخا زۆراب.

هه رچی رۆسته م و قادر و عه باس بوون له سه ر خورماکه شه رپیان بوو.

رهمه زان گوتی: ئه ری خاله پیتم نالی ئه م شته سپیه کون کونه چیه؟

جیهانگیر زهرده خه نه یه ک گرتی و گوتی: ویستم باسی ئه مه تان بۆ بکه م، به تورکی پی ده لپن قه یماغ، له شیرگی گامیشی چی ده که ن.

– سوپحانه لالا.

جیهانگیر دلیا بوو تیر بوون، فه رمانی دا قاپه کان هه لگرن. کورپه که ی سه ماوه ریکی گه وره ی زهره و قوری و پیاله کانی هینان. وا دیار بوو ده ویست به م

خۆنیشاندا نه خۆی به ده ربخا و بۆیان سه له لینی، له م سه رزه مینه له دۆلی کفرانیش باشت هه یه.

رهمه زان و شیخۆ جاریک سه یری یه کدییان ده کرد و قه یریکیش سه یری سه ماوه ر و پاشکۆکانیان ده کرد. له ناخه وه گه یشتنه ئه و قه ناعه ته ی ئه م خاله له عنه تییه یان، چونکه له سه ر ده ستی جووله که پیگه ییوه، به ریشیان پیده که نی و له هه مان کاتدا به زه یی پیاندا دیته وه. رهمه زان به زمانیک پر بوو له نه گریسی و لاپره سه نی، گوتی:

– خاله جیهانگیر، هه موو شته کان تیگه یشتین، لی پیتم نالی ئه م مووشه ده مه یه چیه؟ ئه ی ئه و ئامیره جادوو ییانه ی ده وره به ری؟

– ئه مه سه ماوه ره رهمه زان. به ده ستی خۆم چاتان بۆ تیده که م و له گه ل قه نددا ده یخۆینه وه.

رهمه زان ئه و کاتی به ئاگادارییه وه ده یپشکنی، گوتی:

– سوپحانه لالا له ئیشت خودایه. که واته ئه مه یه سه ماوه ر.

به رده وام بوو له قسه کردنی له گه ل سه ماوه ره که دا:

– پیشتر ناوم ژنه فته بووی، ئه وا له نزیکه وه پیت ئاشنا بووم، با چاکه شت، که زۆرمان له باره وه بیستوه و تاممان نه کردوه، بجه رپینین.

جیهانگیر دوا ی ئه وه ی پیاله کانی بۆ ره وان کردن، گوتی:

– من له وه تی فیره چایخواردنه وه بوومه، وازم له قاوه هیناوه. له گه لتاندا هه ندی شه کر و چای بۆ کویتخا زۆراب ده نیرم. زۆر به تامه، نه خوازه لا دوا ی خواردن و جگه ره کیشان.

رهمه زان دووه مین پیاله ی به رز کرده وه و دیقه تی ره نگه سووره پالئوراوه که ی ده دا و ده ویست راستی به قسه کانییه وه دیار بیت، گوتی:

– شیخۆ به گ بینیت؟ نه مگوت زۆر شت له خاله جیهانگیرم فیتر ده بین؟ هیچ نه بی پیاو فیتری ئه وه ده بی ئه و لیرانه ی ده ستی ده که ون چۆنیان خه رج بکات. من یه که مین که سم له وانه ی له گه لتا دین بۆ گونده تازه که ی سه ر زیی رۆخانه. له وی ژیانیکی نوی ده ست پی ده که یین.

شیخو گوتی: ئەگەر بمزانیایه چای ئەم تامه‌ی هه‌یه، کارێکی وام ده‌کرد هه‌ر ده‌ستم بکه‌وتایا.

جیهانگیر ئه‌هێکی هه‌لکیشا، چونکه ئەوان په‌وشه‌که‌یان به‌دل بوو و له هه‌موو ئەو هه‌سه‌لانه‌ی خه‌ستنییه روو هاوړا بوون، بیرى له سه‌رچاوه‌کانى سامانى نوێ ده‌کرده‌وه، که له دۆلى کفرانى ناودار به‌گه‌نمی قه‌نده‌هاری، بۆی دین. په‌مه‌زان دواى ئەوه‌ی چایه‌که خاوی کردبووه‌وه، له شوینه‌که‌ی هه‌لاژا، گوتی:

– خاله‌ ده‌مه‌وێ پرسیاریکت لێ بکه‌م مێشکی تیکداوم، ئیمه له دۆلى کفران پێوه‌ری تابه‌تی کرپن و فرۆشتنمان هه‌یه، ئەگه‌ر ویستمان تری، یاخود خورما له فرۆشیاره‌ گه‌رۆکه‌کان بکرین، ئەوا بۆ نمونه سه‌ر به‌سه‌ر به‌گه‌نم له‌گه‌لیاندا ده‌گۆرینه‌وه، یاخود یه‌ک به‌چوار به‌برنج، ئەگه‌ر کچه‌که‌م ویستی ده‌رزیه‌ک و چه‌ند گه‌زه‌ جاویک بکریت، له به‌رامبه‌ردا چه‌ند هه‌لکه‌یه‌ک یاخود مریشکی ده‌دات. باشه پێم نالی ئه‌م چایه سووکه بۆ کیشه به‌رامبه‌ر به‌چی ده‌گۆرینه‌وه؟

جیهانگیر خه‌نییه‌وه، سه‌ره تاشراوه‌که‌ی خوراند و گوتی:

– ولامی ئەم پرسیاره لای کوێخا زۆرا به. به‌لام ئەو نایه‌وێ له هه‌موو شته‌کان حالیتان بکات. هه‌لبه‌ت به‌لای ئەوه‌وه ئەم شتانه په‌وشت تیک ده‌دن. خاله‌ په‌مه‌زان، کرپن و فرۆشتن ته‌نیا به‌م ئاوايه نابیت. لیره‌ی ئالتوونی هه‌یه، ده‌بێ کوێخا زۆراب خوا لێ نه‌برێ برێکی زۆری هه‌بیت. هه‌ندێ شت هه‌ن به‌لیره نه‌بێ به‌ده‌ست نایه‌ن. بۆ نمونه تۆ به‌ته‌نیا لیره‌یه‌ک ده‌توانیت چه‌ندین سندوق چا بکریت، به‌را‌ده‌یه‌ک به‌شی سالیکت بکات.

په‌مه‌زان چاویکی له شیخو کرد: شیخو به‌گ، ده‌بوو له زوه‌وه ئیمه سه‌ردانی خاله‌ممان بکردایا، به‌هه‌رحال ئەوی چوو چوو.

پاشان ئاورپکی له جیهانگیر دایه‌وه و به‌رده‌وام بوو: باشه ئەوی لیره‌ی زێری نه‌بێ، چای لێ هه‌رام ده‌بێ؟

– ئەگه‌ر خاوه‌نی گه‌نم و مه‌ر و بز و خوری، یاخود ئەسپ بیت، ئەوا ده‌توانی به‌لیره‌ی زێر بفرۆشی و چیت بوێ پێی بکریت.

شیخو به‌گالته‌وه گوتی: ئەگه‌ر حیساب به‌م شیوه‌یه بیت، وایزانه‌م نیتتر ناتوانی

چایه‌که‌ت بخۆیته‌وه، مه‌گه‌ر لای خالمان جیهانگیر نه‌بێ.

په‌مه‌زان به‌سه‌ر راوه‌شاندنه‌وه، گوتی: شیخو به‌گ گیان، به‌دریژایی کات من بیرم له‌مه ده‌کرده‌وه.

جیهانگیر په‌کسه‌ر تیگه‌یی، هه‌ر که‌سێک له هۆزی دۆلى کفران، بێ په‌زامه‌ندی کوێخا زۆراب ناتوانیت ده‌ست بۆ هه‌یچ شتێک ببات. بێ په‌نجکێشان گوتی:

– ئەمه هه‌ر گرفت نییه. له هه‌موو حالته‌کاندا من هه‌ندێ شه‌کر و چایتان له‌گه‌لا ده‌نێرم. دواى هه‌ر ژه‌مێک خواردن چای ده‌نێ. با خۆی به‌راوردی نێوان چای و قاوه بکات، با ببینین.

په‌مه‌زان گوتی: ئەو کات لیره‌کان رووناکی ده‌بین.

کوړه‌کان له‌گه‌ل نه‌وه‌کانی جیهانگیر هه‌وشه‌که‌یان جێ هه‌شتبوو و بۆ بازار چوو بوون. ئەو سیانه‌یش له شوین خۆیان هه‌لاژان و خه‌و دایگرتن. هه‌رچی کوړه گه‌وره‌که‌ی جیهانگیر بوو، که له سه‌رووی چل ساله‌وه ده‌بوو، له‌سه‌ر پێ ته‌یار و ئاماده وهستا بوو، تا ئەوی بیان‌ه‌وێت جێبه‌جێ بکات.

- كورەكانم، ئەم رەشمالە دەبىن؟ ھەند كۆنە، شتاقمان تەمەنى راستەقىنەنى نازانين.

سەيرىكى ميرزاي كورد و بەردەوام بوو: ئەمە ھى تۆيە، لە باوكتەوہ بوٽ ماوہتەوہ. كە ئەويش لەمە زياترى بۆ نەما بووہوہ، دەتوانى پيچم بلىتى تەمەنى چەندە؟ ميرزا بەشانازىيەوہ چون ژيانى بەھەموو ھۆزى كفران بەخشىيىت، سەرى ھەلپىرى و گوتى:

- نەخپىر كوچخا زۆراب، ئەوہ نازانم. لى وايانم ئەوہ ھەندەى پاراستنى رەشمالەكە گرنگ نىيە، دەزانى ئىستا رۆحى باب و باپيرانمان چەندە كامەران؟ چونكە ئىمە لە ژىر ئەم رەشمالەدا ھەناسەى ئەوان ھەلدەمژىن. زۆراب دواى ئەوہى قومىكى لە قاوہ تالەكەى دا، گوتى:

- كەواتە گرنگ رەشمالەكەىيە نەك تەمەنى. دۆلى كفران ئەم رەشمالەىيە، ئەم رەشمالەش دۆلى كفرانە. رەنگە دواى چوونە تەمەنمانەوہ ئىنجا گەيشتبىنە ئەم راستىيە. جاران نرخى ئەم رەشمالەمان نەدەزانى. وا ديارە باب و باپيرانمان لە ئىمە زىرەكتر بوونە. نالە گورگەى باپىرە گورەمان، كە ھۆزەكەمان زەلامىكى وەك ئەو ناھىيىتەوہ، بەشىوہىيەكى بى وىنە شانازىيە بەم رەشمالەوہ دەكرد. ھەلبەت تەنيا كور لە كورە زۆرەكانى مامە رۆستەم، باوكى ميرزاي مامتان ئەو بوو دركى بەمە كرد و بەتەنيا رەشمالەكەى بۆ خۆى گل داىەوہ. باوكى رەحمەتىم گويدىرژىيىكى داىى تا بيگوازىتەوہ ئەو شوينەى دەيەويت. ئىدى مامە رۆستەم لە سۆنگەى ئەو رەشمالەوہ زۆرى لە كلۆلى و ھەژارى و برسىيەتى چەشت. واى لى ھات ناچار بوو وەكو جووہەكان نەوت بفرۆشيت. تەنانەت ئىمە نىكترىن كەسى بووين لە بىرمان كرد، چونكە شەيتان كارى خۆى دەكرد و درزى دەخستە دەروونمانەوہ. تاكو يەزدانى مەزن وەكو كارى ھەمىشەىيە خۆى ھاتە ناوہوہ، شەيتانى لى دور خستىنەوہ و سۆز و بەزەبى خستە دلمانەوہ. بى خواستى پەرورەگار ھىچ شتىك نابى.

تاويك بىدەنگ بوو و دووجار كۆخى، پاشان بەلغەمىكى خەستى فريدايە پشتىيەوہ لەسەر زەوييەكە. دەمى سىرى و قومىكى لە سبىلەكەى دا و بەردەوام بوو:

رۆژەكە لەودىو كەل ھەنجىرەوہ، كە سىيەرەكەى بەسەر دۆلى كفراندا كشا بوو، ئاوا بوو. دۆلى كفران مائاوايى لە رۆژىكى گەرمى درىژى پر لە جوولە و چالاكى كرد. لە ھەرزى درويئەدا، لىرە لەگەل بەيان ئەنگاوتندا جوولە دەست پى دەكات و خۆرئاواش كۆتايى پى دىنيىت. چونكە ھەر خەمساردى و دواكەوتنىك كارەساتى گەورەى بەدوادا دىت. ھەلمەتى دزى چ لە لايەن فەرمانبەرانى دەولەتەوہ بى، يا لە ھۆزەكانەوہ، ياخود مەترسى ئاگركەوتنەوہ، ھەموو ئەمانە لەم ھەرزەدا روو دەدەن. بۆيە كارەكان ھىچ كەمتەرخەمى و دواخستنىك ھەلناگرن. زۆراب بەخۆى سەرىرشتى ئىشە گەورە و بچووكەكانى دەكرد. ھەولى دەدا باشترىن جوړى خوارىن بەئەندامانى ھۆزەكەى و ئەو سەپانانەى، كە لە دەرەوہى دۆلى كفرانەوہ ھاتوون، پيشكەش بكات. ھەر لەو رۆژەى شىخۆ و رەمەزان بۆ ناوہندى سەنجەق چوون، ئەوان لە دوورىنەوہى نىوہى دەغلەكان بووبوونەوہ و چالە خەلەكانيان پاك دەكردەوہ، بۆ ئەوہى تا ئەوان لە سەنجەق دىنەوہ لە بەرچا و بزر بووين. چونكە دور نىيە قۆلچى و تەحسىلدار لەگەل شىخۆدا بىن. دەولت دەولتە، چەندە رووخۆشى و نەرمى بنويىت ناكرى پشتى پى ببەستريىت، شىوازى زۆرن و پرن لە بادانەوہ. گورگىكە بۆ خۆى. زۆراب ھەمىشە ئەو پەندەى دەگوتەوہ (ئەوى گورگ ئاسا پەلامار نەدات، بەتۆلەكە شىو دەكاتەوہ).

رەشمالە گەورەكە لە نىك گوندى بانشاخ لەودىو خەرمانەكانەوہ ھەلداربوو، ميرزا و زۆراب و شەش كورەكەى گرتبووہ خۆى، زۆراب بۆ كاروبارى گرنكى تايبەت بەچارەنووسى ھۆزى دۆلى كفران بەدوويانىدا نارەبوو. گەورەكەيان ئەوى لە دواى شىخۆ دى چل سالانى تىپەراندبوو، بچووكترىنشىيان كەرىم بوو، نەگەيشتبووہ سى سال. ماندوويى و كەنەفتى بەروويانەوہ دياربوو، ئەو خورما و رۆنە بەتامەى خوارديان، رۆحى بەبەردا كردن، نەخوازەلا ئەو كاتى قاوہى تالايان بەسەردا كرد. زۆراب بەدەستى چەپى ئامازەى بۆ ساپىتەى رەشمالەكە كرد و گوتى:

- مەترسین کورم. من که قسه‌ی وا ده‌که‌م هیشتا نه‌خره‌فاوم. ئەم رەشماله پێوه‌ندییه‌کی گه‌وره‌ی به‌م یه‌کبینه‌ی ئەمرۆمانه‌وه‌هیه. شیخۆی برا گه‌وره‌تان، مامه رەمه‌زانتان و منداله‌کان بۆ ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق چوون، له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک له‌ دهره‌وی توانامانه‌وه‌ن. نه‌مانده‌ویست نه‌شهی‌تان ببینین و نه‌شهی‌تانیش بمانبینی، لێ چارمان نییه، ئیمه بمانه‌وی و نه‌مانه‌وی به‌مسکینی ئەم ده‌وله‌ته‌ داده‌نرین. وا دوو رۆژه له‌ ناوه‌ندی سه‌نجه‌قن. رهنه‌گه‌ چه‌ند رۆژیکی تریشیان پێ بچیت.

کورپه‌کان به‌ئەده‌به‌وه‌ دانیشتبوون گوێیان گرتبوو، بێ ئه‌وه‌ی یه‌کیان پای درێژ بکات، وایان هه‌ستکرد قسه‌کانی بابیان جووره‌ زینده‌گییه‌کیان به‌ده‌ماره‌ شل و شاوه‌کانیان دا.

- نازانین به‌چ پێش‌هاتیکه‌وه‌ بۆمان ده‌گه‌رینه‌وه‌، رهنه‌گه‌ له‌گه‌ڵ گه‌رانه‌وه‌ی‌اندا یه‌که‌یه‌کی جه‌ندرمه‌یان بۆ ده‌ستبه‌سه‌را گرتنی هه‌موو به‌روبوومه‌که‌مان، یاخود گرتنی هه‌موو زه‌لامه‌کان، له‌گه‌ڵدا بن. دووریش نییه‌ فریایان بده‌نه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ و به‌رامبه‌ر به‌ردانیان مه‌رجی خۆیانمان به‌سه‌ردا به‌سپین. له‌م زه‌مانه‌دا هه‌موو شت جایزه. ئیمه نازانین ده‌وله‌ت به‌ده‌ست چ ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌که‌وه‌ ده‌نالی. لێ ئه‌وی باشی ده‌زانین ئه‌وه‌یه، که ده‌وله‌ت وه‌کو بیریکی بێ بنه‌ و به‌رده‌وام پێویستی به‌پاره‌ و زه‌لامه‌. رۆله‌کانم، ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وی پیتانی رابگه‌یه‌نم ئه‌وه‌یه، چۆن باب و باپیرانمان ئەم رەشماله‌یان پاراستوو، ئیوه‌ش ئاوا دۆلی کفران بپارێزن. براكه‌تان چوو به‌ بۆ ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق، تاكو فه‌رمانی سولتانی وه‌رگرێ و ببی به‌به‌گ و ببیته‌ سه‌رۆکی فه‌رمی هۆزی دۆلی کفران. جه‌نابی یوزباشی ئه‌مه‌ی پێ گوتین. رهنه‌گه‌ قسه‌که‌ی راست بیت، دووریش نییه‌ ده‌وله‌ت سیاسه‌تی خۆی گۆرپیت. وه‌لی ده‌بی ئه‌وه‌ باش بزائن سیاسه‌تی خۆی له‌ به‌رچاوی ره‌شی ئیمه، یاخود له‌ ترسا ناگۆریت. ده‌بی شتی له‌ گۆرپیدا بیت، هیچ نه‌بی ده‌یانه‌وی بمانبه‌ستنه‌وه‌. فه‌رمان و ده‌ستوری ئه‌وان له‌و ئالفه‌ ده‌چی به‌ئه‌سپی به‌له‌سه‌ ده‌دریت، تا لغاوی بکه‌ن. ته‌نانه‌ت له‌م حاله‌ته‌ و حاله‌ته‌کانی دیشدا ده‌بی وه‌کو پێشوو ره‌فتار بکه‌ین. هۆزی کفران زه‌لامیک به‌هیچ لایه‌تیک نادات، هه‌ر چیه‌ک بێ. به‌هه‌ر هۆیه‌کیشه‌وه‌ بێ، ته‌نانه‌ت دلۆپه‌ خویندیکیش به‌فیرۆ نادات. مه‌گه‌ر ته‌نیا له‌ رێگه‌ی غه‌زاکردن له‌ پیتاوی ئایندا بیت. هه‌روه‌ها ده‌بی

خۆمان له‌ گرفت له‌گه‌ڵ هۆزه‌کانی دیدا، چ کورد، چ تورکمان، چ عه‌ره‌ب، به‌دوور بگرین. رازی نیم هیچ یه‌کیک له‌ رۆله‌کانی هۆزه‌که‌مان له‌ خۆیه‌وه‌ ره‌وتار بکات، ئەگه‌ر مردیشم که ئەمه چاره‌نووسی هه‌موومانه، ئەو کات شیخۆی برا گه‌وره‌تان ده‌ستبه‌کار ده‌بیت. کورپه‌کانم، من ئەمه‌تان به‌سه‌ردا ناسه‌پینم، هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیوه‌ ئازاده، ده‌توانیت جیا بپته‌وه‌ و به‌شی خۆی وه‌رگریت، لێ ئەو کات نابیت له‌ ئیوماندا بمینیت، ده‌بی سه‌ر هه‌لگریت. رۆله‌کانم، چۆن پارێزگاری له‌ نامووستان ده‌که‌ن، ده‌بی بۆ دۆلی کفرانیش ئاوا بن. ئەم دۆله‌ مالتانه، بۆ به‌رگری له‌م ماله‌ ده‌بی ده‌ست به‌خوین و مالتانه‌وه‌ بگرن، ئەگه‌ر ماله‌کانتان له‌ ده‌ست دا وه‌کو ئه‌و قه‌ره‌جانته‌ان لێ دیت، که سالانه‌ دووجار به‌م دۆله‌دا تیده‌په‌رن، بێ ئه‌وه‌ی بزاین له‌ کوپه‌ دین و بۆ کوێ ده‌رۆن. هه‌موو شت له‌ ده‌ستی یه‌زدانی مه‌زندایه. لێ ئه‌و ئه‌قلی پێ داوین، تا بیر بکه‌ینه‌وه‌، وا نییه‌ میرزا؟

دوای ئه‌وه‌ی ئاوری له‌ میرزا دایه‌وه‌ ئه‌مه‌ی گوت، میرزاش به‌و به‌رده‌ ئه‌ستیه‌ی به‌ده‌ستی چه‌پیه‌وه‌ی گرتبوو سه‌رقال بوو، ده‌یکیشا به‌چه‌خماخه‌ ئاسنینه‌ سیگۆشه‌که‌دا. میرزا بێ ئاگا له‌ قسه‌کانی زۆراب، که ته‌نیا وشه‌ی قه‌ره‌جی له‌ هه‌زدا مابوو، گوتی:

- راسته‌ کوێخا زۆراب، ئه‌وی ده‌یلتی دروسته. قه‌ره‌ج جگه‌ له‌ سه‌ما و گۆرانی هه‌چی تر نازانن. بۆیه‌ خوا غه‌زه‌بی لێ گرتوون و زه‌وی لێ سه‌ندوونه‌ته‌وه‌.

زۆرابیش گوتی: ئەگه‌ر خوا غه‌زه‌بی لێ گرتین ده‌مانکات به‌قه‌ره‌ج.

- ئیمه له‌ به‌رامبه‌ر خوادا هیچ گوناخیکمان نه‌کردوو تا لیمان تووره‌ بیت، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ دلایه‌وه‌ نزیک بین، له‌سه‌رمانه‌ له‌ هه‌ر گوندیک مزگه‌وتیک بنیات بنین.

- وه‌لی له‌ کوێ مه‌لا بۆ ئەم هه‌موو مزگه‌وته‌ دابین بکه‌ین؟

- من وای ده‌بینم هه‌ر گونده‌ و یه‌ک دووانیک بۆ خویندن بۆ لای مه‌لا بنیڕیت. مه‌لا رۆسته‌م به‌ته‌نیا بۆ هۆزه‌که‌مان به‌ش ناکات.

زۆراب به‌رده‌وامی به‌قسه‌کانی دا:

- وایزانه‌م قسه‌کانمان ئه‌مشه‌و درێژه‌ ده‌کێشن، زۆر شت هه‌ن ده‌بی ئه‌مشه‌و باس بکړین. ده‌مه‌وی بگه‌ریمه‌وه‌ بۆ قسه‌که‌ی یوزباشی، ئه‌و فه‌رمانه‌ی نازناوی (به‌گ)

به‌برا گه‌وره‌که‌تان دهبه‌خشی، کلک و گوی زوره. هر یه‌کیک له ئیوه له دئییه‌که‌ی خویدا وه‌کو هۆزه‌کانی بادینان نازناوی (ئاغا)ی پی دهریت. بۆیه له‌سه‌رتانه به‌برا گه‌وره‌که‌تان بلین به‌گ و یه‌کتریش به‌ئاغا بانگ بکن. لی وا تینه‌گهن ئهم نازناوانه مافی ئه‌وه‌تان ده‌داتی خۆتان له رۆله‌کانی هۆزه‌که‌تان گه‌وره‌تر بگرن و وا ره‌فتار بکن هر به‌راستی ئاغان. بۆ ئاسانکردنه‌وه‌ی کاروباره‌کانی هۆز، که سوپاس بۆ په‌روه‌رگار زۆر فراوان بووه‌ته‌وه، ناچارین، ئهمه‌ش پیویستی پاشکۆی به‌ناو فه‌رمان ده‌خوای، زه‌وییه‌کانی دۆلی کفران به‌سه‌ر چه‌ند ناوچه‌یه‌که‌دا دابه‌ش بکه‌ین، به‌شپه‌یه‌که‌ هر یه‌کیک له ئیوه ئه‌و زه‌وییه‌ دیمه‌رۆکه‌نی ده‌ورو به‌ری گونده‌که‌ی خوی به‌رده‌که‌ویت. هه‌رچی زه‌وییه‌ به‌راوه‌کانی هه‌ردوو به‌ری رووباره‌که‌ و پاهن و دار و میوه و دره‌خته‌ بیه‌ره‌کانن دهنه‌ مولکی هۆز. مامتان میرزا و کوره‌کانیشی ناوچه‌یه‌کی به‌رفراوانیان به‌رده‌که‌ویت. به‌م ئاویه به‌شپه‌یه‌که‌ی سه‌ره‌تایی له‌گه‌ل جه‌نابی یوزباشی له‌و قاقه‌زه‌ی بۆ ده‌وله‌تی نووسی، ریککه‌ه‌وتم. ئه‌گه‌ر پرسیاریک یا لیلییه‌که‌تان لا دروست بووه، ده‌بی ئهم ئیواره‌یه‌ یه‌کلای بکه‌ینه‌وه. هر یه‌کیکیشتان مافی ناره‌زایی دهرپینی له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی وتم هه‌یه، به‌مه‌رجیک به‌دیلی شیایوی هه‌بیت.

چاوی به‌رووخساری منداله‌کانیدا خشاندا، پاشان ئاوری له میرزا و سنجانی ژنی دایه‌وه.

نیشانه‌ی له‌ناکاو و واقورمان به‌سیمای کوره‌که‌نه‌وه دیاربوون. ئه‌وان هر له مندالییه‌وه و راهاتبوون گوی له قسه‌کانی باوکیان بگرن و وا تیبگهن ئه‌وی ئه‌و بیلیت راسته و هه‌له‌ی تیدا نییه. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وی بویریت پرسیار بکات، یاخود سووکه ناره‌زاییه‌که‌ دهربیریت، ته‌نیا که‌ریمی برا بچووکیانه. له ناخه‌وه هیچ پرسیاریکیان نه‌بوو، هینده‌ی ئه‌و لاپره‌سه‌نی و سه‌راسیمه‌یییه‌ی دهرباره‌ی ئه‌و دۆخه‌ نوویه‌ی وینایان ناکرد، هه‌یانبوو. هه‌ندیکیان سه‌یری که‌ریمیان کرد ده‌یانزانی هر چۆنیک بی قسه‌ی خۆی هر ده‌کات و ئه‌گه‌ریش قسه‌ بکات ئه‌وا نه‌ک بۆ قسه‌کردن، به‌لکو ره‌نگدانه‌وه‌ی ناخیان دهرده‌خات، یاخود شتیکی نوێ ده‌خاته سه‌ر قسه‌کانی باوکی. که‌ریم دواي ئه‌وه‌ی دلیا بوو که‌س قسه‌ی نییه، گوتی: خاوه‌خواسته‌ باوه

ئه‌گه‌ر به‌ رووی قسه‌کانتا بوه‌ستینه‌وه، خوا له ناومان بدات به‌ر له‌وه‌ی شه‌یتان ئه‌مه‌مان پی بکات.

سنجان گوتی: خاوه‌کا کورم. خوا دوژمنتان له ناو بدات.

که‌ریم به‌رده‌وام بوو: باوکه تو فه‌رمان به‌چی بده‌یت ئیمه به‌جیی ده‌گه‌یه‌نین. لی ئه‌وی له قسه‌کانت تیبگه‌م ئه‌وه‌یه، هر یه‌کیک له ئیمه له ناوچه‌که‌ی خویدا سه‌ربه‌خۆ ده‌بیت، به‌مه‌ وه‌کو رانی بی شوانمان لی نایه‌ت؟

کوچا زۆراب قومیکی له دارجگه‌ره‌که‌ی دا و به‌ده‌م بزه‌وه سه‌ریکی له‌قاند و گوتی:
 - راسته کورم که‌ریم. باش لیم گه‌یشته‌ویی. من خۆم هه‌ستم کرد، ره‌نگه ئیوه خۆشتان هه‌ستتان پی کردبیت، به‌ماوه‌یه‌که‌ پیش هاتنی یوزباشی و خستنه‌ رووی بیروکه‌ی فه‌رمان، کاره‌کانمان زۆر بوونه، نه‌خوازه‌لا له‌م سالانه‌ی دوایدا من و شیخۆ به‌گ زۆر ماندوو بووین، خۆ ئه‌گه‌ر سنجان و مامه میرزاتان نه‌بوونایا، ئه‌وا شه‌که‌تی ده‌یپساندین. له‌به‌رئه‌مه‌ هر یه‌کیک له ئیوه له به‌روبوومه‌که‌ی به‌رپرسیاره، ئه‌مه‌ش به‌ریککه‌وتن له‌گه‌ل رۆله‌کانی ناوچه‌که‌ی، چۆنتان بوئی ئاوا ده‌کهن.

یه‌کیک له کوره‌کان گوتی: ئه‌ی کیشه‌ی کرین و فرۆشتن؟

- پیم گوتن چۆنتان بوئی ئاوا مامه‌له‌ به‌به‌روبوومه‌که‌تانه‌وه ده‌کهن. هر ناوچه‌یه‌که‌ خۆی به‌رپرسیاری خۆی هه‌لده‌گریت. کیت پی باشه‌ ده‌توانی مامه‌له‌ له‌گه‌ل ئه‌ودا بکه‌یت. ته‌نیا شتیکی له ریکه‌ی شیخۆ به‌گه‌وه بیت، پیوه‌ندییه‌ به‌ده‌وله‌ته‌وه، له‌به‌ر هیندی، کورم که‌ریم ده‌بینی شوانه‌که‌ هه‌ر ماوه.

هه‌مووان وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌موو شت تیگه‌یشته‌ین، سه‌ریان له‌قاند. زۆراب زانی زۆر شت هه‌ن پیویستیان به‌روونکردنه‌وه‌یه، یاخود رۆزانی داهاوو ولامی ته‌واویان ده‌داته‌وه.

دواي ئه‌وه‌ی له جییه‌که‌ی خۆی جوولا و پشتی دادایه‌ بالیفه‌که‌وه، گوتی:

- هه‌موو ئه‌مانه‌ مانای وا نییه‌ ئیمه له دابونه‌ریت و چاره‌نووسی هۆزی دۆلی کفران دهرده‌چین. من که‌ گوتم هر ناوچه‌یه‌که‌ به‌رپرسیاری خۆیه‌تی، ئه‌وه ناگه‌یه‌نی ئه‌گه‌ر پیویستی کرد خۆی له به‌رگریکردن له هۆز بدزیته‌وه، یاخود خۆی له بان دۆلی

کفرانوهه دابنیت... یان ئەگەر پێکهوتی کرد، خوا نهخواستە بهروبووم له ناوچهیهک خراب بوو، ئەوا ناوچهکانی دی لێ گه پێن دهستهوستان دانیشیت.

بێدهنگی ناو رهشمالهکهی گرتبووهوه، تاریکی دوای کفرانی داگرتبوو. زۆراب پێی زانی پرسیار تهواو بوو، گوئی:

– ئیستا دهتوانین بچینه بهر ئەو ههوا خووشههێ دهری و ئەگەر هیلاک نین بهزمهکهمان لهوئ درێژه پێ بدهین. لێ بهر لهوهی ئێره جی بهیلین، دهههوی هندی قسهی تر له بارههێ نهرکی داهاتووتانهوه بکه. ئێوه دهزانن ههموو هۆزهکهمان تههیا مزگهوتیکی ههیه، ئەمهش بهش ناکات. بۆیه لهسههر ههر یهکێک له ئێوهیه یهک دوو مندال بۆ فیربوون بۆ لای مهلا بنیریت، تا له بانهرۆژدا بتوانن له ههر گونده و مزگهوتیک چێ بکن. ههرچی خهرجیهکانی شیخۆ بهگه، له سوئنگهی دیدهنیهکانیهوه بۆ ناوهندی سهنهقه زیاد دهکات، ئیتر لهمهوه دوا دهبێ ههر ناوچهیه و بهرێژهی له سهدا دهی بداتی. ئەم یهک له دهیهش راستهوخۆ له دوا کۆکردنهوهی دانهوێله دهیدریت. ئەگەر منیش مردم، ئەوا خهرجیهی سنجان لهم دهیهکه دهبیت و له ههلبژاردنی شوینی نیشهجیبوونیشیدا ئازاد دهبیت. دهتوانی لهگهڵ خیزی شیخۆ بهگ، یا بهتهنی، یا لهگهڵ ههر یهکێکتاندا بژیت، ئەو دواهی خۆی بریار دهدات.

سنجان بهدهنگیکی گهرموگورهوه گوئی: خوا قهت ئەوه نهکات له پیش منا بمریت کویخا زۆراب، خوا تهههنی منیش بخاته سههر تهههنت و پوچی من بهر له مههرگی تو بیات.

زۆراب بهخه نینهوه گوئی: تههمن له دهستی خودایه سنجان.

له شوین خۆی ههستا و کوئایی بهدانیشهتهکه هینا. بهر لهوهی دوو ههنگاو بنیت، میرزا دووی کهوت و گوئی: رهشمالهکه ههنگرین، یان بیهیلینهوه؟

زۆراب چاوکی له تاریکیه بێ کوئاییهکه بری و گوئی:

– لێی گهری میرزا، مادامهکی له کۆکردنهوه و تهقهتکردنی بهروبومهکه نهبوینهتهوه. ئەم رهشماله خیر و بهرهکهتمان بۆ دینیت.

ههمووان گه رانهوه گوندهکانی خویان. لێ نهیانتوانی بهسههر خهوه نوچهکهکانیاندا زال بن. ههرچنده قسهکانی باوکیان شتیکی نویی خسته دلایانهوه، ئەو شتهی تا

رادهیهک ترساندییانی و وای لێ کردن له گێژهنیکدا بسوورینهوه، که پیشتر نهیان بینیبوو. توانای ویناکردنی داهاتووی خویانیا نهبوو، ئەمهش وای لێ کردن خه و زیاتر بیانگریت. دووانیا بێ ئەوهی خه دایان بگریت بهبیداری مانهوه. زۆراب و کهریمی کوری نهخهوتن و باسی زۆر شتیان کرد، وهکو پیداکرتنی مهلا لهسههر وهرنهگرتنی مندالی نوئی بۆ فیرکردن و سستی له فیرکردنی رۆستهه، زۆراب له جیی خۆیهوه بایهخیکی زۆری بهم بابتهه دابوو. ئەو کات که سهرباز بوو، ویستیان لهگهڵ یهکهیهکی سهربازیدا بۆ شههر بینین، شهوی لهگهڵ چهند هاوهلیکی کوردی گهرمیان پیکهوت و بریاری ههلاتنیا دا. دواي ئەوهی ههریهکه و دهستی بهسههر تفهنگیکدا گرت، توانیا له نیوهی شهویدا له خالهکانی پشکنینهوه دزه بکن و له سهربازگهکه ههلبین. بهدریژی ئەو شهوه بهریگهوه بوون، تا گهیشهته زهویی هۆزیکی بچووک بهناوی بهرزنج، لهوئ بهخیرهاتنی گهرمیان له ههرسیکیان کرد، ئەوانی دییش ملی پێی شوینیکی تریان گرت بهر. کاتیک سهروک هۆز پێی زانی له سوپای عوسمانی ههلاتوون، پشتگیری لێ کردن و پیزی لێ نان و داوای لێ کردن لای ئەو بمینهوه. لهوئ گهلی شتی بینی پیشتر بهرچاوی نهکهوتبوون. ههرکه ئیواره دههات دیوهخانه گهرهکه جمهه دههات و ژمارهیهکی زۆر دهرویشی سههر و ریش درێژ دههاتن، دهکهوتنه دهف لیدان و بهجوولهی ریک لهگهڵیدا سهمایان دهکرد، ههندهی نهدهبرد حال دهیگرتن، شیتگیر دهبوون و شیر و خهنجهریان رادهوهشان و یهک دهنگ (لا اله الا الله، لا اله الا الله...) یان دهوتهوه. کاتی جوولانهوهکانیا پهلهتر و توندتر دهبووهوه، لههیکرا له شوینی خویان رادهوهستان، دهستیان دهکرد بهسههر راوهشاندن بهراست و چهپدا و بهخیریایی (الله حي، الله حي...) یان دهوتهوه. دواي ئەوه شتی سههرسامکهری له ئەقل بهدهر دهستی پێ کرد: دانیشهتن بهقنگی رووتهوه لهسههر ساجی سوورهوه بوو، خهنجهر له زگدان، بهدهست پشکو گرتن و خستهنه دهمهوه... ههر یهکێک لهمانه که دههاته ژووری دهچوو دهستی شیخی ماچ دهکرد، که له پهروهه دادهنیشهت و تهزیهحیکی درێژی بهدهستهوه بوو، بهپهنجه گهرهه دهنکهکانی دهژماردن و چون بهکۆمهلیک فریشهتهی نهبینراو دهوره درابیت، قسهی ناروشنی دهکرد. بهیانیهکیان ئەم شیخه پیرۆزه بهدوویاندا ناریدی. دواي ئەوهی دهستیان

رامووسی، هه‌ریه‌که و له ته‌نیشتییه‌وه شوینی خۆی گرت. یاریده‌ده‌ره‌که‌ی که پێیان ده‌گوت خه‌لیفه، ئه‌ویش ته‌زیه‌یه‌کی درێژی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، ده‌تگوت نوسخه‌ی دوومه‌ی شیخه. چونکه له هه‌موو شت لاسایی ده‌کرده‌وه، له جلوه‌یه‌رگی، قژه به‌ردراوه‌که‌ی و پیشه درێژه‌که‌ی. ته‌نیا جیاوازی له نێوانیاندا ئه‌وه بوو شیخ به‌هه‌یه‌تتر و پاک و پوخته‌تر بوو، می‌زهره‌که‌شی له‌وی خه‌لیفه گه‌وره‌تر بوو. سه‌ریان له‌و بایه‌خ پیدانه‌ی شیخ سوورما، وایان دانا‌بوو گوێیستی ده‌نگی ده‌بن، چونکه دوا‌ی زیاد له دوو‌هفته له مانه‌وه‌یان، ئینجاش گوێیان له ده‌نگی نه‌بوو. بۆیه شتیکی کتوپر نه‌بوو کاتیک ته‌نیا خه‌لیفه قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردن.

قسه‌کانی خه‌لیفه تا نه‌وش له می‌شکیدا ده‌زرنگینه‌وه:

– کورم، ئیوه هه‌رسیکتان له‌م ماوه‌یه‌ی له‌گه‌ڵماندا بوون، ده‌رتان خست به‌راستی دلسۆزن، شیخ له پیغه‌مبه‌ری باپیره گه‌وره‌یه‌وه (د. خ) پێی راگه‌یه‌نرا ئیوه له که‌له‌ک و گزی و فزییه‌وه دوورن. ئیوه به‌هه‌لاتنتان له سوپا کاریکتان کردووه خزمه‌ت و راژه به‌ئاین و ویژدان ده‌گه‌یه‌نیت. چونکه ئه‌م ده‌وله‌ته له‌سه‌ر زۆلم و زۆرداری وه‌ستاوه، ئیمه‌ش ده‌بێ هه‌موو ده‌رگا‌کانیان به‌روودا کۆم بکه‌ین و نه‌هتێلین هیچ یه‌کێک له پیاوه‌کانیان پێیان بخه‌نه ده‌قه‌ره‌که‌مانه‌وه. ئیمه ده‌بێ پیاوی ئاینی له خۆمان خه‌لق بکه‌ین و هه‌ر مه‌لایه‌ک ده‌وله‌ت بینێرێ قای بده‌ین. له ئیستا به‌دواوه ئیوه ده‌رویشی شیخ. بۆ هه‌ر کوێ برۆن رووحی شیخ له‌گه‌ڵتاندا‌یه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی هاواری بۆ ببه‌ن ده‌گاته هاناتان و ده‌رده‌که‌ویت، ئیدی یا له شیوه‌ی به‌ردیک له‌سه‌ر رینگه فری درابیت، یا رێوی، یاخود بالنده‌یه‌که له بالنده‌کان. دووریش نییه رووحی تر بینه سه‌ر رینگه‌تان و وا نیشان بدن رووحی شیخ، به‌لام رهنه‌گه ئه‌م رووحانه شه‌ره‌نگیز بن، بۆیه ده‌بێ زۆر ناگادار بن و به‌ناوی خوا و پیغه‌مبه‌ر و شیخه‌وه به‌رهنگاریان ببنه‌وه. ئه‌گه‌ر هه‌ر بزر نه‌بوون ئه‌وا به شیر و خه‌نجه‌ر لێیان بدن. ئه‌وانه شیوه‌یان تا بلایی دزیو و تۆقینه‌رن. ترسان له‌م خیه‌وه تۆقینه‌رانه به‌ره‌و شی‌ت‌بوونتان ده‌بات، بۆیه ده‌بێ جورته‌تان هه‌بێ و نه‌ترسن. خۆ ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌واسته یه‌کیکتان تووشی شیتی هات، ده‌بێ به‌زوترین کات بگه‌یه‌نرێته لای شیخ و چاره‌ی ته‌نیا لای ئه‌وه.

که‌ریم به‌لاپه‌سه‌نییه‌کی گه‌وره و بایه‌خداره‌وه ده‌یروانییه باوکی، کاتی منداڵ بوو

به‌رده‌وام ئه‌م یادوه‌ریانه‌ی بۆ ده‌گێراوه، لێ ئه‌و کاته هیچ گرنگیه‌کی به‌م باسانه نه‌ده‌دا. که‌چی ئیستا هه‌ر رسته‌یه‌که له‌و رستانه‌ی بابی، لای ده‌بنه واقعیکی هه‌ست پێ کران، ده‌بنه وینه‌ییلێک له به‌رامبه‌ریدا له هه‌ناوی تاریکی بێ کۆتایی نیشته‌وه به‌سه‌ر دۆلی کفراندا، به‌رجه‌سته ده‌بن.

– کورم، به‌راستی شیخ بوو، هه‌رکه هانات بۆ ده‌برد، له پێشت قوت ده‌بووه‌وه و داواکه‌تی به‌جێ ده‌گه‌یاند.

که‌ریم گوتی: باشه به‌خۆی له به‌رامبه‌رت ده‌رده‌که‌وت؟ چۆن؟

زۆراب چون له به‌رامبه‌ر مه‌ته‌لیکدا بی‌ت، سه‌ری له‌قاند و گوتی:

– ئه‌مه نه‌هتیی مه‌سه‌له‌که‌یه کورم، ئه‌و ئاماده ده‌بێ، نه‌ک به‌جه‌سته‌ی، تۆ ناتوانی نه‌ بیبینی و نه‌ ده‌ستیشی لێ بده‌یت. لێ به‌ته‌نیشته‌وه هه‌ست به‌بوونی ده‌که‌یت، به‌چاو نایبینیت، به‌لکو به‌رووح. ئه‌م دۆخه‌ش ناتوانی تیدا بژیت، ته‌نیا مه‌گه‌ر ببیته ده‌رویش.

– ئه‌و دووانه‌ی تر چییان لێ هات؟ ئه‌ی بۆ لای شیخ نه‌مانه‌وه؟ من بوایه‌م لای ده‌مامه‌وه و به‌دریژایی ژیانم خزمه‌تم ده‌کرد.

– ئه‌و دووانه‌ی دی.. به‌لێ، ئه‌و دووانه‌ی دی. ویستم به‌ر له گه‌رانه‌وه‌ی شیخۆ به‌گ و په‌مه‌زان له ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق، ئه‌مه‌ت بۆ باس بکه‌م. ئه‌و دووانه‌ی دی کورم، ده‌رویش سه‌عیدی په‌حمه‌تی باوکی یوزباشی و جیهانگیری خالی په‌مه‌زان بوون. ئیستا جیهانگیر له ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق بازرگانی ده‌کات. بیگومان ئیستا په‌مه‌زان شیخۆ به‌گ و منداڵه‌کانی بۆ مالی بردوون، چونکه له‌میژ بوو دلی بۆیان لێی ده‌دا. خزم و خویش چه‌ند لیک دابری‌ن، ئه‌وا هه‌ر ده‌بێ پیک بگه‌نه‌وه. خوین هه‌ر خوینه و نابێ به‌ناو. جیهانگیر چه‌نده ناته‌واوی هه‌بیت ناتوانین تا سه‌ر لیک دابری‌ن. نه‌خاوه‌لا ئیستا زه‌مان گۆراوه و ئه‌گه‌ر خراپه‌یه‌کی هه‌بیت ئه‌وا خۆی هه‌لی ده‌گریت. که‌ریم به‌لاپه‌سه‌نییه‌کی منداڵانه‌وه پرسى:

– خراپه‌کانی چین باوه؟

– خراپیی ئه‌وه‌یه به‌دووی پاره که‌وت و که‌وته بازرگانی و دۆستایه‌تی جووله‌که.

ئىستاش بوووتە قامكىك لە قامكەكانى دەستى دەولت. شىخ ئەم ھەموو شتانەى لى
 ھەرام كرىبوو، ئامۆڭگارى ھەرسىكمانى كرد رابواردن و ھەوھس لە خۆمان
 ھەرام بىكەين و خۆمان بۆ كاروبارى ئاين تەرخان بىكەين. دەبوو ئنمان نەھىنابا و
 ژيانى بەكۆمەل لەگەل دەيان دەرويشى تردا لە تەككەكەى بژايانيا. لى ئىمە خودان
 دەروونى لاواز بوو، چۆن بەرگەى ژيانى سەربازگەى سوپاى عوسمانىمان نەگرت،
 ئاواش بەرگەى ژيانى دەرويشىمان نەگرت. قورستىن شت بەلامانەو ەبەنى بوو.
 ژيان بى ئافرەت ئەستەمە. بەم ئاوايە تەككەكەمان جى ھىشت، بەو مەرجەى سالى
 جاريك سەرى لى بەدين. ئىدى تا چەندىن سالى سەردانمان دەگرد و ديارى و
 قوربانىمان بۆ دەبرد. واى لى ھات ديدەنىيەكانمان كەم بوونەو، كاتىك شىخ ئەمرى
 خوى بەجى ھىنا، بەيەكجارى پىوھندىمان لەگەل تەككەدا برا، ھەرچەندە جىھانگىر
 چەند سالىك بەر لە مردنى شىخ پىوھندى خوى لەگەل تەككەدا پچراندىبوو.
 بەئەمەكتىرئىمان بۆ شىخ و دەرويشى، دەرويش سەعيد بوو، ئەلھەق دەرويشىكى
 دلسۆز بوو.

– بىستومە دز و درۆزن بوو.

– ئەو شتىكى ترە كورم. ئەو بەئاگادارىيى شىخ دزى دەگرد و ئەوى دەيدزى بۆ
 تەككەى دەبرد. دەرويشەكانىش دەبوو بژين، ھەرچى درۆشە ئەو سىفەتتىكە لە
 سىفەتەكانى مروّف ناتوانى بەسەرىدا زال بيت.

– باشە باوھ دەتوانىن پىوھندىمان بەتەككەو نوئى بىكەينەو؟

– بىگومان كورم. دووريش نىيە لە ناردنى چەند مەلايەك يارمەتىمان بەدەن، چونكە
 مەلاكەى لەمەر خۆمان لە فيركردنى مندالەكانمان ھاوكارىمان ناكا و پر بەدل
 لاپەنگىرى دەولتە. كە شىخۆ بەگ ھاتەو ھاسى ئەمەش دەكەين.

كەرىم ھەستى كرد شەونخوونى باوكى ھىلاك كر دوو، لە پرسىياركردن ھەستا و
 گوتى:

– با بىكەينە شەو، تۆ زۆر ماندووى باوھ.

– تۆش ماندووى، ياخود دەتەوئى خولىك بەدەورى خەرمانەكەدا لى بەدەيت؟

لە شوپنەكەى ھەستا و تەفەنگە سى تىرە رووسىيەكەى لە شان كرد و گوتى:

– سوورپىكى خىرا بەدەورى خەرمانەكەدا لى دەدەم و بۆ ئاوايى دەگەپىمەوھ.
 بەورىاكردەنەوھە گوتى: نا كورم. ئەمشەو لامان دەمىنیتەوھ، كات زۆر درەنگە، لە
 كاتى وادا نابى لە رووبار بەدەيت.

ئەوئىش بەشۆخىيەكەوھ گوتى: باوھ لە شەودا چى ھەيە بمترسىنى؟ من خۆم خىوم
 و خىوھەكانى دۆلى كفران لىم دەترسىن. ئەگەرەكو خىوئىكى جەربەزە ھەيە با بىتە
 پىشەوھ.

زۆراب بەترسەوھ گوتى: كورم وا مەلى، مروّف ناتوانى لەگەل خىودا گالته بكات.
 ئەوان زۆر لە ئىمە بەھىزترن.

بەسووربوونىكەوھ گوتى: بابە دەبى برۆم.

– ئەگەر ھەر سوورىت لەسەر پۆشنتن، ئەوا بەدرىژايى رىگە گۆرانى بلى.

گوندەكەى كەرىم دەكەوتە ئەوبەرى رووبارەكەوھ، لای ئەوسەرى و بەتەنىشت
 جەوھل قاجرەوھ. ھەر كات شەو درەنگان بگەرايەتەوھ مال، زۆرى لە ئەسپەكەى
 نەدەگرد تا رەوت بكات، ياخود بەخىرايى بروت، بەلكو لى دەگەرا بەئارەزووى دلى
 خوى رى بكات، خوىشى لە ئەستىرەكان ورد دەبووھە و تا دەگەيشتە گوند گۆرانى
 دەچرى. ھەرچەندە كەرىم ژنى ھىنابوو، كەچى زياد لە ئافرەتتىكى خۆشەوويست.
 زۆرابىش بەمەى دەزانى و نەك ھەر چاوى لى پۆشىبوو، بەلكو ئەو كاتى
 سەرچلىيەكانى لىرە و لەوئى دەبىست، ھەستى بەجۆرە شانازىيەك دەگرد.

چونكە لەودا لاوى خوى دەبىنىيەوھ و باشى دەزانى ئەم خووئەى لە خوىوھە بۆ
 ماوھتەوھ. پاشان ھەسىتەى ژنەكەى بىر ناچى ئەو كاتى لە سەرەمەرگدا بوو گوتى:

– زۆراب، من لەبەرئەوھ ناگرىم دنياى فانى جى دىلم، بەلكو لەبەرئەوھى كەرىم بى
 دايك دەھىلمەوھ. كى نازى كەرىم دەكىشىت؟ چى دەكەى بىكە، ھەلى كەرىم پىويستى
 بەناز و خۆشەويستى ھەيە.

لەو كاتەوھ كەرىم لە لاين ھەمووانەوھ نازى دەكىشرا. زۆراب بىرواى وابوو، ئەمەى
 لە خەلكانى دىشەوھ بىستبوو، ئەگەر مروّف لە شەودا گۆرانى بلىت، ئەوا دىو و درنج
 و ئازەلى درندەى توخن ناكەون.

زۆراب لە شەوانی هاویندا لەسەر سەكۆكە لە حەوشە دەنووست. ئەم بەشە بەدیوار لە حەوشەى مالى دا برا بوو، بەشێوەیەك كەس ئەودىوى نەدەدى. زۆربەى خیزانەكان بەم شێوەیە دەنووستن، دەتگوت دوورگەییەكە بەمێگە لە مەڕ دەورە دراوه، كە ئەویش بەئاسوودەیی لەگەڵ خاوەن مالىدا دەنووست. لە سوودەكانى تری ئەم سەكۆیە، پاراستنى نوستووەكان بوو لە دوویشك و مار، كە بەشەوان دەردەچوون.

زۆراب بەئاسپایی بەنیو مەرەكاندا دزەى كرد، لەبەر زۆرى پەزەكان شوینىكى نادۆزییەوه پى لى دابنیت. خۆى خستە جییهكەى سنجانەوه، سنجانىش بەئاگا بوو و خەوى ناھات، بەپالییەوه ڕاكشا و باسكى خستە سەر سىنگى، دەستى بەماچکردنى گەردنى كرد، بۆنى سملی بەلووتدا ھات: وامزانى نوستووى سنجان. ئەگەر نەنوستووى بۆ جیت ھىشتین؟

– وىستم تۆ و كەرىم بەتەنیا بن. ھەندىك جار باوك و كور پىوستان بەم پىكگەيشتنە ھەيە.

– وەكو چۆن من و تۆ پىوستانە.

ئەنگوستەكانى بەنیو ریشیدا ھىنان و گوتى: ئەمشەو من ھى تۆم.

– ئىنجاش لیت تیر نام و ھەمیشە ھەست دەكەم تىنووم بۆت.

– ئاى لەو زمانەت زۆراب. وەكو ھەرزەكارىك قسە دەكەیت. بەم زمانەت دەتوانى كچى تازە ھەلچوو بخەلەتینی.

– دەزانى ئەمڕۆ چەند بەختەوەر بووم، ئەو كاتى لە رەشمالەكە كورەكانم و تۆ و مىرزا دەورتان دابووم؟ وامدەزانى ئەم دنیاى ھى منە. ئەو كاتى قسەت كرد ھەستم بەحەزىكى گەورەى پالختنت كرد.

ئەو كاتى ختوووكەى سكى دەدا، بەپىكەننەوه گوتى: وا دیارە خورما و رۆنەكە كارى خۆى كردووه. بەتایبەت لەبەر تۆ چوار ھىلكەم تى كرد.

– شتى وام ھەمیشە پىوستانە. نازانم دوا جار كەى بوو كردمان؟

– من بىرم ناچى، بەر لە سى حەفتە بوو.

دەستى بەرانیدا ھینا و گوتى: ئەمى ئىستا، حەزت لى نىیە؟

بەدەنگىكى گەرم و بەچرپەوه گوتى: كەیفى خۆتە.

لەسەر پشت ڕاكشا، بالیفەكەى خستە لاوه، قۆلى چەپى خستە ژىر سەرى و گوتى:

– دلم لای كەرىمە، سوور بوو لەسەر پەرىنەوه لە رووبارەكە، تا ئىستاش دەستى بەگۆرانى چرىن نەكردووه.

سنجان باوھشى لى دا و باگۆى داوه: لى مەترسە. كورى باوكى خۆیەتى. خوا دەزانى تا دەگاتە لای ژنەكەى، بەچ باوشىكدا تىدەپەرى.

كەرىم بەئەسپەكەى خولكى بەدەورى خەرمانەكاندا خوارد، پاشان ئەو رىگە تەنگەى گرتە بەر كە بەرەو دۆلەكە لىژ دەبوووه، چەندىن رىگە ھەبوون بىبەنەوه گوند، كەچى ئەم رىگەییەى لە ھەموو رىگەكان پى باشتر بوو. چونكە لىژایىیە كتوپرەكە و رۆیشتن بەقەراغى رووبارەكەدا خۆشییان دەخستە دلایىەوه. لە چەند لایەكەوه رووبارەكەى دەبرى، شوینە تەنكاو و قوولەكان و ئەو شوینانەى بەھۆى

تاشە بەردى زۆرەوه برىنیان ئەستەم بوو، گشت پى دەزانى. ھەمووان لەو ئاگادار بوون ئەگەر لە شوینە دژوار و ناھەموارەكانەوه نەرۆیشتبە دلى دانەدەكەوت.

ھەمیشە جەختى لەسەر ئەو دەكردووه زەوى دۆلى كفران بەبەراورد لەگەل دەقەرەكانى تری كوردستاندا تەختانییە. ئەو تەنیا كەس بوو لە نیو براكانیدا باوكى

بۆ رابەرى كارى بازرگانى، یاخود قاچاخچىتى لەگەل ناوچە و ھۆزەكانى دیدا، ھەلیدەبژارد. ئەمشە بەمەبەستى دابىنکردنى ئەو شتانەى ھۆز پىوستانى پىیانە.

بەھوكمى ئەم كارەى گەیشتە دیارەكەر و بەسەرجم دەقەرین بادیناندا تىپەر بوو. ھەرچى قەسرى شیرین و سنە و مەھاباد بوون ئەوا بەردەوام ھاتوچۆى دەكردن.

ھەرەھا تەنیا ئەو بوو لە نیو براكانیدا دیالیکتى بادینى و زمانى فارسى باش دەزانى. كەندەلانە بەرزەكەى دەپروانىیە سەر رووبارەكە تارىكییەكەى قوولتر دەكرد.

كەرىم بەپىچەوانەى عادەتى خۆیەوه بىرى لە قسەكانى بابى دەكردووه. ئەمە یەكەم جار بوو ئاواتى دەخواست ئەو شتە ببینى، كە ھەمووان باسى لىو دەكەن. ئاخى بۆ

ئەو دەخوارد كە بواری ئەوھى نییە سەردانىكى شىخ بكات. بىرى لەو خىوانە كردهوه جارێكىان رەمەزان بۆى باس كرد، كە چۆن رىگەیان لى گرت و بازنەپەكیان

بەدەوریدا كېتىشا و بەرۈوخسارە تۇقىنەرەكانيانەوہ سەمايان دەكرد و قاقا پىدەكەنن. ئەو كات برۈاى بەقسەكانى رەمەزان نەكرد، چونكە پىاو لە نىوان گالته و راستىدا دۆش دادەما. ھەر چۆنىكە بىت دەبى ئەم رۆحە وىلانە ھەبن، ئەگىنا بۆ ئەوئندە باسيان دەكەن، پاشان باوكى قەت درۆ ناكات، ئەى بەچاوى خۆى لە شەوى لە دايكبوونى رۆستەمدا جنۆكەكەى نەبىنى؟

خورەى ئاۋەكە تەمومژىكى زياترى دەخستە سەر تارىكىيە قوولەكەوہ و دەيكردە مەتەلىكى نەپەنى. پىكدادانى سىمى ئەسپەكە بەوردە بەرد و لەكەدا زاىەلەيەكى دەردەكرد و دەبووہ زمانىكى نارۆشنى بوونەوهرىكى نامۆ، كەرىم وا تىگەيى وردە چەوہكانن دەئاخىون. لە گوپىدا دەنگىكى نامۆ لە شىوہى قىژە و ھاوار لە دەمىن بەستراوہوہ، تىكەل دەبوون. تەزۈوى ترس دەتگوت تەوژمى ئاۋى ساردە بەگىانيدا ھورۈوژمى دەبرد. ئەسپەكە لە رەوتكردن ھىور بووہوہ، چون شتىك بەزەوييەوہى شەتەك بدات. گوپى لە دەنگىك بوو لە شىوہى سەدا.

– كەرىم...

ويستى ولام بداتەوہ تۆ كىتى؟ كەچى وشەكان بەھاناىەوہ نەھاتن. ئەسپەكە بەردەوام لە رۆيشتنەكەى ھىواشتر دەبووہوہ. كۆمەلە چاۋىكى بىنى ۋەك چراى شىن لە تارىكىيەكەدا دەدرەوشانەوہ و بەشىوہىەكى سەير زىادىان دەكرد. حىلەى ئەسپەكەى پىدەنگى شەوى شەق كرد. پاشان لە شوپنەكەى خۆى رەق راوہستا، بىھوودە دەيويست بچوولتەوہ.

چاۋە درەوشاۋەكان بوونە ئەستىرەى گەرۆك بەسەر رۈوبارەكەوہ. كەرىم ويستى لە ئەسپەكەى دابەزى و بەپىيان برۈات، كەچى شتىك بەئەسپەكەوہى شەتەك دابوو. ئەستىرە گەرۆكەكان كە دريان بەتارىكىيەكەوہ دەدا، گەشاندىانەوہ. دەوہنەكانى دەم رۈوبارەكەش تىشكىان دەداوہ، شوپنەكە رۈوناك بووہوہ و خۆى لە نىوان كۆمەلىك كورته بالاي بچووكى سىما سەيردا بىنييەوہ، بەدەورىدا ھەلدەپەرىن. يەككىيان گرتى بەلاقيا و گوتى:

– كەرىم ۋەرە شايىمان لەگەلدا بگە، ئەمرۆ ئاھەنگى زەماۋەندمان ھەيە.

لەسەر ئەسپەكەيان داگرت، ھەر ئەوئندەى چوۋە ناويانەوہ، ژنىكى كەتەى نىمچە

رۈوت، بەجلە شىرەكەيەوہ، كە ھەندى شوپنى جەستەى داپوشىبوو، خۆى ھاويشتە سەرپىشتى ئەسپەكەى. قژى بژ و كەپۈوى گەورە و چەماۋە، دەتگوت دەندووكى كونەپەپوۋە، ھەرچى مەمكەكانى بوون بەملا و بەولاي ئەسپەكەوہ شۆر بووبوونەوہ و لە زەوييەكە دەخشان. ئەسپەكە لە ژىرىدا رەق راوہستابوو، نەدەبزوا.

– كەرىم ۋەرە شايىمان لەگەلدا بگە.

بەدەم ھەلپەركى و بازدانەوہ برديانە ئەشكەوتى ژىر كەندەكە. ترسى نەما، لەگەل ئەو رۈوخسار ناباۋانە ئاشنا بوو و واى ھەست دەكرد يەككىكە لەوان. يەككىيان زمانە درىژەكەى لى دەركرد و بەشۆخىيەوہ پىتى گوت: لەگەلماندا بىمىنەوہ كەرىم، خۆشمان دەوتى، ئەگەر لەگەلماندا بىمىنەتەوہ كچە جنۆكە (فەى) شۆخ و شەنگت بۆ دەخوازىن. ئەويش تۆى خۆش دەويت. ئەو كاتى سەردانى رۆستەمى كرد، لە رۆژى ھاتنە دنيايەوہ، وايزانى تۆى ئىشكت گرتوہ.

دوۈ كورته بالا خۆيان ھاويشتە سەرشانى و بەيەك دەنگ بەگوپاندا چرپاند:

– برۈوانە كەرىم، ئەوہ جنۆكە (فەى) يە چاۋەرۈوانت دەكات.

جنۆكەكە بەجلە سىپىيەكەى و قژە زەردە بەردراۋەكەيەوہ لە كونجىكەوہ كە دەورۈبەرى بەسەرىن گىرا بوو، دانىشتبوو. ئەملا و ئەولاشى كورته بنەى شىوہ و قەبارە جيا جيا بوون. بچووكەكەيان ھەندەى قەلەرەشىك و، گەرەكەشيان ھىندەى مندالىكى ھەوت سالان بوو. كەرىم چونكە زمانى لە گۆ چووبوو، لە دللى خۆيدا گوتى:

– كەواتە ئەو كچە جنۆكەيەى خەلكى وڭ و گىژ كرددوہ ئەمەيە.

كورته بنەيەك دەستى رادەكىشا و مراۋى ئاسا دەرپۆيى، گوتى:

– بىگومان لە ئەزەلەوہ لىرەدا دەژىت، ئەوا ئىمە لەسەر خواستى ئەو تۆمان بۆ ھانى.

كاتى چوۋە لايەوہ، كورته بالاكەن نەمان. جنۆكەكە بەچاۋە شىنە قوولەكانىيەوہ بەبايىبونىكەوہ گوتى:

– بۆچى دەترسى كەرىم؟ ئەى كوا جەربەزەيىيەكەت؟

که‌ریم ویستی زمان هه‌لێنی، به‌لانه‌کینی نه‌یتوانی، له‌ دلی خودا گوتی:

- من ناترسیم، وه‌لی شتی‌ک شه‌ته‌کی داوم و ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتووم. من زۆر خو‌شحالم که له‌ نیوتاندام و هیوادارم هه‌تا هه‌تا به‌ته‌نیشته‌وه‌ بمی‌نمه‌وه.

جنۆکه‌که بزه‌یه‌کی بۆ کرد و ددانه‌ بلوورینه‌کانی به‌ده‌رکه‌وتن، گوتی:

- ئە‌ی ده‌نکه‌کانت؟ ئاوا به‌زوویی له‌ بیریان ده‌که‌یت که‌ریم؟

به‌قورسییه‌که‌وه ده‌ستی بۆ درێژ کرد، ئه‌ویش به‌نازه‌وه گوتی:

- نا که‌ریم. تۆ ناتوانی ده‌ستم لی‌ بده‌یت، ئە‌گه‌ر ده‌ته‌وێت ده‌ستم لی‌ بده‌ی، ئە‌وا ده‌بی بمخوازیت و ده‌رده‌چین له‌گه‌ڵ خ‌یوه قنجه‌کاندا شایه‌ ده‌که‌ین. ئە‌وان چاوه‌روانمان، ده‌ی، ده‌ی با پرۆین بۆ لایان.

کچه جنۆکه له‌ چاو ونبوو، تاریکی ئە‌شکه‌وته‌که‌ی داگرت، به‌هه‌زاران ئە‌ستی‌ره دهره‌وشانه‌وه و به‌سه‌ر پووباره‌که‌دا ده‌فرین...

٦

هه‌ر چواریان له‌ به‌رامبه‌ر ده‌رگا‌که ویستان و ته‌ماشای یه‌کدی‌یان ده‌کرد، چون هه‌ر یه‌کی‌کیان چاوه‌ری بی‌ت ئە‌وی تر قسه‌ بکات. رۆسته‌م دنیای بوو هه‌ردوو خزمه‌کانی به‌ر له‌و قسه‌ ناکه‌ن، بۆیه‌ رۆوی ده‌می کرده‌ براده‌ره تازه‌که‌ی، که‌وا دیار بوو هیمن و شه‌رمن و که‌مدوو، گوتی:

- من ناوم رۆسته‌مه.

پاشان ئاماژه‌ی بۆ هاوه‌له‌کانی کرد: ئە‌مه‌ قادی ئامۆزامه، ئە‌مه‌ش ئامۆزای باوکمه‌ ناوی عه‌باسه.. ئە‌ی تۆ؟ ناوت چییه‌؟

- ناوم رهمزیه. به‌لام به‌هه‌له‌ پیم ده‌لێن رهمزی.

رۆسته‌م زه‌رده‌یه‌کی بۆ کرد و به‌سه‌رسامییه‌وه گوتی: قه‌ت ناوی وام نه‌بیستوو. باشه رهمزی ده‌مانه‌وێ شارمان پیشان بده‌یت.

رهمزی به‌شه‌رمه‌وه گوتی: رۆسته‌م تۆش له‌ ناوه‌ینانی ناوه‌که‌مدا هه‌له‌ت کرد.

رۆسته‌م ده‌ستی نایه‌ سه‌رشانی و به‌دۆستانه‌وه گوتی:

- بروانه رهمزی. ته‌نیا ناوی من ناگۆ‌پدریت، ئە‌مه‌ قاده‌ره، وه‌لی پێی ده‌لێن قاله، ئە‌مه‌ش عه‌باسه‌ پێی ده‌لێن عه‌به.

- ده‌تانه‌وێ له‌ شار چیتان نیشان بده‌م؟

به‌ر له‌وه‌ی رۆسته‌م قسان بکات، قادر به‌ده‌ستی ئاماژه‌ی به‌چرایه‌کی هه‌لواسراوی قه‌د دیواره‌که‌ کرد:

- بۆچی ئە‌و چرایه‌تان له‌وێ هه‌لواسیوه‌؟

هه‌موو نیگایان خسته‌ سه‌ر چراکه‌، رهمزی به‌ده‌نگی هی‌واش و به‌شی‌وه‌یه‌که هه‌مووان پێی بزانه‌ن باگۆی داوه:

- ئیمه ئە‌م چرایه‌مان هه‌لنه‌واسیوه، ئە‌وه‌ مولکی شاره‌وانییه، پیاویک هه‌موو ئیوارانیک دیت و نه‌وتیان تی ده‌کات و دایان ده‌گیرسینی، تا کۆلانه‌کان رووناک بکه‌نه‌وه.

– کۆلانهكان پووناك دهكهنهوه؟ زياني چييه نهگهر بهتاريكي بمينيتهوه؟

– تاكو نهو دزانهي دينه شارهوه بينرين.

– نهى سهگ؟ سهگتان نيهه بو پاوناني دز؟

عهباس لهو كاتهي دارلاستيكهكهي له گيرفاني دهرهينا و سپرهه له چراكه گرتبوو، وايگوت.

پهزمي بهجوولهپهكي ههستيري دهستي گرت و بهجووشهوه گوتي: نهوه چييهكهي؟ تو شيتي؟ نهگهر جامي چراكه بشكيني نهوا پارهكهي بهنيمه دهبرين.

پروستهه بهرقهوه سهيري عهباسي كرد و داواي لي كرد دارلاستيكهكهي بخاتهوه گيرفاني.

قادر بهگيليهكوه گوتي: نهري توخوا پيم نايي نهو شارهوانيهه كتيه؟

– شارهواني حوكمهته.

– نهى حوكمهت كتيه؟ له كوئي دادهنيشيت؟

قادر نهو پرسيارهه كرد و بهردهوام بهسهيريكهوه چاوي له چراكه بريبوو. پرسيارهكه بهلاي پهزميهوه نامو بوو. سهري خوراند و بيري له ولاميكي بهرچاو دهكردهوه، كه بهئاساني بچيته ميشكي خزمه تازهكانيهوه. قسهكاني ماموستا قوزهكهي بير كهوتهوه، كه فيستهكهي بهلاي چهپدا لار دهكردهوه و بهزماني توركي دهگوت: حكومته نيزامه، خهليفهش سپهري خوايه لهسه زهوي.

ويستي خوئي بهوهوه ههلكيشيت كه دهيزاني و نهو برهيهيان پي بلي كه ماموستا گوتويهتي، وهلي بيني قسهي قوزه، لهگهل نهمانهه سوودي نيهه، گوتي:

– حكومته كومهله خهلكيكن بابلعالي دايندهمه زرينيت و...

بهه لهوهي قسهكهي تهواو بكات، پروستهه پي بري و گوتي:

– نهمانه نه بو لاي مهلا چوونه و نه بو قوتابخانه، پرسيارهكانيان تهواو نابن، پاشان نهوان له ولامهكانت حالي نابن، بويه كاتي خوت بهفيرو مده، دهمانهوي شار بينين.

پهزمي بهلاسايبكردهوهي ماموستا قوزهكهيوه، گوتي:

– نيمه دهبي فيريان بكهين پروستهه، نهوه نهركي سهرشانمانه، نهگينا خوا ليمان رازي ناييت. پروستهه ئامازهي بو ههردووكيان كرد و بهئاقاري شاردا وهرسوران، گوتي:

– دهي پهزمي شارمان پي نيشان بده. كاتي مشتومر نيهه.

نهو دهمي نهوان چهند پينگافيك دوور كهوتهوه، پهزمي بهسهراسيمههه له شوييني خويدا رهق راوهستا بوو، پروستهه گوتي: پهزمي بو وهستاويت؟

پهزمي بهدهستي دباردي بهلاي چهپدا كرد و گوتي:

– با ليرهوه بروين. نامهوي لهويوه تپههپين.

– له بيرم بيت نيمه لهملاره هاتين، نهمهش له بازارهوه نزيكه.

پروستهه له كاتي نزيكبوونهوه لتي، نهمهه گوت. پهزمي شلهزا و بهشهرمهوه گوتي:

– لهوي كوريكي شهراي هيهه، چهنديك بهويته لهويوه بو بازار بچم، دهيهوي ليم بدات. منيش دههوي خوئي له بهدوور بگرم.

قادر بهپهله چووه پيشهوه و گوتي: نهو منداله شهراييهه له كوتيهه؟ دهه پيمي نيشانده.

پروستهه بههيمنيههوه گوتي: نيمه چوار كهسين، نامانهوي دهستدرتزي بكهينه سهه كهس، نهگهر يهكيان ويستي شهراي پي بفروشيت، نهوا با بيته پيشهوه.

بههوه بازار غلبونهوه، كاتيگهيشتهه چهقي بازار، قادر گوتي:

– نهو كوره شهراييهه له كوتيهه؟

پهزمي دواي نهوهي متمانهه بهخوي كردهوه، گوتي: رهنگه له مال بيت ياخود له شوينيكي تر دا بيت. بهههرحال نهو هيشتهه له ههقم نايته، وازم لي ناهيني تا يهكمان نهوي دي دهه بهزهوييا. بهلام من له گرفت ناگهريم.

پروستهه سهري لهقاند و سهيريكي رووي قادر و عهباسي كرد و گوتي:

– جاريكي تر ديينهوه سهه نهو باسه.

ههموو شتهكان له چاو نهو سيانهوه سهير و سهههه بوون، مزگهوت بهگوومهه و

مناره بهرزهکەییەوه، بازاری قەیسەری، دوکانە پر لە خوار دەمەنی و قوماشەکان، پینەدۆز سەرقالی پیتاڵو چاککردن بوو، ئاسنگەر، بنکەیی پۆلیس، شەقامە بەردریژ کرارهکە، ئەو خانوانەیی لە قور دروست نەکران، خەلکی و جلەکانیان. تاقە شەقامە سەرەکییەکیان بری، ئەوی کۆلانەکانی لێ دەبیتەوه، پاشان پردەکیان بری و چوونە ئەو بەرەوه، بۆ لای دەروازەیی خان جیهانگیر و مەزارە گوومەتدارەکە، رەمزی ئاماژەییەکی پێ دا و گوتی:

– ئەمە مەزاری پیرداو دە. کاتی خۆی تارمایییەکی بەناو کۆلانەکاندا پیاسەیی دەکرد و چرای کۆ دەکردهوه، تا لە شویتێکی نادیاردا بیانشاریتەوه.

بەتەنیشت جۆگەکەدا رۆیشتن، تا گەیشتنە باخێکی گەورەیی پر لە دارخورما. قادر بەگێلییەکی خۆییەوه گوتی: – رۆستەم سەیرکە ئەو شتە زەبەلاحانە چین؟

رەمزی پیکەنی و گوتی: ئەمە ئەو درەختانەن کە خورما دەگرن.

لەو کاتەیی سەریان هەلبڕیبوو گوتیان: سبحان الله، سبحان الله.

پشتیان دایە دیوارە نزمە لە خشت دروستکرارهکەوه و سەیری ناو باخەکیان دەکرد. زەوییەکی نزیکی دوو مەتر لە شەقامەکی نزمتر بوو، ملیان درێژ کردەوه، چون هەموو گیا و درەختەکان بپشکنن. لەپر کلاوهکەیی قادر کەوت و بەهەموو دەنگی هاواری کرد:

– کلاوهکەم کەوت... دەبێ بیهینمەوه، ناتوانم بەسەر رووتی بسووریمەوه.

ئەوانیش بێ ویستی خۆیان دەستیان نایە بان سەریانەوه، لە تریقەیی پیکەنییان دا. رۆستەم دنەیی دا دابەزیتە باخەکەوه، لە شویتێکی نزم دەگەرێن، هەرچی قادر بوو هەر لەوێوه چوو سەر دیوارەکی و بازی دایە ناو باخەکەوه. کلاوهکەیی هەلگرتەوه و سەیرێکی سەرەوهیی کرد، دیوارەکی زۆر لەوه بەرزتر بوو، کە ئەو وینای دەکرد، پاشان سەیرێکی ئەملا و ئەولای خۆی کرد، شویتێکی نزم یا پەژەییەکی نەبینی، رۆستەم بەتوقینەوه گوتی:

– ئەی ئیستا چی بکەین؟ چۆن لەم بیرە دەردەچیت؟

رەمزی لە ترسی ئەوهی نەکو خاوەن باخ بێت، شلەژا بوو، هەرچی عەباس بوو بەهیمنی لە قادری دەروانی، وەک ئەوهی هیچ نەبوو بێت. ویستی شتێکی پێ بلێت،

کەچی قادر خۆی لەودوو داریکەوه مەلاس دا و لەوێوه گوتی:

– پێش هەموو شتێ با گووگەم بکەم.

هەرسێکیان بەشلەژانەوه سەیری یەکییان کرد، عەباس گوتی: منیش تەنگاوم.

رەمزی کاتیک چاوی لەوان و لە باخەکی بڕیبوو، گوتی: کەمێ چاوەرێ بکە. ئیستا دەگەرێنەوه بۆ ماڵ.

قادر لەودوو دارەکەوه بەدەرکەوت: پشتینتێکم بۆ شۆر بکەنەوه، دەی.

عەباس تەردەستانە پشتینە رەنگاوریەنگەکەیی لە خۆ کردەوه و سەیرێکی بۆ قادر شۆر کردەوه.

– پشتینەکە باش بگرن، بکەوم پشتم دەشکی.

عەباس سەیرێکی پشتینەکەیی لە دەستی ئالاند و پشتی دایە دیوارەکەوه و نەبیتشت یارمەتی بەن، هاواری کرد: دەی قادر.

هەندەیی نەبرد قادر لە نیویاندا بوو. چەند لیمۆییەکی لە بەرکی دەرهینا و بەسەریاندا بەشی کردن، خۆشی دانەییەکی بەتویکلەوه خوارد. رەمزی گوتی:

– ئەم بەرە پینەگەییوه مەبخۆن، پاشان تویکلەکەیی لەگەڵیا ناخوڕیت.

خەریکی خواردنی بوون و مزرییەکیان لا خۆش بوو، کە شوینەواری بەدەموچاویانەوه جێ دەهێلێت. عەباس پشتینەکەیی دایە دەستی قادر و خۆی هەلداوە باخەکەوه. کاتی بەهەمان شیوه دەرچوو، بەتەنیشت دیوارەکەدا رۆیشتن، تا گەیشتنە کۆتایی باخەکە. دەشتێکی پان و بەرین یەک پارچە لەوەرگە بوو، لە دوورەوه دەتگوت گومبەزێکی گەورەیی و بەکۆمەڵە مالتیک دەورە دراوه، لە بەرزایییەوه بروانیتتە سەر چۆمە پان و بەرینەکە. رەمزی بەدەستی ئاماژەیی بۆ گوندە دوورەکە کرد و گوتی:

– ئەو گومبەزە گەورەیی دەبینن؟ ئەوه نزرگەیی ئیمام زەینەباوەییە. لە وهختی حەجدا ئەوی کوێر بێت بۆ ئەوێ دەبن، چەند شەویک لە ناوی دەنوون، تا چاویان چاک دەبیتەوه.

رۆستەمیش حەزی لێ بوو قسەیی خۆی بکات، گوتی: سووچانەللا. ئەمەم لە باپیرمەوه ژنەوتوو.

- باوهم زۆراب گشت شتی دهنانیت.

ئەمە قسەى قادر بوو، که بهشانانزیهوه وای گوت و خەریکی لیمۆکهشی بوو.

- هەرچی ئەو قوللەیهی لای چهپیشه، ئەو ئیمام هەوایه.

پۆستەم بەحەپەسانەوه پرسى: ئیمام هەوا؟ شتی وام نەبیستوو، چى چاک دەکاتەوه؟

- چارى ئەوانە دەکات، شتی پيس دەچیتە خوین و ئیسکیانەوه.

هەرسىکیان بى ئەوهى شتیک بلین سەریان لەقاند و ملی ریتی مالىان گرتە بەر، لەنکاوپا قادر پر بەدەم هاواری کرد و رای کرد: جنۆکه، جنۆکه، تماشاکن، من جنۆکهەم بەرپۆژی روون نەبینیوه.

هەر لەخۆوه هەرسىکیان وەستان. کاتى پۆستەم و عەباس سەیری ئەو شوینەیان کرد، که قادر ئاماژەى پى کرد، کهوتنە بیسمیلا کردن. پۆستەم بەدەنگى نەبیستراوهوه ئایەتى دەخویند. رەمزی بى ئەوهى لە مانای ئەم کردارانە تىبگات، گوتى:

- چىیه، قەت حوشترتان نەبینیوه؟

پۆستەم قاقا پیکەنى و بانگی قادری کرد: ئەمە حوشتره قادر، وەرە مەترسى.

پاشان رووی دەمی لە رەمزی کرد: گلەبیمان لى مەکه رەزمى، ئیمە حوشترمان بیستوو، وەلى نەمان بینیوه.

بەر لەوهى بگەنە مالهوه، خویمان بەکۆنە نزرگەپهکی نووتەکدا کرد، بەپاشماوهى گۆزى دارماو دەوره درابوو، پىبلقەپهک بەژیرزەمینىکی قوللەوهى دەگەیاندن. رەمزی تىبینى ئەو ترسەى کرد، که به رووی هەرسى هاوڵەکانییهوه دیاربوو، ویستی ئازایەتییى خوى بسەلینى، بەر لەوهى زارى هەلینى کونەپهپوویهک لە شەقەى بالى دا و دوور کەوتەوه، هەرسىکیان شیت ئاسا بەرەو دەرگاکه ملیان نا. رەمزی لە قاقای پیکەنینى دا و هاواری کرد:

- بۆ دەرترس؟ باپهقوشیک بوو لە ترسى ئیمە هیلانەکهى جى هیشت.

قادر بەتوورپهبوونەوه گوتى: ئەوه رووحى ئەو پیاو خاسەپه که لیره نوستوو، بەهاتنە ژوورەوهەمان بۆ ناو مەزارگەکه قەلس بوو.

کاتى گەرانهوه مەزارگەکه، رەمزی گوتى: ئەوهى دەپهوى بەئاواتى خوى بگات، یاخود خواستىکی هەبى، ئەوا دەبى شەو لیره بمینیتەوه. ئیستا کهستان لە خوى رادەبینى دابەزیتە سارداوهکه؟

بەسەراسیمەپى و نیگای پرسىارنامیزهوه لە یهکتريان روانى، پۆستەم باگوى داوه:

- نەخیر. ناتوانین بچینه شوینیکهوه، که هیچى لە بارهوه نازانین. ئەى باشە تو دەتوانى؟

بەخۆنازینیکهوه گوتى: ئا، دەتوانم. بەلکو دەتوانم بەشەویش ئەمە بکەم.

قادر بەسووکایهتیکردنەوه گوتى: ئەگەر دەتوانى و ئەمەندە ئازای ئەى بۆ لەو کورپه شەپرانیه دەترسیت؟

پۆستەم سەرکۆنەى کرد: ئەمە شتیکه پتوهندى بەوهوه نییه.

عەباس بەبەرەنگارپوونەوهوه گوتى: ئەگەر رەزمى دابەزیت ئەوا منیش دادەبەزم.

قادر هیلاک و ماندوو گوتى: وابزانم باشتره ئەم مەسەلەپه بۆ شەو هەلگرین.

دەمودەست رەمزی پشتگیرى کرد: بیروکهپهکی باشە. شەو دین. ئیستا خواردن حازره و بىگومان چاوهریمان دەکەن.

قادر دەستى بەورگه بچووکهکەیدا هینا و گوتى: وا دەزانم هەموو شتی لیره وەک جەژن، یان زەماوەندە. لە هەموو ژيانمدا برنج و گوشتى وەکو ئەوهى ئەمرۆم نەخواردوو.

پۆستەم سیخورمەپهکی لە ورگی دا: ئەگەر چەند پۆژىکی تر لیره بمینیهوه، ئەوا دەبیتە حوشتر.

قادر بەسنگ دەرپهپینهوه گوتى: ئەو کات دەپۆستى فیلش دیم.

رەمزی لى پرسى: فیلت دیوه؟

- من؟ ئە.

- ئەى لە کوى دەزانى لە وشتەر بەهیزتره؟

- بابام زۆراب هەمیشە دەیگوت فیل لە وشتەر بەهیزتره.

رۆستهم ویستی دەری بخات، هەرچەندە بۆ قوتابخانە ناچۆ، کەچی شتیکی لى دەزانیت:

– (ألم تر كيف فعل ربك بأصحاب الفيل. ألم يجعل كيدهم في تضليل. وأرسل عليهم طيراً أبابيل...).

رەمزی پیتی بری و بەخۆی ئایەتەكەى تەواو كرد: (ترميمهم بحجارة من سجيل فجعلهم كعصف مأكول. أمين).

پاشان گوتى: قورئانت خەتم كردوو؟

– جزوو تەبارەكم تەواو كردوو. مەلاكەم زۆر خاوه.

– فیری نووسینیشت دەكات؟

– نهخیر. تەنیا فیری خویندنهوهم دەكات. ئەو خویشی نووسین نازانیت.

رەمزی بەزمانیكى یەكلاكەرەووه گوتى: وازی لى بینە، وەرە لای ئیمە. تۆ دەبى بچیتە قوتابخانە.

قادر و عەباس بەشێوێ ئیرەیی پى بردنیکەووه تەماشای رۆستەمیان كرد:

– خەنى دەبى رۆستەم، دەبیتە ئەفەندى.

– مەترسى، سى حەفته جارێك سەرت لى دەدەین، بەتەنى ناتەپلینەووه.

بیرۆكەكە بروسك ئاسا لە كەللەى رۆستەمى دا، لە ساتێكدا سەدان وینە بەمیشكیدا هاتن، لە شتیكدا دەنگوت خەونە نقوم بوو، لە دەنگى رەمزی ئاگادار بوووه، دەیگوت:

– ئەو تەها تەها. ئەو ئیسماعیل لەمپەچییە.

پۆژەكە ئاوا بووبوو، تاریکییەكە هەموو كونج و كەلەبەرەكانى شارە بچوو كەكەى لە خۆ گرتیوو. كاپرا لاوازه خێلەكە پەيژەبەكى دارینی دابوو بەشانیدا و كۆمەلێ چرای بەدەستەو بوون. هەرسێکیان بەگرنگیدانەووه چاودیریان دەکرد، تا بزنان چۆن پەيژەكە بەدیوارەكەووه دەنى و چراكان پاك دەكاتەووه، چۆن نەوتیان تى دەكات و دەچیتە سەر چرایەكى تر و ئەم كۆلان و ئەو كۆلان دەكات؟ قادر سەرە گەرەكەى خوراند و گوتى: بیرتان نەچیت ئیمە وا رێك كەوتین رەزمى دابەزیتە سارداوەكەى

مەزارگەكە.

رۆستەم باگۆى داوه: ئەو گالته بوو، تۆ هەموو شتی بەراستی وەر دەگریت.

رەمزیش یەكسەر ولامى داوه: نا، رۆستەم بەگالتهم نەبوو، من بەراست ئەو قسەیهەم كرد.

رۆستەم بەسەر سورمانەووه پرسى: ئەى ئیستا؟ لەسەر قسەى خۆت سوورى؟

رەمزی بەپیداگرتنەووه گوتى: ئەى چۆن رۆستەم، هەستە ئیستا با بچین.

قادر و عەباس بەچرپە راویژیان دەکرد، كاتى لە پیداگریی رەمزی دلتیا بوون، قادر سەیریكى كرد و پیتی گوت:

– بەر لەوهى بچیتە مەزارگەكە با گرفتهكە چاره بكەین.

– گرفتى چى قادر؟ رۆستەم پرسى.

– بچین بۆ گیان ئەو كورە شەرانىیەى لە رەزمى دەدات، لە مال دەریكەین و تۆبە خواردوى بكەین.

رەمزی قسەكەى بەدل بوو، كەچی هەستى ترس و تۆقین دایگرت. عەباس دەمۆدەست پيشنیازەكەى كرد. هەرچى رۆستەم بوو بیری دەكردهوه. لە دلى خۆیدا وای دانا بوو باسكردنى ئەم مەسەلەیه لە لایەن رەمزییەووه جوړه هانا بۆ هینانیکە، قادر لەم شتانهدا لەو وریاتر بوو، چونكە یەكەم جار مەسەلەكە سەرنجى ئەمى رانهكیشا، دەبى یارمەتى بدرى. لى لە سەرەنجامەكەى ترسا. دواى قەیریک گوتى:

– من لەگەل قادر دام، دەبى نەخشەیهك دابنێین و بەهیمنى و بى هەرا و زەنا تیلاترینی بكەین.

قادر بەگەرموگورپییەووه گوتى: مەسەلەكە بۆ من لى گەرین. رەزمى تەنیا ئەوئەندەى لەسەرە دەرکەى مألایانم نیشان بدات.

عەباس نارەزایى دەربری: واز بینە با رۆستەم قسە بکات.

رۆستەم گوتى: ئازایەتى نییه بەهەموومانەووه لى دەین. ئیمە نەختى لە دوورى مألایانەووه دەوستین. رەزمى بچى لە دەرکەیان بدات، ئەگەر دەرچوووه دەرئى، ئەوا بگرى بەیهخەیا و داواى زۆرانى لى بکات، ئیمەش شایەد دەبین.

قادر ته ماشای کرد ئەمەى ئەوان دەیلێن یارییه نەك ته میگردن. پرسى:

– كۆ دەلى له هەقى رەزمى نایەت؟

– نا، دەروستىم نایى، من لەو بەهێزترم، ئەو بى برادەرەكانى ناتوانى لىم نزیك بێتەوه.

دواى بێدەنگییهكى كورت، بەر دەوام بوو: من لەگەڵ قسهكهى رۆسته مدام.

دواى پێكردنىكى كه م چوونه كۆلانىكى تهنگهوه، كه دەپروانىیه سەر بازارهكه. رەزمى له پێشهوه بوو. دەرگایهكى تهنهكهى ژهنگاوى نیشاندان و گوتى:

– ئەمە مالىانه...

بەر لەوهى قسهكهى تهواو بكات، قادر بەبەردى گهوره گهورهوه دەرگاكهى بەردباران كرد. زرمەى بەر دهكان بەدەرگاكهدا بێدەنگی كۆلانه تارىكهكهى شلهقاند. دەرگاكه لەسەر خۆ كرايهوه، جیرهيهكى دەر كرد و كورپهكه دەر چوو. توولانىكى تهنه من حهفده سالان بوو، قژ گۆيى رقهله، تيشكى چراكه كه راسته وخۆ دهكهوته سەر پروخسارى، سيمای ترسى به روويهوه دەر دهخست. رەزمى بەدەنگىكى هیمانهوه گوتى: ئەمشهوه ههموو شتهكان يهكلا دهكهينهوه قهحبه دايك، هاتووم زۆرانييت لهگه‌دا بگرم.

كورپه به شله‌ژانىكهوه، كه له پاشه‌كشه خالى نه‌بوو، گوتى: رەزمى بۆجمان بەدایكه مردووه‌كه‌م دده‌ى؟ خوا قبوول ناکات جوین به‌مردوو بده‌یت.

رەزمى تیکچوو، لى هەر زوو گه‌رايهوه دۆخى پيشووى و هه‌ستى كرد نه‌ياره‌كه‌ى ده‌يه‌وى سۆزى بچوولنى:

– كه‌واته كورى سه‌گ دەرچۆ له شه‌ودا نازايه‌تیی خۆت بنوینه، وه‌ره زۆرانى بگرين.

– ئەزانم رەزمى هەر خۆت نیت و عه‌شره‌تت هه‌يه... من نامه‌وى دوژمنداريت له‌گه‌دا بگه‌م. ئەگه‌ریش ده‌ته‌وى ئەوا له‌م شه‌وه‌وه برادهرين.

– كه‌وابى رات كرد.

كورپه به‌شینه‌یى خۆى خزانده ئەوديو دەرگاكه‌وه، چون بيه‌وى دەرگاكه‌ دنگ دهرنه‌كات، له‌سەر خۆ پشنگۆلى كرد، كه‌چى جیره‌يه‌كى هەر ليوه‌هات. هه‌رسى‌كيان

له‌ قاقای پێكه‌نينيان دا، هه‌رچى رەزمى بوو بى ئەوه‌ى بزانی، نيشانه‌ى كارىگه‌رى و نازار به‌ روويه‌وه دياربوون، قادر له‌و كاتى سه‌رگه‌رمى سه‌رکه‌وتن دايگرتبوو، گوتى:

– له‌م گه‌رفته‌ش بووينه‌وه، جا با بزانی رەزمى چۆن داده‌به‌زیتته سارداوى مه‌زارگه‌كه‌وه.

رۆسته‌م به‌توندى به‌ رووياندا وه‌ستايه‌وه: نه‌خێر. مه‌زارگه‌ى ئەولیا شوینی گالته و گه‌وه‌گردن نيه، له‌ شوینی تر بگه‌رین بۆ يارىکردن.

قادر به‌قه‌شمه‌رييه‌وه گوتى:

– وا چاکتره دانى پيدا بنی دهرسى به‌شه‌وان له‌ مه‌زارگه‌كه‌ نزیك ببيته‌وه.

– نا رۆسته‌م، چوونه ناو مه‌زارگه‌ كفر نيه، مه‌زارگه‌كان به‌تايه‌ت بۆ زياره‌ت بنيات نراون، تاكو خه‌لكى له‌ ريه‌وه‌ له‌ خوا نزیك ببنه‌وه.

قادر به‌شانانزيبه‌وه هه‌لدايى: رۆسته‌م بينیت؟ مه‌لای راستى رەزمیيه. تۆ پيويستت به‌زۆره‌ تا بگه‌یت به‌مه‌لا رەزمى.

رۆسته‌م بێدەنگ بوو. واى هاته به‌رچاوه‌ له‌ عاست ئەم شه‌يتانه‌ى پرسيار له‌ ده‌ستى دهرناچى، هيج نازانیت. ناچار ما بلى: ئەگه‌ر هه‌مووتان رازين فەرموون با برۆين.

به‌ئاقارى مه‌زارگه‌كه‌دا رۆيشتن، تارىكیيه ئەنگوسته‌چاوه‌كه‌ هه‌موو شوینیكى گرتبووه‌وه. رووناكیيه‌كى كز له‌ ژيرزه‌مینه‌كه‌وه ده‌هات، هه‌رسى‌كيان ره‌ق راوه‌ستابوون، بى ئەوه‌ى كه‌سیان جورئەتى له‌ دەرگا چوونه ژووره‌وه‌يان هه‌بیت. رەزمى دوو پلیکان دابه‌زى و ملی بۆ قوولایی ژیر زه‌مینه‌ ته‌رکه‌ دريژ كرد، پاشان به‌ئاسپایى كشایه‌وه و به‌چرپه‌وه گوتى:

– ناتوانين ئەمشه‌وه دابه‌زين، دهرۆيشيک له‌ ژووره‌وه خه‌رىكى خواپه‌رستيبه‌.

نه‌يانتوانى به‌سه‌ر لا‌په‌سه‌نیه‌كه‌ياندا زال بن. هه‌ريه‌كه‌يان خیرا سه‌رى كيشايه‌ ژووره‌وه و ديقه‌تى ئەو دهرۆيشه‌يان دا، كه‌ به‌قژى دريژ و به‌ردراویيه‌وه ده‌تگوت تارماييه‌كه‌ و مه‌له له‌ گه‌واله‌ هه‌ورى دووکه‌لى بوخورد ده‌كات و شه‌پۆله‌كانى دهور و خولى پلایته‌ى مۆمىك دده‌ن، كه‌ رووناكیى له‌ ده‌لاقه‌يه‌كى بچووكى ديوارى ژيرزه‌مینه‌كه‌وه ده‌نارد.

سى رۆژ بەسەر مانەۋەيان لە ناوھندى سەنجەقدا تىپەرى، ئەو كاتى لە بازار دەسوورانەۋە شىخۆ بەرەمەزانى گوت: لەم سى رۆژەدا ھەند شت فىر بووم و بىستم و بىنيم لە ژيانمدا شتى وا نەبوو.

رەمەزان لەگەل سەر راوھشاندى گاسنىكى ورد دروستكراوى بەدەستەۋە بوو ئەمدىو و ئەودىوى پى دەكرد، گوتى: شىخۆ گيان، تەمەنى راستەقىنە بەژمارەى سالەكان ناپيوريت، بەلكو بەئەزمون و عاجباتى بىنن. تەماشاكە، بەر لە چەند سالىك جووتمان بەدار دەكرد، كەچى عەلەان ئاسن وا نەرم دەكەن دەلىتى ھەويرە بەدەستيانەۋە. زەمانى ئىمە بەسەرچوو. ھەلى دەبى لە پىناو مندال و نەۋەكانماندا كار بكەين، تاكو ھەكو ئىمە كویر نەبن.

شىخۆ لەو كاتەى پارەى دوو گاسن و سى داسى دەدا، گوتى:

– دەبى قەناعەت بەباوكم بىنم، تا رۆستەم لە شار بنىنە بەر خویندن.

– وازانم دەبى بەر لە ھەموو شت قەناعەتى پى بىنن سەردانىكى شار بكات، دواى ئەۋە دەتوانن باسى شتەكانى دى بۆ بكەين. چونكە ئەو جارېك بلىت نا، ئەۋا ھەرگىز نايكات بەبەلى.

شىخۆ بى ئەۋەى ھەرا و زەناى بازارى كارى لى بكن، بەرى خەيالى بەردابوو، ھەستى كرد لەو رۆژەۋەى قايمقامى بىنيو و لەگەلدا ھەلساۋە و دانىشتوو، بوو تە كەسىكى تر. برواى نەدەكرد ئەۋ ھەموو رېز و حورمەتەى لە كەسى قايمقامەۋە، كە بەزمانىك قسەى دەكرد نەختىك جيا بوو لەو زمانە دەشتەكىيەى ئەۋان، بەرامبەر بنويزيت. كاتى لە بارەى بنەچەۋە پرسىارى لە جىھانگىر كرد، سەيرى لەو پرسىارە ھات و بەمىشكىدا نەھات پرسىارى وا بكات:

– چى لە بنەچەى بكەم؟ گرنگ ئەۋەى بەباشى لەگەلماندا دەجوولتەۋە و رېزى زۆرمان لى دەنيت.

ئەۋ رۆژە بەلای شىخۆۋە رۆژىكى لە بىر نەكراۋ بوو. دىۋەخانەكەى جىھانگىر

ھەموو جۆرە خواردىكى لى بوو. قايمقام بەچوارشانەىيەكەى و فىستە لارەكەىۋە، كە لەسەر خۆ ھىنايە خوار، لای پىشەۋەى دىۋەخان دانىشت و داواى لە شىخۆ كرد لای راستەۋە شوپىنى خۆى بگريت. ھەرچى يوزباشى بوو لای چەپى بۆ خۆى گرت. نىرراوى فەرمانگەى خەرج و قۆلچى و ئەۋانى دى، لە دوو رېزى بەرامبەرەكەيدا دانىشتن. بەتالايىيەك بەتەنىشت شىخۆۋە ھەبوو، جار جار جىھانگىر لى دادەنىشت، ئەۋ لەگەل كورەكەى و ئەۋانى تردا سەرقالى خزمەتكردنى ميوانەكان بوون. ھەر ئەۋ رۆژە شىخۆ فەرمانى لە قايمقام ۋەرگرت. لە دواى گۆرپنەۋەى پىرۆزبايى و سوپاس و جەختكردنەۋە لەسەر خزمەتى دەۋلەتى عوسمانى، فەرمانەكە پىچرايەۋە و خرايە لولەيەكى كانزايىيەۋە، كە بۆ ئەم مەبەستە دروست كرابوو. ھى تىرش ھەبوون ھەمان فەرمانيان ۋەرگرت. شىخۆ سەيرى لەۋە ھات چۆن ھەندىكىان لە بەرامبەر قايمقامدا دەچەمانەۋە و دەستيان ماچ دەكرد و لە بەرامبەرىدا خۆيان زۆر بچووك دەكردەۋە.

شىخەكان بىريارىان دا بەسەردانى بەردەۋامى يەكتر پتوھندىيان توندوتۆلتر بكن. كاتى قايمقام بەرپى كردن، جەختى لەسەر كوردنەۋە راستەۋخۆ دەستبەكار بن و لەو زەۋىيانەى ۋەريان گرتوون، گوندى نوى بنىات بنن. لەو كاتەى شىخۆ لە مىشكى خۆيدا سەرقال بوو بەدانانى نەخشە بۆ نۆژەنكردنەۋەى زەۋىيە نوپكانى دەم رووبارى رۆخانە، رەمەزان چاۋى بەشەكر و چايى ھەلداۋە كەوت، داي بەسەر شانبا و لەو بىررۆيىيەى بەئاگا ھىنايەۋە: بروانە. ئەمە باشتىن ديارىيە دەتوانن بۆ بابتى بسەنن.

شىخۆ بىرۆكەكەى بەدل بوو. ھەر لەو دوكانە ھەندىك خورما و دۆشاۋ و چەندىن جۆر قوماش و بىرىك مووروۋى بۆ ئافرەتان كرى. شىخۆ زانى ئەۋ ديارىيانەى پىشكەشى قايمقام و يوزباشى و ئەۋانى دى كردن، زۆر لە ديارىى ئاغا كوردەكانى تر باشتىر بوون. لە مەبەستى قايمقامىش باش گەشىت، كە دەيگوت جۆرى پەنير و كەرەى دۆلى كفران باشتىن جۆرن. كەۋاتە ھەر بەتەنى گەنمىان باشتىن جۆر نىيە.

دواى ئەۋەى يوزباشى پىشنىيازى پتويستى خویندىنى رۆستەمى لە شاردا كرد،

قایمقامیش جهختی لهسه ر کردهوه. ههروهها بهآینی ئهوهشی دا دواى تهواوکردنی خویندنهکههئى له کهرکووک یارمهتیی بدا و بینیریتته ولایهتیی مووسل بۆ خویندن له خانهئى مامۆستایانی سه رتهتایی. خو ئه گهر لهوئیش نمرهئى باشی بهدهست هیئا، دهکری بنیریتته ئهستهنبوول.

- ئه مه زۆره جهنابى قایمقام. ئه وهندهئى بهسه ببیتته مه لایهکی باش. ئیمه عهشایه رین، پیمان بهقهدهر بهرکهمان رادهکیشین.

ئه مه قسهئى شیخو بوو، لهخوړایی دهیویست ههستی شانازیکردن بهرۆسته م بشاریتتهوه.

دواى ئه وهئى له کرینى پیداو یستیهکانیان بوونهوه، لایاندایه لای خانى جیهانگیر، که لهوئى گهنم و جو هه لدر بوونهوه. ئه میش له ژوورهکههئى خوئى چاوهروانیان بوو، تا برۆنهوه مال و نانی نیوه رۆ بخوئن. جیهانگیر زۆرى له گهل هه ولدان هه ر هیچ نه بئ شوهئى تر بمیننهوه. شیخو بهشیوهیهکی یه کلاکه روه پئی لهسه ر ئه وه داگرت، ده بئ ئه مپرو برۆنهوه، چونکه زۆر مانه وه، ئیستا باوکی نیگه رانه و خه ریکه شیت ده بئ.

رهمه زانیش بهدوایدا گوئى: مه ترسئى جیهانگیر گیان. ئیمه له مه ودوا ده بینه مه عمیلی هه میشه یییت.

- من هه میشه له خزمه تاندام و مالم بو تان کراوه یه. بههاتنتان وا ده زانم جارێکى دئ له دایک بوومه ته وه.

هه رچه نده به ره و مالئى جیهانگیر ده بوونه وه، قادر به ئاسپایی دایه بان شانئى عه باسدا و داواى لئ کرد له سه رخو پروات، کاتئى ئاگادار بووه وه، قادر به گوئییدا چرپاند:

- بروانه، ئه مه م دزیوه.

عه باس به واقورماوییه وه گوئى: ئه مه چیه، بۆچى به کار دیت؟

قادر وه لامئى داوه: نازانم. به دلّم بوو و دزیم. ئهئى تو هیچت نه دزئ؟

به زمانئیک نارازیبوونئى پیوه دیار بوو گوئى: ته نیا پینچ شه کرۆکهئى نه عنا. خاوه ن دوکانه که به رده وام چاوى له من بریبوو.

دوو شه کرۆکهئى دایه دهستئى و پئی گوئى: پینم نالئى چئ له م شته ده که ییت؟

- له ره زمئى ده پرسین. ده بئ ئه و بزائئ ئه م شته چیه.

له م کاته دا رۆسته م دایه سه ریانا و به جو شخواردنه وه گوئى: ئه مه چیه قادر؟ له چ دوکانئیک دزئ؟

به ر له وهئى قادر قسه بکات، عه باس به نارازیبوونه وه ده ستپیشکه رئى کرد:

- ئه م بوختانه چیه رۆسته م؟ له رینگه دۆزیمان ه وه، چون ده بئ یه کئى شتیک بدزئ بئ ئه وهئى بزائئ چیه؟

قادر به و یقارئیکه وه گوئى: ئاوا ده ته وئى ببیه مه لا به سه رمانه وه؟

رۆسته م ته له دارینه کهئى گرته ده ست و ئه مدیو و ئه ودیوی کرد، سه رئى له قاند و به گومان بوو له وهئى له سه ر رینگه دۆزیبیتیان ه وه، چونکه له وه تئى لیره ن ئه وان زیاد له شتیکیان دۆزیوه ته وه، که چئ ئه م هیچ. ره نگه ئه وان به ختیان باشته ر بووبیت. پای هه لگرت و له ره مه زان نزیک بووه وه و فاقه کههئى پئ نیشان دا:

- مامه ره مه زان. ئه م شته مان له رینگه دۆزییه وه، ده توانئى پیمان بلئئ ئه مه چیه؟

به ر له وهئى ره مه زان وه لام بداته وه، جیهانگیر پئشى کهوت، شته کهئى به دهسته وه گرت و گوئى:

- ئه مه ته لهئى مشکه. ده توانئى له یهک کاتدا سئ مشک پئکه وه بگرئت، لیره له سه ر ئه م قولاپه به ن، یاخود هه ویرئى به رۆن چه ورکه راوئى پیوه ده کرئت و ئه م تئله راده کیشرئته خواره وه، پاشانه کی به م زمانه وه گیر ده کرئ، که به قولاپه که وه به ستراره. کاتئى مشکه که له پاژه به زه که ده خوات، زمانه که راده کیشرئ و تئله که به توندئى ده چئته سه رئ، ئه مه ش ده بئته دوا گازئى مشکه که.

مندالّه کان سه ریان بۆ ئه م شته سهیره له قاند، ره مه زان گوئى: ته نانه ت مووشه کانیش له ده ست فئل و ته له کهئى بنیاده م قوتاریان نه بووه!

جیهانگیر گوئى: هه موو شتئى به عه قل ده بئ ره مه زان. خوا عه قلئى پئ داوین تا به کارئى بینین، تا زۆر بژیت شتئى سه یرتر ده بینیت.

دواى لئبوونه وه له نانخواردن، جیهانگیر جارئیکى دبیش خوئقئى مانه وهئى کردن.

شېخۆ منه تباریی خۆی بۆ ئەو میواندارییە دەربەری و جەختی کردەووە دەبێ ئەمرۆ
هەر پرۆنەووە و ئیستا لە دۆلی کفران چاوەرپی هاتنەوہیانن. رۆستەم بە زمانیک
غەمباریی چوونەوہی پێوہ دیاربوو، گوتی:

– مامە جیہانگیر توخوا بیرت نەچی رەمزی لەگەڵ خۆتدا بینە.
– ئەی چۆن کورم، گومانی تێدا نییە دەیهینم.

راستەوخۆ دواى نیوہرۆ بارەکانیان ھەلدا یە سەر پشٹی ھێستەر و گویدرێژەکان.
جیہانگیر و کورپەکەى بەئەسپەکانیانەوہ ھاوشان لەگەڵیاندا وەرپێ کەوتن، تا
بیانگە یەنن. ئەمجاریان بەناو شاردرا رەت نەبوون، بەلکو لە رێگەى پشٹەوہ رۆیشتن،
ھەرچەندیک شېخۆ و رەمەزان ھەولیاندا بیانگە ریننەوہ، کەچی جیہانگیر مکوڕ بوو
لەسەر ئەوہی تا رۆخانە لەگەڵیاندا دەبیت. چۆمى رۆخانە چەند بەرەو خوار دەرپۆیی
فراوانتر دەبووہوہ و ئاوەکەى لێخن دەبوو. لە رۆژانى ھاوینیشدا دەبووہ جوگە لە و
بەملا و بەولادا بلاو دەبووہوہ. ھەرچی رۆژانى زستانیشە ئەوا برپینی ئاوەکە زۆر
ئەستەم دەبوو. بۆیە بۆ گەیشتن بەپردە ئاسنینهکە، کە رۆوبارەکەى لە شوینیکى
تەنگەوہ دەبرى، دەبوو رێگە یەکی سەختى شاخاوى بپریت. ئیدی لەو پێوہ دەتوانى لە
رۆیشتن بەردەوام بیت و رێگەى ناوہندى سەنجەق، یاخود کەرکووک بگریتە بەر.

دواى رێکردنیکى کەم گەیشتە رۆوبارەکە و دابەزین، یارییان بە ئاوە سازگارەکە
دەکرد، ھێستەر و گویدرێژەکانیش بەشى خۆیان برد. کاتى جیہانگیر بە راستەى ئەو
ناوچە تازانەى لای خوارووی نیشان دەدان، کە دەخرینە سەر دۆلی کفران، رەمەزان
ویستى بیسەلینى بست بەبستى دەقەرەکە شارەزایە، گوتی:

– باشە ھۆ لەوئى گوندیکى بچووک ھەبە، لە پینچ مالان پیکھاتووہ، راستەوخۆ
دەکەوینتە سەر جوگەى بنعیز، کە لە رۆخانە جیا دەبیتەوہ، ئەى چارەنووسى ئەوان
چییە؟

جیہانگیر دەمۆدەست ولامى داوہ:

– ئەمانە ھەموویان خزم و کەسوکارمانن، بەخۆم قسەم لەگەڵدا کردوون، ئەوان
حەز دەکەن ببنە بەشیک لە دۆلی کفران. ئەوان پێویستیان بەیەکیکە پشٹی پێوہ
بدەن.

شېخۆ بەسەر اسیمەیییەوہ گوتی:

– خالە وا دیارە شتەکانت لە ھەموو لاوہ تاوتوی کردوون.

رەمەزان لەسەرى رۆیشت:

– خالت دەرى خست رێویى ئەسلە.

جیہانگیر بەشانازی بەخۆکردنەوہ گوتی:

– من ھەموو ئەمانەم لە پیناوی کویتا زۆراب و ئیوہدا کردوون، گرنگ ئەوہیہ کویتا
زۆراب لیم رازی بیت، تەنیا ئەوہندەم لى دەوینت.

– خالە گیان ئیمە ئەم پیاوہتییەى تۆمان بىر ناچیت. ھەلەت باوکم زۆر خوشحال
دەبیت بەو خزمەتە لە بىر نەکراوہت، کە پشکەشت کردین.

شېخۆ لەو دەمەى باوشى لە جیہانگیر و کورپەکەى دا، ئەمەى گوت. ھەمووان
دەستیان لە ملی یەکدی کرد و ھیواى پیکگەیشتنەوہیان بۆ یەکتەر خواست.
جیہانگیر و کورپەکەى لە شوینى خۆیان وەستان، تاکو چەمەکەیان برى و لەودىو
گردە قسلەکانى ھاوشانى رۆوبارەکە، ونبوون. ئەوانیش رۆوی ئەسپەکانیان وەرگێرا
و رۆوبارەکەیان لە دواى خۆیانەوہ جى ھیشت.

خۆرى جوژەردان بەرەو خوار لێژ دەبووہوہ و وردە وردە گەرمییەکەى کەم
دەبووہوہ، سەرەرای ئەوہى بەشیک لە کێلگە زێرینەکان دوورابوونەوہ، ئینجاش پەلە
و سەوزایى پر لە گۆل و گۆلزار مابوونەوہ و لێرە و لەوئى بەرچاوەکەوتن. رەوہ
قەتییەکان بەئاسمانەوہ دەتگوت پەلە ھەورى کۆچەرین، تاویک بەسەر کێلگەکاندا
دەفرین، تاویکیش بەشەپۆلدانى خیراوە بەرز دەبوونەوہ، تاکو ئاویزانى گەوالە
ھەوریکى دى بىن و لەودىو ئاسۆگەکەوہ ون بىن.

بێدەنگى ھەردووکیانى داگرتبوو، تەنیا دەنگى سمى ئەسپەکان گۆمى
بێدەنگییەکەیان دەشلەقاند. غەم و خوشی تیکەل بەیەک ناخى جیہانگیریان
داگرتبوو. بەدەم خەیاڵ رۆیشتنەوہ گوتی:

– ناخیری توانیمان لەو دۆلیان دەربھینن، کە تێیدا وەکو چەقەل پەنایان بۆ
بردبوو. دەبینى چۆن بارە گەنم و جۆمان بەسەردا دەبارین. دەبى دەفتەریکی تاییەت

به‌دۆلی کفران ریتک بخهیت. به‌هه‌رحال خزمیلت پی چۆن بوون؟

په‌مزی له مناره دووره‌که رامه بوو و هه‌ستی به‌ته‌نیاییه‌که ده‌کرد، هاوه‌له تازه‌کانی بۆیان جی هیشته‌بوو. چهندی هه‌ز ده‌کرد له‌گه‌لیاندا برۆیشتایا و له‌و حیساباته رۆژانه‌یییه قوتار بویا، که باوکی ماندوو نابی ههنده‌ی پی پر ده‌کاته‌وه. ئیره‌یی به‌هه‌رسیکیان ده‌برد، چونکه بالنده ئاسا بۆ خۆیان نازادبوون، نه‌ کۆکردنه‌وه و لای ده‌رکردن و دابه‌شکردن ده‌زانن و که‌سیش ناچاریان ناکات به‌یانیان و ئیواران به‌و هاوینه گه‌رمه‌ی ته‌واو نابی، له‌ خانه‌که دابنیشن. چوار مانگی پر له‌ کار له‌ به‌رده‌میدا بوون، دوا‌ی ئه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه بۆ قوتابخانه‌که‌ی له‌ که‌رکوک. ئاواتی ئه‌وه‌ی ده‌خواست که‌سوکاری رۆسته‌م قایل بن و بۆ قوتابخانه‌ی بنیرن، ئه‌و کات براده‌ریکی ده‌بی داخی دلای خۆی بۆ هه‌لپه‌ژیت. زۆر قسه هه‌بوون به‌رۆسته‌میان بلای. وه‌لی قادر و عه‌باس دۆخه‌که‌یان لیخن ده‌کرد و تیکیان ده‌دا:

– خۆشحال بووم خزمه تازه‌کانم ناسین، ئیستاش به‌رۆیشتنیان غه‌م ده‌خۆم. به‌لام ته‌نیا یه‌ک شتی قادرم به‌دل نه‌بوو.

– کامیان قادر بوو؟ رۆسته‌م ده‌ناسی.

– قه‌له‌وه سه‌ر زله‌که‌یان.

جیهانگیر سه‌یریکی کرد و، به‌گویی پی نه‌دانه‌وه پرسى:

– باشه بۆ قدرت به‌دل نه‌بوو؟ من زوو چوو له‌مه‌وه. روه‌خۆش و ئیسک سووک بوو.

– ئه‌وی ده‌یلتی راسته‌بابه، به‌لام له‌ دوارۆژدا ده‌بیته‌ دزیکى گه‌وره.

جیهانگیر قاقا پیکه‌نی و هه‌لی دایى:

– هیچ شتیکی لای دزین؟

– له‌ مالى ئیمه هیچی نه‌دزی. چرای شاره‌وانی دزی. هه‌روه‌ها ئه‌و فاقه‌ی که‌ بینیت و به‌خۆت ده‌ستت لای دا، له‌ دوکانه‌که‌ی ئه‌حمه‌د دارتاشی دزی.

جیهانگیر جاریکی دی خه‌نییه‌وه و گوتی:

– ئه‌مه شتیکی ئاساییه‌ کورم. هه‌موو هۆزیک پێویستی به‌دزه، پاشان ئیمه

هه‌موومان دزین. من له‌ جووتیاره‌کان دزی ده‌که‌م، قایمقام و داروده‌سته‌که‌شی له‌ من ده‌دزن، والییش له‌ هه‌موومان ده‌دزیت، ئه‌و خه‌لیفه‌یه‌ی له‌ بابلعالی دانیشته‌وه له‌ والیه‌کان ده‌دزیت، ئیتر به‌و شیوه‌یه... تۆ ده‌دزی تا تۆله‌ی ئه‌وه بکه‌یته‌وه، که‌ لیت دزراوه.

په‌مزی به‌هیمنییه‌که‌ی خۆیه‌وه گوتی:

– به‌لام له‌م بازنه‌یه‌دا که‌سیک هه‌یه دزی ناکات.

جیهانگیر دیسانه‌وه پیکه‌نی:

– ده‌زانم، باش ده‌زانم مه‌به‌ستت کی‌یه. جووتیاره‌کانیش دزی ده‌که‌ن. ئه‌وان به‌شاردنه‌وه‌ی راستی بری ئه‌و به‌روبوومه‌ی به‌ره‌می دین، زه‌کاتی که‌متر ده‌ده‌ن، که‌واته له‌ ئیمه خراپترن. چونکه ئه‌وان راسته‌وخۆ له‌ خوا ده‌دزن، ئه‌مه‌ش پیسترین جووری دزیکردنه.

په‌مزی بیده‌نگ بوو. نه‌یویست وه‌لامی باوکی بداته‌وه، چونکه له‌ قسه‌کردندا لای نابریته‌وه. خۆ ئه‌و باشی ده‌ناسی. ده‌زانای بۆ هینده‌ ریزی له‌ شیخۆ و په‌مه‌زان گرت. تا ئیستاش ئه‌وه‌ی له‌ بیره چۆن به‌ر له‌ دوو سال هه‌ندیک له‌ خزمه‌کانی داوای چهند فهرده جوویه‌کیان لای کرد، چونکه عه‌شته‌بایان له‌ مالدان نه‌بوو، که‌چی ده‌ستی به‌روویانه‌وه نا. خۆ له‌ شیخۆ و په‌مه‌زانیش بۆ ئه‌و نزیکتر بوون، ئه‌وه بوو شه‌ویک له‌ خانه‌که هیشتیانییه‌وه و به‌رامبه‌ر به‌و جوویه‌ی وێی دان، له‌ دوو قاتر یه‌کی لای سه‌ندن. که‌سانی باش بوون، دلای پێیان کرایه‌وه و ئاواتی خواست جاریکی دی بیانینیته‌وه، به‌لام نه‌گه‌رانه‌وه. کاتى خزمه‌کانی ده‌یاندا به‌ر گوپیا، که‌ باوکی وه‌کو جوو سوو له‌ خه‌لک ده‌سه‌نیت، بێ ده‌نگ ده‌بوو و له‌ ناخه‌وه ده‌هه‌ژا، چونکه ده‌یزانی سوو هه‌رامه. نه‌ک هه‌ر ئه‌مه به‌لکو باوکی له‌مه‌ش خراتری ده‌کرد. باشه چی بکات؟ پیتی بلیت؟ خۆ ئه‌گه‌ر پێشی بلیت، ئه‌وا ئه‌سته‌مه له‌ سروشتی خۆی بگۆریت. هه‌ینی له‌گه‌لیدا ده‌چیته‌ مشتومریکی وا درێژه‌وه، ئه‌ویکی هیمن و بیده‌نگ به‌رگه‌ی ناگرئ. ئه‌و کاتى له‌ ژووره تایبه‌ته‌که‌ی له‌ خان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ کاری ژمیریاری ده‌بووه‌وه، ده‌ستی ده‌کرد به‌خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژ و کتیبی ته‌فسیر. سوپی ده‌بووه‌وه که‌ ده‌یبینی باوکی دوورویی به‌رامبه‌ر به‌جووتیاره‌کان ده‌کات و دزییان لای ده‌کات. له‌ میشکی

خۆیدا بریاری دابوو ناتوانی لەم کارەدا و پیرای بەشدار بێ و دەبێ کارێک بکات کۆتایی بەو رەوشتە بێنی، کە قورئان رەتی دەکاتەو، ئیدی ئەگەر باوکی رازی بیت یان نا.

رۆژیکیان تا درەنگانێک لە خانەکەدا مایەو و لە ژێر تیشکی چرا زەیتیەکەدا دەخویند، تا خەو بردییەو. خەونی بەدیواریکی بەرزى قورپووە بینی لەودیووە پیرەمێردیکی ریش چەرمووی مێزەر لە سەری سەلار و سەنگین بەدەرکەوت، ئەو لە نیوهراستی زبڵدانێک دانیشتبوو، پیرەمێرد پێی گوت: کورم رەمزی تۆ شەو و رۆژ خەریکی قورئان خویندنی، کەچی لە نیوهراستی زبڵدان رۆنیشتووی. دەبێ لەم شوێنە دەرچیت و خۆت پاک بکەیتەو و لە نیو خەلکدا داوای یەكسانی بکەیت، ئەگینا واز لە قورئان بێنە و پیسی مەکە.

رەمزی بەزەحمەت لە شوێنەکەى خۆیدا وەستا، تا چۆکەکانی لە ناو پیسیدا بوو، سەری هەلبێرى شتێک بەپیرەمێرد بلی، کەچی ئەو ئەما بوو. لە ترسا هەستا، گیانی شلپەى عارەقى دەهات، ئیدی لەو رۆژووە بریاری دا شتێک بکات. سالتیک بەسەر ئەو خەونەدا تێپەرى بێ ئەوێ شتێک بکات، تەنیا ئەوئەندە نەبێ خەونەکەى بۆ هاوئەلیکی قوتابخانەى گێراپەو. ئەو برادەرەى خولیاى خویندەوێ کتیبی قەدەغەکراوى جادوویی و (تفسیر الاحلام) ی ئین سیرین بوو، پێی گوت، خەونەکە روونە و پیویستی بەلێکدانەو نیه، ئامۆژگاری کرد لای باوکی بمینتەو، تا خویندەکەى تەواو دەکات. داوای ئەو چۆنى دەوێ ئاوا بکات. ئیدی لە داوای ئەو داخی دل هەلرشتە، پیوهندیان بەتین بوو.

سائیب لە خیزانێکی دەولەمەندی تورکمان بوو، لە شارى کەرکووک دەژیان. زۆر بەباشى زمانى تورکی دەزانی. زۆر جار رەمزی دەبردە مالى خوێان و میوانداری دەکرد و چەندین سەعات لە ژوورەکەى دەمانەو و گفتوگۆیان دەکرد. لە کاتی قسەکردندا لە نیوان دوو رستەدا و دەیگوت:

– عەدالەت یۆق، عەدالەت یۆق.

پاشان دژوینی بەسولتانی ستهمکار دەدا و باسى ئەوێ دەکرد، چۆن کۆمەلێک هەن دەیانەوێ دەولەت برووخیین. جارێکیان رەمزی داوای لی کرد بەو کۆمەلەیهى

بناسینی. سائیب بەزمانێکی یەکلاییکەرەو ولامی داو:

– نا رەمزی. وریابە پیوهندى بەهیچ یەك لەوانەو نەكەیت. مرۆف بەسروشتی خۆی نەینی ناپارێزیت. ئەگەر ناوت بگاتە دەزگاکانى دەولەت، ئەوا چارەنووست نادیار دەبێ. چونکە لە زیندان دەستت دەبرنەو و چاوت هەلەدەکۆلن.

رەمزی بەگوریکەو گوتی: ئەى چۆن دادپەرورەى بلاو بکەینەو، لە کاتێکدا لە زیندان دەترسیت؟ سائیب بەچاو خوارەکانییەو لە ئاسمان راما و بەزمانێکی پر لە برۆا بەخۆبوونەو گوتی:

– کتیبیکی دانسقى جادوویییم پەیدا کردووە، زۆر دەگمەنە. داوای جیبەجێکردنى رینوینی و دوکانى ناوی، دەتوانم بگم بەگەرورەى جنۆکان، داوای ئەوێ هەندیک نەینیم دەداتى، هەموو تواناکانى خۆیم دەخاتە ژێر دەست... تەنیا ئەوئەندەم لەسەرە فەرمانى بدەمى. دەتوانى تەنانهت سولتانیشم بۆ بێنى، ئەو کات دەتوانم دادپەرورەى لە هەموو شوێنێکدا بلاو بکەمەو. بەلام ئەگەر بگیریم و بخریتمە زیندانەو، ئەوا ناتوانم پرۆژەکەم بەئەنجام بگەیهنم.

رەمزی بەم قسانە کز بوو، هیچی نەگوت، بەلکو خەیاالی گواستەو بۆ پووچیەکانى ئەم جیهانە بێ کۆتا لە پەنھانە، بۆ جیهانى رۆحى جنۆکەى شاراو لەودیوی ملیۆنان ئەستیرە و تاریکیە جاویدانییەکەو. ئەو هەستەشى لا دروست بوو سائیب هەموو شت لە بارەى نەینییەکانى گەردوونەو دەزانیت. ویستی پرسیارێکی لی بکات جی بەخۆی نەگریت.

وہلی سائیب بیدەنگیەکەى شیواند و گوتی:

– بۆیە منیش پیویستم بەشوینیکە دور بێ لە خەلکی و کەس نەیگاتى، باشتريشە ئەگەر ئەشکەوتیک بیت لەو ناو شاخانە چل رۆژ خواپەرستى تیدا بگم، وابزانم تۆش دەتوانى لەمەیاندا یارمەتیم بەدەیت.

رەمزی هەستى بەرۆحزلى و بەخۆنازین کرد، چونکە ئەمە یەكەم جارە کەستیک پیویستی پى بیت. لەو کاتەى کە بیری لە شوینی گونجاو بۆ ئەم کارە ناباوە دەکردەو، بى ویستی خۆی گوتی:

– سائیب برۆا بکە دلّم لاتە، دەترسم کارەکان بەو شیوہیەى تۆ دەتەویت بەرپۆه

نهچن، نهگهر کاره که ئاوا ئاسان بێت، نهوا هه رکهس و بهختی خۆی بۆ گه‌یشتن به‌گه‌وره‌ی جنۆکان تا‌قی ده‌کرده‌وه.

سائیب به‌سووک زانی‌نیکه‌وه پیکه‌نی و گوتی:

– گرنگ هه‌نگاونان و پیرینی له‌مپه‌ری ترسه.

– ئه‌ی خۆینده‌که‌ت؟ ناتهوێ ته‌واوی بکه‌یت؟

سائیب له‌وده‌مه‌ی له‌ قۆریه‌یه‌کی جوانی گلینه‌ی چینی چای تێ ده‌کرد، گوتی:

– له‌ پشووی هاویندا جی‌به‌جی‌ی ده‌که‌م، نه‌وپه‌ره‌که‌ی چل رۆژ و هه‌فته‌یه‌که‌م پێویسته، دوا‌ی نه‌وه‌ نه‌وه‌ به‌سته‌زمانانه‌ رزگار ده‌که‌م، که له‌ به‌ندیخانه‌کاندا له‌ په‌لوپۆ که‌وتوون و به‌پێلاوه‌که‌شم سه‌ری سولتانی زۆردار پان ده‌که‌مه‌وه و دادپه‌روه‌ری له‌ هه‌موو شوینان بلا‌وه‌که‌مه‌وه.

پاشان سائیب به‌جوو‌له‌یه‌کی هه‌ستریه‌وه له‌ شوینی خۆی هه‌ستا و هه‌ولی دا وروژانه‌که‌ی بشاریته‌وه:

– ده‌بزانه، چه‌ند مانگی‌که‌ برا گه‌وره‌که‌ میان بردوو و هیچ له‌ باره‌ی چاره‌نووسییه‌وه نازانین. به‌لام توخوا رهمزی با ئه‌م نه‌یینه‌یه‌ له‌ به‌ینی خۆماندا بێت... ده‌بێ شتیک هه‌ر بکه‌ین.

له‌ رهمزی نزیک بووه‌وه و له‌ ته‌نیشتییه‌وه دانیشت، ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌ستی و به‌چه‌په‌ گوتی:

– ده‌توانم چه‌ند رۆژیک لات بمی‌نمه‌وه بێ نه‌وه‌ی که‌سوکارت سه‌غله‌ت بن؟

– بێگومان سائیب. ده‌توانیت چه‌ند هه‌فته‌یه‌که‌ک لاما‌ن بمی‌نیته‌وه، تۆ براده‌رمی.

له‌ خۆشیان له‌ شوین خۆی هه‌لبه‌زییه‌وه:

– زۆر چاکه‌ رهمزی، زۆر چاکه. له‌ گه‌وره‌ترین گرفت رزگار کردم.

رهمزی به‌رده‌وام بوو: نه‌گه‌ر هه‌ر سووریت له‌سه‌ر نه‌نجامدانی بێرۆکه‌که‌ت، نه‌وا له‌و ماوه‌یه‌ی له‌ مالمان ده‌می‌نیته‌وه، ده‌توانین به‌شینه‌یی شوینیکی گونجا‌وه‌ له‌و شاخانه‌ی ده‌وروهر بدۆزینه‌وه.

سائیب برۆکانی لیک نان، به‌ده‌م چاوپیرینی له‌ زه‌وییه‌که‌وه گوتی:

– دوا‌ی وهختی جی‌به‌جی‌کردنی بێرۆکه‌که‌مه‌ت پێ ده‌لێم. ده‌بێ کتی‌به‌که‌ باش بخوینمه‌وه، به‌لام تکای برایانه‌ت لێ ده‌که‌م، با ئه‌م نه‌یینه‌یه‌ ته‌نیا له‌ نیوان من و تۆدا بێت.

جیهانگیر له‌سه‌ر ماینه‌که‌یه‌وه به‌شانازییه‌وه له‌ کورپه‌که‌ی ده‌روانی، وای ده‌هاته به‌رچاو فه‌رمانبه‌ریکی گه‌وره‌ی ده‌زگا‌کانی ده‌وله‌ته. برپاری دابوو دوا‌ی ته‌واوکردنی خۆینده‌که‌ی له‌ قوتابخانه‌ی مزگه‌وتی نه‌وقافی ئایینی له‌ که‌رکووک، بینیریته‌ ویلایه‌تی مووسل، کێ ده‌زانێ، ره‌نگه‌ له‌وێ سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌ به‌ده‌ست بێنیت و بۆ خۆیندنی بالا ره‌وانه‌ی نه‌سته‌نبوولی بکات. ویستی کورپه‌که‌ی له‌و بێرپۆیییه‌ قووله‌ ده‌ربکات و نه‌وه‌ دۆخه‌ بیده‌نگه‌ی هه‌ردووکیانی گرتووه‌ته‌وه بشکینیت: رهمزی وا دوور رۆیشتووی ده‌لێی که‌شتیه‌که‌ت له‌ ده‌ریادا نقوم بووه. غه‌م له‌ گه‌رانه‌وه‌ی هاوه‌له‌ تازه‌کانت ده‌خۆی؟

به‌بێ موبالاتییه‌که‌وه گوتی: به‌لێ بابه.

– گوێی مه‌ده‌یێ کورم. له‌ نزیکترین ده‌رفه‌تدا سه‌ریان لێ ده‌ده‌ین. نه‌وه‌ کات چه‌ندت پێ خۆشه‌ لایان بمی‌نهره‌وه.

رهمزی دیسانه‌وه خه‌یال بریدییه‌وه، ده‌بوو نه‌م هاوینه‌ سائیب سه‌ری لێ بدا، تا‌کو شوینیان دابین بکرایا. لاپه‌سه‌نی رهمزی هه‌راسان کردبوو، که‌چی سائیب سه‌ردانه‌که‌ی بۆ کاتیکی دی هه‌لگرت. چونکه‌ نه‌وه‌ شه‌وه‌ی رۆحیان ئاماده‌ ده‌کرد، سائیب چه‌ندین جار له‌ رووچی نه‌ولیای پرسی، داخۆ کاتی نه‌وه‌ هاتوو هه‌رکه‌ی نه‌نجام بدات؟ هه‌میشه‌ ولّامی «نا»ی وه‌رده‌گرتووه، بۆیه‌ بێرۆکه‌که‌ی بۆ سالی داها‌توو داوا‌خست. رهمزی داوا‌ی خواستنی کتی‌به‌که‌ی لێ کرد، سائیب به‌به‌هانه‌ی نه‌وه‌ی خۆی پێویستییه‌تی نه‌یدایێ، هه‌روه‌ها له‌وه‌ش ده‌ترسا رهمزی له‌ به‌جی گه‌یاندنی کاره‌که‌ ده‌ستپێشکهری بکات. واتا ده‌بێ سێ مانگی دی چاوه‌ری بکات. وای وینا ده‌کرد نه‌مجار له‌ ژووهره‌ چۆله‌که‌یدا له‌ مزگه‌وتی نه‌وقاف ته‌نیا نییه‌ و رۆسته‌می له‌گه‌لدايه. هه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ نه‌خشه‌ی دانا سه‌ردانی دۆلی کفران بکات.

نه‌وه‌ کاتی گه‌یشتنه‌ زێی ئاوه‌سپی له‌وپه‌ری خوارووی دۆلی کفران، رۆژه‌که‌ ئاوا بووبوو. پێگه‌ به‌ردینه‌که‌ تا بلێی سه‌خت و لێژ بوو، کورتترین مه‌ودای له‌ نیوان

پدیده شته که و دهرینه ده تهنگه که ی پروباره که دروست ده کرد. له گه ل پروباره که دا رییان ده کرد، تا گه هیشتنه گوندی بانشاخ، تاریکی خه ریکبوو به سه ر دۆله که دا ده کشا.

بیدهنگی و خاموشی ره شماله که ی گرتبووه وه. شیخو به سروشتی خوی هستی کرد، شتیگ پرووی داوه، هه رچی ره مه زان بوو وای ده بینی ئه وان له سه ر ئه وه ی ماوه به کی زور له سه نجه ق ماونه ته وه رق و خه شم گرتوونی.

له میشکی خویدا هه ندیک قسه ی خوشی هه لگرتبوو، که چی هه ر ئه وه نده ی ئه و دۆخه ی بینی هه موو شتی له بیر کرد. ده می له باوش لیدان بوونه وه، شیخو سه پیری هات که ریمی برای له شوینی خوی جووله ی نه کرد. به لکو خه یالی رویشتبوو وه که ئه وه ی هه ر له ویش نه بی، جار جار به توور به یی سه ری ده جوولاند، ئیتر زانی جنوکه دهستی لی وه شان دووه و تووشی فی هاتووه. لی نزیگ بووه وه و له ته نیشتیه وه دانیش و ماچی کرد. سیمای باوکی هاته به رچاو، که روژی دوی له دایکبوونی روسته م تووشی هه مان حاله ت بوو. هیشتا قه ره جه کان نه هاتوون، ناشکرئ چاوه رییان بکرئ، هیچ نه بی دوی سی مانگ ده رده که ون. وا چاکه یا بچن بۆ لای شیخی به رزنجه، یا خود بۆ لای سه ید جه وادی نه وه ی پیغه مبه ر بچن. مشتومر له سه ر ئه وه کرا کامیان باشترن. زوراب جه ختی له سه ر ئه وه کرده وه له میژه پایان له شیخ بریوه، سه خله تیه دوی ئه م ماوه به بۆ لای بچن.

پاشان به راوردیکیان له نیوان شیخه که ی به رزنجه و سه یده عاره به که دا کرد. هه موویان له سه ر ئه وه کوک بوون سه یده عاره به که خودان شتی له سروشت به در و په رجووی زوره. کوخا زوراب سنجانی سه رپشک کرد، که رای ئه و یه کلاییکه ره وه بیت. ئه میش جه ختی له سه ر بایه خی سه ید جه واد کرده وه، که چه ندین جار بینراوه به حله له ی ئاسمانه وه ده فرئ و عبا که ی به دوا یه وه ده شه کیته وه و ئه وی چوو بۆ لای بی ئومید نه بووه. سه ید جه واد چادریکی له نزیگ گوندی بنعیز هه لدا بوو و له گه ل ژنه که یدا ده ژیا. شیخو بینی ئه مه ده رفه تیکی باشه بۆ ناسینی ده قه ره که و خه لکی دییه که، بریاری دا سپیده ی به یانی روژی دا هاتوو بکه ونه ری. شیخو و ره مه زان چوونه سه ر جیگه که یان، تا خویان بۆ روژی دووه م ئاماده بکن. میرزا

ویستی شتی له باره ی ئه نجامه کانی گه شته که یانه وه بۆ سه نجه ق بزانت. وه لی زوراب به شیوه به کی ناراسته وخو سه رکۆنه ی کرد و وتی ته ندروستی که ریم لای ئه و له پیش هه موو شتی که وه یه و توانای گوینگرتنی هیچ شتیکی نییه. چونکه ئه و موسیبه ته ی به سه ر که ریمدا هاتووه، ئه نجامی ده رگا کرده وه ی دۆلی کفرانه له به رامبه ر ئه و تاوانانه ی سه نجه ق و ده و له ته سته مکاره که یان.

ئیدی میرزا زانی سه به ی به درژیایی روژ به ریگه وه باسی سه فه ره که یان و ئه نجامه کانی ده کن، بویه بریاری دا له گه لیاندا پروات. سنجان وای بینی چوار که س بۆ گوندیکی بچووی و بچن، که سیکیانیشی لی نه بی، کاریکی باش نییه. دوور نییه ناچار بن چه ند روژیکی لی بمیننه وه، بویه پیوستیان به خواردن و نووستنه، تا کو نه بنه بار به سه ر که سه وه. پاشان دانیشتووانی ئه و دییه پی په تی و پروت و قووتن، چاویان له یه کیکه تیکه یه ک نانیان بداتی. زوراب گوئ قولاغی قسه کانی ژنه که ی بوو، سه ری له قاند و گوئی:

- راسته که ی سنجان. تو به میشکیکی روونه وه بیر ده که یته وه، هه رچی ئیمه یین له تاو که ریم میشک له که لله ماندا نه ماوه. پیم بلی چی بکه یین؟

سنجان پیشنیازی نه وه ی کرد، ره شماله که و خواردنی پیوست و چه ند سه رمه ریگ و جی و بان و قاپ و قاچاخ له گه ل خویاندا به رن، چونکه که ریم هیچ نه بی ده بی حه فته یه ک لای سه ید بمیننه وه، هه روه ها پیشنیازی نه وه شی کرد خوشی له گه لیاندا پروا.

زوراب مژیکی له دارجگه ره که ی سه ند و سه ری راوه شاندا:

- راسته سنجان. هه موو ئه وانه ی وتنت راستن. پیواون بی ژن سه رلیشیاوون... چی ده لئی وا ده که یین.

دوی تاویک سه یله که ی خسته لاه و له شوینی خوی هه ستا، داوای لی کردن هه ر له ئیستاوه پیداووستیه کانی سه فه ره که یان ئاماده بکن. میرزا له شوینی خوی راپه ری و گوئی:

- من وا ده چم ره شماله که ده پیچمه وه.

به ره وه ی بنوون، هه موو شتیان بۆ رویشتنه که یان ته یار و ئاماده کرد.

که‌ریم به‌پروونی شته‌کانی ده‌بیست و تیده‌گه‌یی. ئەوه‌شی باش دەزانی ئەم هه‌موو خۆتیکدانه له‌به‌ر ئەوه. هه‌زی ده‌کرد پێیان بۆی به‌م حاله‌ی ئیستایه‌وه زۆر به‌خته‌وه‌ر و کامه‌رانه و نایه‌وێت بۆ هیچ شوینیک له‌گه‌ڵیاندا بچیت. ده‌زانی ئەوان به‌م کاره‌یان ده‌یانه‌وێت جنۆکه‌که له‌گیانی ده‌ربه‌کن. ئەوی زیاتر بیزاری کردبوو ئەوه بوو به‌بان سه‌ریه‌وه بوون و چاوه‌پروانی ئەوه بوو ده‌ورو به‌ری چۆل بکه‌ن و به‌ته‌نیا بمینیته‌وه، تاکو جنۆکه فه‌ی بۆ و بیاته جیهانه ئەفسووناویه‌که‌یه‌وه. به‌هه‌موو هه‌ولیکیه‌وه ده‌یویست شتیک بلیت، لێیان بپارێته‌وه برۆن و لێی گه‌رین، بۆ سوود بوو. شته‌کان به‌لایه‌وه جیا بوون له‌گه‌ڵ به‌ر له‌و شه‌وه‌ی بۆ یه‌که‌مین جار به‌فه‌ی و بوونه‌وه‌ره عاجباتیه‌کان بگات. هه‌موو شته‌کان لای ئەو به‌په‌راویزی پڕشنگدار و په‌نگی تابانییه‌وه چون چوری شیر ئاوا سپی و دیو دیار بوون. دوا‌ی ئەوه‌ی هه‌موویان رویشتن و ئەو هه‌را و زه‌نا وه‌رسکه‌ره‌ی نایانه‌وه‌نما، له‌ نوێنه‌که‌یدا مایه‌وه، شته‌کان ورده ورده ده‌گۆران. جنۆکه فه‌ی به‌ئاسپایی و به‌خه‌نده‌وه هات، سه‌یری ئەملا و ئەولای ده‌کرد، تا دێنیا بۆی که‌سی لێ نییه. به‌ته‌نیشتییه‌وه دانیشتن و قه‌زه زه‌رده ئالتوونیه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی گرمۆله کردبوو و له‌ چاوه‌ په‌شه‌ کزه‌کانی ورد بووه‌وه و به‌توندی باوشی لێ دا. له‌و ساته‌دا هه‌ستی به‌خۆشیه‌کی په‌های وا کرد، که پێشتر به‌خۆیه‌وه‌ی نه‌بینیوو. وای ده‌زانی له‌و به‌هه‌شته‌دا، که زۆری له‌سه‌ر بیستبوو. ئەم خوده‌ش خودی دووه‌مه، که له‌ دوا‌ی مردن له‌ جه‌سته‌وه ده‌رده‌چیت. دیاره له‌و شه‌وه‌دا مردوووه و ئەمه‌ش رووحیه‌تی وا له‌و دنیا‌یه‌دا به‌(فه‌ی)ی په‌ری گه‌یشتوووه. به‌مه‌ش یه‌کسه‌ر چوو به‌هه‌شته‌وه، بۆ ئەوه‌ی به‌دۆزه‌خدا تیه‌په‌ریت. چونکه رۆژیکیان مامۆستا گوتی: بنیاده‌م چه‌نده پاک بێت، هه‌ر ده‌بۆ به‌دۆزه‌خدا په‌ت بێت.

لێ ئەم پێویستییه‌ی بۆ چییه؟ ئەو پێشتر هیچ کاریکی خراپی نه‌کردوووه، ئەو تانه‌ۆ سات به‌ساتی ئەو شه‌وه‌ی له‌ یاده، ئەو له‌ جیهانه تایبه‌ته‌که‌ی خۆیدا ده‌ژیت، نایه‌وێت لێی ده‌رچۆ. باشی ده‌زانی له‌ دانیشته‌که‌یاندا چیان گوت، زانی ده‌یانه‌وێت بیبه‌ن بۆ لای یه‌کێک، تا له‌م جیهانه جادوویییه‌ ده‌ریه‌نیت، ده‌یویست بۆی نایه‌وێت بۆ ئەو، ویستی جووله‌یه‌ک بکات تا تێیان بگه‌یه‌نیت، وه‌لێ به‌په‌چه‌وانه‌ی بیر تیژی و دل‌ه‌ گه‌رمه‌که‌یه‌وه، نه‌یده‌توانی و هێزی له‌به‌ر برا بوو، مجرۆ و له‌ په‌ل و پۆکه‌وتبوو.

به‌لایه‌وه فه‌ی هه‌موو شتیک بوو، چونکه به‌بوونی دنیا‌ی گرتبووه‌وه، جارێک ده‌ستی له‌ مل ده‌کرد و جارێکی به‌نیمچه رووتیه‌وه سه‌مای بۆ ده‌کرد. دوا‌ییش خۆی ده‌خزنده جیه‌که‌یه‌وه و هه‌ستی به‌هه‌ناسه‌ی گه‌رمی ده‌کرد چون قوڵی به‌خوینه‌که‌ی ده‌دا. ئەوی مایه‌ی سه‌رسوورمان بوو هه‌رکه فه‌ی ده‌رده‌که‌وت خۆر ئاسا تیشکی داویشتن. تاریکی نه‌ده‌ما و هه‌موو شته‌کان له‌ تۆپه‌لێک رووناکیدا نوقوم ده‌بوون. کاتیک بیده‌نگی هه‌موو شته‌کان ده‌گرێته‌وه، خۆی له‌ زه‌وی ئازاد ده‌کا و له‌ شیوه‌ی تارمایی به‌ئاسماندا ده‌چیت و به‌ده‌سته سافه ناسکه‌کانی ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا دوا‌ی بکه‌وێت. ئەویش به‌جووله‌یه‌ک نازانی چون، ده‌رده‌په‌رێ تا پێی بگات، له‌ قوولایی ئاسمان و له‌ نیوان ئەستیره‌کاندا وێڵ ده‌بوون. له‌و شه‌وه‌ی که هه‌رگیز یادی ناچیته‌وه، دیسانه‌وه هاته لای و ویستی یارمه‌تی‌ی دا و داوا‌ی لێ بکات له‌وینده‌ر نه‌مینێ، به‌لکو بچیته‌وه مال، چونکه ژنه‌که‌ی و منداله‌کانی چاوه‌روانین. ئەویش به‌پیداگرته‌ی زۆره‌وه دێنیا‌ی کرده‌وه، نایه‌وێت بۆ هیچ شوینیک دی بچیت. به‌لکو ده‌یه‌وێت له‌و بۆ بمینیته‌وه، له‌و ئەشکه‌وته‌ی ده‌روانیته سه‌ر رووباری ئاوه‌سپیی. که‌چی ئەو به‌رده‌وام داوا‌ی لێ ده‌کرد بروات، ته‌نانه‌ت بوونه‌وه‌ره عاجباتیه‌کانی ده‌روبه‌ریشی داوا‌ی رویشتیان لێ ده‌کرد. هه‌رچی ژنه خێوه مه‌مک زله‌که بوو له‌ چا و ون بوو، چونکه نه‌یده‌توانی به‌سه‌ریدا زال بێت. فه‌ی پێی گوت:

– ئەو ژنه جادووگه‌ره نه‌عه‌تیه‌ بۆ به‌ده‌سته‌ینانی ئینکه‌به‌ری له‌گه‌ڵدا ده‌کرد. لێ ئەو توانی بیبه‌زینێ و بۆ یه‌کجاری له‌ دۆلی کفرانی بره‌تینێ.

که‌ریم زۆری له‌ دلا بوو پێی بۆی، لێ زاری هه‌لنه‌ده‌هات، که‌چی چی له‌ دلدا بوو فه‌ی پێی ده‌زانی، ده‌یزانی ئاواتی ئەوه‌یه بیخواریت، تا بیکاته باشترین ژنی خۆی، ته‌نانه‌ت ئاماده‌یی تیا‌دا بوو ده‌ست له‌ ژنه‌که‌ی به‌ردات، هه‌رچی فه‌ی بوو دێنیا‌ی کرده‌وه ئەو داخوارییه‌ی گه‌لێک زه‌حمه‌ته و نایه‌ته دی. ئەگه‌ریکو ئەو خواسته‌ی به‌دی هات ئەوا بۆ یه‌کجاری له‌ جیهانی زه‌وی گوم ده‌بیت و تا ناکۆتا وێڵ و سه‌رگه‌ردان ده‌خولیته‌وه، سه‌ره‌پای ئەمه‌ش که‌ریم داواکه‌ی دووباره کرده‌وه، ئەو ئاماده‌یه له‌ پێناویدا به‌رگه‌ی هه‌موو شتی بگریت.

– نا که‌ریم، نا. شتی وا نابیت. من رێگه‌م پێ نه‌دراوه شوو به‌بنیاده‌می سه‌ر زه‌وی

بکهم، لی بهردهوام سهرت لی ددهدم.

بهناسکییهوه ئه‌مه‌ی گوت، پاشان وه‌کو بلیسه‌یه‌ک له قوولایی ئاسماندا ون بوو.

که‌ریم ده‌یزانی ئه‌گهر سه‌به‌ینی بیبه‌ن بۆ لای ئه‌و سه‌یده، ئیتر له ژیانیدا کچه جنۆکه‌که نابینیته‌وه، هه‌رچی فه‌ی بوو، ئه‌وی لئی ده‌ترسا سه‌ید جه‌واد و دارعه‌سا ئاسنینه‌که‌ی بوو، ئه‌وده‌می رای ده‌ه‌شاند.

ئینجاش ئه‌رخانی کرده‌وه، به‌رده‌وام سه‌ری لی ده‌دات، به‌و مه‌رجه‌ی ئه‌و له بیرى نه‌کات. هه‌روه‌ها پیتی گوت خه‌لکی دۆلی کفرانی یه‌ک به‌یه‌ک خۆش ده‌وێ. هه‌رچه‌نده ئه‌وان هه‌ر له ئه‌زه‌له‌وه ئه‌و بیروباوه‌ره‌هه‌له‌یه‌یان لا رواوه، که ئه‌و جادووه‌گه‌ریکی سه‌ر به‌گۆبه‌نده، بۆ ئه‌وه دیت تاکو رۆحی کۆرپه‌کانیان ببات، که‌چی ئه‌و بۆ ئه‌وه دیت، تا خۆشنوودی بۆ منداله‌کانیان بخوازێ و دژ به‌رووحه شه‌رخوازه‌کان، ئه‌وانی له دۆلی کفران بلاو بوونه‌ته‌وه، هیزیان پی به‌خشیت.

- ئیستا‌کانیش ده‌بی برۆم که‌ریم، له شوپنیک ژنیک له‌سه‌ر رۆژ و مانگی خۆیه‌تی، به‌ده‌ست ژانه‌وه ده‌تلپته‌وه، ده‌بی بگه‌م پی، تا له ئازاره‌کانی که‌م بکه‌مه‌وه و خۆشنوودی بۆ منداله‌که‌ی بخوازم، به‌ر له‌وه‌ی روه‌حه به‌دغه‌ره‌کان بگه‌ن پی و منداله‌که‌ی به‌ن.

که‌ریم ویستی بیگریت تا نه‌روات، لی ئه‌و شه‌به‌نگ ئاسا ده‌رپه‌ری و له تاریکیه‌ ئه‌نگوسته چاوه‌که‌دا تیشکی په‌خش کرد.

دوای ئه‌وه‌ی تاقیکی ته‌واو به‌رپه‌گه‌وه بوون و ناو به‌ناو پشوویان ده‌دا، له کوخته‌کانی گوندی بنعیز نزیك ده‌بوونه‌وه. چادره ره‌شه‌که‌ی سه‌ید جه‌واد هیند له گونده‌وه دوور نه‌بوو، گۆرپیک له نزیکیانه‌وه حایله‌که‌ی به‌به‌رد هه‌لچنرا بوو، له ناوه‌راستییه‌وه لای سه‌ری گۆره‌که پارچه په‌رۆیه‌کی سه‌وز به‌داریکه‌وه ده‌شه‌کایه‌وه. رۆژه‌که له‌وه‌ی روه‌باری رۆخانه‌وه، که تیشکه زپینه‌کانی له‌سه‌ر روه‌باره‌که په‌نگیان ده‌داوه، به‌ره‌و ئاوابوون ده‌خزا. خه‌لکی گوند ئافره‌ت و مندال و پیاویان، ئه‌وانه‌ی نیشانه‌کانی کلۆلی و نه‌داری به‌سیمایانه‌وه دیار بوون، به‌لاپه‌سه‌نییه‌وه له‌و کاروانه بچووکه‌یان ده‌روانی، که به‌ره‌و چادره‌که لای دا. زانیان ده‌بنه‌میوانی سه‌ید. له‌و کاتی ده‌نگیان له سه‌گه‌ل هه‌لبه‌ری، سی زه‌لام به‌ئاقاری چادره‌که هاتنه‌ پیش،

سه‌گه‌کانیش هتور بوونه‌وه، کلکیان له ناوگه‌ل نا و به‌ره‌و کوخته‌کان گه‌رانه‌وه. یه‌کی له زه‌لامه‌کان کونده‌به‌ک ئاوی به‌ده‌سته‌وه بوو، هه‌رکه سه‌ید بینی، به‌ده‌نگی به‌رز گوتی:

- خوا ده‌ست به‌بالته‌وه بگرێ، کورم.

به‌پیاده‌یی به‌ره‌و لای سه‌ید هاتن، ده‌ستیان ماچ کرد، ئه‌ویش سه‌ریانی ماچ ده‌کرد، لیویشی ده‌جوولای بی ئه‌وه‌ی لئی تیبگه‌ن. هه‌رچی که‌ریم بوو به‌سه‌ر پشتی ماینه‌که‌یه‌وه بوو، عانی شیخۆ ویستی یارمه‌تی بدات، سه‌ید له‌گه‌ل نزیکبوونه‌وه‌یدا له که‌ریم، هاواری کرد:

- لئی گه‌رێ، لئی گه‌رێ.

هه‌مووان بیده‌نگ بوون. سه‌ید جلیکی سپیی له‌به‌ردا بوو، قوماشیکی سه‌وزی له‌سه‌ری پتچا بوو، مل و گوپییه‌کانیشی داپۆشیبوو، چرچی و لۆچه‌کانی ده‌موچاوه ره‌شته‌اله‌که‌ی ئه‌وه‌یان ده‌گه‌یاند ته‌مه‌نی له سه‌رووی شه‌ست سالییه‌وه بیت. سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش دوو چاوی تیژ و به‌هیز له ژیر برۆ چر و پره‌کانییه‌وه بوون، ده‌تگوت چاوی بازن. به‌سه‌ری به‌رز و بلندییه‌وه به‌رامبه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی که‌ریم وه‌ستا. هه‌مووان به‌ترسه‌وه لێیان ده‌روانی، چاوی له چاوی که‌ریم بری، که‌ریم له‌و کاتی ره‌شماله‌که‌ی وه‌کو پنتیکی ره‌ش له ئاسۆدا بینی، له دلی خۆیدا هه‌ستی به‌گۆرانی شته‌کان کرد. هه‌ر له‌وه‌مه‌ی بانشاخیان جی هیشت، فه‌ی به‌دوایانه‌وه بوو. که‌ریمیش به‌دریژی کات چاوی لی بوو چۆن به‌بان سه‌ریاندا وه‌کو په‌له هه‌ورپکی سپی مه‌له ده‌کات و به‌بیده‌نگی قسه‌یان ده‌گۆرپیه‌وه. وه‌لی هه‌ر ئه‌وه‌ندی له دووره‌وه چادره‌که به‌ده‌رکه‌وت، جنۆکه‌که جووله‌ی عه‌نتیکه‌ی ده‌نواند، چون به‌ده‌ست وه‌زه‌نیک تونده‌وه بتلپته‌وه، ئاوا پیچی ده‌خوارد، بی ئه‌وه‌ی مائئاوایی لی بکات، له چاو ون بوو. شته‌کان تیشک و په‌نگه ئه‌فسووناوییه‌ په‌نه‌انه‌کانیان له ده‌ست ده‌دان. کاتی سه‌ید دیقه‌تی چاوانی دا، که‌ریم له دووره‌وه جنۆکه‌که‌ی به‌دی کرد، ده‌یویست شتیکی پی بلیت.

سه‌ید هاواری کرد: داوه‌زه که‌ریم.

که‌ریم ئاگای له خۆی نه‌بوو، جووله‌ی نه‌کرد. سه‌ید ئاورپکی له چادره‌که دایه‌وه و

گازی ژنه‌که‌ی کرد:

- شه‌مسه دارعه‌ساکه‌م بۆ بیینه.

هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ژنه‌که‌ی به‌جلی ره‌شییه‌وه به‌دارعه‌ساکه‌وه هات، که‌ریم له‌سه‌ر پشتی ماینه‌که به‌ته‌کانیک خۆی گه‌پانده لای سه‌ید و به‌له‌رزینه‌وه که‌وته ده‌ست ماچکردنی. سه‌ید به‌توندی گرتی و سه‌ری ماچ کرد. هه‌رچی ژنه‌که‌ی سه‌ید بوو دارعه‌ساکه‌ی توور هه‌لدا و که‌وته هه‌له‌ه‌له‌ لیدان و داوای له‌ میوانه‌کان کرد بچنه ژووره‌وه. سی زه‌لامه‌که‌ی گوندی بنعیزیش به‌دهنگی به‌رزوه سه‌لاواتیان لای دها و له‌ بازنه‌یه‌کی به‌تالدا به‌دهوری سه‌یددا ده‌سوورانه‌وه. سه‌یدیش له‌گه‌ل که‌ریمدا به‌یه‌ک ده‌نگ له‌گه‌ل ئه‌وانی دیدا: الله‌ حی، الله‌ حی... بیان ده‌گوته‌وه. هه‌نده‌ی نه‌برد زۆراب و ره‌مه‌زان و شیخۆ و میرزاش خۆیان کرده ناو ئه‌لقه‌ی زیکره‌که‌وه. کاتی خه‌لکی گوندیش خۆیان پیتدا کرد، سه‌ید ده‌ستی راستی به‌رز کرده‌وه و ده‌ستی چه‌پیشی خسته ملی که‌ریم و گوتی:

- برۆنه ژووره‌وه، ئه‌مرۆ هه‌مووتان میوانی پیغه‌مبه‌رن دروودی خوای له‌سه‌ر بی.

شیخۆ چاوه‌روانی ئاماژه‌ی باوکی نه‌کرد، به‌لکو گرتی به‌نزیکتین کاورد و له‌ ژیر پی سه‌یدی دا به‌عه‌ردا، به‌ر له‌وه‌ی ره‌مه‌زان دووهم کاوڕ به‌زه‌ویدا بدات، شیخۆ یه‌کی دییشی سه‌ه‌ربری. هه‌رچی میرزا بوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی قۆلی زه‌لامیکی گرت بۆ یارمه‌تیدان پرووی ده‌می له‌ زۆراب کرد و گوتی: من ده‌بی بچم ره‌شماله‌که‌ هه‌لده‌م، چونکه چادره‌که‌ی سه‌ید به‌شی ئه‌م میله‌ته ناکات.

زۆرابیش پشکداریی کرد و تازه‌ بروای به‌وه کرد که‌ بینی، گوتی: ره‌شماله‌که دامه‌زرینه میرزا، له‌ شوینتی باش دای مه‌زرینه، چونکه بۆ هه‌تا هه‌تا لی‌ره ده‌میتیته‌وه.

ناگه‌هان شه‌و داهات و هه‌موو شته‌کان بوون به‌تاریکه شه‌و، خواردن ئاماده‌ کرا، به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست به‌خواردن بکه‌ن، گویتیان له‌ سمی ئه‌سپ بوو نزیك ده‌بوونه‌وه. هه‌نده‌ی پی نه‌چوو روسته‌م و قادر و عه‌باس به‌دیار که‌وتن، شوینه‌واری ماندوو‌یه‌تی و نیگه‌رانی به‌روویانه‌وه ده‌بینرا، زۆراب و شیخۆ و ره‌مه‌زان سه‌یری یه‌کدییان کرد، زۆراب خۆی شیلولو نه‌کرد، ده‌ستی بۆ خواردنه‌که درپژ کرد و گوتی:

- ئای له‌م سی شه‌یتانه. به‌ته‌نیا لی‌مان ناگه‌رین.

به‌ر له‌وه‌ی بچن بۆ لای که‌ریم، شیخۆ مژده‌ی چاکبوونه‌وه‌ی پی دان، پاشان داوای لی کردن به‌ر له‌وه‌ی بۆ نک که‌ریم بچن، برۆن ده‌ستی سه‌ید جه‌واد رامووسن. ئه‌وان هیچیان له‌ مه‌سه‌له‌که نه‌ده‌زانی. چونکه دوینتی ئیواری کویخا زۆراب یه‌کسه‌ر ناردنی بۆ ئاشخانه‌که، بی ئه‌وه‌ی به‌یلت بینه ره‌شماله‌که‌وه. کاتی ئه‌مرۆ دره‌نگ له‌ خه‌و رابوون به‌مه‌سه‌له‌که‌یان زانی.

زۆراب له‌ سووچیکی ره‌شماله‌که‌وه به‌ته‌نی له‌گه‌ل شیخۆ و ره‌مه‌زاندانان دانیشت و پی گوتن ده‌بی که‌ریم بۆ حه‌فته‌یه‌ک له‌ ژیر چاوه‌دیری سه‌یددا بمیتیته‌وه و پیوسته شه‌و و روژ به‌دیارییه‌وه بیت، چونکه دوور نییه ئه‌و جنۆکه‌یه غافلیمان بکا و جاریکی دی بچیته سه‌ریه‌وه.

دلنیاشی کردنه‌وه بابته‌ی جنۆکه فه‌ی ساناترین حالته، چونکه گه‌نجه‌که جوانی جنۆکه‌که‌ی ناخی ده‌بیا، کاری رزگاربوون له‌ جنۆکه‌ش هیند ئالۆز نییه. به‌ختیشی یار بووه خێو، یاخود شه‌یتان خۆی ده‌ستی لی نه‌وه‌شاندوووه، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات ده‌ست و پی تووشبووه‌که به‌زنجیر به‌سه‌ترینه‌وه و دارکاریه‌کی باش بکریت. چون فریشته‌یه‌ک بیت له‌ ئاسمانه‌وه دابه‌زیبیت، ئاوا به‌چاوی ترسه‌وه لی‌یان ده‌روانی. زۆراب ئه‌رخاینی کرده‌وه ده‌ستپیک به‌ته‌ما نه‌بوو په‌راگه‌نده‌ی ئه‌م شوینه‌ بن و له‌سه‌ر خواستی ده‌وله‌ت لی‌ره گوند بنیات بنین، وه‌لی ئیستا گه‌لی خۆشحاله به‌وه‌ی دوا دوا‌یی ژیان‌ی له‌ نزیك نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ده‌گوزهرینتی. سه‌ید جه‌واد بریاره‌که‌ی له‌ خه‌لکی گونده‌وه بیست، که‌ چه‌نده خۆشحالن به‌ هاتنی کویخا زۆراب، زۆریشی پی خۆش بوو ناوچه‌که ئاوه‌دان بووته‌وه، چونکه له‌ پیندا چۆل و هۆل و وشک و برینگ بوو. ئه‌وه‌شی گوت جیهانگیری ناره‌سه‌ن هه‌رماسیکه بۆ خۆی و ئه‌م به‌سته‌زمانانه وه‌کو مانگای به‌له‌نگاز ده‌دۆشرین، ئه‌مانه شه‌و و روژ ره‌نج ده‌دن، که‌چی نانی شیوانیشیان تۆله‌که‌یه. ئه‌وان له‌و دوو روژه‌ی له‌وی بوون له‌ زۆر شت گه‌یشتن.

جیهانگیر به‌ر له‌ چه‌ند سالتیک هه‌ندیک گه‌نم و جۆی به‌قه‌رسیلی به‌قه‌رز پی دابوون. دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند سالتیک به‌هۆی بی بارانییه‌وه نه‌یان‌توانی له‌ کاتی خۆیدا قه‌رزه‌کان بده‌نه‌وه، ئیدی سووده‌که‌ی سه‌رده‌که‌وت و زیادی ده‌کرد، به‌ده‌ستی

جیهانگیرهوه بوونه پەند و لەوار و یۆخیان نیشت. لە دەقەرە سەختەکەى ئەودىو دۆلى کفرانەوه، کە هیچی لى ناروئى، گواستنییهوه بۆ ئیروکانى. چونکە ئەمانیش بەپەلەى یەكەم شوانکارە بوون و لە بارەى کشتوکالەوه کەم شارەزا بوون، نەیانتوانى ئەم زەوییه بەرپێژەوانە، کە چەند جۆگەیهک لە پۆخانهش بەناویاندا دین، بەرەم بێن.

رەمەزان بەچاپەزىكى چینی چای تى دەکرد، کاتى خۆى جیهانگیر بەکوێخا زۆرابى بەخشیبوو، بەوردى دىقەتى ئەو شلە سوورە ئامال خەنەبىیهى دەدا، زۆراب بەدەستى ئاماژەى بۆ چاپەزەکە کرد و رووى قسەى لە دەمسپى گوندەکە نا، کە بەهاپۆ ناویان دەبرد، دواى ئەوهى لە سەرە گەورەکەى ورد بووهوه، دەتگوت کەللهى بارگىرى نامۆیه، گوتى:

– ھاپۆ تماشاکە. ئەم قۆرییه دەبىنى؟

ھاپۆ سەرى رەزامەندى لەقاند و سینگە کراوه تووکنەکەى خوراند و گوتى:

– بەلئى.

– ئەمە دياربىیه کە لە جیهانگیرهوه، بەر لە سى رۆژ بۆى نارووم. ئەم شلە شیرینە بەتامەش کە پىی دەلین چا، ھەر ئەویش لەگەل قۆرییهکەدا بۆى ھەوالە کردووم. دەزانى ھاپۆ جیهانگیر بەپارەى کى ئەم شتانەى کریون؟

ھاپۆ ریشە ناقۆلاکەى خوراند و گوتى:

– ھەلبەت بەپارەى خۆى.

زۆراب پەنجەى دۆشامژەى بەسووتکەى دارجگەرەکەیدا ھینا و گوتى:

– نا ھاپۆ. بەپارەى خۆى نییه. بەپارەى ئیوه و ئەوانەى قازانچ و سووى حەرامیان لى دەسەنیت.

پاشان چاوى لە چاوى رەمەزان و شیخۆ و میرزا برى و بەسەرکەوتنەوه گوتى:

– ئەمەیه جیهانگیر. ئەم دەماغسزە و دەزانیت بەپارە و زۆرزانى دەتوانى بەریشى ھەمووان پىبکەنیت. بى ئاگایە لەوهى فىل لە وستر بەھیزترە. بەھەرھال ھاپۆ، قەدەر لەسەر ئەم پەلە زەوییه لەگەل ئیوهدا کووى کردینەوه و وى چى ئەمە لە

خۆشبەختى ئیوه و ئیمە بیت. لە کووى حالەتەکاندا لە تالە باشى جیهانگیر نییه. پىوھندى لەمیان ھەردوو لا توند و تۆل بوو، رىککەوتن چەند و چوویان لیل جیهانگیردا ھەبى، لى بەئاگادارىیەوه و پىراى بجوولینەوه. کوێخا زۆراب گفتى پى دان ھەموو قەرزەکانیان بداتەوه، تا بۆ یەكجارى لە جیهانگیر پزگار بن. خەلکى دىیهکە کوێخا زۆرابیان بەباوکى رووحى خۆیان دادەنا. لە بەردەم سەید جەواد بەلیناندا لە ھەموو شتێکدا یارمەتى بەدەن و ھاوکارى بکەن.

ھەروەھا بریاریان دا دەست بەبنیاتنانى گوندە تازەکەیان بکەن و دەمودەست زەوییهکانیان وەرد بکەن، تا پایزى داھاتوو تۆوى بکەن. سەید جەواد خۆشحالىیى خۆى بەو رەوشە دەربىرى و مژدەى پى دان خەونى بەپىغەمبەرى باپىرییەوه دیتوو و بەدەستى خۆى دەقەرەکەى ئاوپرژین کردووه. خەونەکەى وا لىکدایەوه کەوا نیشانەى خىر و بەرەکەتە. پاشان دەستى لەسەر سکى دانا و گوتى:

– خوا تەمەنت درىژ بکا کوێخا زۆراب، بەراستى تىرت کردین.

سەید جەواد چەند مانگىک بوو گوشتى بەھەناودا نەچووبوو، دوا جار لە زستاندا بوو پىرەژنىک لە دوورە دىیهکەوه بەکەلەبايیکەوه ھاتبوو، داواى نوشتەى بۆ کچە نەزۆکەکەى لى کرد. گوشتاوى کەلەبابەکە لیل مشتى برنج لەو رۆژى زستانەدا جادوو ئاسا لە گەدە بەتالەکەیدا ون بوو. ئا ئەوھتا نووکەش خۆى و خەلکى گوند سى رۆژە لە جیژندان.

– خوا بتپاريزى کوێخا زۆراب. ھەزار جار خوا دەست بەبالتەوه بگرى. ئەم ھەموو ماوھىە لە کىندەرى بووى. گوشتاوى بەرخ، نانى گەرم، برنج، ساوەر، چا، قاوہ، تووتن... خوا زیادى بکا و بەرەکەتى تى بخات.

کاتى سەید جەواد لەگەل کەرىمدا چوونە چادرەکەوه و خەلکى گوندیش بەرەو مال بوونەوه، میرزا لە شوینەکەى خۆیدا وەنەوزى دەدا، ھەرچى کورەکان و سنجان بوون لە گووشەپەکى قامىشبەندى رەشمالەکەوه راکشابوون. زۆراب و رەمەزان و شیخۆ مانەوه. رەمەزان نىگای پرسىار ئامىزى لە رووخسارى زۆراب و شیخۆ برى، گرژبىیەوه و بەشپۆھ گائتەجاربىیەکەىوھ گوتى: وا بزائم حەفتەپەکە بۆ یەكەم جارە بەتەنپىن، چى دەلین بەم بۆنەپەوه چاپەک ئامادە بکەم؟

شیخۆ چون پېشبینی ئەو قسەییە لى کردبیت، له شوین خۆی هەلستا:

- من چایەکه دەکم، تۆش دەتوانی تیر و توانجمان تى بگری، چونکه هەفتەیهکه لى بى بەشین.

زۆراب لەو دەمی پستی دایە بالیفەکهو و جى خۆی خۆش کرد، هەلدايى:

- بەو جوولە بى برانەو هیهى سى رۆژە رەشمالەکهمانى گرتوو هتەو، وا دەزانم له فەرمانگەى قايمقام له ناوهندى سەنجەق. من بەم شيوە ژيانە رانەهاتووم.

رەمەزان گوتى: هەرچى من و شىخۆ بەگین مینا قەرەجمان لى هاتوو، له ماوهى هەفتەیهکدا نیوهى دنیا مان بينى.

شىخۆ بى ئەوهى چاويان لى بکات، بەچاپەزەکهو سەرقال بوو، دەيخستە سەر ناگرەکه، وتى:

- ئەوى ريش بەيلایتهو، دەبى شانەشى بۆ هەلگريت. ئيمە هەر له سەرەتاوه بریارمان دا فەرمانەکه وەر بگرين، منيش نازناوى بەگ هەلگرم، بمانەوى و نەمانەوى بەقايمقام و یوزباشى و جيهانگيرى خالمانەو پەيوەست بووين. دەبى بزانی چۆن له نيو ئەمانەدا هەلسوکهوت بکەين.

رەمەزان بەتەوسەو گوتى: ئەدى بۆ قۆلچى و گەرەبیتە فەندیت بىر چوون؟

شىخۆ بە دەم ریکخستنى پيالەو گوتى:

- دنيا گۆراوه. بۆیه دەبى ئيمەش بگۆرین.

- بەللى کورەکه شىخۆ بەگ، راستە دنيا گۆراوه. کى بروای دەکرد ئەم رەشمالە لەوديو چىای مازووخواو دەگوزریتەو بۆ دۆلى کفران و لەویشەو بۆ ئەم پارچە زەوییه؟ ئەى بەعەقلى کيدا دەچوو ئيمە لهگەل جيهانگيردا مامەلە بکەين و چا بخۆينهو؟ ئەگەر قەدر ئيمەى گەياندبیتە ئیره، دەبى وای لى بکەين له دۆلى کفران جوانتر بىت. هەموو شتەکان وەکو خەون دینە بەرچاوم، چەندم حەز دەکرد ناله گورگەى باپیره گەرەمان لەم شوینەدا بمانبينى.

رەمەزان بەلاقرتیهو گوتى: بەراى تۆ قايل دەبوو رەشمالەکه بگاتە ئیره؟

زۆراب ناماژەى بۆ میرزا کرد، که پرخەى بەرز بوو بوو هەو:

- له میرزا ئاغاى خودان رەشمال بپرسە، وەلام لای ئەو.

ئەو دەمی شىخۆ چای هینا، رەمەزان له شوین خۆی راست بوو هەو و گوتى:

- واز له میرزا بینه زۆر شەکهتە. بەدریژايى رۆژ بەتەنى گوندەکهى شىخۆ بەگى دروست کرد.

زۆراب لهگەل چای هاتندا دانیشت و گوتى:

- قور بەسەر ئەو گوندەى میرزا بنیاتی دەنى، ئەو تەنیا هەلدان و هەلوەشانەو هى رەشمال فير بوو.

کاتیک رەمەزان چایەکهى هەلقوراند، میتشكى ساف بوو:

- برايان. لەو رۆژى هاتووینەتە ئیره، مەسەلەیهک هیه میتشکم دەکرۆژیت، رینگەم بەدن با بۆتانی روون بکەمەو، من له پرسىارەکه مەدا شوخى ناکەم.

شىخۆ باش دەيزانى دەبەو پت دەرگایەک بۆ قەشمەرى بخاتە سەر پشت، چونکه ئەو هەفتەیهکه بوى ریک نەکەوتوو سوعبەتیک بکات، گوتى:

- فەرموو مامە رەمەزان. ئیستا هەر خۆمانين و دەتوانين هەموو قسەیهک بکەين.

- دەلیم ئەم سەید جەوادەى من بروام بەتوانا مەزنەکانى هیناوه، بۆ سوود لەم توانایەى وەرناگرى، تا پئويستىیهکانى خۆى پى دابین بکات؟ ئەو تا کابرا وا له برسە دەمرى و ئاتاجى بەپۆشاک و پیللو و نوینی باشە بۆ نووستن...

زۆراب قسەکهى پى برى:

- رەمەزان، وتان دەتوانين هەموو شتیک بلین، لى سەید جەواد بکەیتە بابەتى گالته چارى، ئەوا رینگەت پى نادرى، غەزەبى پیغەمبەرمان بەسەردا مەبارینە.

رەمەزان ویستی شتیک بلیت، شىخۆ قسەکهى پى برى:

- کابرا ئەگەر بیهو پت دەتوانى بەخۆشگوزەرانى بژیت، لى ئەو کات ئەو پەرچوو هى بەچاوى خۆمان بینیمان، له دەست دەدات.

تووله ریگه سهخت و دژوارهکه، دهپروانییه سهر ههزار بههزاریک نهوسهری دیار نهبوو، دامینی چیا بهرزهکهی دهبری و له هه موو لاه بهتاریکی دهره درابوو. له هندی شوین دهبوو بهزگه خشکی پروات. گهیشته شوینیک وایزانی گهیشته نهوسهری ریگهکه و تهنیا ههنگاویک بنیت دهگاته پیدهشتهکه. ناچار بوو جاریکی دی بهزگه خشکی پروات و دست بهدوا تاشه بهردهوه بگریت، کهچی ههر هیندهی دهستی پیوه گرت لیژ بووهوه و چهندين بهردی دایه پیش خوئی، وایزانی خویشی لهگه ل بهردهکاندا تلور بووهوه، لی خوگرتنی بهدهوهنه بهروویهکهوه له کهوتنی رزگار کرد. دهبوو نهجاریان تونیلکی دریزی چیاکه بپریت. زور بهزحمهت خوئی خشاندا، خهریکبوو ههناسهی له بهر دهبریا. ههنديک جار تونیلکهک واتهنگ دهبووهوه نهیتوانی بهزگه خشکیش پروات. بیری بو سهدیه عارهبهکه و شیخی بهرزنجه چوو، هانای بو بردن و پر بهدم گازی کردن، وه لامیان نهبوو، پاشان بیری بو کچه جنوکهکه چوو، نهویش بهدرنهکهوت. دواي قهیریک بههه موو دهنگییهوه بانگی کرد: شیخی بهرزنجه. تاوی دایه خوئی و شوینه تنگهکهی بری، لههیکرا خوئی له نهشکهوتی جنوکهکهدا بینیهوه، که دهپروانییه سهر ناوهسپی. ههناسهیهکی قولی هه لکیشا، جنوکهکه بهجله دریزه سپییهکهیهوه لهسه رۆخی رووبارهکه ویتستا بوو، قزّه زهردهکهشی بهسه شانیهوه له ژیر تریفهی مانگهکهدا دهبریسکایهوه، بهغهم و گلهیییهوه چاوی تی بریبوو. له شوین خوئی بهسه رسامی رهق وهستا بوو، بیدهنگ، بووبوو به بهرد، چهپهساو، نهیزانی چهنديک ناوا مایهوه. دهنگیک له ناخییهوه پیی دهگوت ههتا ههتا بهم ناوایه دهمنیتتهوه و باشتهر فزه نهکا و له حزووری نهه جنوکه ریسوا کراوهدا زار هه لئه هینیت. ریسوا؟ له بهر چی؟ کی ریسواي کردوه؟ دهبی لهم جیهانهدا یهکیک ههبی بتوانیت نهه جنوکهیه ریسوا بکات؟ دهنگوت تاپویهکه و پروناکیی لی دهباریت. بهناسپایی لئی نریک بووهوه و بهردهوام له چاوه شیرزهکانی دهروانی. سیمای گالتهجاری و گلهیی و پرسیار بهرووخساره فریشتهیییهکهیهوه دیار بوون.

بی نهوهی چاو له چاوی بپرووکنیت، گوتی:

- کهریم بو؟ بوچی چوونه کن نهو سهدیهی ههر نهوهنده نهبوو بهدارعه ساکهی بمکوژیت؟

بهزحمه تییهوه و لآمی داوه: نهمدهویست بجم، بهزور بردمیان.

- دهزانم کهریم. نهگه دهتهوی لهگه لندا بمینم، نهوا برۆ بو لای شیخی بهرزنجه و ببه دهرویش.

ویستی شتییک بلیت، کهچی نهو له چاوترووکانیکدا ون بوو. چاوی گریدا به لکو شوینهواری ببینی، لی سوودی نهبوو. پهشیمانی هه راسانی کردبوو، بی ویستی خوئی بهدهنگیکی بهرزی دریزکراوه هاواری کرد: فهی ی ی ی...

چیا و دۆلهکان بهچهندين چینی دهنگ زایه لئی دهنگه کهیان دایهوه.

له خه و راپه پری، زهندهقی چوو بوو، شلپه ی ئارهقهی دههات. هیشتا رۆژ هه لئه هاتبوو، وهلی نهو پرووناکییه قرمزیهی ئاسوی رۆژه لاتی گرتبووهوه، له ههر چرکه یه کهدا پیشبینی هه لئه اتنی دهکرد. چاوی بهناو رهشماله کهدا گتیرا، سهیدی نهبینی، ژنه کهیشی له دهرهوه له پال کوانووکه خهریکی ئاگر کردنهوه بوو، له ناو پیخهفه کهی مایهوه، هیشتا له ژیر کاریگه ریی خهونه کهیدا بوو. چادره کهی جی هیشت و پرووی لهو تهپه بهچووکه کرد، که دهپروانییه سهر نهو گووماوهی له جوباره کهی بنعیز جیا بووبوهوه. دواي نهوهی لهسه رگرده که خوئی بهتال کرد، بهدهوریدا بو لای جوباره که سوورایهوه. سهید له گۆلاوه که خوئی دهشوشت، پاش نهوهی به بیسمیلا کردنهوه سی جارن خوئی به ژیر ناوه کهدا کرد، بلهز خوئی گه یانده جلهکانی و گوتی:

- ناوه که قیچکه سارده کهریم.

- مامه سهید، ناوه که زور سارده، بو پوره شه مسه ئاوت بو گهرم ناکات؟

له راستیدا ناوه که به لای کهریمهوه سارد نهبوو، لی له تهنروستی سهد دهرسا، نهخوزه لآ بو یه کهم جار جهسته له ر و لاوازه کهی بینی، دواي نهوهی سپیالهکانی له بهرکردن، بهرهو چادره که رۆیشتن، گوتی:

- پيستی من عهینی کاژی زهردهماره، له مامت مهترسی.

چوار پۆژه وا راهاتوون له م کاتهدا له خه وهستن. سهید پيچهک پيش وی ههلهستا. دواي ئهوهی قاوهی تال دهخۆنهوه، که سهید بهخۆی ئامادهی دهکرد، دهچونه رهشمالهکهی کوپخا زۆراب، ئیدی قاوهلتي له چاوهروانیاندا بوو: نانی گهرمی ههورامی، هیلکهی له پۆن کراو، کهره و ماست. سهید قهناعهتی هینا بوو له ماوهی ئەم چوار پۆژی لهوهرینهیدا خوین زابووه دهموچاوییهوه و گورپکی گرتبووهوه. کاتی له رهشمالهکه نزیك بوونهوه، هالای نانی گهرم چوه لووتییهوه، نهیزانی بۆ له م کاتهدا جیهانگیری بهبیردا هات، له میتسکی خۆیدا گوتی:

- ههی جیهانگیری نادان، نهدهکرا ئەم زگبرسییه رووتانه وهکو کوپخا زۆراب و تاقمهکهی بزین؟ خو له ههنيهیان نهووسراوه هه بهتهنیا بۆ تو رهنج بدهن؟ له خوا ناترسی؟

زۆراب و شیخۆ و رهمهزان و میرزا و سنجان بهخیرهاتنی ههردوکیان کردن. پۆژهکه خهريکبوو تيشکه زیرینهکانی لهوديو بهرزاییهکانی دۆلی کفرانهوه دهنارد. زۆراب تیبینی سیمای توورهی سهیدی کرد، ترسا دۆخی کهريم شپزهی کردبیت. لی که چاوی بهرووخساری ئەم کهوت، دیار بوو دۆخهکهی زۆر سروشتییه و له ههموو کاتی باشتره. بۆیه له سهید نزیك کهوتهوه و بهسیمایهکی پر له ترس و پرسیارهوه گوتی: ئیشاللا خیره سهید. ئەمرۆ بۆ واز دیاری.

سهید زهردیهکی بۆ کرد و وهک ئهوهی خهريکی شتیک بیت، گوتی:

- سهلامهتیت کوپخا زۆراب، ههچ نییه.

زۆراب چاودیربی سیمما و جوولانهوهی سهیدی دهکرد، چاوهری بوون دهست ببات. کهچی ئهوه دواي بیسمیلاکردنیشی بهخدهی خۆی دهستی بۆ خواردهکه نهبرد، بهلکو سهری ههلبری و بهدهنگیکی درێژکراوهوه گوتی:

- خوا تۆلهت لی بکاتهوه، جیهانگیر.

دهموچاوهکان مهیبوون و پروویان له رووخساری توورهی سهید بری بوو. زۆراب بهزمانیکی ئاسوودهوه پپی گوت: خهمت نهبی سهید، خوا تۆلهی لی دهستینیتهوه.

سهید دهسته لهی و لاوازهکهی بۆ نانه گهرمهکه برد و له کهرهکهی ههلهکیشا. دۆخهکه له کرژیهوه گۆرا بۆ بیدهنگی و خهريکبوون بهخواردهوه. خهلی گوند هه له یهکهم پۆژهوه لای سهید خۆشحالی خویان بۆ داوهتکردنی کوپخا زۆراب و تاقمهکهی بۆ نانی نیوهپۆ، دهربری، لی خهريک و خهنگان مابوون، چونکه ههچیان نهبوو بیاندهنی. مهړهکان جیهانگیر یهک یهک ژماردبوونی، نهدهبوو یهکتیکیان لی کهم بیدهوه. باسی تاقه گۆلکهکه هه مهکه. تهنیا شتیک له توانایاندا بوو مریشک بوو، ئەمهش شایان بهپیاویکی وهکو کوپخا زۆراب نهبوو. ئەمه سهیدی سهرقال کردبوو. دهیزانی زۆراب ههچ له بارهی ژيانی ئەوانهوه نازانیت، که له رهشمالهکهی سهردانی دهکن. ئەوانیش له جیی خۆیانوه متهقیان نهدهکرد و باسی شتیکیان نهدهکرد پیوهندی بهژيانی تايبهتییانهوه ههبیت.

کاتیک له قاوهلتي بوونهوه، سهید خۆی دایه سهه سههینهکهی و گری لهو جگهره پيچراوه بهردا که کهريم دای پی. سهید بهزمانیکی پر له قهناعهت و رازیبوونهوه گوتی: ئەلهمدولیللا. ئەلهمدولیللا. کوپخا زۆراب من فره خۆشحالم بهبوونتان لیره. وهلی زۆر بهباری نالهباری خهلی بنعیز دلتهنگم.

پاشان بهوردی باسی ههموو شتیک بۆ کردن. کهريمیش ههندیک له وردهکاریهکانی ئەو چیرۆکهی پی دهزانی. لی لهسهه داواي سهید متهقی نهکرد. ههچی رهمهزان بوو بی ئهوهی زۆراب پی بزانیته چهند جاریک سهری لی دابوون. ئەو کاتیش وهکو خزمیک داخی دلی خویان بۆ ههلبشتبوو، سویندیشیان دابوو ئەم باسه لای کوپخا زۆراب نهکات.

زۆراب چاوی بهسهه دانیشتووанда گریا، هیند تووره بوو ئاگری لی دهباری، پاشان بهسهه شیخۆوه وهستا، که لهو عانهدا چای تی دهکرد:

- شیخۆ بهگ، تو بهو سیفهتهی سهروک هۆزی دۆلی کفرانی. ئایا دهسهلاتت بهسهه گوندی بنعیز و ئەم ئامۆزایانهماندا ههیه؟

شیخۆ بههیمنییهکهوه گوتی:

- بهپپی ئەو فهزمانهی له قایمقامی سهنهقم وهگر تووه، دهتوانم بلیم بهلی.

- ئەگهه ولامهکهت بهلییه، دواي ئهوهی ههموو شتهکانت بهگوتی خۆت بیستن،

چۆنى لىك دەدەيتەو؟ بوونى دوو سەرۆك له هۆزىكدا؟ ياخود دوو كوئىخا له يهك گوندا؟

بىدەنگى دايگرتن. وا ديار بوو هيچ كات كوئىخا زۆرابيان بهو توورپهيبه نهبينبوو. شىخۆ ديوارى بىدەنگيه قورسهكهى شكاند و بهزمانىكى توندهوه گوتى:

– هۆزهكه مان تهنيا يهك سەرۆكى ههس، خو ئەگەر براكانمان ئاريشهيهكيان ههبيت، ئەوا بهئامادهبوونى خوئيان چارهى بو دادهنيين.

رهمهزان واى بينى كاتى ئەوه هاتوووه رووناكى بخاته سەر ههندى لاپهنى ژيانى خزمانى، گوتى:

– راستى، من شتىكى سهيرم ليره لهم گوندى بنعيزه ديتوووه، پيشتر له ژياندا نه ميبنى بوو، خه لىكينه شتىكتان بيستوووه بهناوى «شهقل»؟

هه مووان سهيدى لى دهرچى بهيهك دنگ وتيان: شهقل؟!

رهمهزان بهناپهزاييهوه سهرى لهقاند: بهلى، شهقل.

سهيد بهشانازى و رق لىبوونهوهوه گوتى:

– بهلى، من دهزانم. ئەوه چه قۆيهكه و نانى ههژاران دهرپيت.

ماناى راستهقينهى شهقلىان نهزاني، تا رهمهزان بهوردى روونى كردهوه:

– مۆرىكى گهورهيه ههندهى كلاشيك دهبيت، له دار دروست كراوه، نهخشىكى لهسهر ههكۆلراوه، له هه موو لاره له خهرمان دهرپيت، هه لگري ئەم مۆرهش پى دهگوتريت داروغه. ئەم داروغيه جيزه گهنم و جوكان يهك يهك مۆر دهكا و له كوختىكى نزيك بهخهرمانهكه نيشتهجى دهبى، تا پاسهوانى بكات. قور بهسهر ئەو كهسهش دهست بو جيزيك لهم جيزانه بيات. خودان جيزهكانيش بهرپرسن له دايبنكردى رۆژانه سى ژهم خواردنى باش بو ئەم داروغيه.

ميرزا بهسهر لهقاندنهوه گوتى:

– من هيچ لهم قسانه ناگه.

زۆرابيش وتى: شتى زياتر دهبيستين ميرزا.

رهمهزان دريژهى بهقسهكهى دا: خودان شهقلهكه جيهانگيره و ئەو كهسهشى

به داروغيه ناو دهرپى يهككه له پياوهكانى ئەو. خاوهرمانه وئلهكهش ناتوانى دهست بو بهروبوومهكهى بيات، تا جيهانگير بهشى خوئى لى دهرنهكات.

ميرزا بن بالى خوراند و بهتوورپهيبهوه دوا:

– چه ند جار پيم گوتن ئەم زهلامه خراپهكاره.

پيكتكهوتن لهسهر ئەوهى هاپۆى كهله بارگير بو فراوين بانگهيشت بكن و چارهسهرى يهكجارى بو كيشهى شهقل و داروغيه داينين. ئەگينا سهرۆكايهتتى شىخۆ تهنيا قسهيه و هيچى تر. رۆستهه و قادر و عهباس لىل سنجاندا لهوديو قاميشبهندهكهوه قاوهلتيان دهكرد و گوئيان له قسهى زهلامهكان راديرا بوو و ديقهتى يهكترىان دها، قادر گوتى:

– ئەم ئيشه بو من باشه، رۆژانه سى ژهم خواردنى باش بهرامبهه هيچ.

سنجان بهدهم چاتىكردهوه گوتى:

– كورم ئەمه ئيشى زهمته و زهغلهانه. ئيمه جووتيارين، دهبى ببيته جووتيارىكى كارامه.

– من نامهوى بيمه جووتيار ميمى.

رۆستهه بهقهشمهرييهوه گوتى: كهواته ببه يوزباشى يان قۆلچى.

پاشان ئاماژهى بو كردن دواى بكهون. له لاي دواوه له رهشمالهكهوه چوونه دهر. برياريان دابوو هه موو ناوچهكانى دهروبهرى گوند بيشكن و روو بكهنه زىي رۆخانه و له ئاوه شيرين و سازگاركهى بخۆنهوه، چونكه رۆستهه تاقى كردبووهوه و له ئاوى مهيله و شوپرى ئاوهسپى بهباشتر دادهنا. لى كاتى گوئيان له مشتومرى پياوهكان بوو، لاپرهسهنى گرتبوويانى تا بزائن ئەم بهناو شهقل و داروغيه چين. له شوپنئيكهوه، تا رادهيهك بهرز، منارهكهى سهنجهقيان دهبينى، ئيدى بيرى ئەو رۆژانهيان دهكرد دهتگوت رۆژانى جهژن بوون، ههروهها يادى رهمزى هاوهليان دهكردهوه.

– دهبى ئيستا رهمزى چى بكات؟ بيگومان ئيستا برادهرهكهى بهگهراوهوهمانى زانيوه و تۆلهى خوئى لى كردووتهوه.

قادر ئەمەى گوت، بىرىشى ھەر لاي ئەو خواردنه خوڭشانە بوون، كە لەوئى
خواردنى. عەباسىش گوتى:

– گرنگ ئەوھىە وەكو مىر دەژئت.

رۆستەم لەو كاتەى بىرى لاي دەفتەرى حىساباتەكە بوو، كە رەمىزى بەپرتە و
بۆلەو نىشانى دا، گوتى:

– وەلى ئىرەبى بەئىمە دەبات.

بەتەختايى خەرمانەكەدا رەتبوون، تەبارە گەنم و جۆ و كا ھەلدرابوونەو.
كوختىكى بچووك لە نىوان سى تەبارە گەورەى كادا دروست كرابوو، تا چەند
ھەنگاويك نىكى نەبىتەو نەتەبىنى. قادر چون شتىكى بەچنگ ھىنا بىت، گوتى: –
ئەمە كوختى دارۆغەيە. ئاي لەو رۆبىيە فىلبازە، خوئى لە چا و بزر كردوو، تاكو دز
نەدەنە سەريا.

رۆستەم سەرقال بوو بەو نەخشانى بەوردى بەجىزە گەنمەكانەو نرابوون. قادر و
عەباسىش بى ئەوھى ھىچى لە بارەو بزانن، لاسايى سەرنجدانە وردەكەيان
دەكردەو. قادر گوتى:

– ھەموويان لەيەك دەچن رۆستەم.

عەباس بەئانىشكى سىخوومەيەكى لى دا: لىي گەرى با باش بىر بكاتەو، تاكو
گرىي تەلىسمەكەمان بۆ دەكاتەو.

دواى ئەوھى چەند جارىك بەسەر نەخشەكاندا نوشتايەو، رۆستەم راستەو بوو و
گوتى:

– فىلەكەم زانى. دەتوانم پىتان بلیم چىيە.

ھەردووكيان بەسەرسامى و لاپرەسەنىيەو بەيەك دەنگ وتيان:

– رۆستەم، ھەر بەراستى بوويە مەلا.

پاشان قادر گوتى: باپىرم زۆراب بەمە بزاني، گونى گەورە دەبىت. دەى پىمان
بلىي ماناي ئەم نەخشە چىيە؟

رۆستەم بەشانازى و رق لىبوونەو گوتى: ناوى يەزدانى مەزن و مېھربانىيان

لەسەر شەقلەكە ھەلكەندوو.

قادر بەگىلييەكەو گوتى: شتى وا دەبى؟ ئەمە كفر نىيە؟

رۆستەم چاوى بەنەخشە مۆركراوھكاندا خشاند چەند بەرىكىي لى دراون،
لەبەرخۆيەو گوتى:

– بىروا ناكەم ئەمە كفر بىت. ھەلكۆلىنى ناوى خودا لەسەر شەقلەكە ھۆى زۆرە،
وھكو پىت و بەرەكەت خستەنە سەر بەرەبوومەكە و لە چاوى ھەسوود بەدوور گرتنى و
ترس خستەنە دلى دزەو، كاتى نەخشەكە دەبىت.

قادر بەرپەرجى داو: دز ئەگەر وىستى شتىك ببات، ئەوا سل لە كەس
ناكاتەو.

عەباس گوتى: دەمەوى دارۆغە بىنم. لىلما دىن، يان لىرە دەمىنەو؟

– ھەلبەت ئىمەش دەمانەوى بىبىنن، وەلى دەبى زۆر بەچرپە بىرۆين، تا ھەستمان
پى نەكات. وا باشە بەدەورى ئەم كۆمايەدا بسوورپىنەو و لە دەلاقەكەو سەبىر
بكەين.

رۆستەم لەو كاتى بەھەنگاوى درىژ و لەسەرخۆو پىشيان كەوتبوو، بەدەنگى نزم
ئەمەى گوت. ئەودەمى گەيشتنە ئەودىوى جىزەكە، راستەوخۆ لە پشت كوختەكەو
بوون. دوو دەرگا و دەلاقەى بچووكى لە ھەردو لاه ھەبوو. قادر بەگوئى رۆستەمىدا
چرپاند:

– وابزانم ئەم بەرازە نووستوو.

رۆستەم بەپەنجەى سەركۆنەى كرد كە وسكت بىت، عەباس ئەو عانى پشیلەيەكى
ماليى خوئى پىدا سوئى، ھەترەشى چوو و لە شوپن خوئى ھەلبەزىيەو. پشیلەكە
بەھۆگرىيەكى زۆرەو كلكى ھەلدەبرى و خوئى كرژ دەكردەو، بەمە زياتر شلەژان و
تا قەيرىكىش لە شوپنى خوئان تاسان. ھەر لەگەل مياویندا پرخەى كابرە لە ناو
كوختەكەو بەرز بووھو. قادر جارىكى تر چرپاندىيەو:

– نەمگوت ئەم بەرازە نووستوو؟ بەشەو ئىشك دەگرى و بەرپۆزىش دەنوئى.

بەئاسپايى لە دەلاقەكەى لاي دواو سەريان بەژوورپىدا كرد. كابرە تۆپەلىك بوو لە

گوشت و بهز، پرخه‌ی چپر چپر و هاوکات دهنگی جیا جیای له‌گه‌ل جووله‌ی سکه هه‌لاوساوه‌که‌ی دهرده‌کرد.

هه‌ندیک جار ده‌نگوت ئیستا ده‌خنکیت. دوو مه‌شکه له‌وئ دانرابوون، به‌کیان بۆ رۆن و ئه‌وی دیش بۆ دۆ، قۆرییه چا و ده‌فری خواردن به‌ریکوپتیکی پیز کرابوون، هه‌رچی تفه‌نگ و پشتین و پیللو و کلاو و مشکیکه‌ی بوون، به‌ته‌نیش سهرییه‌وه به‌ریکی دانرابوون.

قادر بۆ خواستی خو‌ی به‌هه‌سپایی دزه‌ی کرده ژووری و تفه‌نگه‌که‌ی به‌ده‌ستییه‌وه گرت. رۆسته‌م به‌حه‌په‌ساوییه‌وه لئی روانی. عه‌باسیش به‌ه‌یواسی پشتینه درێژه‌که‌ی و مشکي و کلاو و پیللوکه‌ی پچانه‌وه، وه‌لئ رۆسته‌م له‌خه‌یا لیدا نه‌بوو شتیکی ببات، که‌چی هه‌رکه چاوی به‌پارچه داره لاکیشه‌یییه‌که کهوت به‌ده‌سه‌که‌یه‌وه به‌دیواری کوخته‌که‌وه هه‌لواسرا بوو، به‌کسه‌ر هه‌لی گرت. هه‌رسیکیان به‌بۆ چرپه له پشت جیزه‌کانه‌وه خو‌یان مه‌لاس دا، پاشان بۆ ئه‌وه‌ی که‌س بیانینی له‌ ناوه‌ دور که‌وتنه‌وه. به‌خیرایی رۆیشن، تا که‌یشته‌ گرده‌کانی نزیک به‌رووباری رۆخانه، که‌سیان مه‌تقیان نه‌کرد. له ژیر هه‌لدیریک که‌ ده‌پروانییه سهر رووباره‌که، لئی دانیشن. رۆسته‌م شپرزه بوو، که‌چی قادر و عه‌باس هه‌ستی به‌خۆنازین و خو‌شحالی گرتبوونییه‌وه. قادر زانی رۆسته‌م ته‌واو نییه، له ژیر هه‌نگلی نانیکی دهرکرد و کردییه دوو پارچه‌وه، نیوه‌ی بۆ خو‌ی هه‌لگرت و نیوه‌که‌ی تریشی به‌سه‌ریاندا دابه‌ش کرد. عه‌باس به‌شه‌که‌ی خو‌ی خوارد، هه‌رچی رۆسته‌م بوو بۆ ئه‌وه‌ی ئاور بداته‌وه په‌تی کرده‌وه. قادر به‌لاچاوه‌وه سه‌یری رۆسته‌می کرد و گوتی:

– زیز بوویته رۆسته‌م؟ ئه‌مه مانای چیه‌ی؟

به‌تووریه‌ی ئاوری لئ دایه‌وه و پیتی گوت: قاله، تۆ هه‌موو جار که‌ریتی وا ده‌که‌یت، تۆم به‌م که‌رییه‌ت رۆژیک به‌فه‌تاره‌مان ده‌ده‌یت. نه‌تده‌توانی به‌ر له‌ بردنی تفه‌نگه‌که‌ پرسیکم پتی بکه‌یت؟

قادر بۆ ئه‌وه‌ی گوتی به‌تووریه‌یییه‌که‌ی رۆسته‌م بدات گوتی:

– رۆسته‌م تۆ مه‌لایه‌کی باشی، دوور نییه ببیته ئه‌فه‌ندییه‌کی گه‌وره‌ش، لئ بریک جارن وه‌کو زاروکان بیر ده‌که‌یته‌وه. هه‌ندێ کاتیش به‌رگه‌ی پرسیار ناگریت، وای

دابنی من له‌و ساتی سه‌خه‌له‌تییه‌دا پرسم پتی کردی، نه‌ته‌ه‌شتایا بیکه‌م، وا ده‌زانی گویم له‌ قسه‌ت ده‌گرت؟

عه‌باس له‌ کاتی وادا بیده‌نگی هه‌لده‌بژارد، که‌چی ئه‌مجار ناچاری قسه‌کردنی بوو:

– رۆسته‌م، ئیمه نامانه‌وی به‌قسه‌ت نه‌که‌ین، وه‌لئ ئه‌مرۆ باش دیقه‌تی قسه‌کانی باپیره‌م و مامه شیخۆت دا؟ ئه‌م شوینه‌ی ئیمه لئی داین به‌شیکه له‌ دۆلی کفران، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌ش بوو بۆ سه‌نجه‌ق چووین. ده‌زانی بوونی تفه‌نگ به‌ده‌ست زرته زه‌لامیکه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بیناسین، له‌ ناو هۆزه‌که‌ماندا مانای چیه‌ی؟

رۆسته‌م دوا ئه‌وه‌ی هیور بووه‌وه و قه‌ناعه‌تی به‌قسه‌کانی عه‌باس کرد، که‌ هیچ کات قسه‌ی وای نه‌کردوه گوتی: باشه کۆ ده‌لئ باپیرمان لیمان تووره‌ نابیت؟

قادر باگو‌ی داوه: باپیره‌مان تووره‌ بۆ یان تووره‌ نه‌بی، گرنگ نییه، گرنگ ئه‌وه‌یه ئیمه ئه‌م به‌رازه‌مان چه‌ک کرد. ده‌بی له‌ قسه‌کانی باپیره‌م و مامه شیخۆ ناگادار بین.

رۆسته‌م به‌حه‌په‌ساوییه‌وه: ئه‌ی ئیستا؟ چی له‌م شتانه بکه‌ین؟

قادر به‌زمانی سه‌رکه‌وتوه‌وه به‌خه‌نینه‌یه‌که‌وه گوتی:

– توخوا ئه‌مه‌ گرفته رۆسته‌م؟ له‌م شیوه هه‌زار چال هه‌یه. له‌ شوینیکی بۆ ترسی وا ته‌قه‌تی ده‌که‌ین ده‌ستی هیچ که‌سیکی نه‌گاتی.

به‌شه‌ نانه‌که‌ی رۆسته‌م به‌ده‌ست قادره‌وه بوو، زانی رۆسته‌م باشتر بوو، نیشانه‌ی دلخۆشی به‌رووییه‌وه ده‌بینرا: رۆسته‌م، به‌شه‌که‌ی خۆت ناوی؟ ئه‌گه‌رنا ده‌یخۆم.

رۆسته‌م به‌ل‌ز بۆ ئه‌وه‌ی شتی بلئ نانه‌که‌ی لئ سه‌ند. پاش ئه‌وه‌ی ئاویان به‌سه‌ردا کرد و سه‌ر و شلپیان به‌ده‌موچاویاندا کرد و پا و پلپیان شت، به‌لیواری هه‌لدیره‌که‌دا که‌وتنه‌ رۆ، تا که‌یشته‌ که‌ندریکی قوول و درێژ، که‌رته شاخیکی زه‌به‌لاح پالی دابوو ته‌نیشتییه‌وه. له‌ به‌رامبه‌ری وێستان و لئی وردبوونه‌وه. به‌ئاسووده‌یییه‌وه له‌ به‌کیان ده‌روانی. له‌ چه‌ند لایه‌کی زه‌حمه‌ته‌وه ده‌کرا بگه‌نه زارکی که‌ندره‌که. هه‌ریه‌که‌یان بیری له‌ ئاسانه‌ترین ریگه‌ ده‌کرده‌وه، تا بگاته‌ ده‌رکی.

دوا ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر سی خالدا دابه‌شبوون، توانییان تفه‌نگه‌که‌ بگه‌یه‌ننه زارکی

کەندرپەکه، عەباس لە ناوەرپاست و پڕۆستەم لە دوایەوه، بەر لەوهی قادر بگاتە شوپنی مەبەست، چەند جارێک غلۆر بوووه. ئەوسەری کەندرپەکه ئەشکەوتیکی بڵند و قوول بوو، ئەملا و ئەولای بەقوورت تەنرا بوووه، پریوون لە کۆنە هیلانە. چەکچەکیلەهی گەورە گەورە خۆیان بەقوورتە بچووکە بڵندەکانی ئەشکەوتەوه شوێر کردبوووه. دواى ئەوهی لە کونجیکی تاریکەوه شتەکانیان شاردنەوه، قادر گوتی:

ئێستا با بیانۆزنەوه.

دواى وتووێژیکى زۆر، کە کەریم لەبەر داڵغەى زۆر و بیرکردنەوهی لە دۆلى کفران بەشدار نەبوو، رێککەوتن لەسەر ئەوهی جیهانگیر بەم ئیشە قۆرانەى کافرە و بەموسڵمان دانانریت. میرزا زیاد لە جارێک جەختی لەسەر کوشتنی کردەوه، هەرچی زۆراب بوو سەرکۆنەى دەکرد، کە نابى قسەى وا بکات. چونکە خوا رپی بەکەس نەداوه یەکی دی بکوژیت، ئەو لەو دنیای سزای خۆی وەردهگریت.

ئەو کاتی بێدەنگ بوون، زۆراب بەرووخۆشییەوه لە کەریمی روانی و گوتی:

– هەموومان قسەمان کرد کەریم نەبى، حەز دەکەم رای ئەویش بزانم.

شوپنەواری تەپوکۆکە بەتەواوی بەرووخسارییەوه نەما بوو، لى رەنگ زەردى و وەرپسى لە سیمایدا دەخوینرایەوه. لەو کاتی بیری لای وردەکارییەکانى خەونەکەى بوو، گوتی:

– وایزانم زۆرتان لە بارەى جیهانگیرەوه گوت، ئێمە هەموومان باشى دەناسین، دەشزانین چۆن بەم حالە گەیشت. کابرا تەماحکارە، ئەووش غەزەبیکە و خوا بەسەریدا باراندۆتى. ئێمە ناتوانین کابرا لەو چلێسى و تەماحکارییە رزگار بکەین، ئەمە ئیشى ئێمە نییە. ئیشى ئێمە ئەوهی بەهەر نرخیک بێت ئەم بەستەزمانانە لە چنگى جیهانگیر قوتار بکەین.

حەزى گێرپانەوهى خەونەکەى هەراسانى کردبوو، لى بینی کاتەکە لەبار نییە، رەنگە نارەزایى جنۆکەکە شتیک لای سەید دروست بکات، گوتی:

– ئەگەر مام سەید رینگەم بدات، ئەوا حەز دەکەم ئەمەریان سبەى سەرێک لە شیخی بەرزنجە بدەم.

سەید بەلەخۆبوردووییەوه گوتی:

– بترهژم کورپی خۆم. شتیکى چاکە بێر لە شیخ بکەیتەوه، وهلى نابى برۆى تا حەفته تەواو دەکەیت، دواى ئەوه برۆ خودات لە پشت بى و سلاوى زۆریشم بەشیخ بگەینە... ئێستا با بگەپێنەوه سەر مەسەلەى جیهانگیر.

رەمەزان پێشنیازى ئەوهی کرد بەدواى هاپۆدا بچیت، تا لە دانیشتنەکە ئامادە بێت، میرزاش ئەوهى خستە سەرى، کە دەبى دارۆغەش بێت. وهلى هەمووان نارازى بوون، کە دابەزنە ئاستى نۆکەرێکى چاوشوێرى وا جگە لە پاسەوانى مالى حەرام، هیچ خەمیکى ترى نەبیت.

میرزا هەرکە هەستى کرد لە هەموو شتیک دژى دەوهستەوه و رقبەبرایەتى دەکەن، هەلچوو و بەتووڕهیبیەوه گوتی:

– هەموو شتەکە ئەوهیە چونکە چەکی هەیه لى دەترسن. لیم گەرپین با من بەم کارە هەستم، تەفەنگەکەى ئەبرمە قوزى دایکى.

گش قاقا پێکەنین، تەنیا سەید نەبى بەقیزیکەوه سەرى دانەواند. رەمەزان بەچرپەوه گوتی:

– بەدریژایى تەمەنت بەکەرى دەمپێتەوه میرزا.

هەرچی کوێخا زۆراب بوو بەبزهیهکەوه ئاورى لە سەید دایەوه و دەستى راستى خستە سەرشانى:

– سەید ئەمە مام میرزایە، لى ناگیریت.

قەیریک بێدەنگ بوون. رەمەزان حازر و ئامادە وهستا بوو، تا بەدووی هاپۆدا بروات، لى سەید پى گوت دانیشیت، چونکە لە هەموو حالەتەکاندا هاپۆ بۆ قاوهى چێشتەنگا و ئامادە دەبیت. هەندەى نەبرد هاپۆ بەسەر زلەکەیهوه لەگەڵ یەکیک لە خزمەکانى ئامادە بوو، زۆراب و شیخۆ چاویان لیکدی کرد، شیخۆ لە باوکى گەیشت چى دەوێت. ئێستا کاتی ئەوه هاتوو شیخۆ بیسەلمینی شایان بەنازناوى سەرۆک هۆزى دۆلى کفرانە. ئەمەش تاقیکردنەوهى یەکەمە، جەنگەکە لە بەرابەر جیهانگیر و فرت و فیلەکانى، یاخود بەرابەر بەدەولەت، کە بەرپۆههبرایەتیی سەنجەق نوێنەریتى،

یەكلا بکاتەوه. یا دەبێ شیخۆ شکۆ و دەسەلاتی بەسەپێنی، یانیش ببێتە نۆکەرێکی سەرشۆری وەکو دارۆغە. ئا لێرەدا دەبێ گەلی لەمپەر بېریت. لەمپەری خزمایەتی و دابونەریت و شەرم و زاد لە نیوان بوون. شیخۆ بەداوی بێرکردنەویدا شۆر بوووه:

– جیھانگیر چەندان رۆژ خزمەتی کردین و لەگەڵ قایمقامدا پێکی گەیاندین. ھەر بەھۆی ئەویشەو بوو فەرمانەمان وەرگرت. ئیستاش نرخێ ھەموو ئەمانەیی دەوێت، دەبەوێ لە حەق بێدەنگ بێن و لە تاوانی دوورینەوێ بەروبوومی سووھ لە ڕادەبەدەرەکی، بەشدار بێن. ئەوی لە ئەستۆمانە دیدەین.

زۆراب دووجاران کۆکی، شیخۆ تیگەیششت کۆیخا زۆراب ئارامی لەبەر ئەماوھ. جگەرەییکی سیغاری بەھاپۆ دا و گوتی: ھاپۆ لە کاتی گونجاویدا ھاتی، ئەگەر تۆزێک دوا بکەوتیتایا مام ڕەمەزان بەدووتدا دەھات.

ھاپۆ لەبەردنەستێ لێدان وەستا، بەدەنگیکەوھ چون پێشبینی خراپەییکی کردبیت، گوتی: خێر ئینشاللا.

شیخۆ بەبروا بەخۆبوون و بەدەنگیک گەشبینی تێدا بیت، گوتی:

– ھاپۆ گیان، ئیمە لە خێر زیاتر ھیچ ناھێنن. بریارمان دا ئەمڕۆ کێشەیی جیھانگیر و دارۆغە و شەقلەکی بېرپێننەوھ. بەرەمامینە، دەبێ ئیوھش ھەلوێستی خۆتان لە بریارەمان دیار بکەن.

ھاپۆ چون بیەوێ تۆمەتەکە لەسەر خۆی لایبەریت، قسەکەیی بری:

– شیخۆ بەگ، ئیمە بریارمان داوھ، تا مردن لەگەلتاندا بێن.

شیخۆ بەتوندییەوھ گوتی: لیم گەرێ با قسەکەم تەواو بکەم ھاپۆ. وامانزانی باسی ھەموو کێشە و تەگەرەکانی خۆتان بۆ کردوین، کەچی زۆر شتی گرنگتان لێ شاردینەوھ، باشە بۆچی باسی حەقاییەتی دارۆغە و شەقلەکەتان بۆ نەکردین؟

ھاپۆ بەگێلییەکەوھ خەنییەوھ و ئاسوودەیییەک بەرووخسارە لاکێشەیییەکەییەوھ دیار بوو:

– وەلی ئەم مەسەلەییە تاییبەتە بەئیمە و جیھانگیرەوھ، ئەو قەرزێ لەسەرمانە، قەرزیش قەرزێ خودایە، دەبێ بدریتەوھ. شیخۆ بەگ دەتەوێ لە ئاینی خوا

ھەلگەرپێنەوھ؟

– ئیوھ چارەنووستان بەدۆلی کفرانەوھ بەندە، ھەر گرفتێکی ئیوھ بەشێکە لە گرفتەکانی دۆلی کفران لەگەڵ جیھانگیردا.

ھاپۆ بەئاسوودەیییەوھ مژیکێ لە جگەرەکی دا و بەنائۆمیدییەوھ گوتی:

– ئەمە قسەییکی شیرینە شیخۆ بەگ، وەلی سوودی قسەیی شیرین چییە؟ ھەموو قوربەسەرییەکانمان لە برواھێنانمانەوھ بووھ بەقسە شیرینەکانی جیھانگیر. ئەوھتانی من لە بەردەمتام، فەرموو لە جیھانگیرم ڕزگار بکە.

– جیھانگیر ئەلقەیی خزمایەتیمانە لەگەڵ یەکنتر ھاپۆ. خزمایەتی خزمایەتیییە و ناسریتەوھ. کابرا وەکو کەریمی برام گوتی تەماحکارە، ئەم تەماحکارییەشی وای لێ کردووھ سوو و قازانچ لە نزیکتەری کەسی خۆی وەربرگرت، ئیمە ناتوانین لەم خووھ خراپەیی کە خستووێتیییە ریزی کافرانەوھ، ڕزگاری بکەین. ئەرکی ئیمە ئەوھییە شوینەوارەکانی جیھانگیر لە دۆلی کفران بھرینەوھ.

ھاپۆ بەتەوسیکەوھ پێکەنی و بەنائۆمیدییەوھ سەری لەقاند:

– شیخۆ بەگ، تۆ نازانی دەسەلاتی جیھانگیر چەندە، سەنجەق ھەموو لەگەلێدان، فەرموو لەم بەلایەیی ناوی دارۆغەییە قوتارم بکە، ھاتۆتە سەر تەر و وشکی دێییەکە. دەبەمە کۆیلەت ئەگەر لێی ڕزگارم بکەیت، وەلی دەبێ لێی ئاگادارت بکەمەوھ شیخۆ بەگ، ئاژاوہگێرێکە لە شوینی خۆی نابزوی، ئەگەر ئەنگوستی وە پەلەپیتکەیی تەفەنگەوھ نەبیت.

شیخۆ سەری ڕاوەشاندا و بەکەمزانییەکەوھ گوتی:

– ھاپۆ ئاژاوہگێری زۆرمان ناسیوھ، من ھیچم لێ ناوین تەنیا ئەوھ نەبێ بەھیمی و کامەرائی لێمان بژین، ھەرچی مەسەلەیی جیھانگیرە، ئەوا من پێی ھەلدەستم.

ھاپۆ دواي ئەوھیی گەرم بوو، لە شوینەکەیی راست بوووه و بەزمانیکی تژی لە بروا بەخۆبوونەوھ گوتی:

– بانگی دارۆغە بکەم لە دانیشتنەکەمان ئامادە بیت؟ وەلی ئیستا نوستووھ، تا دواي نیوہرۆ ھەلناسیت.

شیخۆ سهرنجی له نیوان باوکی و ڤهه زاندا گڤدا و گوتی:

- پڤویست ناکات هاپۆ، گرفتیی ئیمه له گهڤ ئهم زه لاما دا نییه، ئیشه کان خو به خو چاره سهر دهن.

کاتی ده می نیوه ڤۆ هات، هاپۆ وای نیشان دا هه لده ستیت:

- ده بی ڤۆم، قورمان به سهر ئه گهر نانی نیوه ڤۆی درنگ بو ببهین.

شیخۆ به زمانیکی کۆتایی پڤهینه ره وه گوتی:

- خو ت و هاوه له کهت نیوه ڤۆ لای ئیمه ده میننه وه، هه رچی دارو غه شه، له مر ڤوه ده بی خو ی خو اردن بو خو ی ئاماده بکات.

- نا شیخۆ به گ، من ناتوانم ئاوقه دی ببه وه، چونکه وه کو گای به له سه به رده بیته گیانی گوند.

- تو لیره بمینه. فراوینه که ی له سهر ئیمه. پڤویست به ترس ناکات هاپۆ.

هاپۆ به خاتره مییه وه شوین خو ی خو ش کرد: چارمان له ده ست خودایه.

کاتی نیوه ڤۆ سی کورپژگه که به دیار که وتن. شه که تی و برسیتی به ڤووخساریانه وه دیار بوون. بهر له چوونه ژوره وه یان پڤشبینیی ڤوودا و یکیان ده کرد، لای کاتی بینیان زه لاما که کان ده ستیان له ناو نانه و لادایه و ڤاروو ده گلین، زانیان کابرا هیشتا نووستوو. چاویان لیکدی کرد و ده خه نینه وه. به ده وری له نگه رییه گه وره که دا دانیشتن و به تامه وه ده بانخوارد. چایه که ش ده می دابوو، هه ر هینده ی قاپه کانیان خستنه لاه، پیاله چای شوینی گرتنه وه.

کوینا زۆراب ڤووی قسه ی له هاپۆ کرد و به سه ڤیریکه وه لای ڤرسی:

- نه ری هاپۆ له م دپیه شیتان هه یه؟

- شیت؟ نه خیر کوینا زۆراب... بو؟

- که وایی ئه م شیته له کوپوه هات؟

هه مووان به حه په ساوییه وه چاویان له ده رکی ڤه شماله که ڤرېبوو، زه لامیکی قه له وی سهر ڤووت، پای په تی، بی پشتین، به ته په ته پ له ڤه شماله که نریک ده که وته وه، سه ڤید به چاکبوونه وه گوتی:

- ئه مه دارو غه مه رانه، خودا تو له ی لای سه نده وه و شیتی کرد.

هه رچی هاپۆ بوو زمانی تیکئالا و قسه ی بو نه ده کرا. هه رسی کورپه ش له کونجیکه وه چاودیریی ڤه وشه که یان ده کرد. کابرا سه لامی له حازری کرد، پاشان به زمانیکی ڤر له ڤارانه وه و تکار دهنه وه ڤووی قسه ی له کوینا زۆراب کرد:

- ئه تکتان کردم و ڤیاوه تیتان لای سه نده وه. من ئیستا وه ک ژنیکی ده سه ته وستان هه یچم له ده ست نایه ت. تفهنگ و شمه که کانم بده نه وه، به لیتنان ده ده می وه ل ده بم و ملی خو م بو شوینیکی نادیار ده شکینم و هه رگیز بو ئه م ده قهره ناگه ڤیمه وه.

زه لاما که کان به سه رسوورمانه وه له یه کتریان ڤوانی، بی ئه وه ی لیکدانه وه یه ک بو ئه وی بینیان بدوژنه وه. شیخۆ داوای لای کرد دانیشتی و به هیمنی به سه رهاته که ی بگڤریته وه، به مه رچیک له وچه یی نه کا و له خو ڤا خه لکی به دز دانه نیت. چونکه ئه وانی لیره دانیشتوون هه موو خه لکی به شه ره فن. پاشان پڤی گوت: یا خود جه نابت ده ته وی به ڤیشمان پڤیکه نیت.

کابرا به زه بوونی لای پتلاوه کانه وه دانیشت و گوتی:

- ئه سه ته غفیره لالا ئه گهر به ڤیشی که سیک پڤیکه نم، بهر له توژیک له خه و ڤابووم تفهنگ و شمه که کانم نه مابوون، چووم به هاپۆ بلیم، خیزانه که ی پڤی گوتم لیره یه.

ڤه مه زان به قه شمه رییه وه پڤی گوت: ئاوا ئاگات له تفهنگه کهت ده بی، هه ی تڤن؟

هه مووان پڤیکه نین. کابرا به زمانی به زه یی پڤدا هاتنه وه و کلۆلییه وه گوتی:

- به لای گه وره م، تراند میان و قنگیان دریم.

هه رسی کورپژگه کان خو یان له پشت چیغه که مه لاس دا و خه ریکبوو له پڤیکه نیندا ده ته قین. به رده وامی به قسه کانی دا:

- ئه وه نده م به سه که پڤیان کردم.

شیخۆ به زمانیکی تیژ گوتی: باشه بو وا ده زانی ئیمه ئه م که تنه مان پڤی کردوو ی؟ دوژمنداریت له گه لماندا هه یه؟

- نه خیر گه وره م ئه سه ته غفیره لالا. وامده زانی جه نابتان له م به لایه ده ستگیرویییم ده که ن.

شیخۆ دواى ئەوهى بانگى رۆستهى کرد خواردنى بۆ بىنیت، گوتى:

- ئەگەر يەككە بوويتايا لە ئەندامانى ھۆز يارمەتيمان دەداى و دەچووينە ئەوپەرى دنيا بۆ گەراندنەوهى حەقەكەت، وەلى تۆ لە پياوانى جیھانگىرى خالمانى، بۆیە دەبى ئەو بەو کارە ھەستىت.

- دەتەوى بەم حالەوہ بۆ لای جیھانگىر بچم؟ دەزانن چم پى دەكەت؟ دەمكوژى و دەرخواردى سەگم دەدات، گەورەم داواى پاراستنتان لى دەكەم، پىويستم بەسبەرتانە، تا بمىنم وەكو نۆكەرىكى گوپرايەلتان دەمىنمەوہ.

- ئەى جیھانگىر؟ پابەند نیت پىوہى؟

- تەنیا ئەوہندەيە لای کار دەكەم، بەرامبەر پارووه نانك و جووتى كەلاش لە ھەر وەرژىكدا، تەفەنگەكەش ھى خۆمە، ئەگەر لە ژىر پارىزگارىي ھۆزەكەتاندا بىم، ئەوا دەتوانم لەسەر بەرماوہى بەردەستتان بژىم.

رۆستەم قاپىك و دوو نان و سەلكە پيازىكى لە بەردەم دانا، چاودىرى دەموچاوە پف دراوہكەى و چاوە تەنگەكانى ژىر برۆ پرەكانى دەكرد. ئەو ئارامگرتنەى بەروويەوہ ديار بوو، بەزەيى خستە دلپىوہ و خەرىكبوو بلى: خاترجەم بە مامە، ئەو شتانەى بىزت كردوون لە شوپىنكى ئەمىن پارىزاوون.

كابرا بەدلنپاىيەكەوہ چاوى لە رۆستەم كرد و گوتى:

خودا تەمەن درىژت بكات، كورم.

شىخۆ بەنازىنەوہ گوتى: دۆلى كفران ھەمىشە شوپنى لىقەوماوان بووہ. ئەگەر ھەلتبژىرم و داوات لى بكم ببىتە يەككە لە رۆلەكانى و لە پىناويدا بمرىت، ئەوا دۆلى كفران ژيانكى سەربەرزانەت لە پال خۆيدا بۆ دابىن دەكەت.

ھىشتانەكىنى دەستى بۆ خواردنەكە نەبردبوو، چاوەروان بوو شىخۆ لە قسەكانى ببىتەوہ، ھەر ئەوہندەى قسەكانى تەواو كرد و داواى لى كرد خواردنەكەى بخوات، ئەم لە پرمەى گريانى دا، پاشان ئاھىكى بەبەردا ھاتەوہ و دەستى بەخواردن كرد. سەيد بەدەنگىكى نەبىستراوہوہ گوتى: چاوت دەرى، ھەى مانگا.

كشوماتى رەشمالەكەى بەدووكەلە جگەرە قانگ درابوو داگرتبوو.

- لەو رۆژەوہى يوزباشى لە بانشاخ دىدەنىيى كردىن و فەرمانەكە لە سەنجەق وەرگىرا، رۆژ نىيە گرفتىكمان بۆ دروست نەبىت. ئىستاش ئەوہتانى لە بەرابەر گرفتىكى تازە دابىن، كىشەى دارۆغە مەردان و دزىنى تەفەنگ و تەفاقەكانى. چونكە پەناى بۆ دۆلى كفران ھىناوہ، دەبى ئىمەش لەسەر گەفتى خۆمان بىن. دەترسم سالى يوزباشى سالى بەدبەختى بىت.

كوپخا زۆراب دواى ئەوهى مياوانەكان دەرچوون و لە نان و چا خواردن بوونەوہ، واى گوت.

وتووژ لە نىوان ھەريەك لە ھاپۆ زۆراب و رەمەزان و مىرزا و شىخۆ لە لىكدانەوہى حەقايەتى دزىيەكە، كە بەشىوہىيەكى پەنھان رووى دا، توند بووہوہ. ھەموويان لەسەر ئەوہ رىككەوتن، دزىيەكە لە رۆژدا لە كاتى نووستنى مەرداندا رووى داوہ. چونكە دەرکەوت ئەو بەماوہىيەكى كورت بەر لە گزنگ دەرکەوتن دەنوئى، واتا ئەو كاتەى تارىكى بەيەكجارى نامىنى. وەختى نانى نىوہرۆش، ئەو كاتى سببەرەكە ستونىيە، ھەلدەستىت، كەرىم بەخدىي خۆى كشومات بوو، سنجانىش لە كونجىكەوہ لەگەل منداڵەكاندا دانىشتبوو، دەمى زۆراب داواى لى كرد بەشدارىيان بكات، گوتى سەرتاپاى كارەكە بەلايەوہ نامۆيە، چونكە لە ژياندا نەبىستووہ دزى راستەقىنە لە رۆژدا دزى بكات، بۆيە ئەمە بەگەمەيەك تىدەگات.

شىخۆ چون مەتەللىكى قورسى ھەلھىنا بى ھەناسەيەكى قوولى ھەلكىشا و گوتى:

- وابزانم قسەكەى سنجان دروستە، دوور نىيە خودان گەمەكە جىھانگىر خۆى بىت، تا زياتر دەست لە بىناقاقاى ئەم بەستەزمانانە گىر بكات.

مىرزا ھەلدايى: لە خۆى زياتر كەس نىيە، ئەم بەدروەشتە دىوہى ئىمەش وەكو ئەوان برسى بكات.

زۆراب دواى ئەوهى قسەكانى ژنەكەى بەدل بوو، ئاورپكى لە كەرىم داىوہ و گوتى:

- كەرىم، ئەى تۆ چى دەلئى؟

– من له گه ل قسه کانی سنجاندام، لی نه گهر دزییه که گمه نه بیت، نهوا دزه که له دانیشتووانی گونده که هی خو مانه، ده بی هه موویان به پیاو و ژن و منداله وه کو بکهینه وه و یه که یه که لیکو آینه وه بیان له گه لدا بکهین. روژیکیان لای یه کی له ناغاکانی بادینان بووم، له رهزیک له رهزکان دزی کرابوو. ناغا ده هری بوو بوو، هه موو گوندنشینه کانی ژیر دهسه لاتی کو کردنه وه و له پیشیان ته لاقی خوارد، هه ده بی دزه که بدوژیتنه وه. نه گهر دزه که هاته پیشه وه و دانی به دزییه که پیدا نا، نهوا لی خوش ده بیت. هه نده ی نه برد دووان له نا پورا که ده رچوونه ده ری و دانیان به تاوانه که یاندا نا. ناغا دوی نه وه ی له هه ردوویان خوش بوو، زهره و زیانه که شی له گیرفانی خو ی بژارد.

زوراب به ناسووده یییه وه پالی دایه بالیفه که وه و مژیکی قوولی له دارجگه ره که هی دا و گوتی:

– نه مه دوا چاره سه ره. نه مرو جییه جییه ده کهین. مادام هه ره خو مانین و غهواره مان له نیودا نییه، حهز ده کهم دوو مه سه له تان بو باس بکه م، چه ند روژیکه می شکیان دارگرتووم.

هه مووان به لاپره سه نییه وه ناوریان لی داوه، نه ویش گه رایه وه دوخی پیشووی، دارجگه ره که هی فریدایه لاهه و بالیفه که هی له باوهش دانا. هه مووان ده یانزانی له کاتی وادا بریاره یه کلاییکه ره وه کهان ده رده کات:

– وه کو ده بینن رووبه ری دوولی کفران دوو جارن زیادی کرد، و ابزانم زوری گرفته کهان له ده شتی دوولی کفرانه وه دین. گه وره ترین گرفتی سه ر پیمان توو کردنی نهو رووبه ره فراوانه و بنیاتنانی گونده، بویه پیم باشه که ریم کاروباری دوولی کفرانی شاخاوی بگریته نه ستو، شیخوش لیره بمینیتنه وه و سه ریه رشتی بنیاتنانی گونده که و کیلانی زهوییه کهان بکات. بو نیشته جی بوون و کارکردن لیره، نهوا بانگی ناموزا کهانمان ده کهین، نهوانی نهودیوی چیا ی مازووخ، که به خو را زهوی به یار ده کیلن.

میرزا له پالدا نه وه که ی راست بووه وه و ویستی شتیک بلیت، لی زوراب بواری نه دای و رووی قسه ی له و کرد: و ابزانم میرزا و ره مزان ده توانن قایلان بکه ن، واز

له نهوت فروشتن و ژیانی ناو به ردی قسل و زهوی رووته ن بهین.

میرزا نهیتوانی خو ی بگریته، به په رو شیه وه گوتی: ناچار یان ده کهین بین بو ئیره.

زوراب بی نه وه ی ناو ر بداته وه گوتی:

– مام میرزا، نیمه زور له کهس ناکهین، نهوان نه گهر هاتن به خیریین. نه گهریش نه هاتن نهوا خوا له پشتیان بیت. خوا نه بی ری زه لاممان له دوولی کفران زورن.

هه رسی کوره که له ده رکی دواوه ی ره شماله که وه چوونه ده ری، له نیوان خو یاندا کهوتنه راویژکردن.

روسته م شله ژا بوو، هه رچی قادر و عه باس بوون، بی نه وه ی هوی شله ژانه که ی روسته م بزانن، به خوین ساردییه وه چاویان تی بری بوو. قادر پی گوت هیچ کاریکی خراپیان نه کردوه تا بترسین، خو نه گهر نهو ده ترسی باسی بکات، نهوا نه م بو زه لامه کانی ده گپریته وه. روسته م دلنای کردنه وه ناترسیت و قه ناعه تی ته وای هه یه کاره که بیان راسته. سه ره رای نه مانهش ده ترسی به شیوه یه که له شیوه کهان سزایان بدن. قادر پیکه نی و سهیری به ساده و ساکاری روسته مدا هات، گوتی:

– نه گهر هه میسه بیر له سزا بکهینه وه نهوا ناتوانین هیچ شتیک بکهین. وای دابنی سزمان ده دن، چی ده کهن؟ قابیله به هوی وه ک خاله م گوته نی تر نیکی واره بمانکوژن؟

روسته م بیده نگ بوو، عه باس لیوی نوشتانده وه و گوتی: نهوان ده بی له سه نه م ئیشه مان ده ستخوشیمان لی بکه ن، ئیستا چاوه ری چی تانه؟ من ده نیم ئیستا کی برۆین مه سه له که بیان پی بلین.

سهیری یه کدیان ده کرد، ترس و تو قین و پرسیار به سیمایانه وه دیار بوو... روسته م پیشیان کهوت، ههستی به شتیک قورس به سه ر دلیه وه ده کرد، که پیشتر وای به سه ر نه هاتبوو. هه رکه گه شتنه ناوه راستی ره شماله که، هه مووان دیقه تیان دان، سنجان به شانازی پیکردنه وه لیانی روانی:

– کورهل هه ندی کاتیان هه یه تا به شداری دانیشتنی پیاوان بکه ن.

ره م هزان گوتی: هه ند ئاریشه مان هه ن خه ریکه له یادتان ده کهین. چاوتان باش به دوولی کفرانی پیده شتدا گپرا؟

قادر ولامی داوه: نهخیر خاله رهمهزان، دهفهرهکه زور پان و بهرینه، پتویستمان بهچهند رۆژیکه تره.

هر بهپتوه بوون، رۆستهه چاوی له باپیری بوو تا ریتی دانیشتنیان بدات، زۆرابیش بۆ دانیشتن لهگه‌لیاندا بهپه‌روش بوو. لای وای بینی چاره‌سهری گرفتگی دارۆغه لهوه له پیشتره، بۆیه لهو کاتی له دایدا مابوووه گوتی:

– ئیوه دهتوانن بهردهوام بن له چاودیریکردنی ناوچه‌که، ئەمجار دهتوانن بهسواری ئەسهپه‌کانتان بسوورینهوه، هرچی ئاخاوتنه‌کانمان هه‌لیانده‌گرین بۆ جاریکه دی، چونکه ئیستا بههه‌ندیک کیشهوه سه‌رقالین.

رۆستهه له کاتیکدا دهستی ده‌خوړاند، گوتی:

– باوه... ئیمه ده‌بێ لهگه‌لتان دانیشین، ده‌مانه‌وێ باسی ئەو گرفته به‌کین، که ئیوه‌ی پتوه سه‌رقالین.

زه‌لامه‌کان چاویان له به‌کتر برین، شانازیکردن به‌که‌ریمه‌وه دیاربوو، زۆرابیش شیلگیرانه چاوی له رووخساری شیاوای رۆستهه بریبوو، به‌سروشتی خۆی هه‌ستی به‌بوونی شتیک کرد، لای ترسیکی خۆرسک چووه گیانییه‌وه، گوتی:

– که‌واته دانیشن، رۆستهه چیت هه‌یه بیلێ.

رۆستهه له میشکی خۆیدا هه‌ستی کرد له‌مپه‌ری ترسی بریوه، به‌هیمنی گوتی:

– ده‌مانه‌وێ قسه له گرفته‌که‌ی دارۆغه به‌کین، ئیمه تفه‌نگ و تفاقه‌که‌یمان بردوو، بۆیه پتویست ناکات سه‌رتان به‌و کاره‌وه به‌شین.

رهمه‌زان به‌شپوهیه‌ک دوور له ویستی خۆی گوتی:

– کاتی گالته نییه رۆستهه، ئیمه به‌دهست گرفتگی گه‌وره‌وه ده‌نالین.

قادر ده‌موده‌ست گوتی: خاله رهمه‌زان، ئیمه گالته ناکه‌ین، هه‌موو شته‌کانیشمان له شوینیکه باش شار‌دووته‌وه.

حه‌په‌سان به‌روویانه‌وه له نیوان پرواکردن و پروانه‌کردندا دیاربوو. کشوماتی دای گرتن و به‌سه‌راسیمه‌یییه‌وه له به‌کتریان ده‌روانی. کوێخا سه‌بیله‌که‌ی هه‌لگرت و پرسی:

– ئیوه هه‌رسیکتان تفه‌نگ و تر و تفاقه‌که‌ی دارۆغه مه‌ردانتان برد؟ رۆستهه ولامی داوه: به‌لێ باوه، ئیمه هه‌رسیکتان.

له پرسیارکردن به‌ردهوام بوو، نیشانه‌ی سه‌رسورمان به‌رووخسارییه‌وه هه‌ر مابوو:

– له‌به‌ر چی واتان کرد؟

– هه‌موو خه‌لکی گوند سه‌ردانیان کردین و پتوشوازیی گه‌رمیان لای کردین، که‌چی ئەم زه‌لامه هه‌ر سه‌ری لای نه‌داین. ئەو کاتی له ئیوه‌شه‌وه گویمان لای بوو چۆن مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکی گوندا ده‌کات، ترساین تفه‌نگه‌که‌ی بۆ گیان ئیمه‌ش به‌کار بینیت.

زۆراب سه‌ری له‌قاند، هرچی شیخۆ و رهمه‌زان بوون سه‌یری به‌کدییان ده‌کرد و بزه‌گرتبوونی، که‌ریمیش له‌گه‌لیاندا به‌شدار بوو. زۆراب سه‌یریکی سنجانی کرد، پاشان چاوی به‌سه‌ر ئەوانی دیدا گێرا و له‌سه‌ر که‌ریم وه‌ستا:

– ئەمانه‌ن نه‌وه‌کانی ناله‌گورگه.

پاشان به‌شانازییه‌وه ئاوری له کورهل دایه‌وه و به‌ردهوام بوو: ئیتر بوونه پیاو و سه‌رمان به‌رز ده‌که‌نه‌وه، شانازیتان پتوه ده‌که‌م، رۆله‌کانم.

شیخۆ دوا‌ی ئەوه‌ی سی‌چای تی کرد، هه‌ستا و دای پتییان، پاشان یه‌ک یه‌ک سه‌ری ماچکردن و گوتی:

– له‌مه‌ودوا له کاروباری بچووک و گه‌وره‌ی هۆز به‌شدارتان ده‌که‌ین.

ئیدی زۆری له‌سه‌ر رۆیشتن. هرچی ئەو سیانه بوون که‌وتبوونه ژیر کاریگه‌ریی دۆخیکه سه‌یره‌وه، پیشتر به‌سه‌ریاندا نه‌هاتبوو. یه‌که‌مین شت هه‌ستیان پت کرد و قه‌ناعه‌تی ته‌واویان پت هینا ئەوه بوو، گه‌وره‌بوونه و بوونه به‌پیاوی راسته‌قینه و له

مندالی ده‌رچوونه... سنجان گوتی:

– مندالینه، ئەمرۆ خواردنیکتان بۆ لای ده‌نیم له ژیانتاندا نه‌تان خواردیت.

قادر سه‌ره‌گه‌وره‌که‌ی خوړاند و به‌ناره‌زایییه‌وه گوتی: میمی ئیمه له مندالی ده‌رچوینه.

رهمه‌زان به‌خۆشوێسته‌وه گوتی: راسته‌ قادر، به‌راستی بوونه به‌پیاو.

زۆراب مژىكى قوولى له سبيله كهى دا، گه شان وهيهك به پرووه خو شه كه يه وه ديار بوو، خه ريكبوو له خو شيباندا بالى دهگرت، گوتى:

– پياوه تازه كانمان گرافتيكى راسته قينه يان بو چاره سهر كردين، ئيدى له م چورتمه ش بووينه وه.

له سهر ورده كار يه كانى بنياتنانى گونده تازه كه و چو نيتى دابه شكر دنى زهوى و نه و چينراوانه ي دهكرى به شيويه كه باش بروين، گفتوگو يان كرد. له نه جامدا به كو برياريان دا ناتوانن جو رى زهوييه كه و راده ي پيوستى به ئاودان و باران، ده ستنيشان بكن، نه گهر راسته وخو و به هاو كارى له گه ل خه لكى گوند زهوييه كه نه پشكن. كاتيك له پيوهنديان له گه ل سه نجه قدا قسه و باسيان كرد، كه ريم له شتيكى گرنگى ئاگادار كردنه وه، نه ويش پاريزگار يكر دنه له و ورياييه ي به رامبه ر ده سلات هه يانه و نابى به قسه ي شيرين هه لبخه له تين، نه گهر له يوزباشييه وه بى، ياخود له قايمقامه وه. ههروه ها ده بى كورپل له دو لى كفرانى شاخاوى بميننه وه. زۆراب پشتگيرى له قسه كانى كه ريم كرد و نه ويش له شوين خو يه وه جه ختى له سهر پيوستى شار دنه وه ي به په له ي دانه وي له له چاله خه له ي دوور له ئاوايى كرد. چونكه ده قه ره كه يان نزيكه له ريگه ي گشتى نيوان كوردستان و به غدا وه. خو نه گهر پوله جه ندرمه يه ك بي ره دا ره تبن نه وا ته ر و وشك به يه كه وه ده بن. ميرزاش واى بينى دواى لى بوونه وه له دروستكردنى گوند، ده بى ره شماله كه بگه رپيته وه دو لى كفرانى شاخاوى.

ره مه زان به رپه رچى دا وه: ره شماله كه لي ره ده مينى ميرزا. نه گه ريش بته وي بگه رپيته وه بانشاخ، نه وا پيوهندي به خو ته وه هه يه. پاشان به تنيا تو خوا وه ره شماله كه نيت، سنجانيش پشكى خو تى تى دا يه.

– ره مه زان، تو هه ميشه قسه كانت تيكه ل ده كه يت، كه نكي وتوومه به تنيا ئى منه؟ نه و ره شماله مو لكى دو لى كفرانه.

ره مه زان به نه گريسويه به مه به ستى چوكه لچزى كردنييه وه، گوتى:

– تو هه ميشه لاي خه لك وا نيشان ده ده ي به خو ت تهنيا خوا وه ني ره شماله كه ي.

ميرزا هه ند شله ژا بوو به زه حمه ت وشه كان له زارى ده رده چوون:

– نه حله ت له دروزن.

كه ريم له كاتى هه لساندا گوتى: مامه ميرزا، ره شماله كه هى خو ته و به س، نه وه نده هه يه خاله ره مه زان ئيره ييت پى ده بات. ده ي، ناتانه وي سري پاتان ده ريكه ن؟ پاشان چو وه نا وه راستيانه وه، ده ستى خسته سه رشانى رو سته م و قادر، به رده وام بوو:

– ئيستا بو م باس بكن چو ن نه م به راز هتان رووت كر ده وه؟

قادر به گو يى رو سته مي دا چرپاند: پيم نه گوتى گونى با پير ه مان زل كرد؟ شي خو دارو غه مه ردانى جيا كر ده وه و شه و درهنگ له كو خه كه ي خو ي له نيوان جي زه كاندا شه مه كه كانى دا يه وه و گوتى: تفهنگه كه ت كو نه مه ردان، يه كتير مو دي لى كو نه، ته نانه ت مريشكيك ناكوزيت، ده توانى وه ك دار به كارى بينيت. مه ردان ده ستى شي خو ي ما چ كرد و با وه شى له تفهنگه كه ي دا، چاوى بروا ي نه ده هات، گوتى:

– ده بمه نو كه رى نه لقه له گو يت شي خو به گ، ته نيا نه وه نده ت له سه ره فه رمان بده يت، ته نانه ت بالنده ت له ئاسمانى بو دينمه سه ر زهوى.

– نيشان شيكى باشيت؟

– هه ز ده كه ي سه بينى ده چين بو راو، به چاوى خو ت ده بينى، چو ن ئاسكت له گه ل غار دانا بو ده پيكم.

– به م تفهنگه؟

به په له پانه كه ي به توندى كيشا ي به قونا غه تفهنگه كه يدا و گوتى:

– به م تفهنگه شي خو به گ.

شي خو له كاتى وه رگرتنى پيال له چايه كه له مه ردان، گوتى:

– بنو ره مه ردان. تو له مرؤ وه له دارو غه يى ده رچوويت. به يه كجارى پيوهنديت به جيهان گيره وه نه ما، من له و ساته وه ي بينيتم چوويته دل مه وه. تفهنگيكي سى تيرى رووسيت ده ده مى، له دري زه كان. له مرؤ به دوا وه ده بيته يا وه رى تا يبه تى خو م، بو كو ي برو م له گه لما ده بيت، وه كو يه كيك له خو مان له نا وماندا ده ژيت.

جاریکی دی دەستی شیخۆی رامووسی و گوتی: نازانم چۆن پاکانه بۆ ئەو
بروایەت بێنمەوه، که بەمنت داوه بەگم.

شیخۆ لەودەمەمی چاوی بریبوووه چاوه تەنگەکانی، پیتی گوت:

– کهست کوشتوو مەردان؟

بەزمانیکی شیلگیرانه و بێ گوناھانه ولامی داوه:

– نەخیر شیخۆ بەگ، بۆ ئەم پرسیارەم لێ دەکهیت؟

شیخۆ بەدەنگیک بروا له دال برۆینیت، ولامی داوه:

– تەنیا بۆ ئەوهی بزانی دوزمنت هەن؟

بەبرواوه ئەرخانی کردووه: نەخیر شیخۆ بەگ، دوور نییه جیهانگیر بپیته دوزمن
بۆم.

– دوزمنداری جیهانگیر گرفتیک نییه، جگه له دارووعی شتیکی دی دەزانیت؟

دای له قاقای پیکەنین، دەتگوت مندالکی گەورەیه:

– من بەسروشتی خۆم تەمبەلم، حەز بەدروینە و کێلان ناکەم، لێ ئەگەر ناچار بم
دەیکەم. هەرەها دەتوانم هەموو جووره تەفەنگ و دەمانچەیهک چاک بکەمەوه.

– ئەمە شتیکی چاکە.

پاشان سەری دانەواند و بەشەرمەوه گوتی:

– لیت ناشارمەوه، بەر له کارکردنم لەگەڵ جیهانگیر، دزکی کارامە بووم.

شیخۆ بێ ئەوهی ئەمەمی بەلاوه نوێ بیت، گوتی: کەواته تۆ له پیاوانی شەویت؟

سەری دانەواندبووهوه و بەئەری و بەخۆنازینەوه سەری راوهشان. شیخۆ له
رووخساری رام، تاكو کاریگەری پرسیارە نوێکەمی ببینی: ئەئێستا؟ ئەگەر
پیوستی کرد دەیکەیت؟

زەردەخەنەیهکی مندالانە بەسیمایەوه بەرجەسته بوو: خەونی پیوه دەبینم، ئەوه
ئاواتمه.

شیخۆ هەناسەیهکی قوولی هەلکیشا، پاشان پشتی دایه دیوارەکهوه و
جگەرەیهکی سیغاری ویدا، دواي ئەوهی پیتی لێ درێژ کرد، گوتی:

– مەردان ئێمە تازە بووینە هاوێل، سویندی شەرەفم بۆ دەخۆی ناپاکیم لەگەڵدا
نەکهیت؟

مەردان لەگەڵ هەوێل راستبوونەوهی له شوینەکهیدا، گوتی:

– ئەگەر قورعانی پیروۆزت له رەشمالەکهدا هەیه، با برۆین دەستی پیدا دەدەم...
خوینم له ریگەمی هەر یهکیکتاندا دەریژم.

– پیوست بەوه ناکات برۆین، چونکه بروام پیته. بروانه مەردان، تۆ کابرایهکی
خاوهن ئەزمونیت، بەچاوی خۆت بینیت له کاتی خەوتندا کورهل چیان پێ کردی.
ئێمە لهم دەشتەدا وهکو زەلامیکین قوونی بەدەرەوه بیت، تەنانەت مندالیکیش
دەتوانی له دواوه بزمان پیوه بکات. ئێمە ئاتاجی چەکین، ئەو چەکهی
بەدەستمانەوهیه بەبەرورد لەگەڵ ئەو زەویانەمی دەولەت کردییه مۆلک بەسەرمانەوه،
زۆر کەمن. بەقسەمی دەولەت بێ گویا ئەو دەمانپاریژێ، وهلی کێ لهو بمانپاریژیت،
ئەگەر میزاجی گۆرا و پیوستی بەبەرۆبووم و زەلام بوو؟

مەردان بەشیلگیری کەوته بیرکردنەوه، لەگەڵیشیدا سەری دەخوراند،
بەسەرلهقاندنەوه گوتی:

– نا شیخۆ بەگ، پشت بەدەولەت نابەستریت، تەنانەت ئەگەر خۆی کردە پردی
ئالتوون بەسەریا مەپەرەوه. دوو ریگە هەن بۆ بەدەستەتانی چەک، یا بەپارە
بیکریت، یاخود له سەربازگەکانی جەندرمە بیدزیت.

دەسته زبەرەکانی بەسەر تەفەنگەکهیدا هیئا و بەردەوام بوو: بەلێ، چەک بۆ ئەم
دەقەرە پیوسته، تۆ ئەگەر بەتەفەنگ پاسی دەغڵ و دانت نەکهیت، ئەوا دەبیتە
لهوەرگەیهک بۆ میگەله مەر.

دواي قەیریک بیدەنگی، شیخۆ گوتی:

– رات لەسەر خەلکی بنعیز چیه؟ داخۆ بەراستی وهکو خۆیان دەلێن بەبوونمان
لێره دلخۆشن؟

مەردان جگەرەکهی کوژاندەوه و چایهکی دی بۆ میوانهکهی تێ کرد و ولامی داوه:

– شیخۆ بەگ، ئەمانه تا بلێی ساده و ساکارن. بەبوونتان لێره دلخۆشن، چونکه

پښوستان به یه کیکه خوځانی بدهنه پال. ئەوان ئیستا زیاتر پښوستان پیتانهوه، چونکه له جیهانگیرتان قوتار کردن. لی بهسروشتی خوځیان بهگومان و دلکرمین، زور زحمته باوهری تهواوی خوځیان بدهنه یه کیک له دهرهوهی هوزکهیان بیت...

شیخو قسهکهی پی بری: دهبی نیمه پروای تهواویان بو دابین بکهین.

بهسروشته مندالانهیییهکهی خه نییهوه و به شیوه شهرمکردنیکهوه گوتی:

– ئەمه گرفت نییه گه ورهم. هاپو خوشکیکی بیوهژنی جوانی ههیه، پهجا سالان نابی، بهر له چند سالیک میردهکهی مرد. بو یه کیک له پیرهکانتان داوای بکهن و هه موو شت دهرپیتهوه.

شیخو دهمودهست بییری بو رهمهزان چوو، چاوی له ئاسمان بریبوو، چون بیر له شتیک بکاتهوه و چارهسهری بو دانابیت، نیشانهی خوشحالی بهروویهوه دیار بوو، بهدنیایی و هیمنییهوه بزهی هاتی: مهردان، تو کهسیکی دلگیری. باشی بو چوویت. من بهراستی پښوستم پیته.

– تهنیا ئاواتم ئەوهیه ببه جیکهی باوهرتان.

کاتی شیخو ویستی پروات، مهردان بهشهرمهوه گوتی:

– من بهسروشتی خوځ لاپرهسهن نیم و نامهوی خوځ له کارهکانت هلقورتینم، لی ئەگه ریم بدهیت، پیم خوځه بزانم کیشهی یه کلاکردنهوهی قهرهکانی خه لکی بنعیز له گه ل جیهانگیردا چی بهسهر هات؟ چونکه چند جاریک لییان پرسیم، راستییهکهی ئەوان تا نووکهش له جیهانگیر دهرسن.

شیخو له ودهمهی تفهنگهکهی دایه شانیا و له کوختهکه دهرچوو، بهزمانیکی پر له ئەرخاینهوه گوتی:

– سبچهینی من و تو دهچین بو لایان و هه موو شتیکیان بو روون دهکهمهوه. دهی مهردان خواحافیز.

مهردان چند شهقاویکی رهوان کرد، پاشان له شوین خوځی چهقی و چون له خهوندا قسه بکات، گوتی:

– خوا و پیغه مبهرتان له گه ل شیخو بهگ.

زوراب جهختی لهسهر ئەوه کردهوه، باشتترین ریگه چارهی کیشهکان، پهنا بردنه بو ئاوهن، بهکارهینانی ئاوهزیش مانای ترسان نییه، دهبی برادر و خزمان بپاریزین، ئەگه سروشت و ئاکاریان ههرچییهک بیت. من وای دهبینم له دستدانی جیهانگیر کاریکی باش نییه، بهپتجهوانهوه، ئەو دهتوانی زور چورتمیان بو دروست بکات، درمانی جیهانگیر تهنیا پارهیه. ئەوهنده زیرمان ههیه بهشمان دهکات، سوودی زیر چییه ئەگه له حالهتی وادا بهکار نههینریت؟

رهمهزان نامادهی خوځی دهربری. ئیستا بچی بو لای. پیتش نیازی ئەوه بیان کرد کهریمیش بو ههواگورین له گه لیدا بچیت. کهچی کهریم بهتوندی ئەمه ی روت کردهوه، بهبهانهی ئەوهی دهبی بچی بو لای شیخ. ههنگینی شیخو زوری لی کرد، ناچار بوو باسی ئەوه بکات له خهونهکهیدا بینی.

ههروهها لهسهر ئەوه ریکهوتن لهوی ههله بقوزیتهوه و دیداریکی قایمقام بکات، تاکو ههندیک وردهکاری بو روون بکاتهوه. کاتی لهسهر روژی گه رانهوه بو دولی کفرانی شاخاوی ریکهوتن، شتهکان لای میرزا تیکه ل بوون، بویه گوتی: وا ریک نهکهوتین یه کجاری لیره بمینینهوه؟

رهمهزان بهدهلیفهی زانی بهریشی پیکه نیت: میرزا، و ابرانم یا گه وره بوویته، یان پښووستت به ژنه، چونکه چند روژیکه ئاوهزت ئیش ناکات. چی بکهین تا کهللهت بخینه گه ر؟

میرزا بهزمانی پر له غه م و سهرزهنشتهوه گوتی:

– شیخو بهگ ئیشی تو ی رایی کرد، نووکهش پیم پیدهکه نیت.

شیخو بهشیلگیرییهوه هاته ولام: مام میرزا ئەگه بهراستی پښووستت به ژنه، ئەوا بیوه نیتیکی دی ههیه. خه لکی بنعیز بهسینگ فراوانییهوه پتیشهکیان کردین.

رهمهزان وتی: ئیتر چیت دهوی میرزا؟

میرزا له شوین خوځیهوه کوخهیهکی بو کرد و بهشله ژانهوه دهستی بهریشهکهیدا هینا، بهر لهوهی قسه بکات، زوراب هاته ولام:

– بوی دهرپه ری میرزا، وا دیاره خهریکه رهشماله که خیر و بهرکهتت بو دینیت.

- پرواتان پى ناکەم، چونکە جگە لە کەتکردن، هیچ خەمىکتان نىيە.

کاتى شىخۆ تەلاقى خوارد، برواى پى کرد. وەک منداڵ بەخۆشيبهوه گوتى:

- برازاكەم شىخۆ بەگ، ئەى سەرۆك هۆز، بەپراستی دەرئخست لە دواى باوكت، بابى دووهى هۆزى.

زۆراب لە شوين خۆى هەستا، بەرەو دەرەوى رەشمالەكە مىلى نا و گوتى:

- كيشەى رەشمالەكەش چاره كرا، ميرزا لەگەڵ بووكەكەى ليرەدا دەمىنيتەوه، تا لەگەڵ ئەوانى ديدا دەگەرئيبهوه. بەمە دەبیتە جىگرى شىخۆ بەگ.

رەمەزان گوتى: واتا دەبى بەميرزا ئاغا گازى بكەين.

کاتى زۆراب پشتىنەكەى رىك خست و خەرىكى خۆى بوو، گوتى: ئەى چۆن رەمەزان.

شىخۆش بە دەم هەستانهوه گوتى: مادام كارەكان وايان لى هات، بۆ دواى دەخەن؟ هەستن با بچين بۆ ديوەخانەكەى هاپۆ و خوازبىنى ژنى دووهى ميرزا ئاغا بكەين.

كەرىم سەيرىكى سنجانى كرد و برپارەكەى بەلاوه ناکاو بوو، بەبزهوه گوتى:

- وا دياره ليرە كارەكان بەخيرايبههكى سەير بەرپۆه دەچن. ئەگەر بەپراستيانە ئەوا دەبى تۆش بىيت.

سنجان بەدخۆشيبهوه گوتى: شتەكە راستە. منيش ديم.

هەمووان بەرەو كوختهكانى تاقمەكەى هاپۆ كەوتنه رى. هەرچى كەرىم بوو، بەخيراى چوو بۆ چادرەكەى سەيد، تا لەگەڵياندا بۆ ديوەخانەكەى هاپۆ بىيت.

۱۰.

شىخۆ ويستى شەقلەكە بشكىنيت، ياخود توورى هەلبداتە رووبارەكەوه، تا لە پاشماوهكانى جيهانگير رزگارى بىت، كەچى مەردان ئامۆژگارىيى كرد، كارى وا نەكات. نەكو رۆژىك بىت خۆى پىويستى پى بىت. چونكە هەر هۆزىك بەشىويهك لە شىوهكان پىوهنديى بەدەولەتەوه هەبىت دەبى ئەم شتەى هەبىت. پاشان ناوى پەروەردگارى لەسەر نەخشىنراوه، هەر شتىكىش ناوى خواى لەسەر بىت نابى بيشكىنيت، ياخود لە ناوى بدەيت. شىخۆ باش دەيزانى مەردان شارەزايى و ناسياوى زۆرى هەن، لە گەرانهكانى بەناو هۆزەكاندا بەدەستى هيناون. ويستى بەشىويهكى ناراستەوخۆ ليوهى فير بىت، ئەمەش بەوروژاندنى ئەو پرسىيار و كيشانەى گىنگليان دەدا. وەلامە زيرەكانەيبههكانى مەردانى بەدل بوون. كە جارىكى دى لە بارهى چۆنيتى چەك بەدەستەينانەوه لى پرسى، مەردان هەمان ولامى پيشووى داوه. يان لە رىگەى هەلكوتانە سەر سەربازگەكانى جەندرمە، ياخود بەكرين. شىخۆ شىوازى يەكەمى رەت كردهوه، نەك لە ترسان، بەلكو رەوشى ئىستا يارمەتى ئەوهيان نادات. هەرەها رەمەزانيش دامابوو چۆن لە رىگەى كرينهوه چەكى دەست بكەويت. كوئىخا زۆراب برىكى باشى ليرەى ئالتوون لە ژير دەستيان دانابوو.

هەر كات مەردان سەرى بخوراندايا، ماناى وابوو ولامەكەى بۆ دى. بەسەرپشتى ئەسپەكانيانەوه بەرەو لای جيهانگير دەرويشتن. مەردان ئاورى لى دانەوه و گوتى:

- ئەگەر پارە هەبىت، ئەوا چەك بەپاى خۆى بۆمان دىت. ئيمە بۆ نمونە دەتوانين لە جەندرمەكان خۆيان بىكرين، ياخود لە عەرەبەكانى حەويجە، جيهانگير بەخۆى دەتوانيت چەندتان چەك بويت دابىنى بكات.

شىخۆ و رەمەزان بەسەر سوورمانهوه سەيرى يەكدىيان كرد، شىخۆ پرسى: - جيهانگيريش؟

زەردەخەنەيهكى پان بەرووخسارە منداڵانەكەيهوه دياربوو، گوتى:

- شىخۆ بەگ، جيهانگير بازگانى بەهەموو شتىكەوه دەكات. دەبى ئيوه بەهەردوو

دهستان بیگرن، بیرم چوو بیلیم، جیهانگیر بهشیوهیهکی سهیر وازی بهئالتوونه.

رهمهزان سهری لهقاند و وهک قسه لهگه ل خویدا بکات، گوتی: کی حهزی بهزیر نییه؟

پاشان بیرری له زۆراب کردهوه... ئەو ئەو حهزی له زیر نییه؟ مادام بۆ له کونیی ناوه و دهستی پیوهیهتی؟ مهگه له کاتی زۆر پیویستدا، ئەگینا ناهیلای رووناکی ببینن. ئەو له بهدهستهینانی ماندوونهبووه و ئارهقی پیوه نه‌رشتهوه، به‌لکو له باوکییهوه و هه‌لبه‌ت باوکیشی له باوکییهوه بۆی ماوتهوه. رهنکه ئەم هه‌موو میراتییهی له ناله‌گورگه‌وه بۆ ما‌بیتته‌وه، که به‌قرچۆکی ناسرا بوو.

رۆژیکیان ئەو کاتی باوکی زۆراب له گیانه‌لادا بوو، هیشتا زۆراب سی سالی ته‌واو نه‌کردبوو، پیتی گوت:

- زۆراب. له ژووره‌که‌ی به‌را‌به‌ر به‌ژووری دانیشتن، کونییکی شاراووه له دیواره‌که‌دایه راست له پشت لاله‌که‌وه‌یه، ئا له‌وێ له ناو پریاسکه‌یه‌ک بری لیره‌ی زێرم شاردووه‌ته‌وه. له باوکمان بۆمان ماوته‌وه، ئەوه ئەمانه‌تیکه به‌دهسته‌وه، ته‌نیا له کاتی پیویستدا خه‌رجی بکه.

باوکه به‌ر له‌وه‌ی باسی کاتی پیویست بۆ زۆراب بکات، گیانی له ده‌ست دا. زۆراب چه‌ندین رۆژ و مانگ بیرری له‌م کاته پیویستانه کردهوه بۆ ئەوه‌ی له مانا‌که‌ی بگات... رۆژیکیان مه‌لا پیتی گوت چه‌جکردن حاله‌تیکه پیویسته. زۆراب و لایمی دایه‌وه، ئەگه‌ر وایه ئەوا بۆ باوکی یاخود باپیری نه‌چوونه بۆ چه‌ج؟ لای رۆژگار زۆرابی فیر کرد کاتی پیویست چیه. جاریکیان دایکی پیتی گوت نازانیت مه‌به‌ست له کاتی پیویست چیه؟ لای ده‌زانای بابی دووجاران ده‌ستی بۆ لیره‌کان بردووه و هه‌ر جاری ته‌نها لیره‌یه‌کی خه‌رج کردهوه. جاریکیان کۆمه‌لی چه‌ندرمه‌ی درنده هاتن، له هه‌موو شتی‌ک که‌وتنه ته‌قه‌کردن، پاشان بۆ سه‌ربازی بردنیان، سی لایان ده‌ستگیر کرد و به‌گورس قۆلبه‌ستیان کردن، ئا له‌و کاته‌دا زۆراب رای کرده لای به‌رپرسه‌که‌یان و به‌دزییه‌وه لیره‌یه‌کی زیری له مشت نا، هه‌نده‌ی نه‌برد به‌رپرسه‌که‌ بانگی پیاوه‌کانی کرد، لایه‌کان به‌رده‌ن و گونده‌که‌ش چۆل بکه‌ن، به‌به‌هانه‌ی ئەوه‌ی ئەوانه‌ی لایان ده‌گه‌رین ئەمان نین. جاری دوومه‌یش گه‌نم و جۆی پتی کړی. ئەوه‌بوو له‌و ساله‌دا

نه‌یان‌توانی ته‌نانه‌ت ده‌نکه جۆیه‌کیان ده‌ست بکه‌وێت. هه‌رچی زۆراب خۆیه‌تی جاریک نه‌بۆ ده‌ستی بۆ لیره‌کان درێژ نه‌کردووه. ئەو کاته‌ی که له‌سه‌ر گه‌نجانی دۆلی کفران هه‌ستی به‌مه‌ترسی کرد. چونکه به‌لای ئەوه‌وه سه‌رله‌به‌ری چیرۆکی فه‌رمانه‌که، پیلانیک بوو بۆ ره‌وانه‌کردنی لایان بۆ سه‌ربازی. ئەوه‌تانی وا جاریک دی‌یش ده‌ست بۆ لیره‌کان ده‌باته‌وه، تا چه‌کیان پتی بکری‌ت. ئەو سوودی زیر چیه ئەگه‌ر قنگی رووتی له دۆلی کفرانی پیده‌شت دانه‌پۆشی‌ت؟... کی ده‌زانیت؟ رهنکه له‌به‌رئ‌وه ئەم پیده‌شته پان و به‌رینه‌یان پتی دابن، تا‌کو له چیا و شیوه‌کانی دۆلی کفران، که له ئەزله‌وه خۆیانیان تیا پاراستووه، بۆ ئەوه‌ی ده‌ستی ده‌ولت بیانگاتی، وه‌ده‌ریان بنین.

ئ‌وه‌ده‌می سنجان پتی له‌سه‌ر پیویستی خۆیندنی رۆسته‌م له که‌رکووک داگرت، زۆراب به‌پیویستی نه‌زانی، لای جله سه‌ربازیه‌کانی یوزباشی سنجانی سه‌رسام کردبوو، بریاری دا له گیرفانی خۆی خه‌رجی خۆیندنه‌که‌ی بدات. شیخۆ و که‌ریمیش دای ئەوه‌ی بینییان که‌سیکی وه‌کو جیهانگیر کوره‌که‌ی ناوه‌ته به‌ر خۆیندن و خواستی‌شی ئەوه‌یه له خۆیندنه‌که‌ی به‌رده‌وام بۆ و بجیتته مه‌لبه‌ندی و لایه‌ت. ئەو نیتر ئەمان بۆ ری له کوره‌که‌یان بگرن؟! بۆیه ئەمانیش خۆیندنی رۆسته‌میان به‌پیویست زانی. به‌هانه و هه‌نجه‌تی زۆراب خه‌رجی خۆیندن نه‌بوو، به‌لکو ئەوه بوو منداله‌که له شار به‌دیه‌هوشته‌ ده‌بی و ئەوان له بناغه‌دا جووتیارن و له پیشه‌ی جووتیاری و شوانی زیاتر هیچ نازانن، هیچ هه‌قیکیان به‌و شتانه‌وه نییه، که پیوه‌ندی به‌شاره‌وه هه‌بیت. که‌چی شیخۆ قایلی کرد هۆزه‌که‌یان پیویستی به‌مه‌لایه‌ک هه‌یه خۆیندنه‌وه و نووسین بزانی و له خۆیشیان بیت. دنیا گۆراوه و دای فراوانبوونه‌وه‌ی زه‌وییه‌کانی دۆلی کفران، ئەم مه‌سه‌له‌یه بووه‌ته شتیکی پیویست.

کاتی شیخۆ به‌جیهانگیری راگه‌یاند، ئەوان هاتوون تا‌کو قه‌رزه‌کانی هاپۆ و تا‌قمه‌که‌ی بدنه‌وه و هه‌ندی ئیشیان له سه‌نجه‌ق هه‌یه به‌په‌له ته‌واوی بکه‌ن. ئەم سه‌ری سوورما و چه‌ند جاریک دووپاتی کرده‌وه، ئەسته‌مه هه‌ر شتی‌ک له به‌را‌به‌ر قه‌رزه‌کان وه‌رگری‌ت. لای شیخۆ له داییدا گوتی، ئەو پاره‌یه‌ی هیناوییه‌تی له هاپۆ خۆی وه‌ریگرتووه، ئەو زۆر هه‌له‌یه ئەگه‌ر وا تیبگات ئەو پاره‌یه هی کو‌یخا زۆرا‌به. جیهانگیر له قاقای پیکه‌نینی دا و گوتی:

- دهتهوئ پښم رابوږيريت شيخو بهگ؟ من خزمهکانی خوّم باش دهناسم. ئەم هاپوږيه ئەسپږيه کيشی نږيه.

شيخو مشتى ليرهى زيرى ههमे قهبارهى دهرهينا و سى ليرهى قهباره جيا جياى لى دهرکرد و گوتى:

- قهرز قهزى خودايه خاله جيهانگير. هاپو له بهراييدا ئەسپږيه کى نهبوو، کهچى ئىستاگانى خوا زيرى بو ناردوو. ئىستاش کابرا دهيهويت قهزکهى بداتهوه. بوچى پارهى قهزکهى وهرناگریت؟

نیشانهى پرسيار بهرووخسارى جيهانگيرهوه دياربوو، لهولاشهوه چاوى برپيووه ليرهکان، گوتى:

- سهيره. ئەم زيرى له کوئ بوو؟

رهمهزان بهلاقرتپوه لهسهرى روڤى: خالو جيهانگير. ههژاريک شتى بدوزيتهوه پتى دهلين ئەمەت له کوئ بوو؟ ئەگەر زهنگينىک دوزيهوه، ئەوا پتى دهلين پيروزت بى فلان... ئەم پارهيى ژير دەستت موکى تايهت هاپوږيه. ئەمه برىکى کهمه لهو مارهبييهى بهرامبهه خواستنى دوو ئافرهتيان داومانه.

جيهانگير له خوشيياندا له شوينهکەى خوئ ههلبهزييهوه و ههريهک له رهمهزان و شيخوئ له ناميز گرت، لهو کاتى ليرهکانى وهردهگرت، گوتى:

- بو خواستنى ئەو دوو ئافرهته کارىکى باشتان کردوو، خزمایه تيمان نزيکتر بووهوه، دوژمن ناتوانى هيندهى تاله پرچىک بيته نيوانمانهوه و زهفه رمان پى بهريت. بهم بۆنهيهوه منيش ليرهکان رهت ناکه مهوه.

شيخو گوتى: خاله، قهزىک، شتىکت لای مهردان ههيه؟ ئيمه، تو و ئيمه براين، وهلى برامان براى کيسه مان جياى. قهزىش قهزى خودايه، دهجى بدريتهوه.

- نا شيخو بهگ، هيجم لای نږيه.

شيخو سهيرى رهمهزانى کرد، بهپيال له کهيهوه سهرقال بوو، بىرى لهو قسانه کردهوه بهسهريا دراون:

- جيهانگير بينيت چۆن قسهى خوّمان بهجى گهياند و سهردانمان کردى؟ بهر له

چهند روژىکى کهم لات بووين. بهر له وهى تو بى ئيمه جارىکى دييش سه رمان لى داينهوه...

جيهانگير به خوشييه کى راسته قينهوه قسه کهى پى برى: بروا بکهن ئەمه مالى خوٹانه، خوشترين ساتى زيانم ئەو کاتهيه ئيوهم له گهلان. ئيوه تاجى سه ر يمن.

رهمهزان به شيلگيرانهوه گوتى: ئيمه به راستى ئەمجار پئويستمان پيته. من و کوئخا زوراب و ميرزا و شيخو بهگ و کهريم، به شيويه کى باش دهقه ره که مان سه ح کردهوه. که وشه نه که مان بينى و بست به بستى پيدا روشتين. دهشتيکه وهک ناوله پى دهست. سى هوژى تورکمان و عه رهب و کوردمان به دهوره وهن. شتىکى وا له بارهى کار و سروشتيانه وه نازانين. ئيمه به حوکمى شوينه که مان له دولى کفرانى شاخاوى هيند لىيان نزيک نه بوينه تهوه. ئەم سى هوژهش به هاوبه شى ئەم دهقه ره يان بو خويان قورخ کردوو. ئيمه ئەگەر به يانى ئەم زهوييه به ريزه وانمان ئاوه دان کردنه وه، دهجى بيان پاريزين، تا نه بنه پاوهنى ئەوان، ئيمه وای تيدده گهين، و ايزانم تو ش له گهل رايه که ماندايت، پاسه وانيى ئەم هه موو زهوييه به رفراوانانه تهنيا به سه گ ناگيريت.

جيهانگير بىرى لهو هه موو گهنم و جوږيه کردهوه ئەمجار بوئ ديت، چاوى له عهززه که برپيوو، نيشانهى بىر کردنه وهى جدى به رووخسارييه وه دياربوو: که واته ئيوه پئويستتان به چه که.

شيخو به ئه رى سه رى له قاند و گوتى: بى چهک ناتوانين له وئ کووختيک دروست بکهين و دهنکه گهنمى کيش بووه شينين. ده مانه وئ خوٹ کاره که رىک به خهيت. بى ريش له پاره مه که وه، بايى ئەوه نده مان هه يه.

جيهانگير به خو نازينى که وه گوتى:

- ده بم به چهک بوٹان، له ژير زهوييش بيت بوٹانى پهيدا ده که م.

شيخو و رهمهزان و مهردان به ناسوده بييه وه سه رنجه کانيان گوږيه وه.

جيهانگير له کاتى چاى تىکردندا چون قسه له گهل خوږدا بکات، گوتى:

- ئاى ئەگەر دهزانن چه ندم دل پيتان ده کريتته وه.

دواى ئەوهى پيال له پر چايه کاني، که به دهستى خوئ يه که يهک پيشتر شووشتبوونى، دانه دهسته وه، ئاورى له شيخو دايه وه و به دهستى راستى ئاماژهى

بۆ مەردان کرد، گوتی:

– ئەم كۆنە دزە، قاچاغچى چەك و توتۇنە، ھىچى پى نەگۇتن؟

شىخۇ گوتى: راستىيەكەى ئەو نەبوايا نەدەھاتىن بۆ لات.

جىھانگىر بەشانازىيەكەوھ لە مەردانى پوانى و گوتى:

– كورى باوكى خۇتى مەردان.

پاش ئەوھى قەيرىك بىدەنگ بوون، بىرۆكەيەك لە مېشىكى جىھانگىردا چەماخەى

دا، ھۆى ئەمەش شتە شاراوەكانى ناخى بوون، گوتى:

– پىگەيەك بۆ دەستكەوتنى چەك بەبى بەرامبەر ھەيە.

پەمەزان قسەكەى پى برى و بەگومانەوھ لى پىرسى: بەرامبەر بەھىچ؟

– بەلى، بەرامبەر بەھىچ، تەنيا ئەوئەندەتان لەسەرە ناوى لاوانى گوند وەكو چەتەى

سەر بەدەولەت تۆمار بەن، من دەتوانم لای قايمقام ئەم ئەركە لە ئەستۆ بگرم.

شىخۇ بەناشرىن دانانىكەوھ پىرسى:

– داخۇ ئەو سى ھۆزەى دەوربەرىشمان خۇيان لەم دامەزراوھ تۆمار كىردوون؟

جىھانگىر ولامى داوھ: نا. نا باوهر ناكەم، پاشان دەولەت ھەموو ھۆزىك

وهرناگرىت، دەبى لە دلسۆزى تەواوى ھۆزەكە دنىيا بىت.

شىخۇ پىشە كورتەكەى خوراند و بەپۆزش ھىنانەوھ گوتى:

– پەنگە پىشنىازەكەت گرنگ بىت، لى بۆ ئىمە نابىت. چونكە دۇخى ئىمە جىايە و

دەبى لە بەرچا و بگىرىت.

پەمەزان دواى ئەوھى خۆى دايە بان بالىفەكەيا و جگەرەيەكى گر دا،

بەلۆترەوانىيەوھ گوتى:

– خالۆ جىھانگىر. تۆ زۆر بروات بەدەولەتە. ھەرچى ئىمەين وانىن. ئىمە بەھەزار

حال تەوانىمان ھەندىك لە جاحىلەكانى دۆلى كفران لە چاوى دەولەت بشىرىنەوھ،

كەچى ئىستا تۆ دەتەوئىت لىستىك بەناوھكانىان بەدەينە دەولەت، تاكو كەى وىستىيان

وەكو مېگەلە مەر بىياندەنە پىش خۇيان؟

جىھانگىر بەشارەزايى بازركانىكەوھ ولامى داوھ:

– ئىوھ بەرژەوھەندى خۇتان لە يەككىكى تر باشتر دەزانن. كەواتە چەك بەپارە

دەكرىن.

پىكەوتن لەسەر ئەوھى مەردان بەھاوكارى جىھانگىر سەرپەرشتى كرىنەكەى

بكات و بەزوترىن كاتىش بىگوازىتەوھ. كاتى لەم قسانە بوونەوھ پەمىزى ھات، گەلى

شادمان بوو بەھاتنىيان، لى نەپتوانى بەنەھاتنى پۆستەم و قادر و عەباس

دلتەنگىيەكەى بشارىتەوھ. گوتىشى شوئىنەيان ديارە و لەو رۆژەوھى ئىرەيان جى

ھىشتوھ، ئەم بىريان دەكات. شىخۇ مژدەى قايلبوونىان لەسەر خويندىنى پۆستەم لە

كەركووك پى راگەياندا، بۆيە دەبى چاوى لى بىت. ئەمەش بەلاى پەمىزىيەوھ

ھەوالىكى دلخۆشكەر بوو. ئىتر دەستى كرد بەباسكردى گىرنگى خويندىن و

سوودەكانى. شىخۇ داواى لە جىھانگىر كرد پازى بىت پەمىزى لەگەل خۇياندا بېن.

چونكە كورەل لە دۆلى كفران زۆرى بىر دەكەن و بۆى بەتاسەوھن و ھەمىشە ناوى

دېن. ئەگەر ئىستا لەگەلئاندا بىت زۆريان پى خۆش دەبىت. ھەرەھا پۆستەم بەر لە

خويندىن پىويستى بەھەندى زانىارى سەرەتايىيە تا پەمىزى بىداتى.

پەمىزى زۆرى پى خۆش بوو و لە خۆشىياندا گىزە گىزى دەكرد و بەچاوى

تكاكرىنەوھ لە باوكى دەروانى. بەم دوا دوايىيە جىھانگىر تىبىنى ئەوھى كىردبوو

كورەكەى لە ژمارە ھەلە دەكات و لەسەر بچووكترىن شت تىكدەچى. لى پىرسى

داخۇ ھەزى بە ژنە. پەمىزى بەيەكجارى ئەوھى رەت كىردبووھە لە ئىستاوھ خۆى

بخاتە ژىر بارى ژنەئىنانەوھ و دلىناشى كىردبووھە مگىزى ئەوھى ھەيە، كە لە

ناوھندى وىلايەتى مووسلدا درىژە بەخويندىن بدات. كاتى باوكى ھۆى بى خولقى و

ناسروشتىتەيەكەى لى پىرسى، ولامى داوھ لە كاركرىن لە خان بىزار بووھ و بەرگەى

بىنىنى دەفتەرى حىساباتەكە ناگرى و پىويستى بەپشوو ھەيە، ئەگەر بۆ ماوھىيەكى

كەمىش بىت. ئىدى پەمىزى ھەولى دا قەناعەتەيان پى بىنى پۆستەم ئاتاجى بەھەندى

پرانسىپى گرنگە و ئەو دەتوانى فىرى بكات. ئەگىنا وەك ئەو لە سەرەتاوھ زەحمەتى

زۆرى دىنە پىشى. جىھانگىر واى دەبىنى بىرۆكەى روىشتنى كورەكەى بۆ دۆلى

كفران و لە نزيكەوھ ناسىنى خزم و خويشەكانى خراپ نىيە.

لە شوئىنەكەى خۇيدا گىنگلى دا و گوتى:

- راستییه که ی له خان پئویستم به پرمزییه، چونکه کارهکان زۆرن، سه ره پرای ئەمانهش ههز ده کهم ئامۆزاکانی بناسیت. کورپی هۆزه دلی ههه بۆ خزمانی لی دەدات.

ئوده می شیخۆ خوشحالیی خۆی ده بری به پاره سه ریک له قایمقام و یوزباشی بدات، جیهانگیر ئاوری له پهمزی دایه وه و داوای لی کرد بچیت خۆی خپه وه بکات و بۆ سه فهه ئاماده بیت. هه رکه کوره که ی چوه ده ری، لییان نزیک بووه وه و به چریه وه پیتی گوتن:

- قایمقام و یوزباشی بۆ ناوه ندی ولایهت بانگ کراون، دوو رۆژ ده بی سه فه ریان کردووه. ده لین پشیوی ئهسته نبوول و هه ندی شاری تری وه کو دیار به کر و شامی گرتووه ته وه. خوا سترمان بکات.

داوی ئه وه ی قومیک ی له جگه ره که ی دا، هه سه رته ی هه لکیشا و گوتی:

- توخوا با ئەم قسه یه له بهینی خۆماندا بیت.

پهمه زان له وه کاتی نیشانه ی بیر کردنه وه ی شیلگیرانه ی پئوه دیار بوو، گوتی:

- من ده ترسم ئەم فه رمانه جگه له به لا هیچمان بۆ نه هینیت.

شیخۆ به گوئی پی نه دانه وه گوتی: ئه وی ته ی بیت له باران ناترسیت، ئیمه عانی فه رمانه که مان وه رگرت و ناوی دۆلی کفران چوه تۆماری ده ول ته وه، مه زه ندی هه موو پیشهاتیکمان ده کرد. ته نیا شتیک پئویستممان بی ئه ویش چه که، ئیدی له داوی ئه وه چی ده بیت با ببیت.

جیهانگیر به ئه رخاینیه وه گوتی:

- ئینشاللا هیچ شتی خراب روو نادات. ئیوه وه کو هۆز کارتان راییهه. هه ندیک جار ده ولت خۆی له شه رتان ده بویتیت. به لام ئیمه، ئیمه ی شاری، ئەگه ناژاوه و پشیوی رووبدات، ئەوا وه زعمان به ره خراپی ده پوات.

پیداگرتن و خولق کردنهکانی جیهانگیر، بۆ قایل کردنیان، لانی کهم شه ویک بمیننه وه، سوودیان نه بوو. چونکه ئیشی زۆر له چاوه روانیاندان بوون، بۆیه سووربوون له سه ره گه رانه وه.

سهید پیرۆزبایی له هه ریه که له پهمه زان و میرزا کرد و ئاواتی خیر و خوشی بۆ ئەوان و بۆ هه موو دۆلی کفران خواست. دلی خوشکردن به وه ی پیغه مبه ری له خه وندا بینیه به سه ره پشته ی بۆراکه که یه وه بووه و بالهکانی به سه ره دۆلی کفراندا پهخش کردووه ته وه، چاوی نوقاند و دهیگوت:

- نوقلانه ی خوشییه، نوقلانه ی خوشییه.

ئیتیر له و رۆژه وه گونده که بووه مهیدانی خوشییه راسته قینه. مه نه جلی گه وه گه ره بیان له وه ده شته دامه زرانده بوو، سنجان داوای کرد ژن و پیاو هه موو ده بی له شایی و په شبه له کدا به شدار بن. کوخا زۆراب لیزانیی خۆی له گۆرانی گوتن و شایی و دووزله لیداندا به ده رخست. ئه وه دوا رۆژی مانه وه بیان بوو له وی. به ره له بوولیل شیخۆ و زۆراب و پهمزی گه شتن، خه لکی گوند ده ستیان به ته قه ی خوشی کرد. رۆژه سووره که نیشته بووه سه ره به رزاییه که ی ده یروانییه سه ره رووباری رۆخانه، که به ره وه خوار ده خزا. رهنگی وه نه وشه یی جاریک تیکه ل به رهنگی پرته قالیی گه شاهه، جاریکیش تیکه ل به شینی ئاسمانی، به لیواری ئاسۆگه که ده به خشی. هه ندی نه ده برد ده گۆرا بۆ ئه رخه وانیه مه یله و تاریک و به خیرایی به ئاسۆدا بلاو ده بووه وه و ئه و خۆره ی رووناکییه زیترینه که ی سه ری کوخته کان و شوپه بی و ئه و دارتووه که مه په رش و بلاوانه ی ئەمبه ره و ئه وه یه ری جۆگه که بیان دا پۆشیبوو، له گه ل خۆی بردبووی، هه للووشی. کاتی سیبه ری ئیواری تاریکیه که ی به سه ره گونده که دا پهخش ده کرده وه، بلایسه ی ئاگری ژیر مه نه جله کان به تیتتر ده یانواند. که ریم ته نیا کهس بوو نه ی توانی وه که ئەوان ده ریهری و خوشحالیی خۆی ده بریت. هه رچه نده زۆر دلخۆش بوو، ئەگه ره که شی زهماوه ندی پهمه زان و میرزا نه بوو، که ئه و ده یچوواند به بیابانیک ی وشک و برینگ، چه نده ئا و به رده یته وه سه ری به نه گریت. به لکو له به ره ئه وه ی له گه ل به یاندا ئیره جی دیلن و به ره و دۆلی کفران ده که ونه ری، چونکه به راستی هه ند به تاسه بوو بۆی، ده تگوت له میژه لیی دا پراوه. پشتی دا بووه وه

دیواری لۆدهکایهکی جیه یلراو، چاوی بریبووو ناسۆی رۆژاوا، که بهرگری تاریکیهکهی دهکرد. دهمیگ مانگهکه له ولاره ههلهات، بهقورسی ریگه تاریکهکانی دهبرین، ناوهسپیی بیر هاتهوه، قهستی ئهوهی دهکرد نووکه له بهردهم ئهشکهوتی کچه جنۆکهکه بوايا و خوشیی له سیحری جوانیهکهی وهربرتایا، لههیگرا چرپهیهکی گهرمی بهرگوئی کهوت، گوئی: بیر له چی دهکهیتهوه کهریم؟ ئهم ئاههنگانه بهس نین تا خوشی بخره دلتهوه؟

پاشان ههستی بهدهستیگ کرد بهئاسپایی دای بهسه شانیا. دوور له ویستی خۆی ناوری له سهراوهی چرپهکه دایهوه و گوئی: تۆ کیی؟
ئافرهتیگ لهودیدو دیوارهکهوه وهستا بوو، دهستی دریژ کرد و بهنهرمی خستییه سهردهمی و بهگوئیدا چرپاند:

- وسس. دهنگت ههلمهبره کهریم، بئی با لیره دوور کهوینهوه.

دهنگه گهرمهکه وهکو پهرجوو بهدهمارهکانیدا تهشه نهی کرد. ههرچی گهرمی دهسته نهرم و شلهکهی بوو بهخوئیدا بلاو بووهوه. بئی ئهوهی هیچ جوولهیهک بکات بهدووی کهوت، کاتی چوو ئهودیدو دیوارهکهوه، ویستی بووهستی، لی ئهوه بهز دهستی راکیشا و لهودیدو جیزهکانهوه ونبوون. کهریم شتی وای نهبینیوو، بۆیه قهیریک سڤ بوو و له رووخساره لارهکهی ورد بووهوه، بهبیست سال مهزندهی کرد. له ژیر تریفهی مانگهکهدا چاوانی له چاوه گهره رهشهکانی بریبوون، که بهشپرزهی و تۆقینهوه دیقهتی کهریمیان دهدا. بههردوو دهستی بهتوندی و جۆشهوه دهستی چهپی کهریمیان دهگوشی. ئهویش دهستی راستی بۆ سهری برد و لهچکه سپییه لارهکهی له سهری کردهوه و کهوته سهرشانی، قژه رهشه دریژه هۆنراوهکهی بهدهرکهوت. لایهکی ملی بریقهی داوه، ههزیک شیتانه کهریمی داگرت. ویستی دم بنیته نیو دهمی و له ئامیزی بگریت، لی شتیگ له ناخییهوه پتی پتی نهدا. دوور له خواستی خۆی لهبری ئهوه دهستی بۆ لیه پرهکانی برد و سهری پهنجهکانی بهسهریدا دههینان. ههناسه و ئاخ ههلهکیشانی کچه تیکهله بهترپهی دلی دهبوون، که هیندهی نهماوو بیبیستی. نهیزانی چهندیگ لهسهر ئهوه حاله مایهوه، تریفهی مانگهکه زیاتر دهرهوشایهوه. کهریم دلنیا بوو ئهم ئافرهتهی له بهردهمی وهستاوه

جنۆکه فهی نییه، بهدهنگیکی نزم پتی گوئی:

- تۆ، تۆ کیی؟ چیت له من دهوئیت؟

بهشهرمهوه بهزمانیکی پر له ههست بهگوناهکردنهوه ولامی داوه:

- گرنگ نییه من کیم، من ئهوه ئافرهتهم ههفتهیهکه چاودیریت دهکم.

بهزمانیکی تیکهله بهترسهوه، هیشتا لی دهروانی و چهپهسا بوو، گوئی:

- پیم بلی تۆ کیی؟... دهزانی ئهگهر پیمان بزنانن چی روو دهدا؟

بزهیهکی گهشاوهی بۆ کرد، ددانه سپییهکانی دهتگوت بلوورن دهبریسکینهوه، بهچاوقایمییهکهوه گوئی: ئهوی ئهم رووخسارهی ههیی، ئهستهمه ترسی له گیاندا بیته.

چاوانی لیک نان، سهری خسته سهر سنگی و بهبیدهنگی گریا. تاریکی ههموو شتهکانی داپۆشیبوو، زیق و زاقی مندالان تیکهله بهئاوانی دووزلهکه دهبوو، که هاودهنگ بوو لهگهله گۆرانی و ههلهپهکیکه. ئهستیرهکانی ئاسمانیش چریسهکی زیاتریان دهداوه. سهری ئهوی خسته ناولهپی دهستییهوه و لهسهرخۆ بهرزی کردهوه و لهسهر کولمه ئاگراوییهکانی توندی کردن و له چاوه پر له ئهسرینهکانی ورد بووهوه، بهزمانیکی مندالانه گوئی:

- دلی تۆ ئافرهتیکی تری دهوئ، لهبهرئهمه هیناتیان بۆ لای سهید. خهتای تۆ نییه ئهگهر دلت له بهرد بیته.

لهگهله پیکهینا بهتوندی باوهشی لی دا و گوئی: دلم له بهرد نییه، من خهریکه دهسووتیم، لی دهبی بزانه تۆ کیی؟ تۆ کچی هاپۆی؟

بهخۆداندهستهوه گوئی: من ژنی هاپۆم.

بهتوندی دهستی گووشی و راکیشا: دهی با بچین بۆ کوختهکهی دارۆغه مهردان. له بهختی ئیمه باشه ئهمرۆ له سهنجهقه نهگهراوهتهوه.

وهکو چهپهساویگ خۆی دایه دهستییهوه و بهوهلامهکهی وشک بوو: ژنی هاپۆ...

بهردهوام له دلی خۆیدا دهیوتهوه: ژنی هاپۆ؟ هاپۆی کهلله بارگیر، لهمه زیاتری نهوژنییهوه جوتکهی لی بدات؟

تریفه‌ی مانگه‌که له ده‌لاقه‌که‌ی دواوه ده‌پژایه سهر مه‌مه‌که تورت‌ه‌کانی. که‌ریم سهری خسته نیوان مه‌مکو‌لانییه‌وه، ئەویش به‌توندی له‌گه‌ل ئاخ و ئۆفدا سهری ده‌گووشی. کاتی حه‌ز گری تیبه‌ر دا، دانیشت تا پشتینه‌که‌ی بکاته‌وه، چاوی به‌لاقه سپی و پره‌کانی که‌وتن، خو‌ی دایه بانیا و لیوی خسته سهر لیوانی و قامکه‌کانی له گۆشته‌که‌ی ده‌چه‌قاندن، هه‌رچی ئەو بوو چون بیه‌و‌یت له ناو خویدا بیه‌شارینه‌وه، ئاوا باوشی لی دا و به‌خو‌یه‌وه‌ی گووشی. چه‌ند ساتیک تیپه‌پین له جیهان دابران، کاتی سهر‌له‌نو‌ی گه‌رانه‌وه، هه‌موو شته‌کان له ناخیاندا گۆرا‌بوون، که‌چی ئینجاش هه‌ر به‌توندی پیکه‌وه نووسا‌بوون. هه‌رچه‌نده له باری خاموشی و کپییدا بوون، هه‌ناسه‌کانیان تیکه‌ل ده‌بوون، بی ئەوه‌ی هه‌ست به‌کات بکه‌ن، پاشان هه‌نده‌ی نه‌برد ده‌ستیان کرده‌وه به‌ماچومو‌چ و ئامیز لیکدان. کاره‌که‌یان سهر‌له‌نو‌ی دووباره کرده‌وه، لی ئەمجاریان به‌گور و درندانه‌تر بوو، له ناخیدا هه‌ستی کرد ئەمجاریان به‌راستی ژنه. هه‌رچی ئەو بوو هه‌ستی جیا جیا له می‌شک و دلیدا ده‌ورووژان، به‌شیوه‌یه‌که له‌بهر سووکی کیشیان نه‌بوو. به‌قوولی هه‌ناسه‌ی داوه، وای هه‌ست کرد له هه‌موو خه‌م و خه‌فه‌تیک به‌تالی ده‌کاته‌وه.

ئەو پیتی گوت: بیر له ژنیکی دی ده‌که‌یته‌وه؟

به‌گالته‌ جارپیه‌وه گوتی: به‌لی.

– ژنه‌که‌ت؟

– نه‌خیر. قه‌ت خو‌شم نه‌ویستوو.

– که‌واته ده‌نکه‌که‌ت.

– نه‌خیر.

ملی ماچ کرد و په‌نجه‌کانی به‌نیو ریشه کورته‌که‌یدا هینا: ئەمی کتیه؟ پیم بلی.

چون له خه‌وندا قسه بکات: فه‌ی. جنۆکه فه‌ی.

به‌ده‌ستی مه‌مه‌که‌کانی له‌سهر سنگی توندکردن و پیکه‌نینه‌که‌ی شارده‌وه:

– ئاوا. ئەو به‌دغه‌ره‌ی پیاوه‌کانمانی تیکداوه، جادووی له تۆش کرد. لی قه‌ینا سه‌ید له می‌شکی ده‌رکردی، با بچی له پیاویکی تر بگه‌ریت.

عانی به‌قامکه‌کانی یاریی به‌ده‌موچاوی ده‌کرد، گوتی:

– وه‌لی به‌ر له‌وه‌ی بپوات، جنۆکه‌یه‌کی دی شوینی گرت‌ه‌وه.

ئای که‌ریم گه‌ر پێشتر ئەم جنۆکه‌یه‌ت ده‌دیت، به‌ر له‌وه‌ی ئەم بارگیره ئەتکی بکات. ئەم بارگیره به‌هه‌ر چوار سمییه‌وه له به‌رده‌م مالی باوکی ویستا بوو لیکاو، چون لیکاوی سه‌گی برسی له به‌رده‌م پارچه گۆشتی‌کدا، به‌زاریدا ده‌هاته خواری. ده‌ینه‌راند، که‌فی ده‌کرد و جوتکه‌ی ده‌وه‌شاندا، یا ئەم کیژه یا مردن. باوکه دلی نهرم نه‌بوو، تا هاپۆ پاره و دویت‌ه‌ی خو‌ی پی نیشان نه‌دا، ده‌می باوکه کچی هاپۆی بینی ئەویش لیکاوی پڑا، ئیدی ژن به ژنیان کرد.

– به‌لای تۆوه من وه‌کو جنۆکه‌که جوانم؟

– تۆ جوانتری، جنۆکه‌که سارده، پیاو ناتوانیت وه‌کو تۆ له ئامیزی بگریت.

له‌وده‌می ده‌ستی راده‌مووسی به‌لاپه‌سه‌نییه‌وه پرسی:

– ده‌ستت لی دا؟ یاخود وه‌کو پیاوانی تر له ده‌ستت رایکرد؟

– نازانم ده‌ستم لی دا یا نا، ئەوی ده‌یزانم هه‌میشه له به‌رده‌مدا بوو. دۆخی ئەو جیا بوو، ناتوانم وه‌سفی بکه‌م، تکایه با له بی‌ری بکه‌ین. ناوتم پی بلی.

– ناوم فاته‌میه. سبه‌ینی ئەم حه‌له بیرم ده‌که‌یته‌وه؟

سهری خسته سهر سنگی، سهری هه‌لبری و له رووخساره سه‌راسیمه‌که‌ی روانی و گوتی:

– فاته‌مه. وه‌کو تیر دابه‌زاینه سهر دلم و زۆر زه‌حمه‌ته بتوانم هه‌لنکی‌شم. نووکه با بگه‌رینیه‌وه لای ئاپۆراکه، ئەگینا گومانمان لی ده‌که‌ن.

به‌توندی باوه‌شی لی دا: که‌ریم، جاریکی دی یه‌کتر ده‌بینینه‌وه؟

به‌پروا به‌خۆبوونه‌وه گوتی: له‌و دنیا‌ش بی هه‌ر یه‌کتر ده‌بینینه‌وه.

هه‌ریه‌کی به‌ئاقاری‌کدا به‌ره‌و شاییه‌که گه‌رانه‌وه. ئەو گه‌رایه‌وه مال و باوشیک چیلکه‌ی له‌گه‌ل خویدا برد و هاویشتییه ژیر مه‌نجه‌له‌کانه‌وه. ئەمیش گه‌رایه‌وه شوینه‌که‌ی پیشووی و پالی دایه دیواری لۆده‌کایه دارماوه‌که‌وه و له دووره‌وه سه‌یری شاییه‌که‌ی ده‌کرد.

سنجان له خپوهتی ههردوو بووک دانیشتبوو، قسهی بؤ دهکردن، فاتمه خوئی بهژووریدا کرد، له خویشیاندا خهریکبوو بال بگریت. هاته لای سنجانهوه و پپی گوت پاش قهیریک نأشه که پی دهگات. دواى ئەوهی ئەمیش داواى لى کرد له خواردن دانان په له نهکات، تا هه موو باش برسی دهن، لئی پرسى داخو هه مووان دلخوشن و شایى دهکهن؟ فاتمه لئی نزیك بووهوه و بههیاوشى پپی گوت:

- تهنیا کهریم نه بی، وا دیاره له گهل ئەوانى دیدا ناگونجیت.

سنجان دهستی فاتمهى گرت و له شوین خوئی هه لبه زبیهوه و گوتی:

- با بچینه گیانى.

به ههردووکیانهوه بهکیشیان کرد، تا ملی دا، کاتى گه یشتنه ناوه راستى شاییه که، چه ند کیژیک رایانکرد و رایانکیشایه ناو شاییه که وه، که چی فاتمه گورجتر بوو خوئی گه یانده دهستی و دهستی له دست نا، له ولایشیه وه سنجان هاته شانیه وه و ئەلقه ی هه لپه رکیکه گهرمتر و به جوشتتر بوو. دواى چه ند سوورپیک کهریم ههستی کرد جوولیه یان سست و خاو بووه ته وه، وشه کانی گورانیه که ش خالی بوون له ئەوین و جووش و خرؤش، له سه رخو ناوله پی فاتمه ی گووشى و ناوړى لیدایه وه، کاتیک ئەویش لئی روانى، بههیاوشیه وه پپی گوت:

- نووکه خووم گورانی دهچرم، وه لى تهنیا بؤ تویه.

کاتیک گه یشته لای دووزه له ژهنه که، گورانیه یژه که ویستی مهیدان چول بکات، کهریم لى نه گه را، دهستی گرت و ناماژه ی پی دا له گهلیدا گورانی بچریت. له گهل ریتى شاییه که، خیرا خیرا چه پله ی لى ددا، تاکو له گهل وشه کانی گورانیه که ی هاوئاواز بیت:

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی نازدارى ئاوریشم ئاسا

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی شیرینی ههنگوین ئاسا

نه که ی بالم بشکینى

گورانیه یژه که ی دیش به هه مان ریتم چه پله ی لى ددا و سه مای ده کرد و دهیگوته وه:

- نه که ی بالم بشکینى.

پاشان هه مووان، بهوانى ناو ره شماله که شه وه ده یانگوته وه:

ئە ی جوانى وهک مانگ

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی بهرز و بلندی وهک چیا

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی گهردن که شى وهک دوند

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی بهژن زراف وهک ئاره وهن

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی ئەو که سه ی مامز ئاسا ره وته که ی

نه که ی بالم بشکینى

ئەلقه که به خیرایى ده سوورا، به جوولیه کی ریک، جاریک تهنگ بووه وه و جاریکیش فراوان، ئەوده می تهنگ ده بووه وه، تهوقى سهریان وا نهوی ده بووه وه دهگوت ئیستا ده موچاویان له زهوی ده دات.

ره مزى به ته نیششت زؤرابه وه دانیشتبوو، نیشانه ی فه دی و سه رسوورمان به سیمایه وه دیار بوون، لى له ناخییه وه تا بللی دلخوش و کامه ران بوو، ههستی دلنیا یی و ئاسووده یی دایگرتبوو. زؤراب له وده می به دلخوشیه وه چاودیرى که ریمی کورى ده کرد، گوتی:

- پروانه ره مزى چون هه لده پهرن. ده بی فی ر بیت... ئەم شه رمه ت له کی وه وه رگرتووه؟ باوکت هه یچ کات مانای شه رم و فه دیی نه زانیوه.

ره مزى له گهل ئەوه ی هه ولئى زالبوونى به سه ر شه رمه که یدا ددا، ولامى داوه:

- من و روسته م ریککه وتین ئەم سووره ی بیته وه هه لپه رین، ئەو کاتى هیور و

لهسه رخۆ ده بېته وه.

سهيد زهوقی ته و او بوو، نه وی خوښییه که ی زیاتر کرد، دهر په رینی له ناکاوی که ریم بوو:

- برږونه، برږونه کوڅا زوړاب، که ریم چوڼ ه لده په پږت.

پاشان لپی نژیک بوو وه و به گوږیدا چرپاند: جنوکه که بویه کجاری ملی شکاند، نیتر ناگه پږتته وه.

کوڅا زوړابیش به تکا کردنه وه گوتی: ئینشاللا سهید. که رامه تت له که رامه تی پیغه مبه روه یه.

همه مووان سه رقالی خوار دنی شیوان بوون، ماتی و بیده نگی بالی به سه ر ئا و اییدا کیتشا بوو، هر دوو بووک له گوږه که کولیان ده کرد، سنجان و فاتیمه شیان له گه لدا بوون. فاتیمه له ناخیدا وای هه ست ده کرد بووکی راسته قینه خوږه تی. خوږی رووته وه کرد و خوږی فریدایه گوږاوه که وه، هانی سنجانیسی دا واکت: پوره سنجان نه وان خه ریکی ناخوار دندن، لیره که س بیزارمان ناکت، گوږاوه که پیروزه، سهید ته نانه ت له چله ی زستاندا مه له ی تیدا ده کت.

پاشان له لیواری گوږه که دانیشت و به لفته پشتی یه کیک له بووکه کانی شووشت. جهسته ی له بهر تریفه ی مانگه شه وه که، که به رهنکه شیریه که ی دنیا ی داگرتبوو، بریفه ی ده داوه.

له وده مه دا سنجان ههستی به غه مباری کرد، پیی حه یف بوو نه م ئا فرته گه نجه ژنی هاپوی بارگیر بیت. له بهر عاره قه ههستی به چووزانه وه ی بنبال و ناوگه لی ده کرد، پیویستی به ئا و بوو بیان بووژنیته وه. نه ویش خوږی ه لدا یه ئاوه که وه. بهر له وه ی سنجان بی و پشتی بشوات، ههستی به پاشماوه ی بینینه که ی له گه ل که ریمدا کرد. به قوولی هه ناسه یه کی هه لکیتشا و به خه یالیی چووه جیهانیکي تره وه. چون کوته لیک له مه رمه ی، ئاوا له شوین خوږی مه یی بوو. سنجان گازی کرد:

- فاته، چیه و دا لغت لی داوه؟ چاوه رپی توم.

فاتیمه به نهرمی پشتی ده شووشت، سنجان چون میشکی خوږند بېته وه، به گوږیدا چرپاند:

- ده بی سه برت هه بی، نه م بارگیره تا سه ر ناژیت.

فاتیمه باوشی لی دا و به فرمی سک پشتنه وه دهستی ماچ کرد. دوا ی لی بوونه وه له ناخوار دن و چا خوار دنه وه به ماوه یه کی که م، سنجان به زوړابی راگه یاند هه ر دوو بووک ئاماده ن. زه لاهه کان به ره و گوږه که چوون، جگه له روسته م و ره مز ی و قادر و عه باس، که س له ره شماله که دا نه مایه وه، نه م دووانه ی دوا ییان ریکه و تبوون کاریک به نه نجام بگه یه نن، ویستیان به روسته م نه لاین، چونکه به ره مزیه وه سه رقآل بوو، لی قادر به راستی نه زانی به شدار نه کرین و لییان بشار نه وه، هه رچه نده عه باس رای و ابو نه سته مه ره مز ی به شدارییان بکات. عانیک قادر به روسته می گوت زوړی پی خوږ بوو، قادر نه وه شی گوت داخو پیی باشه ره مزیش بوی نه م کاره بانگه پشست بکه ن؟ روسته م ولامی داوه: نه ی بوی نا؟ چما نه و به شه ر نییه.

ره مز ی نه و بیروکه یه ی به دل بوو هه ندیک بچه دهره وه ی گوند و پیاسه یه کی لی بکه ن، نه خوازه لا نه و زوړی خوار دووه، بی ئاگا له و پلانه ی هه رسیکیان دایانر شتبوو. هه ینی له جوڅینه کان نژیک بوونه وه، روسته م گوتی: ئیستا ده چینه گه وری گوږدریژه کانی هاپووه و هه ریه کی کمان بوی خوږی گوږدریژیک ه لده بژیرتی و خه ریکی ده بیت. تو ده توانی بچو وکترین جاشک هه لبریریت.

روسته م به وه لاهه که ی ره مز ی سه یری نه هات، که چی قادر و عه باس عه نتیکه یان پی هات، کاتیک گوږیستی ره مز ی بوون به زه و قه وه گوتی: به لام من قه ت شتی وام نه کردوه!

قادر ده موده ست به زمانی شاره زایه ک گوتی: فیرت ده که ین ره مز ی.

پشتیره که بریتیبوو له دیواریکي نه وی، دهر گایه کی دارینی نرمی پیوه بوو، له بهرام به ریدا کوختیکي بچووکی له قور و لقه دار دروست کرابوو و بووبووه دریژکراوه ی حه وشه فراوانه که ی هاپو.

کاتی له دیواره که ئاودیدو بوون گوږدریژه کان بوی لایانه وه هاتن. عه باس ماکه ره که ی برده گوږه یه که وه و بهر له وه ی ده ست بوی ته رکی ببات، گوږدریژه که کلکی هه لبر ی و میزی کرد. روسته می ش به دم را کیتشانی جاشکه مایه که وه گوتی: ره مز ی نه مه ببه، به هیواشی ده ست به دوا یه وه بیته و خوږی لی دوور بگره، نه کو جوتکه بووه شینیت،

وہلئ لہمہ مہترسہ راہینراوہ.

ہہرسیکیان بیدہنگ بوون. ہہریہکہیان بیئ ئوہی گوئی بہہیچ بدات، بۆ کہری
خۆی قہپات کردبوو. پاش قہیریئ سہروقلی تریان کرد. بیئ چرپہ و بہہہنگاوی
لہسہرخۆوہ بہرہو رہشمالہکہ گہرانہوہ.

تریفہی مانگہکہ بہتین بوو، شتہکان بہروونی دہبیران، وہلئ خۆیان بہسیبہرہ
تارہ چۆوہ رہنگ شیرییہکہی لہ مہنگی شہوی پر لہ ئہستیہری جریوہداردا زیاد
دہکات، پۆشیبوو. ہہموو شتہکان سامناک و خامۆش بوون. لہ دوورہوہ ئہو
زہلامانہی لہ گۆمہکہوہ دہہاتنہوہ، دہنگوت تارماییں.

۱۲

کازيوہ سوورہکہ تاريکیی ئاسۆی رۆژہہلاتی شہق کرد، خہریکبوو جوولہ دہکہوتہ
رہشمالہکہوہ. رہمہزان بہر لہ میرزا گہیشتہ گۆماوہکہ. بہر لہوہی سییہمین جار
خۆی بکاتہ بن ئاوہکہوہ و غوسلی دہربکات، میرزای بیینی بہدہر لہ خدیی خۆی
بہخۆشییہوہ دہہات. لہ نیوہی گۆماوہکہ وہستا، ئاوہکہ تا ناوکی ہات، دہخہنییہوہ
و لہ سیمای ئہوی دہروانی:

- ہا کیرزل چہپہکت گرتوہ، چہندت کرد؟

بہنازینیکہوہ دوو پہنجہی ہہلبری: دوو.

رہمہزان بہدہم دہرچوونییہوہ لہ ئاوہکہ بہتہوسہوہ گوتی: تہنیا دوو؟

میرزا متہقی نہکرد، بہلکو وہستا، تا رہمہزان رۆیی، دواي ئہوہی سیپالہکانی
کردنہ بہر، وہک ئہوہی چاوہروانی شتیک بیت، لہ شوینہکہی خۆی رہق راوہستا
بوو. میرزا گوتی:

- چییہ ناتہوئی برۆیت؟

- نہخیر. دہمہوئی دنییا بم تا بزائم کردووتہ یان نا؟

- بروام پیئ ناکہیت؟

- نہخیر. نا بروات پیئ ناکہم. دہمہوئی بہر لہوہی بچیتہ ئاوہکہوہ چہکہکت ببینم،
دواي ئہوہ دنییا دہبم کردووتہ یان نا؟ یاخود ئہمرۆ شہرمم لی دہکہیت؟ ہہموو کات
پیکہوہ لہ ئاوہسپی مہلہ ناکہین؟

میرزا بہپہلہ جلہکانی داکہندن، لہشہ لہرولوازانہکہی بہدہرکہوت، لہ ناوہراستہوہ
چہکہ زلہکہی، تا چۆکی شۆر بووہوہوہ. گوتی: فہرموو بیپشکنہ و ئہرخاین بہ.

رہمہزان وہک ہہمیشہ ئہو کاتی پیکہوہ مہلہ دہکہن، لہسہری رۆیی:

- سوہانہللا ئامۆزا میرزا، ئہمہ چہکی بنیادہم نییہ، ئہمہ چہکی کەرہ.

میرزا بیئ ئہوہی گوئی بہقسہکہی بدات، دابہزییہ ئاوہکہوہ. جہمہداننییہکہی کہ قژہ

دریژه بهردراوهکهی له ژیردا بلاو بوو بووه و تا سهرشانی هاتبوو، بیر چوو بوو.
رهمهزان ناگاداری کردهوه:

– جهمه دانیه کهت میرزا .

جهمه دانیه کهی داکند و فرپی دایه رۆخی گوماوه که و گوتی: پیت نه گوتم. پروام
پی ده کهیت یان نا؟

رهمهزان له سهر گردۆلکه کهی دهم ناوه که چوار مشقی لپی دانیشتبوو، سهرقالی
پپچانه وهی جگه ره کهی بوو. بی ئه وهی سهر هه لبریت، ولامی داوه:

– بیگومان پروام پی کردی. وهلی ناتوانم بلیم دووانت کردوه، گرنگ ئه وهیه
چه که کهت شه رمه زاری نه کردی.

میرزا له وده می گه ل و گونی ده شوشت، گوتی: ئه می تو؟ وه زعت چۆن بوو؟

– له تو باشتر بووم. سی جار .

– درۆیه .

– ئه گهر دته وئ لپی بپرسه . گهره بی قه باره کهی هه موو شتیک نییه له کردنا .

کاتی پیکه وه گه رانه وه ره شماله که، بو دیه مین جار لپی پرسی، داخوا مانه وهی
ئه و ره شماله که پدویست ده کات؟ کوپخا زۆراب له کاتی شه ته کدانی باری
هیستریکدا به هه لچوونه وه گوتی:

– هه زار جارم پی گوتی ره شماله که لیره ده مینیته وه، ئه گهر دته وئ لیلمان بیی
فه رموو .

میرزا له کاتی رۆیشتندا به فیزیکه وه، گوتی:

– ره شماله که به ته نی جی ناهیلیم، ئه من لیروکانی ده مینمه وه .

که ریم له توندکردنی باری هیستره کان بووه وه، که به سه ریدا درا بوو، کاتی گوئی
له و قسانه ی نیوان باوکی و میرزا بوو، له می دوا بییان نزیک بووه وه و پی گوت:

– له بهر بریاری چوونم بو لای شیخی به رزنجه نه بوایا، مامه میرزا لات ده مامه وه،
به م زوانه ده گه ریمه وه لات.

فاتیمه له ئاماده کردنی نانی به یانی یاریده ی سنجانی دها . گوپی له دهنگی که ریم

بوو، که به نه نقه ست به رزی کرده وه . یه کتریان بینی و قه ریک له شوینی خویان وشک
بوون، جاریکی دی که ریم به دهنگی به رز ناخاوت . به خوا قه سته م به م زوانه
ده گه ریمه وه ئیره مامه میرزا .

سنجان چوون له گه ل خۆیدا بناخیوت گوتی: بیگومان که ریم گیان، ده بی به رده وام
سه ردانی سهیدی هاوه لت بکهیت .

فاتیمه ئه ایکی هه لکیشا و هه ناسه یه کی قوولی داوه، هه رچی میرزا بوو
ره شماله کهی جی هیشت، چونکه شتیک نه بوو پپوهی خه ریک بیت . زه لامه کان له
شه ته کدانی باره کان و ئالفدانی ئه سپ و هیستره کان بوونه وه، هاوکات سنجان و
فاتیمه ش له نانکردن له سهر ساج و لپنانی چای بوونه وه . په له هه وریک له دووکه لی
پر له هالوی نان و بونی ته پاله ی سووتاو، له ره شماله که وه، که رووناکیی کازیوهی
سوور و ئه رخواهی دایگرتبوو، به رز ده بووه وه . نیشانه ی خه م به پرووخساری سهید و
هاپۆ و فاتیمه وه دیار بوو . سهید گوتی:

– ئه مرۆ له رۆژی جهژن ده کات، ئینشاللا به خیری ده گه رینه وه .

بو یه که مین جار ده سته ی هاپۆ و ده سته ی کوپخا زۆراب پیکه وه نانی به یانی
ده خۆن .

هاپۆ له و کاته ی تیکه نانه گه رمه کهی له که ره نه رم و شله که راده کرد، گوتی:

– ئیمه ئیدی خوینمان تیکه ل بووه و بووینه ته یه ک ده سته .

ئه وده می له دوعاخواری و باوش لیدانی گه رم بوونه وه، کپی دایگرتن، له شوینی
خویان وه ستابوون، چاودیری ئه و کاروانه یان ده کرد، له سه رخۆ دوور ده که وته وه، تا
له و دیوی گرده پرته قالییه که وه، که دیواری بو ئاسوی رۆژه لاتی نوقومبوو له رهنگه
گه شه کانی کازیوه کرد، ونبوون . هه مووان بی ئه وهی قسه یه ک بکه ن بلاوه یان لی
کرد . فاتیمه له به رامبه ر ته نووره که، که هیشتا بلپسه ی مابوو ئه سرینه کانی سپین .
ئه وده می له سه ر چیاکه ی راسته وخۆ لیز ده بووه وه سه ر رووباره که، دۆلی کفرانیان
لیوه دیار بوو . رۆژه که له سه ر چیا ی قاجر به رز بوو بووه وه . رووباری ئاوه سپیش
رینگه شاخواوییه کهی له ته می شینی به یاندا نوقوم بوو بوو، شه ق کردبوو و وه کو
ئه ژدیهای ئه فسانه یی پیچی خواردبووه وه و ئه مسه ر و ئه وسه ری دۆله که ی کردبووه

شتی دهنانیت.

به رزه و لآخه کان یهک له دواى یهک به هیلی دریزی پتچاوپتچ ئه و توله رپیانیهان گرتبووه بهر، که بۆ قوولایی شیوهکه لیژ دهبوونه وه.

زۆراب و رهمه زان درکیان به وه کردبوو مه لا هه رچهنده دهیشاردده وه، وهلی که یفی به رهمزیدا نه ده هاته وه، رۆسته م به خۆی دانی پتدا نا، مه لا له چاو رهمزیه وه هیچ نییه. زۆراب سهیری پتدا هات پیاویکی وهک جیهانگیر کورپکی زیرهکی وای هه بیت مشتومر له گه ل مه لادا بکا و له زۆر شت به هه له پتدا ببات. هه موو خه می سنجان ئه وه بوو رۆسته م وهک رهمزی لی دهر بچیت. ئه م لاه هیمنه قۆزه ی حه فده سالی ته و او نه کردوه و به شیوه یهک قسه دهکات به لایانه وه نامۆ بوو.

له و رۆژه وهی رهمزی هاتووه ته دۆلی کفران، بۆیان دهرکه وتوووه ئه و مه لایه ی له دواپه وه نویت دهکهن و هه ر وشه یهکی دهلیت به یاسای داده نین و قابیل به گۆران نییه، چهنده نه زان و دواکه وتوووه. رهمه زان حه سره تی بۆ ئه وه خواست میرزا له وئ نییه، تا جهوی گفوتگۆکه به لیدوانه که مژهکانی خۆش بکات.

وهلی نووکه میرزا به ژنه که یه وه، که له ئاسمانه وه بۆی دابه زیوه و گه نجیتی بۆ گه پاندوووته وه، سه رقاله. ئه وی زیاتر سه رنجی هه مووانی راکتشا و له به های رهمزی به رز کرده وه، ئه و قسانه ی بوون له سه ر رابردوو و دواروژی هه ر یه کیک له رپگه ی ناوله پ خویندنه وه وه، سه ره رای پۆ له سه ر داگرتنهکانی مه لا له سه ر ئه وه ی غه یب له خوا زیاتر که س هه یچی لی نازانیت، ئینجاش رهمزی پتچه وانه که ی ده سه لماند و ده یگوت:

– یه زان ئاوهزی پۆ به خشیوین، ئیمه ش بۆ گه یشتن به راستیه کان ده بی به کاری بپنن.

هه روه ها رهمزی له مه لای پرسى داخۆ هیچ له لیکدانه وهی خه ون یاخود شت له باره ی رووح بانگکردنه وه دهنانیت؟ وه لامی مه لا «نا» بوو: هه موو ئه مانه ده چنه قالی جادوو وه، که ئاین حه رامی کردوه.

رهمه زانیش به ئه نقه ست له گه ل گه رمبوونی مشتومره که پرسى ده رووژاند، یه کى له جاره کان پرسى: ئه رى دواى ئاوابوون خۆر چی لی دیت؟

راگوزار و چهنده به ره و خوار لیژ دهبوو وه فراوانتر دهبوو. ره وه که وو پۆله مرابیه کیوی، شوین یهک که وتبوون و له سه ر رۆخه که باله ورشه دارهکانیان لیک دها و ئاوازیکی هه مه رهنگیان دهرده کرد، له پتچ و په نا و به رزی و نزمیهکانی دۆله که دا دهنگیان ده دایه وه.

زنجیره چیا یه کی نووک تیژی به یه کدا چوی رووته ن، ده تگوت دیوارکی هاوته ریبی یه کدین، به ری دۆله که یان گرتبوو، ئه وی نابه له د بیت وا دهنانیت گه یشتن پتی ئه سته مه، رهمزی به و دیمه نه گه شایه وه، به حه په ساوییه وه گوتی:

– دۆلی کفران چهنده دلرفینه، ئه ی ئه م دیواره شاخانه چۆن بپین؟
قادر به شانازیکردنه وه گوتی: له رپگه ی تابه ته وه ئه م شاخانه دهبپین، له ئیمه زیاتر که س پتی نازانیت.

رۆسته م دریزی دایی: دواى قه یریک ده گه یه روبا ره که.
رهمزی له و کاتی به بان پشتی ئه سپه که یه وه به شه و قه وه چاوی به دۆله که دا ده گپرا، گوتی:

– روبا ره که ماسی تیدایه؟
رۆسته م ولامی داوه: زۆر، له ژماردن نایه ن. بۆ؟
رهمزی به خۆشحالیه وه گوتی: قولایم له گه ل خۆم هیناوه. ده چین بۆ راه ماسی.
قادر و عه باس به واقورماوییه وه لییان روانی، رۆسته م پرسى:
– ماسی له ئاوه که دهرده که یه ت؟ چی لی بکه ین؟
– ده ییرژینین و ده یخۆین.

هه رسیکیان له نیو خویندا سه رنجهکانیان گۆرپیه وه، ئه سپه که ی زۆراب له نزیکانه وه لۆقه ی ده کرد، گوپی له قسهکانیان بوو، له کاتیکدا ئه سپه که ی خه ریکبوو پیشیان بکه ویت، وه ستاندى و گوتی: زۆر به تامه. له هه موو ته مه نمدا جاریکیان له سه ربازی خواردم، وهلی نه فره ت له ئیسکهکانی، ده بی زۆر وریا بیت.

له ئاوزهنگی دا و ئه سپه که ی پیشیان کهوت.
قادر گوتی: بیگومان باپیرم زۆر شت دهنانیت و لیمان ده شارپته وه، ئه و هه موو

مه لا گینگلی خوارد و به چاوی شپرزوهه دیقه‌تی رهمزی دا: ده‌ته‌وی خۆت ولامی بده‌بته‌وه؟

– نه‌خیر. دهمه‌وی ولامی تو ببیسیم.

مه‌لا وایزانی ئەمجا هیچ گومانی تیدا نییه رهمزی پشتگیری ولامه‌که‌ی ده‌کات، گوتی:

– نه‌هه‌نگیکی گه‌وره له ده‌ریای تاریکی له ژیر زه‌ویدا، ئەم نه‌هه‌نگه هه‌موو پوژ خۆره‌که هه‌لده‌لووشی، پاشان هه‌لیدینیته‌وه، تا پوژیکی دی ده‌ست پی بکات.

هه‌مووان به‌لاپه‌سه‌نییه‌وه چاوه‌روانی ولامی رهمزی بوون:

– نا مامۆستا، ئەم قسه‌یه ئاوه‌ز قیوولی ناکات. زه‌وی وه‌کو گۆیه‌که به‌ئاسمانه‌وه هه‌لئواسراپیته، به‌ده‌وری خۆردا ده‌سوورپیته‌وه، هه‌ر سوورپانه‌وه‌یه‌کیش سالیک دروست ده‌کات.

مه‌لا چون ولامیکی ده‌مکوته‌ر بدۆزیته‌وه، به‌رپه‌رچی داوه:

– راسته، زه‌وی وه‌کو توپ وایه. وه‌لی به‌ئاسمانه‌وه هه‌لنه‌واسراوه، به‌لکو له‌سه‌ر شاخی گایه و پوژه‌که‌ش به‌ده‌وریدا ده‌خولیته‌وه.

رهمزان له زۆراب و شیخۆی روانی، نیشانه‌ی گالته‌کردن به‌روویه‌وه دیار بوو:

– سه‌رتان لی شیواندین مه‌لاییل، یه‌کتان ده‌لی زه‌وی به‌ده‌وری خۆردا ده‌سوورپیته‌وه، ئەوی دبیش ده‌لی خۆر به‌ده‌وری زه‌ویدا ده‌چه‌رخیت. کامیان به‌راست دابنپین؟

رهمزی تیگه‌یشت ئەم چهند و چوونه له بازنه‌یه‌کی به‌تالیان ده‌خولینیته‌وه و ته‌واو نابیت، مه‌لاش قایل نابیت، یاخود نایه‌ویت قایل بیت. به‌لکو پپه‌سته به‌قسه‌کانی خۆیه‌وه و سه‌ره‌نجام ئەو به‌زه‌ندیق و گه‌نده‌ل تاوانبار ده‌کات، ئەو کاره‌ی سووربوونی کوپخا زۆرابی زیاتر ده‌کرد بۆ پاپیشتی نه‌کردنی پۆسته‌م بۆ خۆیندن. وه‌لی سه‌ره‌رای ئەمه‌ش ده‌یزانی هه‌رچه‌نده‌ه‌زی به‌خۆیندن پۆسته‌م نییه، که‌چی بوونی پیاویکی زانا له هۆزه‌که‌یاندای کاریکی پپه‌سته، نه‌خوازه‌لا سنجان و رهمزان و شیخۆ قه‌ناعه‌تی ته‌واویان به‌وه هینا بوو، ئەم دۆخه‌ نوپیه‌ پپه‌سته ده‌کات، چاویان

به‌سه‌ر جیهاندا بکه‌نه‌وه. له‌و پوژه‌وه‌ی چووبوون بۆ راوه‌ماسی، پرسیارلیکی زۆر له‌ میتشکی پۆسته‌مدا گینگلیان ده‌دا، ئەو مشتومره‌ی نیوان رهمزی و مه‌لا وای کرد به‌خۆدا بچیته‌وه، بروای وابوو رهمزی توانای ولامدانه‌وه‌ی هه‌موو پرسیارلیکی هه‌بیت. ئەوه‌شی زیاتر وای لی کرد ئەم بروا رهایه‌ی پی هه‌بیت، ده‌مکوته‌کردنی مه‌لا بوو، ته‌نانه‌ت رهمزان زۆر به‌راشکاوای و گالته‌جارانه‌وه‌ی پی گوتبوو، با جبه‌ و عه‌مامه‌که‌ی لی فری دا و بچیت جووتیاری یان شوانی بکات.

ئەوی به‌رده‌وام پۆسته‌م بیری لی ده‌کرده‌وه، نه‌ینیی ئەستیره‌کان و مانگ و پوژ و جیهانی رووح بوو، که له شه‌ودا ده‌ستی پی ده‌کرد.

له‌و کاته‌ی شان به‌شانی یه‌کدی هاوته‌ریب له‌گه‌ل پوخی رووباره‌که‌دا ده‌پوشتن، قادر و عه‌باس چهند هه‌نگاویک له‌ دواپانه‌وه‌ بوون، له‌ شوپنیکی قوول ده‌گه‌ران بۆ ماسیگرتن. ناگه‌هان پۆسته‌م وه‌ستا، له‌گه‌ل ئاماژه‌کردنی به‌ئشه‌که‌وتی ده‌م رووباره‌که، گوتی: ئەمه ئەو شوپنه‌یه‌ باسم بۆ کردی.

رهمزییش وه‌ستا، که‌وته بیسمیلاکردن و ئایه‌ت خۆیندن. کاتی عه‌باس و قادر نزیکیان که‌وته‌وه، ئەمی دواپیان به‌زمانی ترس ئامیزه‌وه گوتی:

– له‌م شوپنه‌دا بوو جنۆکه ده‌ستی له‌ مامه‌ که‌ریم وه‌شاند.

عه‌باس بی ئەوه‌ی ترس به‌روویه‌وه ببینریت، گوتی: با بچینه ئەشه‌که‌وته‌که‌وه.

هه‌ینی ویستی به‌ره‌و ئەشه‌که‌وته‌که‌ بروات، قادر گوتی:

– عه‌به‌ تو شیتی؟ نازانی باپیرم زۆراب ناهیلی بچینه ئەشه‌که‌وته‌وه؟

پۆسته‌م به‌و هیوایه‌ی رهمزی کیشه‌که‌ چاره‌سه‌ر بکات، گوتی:

– راسته. به‌شه‌و نزیکبوونه‌وه له ئەشه‌که‌وتی لی قه‌ده‌غه‌ کردوین.

مه‌تقیان ناکرد، چاویان له‌ چاوی رهمزی بریوو، ئەویش به‌چرپه‌ بی ئەوه‌ی که‌س گوپی لی بیت، به‌رده‌وام ئایه‌تی قورعانی ده‌وته‌وه، پاش قه‌یریک له‌و کاتی به‌ره‌و ئەشه‌که‌وته‌که‌ ده‌رۆی، گوتی: ئایه‌ته‌لکورسیم خۆیند، ئیستا ده‌توانین بچینه ئەشه‌که‌وته‌که‌وه.

پۆسته‌م گوتی: وه‌لی من ئەم ئایه‌ته‌ نازانم.

پهزمزی بی ئه وهی چاوی له سهه ئه شکه وته که هه لبریی، گوتی:

- دوايي فيزى دهبيت، له هه موو شه پیک ده تياريزيت.

کاتی له ده رکى ئه شکه وته که بوون، چاویان به ناويدا گيړا، گو شه يه کى تاريكى تيدا بوو له تونيلکى قوول ده چوو. په زمزی ويستی هه نگاويکى دى بچيته به ره وه، شه وقیک چون ئه ستيره يه کى دور، له قوولايى تونيله تاريکه که وهى به دى کرد. پاشان شه وقه که بووه چوار ئه ستيره و به توندى ده بريسانه وه. له شوين خووى مه يی، هه ردوو بالی بلاو کرده وه، تا ئه وانى تر نه يه نه پيشی. قادر و عه باس بازبان دا و له ئه شکه وته که چوونه دهه، به توفينه وه له يه کدييان ده روانی. قادر له کاتيکدا به زحمهت هه ناسه ی ده دا به زمانى تیکه ل و پیکه له وه گوتی:

- ديتت؟

عه باس بی ئه وهی مته ق بکات به ئه رى سهه رى له قانده. هه رچى په زمزی و روسته م بوون به ده م نايهت خویندنه وه، له گه ل ته په ی پييان به ره و پاش ده کشانه وه و چاویان له و چوار ئه ستيره يه بریبوو، که له تاريکى ئه نگوسته چاوی تونيله که دا زياتر ده چريسانه وه. به په له له شوينه دور که وتنه وه و جار ناچار يکيش ئاورپان له دواوه ده داوه. له نزيک تاشه به رديکه وه نيوهی بهر ئاوه که ده که وت، گياي په گ به له که ئابلووقه ی دابوو، دانيشتن ده موچاویان بشون و ئاو بخونه وه. قادر نانيکى ده رکرد، دواي ئه وهی کرديه چوار پارچه ی يه کسانه وه، به سه رياندا دابه شى کرد. هه ريه که و به شى خووى خوارد بی ئه وهی ليوى هه ليئى. هه موویان سه يری په زمزيان ده کرد، ئه ويش چاوی له ئاسمان بریبوو، چاوه روانی بوون شتيک بلت.

به خه ياله وه گوتی: ئه گه ر سائيبي هاوه لم ليره بوايا به شيويه کى دى ده جوولايه وه.

- سائيب؟ سائيب کتیه؟

- ئه و کاتى بۆ خویندن چووی بۆ که رکووک، ده يناسيت.

په زمزی به سووکزانينیکه وه بی ئه وهی چاوی له سهه بوشايی ئاسمان هه لبريت، به زه يه کى کرد و گوتی:

- هه، ده توانی بمکاته گيرفانييه وه.

رؤسته م هيشتا واقورمانه که به رى نه دابوو، گوتی: بپروا ده که يت بيتوانيايا نه يئینی ئه م تيشکانه مان بۆ ليک بداته وه؟

- په نگه. به هه رحال، ئه م ئه شکه وته جنوکه ی تيدايه، ده بوو به قسه ی باپيره زؤرابمان بگردايا و نه چووينا يه ته ژوورئ. ئاواته خوازم ئه وانه ی ژووريمان هه راسان نه کردبن.

قادر دواي ئه وهی جه مه دانييه که ی لار کرده وه و به سه رخوراندنه وه چون له گه ل خویدا بدويت، گوتی: باپيرم زؤراب هه موو شت ده زانيت، وه لی ئيمه هه نديک جار ان ليی ناگه ين.

عه باس چون بيه وئ پاساو بينتته وه، گوتی:

- ئيمه هه را و زه نامان نه نايه وه، تا کو جنوکه لي مان وه پرس بن.

رؤسته م به چيلکه يه ک به جووله ی شيواوه وه هيلی ته ريبی له سهه رى له رۆخه که ده کيشا، جاريک بله ز و جاريکيش له سه رخۆ. بی ئه وهی سهه رى راسته وه بکات، گوتی:

- په زمزی ئه وهی من بيزانم و فيزى بووم، کاتى مرؤف بيسميللا ده کا و نايهت ده ليته وه، ئه وا روه که کان گوم ده بن، که چى ئه م روه خانه ی بينيمانن به روه ماندا وه ستابوون، بی ئه وهی بزى بن.

په زمزی سهه رى له قانده و گوتی: منيش وا بير له مه ده که مه وه. سائيبي هاوه لم ده ليئت جوریک جنوکه هه ن بيسميللا و نايه تى قورعانيش کاريان لي ناکن، به لکو دوعاى تاييهت هه ن ته نيا ئه وانه ده يزائن، که له سيحر قوولبوونه ته وه و ليى شاره زان.

عه باس له و کاتى چاوه کانى به به رهنگار بوونه وه و لا پر سه نيه وه ده ره وشانه وه، گوتی:

- چيه بيت ئه گه ر بگه ر پينه وه به خه نجه ره کانمان هيرشيان بکه ينه سهه ر؟

په زمزی خه نييه وه و گوتی: ئه گه ر کاره که ئاوا سانا بوايا، ئه وا مرؤف به يه که جارى جنوکه ی له ناو ده دا و نه يده هيشتن. سه يری ئه م ئاوه بکه، ده توانيت بيده يته به ر خه نجه ر؟ ئه ی ئه م هه وا يه ی هه ليده مژين و هه نديک جار ده بی به باي هه لکردوو،

دهتوانی نهک بهخه نجه ره کهت به لکو به ناگری تفهنگ زامداری بکهیت، یا خود له ناوی بدهیت؟

قادر به کهم زانینیکه وه گو می بیده نگیه کهی شله قاند و گوتی:

– دهی عه به، برۆ بهخه نجه ره کهت له ناوی بده، با دواى ئه وه حالت بینمه وه.

– بهمه زندهی تو چیم لئ دهکن؟

رؤسته م ولامی داوه: چیمان به من کرد به تو ش ئاوا، ئه و کات ده بی بچین بو لای سهید، پاشان کهس دهستی نه گرتووی، فه رموو برۆ ئه وه ئه شکه وته که یه له پیشت.

رۆژه که به ره و ئاوابون ده چوو، رووناکیه ئالتونوییه کهی دۆله کهی گرتبو وه وه، کز بوووو. رؤسته م چیلکه داره کهی هاویشته رووباره که وه و چون شتیکی گرنکی بیر که وتیته وه، گوتی:

– راوه ماسیمان بیر چوو، نه نه سنجان و باپیره زؤراب، بو ئه م نانی شیوانه چاوه ری ماسییانه.

رهمزی له شوین خوئی ههستا و له گیرفانی چاکه ته کهی قولابییکی ده رکرد ده زوویه کی به سه ره وه بوو، رووی له قادر کرد و گوتی: پارچه یه ک نام بده ری.

قادر له گیرفان و باخه لئ له نان ده گه را، پاشان به گیلییه که وه له سیمای رهمزی راما و گوتی:

– نانه که مان خوارد.

رؤسته م به لاقرتیوه گوتی: وا دیاره ئه مرۆ تیر ماسی ده بین.

عه باس گوتی: ئه گه ر ئه مرۆ بی ماسی بگه ریینه وه مال، ده بینه گالته چار. مامه م رهمه زان به پلاره کانی شیتمان ده کات.

رهمزی گوتی: ئه ی هه ویره که؟ ئینشاللا خوار دووته؟

قادر توپه له هه ویریکی دایی و به شادییه وه گوتی: نه خیر، بیرم چوو.

– ئه لحه مدولیللا.

رهمزی له وده می پارچه هه ویره کانی فری ده دایه ئاوه که وه، ژماره یه کی زوری ماسیی گه وه و بچووک به ده وریا کوبوونه وه و له سه ره به ده سته ینانی ورده

هه ویره کان پیشبرکی و مملانیان بوو. هه رسیکیان به سه رسامی و واقورماوییه وه له و ماسییانه یان ده روانی، که به شیوه یه کی سهیر به ده وریدا خر بوو بوونه وه.

قادر ویستی شتیکی بلت، لئ رهمزی سیخورمه یه کی لئ دا و به چرپه وه پی گوت: – و سسس به، ماسییه کان مه تارینه.

پاشان پارچه هه ویریکی شیلا و به په نجه ی دوشاومژه و په نجه گه وره ی خری کرد و خستییه سه ر قولابه که، ئینجا تووری هه لدا و فرییدایه ناوه راستی گو مه مه نده که وه. سه ری ده زووه که شی به نه نگوستییه وه لوول دا. چاوی له و شوینه ی ئاوه که بریبوو، که ده زووه که ی لئ بوو. قهیریکی له بیده نگی تیپه ری، هه ناسه یان له بهر خو بریبوو، هه موو چاویان له ده زووه که بوو، جوولایه وه و توند بوو، قادریش له گه لیدا توند بووه وه، رهمزی له سه ره خو و شاره زایانه ده زووه که ی راکیشا، قورس بوو، به دهنگی نزمه وه گوتی: ماسییه کی زؤر گه وره یه.

پاشان به توندی و به خیرایی ده زووه که ی راکیشا، اقیان ورما کاتیک چاویان به کیسه لئکی شیرزه ی گه وره که وت، په له کانی له هه وادا راده وه شاندن. رهمزی به خه نینه وه کیسه له که ی گرت و هه ولیدا له قولابه که ی بکاته وه: هه میسه شتی وام به سه ردا دیت.

کاتی له قولابه که ی کرده وه و فری دایه ئاوه که وه، گوتی: ئه گه ر ئه مچار بگه ریته وه، تا ماوی ده بی له وشکانیدا بیت.

کیسه له که بزر بوو. له ماوه یه کی که مدا ژماره یه کی زؤر ماسیی گه وره ی گرت، ماسییه ورده کانی شی ده خسته وه ئاوه که وه، گوتی: سالی داهاتوو ده گه ریینه وه لاتان.

رهمزی چه ند لقه داریکی له شو ره بییه که ی نزیکیان کردنه وه، گه لاکانی داپاچین، چه ند گه لایه کی له کو تایییه که یان هیشته وه، پاشان سه ری شو راقه که ی له ده می ماسییه که وه ره ت کرد و له و دیوه وه ی ده رکرد. ماسییه که خه ریکبوو بخزیت، گه لاکان گرتیان. هه رسیکیان دیقه تی جوولایه دهستی رهمزیان دها و سهیری یه کدییان ده کرد، پرسیار و شادی و لاپره سه نی له چاویاندا ده خوینرانه وه. زؤر قسه یان هه بوو بیکن، لئ بیده نگیان هه لبارد، له ناخه وه به خو رایی له و وشانه ده گه ران، تا ری زیان بو رهمزی ده ربخه ن. کاتی رهمزی ویستی قولابه که له گیرفانی چاکه ته که ی

ههلبگریت، رۆستهه پئی گوت:

- رهمزی رینگهه پئی دهدهی سهیری ئەم شته بکهه، که پئی دهلین قولاب؟

له رینگهه گه پانه وهدا دواي قهیریک بهبیدههنگییه وه رینکردن، رۆستهه گوتی:

- ئیمه ماسییه کانمان سه رنه برین رهمزی، بهه شتیویه به مردوو دادهنرین، شه ریعت خواردنی گوشته کهی هه رام کردوه!

رهمزی به دههه پیکه نینه وه دلنیای کرده وه: نا رۆستهه ئەم یاسایه به سهه زینده وه ری ناو ئاودا پیره و ناکریت. یه زدانی مه زن له قورئاندا ده لیت: «احل لکم صید البحر وطعامه متعا لکم وللسیاره».

رۆستهه له و کاتی ههستی به نه زانیی خۆی له به رامبهه رهمزیدا کرد، گوتی:

- ئەگه به شیکه کهه له وهی تۆ دهیزانی فیر ببوایام.

- هه موو شت فیر ده بی رۆستهه، دان به خۆتدا بگهه. ئەو کاتی به راوردم بکهی له گه ل هاوه له کانم، ئەوانی له قوتابخانه له پیشمه وهن، ده زانی من هیه نیم.

قادر گوتی:

- ئەگه تۆ هیه نه بیت رهمزی، ئەدی ئیمه چیهن؟

دواي ئەوهی شیخۆ و رهمه زان رهمزیان له گه ل خویاندا برد و گه رانه وه دۆلی کفران، مه ردان لای جیهانگیر مایه وه. جیهانگیر له خۆشیاندا خۆی به پتیه نه ده گرت. مه ردان دهیزانی سۆنگه ی ئەم خۆشحالیه ی جیهانگیر ئەو پارچه زپزانه بوون، که له شیخۆی وه رگرتن. پاش ئەوهی ئیواره نانیکه چه وریان خوارد، تا درهنگانیک قسه و باسیان گۆرییه وه.

جیهانگیر بۆ چه ندين جار شانازیی خۆی به کوپخا زۆراب و هۆزه که یه وه ده بری و گوتی چی له توانادا بیت بۆ ده سته وتنی چهک و تفاقه جۆری باش، ده یخاته گه ر. هه ره وه زۆر شادومه انه به وهی کوپخا زۆراب، سه رباری ئەو هه موو مه ترسیانیه ی له لایه ن هۆزی باباییه وه خراونه ته گه ر و ترس و تۆقینه یان له ناوچه که دا بلاو کردوه ته وه، ئینجاش بریاری داوه بگوازیته وه بۆ گوندی بنعیز. جیهانگیر ده یویست بۆی به سه لینه ی پتیه نده یی له گه ل هۆزی کفراندا تایبه ته نده ی خۆی هه یه و سه ره رای ئەوهی له خزمه هه ره نزیکه کانین، خۆی به هاوه لی کۆنی کوپخا زۆراب خۆی ده زانیت و یاده وه ری هاوبه شیان پیکه وه هه ن، که ده گه ریته وه بۆ رۆزانی گه نجییان. رۆژگار لیکه کردن و کوپخا زۆراب له گه ل رۆله کانی هۆزه که ی له و شاخانه دا یاخی بوون و رینگه به هیه چ نزیک بوونه وه به که، یاخود پتیه نده یه که له گه ل ده له تدا ناده ن و تا نووکه ته نیا نه فه ریکیان بۆ سوپا نه ناردوه، هه ر بۆیه شه هه میشه ئامانجی شالاه کانی جه ندرمه بوونه. له کاتی ته نگانه شدا هۆزه نزیکه کانی ده وره بریان ریزیان ده گرتن و یارمه تییان ده دان. پاشان جیهانگیر شانازیی به وه وه ده کرد باوکی یوزباشییش هاوه لیان بوو. ئینجا باسی ئەوهی کرد خۆی رۆلیکی گه وره ی بینه له قایلکردنی قایمقام و یوزباشی له مه سه له ی فه رمانه که دا.

مه ردان ئەوهی باش ده زانی. جیهانگیر بۆ ئەم قسانه ی بۆ ده کات، گوتی:

- دل سۆزیم بۆ شیخۆ به گ له به رئه وه نییه منی بهه تفه نگه کرپیه وه، به لکو له کوخته کهه سه ری لی دام و به شتیویه که مامه له ی له گه لدا کردم پتیه تر به خۆه م

نه بېنېبوو. هه رچه نده هه لویستی من وهک هه لویستی نهو کهسه بوو له سهه کرگاین گيرا بیت. هه روها بې نهوهی بزانتیت من خزمی توّم، نا لهو کاته دا منیش دامه پالی. جیهانگیر ئاهیکې پېدا هاته وه: تو هه رگیز بې ئومیدت نه کردووم مهردان، دهنانیت له گه ل کیدا هه لسی و دانیشیت. خاترجه مبه نه گه ر به لایه کت به سهه ردا هات، نه مانه گوئیان لی نییه هه زه که یان له پیناوتدا بهخت بکن. چونکه بوو پته ته یه کیک له وان.

مهردان به شانازییه وه سهه ری له قاند و له گه ل ده ستبردنی بو به رکی گوتی:

- خاله من باش دهنانم له گه ل کئی هه ل سوکوه ت ده که م، که سه هه یه له م روزه دا پشت به غه ربه یه ک ببه ستی و مشتئی لیره ی ئالتوونی بداته ده ست؟

نیشانه ی واقورمان به رووی جیهانگیره وه دیار بوو، چه پکی له قزه به دردا وه که ی سهه رسانی گرت و به شپه رزه بییه وه به ده نگیکی نامووه گوتی:

- بروات هه بې مهردان، من ئیستا له بهر ته ماحکاری له ناخه وه هه ست به شه رمه زاری ده که م، بنیاده م چون خوئی پاک بکاته وه، تا وهک نه مانی لی ده رچیت؟ زمانمان وا راهاتووه روزه انه هه زار جار ناوی خوا و پیغه مبه ر بینین، که چی ناخمان خاوین نابیته وه.

مهردان مژیکئی قوولی له جگه ره که ی دا و نهو چایه ی مابوو وه هه لی قوراند و گوتی:

- خاله جیهانگیر، من بینیومه و زوریش له گه ل شته کاند هه لم کردووه، لیم مه گره گه ر بلیم بنیاده م وهک کاند ا وایه. ئاسن چه نده خه ریکی بیت ده بې روزه تیک ژهنگ هه لئینی. دور نه روین من جگه له دز و نوکه ری ناتوانم ببه شتی تر، نه گه ر بدزم خوا شایه ته ته نیا له که سی زوردار ده دزم، نه گه ریش ببه خزمه تکار نهوا دل سوژ ده بم، نه مه گه وهه ری منه و خوا وای دروست کردووم. بو نمونه توش له کوکرده وه ی پارهدا تیر نابیت، خوا وای دروست کردوویت.

- قسه که ت زیره مهردان. ماوه یه کی زوره پیکه وه دانه نیشتووینه و قسه مان له سهه نه م شتانه نه کردووه. پیوستمان به م دانیشتنانه هه یه.

- تاوان تاوانی من نییه. تو کاتت نییه، له بهر سهه رقالیی به رده وامت بو کوپرگرتن

له گه ل قایمقام و یوزباشی و گه ره بیته فهندی و قولچی و لهو بابته کرمانه.

- به راستی نهوانه کرمن مهردان. وا دهنانی تیر ده بن؟ نهوانه به رده وام ده بی بکه یته قورگیانه وه و هه ر تیریش نابن.

مهردان دوا ی نهوه ی تفهنگه که ی، که به ده ستییه وه بوو راست کرده وه، له شوینه که ی خوئی راستبووه وه.

- خاله ریم ده ده ی پرسیاریکت لی بکه م؟

به ده م چای تیکردنه وه گوتی: فهرومو بیرسه.

- خوانه خواسته نه گه ر چورتمیکت هاته سهه ر پیگه و هه موو سامانه که ت له ده ست دا، نه مان یارمه تیت ده دن؟

جیهانگیر به غه مه وه خه نییه وه: یارمه تی له وانه وه؟ نهوان نهو کات پشتم تی ده کن، دووریش نییه تیر شه قم بکن.

- نهی که واته بو به دوویاندا راده که ی ت؟ تو پیوستت به وان نییه.

جیهانگیر پشتی دایه سهه رینه که یه وه و پالی لی دایه وه، قسه کانی به دل بوون، گوتی:

- تو قه ریک بهر له ئیستا گوتت بنیاده م وهکو کاندزایه، تو چون ناتوانی نه بیته دزیکئی باش، یاخود نوکه ریکئی گوپرایه ل، منیش وام، ناتوانم نه ببه بازرگانیک سهه رقالی کرین و فروشتن نه بیت. بو یه من پیوستم به وان، نهوانه به لای منه وه که سانی دیارکراو نین، به لکو نامرازن و خواستی ده سه لات ده نوینن. بو نمونه نه گه ر قایمقام و یوزباشی گواسترانه وه شوینیکئی دی، نهوا به لای منه وه کو تاییمان دیت، ده ست ده که م به پیوه ندیکردن له گه ل نهو دووانه ی دینه شوینیان. من گوشتیان ده ده می و ئیسقانش به ته ویلیاندا ده کیشم.

مهردان بوله یه کی کرد و سهه ری راهه شانند: خاله گیان وا دیاره کاره کانمان به ده ست خو مان نین، وا خو لقاوین.

خه ریکبوو نیشانه ی خه و هاتن به رووخساری جیهانگیره وه ده رده که وت، به باویشکدانه وه گوتی:

- راسته، ئاوا خولقاوين مەردان، جلەوى كارمان بە دەست خۆمانەوہ نىيە.

ھەريەكە و لەسەر پىخەفى خۆى راکشا، كە پىكھاتبوو لە لبادىكى ئەستور بەپال دىوارەكەوہ راخرابوو، بەشىتوہيەك بەرابەر بەيەك بوون. مەردان سەرنجى دا ھاوہلەكەى لەسەر خۆ كەوتە ھەناسەدان، پاشان خىرا خىرا شەپۆلى ھەمەرەنگى پرخەى دەنارد. مەردان لە سىماى جىھانگىر ورد بووہوہ، واى ھاتە بەرچا و ھەند بەستەزمانە رووخسارى دەلئى دەموچاوى مندالە و دەرويش ئاسا ھەند نەبووہيە، جگە لە جلە شەرەكانى ھىچى نىيە. قزە درىژەكەى بەسەر بالىفە كوردىيەكەدا بلأو بووہوہوہ، ھەرچى ريشە سپىيە كورتهكەى بوو، كە دەورى دەمە بەشكراوہكەى دابوو، ماىەى بەزەبى پىداھاتنەوہ بوو.

ئەو ھىشتا بىدار بوو، ھەستىكى نامۆ لە سۆز بەرامبەر جىھانگىر داىگرتبوو، رووخسارى بەشىتوہيەك ھاتە بەرچا و زۆر جىاواز بوو لەگەل كاتى بىدارى، لە مندالئىيەوہ ھۆگرى جىھانگىر بوو، كاتىك باوكى لە ناكۆكى عەشايەرىدا كوژرا، لەگەلئىا بەگوندەكاندا سوورايەوہ و وردەوالەى دەفرۆشت، كە جوولەكەيەك بەناوى عزراوہ دەيدا پىيان. لەودەمەدا مەردان ھەستى كرد خەلكى رقىان لئىيانە و بەجوولەكەيان داناون، بۆيە وازى لئى ھىنا و لاى جووتىارىكى دەولەمەند شوانىي كرد، پاشان بوو سەرۆك ھۆزى بابايىيەكان، وەلئى لەم نىوہدا بەردەوام ھاتوچۆى جىھانگىرى لە كوخەكەيدا، ئەوى لە سەنجەق بنىاتى نابوو، دەكرد. ھەرچى داىكىشى بوو، دواى ئەوہى شووى بەپىاوۆك كرد لە دەروہى ھۆزەكەى، ئەم بەيەكجارى لئى دابرا. كاتىك جىھانگىر وازى لە دۆوہىيە ھىنا و كوختەكەى فراوانتر كردهوہ و لە سەنجەق جىگىر بوو، مەردان ئامادەيى خۆى بۆ مانەوہ و بەشدارى لە كارە تازەكەيدا لە خانەكە دەربرى، كە بەكرى گرتبوو بۆ ئالووپرى دانەوئلە و بەربوومى ھاويەنى وەك شووتى و كالەگ و تەماتە و خەيار... ئەو كات رەمزی مندال بوو، بەنىو كۆماى دانەوئلە و شووتىيەكانى خاڭدا گاگۆلكى دەكرد. جووتىارەكانىش دەرژانە خانەكەوہ، كە لە ھەموو ناوچەكەدا تاقە شوئى كرىن و فرۆشتنى دانەوئلە بوو، نەخوازەلأ سالەكەى ھات بوايا. جىھانگىر بەئارەزووى خۆى نرخی دادەنا. لەگەل خاوەن خاندا رىكەوت چەند ژوورىكى بچووك بۆ مانەوہى ئەو

جووتىارانەى لە شوئى دوورەوہ دىن، دروست بكات.

ئىدى بەتىپەربوونى كات خانەكە بوو ئوتىل و بازار، نەك بەتەنيا بۆ كرىن و فرۆشتنى دانەوئلە و ميوە، بەلكو بووہ ناوہندىك بۆ بازركانىكردن بەئەسپ و ھىستر و مەر و رۆن و خورىيەوہ. جىھانگىر بووہ دەولەمەندترىن كەسى ئەو دەقەرە. لئى ئەوى سەير بوو ھەر وەكو جارەن ماىەوہ و تووشى بەخۆوہنازىن نەھات، ھەر ئەمەش بوو واى لە مەردان كرد لاى بمىنئىتەوہ، كەچى تەمەكارى و چاوچنۆكىيە بى ئەندازەكەى و چەوسانەوہى تەنانەت نزىكترىن كەسى خۆى، واى لە مەردان كرد چەندان جار لەگەلئىدا تووشى دەمەقالئى ببىت، ويستى وازى لئى ببىت و بچىتە شوئىكى دوور لەو، وەلئى پىويستى پى و پارانەوہكانى جىھانگىر دلىان نەرم دەكرد و ژىوان دەبووہوہ، ھەر لەبەرئەمەش بوو شىخۆ بۆ بەدەستھىنانى كاتى داواى لئى كرد لە لاى كار بكات، زەحمەتى نەبىنى.

ئا ئەوہتا جىھانگىر، ئەم پىاوہ بەستەزمانە ياخود دەرويشە خاكەسەرەى خەلكى لە بارەى پارە و سامانى خەيالئىيەوہ قسە دەكەن. ئەو لە ھەموو شوئىكە. ئەگەر والىي دياربەر كرىويستى بەشىرىكى عەرەبى بىت، جىھانگىر لە توانايداىە لە چەند رۆژىكى كەمدا بۆى دابىن بكات. يان ئەگەر والىي مووسل لە ھەر رۆژىكى سالدا بىزووى بەخورماى شىرىنى حىلاويەوہ كرد، جىھانگىر لە توانايداىە بۆى پەيدا بكات، ئەگەر قايمقام تووتنى خوئناوہتى يا تووتنى تاواسى بوئت، تەنيا ئەوہندەى لەسەرە ئامازەيەك بۆ جىھانگىر بكات. جىھانگىر لە ماوہى بىست سالى رابردوودا دەستى بۆ ھەموو كوئج و كەلەبەرىكى ناوچەكە درىژ كردهوہ، تەنيا كوئجىك دەستى پى نەگەيشتبى، دۆلى كفرانە.

مەردان قامەكانى بەقۆزىيە چاكەى تا نيوہى لە خۆلەمىشەكەدا ئاخرا بوو و تا نووكەش پشكۆكەى دەگەشايەوہ، خشاندن. كاتى ھەستى كرد گەرمە، پىالەيەكى بۆ خۆى تىكرد و نيو نانى لەو نانە سپىيەى ناو سىنىيەكەى لەسەر قامىشەندەكە بوو، ھەلگرت. لەسەر خۆ دەيجاوى و جار جار قومىك چاى بەسەردا دەكرد. نەيزانى بۆچى زەردەخەنەيەكى سووك زاىە سەر رووخسارى، لەو كاتى چاوى لە سىماى جىھانگىرى بەستەزمان برىبوو، چون لەگەل جىھانگىرى بىداردا بدوئ، گوئى:

- ئىتر چىت دەوى خالە؟ ئەوا دەستت گەيشتە دۆلى كفرانىش. فىرى چاخوردنەو و دەرھىنانى لىرەى ئالتوونت لە كونه تارىكەكاندا كردن، ئەوى بىست سائە خەونى پىو دەبىنى ھىناتە دى، ئەمرۆ شىخۆ بەگ و رەمەزان بۆ لات ھاتن، سبەينىش كوئىخا زۆراب بەخۆى سەرت لى دەدات، داخۆ ئەمە كۆتايى تەماعارىتە خالە؟

دواى ئەوئە نەكەى خوارد و دوو چاى بەبانىدا كرد، ھەستى كرد خا و بوو ھو، پشتى دايە باليفەكەو و چاوى برىيە بنمىچە لە چرپى دروستكراوھەكەى بەدووكەلى ئاگردانەكە رەش ھەلگە رابوو. كوختەكەى خۆى بىر ھاتەو، پاشان جارىكى تر لە پروخسارى جىھانگىر ورد بوو ھو، ھىمان ھەر بەستەزمان بوو...

ئەگەر تەماعكار نەبووتايە خالە ئىستا كەسىكى دى بووى. ھەمىشە پاساوت ئەو بوو وا لە رەمى بەكەيت بەختەو ر بىت و ھەموو شتىكى بۆ دابىن بەكەيت، تا ببىتە قايمقام، ياخود ئەفسەرىكى پاىە بلىند. وەلى وا ديارە رەمى نايەوئ نە ببىتە ئەم و نەش ئەوى تر. ئەو بەخۆشى نازانىت چى دەوئت. ئەگەر وا بروات بەھىچ نابت، ھىچ ھزىكى نىيە ببىتە بازگان، رقىشى لە ھەموو ئەو شتانەيە پىوھندىيان بەبازرگانى و پارو ھەبىت. وا دەزانىت ھەموو ئەو فەرمانبەرانە چەقەلن.

بەلى رەمى ئاوا لەگەلى دەدوا، ئەو كاتى پىكەو لە خانەكە ئىشان دەكرد...

نا، نا خالە جىھانگىر رەمى لە قورىكى دى دروست كراو، ئەگەر نەمرىن دەبىن بەچى دەبى...

بىرى لە شىخۆ كردهو، شىخۆى كورى كوئىخا زۆراب، كە تا ئەم ساتەش دان بەجىھانگىر و دەسەلات و شكۆيدا نانىت. ئەو شىخۆيە بەلىرە ئالتوونەكانى جىھانگىرى بەزان، ئەويك ناسراو بەبوئىرە بى كۆتايىيەكەى و رويە پروبوونەو ھى وئىراى ھەر شتىك كە پىوھست بەھەژموون و دەولەتەو ھەبىت، ئەوى تا ئەم ساتەش يەك تاكى ھۆزەكەى بۆ رىزەكانى سوپا نەناردو، شىخۆ، سەرۆكى فەرمى ھۆزى دۆلى كفران، كە قايمقام و دەستوپىوھندەكەى لە ديارى نوقوم كردوون، شىخۆ، ئەوئە كە بەپىچەوانەى سەرۆك ھۆزەكانى دى، كرىنۆشى بۆ قايمقام نەبرد. ئەو بوو پاشان ھاتنە لای و لە شەرمان نەياندەتوانى لە بەرابەر چاوە بازناساكانى سەر

ھەلبرن، ئەوئە بەسەرى بەرزيەو پى گوتن:

- چىتانە؟ ئەى ئاغاكانى گەرميان، تا كەنگى لە بەرابەر غەوارەى نەناسراودا سەر دادەنوئىن؟

ئەو شىخۆيەى شىر ئاسا پەناى برده بەر دۆلى كفران و بى وىستى خۆى جىى نەھىشت. ئەو شىخۆيەى كەسىك لە ھۆزەكانى دى، چ ەرەب چ توركمان چ كورد نەيتوانى توخنى زەويەكانى بەكەوئت. مەردان، ئەم شىخۆيە بەخواستى خۆى دىتە كوختە ناپوختەكەتەو و تفەنگىكى سى تىرى نوئت لەگەل كۆمەلىك گوللەدا پى دەبەخشى و داوات لى دەكات دلسۆزى بى و لە پەيداكردى چەكدا يارمەتيدەرى بىت، تا بەرگرى لە ھۆزەكەى بەكەيت. ئەى مەردان... مەردان تۆ كىى تا شىخۆ بەم شىوھە بىت بۆ لات؟

چون لە خەونىك بىدار بىتەو لە شوئىنەكەى راپەرى، دانىشت و چاوەكانى ھەلگۆفتن، بزەيەك گرتى و ھەستى بەخۆنازىن و شانازى بەشىوھەك بەخۆوھى نەبىنىبوو، داي گرت. چون لەگەل يەككىدا قسە بكات، گوتى:

- شىخۆ بەگ زەويت بەھەژان بۆ دەھەژىنم، ھەر بەشىك لە جەستەم دەبى بەچەك بۆت، براكەم. كارى وا دەكەم بروات بەمن لە جىى خۆيدا بىت، دەبىنى لەگەل چ پىاوئىكدا ھاوپەيمانىت.

وا رھاتبوو كونەپەوو ئاسا بەشەو بىدار بى و بەرۆزىش بنوئت. ھەزى ئەنجامدانى ھەر كارىك لە ژىر بالى شەودا دنەى دەدا. تفەنگە تازەكەى ھانى دەدا سەركىشىيەك بكات. بىرى لە چۆنىتى پەيداكردى چەك بۆ شىخۆ دەكردو، ئەو شىخۆيەى پشتى بەتەواوى پى بەستبوو.

چەندان بىرۆكە و نەخشە بەمىشكىدا ھاتن، چۆن بى كرىن پەيداي بكات؟ كەچى شىخۆ سوور بوو لەسەر ئەوئە دەبى بەپارە بىكرىت. لەنكاورا بىرىك لە مىشكىدا برووسكەى دا، بى وىستى خۆى لە شوئىنەكەى ھەستا. پشتىنەكەى لە پشتى ئالاند و مشكى لە سەرى بەست و تفەنگەكەى بەشاندا كرد. قەيرىك لە جىھانگىرى نوستوو رام، بەچرپەو گوتى: خالە جىھانگىر.

جىھانگىر لە خەونى قوولى خۆيدا بوو، ھىشتانەكىنى بەتلىكى شەو رانەكشا بوو،

مانگیش به تیشکه زیوینه کهی هه موو شتیکی پۆشیبوو. ئەو دالنی بوو له وهی موراد چاوشی هاوهلی تا نووکه بیداره، چ له بنکهی پۆلیس بیت، یا له مائی خوئی، چونکه وهکو به پرسی یه کهمی ئاسایش، نه خوازه له شه ودا دهبی یه کیکی وهکو ئەو هه ههچ نه بیت به درژیایی شهو، یا خود به شی زوری بیدار بیت، تا به خوئی ئاگاداری هه موو شته کان بیت. ئەگینا کئی ده زانی، ئەو هه رشه به رده وامانهی دز و رۆلهی هۆزه کان دهیکه نه سه ر بنکه کانی پۆلیس، یا خود پاسگه کان و ته نانه ت یه که کانی جه ندرمه ش، دوور نییه به ریکه وتن له گه ل پۆلیسه کان، یا خود جه ندرمه کان خوئیان ئەنجام بدرین. چه ند جار له ژیر ئەشکه نه ده ئەم یان ئەو دز دانیان پیدا ناوه، له گه ل ئەم، یا خود ئەو پۆلیس دهستی تیکه ل کردوو. ئا به م شیویه شته کان تیکه ل ده بن و سه ری داوه که بزر ده بی و بی تاوان له تاوانبار جیا ناکریته وه.

پاشان ئەگه ر کاره کان به سه ره رشتیی خوئی به رپوه بچن، ئەوا سه ری داوه کان به ده ست خوئی وه ده بن و ئەو کات ده زانی چوئیان بسوورینیی و سوودیان لی وهرگرت. کۆنه ریوییه و ریناسیکه بیست سا له خه ریکی ئەم کاره یه و بست به بستى ناوچه که شاره زایه.

له و کاتی له خانه که کاری ده کرد دۆستایه تییان خو ش بوو، چونکه موراد چاوش یه کئی بوو له میوانه هه میشه یی و نازه لگره کانی دانیشتنه کانی جیهانگیر. چه ند جار تیک به مه ردانی گوتوو ئەگه ر پۆیستی به چه ک بوو بۆ یه کئی له دۆست و ناسیا وه کانی، ئەوانه ی ترس له سه ریان نییه له حوکمه ت هه لگه رینه وه، ئەو ده توانی بۆیان په یدا بکات، چونکه له شه ری نیوان هۆزه کاندایه ده ستیان به سه ر چه کیکی زۆردا گرت، وه لی ده بی ئەمه نه ینی بی و له به ینیاندا ده رنه چیت.

مه ردان بیری له په یدا کردنی دیارییه کی سووک ده کردوو بۆ موراد چاوش، چونکه رانه ها تیبوو به ده ستی به تاله وه سه ردانی بکات، له میشکی خویدا گوتی:

– موراد چاوش ئەمه نه ینییه که و له نیوان من و تو دایه، ته نانه ت ئەو لایه نه ی چه که که شی ده ویت لیتی ده شارمه وه.

چاوی به نیو ئەو هه وشه گه وه به دا گپرا، که له رووناکیی مانگه که دا نقووم بوو بوو. په زه کان وا به یه که وه نووسا بوون ده نگوت په له هه ورپکن و له ئاسمانرا دابه زیون،

له وه سه ری هه وشه که شه وه چاره ویکان به سترابوونه وه. هه ساریکی نزم، هه وشه و دیوه خانه که ی لیک جودا ده کردوو. کۆمه لیک مریشک به سه ری وه هه لنیشتبوون، چاوی به مریشکیکی قه له و کهوت جیی دوو بارۆکه ی گرتبووه وه. له پال دیواره که خوئی مات دا و به ناسپایی ده ستی درپژ کرد، گرتی به ملیا و قیره بری کرد، تا له م درهنگه شه ودا هه را نه نیته وه. له میشکی خویدا گوتی:

– ئەمه مه زه یه کی باشه، موردا چاوش بی مه زه ئیداره ناکات. هه میشه ده لیت:

– عه ره ق بی مه زه قورگ ده رووشینیت، باشترین مه زه ش مامری سووره وه و هه کراوه، مریشکه کانی جیهانگیر تامیکیان هه ن، هه چ مریشکیک له دنیا دا ئەو تامه ی نییه.

به ر له وه ی هه سه سه هه کان لیتی بپرسن بۆ کوئی ده روات، ئەو پیشیان کهوت و پرسی داخۆ موراد چاوش له ماله، یا خود له بنکه یه؟ پیدیان راگه یاند وا له بنکه له گه ل گه ره بیته فه ندیه. هه ینی هه ردووکیان چاویان پی کهوت چۆن له ناقه رگه وه گرتۆتی و ناهیلیت قیره قیره بکات، به سه رخۆشی له قاقای پیکه نیان دا.

موراد چاوش له شوینه که ی خوئی هه ستا، تا کو باوش له مه ردان بدات، گوتی:

– مه ردان چۆن زانیت مه زه که مان دوایی ها تووه؟

پاشان رووی ده می له گه ره بیته فه ندی کرد: ئەمه مه ردانه گه ره بیته فه ندی، دزیکه ده توانی کل له چا و ببات، به لām دزی ناکات، خو ئەگه ر دزییش بکات، ئەوا دزییه کی بی گوناح ده کات، بۆمان دینی، تا مه زه ی لی دروست بکه ین.

مه ردان له چا و گپرا نی به قاپه به تاله کاندایه تیبینی ئەوه ی کرد به راستی مه زه یان ته وا بووه. مه ردان به ر له وه ی خه نه ره که له ناوقه دی بکاته وه. تا مریشکه که سه رب ریت، موراد چاوش به جه سه ته ی زه به لاهییه وه داچه مییه وه و به ده سه ته گه وره کانی مریشکه که ی گرت، که بالی لیک ده دا، به ره لای کرد و گوتی: هه لبه ت ئیشیکی خراپت کردوو مریشکه پۆیه، ئەگینا مه ردان نه یده گرتی.

گه ره بیت له و کاتی عاره قی ده کرده ده فریکی گلپنه وه و بۆ مه ردانی ره ت کرد، گوتی:

– کاره خراپه که ی ئەوه یه قه له وه.

مريشکه که له بهر رووناکيی چراکه خهريکی چينهکردن بوو... مەردان خەنجرهکهی بهدهستهوه گرتبوو، گوئی: سهري بېرم، يا دهتهوئى ههلى بگريت؟

- بوئی جيهانگيري لى دهکه م. پياو چوون دهتوانى شتى وا هه لگريت؟

پاش ئه وهى مەردان سهري له لهشى جيا کردهوه، له شوين خوئى كهوته په له قازه، موراد چاوش ئاماژهى بهو پولىسه لاهه دا كه خزمهتى دهکردن، په له له لىنانى مريشکه که بکات و هه ندىكى بو مهزه بىنىت. موراد چاوش و گه ره بىت پىکه كانيان هه لبرى و له چاوه روانيى مەرداندا بوون، ئه ویش پىكى خوئى بهرز بکاتهوه، كه چى ئه م به شىوه شه رمىکه وه سه يري موراد چاوشى کرد، چون پى بلى له خوار دنه وه بمبه خشه. ماوه ناماوه يه که کاتى موراد چاوش كه س نابوو له گه لىدا بخواته وه، به دووى مەردانيدا دنارد. بهر له وهى جيهانگير تووشى ئازارى گه ده بىت، بهردهوام پىکه وه دهيانخوارده وه.

موراد چاوش به زمانى فه رمانکردنه وه گوئی:

- بخوره وه مەردان، گه ره بىته فه ندىيش خو مانه يه، يه كى له خو شه ويستترين هاوه له كانمه.

مەردانىش پىکه كهى بلىند کردهوه و هه لى قوراند، پاشان بو چاره سه ري رووشانى قورگيان پاقله ي كولاويان به سه ردا کرد. کاتى گه ره بىته فه نى ويستى شووشه يه كى دى هه لپچرى، موراد به چاوى ئاماژه ي پى دا بو ئه مشه و ئىتر به سه. ئه وه شى گوت، كه ده بى راده ي سه رخوشى له قوناغى به شىر بووندا بووه ستى، ئه گينا ئه گه ر بگاته پله ي به رخی، ئه وا خو پىر يترين دز ده توانى ئه وه يان پى بکا، كه گورگ به به رخی ده کات.

مالى موراد چاوش راست به پشتى بنکه كه وه بوو و ديوار يكيان نيوان بوو. ده لاقه يه كى تيدا بوو، له ويوه قاپ و سيني ره وانه ده کران. کاتى له خوار دنه وه بوونه وه، پولىسه لاهه كه له گه ندىكى گه وه ي تيگوشى هينا، له ناوه راسته وه كه لله به رخیك و به ده ور يشيدا پىيه كانى دانرابوون، هالوى بوون و به رامه ي خو شى به هاراتى لى هه لده ستا. مەردان هه ستى کرد ليكاوى ده مى زمانى ته ر کرد، گوئی: - بمزانيبايا ئه م خوار دنه هه يه، مريشکه که م سه ر نه ده برى.

موراد چاوش ده ستى بو گوچکه به رخه که برد و گوئی:

- نا مەردان، به پىچه وانه وه، مريشک ئه گه ر سه ر نه بر دى لاوان ده بى.

کاتى گه ره بىت رو شت، موراد چاوش داواى له پولىسه که کرد، ئه ویش برواته وه بو مال، به مه رچى بهر له کاتر مېر ده ي به يانى له بنکه بىت. زانى هاتنى مەردان له م کاته دا بى مه لامه ت نييه، پيا له يه ک چاى له پىشى دانا و گوئی:

- ده ي قسان بکه مەردان، جيهانگير پىويستى به شتىكى ديار يکراو هه يه؟

مەردان پىي را گه ياند سه ر دانه كه ي پىوه ست نييه به جيهانگيره وه، هاتوه تا به لاي كه مه وه ده تفهنگى لى بگريت و پاره كه شى ده موده ست ده داتى. موراد چاوش پيا له چاكه ي له سه ر سينييه که دانا و گوئی: چييه مەردان شوخيم له گه لدا ده كه يت؟

- نا موراد بهگ، شوخى نييه، هه ر به راستى چه کم ده وىت.

موراد چاوش سه رخوشيه كه ي ده موچاوه هه لاوساوه سووره كه ي بهر دا و گوئی:

- مه يه كه له ميشكم فرى مەردان. پىم بلى چييه ده ته وى به مه نده چه كه وه په لى له چه ته دروست بکه يت؟ ده ته وى دزى كى راپه ريت؟ ده تفهنگ له ژير فه رمانده يى تو دا بىت؟ ماناى وا يه هه موو ده قه ره که داگير ده كه يت.

له سه ر كورسييه دارينه که راست بووه وه، زه ر ده خه نه يه كى مندا لانه نيشته سه ر رووى و گوئی:

- موراد بهگ، من نه ده مه وى په ل پىك به ينم و نه هيچ ناوچه يه كيش داگير بکه م، له به رچى ناوچه داگير ده که م؟ خوا عاليمه، ئه گه ر هه مووى به ناومه وه تو مار بکه يت ره تى ده که مه وه. چه ند جار يک خو ت پىت گوتووم چه كى زياده ي ده سته سه را گرتووت هه ن و هه زت لىيه به كور ي باشيكيان به رو شت. ئه وه تا كور ه باشه که لاته، خو ئه گه ر كاره كان گه يشتوونه ته راده يه ك گومان له من بکه يت، ئه وا قسه که م ده كيشمه وه.

- مەردان، من پىم گوئى ده توانم پارچه يه ك، يا دوو پارچه ت بده مى، به لام نه ك جبه خانه يه ك.

- ئه گه ر به لاي تو وه ده تفهنگ جبه خانه بىت، ئه وا من جبه خانه يه کم ده وىت و ده بى هه ر ده ستم بکه وىت، ئىتر له تو وه بىت، ياخود له يه كىكى دييه وه.

موراد چاوش بینی مهردان زۆر به شیلگیرانه وه قسان دهکات، به لاپره سه نییه که وه
پرسی:

– ئەهێ ئه و پارهی له کوێ دینیت؟

مهردان به خوێنازینی که وه گوئی: به زێر دهنده می.

موراد چاوش بزهی که هاتی و له پاکه ته جوانه که هی دوو جگه ره هی دهره ینا،
یه کیانی به مهردان دا و پاشان به چه ره که هی گری لی دان، قومیکی له جگه ره که هی دا
و لاقی له سه ر لاق نان و به گالته وه گوئی:

– چیه مهردان ده لئی جووله که ت کوشته وه؟

مهردانیش به سوچه ته وه و لایمی داوه: له پیاو کوژ ده چم؟

– نا نا مهردان. من ده توانم چه ندت له چه ک و ته قه مه نی بویت بوئی پهیدا بکه م،
به لام ده بیت بزنام ئەم چه کانه بو کین؟

– پتویست دهکات بزانیته؟

موراد چاوش به سوور بوونه وه سه ری له قاند و گوئی:

– زۆر. ده بی ئەمه هه ر بو خۆم بزنام.

– بو کوێخا زۆر بامه.

به سه راسیمه ییه وه گوئی:

– بو لیم ده شاریته وه؟ من لاریم نییه له وهی کوێخا زۆراب ئەوه نده هی هه بیت،
شایانی زیاتریشه. به خوئی رای سپاردووی به من بلئی؟

مهردان به ره تکرده وهی یه کجارییه وه گوئی: ئەعو زوبیلا. له خوای بان سه رمان
زیاتر که سی دیکه نازانی باسی ئەمه له گه ل کردوویت.

موراد چاوش ئه یکی به به ردا هاته وه و گوئی:

– ئیش ده بی و ابیت. نه یینی ته وا وه تی ئەوه به ته نیا له نیوان دوو که سدا بیت.

موراد چاوش به ئاسپایی له شوینه که هی خوئی رابوو و به هه نگاوی تیکنا لاه وه چوه
کونجیکه وه. پاش ئەوهی خوئی به تال کرد، هاته وه و به پتوه وه ستا، گوئی:

– مهردان، کوێخا زۆراب به راستی پتویستی به چه که، له راستیدا من نازانم

قایمقام ئەو زهویانهی لای بنعیزی پی دان مه بهستی به رزه وه ندیی ئەوان بوو، یاخود
تووشکردنیان؟ په شیوی که وتوه ته دیار به کره وه، والیش هه ری که له قایمقام و
یوزباشی بانگ کردووه. له که رکوکیش هه ندی خه لکیان گرتوه.

تیبینی نیشانهی ترس و نیگه رانیی به پرووی موراد چاوشه وه کرد،
به ئەرخاینکردنه وه گوئی:

– ئاگریان داری خوێان ده خوات. تو ئەگه ر هه ستت به هه ر مه ترسییه ک کرد، ئەوا
ده رگاکانی دۆلی کفرانت له به رامبه ردا کراوه ن.

– من خۆم له هیچ ناترسیم، به لام پشیوی جگه له ویرانکردن و دووبه ره کی هیچی
لی نابیته وه. هه ندیک هه ن ئەم هه له ده قۆزنه وه، تا دزی و ده ستریزی بکه ن. هه موو
ئهمانه ش سه ریشهمان بو دروست ده که ن. ئەو کات هه سه رتهی خه ونی ماله وه
ده کیشین، یاخود دانیشتنیکی وا. دوور نه رۆین، له و رۆزه وهی قایمقام و یوزباشی
سه فه ریان کردووه، ده بی من له بنکه بنووم.

هه یینی مهردان گه رایه وه دیوه خان، جیهانگیر هه ر نوستبوو. شوینی مامره
بزه که ش مامریکی دی پری کردبووه وه. به خو شیییه وه له سه ر جیه که هی هه لاژا،
سه رگه رمیی سه رکه وتنیک دایگرتبوو، پتشر نه یینیبوو. ئاواتی ده خواست جووتی
بالی هه بووایا و بفریایا بو لای شیخۆ، تا ئەو مژده خو شهی بداتی.

ده تفهنگی رووسی و هۆله ندی و ده مانچه یه کی و بلی. خه وه نووچکه ی بوو، فتیله ی
له مپا زه یتییه که ی داگرت و ئاگره که ی کز بوو، فوویه کی لی کرد و لپی خه وت.

هیشتا رۆژه که ئاوا نه بوو بوو، شیخۆ له دوورهوه دوو پنتکی رهشی بینی، یهکیان گهورهتر بوو، بهرهو ئاقاری گوندی باشماخ دهجوولان. رووی دهمی له کهریم کرد، که چند ههنگاوێک له ولایهوه وهستاوو و چاوی بریبوووه ئهوه دوو پنتکهی هیدی هیدی نزیک دهبوونهوه، گوتی:

– کهریم، تۆ چاوت تیزتره، دهتوانی بزانیتهوه دووانهه رووهو ئیمه دین کین؟ تیشکی رۆژه ئاوابوووه که راست له چاوی دهدا، بینینی ئهوه دووانهه لای راستی رۆژه زهردهکهی له شهپۆلی رهنکه قرمزیه کهدا خنکابوو، قورستر دهکرد. کهریم دهستی خسته بهر ئهوه شهوقهه له چاوی دهدا، گوتی: ئهمه یان مهردانه.

– ئهه ئهوی تر؟

– ئهوی تر ههستهره. وا دیاره بارهکهی سهنگینه.

شیخۆ به سهراسیمه ییهوه پرسی: باری سهنگین؟ دهبی چی بۆ هینابین؟

کهریم به تهوسهوه گوتی: لهوه دهچۆ تۆپ بیت!

شیخۆ متهقی نهکرد، دهیزانی کهریم له دهرهوهی هۆز برۆی به کهسه نییه. دوا توانجیشی له سههر مهردان ئهوه بوو، ئاگای له دنیا نییه و جگه له خواردن و خهوتن ههچ نازانیت. زۆراب و رهمهزان سهرقالی گیرسانهوهی لاقی شکاوی کاوریک بوون، لهو کاتهدا سنجان ههوالی گهراوهی مهردانی پی دان. زۆراب لهو کاتی قهفه قامیشه لوولدراوه پر له ههویر و زهر دینه کهی له سههر شوینه شکاوه کهی دانا و شهتهکی دا و رهمه زانیش توندی گرتبووی، گوتی:

– ئیشاللا خیره بی.

رهمهزان له کاتیکدا لاقی کاوره کهی گرتبوو، گوتی:

– وا دیاره ئهمه بهترین دامانابوو، دهیهوی پیچهوانهه ئهوه مان بۆ دهربخات. زۆراب ههکه له شهته کدان بووهوه، به بان پشت کاوره کهیدا کیشا، که تازه له

دهستی رهمهزان قوتار بوو بوو، گوتی: ئهگه می نه بووینا یا چاره نووست به رهوه قهدهر دهرویشته.

پاشان له شوینی خویان ههستان و به رهوه لای شیخۆ و کهریم چوون. ههموویان له بهر دهرکه وهستا بوون. زهوییه که ئاورشین کرابوو و به ملا و بهولاشدا به دوو هیلای تهریب، له گهڵ دیواره کهدا قالی و به رهه راخرابوون. له ناوه راستیشه وه سهماوه ریک دانرابوو. به لاپره سهنی و سووسه کردنه وه چاویان له سیمای کراوهی مهردان بریبوو، ئهویش بزه مندالانه کهی له دهموچاوه خه کهی نه ده بووهوه، له سههر پشتی ئه سپه کهی که شهلالی عارهق بوو خۆی هه لدايه خوار، سههره رای ئهوه بایه خۆشهی له دۆله کهوه دههات، هیشتا کاریگه ریی قرچهی گهرمای نیوه رۆی پتوه دیارابوو.

شیخۆ هاته پیش و به خۆتیه له قورتانه وه گوتی:

– باره کهت سهرنج را کیشه مهردان.

ئهویش به خۆنازینی که وه ولامی داوه: ئهوی پیت راسپاردم بۆم هینای، وهلی تکام وایه رهمزی و منداله کان نه زانن چیه.

شیخۆ به توندی باوهشی لی دا و خه ریکبوو ئهوی به گویتی خۆی بیستی برۆی پی نهیهت. گوتی: کورپی باوکم ئاوا دهمودهست؟

– شیخۆ بهگ، شتی وا دهبی زوو له کۆله وه بکریت.

شیخۆ لغاوی ئهسپ و ههستهره کهی گرت و به ز بردیانییه هه وشه کهوه. زۆراب و رهمهزان به واقورمانه وه چاویان لیکدی کرد و پاشان پیکه وه ئاوریان له باری ههستهره که دایه وه، که له دهرگا که چوووه ئه و دیوه وه. به گور باوهشیان له مهردان دا.

دوای ئهوهی کاسه گه وره لیوانلیو له ماستاوه کهی کهریم بۆی هانی، نا به سه ره وه و چۆر بری کرد، ئه یکی پیدا هاته وه و له گه ل لووت گردان و بۆنکردندا گوتی:

– له م گونده کهستان ههیه ماسیخۆر بیت؟

له تریقهی پیکه نینیان دا، دوای ئهوهی دهموچاویان دابوو به یه کدا و نه یانده زانی بهو باره ی دایچله کاندن برۆا بکه ن یان نا. زۆراب زهوقی له جیی خۆیدا بوو، به گه مانه وه گوتی:

- جیهانگیر فیره چاخوردهوهی کردین. ئەوەتانی پهمزی کوریشی، دەیهوی فیره ماسی خواردنمان بکات. بەخۆی وا لهگه‌ڵ منداڵه‌کاندا خه‌ریکی سوورهوه‌کردن.

که‌ریم دوا‌ی ئەوهی پای له‌سه‌ر مه‌ردان گۆری، دۆستانه‌ گوتی:

- مه‌ترسی مه‌ردان. ئاشی ئاسایی خۆمان لێ ناوه. ئەم‌رۆ تامی ماسی ده‌که‌ین. جا با بزانی بۆمان قووت ده‌دریت؟

- که‌واته‌ من خۆشبه‌ختم، له‌ کاتی خۆیدا گه‌یشتم. جیهانگیر له‌ منداڵیه‌وه‌ فیره ماسی خواردنی کردووم.

پهم‌زان گوتی: نه‌مرین فیری زۆر شتی تریش ده‌بین.

پهم‌زی که‌ له‌ سوورهوه‌کردنی دوا ماسی بووه‌وه، گوتی: رۆسته‌م تۆ به‌ر له‌ ده‌ستکردنت به‌خویندن، ده‌بێ فیری لێنانی هه‌موو جووره‌ شیویک ببیت، ئەگینا له‌ برساندا ده‌مریت.

سنجان به‌قیزلیکردنیکه‌وه‌ له‌ ماسیه‌کانی روانی و گوتی:

- ئەمه‌ خواردنی من نییه‌، ئەوی له‌ منداڵیه‌وه‌ فیره که‌وچک به‌کارهێنان نه‌بیت، بۆ تفنکی ده‌بات.

پهم‌زی وێرای ئاماژه‌کردنی بۆ ماسیه‌کی سووره‌وه‌بووی گه‌وره‌، گوتی:

- میمی، هیچ نه‌بێ جارێک تامی بکه‌، ئاخر ناوی له‌ قورئاندا هاتووه‌.

سه‌ری نا‌پهم‌زانه‌ندی له‌قاند: نا کورم، ئەمه‌ خواردنی من نییه‌.

به‌ر له‌وه‌ی قاپه‌ ئاش بۆ زه‌لامه‌کان بیه‌ن، قادر هاته‌ سه‌ر دوو ماسی. هه‌رچی عه‌باس بوو زۆر ئاگاداری سوقانه‌کان بوو، هه‌رچه‌نده‌ پهم‌زی دلنیای کردنه‌وه‌، که‌ ماسیه‌کانی وا سووره‌وه‌ کردوون ده‌توانن ئێسقانه‌کانیش داگره‌مێن.

مه‌ردان به‌تامه‌وه‌ ده‌بخوارد، ئەوه‌شی گوت که‌ ته‌نیا فه‌رمانبه‌ره‌ گه‌وره‌ و ده‌وله‌مه‌نده‌کان ماسی ده‌خۆن. پهم‌زییش گوتی:

- پیغه‌مبه‌ری عاره‌ب دروودی خوا‌ی لێ بیت، ماسیی ده‌خوارد و پای ده‌سپاردن ماسی بخۆن، نه‌خوازه‌ پیاوه‌کان.

پهم‌زان سه‌ری له‌قاند و به‌وریاییه‌وه‌ سه‌یری سه‌ری ماسیه‌که‌ی کرد و دووباره‌ی کرده‌وه:

- نه‌خوازه‌ پیاوه‌کان، گوێه‌کت هه‌یه‌ هێنده‌ی سه‌له‌که‌ پیا‌زیک تیزه‌.

پهم‌زی ئاگاداری کرده‌وه‌ ئەگه‌ر ویستی سه‌ره‌که‌ی بخوات، ئەوا ده‌بێ ئاگای له‌ که‌پوه‌که‌ی بیت. پهم‌زان پرسى داخۆ ده‌بێ ئەم به‌شه‌ی حه‌رام بیت، وه‌ک چۆن که‌متیار نیوه‌ی ده‌خوړی و نیوه‌که‌ی دیکه‌ی فری ده‌دریت؟ به‌ر له‌وه‌ی پهم‌زی وه‌لام بداته‌وه‌، زۆراب داوا‌ی له‌ پهم‌زان کرد بخوا و بیده‌نگ بیت، با له‌ کوره‌که‌ بگه‌رێ، تا ئەویش بێ جارسی نانه‌که‌ی بخوات. له‌ سیمای زۆراب و شیخۆ ئەوه‌ به‌دی ده‌کرا خوارده‌نه‌که‌یان به‌دله‌. هه‌رچی که‌ریم بوو ده‌بخوارد، وه‌لی له‌ دل‌ه‌وه‌ نه‌بوو. له‌سه‌ر قسه‌که‌ی کوێخا زۆراب پهم‌زی ئەرخاینی کردن، که‌ له‌ پرسیاره‌کانیان بێزار نابیت، هه‌روه‌ها سوور بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌متیار هه‌مووی حه‌رامه‌ و نابێ هیچی لێ بخوړیت. پهم‌زان ورته‌ی لێوه‌ نه‌هات. هه‌رکه‌ له‌ خواردن بوونه‌وه‌ و له‌سه‌ر قسه‌ی پهم‌زی ده‌ستیان به‌سابوون شوشت، چونکه‌ بۆنی ماسی به‌سابوون نه‌بێ نا‌پروات.

پهم‌زان جگه‌ره‌یه‌کی پێ کرد و خۆی دا به‌سه‌ر بالیفه‌که‌دا و گوتی:

- کورم پهم‌زی، ئەگه‌ر که‌متیار حه‌ل‌ل بێ یا حه‌رام، ئێمه‌ رۆژگارێکمان به‌رێ کرد له‌ گۆشتی که‌متیار و رێوی زیاترمان نازانی چیه‌. هه‌موو جووره‌ گۆشتی‌کمان تاقی کرده‌وه‌، ته‌نیا گۆشتی گورگ نه‌بێ، ده‌توانی له‌ باوکت بپرسیت.

مه‌ردان چون شتیکی گرنگی یاد هاتبێته‌وه‌، گوتی:

- ئەدی سیخو‌ر؟

- گۆشته‌که‌ی ده‌رمانه‌. پهم‌زان ولامی داوه‌.

کوێخا زۆرابیش گوتی: من ده‌بێ ستایشی پهم‌زی بکه‌م. نه‌مه‌دزانی ئاوه‌سپی هێند ماسیی به‌تامی تێدايه‌. ته‌نیا جارێک له‌ ژياندا ئەو کاتی گه‌نجیکی خوار ته‌مه‌ن بیست سالان بووم، خواردنی وام خواردووه‌. ئەو کات به‌پێگه‌وه‌ بووم بۆ ده‌لتاوه‌، بۆ تووتن فرۆشتن و خورما کرین.

ئەوه‌ بوو له‌ رێگه‌ خواردنم لێ ب‌را و رۆژیکی ته‌واو بێ خواردن مامه‌وه‌. ئەو

پۆیوانهشی له دووره ده‌بێزان، به‌ئاسانی نه‌ده‌گیران، پاشان له گولله خراپه‌کانم تیژتر بوون.

زۆراب چون بیهوی بیر له پاشماوهی سه‌رهاته‌که بکاته‌وه، قه‌یری قسه‌که‌ی بری و خۆی به‌پاک‌کردنه‌وه‌ی دارجگه‌ره‌که‌یه‌وه خه‌ریک کرد و کۆکی. له‌م کاته‌دا عه‌باس ویستی به‌ئیزنی رۆسته‌م قسه‌یه‌که بکات، که‌چی قادر سیخوومه‌یه‌کی لێ دا، تا وسکت بێ و گۆی له چیرۆکه‌که‌ی باپیری بگریت. زۆراب به‌رده‌وام بوو:

– وتم له‌و بیابانه بێ کۆتاییه‌ی پێی ده‌لێن (قرفة) له برساندا ده‌مرم. وه‌لێ کاتی چیرۆکی ناله گورگه‌ی باپیره‌مانم بیر که‌وته‌وه، که‌چۆن نیوه‌ی ئه‌و ده‌قه‌رانه‌ی بریوه و گویدرێژه‌که‌شی به‌سه‌رشانییه‌وه بووه، شه‌رم له‌ خۆم ده‌هات. له‌ رۆیشتن به‌رده‌وام بووم، ده‌مویست ئه‌و برسیتییه‌ی ناو هه‌ناوی ده‌کۆلیم، له‌ بیر خۆ به‌رمه‌وه. ئیوه ناتوانن برسیتی راسته‌قینه‌ بێننه‌ به‌رچاوی خۆتان. له‌ گورگ درنده‌تره. له‌و رۆژهدا ئاماده‌ بووم هه‌موو شتی بکۆم. ده‌می خۆر ئاوابوو ئه‌یه‌کم به‌به‌ردا هاته‌وه، چونکه‌ زۆربه‌ی ئاژه‌له‌کان له‌ شه‌ودا ده‌رده‌چن. وه‌لێ ده‌بوو وریا بم و به‌ر له‌ تاریک داهاتن نێچیره‌که‌م به‌ده‌ست به‌ینایا.

له‌ کاتی چاوه‌گێرداندا به‌دوره‌یه‌رما چاوم به‌بزنمژیه‌کی قه‌له‌و و گه‌وره‌ که‌وت، هێنده‌ی گوربه‌یه‌که ده‌بوو. چون ئالتوونم دۆزبێته‌وه، له‌سه‌ر هێسته‌ره‌که‌م خۆم هه‌ل‌دایه‌ خوارێ. له‌ هاوه‌لتیکی کۆچه‌ریم، که‌ تووتنی لێ ده‌کریم بیسته‌بووم، عاره‌ب بزنمژۆک ده‌خۆن و گۆشته‌که‌ی به‌تامه‌ و راوکردنیشی ئاسانه‌.

کوێخا زۆراب وه‌کو عاده‌تی پێوه‌ گرتبوو، ده‌می ئه‌م چیرۆکه‌نه‌ی ده‌گێراوه‌ بێده‌نگ ده‌بوو، جارێکی دی بێده‌نگی هه‌لبژارد. چاوه‌کان روو له‌و بوون، تامه‌زۆر بوون دوا‌ی ئه‌وه‌ چی ده‌بێ. رهمزی برۆکانی لێک نان، له‌ چاوه‌ دۆستانه‌یییه‌کانی زۆرابی ده‌روانی، ئه‌وه‌یش به‌رده‌وام بوو:

– به‌وریاییه‌وه‌ لێ نزیك بوومه‌وه، به‌ئاسپایی گرتم به‌ملیا، به‌سته‌زمانه‌ چرکه‌ی نه‌کرد، به‌خه‌نجه‌ره‌که‌م سه‌ریم له‌ له‌شی جیا کرده‌وه، پاشان که‌وڵم کرد و ناو زگه‌ که‌مه‌که‌یم فرێ دا. گۆشته‌که‌ی سووری کال بوو، له‌ هه‌ندیک شوێن به‌به‌ز داپۆشرا‌بوو. ئه‌و کاتی له‌سه‌ر ئاگره‌که‌ خه‌ریکی برژاندنی بووم، لیک زاییه‌ ده‌مه‌وه.

تا نوکه‌ش ئه‌و بۆنه‌م له‌ لووتدایه. وه‌ک یه‌کی گۆشتی نه‌دی، به‌ریومه‌ گیانی، به‌راستی به‌تام بوو. وه‌لێ پیاو حه‌ق بلی ماسییه‌که‌ی رهمزی به‌تامتر بوو.

رهمزی هه‌ستی خۆشییه‌که‌ی دای گرتبوو، لێ بێده‌نگ و حه‌په‌ساو بوو له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ باره‌ی گۆشتی ئاژه‌لی کۆیییه‌وه‌ بیستی، ئیدی حه‌لāl و حه‌رامی لا تیکه‌ل بوو. باوکی جارێکیان باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردبوو هه‌ندیک هۆزی کورد گۆشتی ورچ ده‌خۆن.

له‌ شوێنی ئه‌و هۆزانه‌ی پرسی. گوتی له‌ کونجیکی دووری کوردستاندا ده‌ژین، له‌ نێوان ئه‌و چیا سه‌رکه‌شانه‌ی ته‌نانه‌ت ده‌ستی شه‌یتانیشیان ناگاتی.

مه‌ردان رووی ده‌می له‌ رهمزی کرد و گوتی:

– خالۆزا بینیت؟ لێروکانی شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ بینیت. چه‌ند جارم پێ گوتی ده‌بێ سه‌ر له‌ خزمانت به‌دیت له‌ گوند، خۆیشت له‌ حیساباتی خانه‌که‌ رزگار ده‌که‌یت. کاتی مه‌ردان چه‌که‌کانی یه‌ک یه‌ک له‌ به‌رده‌م کوێخا زۆراب و رهمه‌زان و شیخۆ و که‌ریم تاقی کردنه‌وه‌ و له‌ چۆنیه‌تی به‌کارهێنانیان دوا، به‌ سه‌رسامییه‌وه‌ دیقه‌تی جووله‌ی خێرای ده‌ستیان ده‌دا. هه‌موو هۆزه‌که‌ ته‌نیا پێنج تهنه‌نگیان هه‌بوون. یه‌کیان لای میرزا دانا، وه‌کو کوێخا زۆراب ده‌یگوت کۆی ئه‌وانه‌ی هه‌یانه‌ هه‌نده‌ی یه‌کی له‌مانه‌ نابێ، که‌ مه‌ردان هێناونی.

مه‌ردان له‌و ده‌مه‌ی ده‌مانچه‌ و بێلییه‌که‌ی نیشان‌دان، هه‌ستی به‌ خۆ نازینیک کرد پێشتر ئه‌و هه‌سته‌ی لا دروست نه‌بووبوو. له‌ نێوان خۆیاندا ریکه‌که‌وتن شیخۆ ده‌مانچه‌که‌ هه‌لگریت. ئه‌وی زیاتر تووشی واقورمانی کردن ئه‌وه‌بوو، ئه‌و هه‌موو چه‌که‌ی به‌ نیوه‌ی ئه‌و بره‌ زێره‌ کری بوو، که‌ پێیان دا‌بوو. کاتی ویستی ئه‌وی لای ماوه‌ بیگه‌رینیته‌وه، کوێخا زۆراب داوا‌ی لێ کرد هه‌لی بگرێ و که‌ی ده‌ستی که‌وت چه‌کیکی بۆ خۆی پێ بگریت، چونکه‌ ده‌نگوباسی ئه‌و ئاژاوه‌ و پشێویانه‌ باش نین. هه‌روه‌ها بریاریان دا مه‌ردان سه‌به‌ی کورهل بیا و فێری چه‌ک به‌کار هێنانیان بکات. هه‌ینی به‌ره‌و چه‌مه‌که‌ لێژبوونه‌وه‌ به‌ خۆ نازینیکی واوه‌ چه‌که‌کانیان به‌شاندا دا‌بوو، ده‌تگوت ئه‌م دنیا‌یه‌ هی ئه‌وانه‌. مه‌ردان سه‌یری ئه‌ملا و ئه‌ملای خۆی ده‌کرد. پێی گوتن ئه‌وکاتی مندال بوو جارێکی تر له‌گه‌ل جیه‌انگیری خالیدا هاتووته‌ دۆلی

کفران و ئیستا هه‌ندیک شوین وهک خه‌ون ده‌که‌ونه‌وه بیرى. پاشان گه‌را تا شوینیکى باش بۆ نیشاندان بدۆزیته‌وه. مندا له‌کان له ناو خۆياندا ریککه‌وتبوون بیه‌نه شوینی ئەشکه‌وته‌که و باسى ئەو چوار شه‌وقه‌ی بۆ بکه‌ن. رهمزی ئەمه‌ی له ئەستۆی خۆی گرت. به‌ لیواری که‌ناره‌که‌دا به‌ره‌و ژورور رۆیشتن. رۆژه‌که‌ دوو بست به‌سه‌ر چپای بازووخه‌وه به‌رز بووبوه‌وه. مه‌ردان له‌و کاتی له‌ دووره‌وه پۆله‌ مراییه‌ک و هه‌ندیک ئاسکی له‌و به‌ره‌وه به‌دی کرد، گوتی:

– دوتنی، خواردنی شیوانمان ماسی بوو، ئەم‌رۆ به‌ کۆمه‌لێک مراوی، یاخود به‌ ئاسکیکه‌وه ده‌گه‌رینیه‌وه.

رهمزی له‌ چاوه‌روانی سه‌رنجه‌کانی رۆسته‌م و قادر، که‌ هانی ده‌ستپیشکه‌رییان له‌ قسه‌کردندا ده‌دان، گوتی: کاکه‌ مه‌ردان. گرفتیکمان هه‌یه، ئەگه‌ر چاره‌سه‌ری نه‌که‌ین، هیچمان پێ ناکریت.

مه‌ردان به‌ شیوه‌یه‌ک دوور له‌ خواستی خۆی و به‌ سه‌رسامییه‌وه پرسى: گرفت؟

– دوتنی به‌ نوێژی نیوه‌رۆ چه‌ند رووحیکیان بینی. سه‌ره‌رای خۆیندنی ئایه‌ته‌لکورسى و ئایه‌تى تریش هه‌ر نه‌رۆیشتن، به‌لکو چاویان تى بریبووین. ده‌توانی یارمه‌تیمان به‌دیت جاریکی دی بچینه ئەشکه‌وته‌که‌وه؟

مه‌ردان ئەوکاتی له‌گه‌ل رهمزیدا له‌ خانه‌که‌ پیکه‌وه ئیشیان ده‌کرد، سه‌رى زمان و بنی زمانى ئەوه‌بوو: له‌ ژيانیدا جنۆکه‌ یاخود خێوی نه‌دیتوون، ئاواته‌خاوزه ئەم شته‌ وه‌بیتى، هه‌لمه‌ت بباته سه‌رى و به‌ده‌ستی خۆی بیگرئ.

مه‌ردان ولامى داوه: رووح له‌ ناو ئەشکه‌وته‌که‌؟ ئەى شیوه‌ی چۆن بوو؟

– له‌ تاریکیه‌که‌ بریقه‌یان ده‌داوه. چوار شه‌وق ده‌تگوت ئەستیره‌ن.

هه‌ر سیکیان پشتگیری قسه‌که‌ی رهمزیان کرد و دووباره‌یان کرده‌وه که‌ ئەوانیش بینویانه. ده‌مى گه‌یشتنه ئەشکه‌وته‌که، کوره‌کان وه‌ستان و به‌ ترسه‌وه سه‌یری تاشه‌به‌رده هه‌لکۆلراوه‌که‌ی خوار که‌نده‌لانه‌ لیژه‌که‌یان کرد. مه‌ردان به‌ ده‌ستی ئاماژه‌ی کرد:

– لیڤه‌ له‌م ئەشکه‌وته‌؟

هه‌موویان گوتیان: ئەرى.

به‌ ریکه‌ به‌ردینه‌که‌ی ده‌چوووه سه‌ر ئەشکه‌وته‌که هه‌لگژا. گوتی:

– ئیوه لیروکانى بن. به‌ ته‌نیا ده‌چمه ژوروى.

رهمزی به‌ خۆه‌لکیشان به‌ براده‌ره‌که‌یه‌وه، گوتی: مه‌ردان شه‌یتانى راسته‌قینه‌ خۆیه‌تى، مانای ترس نازانیت.

قادر له‌و کاتى به‌ دل‌راوکیوه‌ چاوی له‌ مه‌ردان بوو، گوتی: من سه‌یرم له‌ تۆ دى رهمزی، تۆ له‌ سه‌نجه‌ق به‌ شه‌و چوووته مه‌زاره‌که‌وه بى ئەوه‌ی پیل‌ووی چاوت بترووکینى.

– ئەوى ترسى خسته دل‌ه‌وه ئەوه‌بوو ئایه‌ته‌لکورسیشم خۆیند سوودی نه‌بوو، له‌ کاتیکدا رسته‌یه‌ک له‌م ئایه‌ته، چى دىو و درنج هه‌ن دوور ده‌خاته‌وه.

دواى قه‌یریک مه‌ردان ده‌رچوو ده‌رى، تفه‌نگه‌که‌شى له‌ ناوه‌راسته‌وه به‌ ده‌ستی راستى گرتبوو، به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: کورینه‌ چوار نین، شه‌شن.

له‌ شوین خۆیان ره‌ق راوه‌ستابوون و به‌ واق ورمانه‌وه چاویان له‌ مه‌ردان بریبوو، پاشان به‌نیگای پرسىار ئامیزه‌وه له‌یه‌کتريان روانى. مه‌ردان هه‌ندیک درک و پووشى کۆ کرده‌وه، داواى له‌وانیش کرد وه‌ک ئەو بکه‌ن و بۆی بینه‌ ده‌رکی ئەشکه‌وته‌که.

کاتى کۆمه‌لێ پووش و په‌لاش و چیلکه‌یان گرد کرده‌وه، سه‌یری ئەویان ده‌کرد، تا بزائن چى ده‌کات. مه‌ردان چاوه‌ بچوکه‌کانى له‌ ژیر برۆ پره‌کانییه‌وه له‌ روخساره‌ شپزه‌کانیان برى، زه‌رده‌خه‌نه مندا‌لانه‌که‌شى هیشتا به‌ ده‌موچاوه‌ پره‌ خره‌که‌یه‌وه

دیار بوو، پاشان چاوه‌کانى له‌سه‌ر رهمزی راگرت و گوتی:

– با بزاین کى ده‌توانى ئەم روحانه‌ له‌ هه‌شارگه‌که‌یان له‌ ئەشکه‌وته‌که‌وه ده‌به‌ینیت؟ تۆ لای خۆی لای مه‌لا خۆیندووته و سحر ده‌زانیت، منیش نه‌مخۆیندووه و وشه‌یه‌ک چیه‌ نایانم.

– من دانى پيدا ده‌نیم که‌ ئیستا ده‌سته‌وستانم، ناتوانم هیچ شتیک بکه‌م.

– ئەى ئیمه‌ ده‌بیین؟

مه‌ردان به‌ ئەرى سه‌رى راوه‌شاندا: بیگومان هه‌مووان ده‌بیین.

ته‌زوویه‌ک به‌ دل‌ياندا رۆچوو، هه‌ر یه‌که‌ و له‌ می‌شکی خۆیدا وینه‌ی شتیکى

دیارکراوی کیشابوو، به بایه خ و دیقه ته وه چاویان له مهردان بریبوو، ئەویش چهرخیکی له گیرفانی دهرهینا. دواى ئەوهی دای گیرساند گری له پووش و په لاشه که بهردا، کاتیگ ئاگره کهی بهرز بووه وه، کوژانندیه وه و گوتی:

– من ئاگره کهم ناویت، به لکو دووکه له کهی، قانگیان ددهم و دهریان دینم.

رهمزی ویستی شتیگ بلی، لی بیدهنگی هه لبرارد و بیرى بو ساییبی هاوه لی چوو، پتی گوتبوو دووکه لی بوخوړ ئەگه ری سه ره کیی سحره، وا دیاره ئەم مهردانه نه عله تیهش سحر دهنایت و به دریزی ئەو ماوهیه لی شار دووه ته وه. عاتیگ دووکه ل چر بووه وه، مهردان داواى لی کردن بچنه لاهه، تا رووحه کان بی ههرا و زهنا دهره په پرن. ئەشکه وه ته که به دووکه ل قانگدرا و هیچ دهرنه چوو. رۆسته م پرسى داخو چاوه روانیه که بیان دریژه ده کیشیت؟ مهردان په نجهی دوشاومژهی خسته سه ر لیوی و به چرپه وه ولامی داوه: وسس.. خه ریکه له ئەشکه وه ته که دهره دچن.

له هیکرا سی به چکه رپوی دهره په رینه دهری، به تۆقین و سه ر لی شیواوییه وه به دواى یه کدا رایان ده کرد. مهردان له قاقای پیکه نینی دا و هاو رای کرد: ئەمانه ئەو سی رووحه ن، بیانگرن دهی.

پیکه نینه کهی له گه ل پیکه نینی ئەوانی دیدا تیکه ل بوو. به دواى رپوییه کاندایان کرد، هیشتا باش خویمان به سه ر پپوه نه ده گرت، غل ده بوونه وه و ره تیان ده برد. به ئاسانی گرتیانن. دواى ئەوهی ئاگره که بیان کوژانده وه و دووکه له که نه ما، دوانیان گه رانده وه شوینی خویمان، قادر سوور بوو له سه ر ئەوهی سییه میان بو خوئی بیات. مهردان ئامۆژگاری کرد شیرى بداتی ئەگینا دهرمیت.

له شوینیکی نزیك به ئەشکه وه ته که، مهردان به وردی چۆنیتی به کاره پینانی چهک و پاککردنه وهی فیژکردن، پاشان هه ریه که و نیشانیکی به دووری سی ههنگاو بو دانا، ئەو رۆژه هه ریه که و ته قهیه کیان کرد و ده بوو له جاری دووه مدا سه رو دوو ته قه بکه ن. رۆسته م و قادر به شیوهیه که له نیشانیان دا مهردان زۆری به دل بوو. وه لی رهمزی و عه باس نیشانیان نه پیکا، ئەمهش له سۆنگه ی ئەوه وه بوو، هه ردووکیان له کاتی ده ست به په له پیتکه ناندان هه ناسه بیان دا. پاشان مهردان وهستا و هه ردوو قاجی لیک دوور خسته نه وه، به توندی قوناغه تفهنگه کهی نابهشانی راستیه وه و نیشانی له

شتیک گرت و گوتی:

– له کاتی وهستاندا ده بی ئاوا تفهنگ بگیریت. ئەمهش له و دۆخی له سه ر زگ راکشانه ی ئەم رۆ ئەنجامتان دا قورستتره. له جاری داهاتوودا به م شیوهیه نیشان ده گرن. ئەو قولنگه تان بینوه که له وه ره رووباره که دا نیشتووه ته وه؟

چاویان له و شوینه نا که ئاماژه ی پیدای، خالیکی سپی به حال دهبینرا. قادر منگه منگیکی لی ل خویدا کرد: زۆر دووره.

– بابزانین ده توانم بیکه مه خواردنی شیوانی ئەم رۆمان؟

به دیقه ته وه ته ماشایان ده کرد و په نجهیان ئاخنیبووه گوئیانه وه، ته نیا قادر نه بی به چه ساوی و لاپره سه نییه وه ده می بهش کرد بووه وه. په نجهی به په له پیتکه وه ناو زایه لی دهنگیک سه رتاپای دۆله کهی ته نییه وه. قولنگه که چه ند جاریک له شه قه ی بالی دا، پاشان بی جووله به لادا هات. چوونه ئەوه ری رووباره که وه. پۆله مراوی و ره وه قه تیکان له ترسی ته قه که هه تره شیان چوو بوو و دوورکه وتنه وه. مهردان دواى ئەوهی سه ری بری، چه ند جاریک به دهستی کیشای و گوتی: به شی ئەم رۆمان ده کات. رۆژه که کووره ئاسا ده سووتا و تیشه که گه رمه کهی بو سه رانسهری دۆله که دهنارد و گه رماکه ی به گیانیاندا ده جزا. سیبهره کان ده کشانه وه و تیشه که زیرینه دهره وشاوه که جیی ده گرتنه وه. بریاریان دا له ویدیوه وه به کهنده که دا سه رکه ون و سهردانی گونده کهی که ریم بکه ن. لی قرچه ی گه رماکه وای لیکردن به ره و مال بگه رپینه وه. ئەو که ریمه ی سوور بوو له سه ر ئەوه ی به ته نی بو لای شیخی به رزنجه بجیت و له رپگه وه له بنارگل له ویدیو چیای مازووخ سه ر له خزمه کانی بدات، ئینجا داوا له هه ندیک خیزان بکات بو دۆلی کفران بار بکه ن. دواى ئەوه ی به چاوی خوئی کاره باشه کانی مهردانی بینی، بریاریدا له گه ل خویدا بییات. هه نیی شیخو مهردانی له بریاره که بیان ئاگادار کرده وه، زۆری پی خویش بوو و پی راگه یاندن ئەویش یه کیکه له دهره ویش هه ره دلسۆزه کانی شیخ و سالی به لانی که مه وه دوو جار ان سهردانی ده کات. ئیدی رپیکه وتن له سه ر ئەوه ی بو رۆژی دواى ناوی خواى لی بیژن و بکه ونه ری.

له گه ل کازيوه ي به ياندا گوندى بانشاخيان جي هيشت. دواى ئه وهى باريكه پريه چه وينه كه يان گرته بهر و به زحمه ت گه يشتنه لوتكه ي چياى مازوخ، تاكو ئه سپه شه كه ته كانيانيش تۆزىك بحه سينه وه، پياده بوون. رۆژه كه هه لات، دۆلى ته ماوى و سه وزى خۆرنه وه زانى به تيشكه زيرينه كانى داپوشى. له دووريشه وه له ملا و له ولاى قاجر وه، گونده بچووكه بلاوه كان به حال دياربوون، كه لتيانه وه كلافه ئه ستور ئه ستورى دووكه لى كاله وه بوو بهرز ده بوونه وه و له شينايبى ئاسوگه كه دا نه ده مان. به زنجيره ي به سه ريه كدا كه وتوى باسكى بلند رازابووه وه، باسكه كان وه كو هار به دواى يه كدا مليان دهن، تا به ره به ره خويان به ناو گه لى چيايه كى دووردا ده كرد، ئه وه نده دوور، كه جگه له پوپه لاکه سپيه كه ي، كه له ژير تيشكى رۆژئاوا و وه كو زيو دهره وشايه وه هيچى ترى ديار نه بوو.

مهردان جگه ره كه ي له ده ست كه ريم وه رگرت و به واق و پرمانه وه له ئاسو دووره كه ي ده روانى. بئى ئه وهى جگه ره كه ي پى بكا، به نارهنار پارچه يه ك قه تار و ئه لالوه يسيى گوت، كه ريميش به ئاهو حه سره ت هه لكيشانه وه گوئى راديرابوو و بهرده وام قومی له جگه ره كه ي ده دا:

ئازيزم، ئاى ي، ئه ي به هارى ژينم

پيخان، كاتى ناوت دئيم

بالنده كان ده خوئين و دنياش بوئى تو ده گري

بو كوچت كرد؟

هه ر له به ئه وهى له پيناوى چاوتدا

قژم بهردايه وه و دارعه ساي ديوانه م هه لگرت؟

ياخود له گه ل هه لاتن و ئاوابووندا ده تگريينم؟

ئاى، عازيزم، ئاى، دلره ق مه به

وه ره، با نيگايه كت بكه م و

پاشانه كينى ئوغر بكه ...

به زهرده خه نه كه ي خويه وه ئاورپكى له كه ريم دايه وه، دالغه گرتبووى، جگه ره كه ي گر دا و قومپكى توندى لى دا، گوئى: كه ريم ئاغا، له نيگاكانت ئه وه ده خوئيمه وه تو ئه وينداريت، داخى دلى خوتم بو هه لپريزه، من هاوه لى نزيكى تو.

كه ريم له كاتيكدا خه موكى روخسارى گرتبووه وه، ولامى داوه: ئه ويندارى راسته قينه ئه و كه سه يه ئه و دهنكه جوانه ي هه يه، كه په نگريئاسا گر له دل بهر ده دات.

شه رم و فه دى به سيماي مهردانه وه ديار بوو:

- تو شاپه رى كه ريم ئاغا، هه روه ها به منيش ده لئين شاپه ر، ئه گه ر دوو شاپه ر يه ك بگرن، ئه وا به گري ئه وينيان گهردوون ده سووتين.

- مهردان تو نازانى چه ند به بوونت خو شحالم له گه لماندا، له پيشدا زورم رق لى بووى، پيم بللى بو تا نووكه ژنت نه هيناوه؟ ته مه نت له په نجا سه رى كردوه.

مهردان له گه ل جاكانه وه ي گوچكه نانتيكدا خه نيبه وه و گوئى:

- من هيشتا چلم تپه ر نه كردوه، رۆژگار پيرى كردم، بو ژنم نه هيناوه، ئه وه له به ده بختيمه.

مهردان بيدهنگ بوو، له پر نيشانه ي خه م و په ژاره، كه له گه ل پرووه خو شه كه يدا نه ده گونجا، گرتيه وه. گوئى:

- نه روين؟

كه ريم خو ي هه لدايه سه ر پشتى ئه سپه كه ي و گوئى: با بكه وينه ري، وه لى حه زم ده كرد هو ي ئه و به ده بختيه م بزانيا، ده ي پيم بللى.

ياپشى ياپشى كه وتنه ري، له ديوى دووه مى چياكه ليژبوونه وه:

- كه ريم ئاغا باسى چيت بو بكه م؟ ميرى من .. سه رهاتى من زور كورته، حه زم له كچى جووتيارىكى ده وله مند كرد، شوان بووم لاي باوكى. هه موو خو شى و كامه رانيم له ودا بوو ته نيا بيبنم، كاتى شووى كرد و مالى بابى جي هيشت، من به يه كجارى وازم لى هينان.

- ئەي ئەو؟ ھەزى لىت نەبوو؟

- ھەز؟ كام ھەز كەرىم ئاغا؟ ھەمىشە بە مامە گازی دەكردم. ئەمە بەدبەختى نىيە؟

- خەتاي خۆت بوو. دەبوو لىي نىك بىتەو و فىرى ھونەرى خۆشەوېستىت كرىدا.

- نا، كەرىم ئاغا، شتى وا بەمن نەدەكرا. تەنيا خواستى من ئەو بوو بىبىنم و بەس. پاشان پىوا ناتوانى نمەك بەھەرام بىت. ئەمە جگە لەوھى من كەسىكى قەلىم و بەھىچ ئافرەتىك قووت نادرىم.

- ئەگەر وا بىر بکەيتەو، ئەوا بەدرىژايى ژيانىت خەون بەژنەو دەبىنى، بى ئەوھى پەنجەت بەرى بکەوېت. باشە داخۆ ھاپۆى پىرە بارگىر لە تۆ جوانترە؟

مەردان ترىقايەو و گوتى: جىاوازی لە نىوان من و ھاپۆدا ئەوھى، ئەو بارگىرە و منىش بنىادەم. تۆ نازانى چەند بە چەوتى ئەو ئافرەتەى بەچنگ ھىنا، ھەر دەلىي مامزە. ئەوھى ئەم كابرا گەمژەھى كەردى كەرىكە بۆ خۆى، لەسەر ئەم ئىشە قۆرەى خوا تۆلەى لى دەكاتەو.

ئەو دەمى باسى فاتمە كرا، كەرىم ھەسەرەتىكى ھەلكىشا و ئاھىكى بەبەردا ھاتەو، بىدەنگىيەكى قوول دای گرتن، تەنيا دەنگى بەيەكدانى سمى ئەسپەكان بە تاشەبەردە قسەلكاندا، كە رۆژگار ھەلى كۆلىبوون، دىواری بىدەنگىيەكەى دەبرى. كەرىم گۆمى مەنگى بىدەنگىيەكەى شەقاند و مەردانى ھىنايە قسان، تا لە بارەى فاتمەو زىاتر بزانىت: وھلى لە مامەلەى ژنەكەى ديارە پىكەو بەختەوھرن، ئافرەت جى دەوېت؟ ئەوئەندەى بەسە پىاوى ھەبىت، ئىتر ھەر پىاوىك بىت.

- نا كەرىم ئاغا بەختەوھر نىيە، ئەو ھەمىشە دەگرى و شىوھن بۆ بەدبەختىي خۆى دەكات و ھەك مۆم دەتاوېتەو.

بىدەنگ بوون. دواى رىكردنىكى زۆر بەو رىچكەرىيەى ھاوشانە لەگەل درىژبوونەوھى چىايەكە، بەرەو قوولايىي دۆلەكە لىژبوونەو، كەرىم لە نواوھ بوو، پاشان بەتوولەرىيەكى پىچاوپىچدا بەرەو چىايەكى لەوھ نزمتر ھەلكشان. كەرىم ئامازەھىكى بەلای چەپى چىاكە كرى و گوتى:

- گوندى خزمەكانمان لەو دىوې چىاكەوھن.

ھەينى گەيشتە سەر چىايەكە، دەقەرەكەيان بەتەواوى لىوھ ديار بوو، پىدەشتىكى بەرفراوان دۆل و زنجىرە گردۆلكەى بىشومارى تىدا قوت بووبوونەو، مەردان پىشتر ئەم ناوچەھى نەبىنىبوو، كەرىم لغاوى ئەسپەكەى راکىشا و لەسەر دوندى چىاكە وەستا، بەدەستى ئامازەھى كرىو گوتى: ئەو چىايە دەبىنىت؟ لەوې، لەپشت ئەو بەرزايىيەى دەلىي كەپوو، لەوېوھ خۆر ھەلدېت، لەو دىو ئەو بەرزايىيەشەوھ چىايەكە لىرەوھ نابىنرى، ئاوسپىي لىوھ ھەلدەقولىت، لە قەلشتىكى گەورەى چىاكەوھ دەلىي چورى شىرە دىتەخوارى، تا ماوھىك دەروا ئەو رەنگەى ھەر دەمىتت. ھەرچى ئەم بەرزى و نزمىيەھى، كە لەپىشمانەوھ دەكشى، ھەردى زەنگەى پى دەلېن.

مەردان سەرى لەقاند و چون لەگەل خۆيدا بدوېت، منگەھىكى لىوھ ھات:

- ئەم دنيايە زۆر فراوانە.

- ھۆ لەوئىندەرى، لەپشت ئەو چىاشىنە دوورەوھ ناوچەى قەرەداغە، پىا و لەوېوھ دەتوانىت ئاودىوې ئىران بىت. ھەرچى ئەو چىا سەرکەشەھى، كە بە بەفر داپۆشراوھ ئەوھ چىاي پىرەمەگروونە.

- ديارە ئەو چىايە زۆر سەختە، سەير لەوھدايە لە كۆپوھ تەماشاي دەكەيت دەبىنى.

كەرىم لە پىناسەى ناوچەكە بەردەوام بوو، ناوى ھەموو چىا و دۆلىكى ھەر لە دوورترىن ناوچەوھ، تا نىكترىن گردۆلكەى دەزانى. پاشان ئامازەھى بەو چەمە تەنگە كرى، لە پالى چىاكەوھ رۆپارىكى بچووك دەپىرېت. گوتى: ئەوھش ئاوبارىكە.

دواى قەبرى بەتەنىشت گۆمىكى چكۆلەدا تىپەرىن، شلەھىكى رەشى تىدا بوو، بەرلەوھى كەرىم قسان بكات، مەردان چاوى لە كانىيەك برىبوو لەو شلەھىكى لى ھەلدەقولا و دەرژايە گۆمەكەوھ، بە واق ورمەنەوھ گوتى: ئەدى ئەمە؟ ئەم شتە چىيە؟

كەرىم بە ئەسپەكەى بەدەورى گۆمەكەدا سووراپەوھ، وەستا و لە كانىيەكە راما، گوتى:

- ئەمە نەوتە مەردان، خواى مەزنىش ئىشى سەبرى ھەھى.

مەردان بە وردى لەو شلە رەشەى ئەو دۆشاوەى بىر دەخستەو، كە لای جىهانگىر دەىخوارد، را مابوو، كە بەهپورى جۆگە پىچاوپىچەكەى نىوان تاشەبەردەكان و زەوىيە رەقەنە بە چەو داپۆشراوئەكەى دەبرى. مەردان چەند جارېك دووپاتى كردهو: - سوبحانەللا، سوبحانەللا.. كەواتە ئەمەيە نەوتى رەش!

- خزمەكانم لەم شلەيە دەگرن و وەرزى زستان دەيفرۆشنەو، ئەمەيە باوكمى پەرىشان كردهو. چەندىن جار داوامان لى كردن، واز لەم كارە بىن و بىنە لامان بۆ دۆلى كفران، لى سوودى نەبوو. بابزانىن ئەمجارەيان دەتوانىن چەند خىزانىكيان لى بىچرىنەو؟

- پياو چۆن دەتوانى لە نىو ئەم كوچكانەدا بژى؟ زەوىيان بۆ كشتوكال هەيە؟ كەرىم ئاماژەى بۆ پەلەزەوىيە بچووكى لىرە و لەوى كرد، كە تاويز و بەردى لووسى گرانىتان تىدا بوو: بستى لىرە و بستى لەوى، بارگىرىش چەند هەنگاوىك لەم زەوىيە بكىلت، دەپسى.

گەيشتنە ئەو گوندى لە چەند مالىك پىك هاتبوو، خانووەكانىان نزم و دارتوو و بەروو و شۆرەبىيان تىادا بەدى دەكرا، دەيروانىيە سەر دۆلىكى قوول و دار هەنجىر و هەرمى بەيەكدا چووبوون، لەملا و لەولاشەو رەزى تەنگى ترى و هەندى سەوزايىيان لى شىن بووبوو.

مالىك لە هەموو مالهەكانى دى گەرەتر، دەرگايەكى زل و بەردەمى، تا دەگەيشتە هەلەتەكە چۆلايى بوو. كەرىك ئاماژەى بەمالەكە كرد و گوتى: مىرزايى مامم لىرە دەژيا، رەشمالەكەشى لەو چۆلايىيە هەلەدا. دەلێن باووباپىرانمان لە ئەزەلەو لەم گوندى و ئەو گوندى راستەوخۆ دەكەوتتە ئەودىوى جەوول قاجرەو، ژياون.

- سوبحانەللا، ئەو رەشمالە مەودايەكى زۆرى برىو. بەرلەوئەى لە دەرگا گەرەكە نزيك بىنەو، سەگە زلەكان گەردبوونەو و دەستيان بە وەرىن كرد. ئامۆزكانى بەجلكى شىر و جەستە لەر و لاوازەكانىانەو هاتنە دەرئ. خۆرەكە لە نىو جەرگەى ئاسماندا بوو. سەرەراى تىنى گەرمىيەكەى، هەواكەى خۆش بوو. لەو ديوەخانەى لە پىشاندا شوپنى هەمىشە دانىشتن بوو، گەردبوونەو. سى ناو دووبارە دەبوونەو و لە ئەحوالىيان دەپرسىن، ئەويش كوچا زۆراب و مىرزا و سنجان

بوون، جارجارەش ناوى شىخۆ دەبرا، ئەو برايهى لە مىرزا بچووكتر بوو سەرگەرەى دىيەكە بوو. دواى ئەوئەى بەيەكى لە كورەكانى گوت گىسكىك بدات بە عەززا، گوتى:

- كورە مامەكانمان سەردانمان ناكەن، مەگەر پياوىك يا ئافەرەتىكمان ببەن، شىخۆ هات و سنجانى برد، پاشان كوچا زۆراب مىرزاي برامى برد، بابزانىن ئەمجارەى كىيە دەبەن؟

ئەم لە دلى خۆيدا وای داناوو كەرىم بۆ ئەو هاتوو بەكى لە كچەكانىان بۆ كورپىكيان داوا بكات، لى كەرىم زنجىرەى بىرى پساند. كە لە بارەى ژنەپىنانەو سەرقال بوو، بە خەنىنەوئەو گوتى:

- ئامۆزا ئەمجارەيان هاتووين هەمووتان بە گەرە و بچووكەو بەبىن، ئىو لەم بەردەلانە تووشى گەر و گولى دىن. گش دۆلى كفران لە چاوەروانىتانان.

كورە مام كە تارادەيەكى زۆر لە مىرزاي برى دەكرد، لە قاقاي پىكەنىنى دا و واى دەزانى كەرىم گالتهى لەگەلدا دەكات. گوتى: هەموومان بۆ دۆلى كفران دەگوازينەو، وەلى بايى ئەوئەندە هىسترتان هىناون، تا مال و دار و دىوارەكانىان پى بگوازينەو؟ كەرىم بەراشكاويەو گوتى: ئامۆزا حەمەغەرىب، باوكم بۆ ئەوئەى نارووم، تا لەم بارەيەو قسانتان لەگەلدا بكەم. ئىمە پىويستىمان پىتانه، دەمانەوى لەم چەرمەسەرىيەى تىيدان رىزگارتان بىت.

حەمەغەرىب بەقاقايەك قسەكەى پى برى و چاوى بەوانەى دانىشتبوون، كىرا: - چىت گوت؟ نەمگوت ئامۆزاكەم هاتوو تا ببات؟ تەماشى بكەن دەيەوى هەموويان ببات، تاكو برسىيەتى لە دۆلى كفراندا بلاو بكاتەو. نا ئامۆزا، ئىو لە دۆلى كفران و ئىمەش لە نىوان بەردەكانماندا دەمىنەو، ئىمەش ناتوانىن دەستبەردارى لەوەرگە و بزەنەكانمان بىن.

- ئامۆزا حەمەغەرىب، دۆلى كفران جى پەنجا گوندى ترى لى دەبىتەو، هەند پاوەنمان هەن بەشى دەبان مىگەل دەكەن، ئىدى بۆچى جووناسا نەوت دەفرۆشن؟ هەموو هۆزەكانى دى لەسەر ئەم كارەتان گالتهمان پى دەكەن.

کریبون. حەمەغەریب جارێک سەیری زەوییه‌کەمی دەکرد و تاوێکیش لەو دوو تەفەنگە نوێیەمی دەروانی، کە لە زەوییه‌کە دانرابوون. ئینجا چاوی برییه جەلە تازەکانیان و میزەری پێکی سەریان. بۆ ئەوەی پێرسی ئەم غەواریه کێیه، زانی خزمەتکاره، چاوی لە زەوییه‌کە کرد و گوتی:

– ئەمە هەمووی ئیشی سنجانه، بیرمان دەکات و دەیهوێ هەموومان بۆ ئەوێ بیات، تاکو بەدەورییه‌وه بین.

پاشان لەپرسەری هەلبێری و بەردەوام بوو: ئەمی میرزای برام؟ ئەو چی دەلێت؟
– ئەگەر دەزانیت ئیستا مام میرزا لە کوێیه. مانگیک دەبێ هەموو شتەکان گۆراون. ئیستا سنووری دۆلی کفران کەل هەنجیره، یاخود بەرزاییه‌کانی خدر وهلی نییه، بەلکو تاکو رۆوباری رۆخانه درێژ بووئەوه. نووکه رەشماله‌که لە گوندی بنعیز هەلداوه و مام میرزاش لەوێیه.

کەریم قەیرێک بێدەنگ بوو، پاشان بزەیه‌کی کرد و بەردەوام بوو: بێوه‌ژنیکی باشیشمان لە بنعیز بۆ دۆزییه‌وه، زۆری دل پێ خۆشه.

حەمەغەریب برۆکانی گرژکردنەوه و بەچاوی پرسیاره‌وه گوتی: ئامۆزا کەریم، گالته‌م لەگەڵدا دەکەیت؟

– گالته‌ت لەگەڵدا ناکەم، دەتوانی لەگەڵماندا بێیت و بەخۆت هەموو شتیک ببینی.

– ئیستا میرزای برام ژنی هێناوه؟

– هەر وه‌ها مام رەمەزانیش.

– کەواته ئیوه لە خۆشگوزەرانیان مامه کەریم.

– بۆیه دەمانه‌وێ لەگەڵماندا بەشدار بن. ئیوه دەتوانن هەر شوێنیکتان پێ باشه بۆ خۆتانی هەلبێژن.

– دەگوازینه‌وه بۆ لاتان. باشه. وه‌لی به‌یه‌کجاری زهویی باووباپیرانمان چۆل ناکه‌ین، دەبێ لێره بناغه‌یه‌ک جێ به‌یڵین.

کەریم ئەرخاینی کرد، کە ئەوانیش نایانه‌وێت گوندی باووباپیرانمان چۆل بێت، بەلکو دەبێ چەند مایێک لەوێ بمێننه‌وه. چونکه له‌وانه‌یه رۆژیک بێت پێویستیان به

نەوت و له‌وه‌رگاگان بێت. کەریم پرسى داخۆ ئەمسال بەروبوومیان باش بوو؟
دەرکەوت به‌هۆی زۆر بارینی ته‌زروه‌ه کوتره‌وته‌وه و له‌ناو چووه. کاتێ حەمەغەریب گوتی ناچارن بۆ کرینی دانه‌وێله‌ مه‌ر و بزنه‌کانیان بفرۆشن، کەریم دانیای کردنەوه پێویست به‌وه ناکات، چونکه له‌بەر زۆری چەندین جێزیان لە زەوییه‌کە هەلنه‌گرتووه.
پاشان باسی ئەوه‌ی بۆ کردن لەم چەند رۆژەدا دەست به‌ دروستکردنی گوندیک دەکەن لە نزیک جۆگه‌ی بنعیز و ناوی دەنێن گوندی زۆراب. دەبێ هەموو شتەکان هەر له‌ پایز به‌ر له‌ باران بارین ته‌واو بن. بۆیه به‌ هۆی ئەم هەموو ئیشه‌وه و زۆری زەوییه تازەکانه‌وه، کە بوونه‌ موڵکیان، پێویستیان به‌مانه.

کەریم دواى ئەوه‌ی هەندیک دیاریی وه‌کو چا و شه‌کر و سابوون و قوماشی به‌سەردا دابه‌شکردن، باسی چۆنیه‌تی ئاماده‌کردنی چای بۆ کردن و ئەوه‌ی کە دەبێ له‌ دواى نانخواردن بخوریته‌وه، پاشان به‌ شانازییه‌وه گوتی:

– ئامۆزا کاتێ کە هاتنه‌ لامان هەموو شت به‌چاوی خۆتان دەبین، ئیستا دۆلی کفران دوو ناوی هه‌یه: دۆلی کفرانی شاخاوی و دۆلی کفرانی پێده‌شت.

حەمەغەریب له‌و کاتى چاوی به‌ تەفەنگه‌کاندا ده‌گێت: تەفەنگی واشمان بۆ په‌یدا ده‌کەن؟

– به‌لکو له‌مه‌ش باشتر.

حەمەغەریب به‌ گێلییه‌که‌یه‌وه له‌ قاقای پێکه‌نینی دا و گوتی:

– پێک شاد دەبینه‌وه، سنجان ئەمه‌ی پێ خۆشه. میرزای برام ژنی هێناوه دەزانن؟... خوا دەست به‌بالته‌وه بگریت کوپخا زۆراب. به‌راستی شایانی ستایشی، ئەگەر ناله گورگه‌ بمایا شانازیی پێوه ده‌کردی، بێگومان ئیستا له‌ گۆره‌که‌یدا شاده.. ناخ، ئەگەر دەمتوانی کانیه‌ نه‌وته‌که‌م له‌گەڵ خۆمدا بۆ دۆلی کفران ده‌بێ.

– به‌ینیان نیو تاقه‌ ئامۆزا حەمەغەریب. ئەسپێک و تەفەنگیکت دەده‌می، ئەوکات که‌ی ویستت دەتوانی سەردانی کانیه‌که‌ت بکه‌یت.

حەمەغەریب نووقلێکی هەلگرت و وه‌ک منداڵ دەستی کرده‌ مژینی، له‌ که‌یف خۆشیاندا پێ ده‌کەنی و به‌ قامکه‌ زبهره‌کانی یاریی به‌ گه‌لا چایه‌ ره‌شه‌که‌ ده‌کرد و گوتی:

– ئامۆزا كەرىم، ئەو بنعيزبىيانە چۆن گەيشتنە ئەوئى؟

– لەبەرئەو گەيشتنە ئەوئى، چونكە بۆ كشتوكال لە زەوىي باش دەگەرەن.

– كەواتە لەگەڵيان بووینە خزم.

– ئەي چۆن ئامۆزا، خوینمان تىكەل بوو.

– ھەمەغەرىب لە قاقاي پىكەننى دا و لەپىر بە جوولەيەكى ھەستىرىيەو پاشەلى بەرز كەردووە و گوتى:

– خەلكىنە، براژنم لە ھۆزى بنعيزە، شتى واتان بەخەيالدا دەھات؟

– لە بىر كەردنەو ھەيكى قولدا نوقوم بووبوو؟ پاشان لە دلەو پەرسى: ئەرى لە بنعيزىش شاخ و داخ ھەيە؟

– نەخىر. زەوييەكى پىدەشتى پان و بەرىنە، راستە وەكو بەرى دەست، وەلى تا بلىي بەرپىژەو، ئەگەرىش باران نەبارى، دەكرى سوود لە ئاوى زىيەكە وەر بگىرەت.

– سوبحانەللا، زەويى دەشتانىي بى شاخ و داخ و بەئاوى زى ئاوى بدرىت. خوا شتى سەير و سەمەرە دەخولقینت. ئىستا مىرزاى برام لە گوندى بنعيز خۆيەتى؟

– لە بنعيز خۆي.

– ئەي پەشمالەكە؟

– ھەر لە بنعيزە.

– سوبحانەللا، ئاي لەم رۆژگارە سەيرە، پەشمالەكە لىرە لە بەردەم ئەم خانووەي تىيدا دانىشتوويە. ھەل دەدرا، ئەي ئىستا كوا؟ لەوسەرى دنيايە، كە شاخ و داخ نامىن.

– كەرىم و مەردان ھاوكات چاويان لەيەك برى و بزەيەك كەوتە سەر رۇخسارىان، وەك ئەو ھەي بلىن: ئەمە بۆ مەجلىسى ھاپۆ باشە.

– دواى لىبوونەو لە فراوين، كەرىم و مەردان راپۆژيان لەسەر ئەو بوو، كە ھەر ئەمرو بۆ لاي شىخ بکەونەرى. كەچى ھەمەغەرىب خۆي تىھەلقورتاند و بەھىچ شىوہەك رىگەي رۆيشتنى نەدان و گوتى سبەي بەخۆم لەگەلتاندا دىم، چونكە ئەو

خۆي بەيەكى لە مورىدە ھەرە دلسۆزەكانى شىخ دەزانىت. مەردان زانى كەرىم زۆر كەيفخۆش بوو بە مەجلىسى ئامۆزا سادە و ساكارەكەي و پىويستى بەم كەشووہەوايەيە، ئامازەي پى دا، مانەوہي لەگەل ئامۆزاكانىدا پىويستە، بەو مەرجەي دەمەتەقى و وتوويژى بەردەوام بى و چىرۆك و ھەقايەتيان بۆ بگىرپتەوہ.

– بۆ رۆژى دوايى لە كاتى خۆ ئامادەكەردنىدا بۆ سەفەر، ھەمەغەرىب سى شىرى بەكالاي چەرمى كۆنەوہ و دەفەيكى گەورەي ھىنا، لەو كاتى قايشە چەرمىنەكەي بەشىرەكەوہ بوو لە ناوقەدى دەبەست، گوتى: دەرويش بى شىركەي دەرويشە.

– كەرىم پاشى ئەوہي لە بەستنى شىرە قورسەكەي بووہو، كە بەلايەكىدا شور بووبووہو و خەرىك بوو لە زەويى دەدا، گوتى:

– ئەدى تەنگە؟ ئەگەر پىويستى كەرد بەكاميان بچەنگم؟

– دەتوانن تەنگەكانتان لىرە جى بەيلن تاكو دىنەوہ، پىويستتان پىيان نىيە.

– مەردان بەزەردەخە ناسراوہكەيەوہ گوتى: ئەي ئەگەر رىگر بەتەنگەوہ بۆمان دەرچوون؟ ئەوا چەكەكانمان لى دەستىن!

– ھەمەغەرىب بەباوہرىكى پەھاوہ گوتى:

– رىگر لاقەي دەرويشان ناكەن، پاشان روى شىخ لەم ناوہ لە ھەموو شوپىنك دەسوورپتەوہ، لە پال ھەموو تاشەبەرد و دىكىكەوہ خۆي ماتاوا، ھەندىك جار لە شىوہي رىوى ياخود كەرويشك بەدەردەكەويت. زۆر جار رى دەكەويت كە فرىك دىتە سەر رىگەت، كاتى دەگەرىپتەوہ نەماوہ، ئەوہ روى شىخە لىرە ھەموو شتان دەپارىزىت. بۆيە تەنگ ھەلگرتن قسەي قور و بى مانايە. شىخ بەخۆيشى ھەز بەھىچ ناكات، لە تەكەكەشى تەنانەت يەكتىرىك بەدى ناكەيت.

– خەرىك بوو نىشانەي ترس و زوقچوون بەسىماي كەرىم و مەردانەوہ ديار بىت، لەو كاتى بەلاپەرەسەنىيەوہ دىقەتى ھەمەغەرىبىيان دەدا، تەنگەكانيان بەھىمنى وىدا، كەرىم لەگەل بەبىردا ھاتنەوہي خەونەكەي گوتى: ئىمە ئەم ھەموو ماوہيە بۆ سەردانى شىخ دەبىرىن، تا دلى رازى بکەين، نەك لە خۆمانى برەنجىن.

– كاتى گوندەكەي شىخ لە دوورە بەدەركەوت، رۆژەكە شەفەقى رادەگەياندا، تەكەكە

به درگای گهوره و دیواره بهرزهکانییهوه دهتگوت قه لایهکی توکمه و قایمه، کهوتبوه سهر بهرزایییهکه دهپروانییه سهر ئهو ماله پیکهوهونوساوانه‌ی دارهکانی بووبونه دیواریان. له لای ژوورهه چیایهکی رووتهن. دهپروانییه گوندهکه، چه می زبیهکی بهرین لئیکی جیادهکه‌نهوه، چه‌ندین جوگه‌له‌ی لی دهبووهوه، هه‌نده‌ی نابرد برتکیان ون دهبوون و له شوینتکی دییهوه سهریان هه‌لده‌ایهوه.

حه‌مه‌غریب سواری پیره بارگیریک بووبوو، شه‌که‌تی پیوه دیار بوو، لی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چاوی به‌گونده‌که‌که‌وت، پای لی هه‌نگرت. له نزیک ده‌روازه‌که‌چه‌ند خزمه‌تکاریک به‌پیریانه‌وه هاتن و جله‌وی چاره‌ویکانیان لی سه‌ندن، له‌گه‌ل پی نانه زه‌وییا حه‌مه‌غریب حال گرتی، شیره‌که‌ی پاکیشا و بلندی کردهوه، له ئاسماندا رای وه‌شاند و به‌دهوری خویدا خولایه‌وه، پاشان به‌لای راست و چه‌پدا لار ده‌بووهوه و به‌ئاوازیک ویرای بزاهه‌ت‌ه‌کووزه‌که‌ی بگونجیت، ده‌گوت: لا اله الا الله هـ هـ... لا اله الا الله..

که‌ریم له سه‌ره‌تادا شه‌ژا و بی جووله‌ وه‌ستا، به‌سه‌ر سوورمانه‌وه چاوی له حه‌مه‌غریب بریبوو که حال گرتبوو. هه‌رچی مه‌ردان بوو می‌زه‌ره‌که‌ی لی فریدا و به‌ئاسپایی شیره‌که‌ی ده‌ره‌تانا، سه‌ری به‌لای راست و چه‌پدا راده‌وه‌شاند. جووله‌کانی له‌گه‌ل حه‌مه‌غریب ریک خستن، لی ئه‌و خیراتر بوو، کاتی ئه‌م هه‌ستی کرد جووله‌کانی مه‌ردان له‌و خیراترن، له‌گه‌لیدا که‌وته پشپریکی، به‌جووله‌یه‌کی خیرا به‌ده‌ستی می‌زه‌ره‌که‌ی فریدا، یه‌کده‌نگ ده‌یانگوت: لا اله الا الله.

ته‌زوویه‌ک ناخی که‌ریمی گرته‌وه، خوین له ده‌ماره‌کانیدا سه‌ری ده‌کرد، به‌ز چه‌ندین وینه به‌می‌شکیدا تی ده‌پهرین، یه‌ک ئه‌وی دی راو دنا، جنۆکه فه‌ی به‌قژه زرده به‌رداوه‌که‌یه‌وه، رووتوقوت له ژیر تریفه‌ی مانگه‌شه‌ودا ده‌بریقاییه‌وه، سه‌یده عاره‌به‌که و شه‌مه‌سی ژنی چۆن به‌عه‌سا ئاسنینه‌که‌ی هه‌لمه‌ت دینیته‌ سه‌ری، فاتیمه چۆن خوئی به‌ده‌سته‌وه ده‌دات و لنگی به‌رز ده‌کاته‌وه، هاپۆ به‌که‌لله‌ی بارگیری و سینگی ده‌ریه‌پوی پر له مووی سپی و چریه‌وه و خه‌ونه سه‌یره‌که‌ی، که بۆ ئیره‌ی به‌کیش کرد. گیانی که‌وته له‌رزین و سه‌رتاپای له‌خۆوه ده‌جوولا، به‌بی ویستی خوئی ده‌ستی بۆ شیره‌که‌ی برد و خوئی کرده ئه‌و ئه‌لقه‌ زیکره‌ی زوریک له پیاهه‌کان، که

نه‌یده‌زانی له کوپوه هاتوون، خوین تی ئاخنیبوو، ئه‌لقه‌که وه‌کو یه‌ک ته‌ن ده‌بزوا و شه‌پۆلی ده‌دا، به‌یه‌کده‌نگ ده‌یانگوته‌وه: لا اله الا الله.. لا اله الا الله. تا کاربایه‌کی پیری قژ درێژ، ریشه‌که‌ی سنگی داپۆشیبوو، نه‌هات، له زیکرکردن نه‌وه‌ستان، به‌ده‌نگی به‌رز ده‌یانگوت: اللهم صلّ علی محمد و آل محمد. ئه‌لقه‌ی زیکره‌که وه‌ستا، هه‌ندیکیان تا نه‌و له ژیر کاریگه‌ریی زیکره‌که‌دا بوون و بیه‌بووه ده‌یانویست خوین راگرن. عاره‌قی هه‌نیه‌یان ده‌سریه‌وه، چاویان له کاربای پیره بوو، کاتی ئه‌وانی دی رویشتن، ئه‌و سی میوانه تازه هاتووانه‌ی خستنه‌لاوه و له‌گه‌ل حه‌مه‌غه‌ریبدا که‌وته قسه‌کردن و به‌ده‌رویش حه‌مه‌غه‌ریبی ناو ده‌برد، ئینجا که‌ریم زانی که ئامۆزاکه‌ی به‌راستی له ده‌رویشه دلسۆزه‌کانی شیخه. حه‌مه‌غه‌ریبیش به‌خه‌لیفه‌ه‌لی گازی کاربای پیره‌ی ده‌کرد. ریکه‌وتن ئه‌مشه‌و له ته‌کیه به‌سه‌ر به‌هن، چونکه دوور نییه گه‌رانه‌وه له هه‌مان رۆژدا شووم و به‌ده‌بختی به‌دواوه بیت، پاشان مه‌راسیمی راسته‌قینه‌ی زکرکردن له شه‌ودا ده‌ست پی ده‌کات، ئه‌وی ئیستا ته‌نیا پیشوازییه‌ک بوو بۆ میوانه تازه‌کان. که‌ریم تیبینی ئه‌وه‌ی کرد حه‌مه‌غه‌ریب زۆر شادمانه و له به‌رامبه‌ر ئه‌وانی دیدا خوئی به‌ئامۆزاکه‌یه‌وه هه‌لده‌کیشیت. ئه‌وی زیاتری دلخۆش کرد ئه‌وه بوو، له کاتی نانخواردندا شیخ له دووی نارد و له‌ته‌ک خوئی‌ه‌وه‌ی دانی‌شاند. شیخ له دیوه‌خانه گه‌وره‌که‌یدا که له هۆلی درێژی ده‌کرد، که‌ریم و خه‌لیفه‌ه‌لی له‌ملا و له‌ولای خوئی‌ه‌وه دانا‌بوون. له‌مبه‌ر و ئه‌وه‌ریشه‌وه به‌دوو ریزی درێژ ژماره‌یه‌کی زۆری ده‌رویش به‌قژه درێژ و ریش و شیر و خه‌نجه‌ریانه‌وه رویشتیبوون، ئه‌ویش بیسمیلای ده‌کرد و به‌ده‌نگی نه‌بیستراوه‌وه ئایه‌تی ده‌خوینده‌وه، به‌ده‌ستی راستی ده‌نکی ته‌زیخه‌ درێژه‌که‌ی ده‌ژماردن:

– باوکت ده‌رویشیک بوو له ده‌رویشه ناسراوه‌کانی ته‌کیه‌که‌مان، مانگیک رانا‌بوورد سه‌ریک له خوالخۆشبووی باوکم نه‌دات، ئیستا بۆ پشتی تی کردوین ده‌رویش که‌ریم؟

که‌ریم به‌هانه‌ی زۆری بۆ باوکی هی‌نایه‌وه، وه‌ک چونه ناو ته‌مه‌ن و بی‌تاقه‌تییه‌که‌ی، ئه‌رخاینیشی کرده‌وه، که هه‌رده‌م ناوی شیخ له‌سه‌ر زمانی باوکیتی، پاشان به‌وردی باسی ئه‌وه‌ی بۆ کرد خوئی چی به‌سه‌ر هات، ئینجا خه‌ونه‌که‌ی بۆ

گنڀراهه. دواى نئوهى سلأوى باوكى و سهيده عاره به كهى پى گه ياند، پرياسكه يه كى بچووكى پر ليرهى زير، كوځا زؤراب بؤ ته كيه نه زرى كردبوو، له بهر كى دهره ښا و گوتى: نهمه دياريهه كى كه مه له باوكمه وه بؤ ته كيه، گوتيشى نهمه ته ندروستيى باش بيت به خؤى سهرتان لى ديدات.

شيخ به عاده تى خؤى دهستى بؤ پرياسكه كه دريژ نه كرد، كه ريم خستيه ژير سهرينه كه يه وه، لى تيبينى نئوهى كرد سيمى شيخ دواى نئو گله و گازنده زوره، كرايه وه و گهش بووه وه. ههروه ها كه گوځى له خونه كهى كه ريم بوو، كه يفخؤش بوو، به منگه منگه وه سهيرى ناسمانى كرد و هه نديك جوولهى كرد، و ايانده گه ياند له شوځيكي ديكهى دور له وان، له ههوت ته به قههى ناسمان به ته نيشته عهرشى پهروه دگار وه دانيشت بوو، به فريشته و جنؤكه كان دوره دراوه، بزه يه كى شكؤمندانه زابيه سهر روخسارى و گوتى:

- ته كيه مالى خودايه، دهرگاشى بؤ هه موو خير هه موه نديك والا يه، كوځا زؤراب بتوانى سهردانى ته كيه بكات يا خود نه توانيت، نئو خوا پشتيوانيه تى. ناگام له هه وال و باستان هه بوو و به چاوى خؤم ده مبنى چؤن چاوديرى سهدت به سهروه وه بوو، به باوكت بللى شيخ به خؤى سهردانى دؤلى كفران دهكات و له گه ل هه موو دهرويشه كاندا چهند روژيک لاتان ده مينينه وه و له هه موو گونديك كؤرى زيكر ده به ستين، تاكو خير و خوځيتان بؤ بينين.

كه ريم جار يكي دى دهستى شيخي رامووسى و گوتى: سهر و مالمان له رپى ته كيه شيخدا داده ندين.

شيخ دهستى نايه بانسهر كه ريم و گوتى: كورم بؤ كوځى بروى خودا پشتيوانته و نئوهى له دلنايه بؤت دينيته دى.

نئو نانى شيوانيان خوارد، تاريخى داهات. نئو چرايانه به ته كيه كه دا به ش كرابوون ته كيه كه يان، كه پر بوو له جووله و هه را، رووناك دهكرده وه.

شيخ به كه ريمى گوت: دهرويش كه ريم نهمشه و دهرويشه كانم په رجووه كانى خوځيانته نيشان ددهن.

هه مه غه ريب يه كى له دهرويشه چالاكه كان بوو، له گه ل ده فزه ناند به ده فه كانيان كرى هه ماسه تى دهرويشانيان به رز دهكرده وه، نئوه بوو له دواى هه نديك بالوه شان دهستيان به يارى سحر ناميز كرد. له به رايدا سى زهر گبه دهست هاتنه پيشه وه و به زهرگ له گوځيان ددها، پالان پتوه ددها، تا له گوځه كهى ديه وه دهرچوو، بى نئوهى تنؤكيك خوځي لى بيت. تا ماوه يه كه له نلقه ي بدهنگي زكر كردندا ده خوولانه وه، تا دهسته يه كه له شمشير به دهستان جتيان گرته وه، شيره كه يان به زكى خوځياندا كرد و به توندى پالان ددها، تا نووكى شيره كه له پشتيانه وه دهرده چوو، له و كاتدا هاوارى «نهلله هو نهمه» به رز بووه وه. پاشان نلقه يه كه له دهرويشه بچكوله كان دهروريان دهگرتن و له گه ل رپتمى رپكى ده فه كاندا ده جوولانه وه، يه كدهنگ ده يانگوت: لا اله الا الله .. لا اله الا الله. دواى نئو دهسته يه كى ديكه هاتن خير اتر و گورجوگؤلتر بوون، نلقه يه كى ته ريب بهوى پيشوويان دروست كرد، نئوى كؤرى حالگرتن گهرمتر بوو و به دهنگيكي خير اتر له وان ده يانگوت: الله حي الله حي.

كاتيك حال لى هاتووان له شير هه لكيشان بوونه وه و شيره كانيان راده وه شاندى، بى نئوهى ناسه وارى خوځين به له شيانه وه ديار بيت، سهرله نوځى حا يوحوويان به رز بووه وه: الله اكبر .. الله اكبر.

هه ينى كؤمه ليك دهرويشى دى هاتن و په نگرى گه شاوه يان له چنگدا بوو. له كؤتاييشدا دهسته يه كه به قوونى رووته وه له سهر ساجى سووره وه كراو دانيشتن.

له روژى دووه مدا كاتى به دهست رامووسانى شيخ مالئاوايييان كرد، شيخ گؤچان يكي له گه ل چهند نوشته يه كه به كه ريم به خشى، داواى لى كرد له هه ندى شوځي دياركراوى جله كانيدا بيان دوريت، ههروه ها پيى گوت جارى دبش سهر له ته كيه بداته وه، چونكه له سيمايدا رووناكيى محمه د دروودى خواى لى بيت، به دى دهكات، نئو له خوځا ناوى كه ريم نييه.

شيخ وايد زانى مهردان هه ر لاي جيهانگير ماوه، نئو جيهانگيره ي له پيشدا به رده وام سه رى لى ددها، پيى گوت، ماوهى نيوان ته كيه و سه نه ق كه متره له ماوهى نيوان دؤلى كفران و ته كيه، نهم واز هينانه ي بؤ؟ پاره كوځيى كردووه؟. گه فى نئوه شى لى كرد دهكاريت تووره يى پيغه مبه رى به سه ردا بباري نى و نهمه ر بيه ويت دهنوانى

هەرچی موڵک و مالى ههیه لى بسه نیتتهوه.

مەردان ولامى داوه ئیستاكانى لای جیهانگیر نهماوه و بووته یهكێك له ئەندامانى هۆزى دۆلى كفران، لى دهتوانى قسهكانى شیخی پى بگهیه نیت.

شیخ سههرى پهزامه ندى له قاند و گوتى: چاكت كرد كورم، مالى دنيا چلكى دهسته، جیهانگیر نهگه ریتتهوه سههر پى راست زهره ر دهكات.

پاشان رینگه پى دان و گوتى: برۆن، خوا له پشتتان بىت.

ئوده مى به رهو دۆله كه لى ژبوونه وه و دهروازه ی تهكیه كه كهوته پشتیان هوه، هه مه غه ریب به كه یفخوشییه وه هاواری كرد: ئامۆزا دهرویش كه ریم، ده زانى به های ئه و گۆچانه ی شیخ پى دایت چه نده؟ ته نانه ت منیش شتى وام نییه!

۱۶

میرزا و هاپۆ و سهید چایان دهخوارد هوه، ژنه كه ی میرزا به هه له داوان و ترسه وه هه ناسه پرکی پى كه وتبوو، گوتى: چه ته، چه ته، میرزا ئاغا ژماره یهك چه ته وا به رهو گوند دین.

پوژی كلیه سه ندووی به یان له ده ره وه ی ره شماله كه هه موو شتیكى داگر تبوو. ئه ویش له بهر خۆره كه وه ستابوو، چاوی به زه لامه كان و كه له پۆ دووره كه دا دهگیرا، چون بیهوئ ئه وى به چاوی خۆی دهیبینی بروای پى بكات. پیاوه كان قهیریک به واق ورمای و چاوی پر له ترسه وه لى یان روانی. پیا له كان به ده ستیان ه وه مه ییبوون، پاشان به نه سه وه (لاشعور) لیکتریان روانی، میرزا دوور له سروشتی خۆی به هیمنییه وه هاته قسه، چونكه دوا ی یه كه م سه رجی پى به ته واوی گۆرابوو، په مه زانیش كاتى خۆی ئه م گه وا هییه ی دابوو، كه میرزا پیاوئى تره و جار ان له سه ر بچوو كترین شت هه لى ده تیزاند.

میرزا گوتى: چه ته؟

سهید شله ژابوو، ته زبچه كه ی بادا و گوتى: یاساتر، یا الله.

هاپۆ مه قى نه كرد، له سه رخۆ له شوینه كه ی هه لسا و چوو ده ره وه ی ره شماله كه. هه ردوو هاوه له كه ی به دوایدا ده رچوون، به بایه خ و لاپره سه نییه وه له ئاسۆی رۆژه لاتیان ده روانی. هاپۆ به بیزاریه وه گوتى: دهك خوا له ناویان بدات، له سی سوار كه متر نین.

میرزا پرسى: ئه مانه كین؟

هاپۆ له و كاتى ترس به سیمایه وه دیار بوو، گوتى: باباییه كانن، خوا له شه ریان سترمان بكات.

میرزا رای كرده ره شماله كه وه تفهنگه كه ی بى نیت، گوتى:

– ئه گه ر ئه م كافر باوكانه ده ستمان لى بووه شین، ره گیان ده ردینم.

هیلکی رهشیان له که له پوکه درست کردبوو، له سه رخو هاتن، سهید دهستی برد، تفتهنگه که له میرزا سهند و گوتی: میرزا ناغا ئەم دارەم بدهیی، ئەگینا کارهساتمان بۆ دەنیتەوه، تۆ هیشتا نازانی باباییهکان کین.

سهید بانگی ژنه که له کرد، که له کاته دا له دهرهوه مژوولی چیشتا ئینان بوو، گوتی: - شه مسه، وهره ئەم پارچه ناسنه بشارهوه.

هاپۆش گازی ژنه که له میرزای کرد، خیرا بگاته گوند و پینان رابگهیه نیت دوو تفتهنگه که بشارنهوه. میرزا کاس بوو بوو، چاوی له هاپۆ و سهید بری:

- ئەی ئەگەر بۆ کاتی وانەبێ ئیتر تفتهنگمان بۆچییه؟

- میرزا ناغا، نابینی وهکو میرووله به رهو لامان دهکشین؟ دتهوئ به سی تفتهنگه به رهو رووی ئەم سوپایه بووه ستیتهوه؟

هاپۆ ئەمه ی گوت و به نائومیدییه وه له سهیدی روانی، چاوه روانی و لامیک بوو ئەو چه په سانه ی بره وینیتیه وه. بهر له هاتنی کوخا زۆراب و تاقمه که له به چه هند ههفته یه که، ریبواریک بۆی گێرانه وه ئەمانه به م دواییه دهستیان به دهستدریژی بۆ سه ره هۆزهکانی ئەو دهوروبه ره کردووه، تالان و برۆ دهکن و به سه ره هه ره گوندیکدا رت بن ته ر و وشک به یه که وه ده سووتین، ده لێن ته نانه ت جه ندرمه یه ش خۆیانان لێ ده بوین.

هاپۆ له ترساندا ده تله یه وه و ئوقره ی به خوئی نه ده گرت، بیر ی له وه کرده وه ژنه که له ببا و هه لبیت، وه لئ بۆ کوئ؟ نه خوازه واگه یشتنه ئاوا یی. سهید هه ستی به مه کرد، ویستی هیمنی بکاته وه، گوتی:

- لیم گه رین با من قسان بکه م، وریا بن هه لنه چن.

هه ینی له ئاوا یی نزیک بوونه وه، ده سه ته یه که له سواره کان جیا بوونه وه و دابه ش بوون، له هه موو لاهه ئابلووقه ی گوندیان دا و ته قه یان به سه ره ئاوا ییدا ده کرد، ئافره ت و مندال و پیر به ترس و زهنده قچوونه وه دهرچوون، زارۆکان دهستیان به گریه و هاوار کرد. سهید داوا ی له ئافره ته کان کرد بگه رینه وه مائین خو، هه نگینی میرزا و هاپۆ و هه ندیک پیاوی به سالاجوو به ره و پيشوازیی کۆمه له چه ته که چوون، له مه یدانه نزیک

به ره شماله که سواره کان ئەسه په خرۆشا وه کانیا ن وه ستان دن، زه لامی لیک تا بلایی به هیزبوون، قژیان به ردابووه وه و سمیلی دریز و پانیا ن کۆتای ییه که یان باریک بوو و وه کو کلکی دوو پشک چه مانده بوویانه وه، به رز ده بووه وه و داد به یزی، میزه ریا ن ره ش و سووربوون، پیاویکی کاملی چاوسه وزی ریکپۆش به ئەسه په ئالووا لاکه یه وه پيشه وای ی ده کردن، دوو لای قۆز یه کیان سوورفلکی چاوشین بوو. به رقه وه چاویان له میرزا و هاپۆ و سهید بری بوون. بیدهنگی ئەو ناوه ی گرتبووه وه. ده سه ته سواره کان پاش ئەوه ی هه ریه که و شوینی خوئی گرت، له ته قه کردن وه ستان. سهید گوتی:

- ئەم میوانانه به خیر هاتن، فه رموون گه وره مان بکه ن.

کابرای سه رهۆک به شیوه زاریک ده دا میرزا لئی نه ده که یشت، هه رچی هاپۆ بوو باش لئی گه یشت، گوتی:

- دووه قالا و ره شکه یه کشان گرت و ده ستشان کرده ریفنه وارده ی یه که. شوینی ترتان نه دییه وه چی شوینه زیاتر، سه په پیره کان؟

هاپۆ شله ژا و تووره یی دایگرت، هه ره ئەوه نده ی زاری هه لئنا شتیک بلایت، له چواره م سواره وه، به ته نیشته سوورفله که وه ویستابوو، قامچییه کی به رکه وت، ئاگری له سینگه رووته که له هه لساند و هیلکی دریز ی له داوی خوئی به جی هیشته و خوینی لئ ده تکایه وه، پاشان لووله ی تفتهنگه که له ئاراسته کرد و گوتی: یه که قسه بکه ی وه که سه ره ت دینمه خوارئ، هه ی گازل.

میرزا خوئی رانه گرت، به تووره یییه وه گوتی: شه ی تانزادانه، له سه ره ئەم کاره تان ژیاوان ده بنه وه.

کابرا ویستی قه مچییه کی بۆ ره وانه بکات، لئ سوورفله که بله ز ده ستی گرت. کابرای سه رهۆک به هه مان شیوه زاری دۆلی کفران و به سووکایه تییه وه گوتی:

- که واته تۆ ئەو زه لامه ی ناوی کوخا زۆرابه و سه رهۆک هۆزی دۆلی کفرانه؟

- نه خیر، من ئامۆزای ئەوم.

- کوا له کوئییه؟ ده مانه وئ قسه ی له گه لا بکه یین.

میرزا ئاماژه ی به لای رۆژه لات دا و به چاوقایمییه که وه گوتی:

- هۆ لهو پێیه، له دۆلی کفران، له گوندی بانشاخه، ئەگەر پیاوون برۆن قسان له گەڵ خۆیدا بکەن، دەستدریژیکردنه سەر پیرەمێردیکی بۆ چەک ئیشی پیاو نییه.

کابرا جاریکی تر ویستی قەمچییه کهی راکیشیتەوه، لێ گەنجە سوورفلە که لێ نهگهرا، کابرای سەرۆک بزەیهکی کرد و گوتی: کابرا زمانت وهک هەر به ته مه نیکي هۆزه گواوییه کهت درێژه، ئێوه زه لامتان که دهچیته ته مه نه وه، دهخره فی. ئەگینا بۆ هاتن بۆ ئەم شوپینه؟ هاتوون له مردن دهگه رین یاخود له مار؟

میرزا له حەببەتدا دەلهرزى، گوتی: ئیمه که هاتووینه ئیره، فه رمانمان پێیه، ئەم دهقه ره پاژیکه له دۆلی کفران.

کابرای سەرۆک به تیلی چاوی له قەمچی به دهسته کهی پروانی و بۆ ئەوهی سهری بله قینى، به هیمنییه وه گوتی: گوو به ریش و به هۆز و به فه رمانت و ئەوی فه رمانیشی پێ داویت، وا دیاره به راستی تۆ کهری.

کابرا شالۆوی بۆ برد و ئازای به دهنی به قەمچی سووره وه کرد، به ئەسپه به له سه کهشی دابوو به بهر سمکۆلان و به دهو ریدا دهخوولایه وه. میرزا جمانی ده دا و هه ره شه ی ده کرد:

- هه ی له شه یتان بووانه، کافرینه، ئەه ی ئەوانی سواری خوشک و داکی خۆتان ده بن، داکی یه ک به یه کتان بگیم.

هاوار و قیزه ی مندال و ژن به رزبووه وه، سه ید له کابرای سەرۆک پاراپه وه ئیتر له میرزا نه دن. کابرای سەرۆک له کاتیکدا به خوین ساردییه وه چاوی له جوولە ی قەمچییه که بریبوو، به ده ستسووکی بۆ هه له سه رتاپای گیانی میرزای داگر تبوو، گوتی:

- سه ید، تۆ حه قت نه بیت. ئیمه کور دین، هه رامزاده ین، گرفت ی نیوان خۆمان به خۆمان چاری ده که ین.

کابرا ده ستی له لیدانی میرزا هه لنه گرت، تا له هۆش خۆی چوو. پاشان کابرای سەرۆک پرووی له هاپۆ کرد و گوتی: به زۆرابی هاوه لت بلێ شوپینی ئیره نییه. ئەم ناوچانه پاوه نی هاوبه شی ئیمه ن. ئەگەر یه ک خانوو لیره دروست بکات به سه ریا ده یرووختین، تیگه یشتی؟

بۆ ئەوهی چاوه پروانی و لام بکات، جلهوی ئەسپه کهی شل کرده وه و خۆی هه لدا یه سه ر پشتی، گه رانه وه بۆ ئەو شوپینه ی لێوه ی هاتبوون.

هاپۆ سه یری پێدا هات به وهنده وازیان لێ هینان، ئەو وای دانا بوو جوین به چاک و خراپی گوند به دن و سیاسه تیان بکەن و ده ست به سه ر چی ئازووخه دا هه یه بگرن، عانیک ژنه کهی میرزا له خۆی ده دا و ده کپروو زایه وه، ئەم له سه ر سینگی میرزای مێردی لای دا و پێی گوت:

- خه جی به سه، شوکری خوا بکه گولله یه کیان به سه رییه وه نه نا و ده ستیان بۆ ژن و مالمان درێژ نه کرد.

میرزایان بۆ په شما له که گواسته وه، خوینی لێ ده چۆرا وه. سه ید ئاوی به ده موچاویا پرژاند و به و ده رمانانه ی ژنه کهی هینانی که وته تیمار کردنی، پاشان ئەملا و ئەولا و په راسووه کانی پشکنین، میرزا چاوی هه لێنا و که وته چاوگێر ان، بۆ هووده ده بویست سه ری بجوولینى، سه ید بالیفیکی دیکه شی خسته ژیر سه ری و گوتی:

- مه جوولێ میرزا ئاغا، خوا که ریمه.

هاپۆ زه لامیکی ره وانیه ی بانشاخ کرد، تا کوپخا زۆراب له روودا وه که ئاگادار بکاته وه. که ریم و مه ردان تازه له سه ردانی شیخی به رزنجه گه رابوونه وه، چه ند خیزانێکیان له خزمه کانیان له گه ل خۆیاندا هینابوون، له سه رووی هه موویانه وه هه مه غه ربی ئامۆزایان بوو. هه ینی کابرا به وردی روودا وه کهی بۆ گێرانه وه، ئاگریان لێ ده باری، وه لێ کوپخا زۆراب هیتوری کردنه وه و دلنای کردن هه موو شته کان ئاسایی ده بنه وه، لێ به هیمنی و بیره کردنه وه ده بۆ. ئیواره له دیوه خان به ئاماده بوونی کوره کانی و پیاوانی هۆز گفتوگۆی دوور درێژ ده ستی پێ کرد. هه مووان نا ره زاییان ده ربری و داوای خاپوور کردن و له ناودانی هۆزی باباییان ده کرد. چه ندین پێشنیازیان بۆ له ناودان و ده ست به سه ردا گر تیان خسته روو. مه ردان به درێژایی ئەوکاته بێده نگ بوو، هه رچی شیخۆ و په مه زان بوون، ته نیا پرسیا ریان ده کرد و به وه لام و پێشنیاز به ره په رچ ده درانه وه. له هه موویان شیلگی رتر بۆ له ناودانیان هه مه غه رب بوو، که به کافری ناو ده بردن.

کوئخا زۆراب هستی کرد چییان پئی بوو له توورهیی و پئشنیاز ههلیان رشت. مژیکی توندی له دارجگه ره که هی دا و پالی دایه دیواره که وه و گوتی:

– رۆله کانم زۆرتان قسان کرد، قسهی زۆریش باجی له سهر نییه، نه خوازه لا پیاو ئاوا وهکو من پشتی دابیته دیواره وه. ئیوه به قسه کانتان ئه و ناوچه یه ی نیوان دۆلی کفران و باباییه کانتان کرده گۆرستانیک سهدان کوژراوی تیدا راکشاوه. داخۆ مهسه له که ئه وهنده دینیت، تا ئه مه قه سابخانه یه دروست بکهین؟ ئه م کارانه پیوستیان به یمینییه، ئیستا ده توان بگه رینه وه ماله کانتان.

له سیمای دیار بوو ئه و گفتوگۆ یانه ی به دل نه بوو. ره مه زان و شیخۆ و که ریم مانه وه، کاتی مهردان ویستی هه لیسیت، داوای لئ کرد بمینیته وه. گوتی: دمه وه ی بئ هه لچوون باسی فه رمان و ده قهری بنعیز بکهین.

شیخۆ پرسى داخۆ ده توانی گازی حه مه غه ربیی ئامۆشیان بکات، تا له م گفتوگۆ یه دا به شدار بیت؟ ولامی داوه ئه م که ره ته نیا بۆش و به تال هه را ده نیته وه و هیچ، ئه گه ریش کاروبار بکه ویته ده ست ئه مانه وه ئه وا ده ست له هۆز بشۆ. پاشان گوتی:

– من نامه و ی به رگری له باباییه کان بکه م، چونکه به راستی خه ریکن ده ستریزى ده که نه سه ر هۆزه کانی تریش، ده توانین به شیوازی تایبه تی خۆمان چاره یه کی بۆ دابننن. وه لئ من دلنیم ئه گه ر میرزا زمانى خۆی بگرتایا و بیزانیایا چۆن قسه ی له گه ل بگردنایا، ئاویان دارکاری نه ده کرد، به هه رحال تۆله ی ده که یه نه وه، لئ حه ز ده که م ئه وه ش بیژم، که له سه ر ئه و فه رمانه چیم به میتشکدا دیت.

من گومانیان لئ ده که م و پروام وایه ئه مه ته له که یه که و بۆمان نراوته وه، تا کو هۆزه کان له ناو خۆیاندا به شه ر و کوشتار سه رقالم بن و ده سه لاتیش سه یرمان بکا و به رخ ئاسا مامه له مان له گه لدا بکات.

شیخ بئ ئه وه ی پیوه ی دیار بیت، له تووره یییانه دا ده کولا، گوتی:

– مرۆف ئه گه ر تفیکی رۆکرد، ناتوانی بیگه رینیته وه شوینی خۆی، وه کو گولله ئه گه ر له لووله که ی ده رپه ری ئیدی هه رگیز ناگه رپته وه. ئیمه کاتی فه رمانمان وه رگرت، به نه یینی له قایمقاممان وه رنه گرت، به ریکه وتنی تایبه تیش نه بوو له نیوان

ئیمه و ده وله تدا، هه موو سه رۆک هۆزه کان له وئ بوون، هه ر که سه و فه رمانی تایبه ت به خۆی وه رگرت. ته نانه ت قایمقام یه ک یه ک لئی پرسین داخۆ رای جیاوازیان هه ن، که س نا په زایی ده رنه بری به سه رۆکی باباییه کانیشه وه. ئیستا مه سه له که بووه مه سه له ی که رامه ت نه ک مه سه له ی زه وى، ئیمه خوا نه یبری زه ویه کی زۆر و زه به ندمان هه س، بۆیه له سه به ینیوه بۆ بنیاتنانی گونده نوئیه که ده سته کار ده بین. ده بی شوینی به رگری و قولله ی چاودیری بۆ دروست بکری و پلانیکیش بۆ ده مکو تکردنی ئه وانه به شیوه یه ک دابنریت هه رگیز به رامبه رمان بیر له خراپه کردن نه که نه وه. ده بی تییان بگه یه نین کوئخا زۆراب کئییه و هۆزی دۆلی کفران کئییه؟

کوئخا زۆراب قسه کانی شیخۆی به دل بوون، له میشکی خۆیدا گوتی کوره که ی سه رشۆری ناکات و چاره نووسی هۆز به ده سته پاکه وه یه. ئیدی به لایه وه گرنگ نییه ئیستا بمریت، چونکه بی ئه و هۆز ترسی له سه ر نییه. ئه وى زیاتر دلخۆشی کرد، شیخۆ پئشنیازی ئه وه ی کرد گونده تازه که به ناوی ئه وه وه بنریت، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت بۆ ها تا هه تا ناوی به هۆزه که یه وه ده لکینریت. کوئخا زۆراب سه یریکی ره مه زانی کرد، تا رای خۆی بدات، ئه میش سه یری که ریمی کرد، داوی ئه وه ی له سه رنجه کانی ره مه زان گه یشت، گوتی:

– من له گه ل هه موو ئه و قسه نه دام، که برای گه وره م شیخۆ فه رمووی، ته ینا ئه وه نده مان له سه ره ده سته کار بین.

بیدهنگی دای گرتن، داوی قه یریک، کوئخا زۆراب ئاوری له ره مه زان دایه وه و گوتی:

– ره مه زان وادیاره ئه مرۆ ناته وئ قسان بکه یت.

بۆ یه که مین جار ره مه زان ئاسه واری جدیه ت و غه مباری به پرووخسارییه وه ده بینران، منگه منگیکی کرد و به ئاخ هه لکیشانه وه گوتی: قسه هه زاره و یه کی به کاره. دۆلی کفرانی پیده شت بۆ ئه وه بوو تا بمینی، ئه گه ر نه توانین پاریزگاریی بکهین، ئه وا دۆلی کفرانی شاخاویشمان له کیس ده چیت.

کوئخا زۆراب سه یریکی مهردانی کرد، زۆر به وردییه وه گوئی رادیرابوو، وا دیار

بوو بیری له گرفتیکې ئالۆز دهکردهوه، پټی گوت: مهردان، تو ئیتر یهکیکی له ئیمه، قسه بکه.

مهردان ههستی شانازی بهخوکردن دای گرت، ههند کهیخوش بوو خهریک بوو له پرهمی گریان بدات، بهدنگیکې نووساوهوه گوتی: ئەمانه دهبی کهتنیکیان پټی بکهین ههروهک چۆن پۆستهه و قادر و عهباس بهمنیان کرد، چۆن لهپیشیان به پټی پهتی و سهری رووتهوه دهکهوتم و چون ترکه نیک له ناو مهجلیسدا بای لی بیتهوه.

رهمهزان گوتی: ئەمهیه قسهی پیاوانه.

کوئخا زۆراب له شوینی خوی ههستا و گوتی: من ئەگهه ئەمشه و نهچم بو لای میرزا، دهتهقم. مهردانیش بو ریزلینان له کوئخا زۆراب دهمودهست له شوین خوی ههستا و گوتی:

– من ته نیا نوکه ریکې گوئرایه لئانم، نامهوی دهست له کارتان وهردهم، لی ئەگهه ئەمشه و کاریک نهکهه، ئەوا منیش شهق دهبهه.

هه مووان ههستان. بریاراندا ههه ئەو شهوه برۆن، بهمه رجیک بو پۆژی دواپی چهند خیزانیک لهوانه ههزی نیشهته جیبوونی خویان لهوی راگهیاند بگه پټیان. سنجان ئەرکی دابینکردن و خرکردنهوهی شتی پیویستی له ئەستۆ گرت، ژنهکانی شیخو و رهمه زانیش بریاراندا لهگه لئاندا بچن، لی ژنهکهی کهریم دهبی لهگه ل مندالهکاندا بمینیتهوه و ئاگای له مالهکهی کوئخا زۆراب بیت. کاتی کوئخا زۆراب خواحافیزی له کورپهکان کرد پټی گوتن، دهبی وهک پیاو بجوولینهوه و ئاگایان له تفهنگهکانیان بیت و تا بهیانی بهنۆره ئیشک بگرن. ههروهها لهسهریان بهئامۆزا و خزمهکانیان له ئاواپییهکانی تر رابگهیهنن بهدریژایی پۆژ ئاگادار بن و چاویان له ههه غهوارهیهک بیت، که دپته ناو زهویی هۆزهوه، بشزانن ئەو کهسه ریبواره، یاخود له رزق دهگه رپیت، یان شووفاره و هاتووه زانیاری کۆ بکاتهوه. لهو کاتهدا دهتوانن به وریاییهوه بهتفهنگهکانیان هه خویان نیشانی بدن و پټی رابگهیهنن، ههه یهکیکی له هۆز بهچاوپۆشی له تهمنی، تفهنگیکې وای ههیه.

دانهوئلهیهکی زۆری پاریان مابووهوه، کوئخا زۆراب بریاری دا به جیهانگیری بفرۆشیت و مهردانیش بهنرخهکهی تفهنگ بکریت. ئەوکاتی زۆراب بهتهنی لهگه ل

رهمه زاندا دانیشتهبوو، به داخ و کهسه رهوه پټی گوت: زهمانهی نهعلهتی وای لی کردین مندالهکانمان فیره درۆ بکهین و بهروبوومان به جیهانگیر بفرۆشین. وهلی بهیه زانی مهزن، ئەگه ریکو درۆکهه نههینمه دی و نهیکه مه راست، ئەوا من زۆراب نههم.

رهمه زانیش بهئاسووده بییهوه ولامی داوه، ئابروو و چاره نووسی هۆز له سهرووی هه موو شتیکه وهن.

له نيوه شه و يكي درهنگدا، دواي ئه وهى كشموماتى گونده كهى له ناميز گرتبوو، شيخو و مهردان چوون له كوڤه كه دانيشتن، به دهم چا خوار دنه وه و جگه ره كيشانه وه چه ندين پلانيان بو توله سهندنه وه له باباييه كان دانا، چونكه بهم كارهيان ويستبوويان چاوى هه موو هوزه كانى ناوچه كه بشكينن. مهردان زوو ته مبيكر دنياى بهر له بلا و بوونه وهى هه والى داركارى كردنى ميرزا به پيويست ده زانى، كه له راستيدا ئه وه به لاي هوزه كانى ديه وه ده سترديژيكر دنه سهر هه موو هوزى كفران بوو، ئه گينا دولى كفران شكومه ندى خوى له ده ست دها و ده بيته ديوار يكي نزم و هه رچى سه گى خويى هه يه ميزى پيدا ده كن. مهردان چه ندان پيشنيازى خسته روو.

دواي ئه وهى له هه موو لايه نيكه وه گفتوگو له سهر هه ر پيشنيازيك ده كرا، ده چوونه سهر پيشنيازيكى دى، تاكو زور له سهر دووانيان وه ستان، يه كه ميان هير شيكى سه ركه وتوو بكر ته سهر بنكه ي پوليلى سه نجه ق و به ته واوى ده ست به سه ر جبه خانه كه يدا بگيرت و شته كه وا ده خرئت، كه باباييه كان ئه ميان كر دبئت، نه خوازه ئيستا حكومه ت خوى لتيان به به هانه يه. پاشان ده سه لات دزيان بچوولنيرت. دووهميشيان ئه وه يه بچه به رده ركى شيخي باباييه كان و ته مييه كى باش بكرين. پيشنيازى يه كه م له لايه ن شيخو وه به گه ن نه كرا، به و به هانه يه ي كورانى هوز ده بى گرفتى نيوانيان دوور له ده ستيوهردانى ده سه لات چاره سه ر بكن. هينا نه ناوه وهى ده سه لات له م ئيشانه دا، كار يكي تر سنوكانه يه و كه سانى بى ده سه لات په ناى بو ده بن. هه روه ها ئه گه ر ده ولت خوى تى هه لقورتينى، ئه وا خوين ده رزيت. بو يه چه نده نه يارى يه ك بن و كيشه يان له نيواندا بيت، ده بيت خويان له خوين رشتن بپاريزن، چونكه ئه نجامى خراب ده بى و باباييه كانيش خويان له مه به دوور ده گرن. سه ره نجام له سه ر پيشنيازى دووم هه لوهسته يان كرد، هه ر چه نده شيخو جيبه جيكر دنى به لاهه زحه مت بوو. مهردان كه ئه مه ي بيست پيكه نينى هاتى و گوتى پياده كردنى ئه م پلانه له وانى دى ئاسانتره و ئه نجامدانيشى ته نيا زه لامتيكى پى

دهويت پاسه وانى لاي دواوه بكات، ئه گه ريش كه سيكى وا هه بى ئاماده يه ئيستا ده ست به كار بيت. له و روزه وهى مهردان چه كه كانى هينان، ته نيا هه ر جيگه ي متمانه ي شيخو نه بوو، به لكو هه موو پياوانى هوزيش. بو يه هه ر قسه يه كى بكر دايا شيخو يه كسه ر وه رى ده گرت و برواى پى ده هينا. ئه وده مى شيخو په روشى و ئاماده يى خوى بو پشكارى كردن له به جيگه ياندى بيروكه كه له گه ليدا ده ربى، به و مه رجه ي هه موو ورده كار ييه كان بزانيت، تاكو پلانه كه سه د له سه د مسوگه ر بيت، مهردان له خو شياندا شاگه شكه بوو، ده يگوت به لاي ئه وه وه ئه م كاره خو شترين شتى ته مه نى ده بى و هه رگيز له بى رى ناكات. بو ئه وهى شيخو ئه ر خاين بكات، پى گوت هه رگيز ده ستي بو كار يك نابات ئه گه ر له سه دا سه دى سه ركه وتنى دنيا نه بيت:

من ورد و درشت نه كه هه ر له سه ر باباييه كان، به لكو له سه ر هه موو هوزه كانى ده ورويه ر ده زانم. كاتى خوى له گه ل جيها نگر يدا كو لان و مال نه ما سه ريان پيدا نه كه ين، هه روه ها هه موو كوچ و كه له به ره كانى مالى گه وره ي باباييه كان ده زانم. ئه وده مى لاي جيها نگر ده رچووم، ماوه ي ساليك شو ان بووم لاي. ئه و كابرايه ي كه له ميرزاى دا، بابايى نييه، به لكو كابرايه كى نار ه سه نى ناو زرا وه. نوكه ريك له مالى شيخه كه يان نه ما له گه ل ژنه كه يدا ده ست تيكه لاو نه كات. هه رچى باباييه كان خويانن ئه وا بيروبا وه رى تا ييه ت به خويان هه يه، كوشتن و ليدان حه رام ده كات. خو ئه گه ر ليدان يا كوشتنى يه كيك پيويست بيت، ئه وا له ريگه ي گه وا ديكي وه ك ئه وه وه جيبه جيبى ده كن.

شيخو سه يرى پى هات مهردان ئه م هه موو زانيار ييه ي هه ن. چون تازه بيناسيت، پى گوت:

- پيم نالتي مهردان له كو يوه خوا تو ي بو ئيمه نار د؟

به كه ي فخور شييه وه وه لامى داوه: خوشبه ختم هيناميه لاتان.

شيخو له شوينه كه ي راپه رى و پشتينه كه ي به توندى به ست و گوتى:

- من ئه مشه و و خه و ناچيته چاوم ئه گه ر توله نه كه مه وه، ئاماده يت؟

- من ئاماده م. لى پيويستمان به ئه سكه نه و هه نديك هه وير هه يه. من ئه سكه نه م

ههیه، هه‌ویریش ده‌بۆ تۆ په‌یدای بکه‌یت.

سه‌ره‌به‌ری گوند له‌خه‌ونێکی قوولدا‌بوون و بێده‌نگی دای گرت‌بوون. مانگ ئاوا بووبوو و تاریکییه‌کی ئه‌نگوسته‌چاو بوو. وایان خه‌ملاند به‌ر له‌گزنه‌ ده‌گه‌رینه‌وه گوند. هه‌ینی زۆی رۆخانه‌یان بری بۆ ئه‌وه‌ر، گه‌یشته‌نه‌ نزیک دێیه‌که. دوا‌ی پشوو‌دانێکی که‌م به‌ پلانه‌که‌دا چوونه‌وه، مه‌ردان دلنیا‌ی کرده‌وه، دێیه‌که‌ هیچ پاسه‌وانییه‌کی نییه، لووتبه‌رزیا‌ن وای لێ کردوون و بزانه‌ن هیچ که‌س له‌ دنیا‌دا ناو‌یریت توخنی دێیه‌که‌یان بکه‌و‌یت.

دوا‌ی رۆشیتنیکی که‌م گه‌یشته‌ن به‌رده‌م ما‌ئیکی گه‌وره، ده‌روازه و دیواره‌کانی به‌رزبوون، مه‌ردان گو‌تی:

– من به‌خۆم له‌ بنیا‌تانی ئه‌م خانووه‌دا ئیشم کردووه، تۆ ده‌بۆ خانوویه‌ک له‌مه‌ باشتر بنیا‌ت بنی‌ت.

پاشان بۆ ئه‌ودیوی دیواره‌که‌ شو‌پروونه‌وه، له‌ شو‌ینێکی دیار‌کرا‌ودا مه‌ردان وه‌ستا و له‌سه‌ر ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه خۆی هه‌لدایه‌ خوارێ و گو‌تی: ده‌رچه‌ی ئاوهرۆکه‌ ئالێره‌دایه.

شیخۆش به‌ئاسپایی له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی دابه‌زی. مه‌ردان خه‌ریکی ده‌رچه‌که‌ بوو و به‌ده‌ستی تا‌قی ده‌کرده‌وه. شیخۆ گو‌تی: من، وه‌کو رێکه‌وتین لێره‌ ده‌می‌نمه‌وه و له‌ شو‌ینی خۆم ناجوولیم، ئه‌گه‌ر هه‌ر هێرشێکی له‌ناکا‌و رووی دا، ته‌قه‌ ده‌که‌م، ته‌نیا بۆ ترساندنیا‌ن.

مه‌ردان سه‌ری له‌ ده‌رچه‌که‌ ده‌ره‌ینا و گو‌تی: وه‌ک مردوو لێی خه‌وتوونه. نه‌ هێرش و نه‌ هیچ.. ده‌بۆ ده‌رچه‌که‌ گه‌وره‌تر بکه‌م، نازانم چۆن سه‌رم له‌ هه‌رامه‌که‌ی دایکم ده‌رها‌ت؟

شیخۆ نه‌یتوانی به‌ری پێکه‌ینه‌که‌ی بگریت، تۆزیک ترسیشی هه‌بوو، لێ کاتی هه‌ستی کرد مه‌ردان زۆر به‌خوین ساردییه‌وه ده‌جوولێته‌وه، ترسه‌که‌ی نه‌ما. مه‌ردان به‌ ئه‌سکه‌نه‌که‌ی شاره‌زایانه‌ لێی دها و هیچ ده‌نگی ده‌رنا‌کرد. به‌چرپه‌وه گو‌تی:

– وا چاکه‌ هه‌ویره‌که‌ ئاماده‌ بکه‌یت و بن با‌لتی پێ بسپریته‌وه، ئه‌گه‌ر له‌ناکا‌و سه‌گ به‌ده‌رکه‌وت، پارچه‌یه‌ک هه‌ویری بۆ هه‌لده‌.

– خاتره‌جهم به، هه‌ویره‌که‌ به‌ده‌ستمه‌وه‌یه.

مه‌ردان بزیه‌کی کرد و به‌گالته‌وه گو‌تی: وا دیاره‌ شیخۆ به‌گ تۆ له‌ پیاوانی شه‌وی...

– ئه‌ی واتده‌زانی چیم؟ وریابه‌ هیند قسه‌ مه‌که، پیاو ده‌توانی له‌و دیوه‌وه ده‌نگت ببیستی. ماوه‌یه‌ک تیپه‌ری و ئه‌و هه‌ر خه‌ریکی گه‌وره‌کردنی ده‌رچه‌که‌ بوو، شیخۆ ویستی یارمه‌تی بدات، نه‌یه‌شت، به‌و به‌هانه‌یه‌ی چال هه‌لکه‌ندن بێده‌نگ ده‌رکردن، هونه‌ریکه‌ ته‌نیا دزی راسته‌قینه‌ په‌ی پێ ده‌بات.

هه‌ینی دلنیا بوو ده‌توانی له‌ ده‌رچه‌که‌وه بچیته‌ ژووری، وه‌ستا و گو‌تی:

– له‌ودیو دیواره‌که‌وه راسته‌وخۆ به‌دووری بیست هه‌نگاو خزمه‌تکاره‌ گه‌واده‌که‌ له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ نوستووه. هه‌رچی سه‌رۆکه‌که‌یه‌تی ئه‌وا له‌سه‌ر سه‌کوکه‌ به‌دووری چوار هه‌نگاو له‌وه‌وه ده‌نو‌یت.

شو‌ینه‌که‌ هه‌مووی دیواریک له‌ ما‌له‌که‌ی جیا ده‌کرده‌وه. ئه‌گه‌ر بته‌وی له‌ ده‌روازه‌که‌وه پێی بکه‌یت، ئه‌وا ده‌بۆ به‌دووری باخچه‌یه‌کی گه‌وره‌دا بسو‌رپیته‌وه.

چی ده‌لێی؟ ئه‌مه‌ دوا هه‌له، پاسه‌وانه‌که‌ ناچار بکه‌م له‌ ده‌رچه‌که‌وه ده‌رچیت، تا له‌ شو‌ینێکی دوور تیا‌ترینی بکه‌ین و پاشان به‌پێی په‌تی بیگه‌رپینه‌وه لای که‌سوکاری؟

– مه‌ردان ئیستا لیمان گه‌ری و له‌و کاره‌ مندا‌لانه‌یه‌ به‌دوورمان بخه، ده‌ی، ده‌ست پێ بکه، ئه‌گینا کات ده‌مانبریت. له‌سه‌ر هه‌موو شته‌کان رێکه‌وتین و ته‌واو.

مه‌ردان به‌زگه‌خشکی له‌ ده‌رچه‌که‌وه چوو ژووری، کاتی گه‌یشته‌ ئه‌ودیو، ده‌ستی درێژ کرد و تفه‌نگه‌که‌ی له‌ ده‌ستی شیخۆ وه‌رگرت، پاشان چوارمشقی لێی دانیش

و چاوی به‌هه‌موو لایه‌که‌دا گێرا، هه‌موو شته‌کان وه‌کو پیشو‌بوون، نه‌گۆرا‌بوون. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ نه‌بی له‌ لای راسته‌وه ته‌ویله‌یه‌کیان له‌ پال دیواره‌که‌ دروست کردبوو جیی

ئه‌سپێکی تیدا ده‌بووه‌وه، ئه‌ویش ئه‌سه‌په‌که‌ی شیخ بوو، که‌ چهن‌دین جار مه‌ردان ئالیکی داوه‌تی و بردوویه‌تییه‌ سه‌ر ئاو. ئه‌سه‌په‌که‌ حیلکه‌یه‌کی هۆگری کورتی کرد،

مه‌ردانی تۆقاند، لێ له‌ حیلکه‌که‌ی زانی هه‌ر ئه‌و ئه‌سه‌په‌ی پیشووه، لێی نزیک بووه‌وه و باسکی له‌ ملی ئالاند، پاشان سه‌ری ماچ کرد، هێور بووه‌وه، به‌گو‌ییدا چرپاند:

- گەر بمزانيايا تۆ لەوديو ديوارەكەوہى، كونيكي وام لى دەدا پيداا بچوويتايا .

لەسەر زەوييەكە دريژ بوو و بەزگەخشكى بۆ لای پاسەوانەكەوہ چوو، لە خەويكى قوولدا بوو و دەپرخاند، تەفەنگ و رەختەكەى بەتەنیشتەوہ بوون. پىي لەسەر ملی دانا و لوولەى تەفەنگەكەشى بربىيە دەمىيەوہ، پىي زياتر لەسەر سىنگى گير كرد، چاوى كردهوہ و مردوو ئاسا لىي روانى، ويستى قسان بكات، لى جگە لە خنكە خنكى ناومىدى هيجى لىوہ نەبىسترا، مەردان لەو كاتەدا جەستەى لەر و لاوازی ميرزاي بير هاتەوہ، چۆن جى قەمچىيەكان هەويان كردهوون، كوچا زۆرابيش لەولاوہ سەرقالى گرتنەوہى پەراسوو و قۆلى چەپىەتى .

ديسانەوہ زياتر پىي لەسەر ملی گير كرد و بەدەستىكى تەفەنگەكەى بەرز كردهوہ، بەقۇنداغەكەى تا توانى كيشاي بەسەريدا . فيشەكەىكى لە پشتىنەكەى دەرھينا، دواى ئەوہى تەفەنگى پاسەوانەكە و رەختەكەى لە شان كردن. بەرەو لای شىخ جوولا، لەتەك سەكۆكەيدا كە بەقالى راخرابوو وەستا، سەيرى لەو ھەموو سەرىنە ھات بەدەورىيەوہ بوون، لەسەر لای چەپى راكشابوو، باسكى راستى لەسەرى ئالاندبوو بەرپىكى ھەناسەى دەدا، دەمانچەپەكى وىبلى لە ھەمان ئەو دەمانچەپەى شىخۆ ھەلى دەگىت، لە بەردەمىدا بوو. دەمانچەكەى ھەلگرت و فيشەكەكانى لى دەرھينا و گەراندىيەوہ شوپنى خۆى و گوللە تەفەنگىكى بەقىتى لەبان دانا، پاشان دەستى برد و فيشەكلغە بارىكەكەى، كە بەزىو نەخشىنرابوو و لە بەر تروسكەى ئەستىرەكان برىقەى دەداوہ، لەسەرخۆ راي كيشا و خستىيە سەرشانى و رۆيشت. بەرلەوہى ھەردوو تەفەنگەكان و رەختەكان لە كونەكەوہ رەت بكات، بەتوندى دەستى لە ملی ئەسپەكە كرد. پاشان بى چرپە كەوتە زگەخشكى، ئەو ھەستەى لا رووابوو دنياى داگير كردهيت. كاتى لە دەرچەكەوہ دەرچوو، شىخۆ بەتوندى رايكيشت و باوہشى لى دا، ھەموو دەموچاوى ماچ كرد و پىي دەگوت: كورى باوكمى مەردان.. تۆ كورى باوكمى.

مەردانىش باوہشى لى دا و دەموچاوى ماچ كرد، كاتى لە ئاويزانى يەكتەر بوونەوہ، خۆيان ھەلدايە سەر پشتى ئەسپەكانيان، مەردان بەكەيفخۆشىيەوہ گوتى:

- شىخۆ بەگ ئەمشەو لە داىك بووم، دەزانى چىم پى كردن؟ بەو دەرەم بردن، كە

كورپىل بە منيان كرد .

شىخۆ چون ھىشتا بروا بەچاوى خۆى نەكات، دەنگىكى لىوہ ھات وەك ئەوہى خەون ببىنيت، گوتى:

- مەردان تۆ سەرى ھۆزەكەمانت بەرز كردهوہ، تۆ تاجى ھۆزىت .

- من خزمەتكارى ھۆزم شىخۆ بەگ، تاجى راستەقىنە خۆتى، چونكە دەستت لە خۆت شوشت و لەگەل نۆكەرىكى وەك مندا ھاتى، كە تەنيا ئەوہندەى لەسەرە كەورەكەى چى پى بلت بەقسەى بكات .

شىخۆ بەر لە رۆيشتنيان بۆ تۆلە سەندنەوہ لە بابايىيەكان. كاتى چووہ دەوارەكەوہ تا ھەوير ببىنيت، ھەموو نوستبوون، تەنيا كەرىم نەبى بەتەنیشت جىيەكەى ميرزاوہ، كە بەدەم ئازاروہ نووست، ھەلكورمابوو. شىخۆ پىي راگەياندا، لەگەل مەردان دەچنە سەنجەق سەردانى ھاوہلىكى دەكات و بەر لە گزنگ دەگەرىنەوہ، بۆيە دلتان لامان نەبىت .

كەرىم و فاتمە سى رۆژە بى ھوودە دەيانەووت ھەلىك بۆ ژوان بەستن بىتە بەر، رىك ناكەووت. سەبرىان لەبەر برا . بۆيە دواى ئەو پىك گەيشتەنە بەرىكەوتە لای پەرىزەكە لەو چۆلابىيە دوور لە چاوى خەلكى يەكتريان بىنى، برىارياندا ئيشك بگرن تا ھەمووان دەنوون، پاشان لای لۇدەكايە كۆنەكەى بووہ يەكەمىن ژوانگەيان، پىك بگەن. ھەر ھىندەى شىخۆ رۆيشت، كەرىم بەئاسپايى راپەرى، بەپەلە كەوتەرى، ئەو لەو بى بوو، دەتگوت لەسەر ئاگرە، دەمى كەرىم لىي نزيك بووہوہ، فاتمە دەستەكانى لە ملی ئالاند و بەشىتتىيەوہ كەوتە ماچكردنى لامل و ناودەمى و ھەموو شوپنىكى دەموچاوى، بەفرمىسك رشتنەوہ گوتى: بەردەوام بىرم لى دەكرديتەوہ، وام دەزانى ناگەرىتتەوہ بۆ لامان، بەختەوہرىم بى سنوررە رووناكىي دىدەم، ئەى خۆرەكەى من. ئەويش سەرى خستە چالايىي لاملە نەرم و شلەكەيەوہ، بۆنى مېخەك مەستى كرد، فاتمە كەوتە رامووسانى دەستى و لستنەوہى يەك بەدواى يەكى پەنجەكانى. كەرىم لەگەل ھەلمزىنى بۇنىدا، گوتى:

- ئەى ھاپۆ، ئەگەر ئىستا بەخەبەر ھات و تۆى لە جىيەكەتدا نەبىنيەوہ؟

- پىم گوت لای پوررە سنجان دەنووم، ئەوہتا لىفەكەم پىيە .

ئەو كاتى بەھيمنى قامكى بەسەر مەمكە قىتەكانيدا ھىنان، گوتى:

– كەواتە تۆ ئىستا لاي سىنجانى، بىرىكى باشە، ئەي ئەو بەمە دەزانىت؟

– پىم گوت نەختى درەنگ دىم، گىرنگ ئەو ھىيە ئەگەر سىبەي لە خەو رابوو، پىي سەير نەبى من لە تەنىشتىيەو نوستوومە، كە گەراپتەو ۋە ۋەكەت پىي خۆش بوو؟

كەرىم لە پىرسىارەكەي گەپشت، بەخۆشىيەكەو پىرسى:

چىيە جارى لى دەكىشى و ئىرەيى پى دەبەي؟

بەتوندى مەمكەكانى گووشى و كەوتە مژىنيان، ئەو پىش ولامى داوہ:

– من جار لە ھەموو شت دەكىشم، تەنانەت لە پۆزىش، كە بەتەشكەكانى ماچت دەكات. تەنيا دىنەوايىم مامە مىرزا بوو، چەندىن سەعات لە رەشمالەكە دادەنىشتم و بەو بايە دەزىيام كە لاي تۆو دەھات، ئەگەر دەزانى كەرىم چ ئاگرىك لە دىمدايە.

كەرىم قامكەكانى بەناو قزىدا ھىنان، ئەو پىش سەرى نابوو سەرى شانى و لىوى لەسەر مىلى دانابوو، كەرىم لە ناو ھوۋى ھەمان موچوركى شىتەنە، ئەو كاتى جنۆكە (فەي) دەدەيت دەيگرت، داي گرتىبوو. دوور نىيە جنۆكە كە خۆي لە جىھانە نەبىنراو ھەكەي دىزىيىتەو ھە خۆي كىر دىيىتە فاتمە، ئەگىنا ئەم ھەموو سۆزە جۆشخواردوو چىيە لە دەمارەكانىيەو ۋە ئاگر ئاسا كىلپەي دەكرد؟ كە پىشتەر بەخۆو ھى نەبىنيو، ئەو ھەتا دىلە كوتىكەي زۆر توندترە لەو كاتەي جنۆكەكەي بىنى، ئىدى لەو كاتەو ھى فاتمەي ناسىو ھە گۆرى گوم بوو ۋە ئاسەوارى نەماو:

– فاتمە، لە دواي ھەر گاشەبەردىكى دۆلى كىفران و لە پىشتى ھەموو ئەستىرەكانى ئاسمانەو ھوۋىت. ئىستا دەزانم عىشقى راستەقىنە چىيە. تەنانەت لە تەكىيەكەي شىخىش لە بىرم بووى، لەو كاتەي لە ئەلقەي زىكر كىر دىنەكەشدا حال گرتىبوومى، زىمانم ئىوى خوا و تۆي دەھىنا. تۆ ئاۋەز و دىلت بىردووم.

نەيانزانى لە كەنگىو ھەمكەو نوساون، ھەموو شتەكان ۋەكو خەون و لە دەرو ھى كات دەھاتنە بەرچاويان. ئاخو ئۆھيان بەرز دەبوو ھەو ۋە خەرىك بوو يەكتر قووت بەدن. كاتى كەرىم چەناگەي دەلستەو ھە دەمىژى و پاشان نەرمە گازى لى دەدا، فاتمە ھەزىكى بى پايانى لە سەرجىيى بوو، ھەينى لىفەكەي لەسەر دىوارە نىزمەكە پاكىشا، گوتى:

– دەي كەرىم. بابچىنە دەرو ھى ئاۋايى، ئىتر بەرگە ناگرم.

– دەچىنە كوختەكەي مەردان، يەكەمىن ژوانمان لەو پى بوو، تا بەر لە گىرنگ لەو پى دەبىن، تا تىنوۋىتىم لىت دەشكىت. بەر لەو ھى شىخۆي بىرام و مەردان بگەرىنەو، لە دەركەي پىشتى رەشمالەكەو ھە دزە دەكەيتە پال سىنجان. ئەو كات مەنىش دەتوانم بەئاسوودەيى بىنوم. ھەر لەو پىو دەتوانى دوو ھەنگاۋ خۆت تلوۋر بگەيتەو ھە لەو دىويى رەشمالەكەو ھە بىيىتە باۋىشم.

گىرەي مانگى خەرمانان گەرم و ھىشك بوو، جار جار شەپۆلىكى دەدا ھەندىك شىي زىي رۆخانەي لەگەل خۆدا دەھىنا. ھەستى بەگەرمى كىرد، جەلەكانى داكەندن، بىرى لە ۋەكەي كىردەو، كە ھىچ كات خۆي بۆ رىوت نەدەكردەو، گوتى:

– فاتمە، پىم خۆشە بەرپووتوقوۋتى بىبىنم، رازىت؟

دەمودەست جەلەكانى فرىدان و گوتى:

– رازىت ماناى چىيە؟ ئەگەر داوام لى بگەي دىلت بۆ دەردەھىنم.

كەرىم لە ھەموو ژياندا ۋەنى بەرپووتوقوۋتى نەبىنيو، تەنيا جنۆكە فەي نەبىت، ھەندىك جار ان بەرپوۋتى دەھاتە لاي، بى ئەو ھى بىتوانى دەستى بەرى بگەۋىت. كاتى سەرجىيى لەگەل ۋەكەي، ياخود ھەر ئافىرەتتىكى تر لە دەنكەكانى، دەكرد، لەوانەي لە نىو ھى شەودا دزەي دەكردە لايان، ياخود لە شوۋنىكى دوور لە ئاۋايى، بىرى لەو نەدەكردەو بەرپوۋتى بىانبىنىت. خۆشى نەيدەزانى چۆن ئەمەي بەمىشكدا نەھاتىبوو. ھەينى چوۋە ھەوت تەبەقەي ئاسمان و لەگەل پەرىيەك لە پەرىيەكانى بەھەشت تەنيا بوو ھەو، جۋانتىن ئەستىرە لە ئەستىرەكانى گەردوون، بۆي دابەزى. ئەو خۆي وىستى سەر بگەۋىتە خوارى، تا جنۆكەيەكى دى بدۆزىتەو لەگەلدا بچىتە ئاسمانىكى تر. تىنوۋىتىي نەشكا، ئەو پىش بەھەمان شىو، تىنوۋىتىي زىاتر دەبوو، ھەستىيان بەكات نەكرد، دەنگى سىمى ئەسپەكانى شىخۆ و مەردانىان نەبىست، كە بەر زەوييە رەقەنەكە دەكەۋتن و گۆمى مەنگى بى دەنگى شەۋيان دەشلەقاند. بەچرەو ھە ئاسپايى چۈن ھىچ نەبوو بىت، روىيان لە رەشمالەكە كىرد، لى دىيان ۋەكو دوو بانئەدى سەرىتىۋاۋ لە فرىنيان دابوو، لە تارىكىيە ئەنگۋستەچاۋەكەدا لە ھىلانەكەيان ئاۋارەبوون.

هه‌وآلی ده‌ستدریژی کردنه سهر میرزا چون ئاگر له پووش به‌رده‌یت، ئاوا بلاو بووه‌وه، واش لیک درایه‌وه ده‌ستدریژییه‌کی تاوانکارانه‌یه بۆ سهر هه‌موو هۆزی کفرانی بی زیان و ناسراو به هیمنی و چاکه‌کاریان. هه‌مووان به‌تووریه‌یی پیشوازیمان له هه‌واله‌که کرد. له ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق جیهانگیر ته‌لاقی خوارد ده‌بی له حیسابی خۆی چه‌کی هه‌مه‌جۆر بداته دۆلی کفران. موراو چاوشیش نارهبازی خۆی به‌رامبه‌ر باباییه‌کان دهربرێ و بریاریدا دهرسیکیان بداتی هه‌رگیز له بیریان نه‌چیته‌وه، چونکه خه‌ریکه هه‌رچی دابونه‌ریت و هاوپه‌یمانییه‌که هه‌یه بخه‌نه ژیر پتوه. شیخی به‌رنجه‌یش تووره‌بوونی خۆی دهربرێ، به‌رامبه‌ر به‌وانه‌ی به‌بی ئیمان ناودیریکردن و وتی ده‌بی سزای خۆیان وه‌ربرگرن. هه‌رچی سه‌روک هۆزه‌کانی ده‌وروپه‌ر بوون نیرراوی خۆیان بۆ لای کوێخا زۆراب نارد، نارهبازی و ئاماده‌یی خۆیان بۆ پاپشتیی دۆلی کفران دهربرێ. لی هه‌وآلی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌که له‌وی پیشوو زووتر بلاو بووه‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان له‌یه‌که کاتدا هه‌واله‌که‌یان بیست، هه‌ندیکیان هه‌وآلی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌که‌یان بیست بی ئه‌وه‌ی هه‌وآلی یه‌که‌م بیستن. چونکه تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌که وه‌کو بروسکه‌ی به‌هار خیرا و ده‌ستوبرد بوو، بۆ یه‌که‌مین جار له ژبانی دۆلی کفراندا سه‌رنجی هه‌مووانی بۆ خۆی راکیشا، ئیدی وایان لی هات ئه‌فسانه‌یان له باره‌وه ده‌چنی و له هه‌موو دانیشتنی‌دا باسیان ده‌کرد.

چیرۆکی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌که‌یش به‌چه‌ندین شیوه‌ی جیا‌جیا گیرایه‌وه، خه‌لکی له ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق له ناو هۆزه‌کانی دیدا، پیشبینی زۆر شتیان له باباییه‌کانه‌وه ده‌کرد، هه‌روه‌ها له پیشه‌هاتانه‌ی له نیوان ئه‌و دوو هۆزه‌دا دینه‌ پیتی، ته‌نانه‌ت هه‌ندی که‌س له نیوان خۆیاندا گه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کرد، ژانی رۆژانی داها‌توو چی لی ده‌که‌وێته‌وه. هه‌ندیکیان پیشبینی ئه‌وه‌یان ده‌کرد، ئه‌و مملانییه‌ی نیوانیان ئاگری خوینرشتنیکی لی ده‌بیته‌وه به‌هیچ نا‌کوژیته‌وه، هه‌ندیکیش ده‌یانگوت باباییه‌کان کفرانی‌کان خاشه‌به‌ر ده‌که‌ن و ئه‌و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌ی په‌نایان بۆ برد،

گه‌وره‌ترین هه‌له‌ی ژبانیان بوو. ده‌سته‌یه‌کی تریش وایانده‌بینی ئه‌وی کفرانی‌کان کردیان باشتترین ئیشیان بوو و ئه‌م کاره‌یان تا هه‌تا هه‌تا باس ده‌کریت. ئه‌م هۆزه له بیرکراوه خۆمه‌لاسه‌داوه‌ی ناو شاخه‌کان، که نه به‌باش و نه به‌خراب ناویان نه‌ده‌هینرا، به‌م کاره‌یان میژوو‌یه‌کیان بۆ خۆیان تۆمار کرد.

هه‌رچی هۆزی باباییه‌کان خۆیان بوون، هه‌واله‌که وه‌که هه‌وره‌تریشفه‌بوو بۆیان، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی مآلی شیخ ویستیان هه‌واله‌که بشارنه‌وه و په‌رده‌پۆشی بکه‌ن، که‌چی به‌هه‌موو مآله‌کاندا بلاو بووه‌وه. چونکه هۆزی باباییه‌کان پیشتر گورزی وایان نه‌خواردبوو، ئه‌بله‌ق و رووگرژ و زمانیان به‌سترابوو. نه‌یاندانه‌زانی چۆنی لیک بدنه‌وه و چی بلین. ئه‌مه کاره‌ساتیکی گه‌وره بوو له ژبانی باباییه‌کاندا. ئه‌وه‌ی له‌به‌ر دهرکه‌ی سه‌روکه‌که‌یان ئه‌م کاره ئه‌نجام بدات، ده‌توانیت له‌مه‌ش خراتر بکات. ئه‌و که‌سه ده‌یتوانی له نوێنه‌که‌یدا بیکوژی و لاشه‌که‌شی ئه‌تک بکات، ده‌یشیتوانی سه‌ری ببری و سه‌ره‌که‌ی بیات، دیاره که‌سیکه بووه بیر و باوه‌ری خۆی هه‌بووه و ته‌نیا به‌ کوشتنی پاسه‌وانه‌که وازی هیناوه. باشه ریسوایی و تۆله‌سه‌ندنه‌وه له‌مه زیاتر ده‌بی چی بیت؟ بچی ده‌مانچه‌که‌ی له فیشه‌که‌کانی به‌تال بکاته‌وه و له‌و تاریکیه‌ ئه‌نگوسته‌چاوه‌دا فیشه‌که‌یک به‌قیتی دابنیت؟ تۆله‌سه‌ندنه‌وه ئاوا نه‌بیت بۆچی باشه؟ سه‌ره‌به‌ری هۆز چاوه‌روانی کاردانه‌وه‌ی شیخ و قسه و پلانه‌کانی بوون.

هه‌رچی شیخ بابا خۆی بوو، به‌عه‌ده‌تی خۆی به‌ر له گزنگ هه‌ستا، بیرى له‌و خه‌ونه سه‌یره ده‌کرده‌وه، که له‌و شه‌وه‌دا بینیبوو، هینستا له ناو جییه‌که‌یدا بوو، لی هه‌رکه چاوی به‌ فیشه‌که قیته‌که که‌وت به‌سه‌ر ده‌مانچه‌که‌یه‌وه بوو، له جییه‌که‌ی وه‌که شیت راسته‌پێ هه‌ستا و بیه‌ووده گازی پاسه‌وانه‌که‌ی کرد، به‌پیی په‌تی به‌هه‌له‌داوان په‌نای بۆ برد، له‌پر له به‌رامبه‌ر دیمه‌نیکی ترسناکدا وه‌ستا، له شوین خۆی مه‌یی، دیقه‌تی سه‌ری دهدا له خویندا نوقوم بووبوو، به‌هه‌نگاوی قورسه‌وه پاشه‌وپاش کشایه‌وه، به‌تیکشکاوی گه‌راپه‌وه سه‌ر جییه‌که‌ی، چۆکه‌کانی شل بووبوون، هه‌ر هینده‌ی له‌سه‌ر جییه‌که‌ی دانیشت، وینه‌ی میرزای له به‌رامبه‌ردا قوت بووه‌وه، چۆن له به‌رامبه‌ر لیدانی قه‌مچیکه و سمکۆلانی ئه‌سپه‌که‌دا به‌لادا ده‌هات، له‌و کاته‌ی سه‌ری داگرتبوو

سەيرى پىيە رووتەكانى دەكرد، لە مېشكى خۆيدا گوتى: تۆلەسەندنەو ئاوا نەبى
هېچە. جاريكى دى خەونەكەى بىر كەوتەو:

– ميرزا و كوئىخا زۆراب و ئەوانى تر لە ھۆزى كفران، لە شوپىنىك لە دەرەوھى
زەويىيەكانى ھۆزەكەى، لە خەونەكەيدا سەر بەدۆلى كفران بوون، بەگەرمى باوھشيان
لى دەدا، پاشان لە ھىكرا خۆى لەگەل پاسەوانەكەيدا بينىيەو، لە لىواری شىوئىكى
ھەزار بەھەزاردا وەستابوون. زەويىيەكەى ژىر پىيان فشۆل بوو، ھەنگىنى وىستى لە
لىوارەكە لاجىت، بۆ خۆى راي كىشان و كەوتنە شىوھەكەو. لەپر شىخۆ لە
بەرامبەريدا بەدەرکەوت و بەھەردوو دەستى گرتى و جاريكى دى گەراندىيەو ئەو
شوپىنەى يەكەمىن جار لە دۆلى كفران پىك گەيشتن، ھەرچى پاسەوانەكەى بوو
كەوتە شىوھەكەو و زرمەيەكى وای ھات، زايلەى گەيشتە شىوھەكانى تروش.
بەرلەوھى رووداوەكە بۆ كەس بگىرپتەو، لەگەل مام براھەقدا كۆ بووھو و پىي
راگەيان، كە خەونى بينىو و دەيەوئىت بۆى بگىرپتەو و كارەساتىكى دلتەزىنى پى
رابگەيەئىت. مام داواى لى كرد ھىچى پى نەئىت، بەلكو بەر لە ھەر شتى بچىت خۆى
پاك بشوات، ئىنجا چەند ئايەتىك لە كىتبى پىرۆزى يارستان بخوئىت. داوى ئەوھى
داواكەى بەجى گەيان، بەوردى خەونەكەى بۆ گىراپەو، پاشان سەيد داواى لى كرد
جاريكى دىش خەونەكەى بۆ بگىرپتەو، لەو كاتەدا كاغەزى دەستنووسىكى گەورەى
كۆنى ھەلدەدايەو، داواى لى پىرسى داخۆ ھەوالى ئەو رووداوە دلتەزىنەى بۆ كەس
گىراوھتەو؟ بەرسقى داو، بەر لەو كەسى نەدینوو و ئەو تا نووكە تەنيا كەسە بەو
كارەساتە دەزانىت. سەيد لەو كاتەى بەئاگادارىيەو بەھەردوو دەستى
دەستنووسەكەى لەسەر تەپلەكە بچووكەدا دانا، گوتى: رووداوەكەت بۆ من
گىراپەو؟

– نەخىر براھەق، ئىستا بۆت دەگىرمەو.

سەيد دەستە چرچەكەى بەرز كردهو و ئاماژەى بەوستانى دا، لە كاتىكدا دەستى
چەپى بەرپىشە درىژە چەرمووھەكەيدا دەھىنا، گوتى:

– نەخىر، شىخ بابا، من خۆم بۆتى باس دەكەم، چەندىن جار لەو ھەلسوكەوتانەى
مەزھەبى ئەھلى حەق قبووليان ناكات ئاگادارم كرووئىتەو، ئا ئەوھتا

تۆلەسەندنەوھەكە لە شوپىن خۆيدا ھات. دەبوو ئىستا رووحت لە حەوت تەبەقەى
ئاسمان بويا و تەرمەكەت بەپارچە پارچە كراوى لە بەردەستمان بويا، دەزانى
ئەوكات چ كارەساتىك رووى لە ھۆزەكەمان دەكرد؟ من تەنيا ئەوھندەم پى دەكرىت
مەنووئى خواكەى ئەھلى حەق بم، كە بەزەيى خستە دلى ئەو كەسەو و
پاسەوانەكەتى كرده قوربانى بۆ تۆ.

– لە قسەكەت وا تى دەكەم تۆ لەگەل تۆلەسەندنەو دا نىت براھەق.

– ھەر ھەولتىك لە تۆو بۆ تۆلەسەندنەو، ئەمجارەيان دەبىتە ھۆى جگەر
سووتانت، واتا كوشتنى كورەكانت، پاشان ئەوانەى لە خەوندا بينىيانت بەپىي
سرووتى مەزھەبەكەمان بوونە براى تۆ، چۆن دەتەوئى دژى براكانت بچەنگىت؟ ياخود
دەتەوئىت لە خۆتەو شەرىعەتىكى تازەمان بۆ دابھىنىت؟!

– نەخىر براھەق، خزمەتكارى مەزھەب و نوكەرى ئەھلى حەقم.

داوى لىبوونەو لە قاوھلتى، شىخ دەمى پىوھ نەدا، تەنيا چەند فنجانىك قاوھى
ھەلقوراند، ئەنجومەنى پىرانى ھۆز كۆ بوونەو، داوى گفتوگۆى درىژ و قسە لەسەر
كردن و وەرگرتنى راي سەيد براھەق، برپارىياندا ژن و ژنخووزى لەگەل ھۆزى دۆلى
كفراندا بكن و پىوھندى خوئىن لە بەينياندا دروست بىت، ھەرۆھە گەرانەو بۆ
كتىبى پىرۆز و لىكدانەوھەكانى براھەق دەربارەى ھەموو ئەو شتانەى پىوھندىيان بە
دنياوھەيە.

موراد چاوش لە كەركووكەو فەرمانى پى گەيشت، تىايدا داواى لى كراوھ
سنوورىك بۆ ھەلسوكەتى بابايىيەكان دابنىت، چونكە بەم داويىيە گلە و گازندەيان
لە دژ زۆر بوو، يەكەپەكى لە ھەرە باشترىن جەنگاوەران رىكخست، كە بەباشترىن
جۆرى چەك تەيار كرابوون و تۆپىشيان تىدا بوو، كاتىك يەكە سەربازىيەكە بەرو
ئاوايى بابايىيەكان بەرپى كەوت، لە پىشدا گەيشتە گوندى زۆراب، كوئىخا زۆراب
بەھەموو شىوھەيەك ئەوھى رەت كردهو دەولەت دەست بخاتە كاروبارى ھۆزەكانەو،
داواى لىكردن بە كوئىدا ھاتوون بەوئىدا بگەرپنەو، ئەگىنا ھۆزى دۆلى كفران ناچار
دەبىت بەرگرى لە بابايىيەكان بكات. موراد چاوش سەيرى لەو ھەلوئىستەى كوئىخا
زۆراب ھات و بەبى ئەقلانەى دانا، چونكە پىي لەسەر ئەو دادەگرت بۆ ئەو ھاتوھ

تاكو كفرانييه كان له دستدریژی بابانییه كان بپاریژی، تاكو بتوانن گونده كه بیان دور له هه راسانکردنی ئه وان بنیات بنین. کوئخا زۆراب سوپاسی ئه وه ههسته پر له نیاز پاکیییه کرد، لی پپی راگه یاند مهسه لهی ته مبی کردنی نه یاران کار و ئه رکی هۆزه کانه، پاشان هۆزه کان له سه ریانه به خۆیان گرفتیی یه کتر چاره بکه ن.

بۆ یه که مین جار که ریم چوو بۆ ناوهندی سه نهجق و ئه وه جیهانگیره ی ده یانگوت کابراهی کی سهیره، ناسی. خۆی و مهردان شه و درهنگانیک گه رانه وه، بریکی زۆر چهک و تهقه مه نییان له قاچاغه ریوه هینابوون، که جیهانگیر پپی به خشیبوون. له ئاوا ییش له قوولله یه کی به رزی دوو نهومی بوونه وه، دهکرا له ریگه یه وه چاودیری هه موولایه ک بکرایا، ههروه ها چه ندین له مپه ر و سه نگه ریان چی کرد، نه خوازه له وه لایه ی که ده چوو وه سه ر ده قه ری باباییه کان. شیخۆ ئه وه ی رت کرده وه مائی کی تاییه ت به خۆی، یاخود کۆشکیک وه کو سه رۆک هۆزه کانی دی بنیات بنیت، به لکو ئه وه ی به لاره گرنگ بوو، هه وشیکی گه وره ی هه بیت دیواره کانی پان و به رز بن، ههروه ها ده روزه یه کی گه وره و له بانیشیه وه ژووریکی بۆ چاودیری و ئیشک گرتن هه بیت، جوگه یه کیش له زیی بنعیزه وه به ناو هه وشه که دا بیت، تاكو ئاوه که له به ر ده ستیان بیت.

چه ند هه فته یه ک شه و و رۆژ سه رقائی پاسه وانی بوون، چونکه له هه ر ئان و ساتیکدا پیشبینیی هیرشیان ده کرد.

رۆژیکیان پاسه وانه که ی سه ر قوولله ی چاودیری سی ئه سپ سواری بینی لای باباییه کانه وه ده هاتن، به پرتا و رای کرده ره شماله که وه، تا پپیان بلیت، شیخۆ له گه ل زۆریکدا سه رقائی بینا کردن بوو. به خۆی سه ره په رشتی قورکاری و کاتیکردنی ده کرد، نه یده هیشت تا به لای که مه وه دوا ی دوو رۆژ قوربه که به کار بین، تاكو ته واو ده ترشی و ده بی به قوربه شیه، چونکه به رگری بۆ باران و گۆرینی که ش زیاتر ده بوو. ئه و کاتی پاسه وانه که خۆی به ژووره که دا کرد، کوئخا زۆراب و سه یید و ره مه زان و هاپۆ و میرزا قاوه ی به یانیان ده خواره وه، شکاوی و برینه کانی میرزا ساپیژ بوو بوون، عانی پاسه وانه که جه ختی له سه ر ئه وه کرده وه، که هه ر سیکیان له هۆزی باباییه کان، بی ویستی خۆیان ده ستیان بۆ تفه نگه کانیان برد و به پرتا و رایان کرده

ده ره وه ی ره شماله که، تا به خۆیان دلنیا بن. سه یید تا قه که س بوو له گوند چه کی هه لئه ده گرت، هه رچهنده چه کیان پی دا، که چی به سوپاسه وه ره تی کرده وه و پپی گوتن چه کی ئه و ئیمانییه تی و نابینه وه ی پیغه مبه ر چه ک هه لگریت. ئه گه رچی سیمای سواره کان روون نه بوون، ئه رخاین بوون له وه ی که باباییه کان، لی به وه ناکه ن بۆ تۆله سه ندنه وه هاتن، ئه وی به و نیازه وه هاتبی ئه سته مه ته نیا به سی سواره وه بیت. پاشان به شیوه یه ک چه که کانیان له شان کردبوون، ئاشتیان پتوه دیار بوون: لووله کانیان سه ر به ره و خواره وه، قوئاغه کانیش به ره و سه ری. لی هه موو ئه م نیشانانه قه ناعه تی ته واویان به کوئخا زۆراب نه هینا، دوور نییه ئه مه فیل و ته له که بیت ده یکه ن، یاخود دوور نییه بۆ سه ییری ناوچه که و زانیاری کۆکردنه وه هاتن، تاكو بۆ هیرشی چاوه روانکرا و خۆیان ئاماده بکه ن، هه ر له به رئه مه ش بوو داوا ی له پاسه وانه که و ره مه زان کرد خۆیان له و دیو ره شماله که وه مات بدن و ئاماده ی هه ر پیشهاتیک بین، تاكو له مه رامیان ده گه ن. په شوکان و نیگه رانیی به رووی میرزا و هاپۆه بینی، داوا ی لی کردن دان به خۆیاندا بگرن و له به رامبه ر ئه و غه ربیانه قسه ی نه شیوا و نه که ن. له و کاته دا سنجان ها ته ژووری و به کوئخای راگه یاند به دووی شیخۆ و که ریمیدا نار دووه، تاكو بۆ ئیره بین. پاشان به پال زۆرا به وه وه ستا و سه ییری تا پۆی ئه و سیانه ی ده کرد له سه رخۆ نزیک ده بوونه وه و به ره به ره ده رده که وتن. پاش قه یریک گه یشتنه خالی پشکنینی سه ر ئه و ریگه یه ی به ره و زه ویی بابانییه کان ده چوو، کاتی پاسه وانه کان به ره و روویان وه ستان، یه کیان به ده نگیکی دوستانه وه گوتی: - ئیمه میوانی کوئخا زۆرابین.

هه نگینی زۆراب ئه مه ی بیست زه رده خه نه یه کی پان به روویدا کرایه وه، له چاوه گه شه کانی سنجانی روانی، پاشان سه یریکی ئه وانی دی کرد و داوا ی لی کردن هه ر که سه و شوینی خۆی له ره شماله که دا بگریت. هه رچی پاسه وانه که و ره مه زان بوون له و شوینه بوون، که بۆیان دیار کرابوو. هه ر هینده ی سی سواره که گه یشتنه به ر ده رکی ره شماله که، شیخۆ و که ریمیش گه یشتن، به ره و پیریان چوون و پیشوازیان لی کردن. له ئه سپه کانیان ها تنه خوار، تفه نگ و جله وی ئه سپه کانیان دانه ده ستیانه وه، وا تیگه یشتن ئه م دووانه خزمه تکارن، چونکه ته نیا ده ستیان

شوشتبوون، جلهکانیان قوراوی بوون، لهم کاته‌دا کوپخا زۆراب و ئەوانی دییش بۆ پیش‌سوازیمان دەرچوون. نیراوی باباییه‌کان له براحه‌قی که لامخوان و کورپه گهره‌که‌ی شیخ بابا و یه‌کیکی تر پیک هاتبوو. که لامخوان به‌دووچاوی تیزه‌وه له زۆرابی روانی، به‌دهنگیکی قوولی دۆستانه‌وه گوتی: وا بزنام جه‌نابت کوپخا زۆرابیت.

زۆراب به‌ئەری سەری له قاند، بزەبەکی دۆستانه به‌روویه‌وه دەرکه‌وت، گوتی:

– به‌ئێ براحه‌ق.

براحه‌ق به‌خه‌نینه‌وه باوه‌شی له کوپخا زۆراب دا و گوتی:

– به‌ر له‌وه‌ی پیشتر بمبینی ناسیمت، ئیره‌یی به‌هۆزی دۆلی کفران ده‌بەم، که تۆیان هاس.

دوای باوه‌ش له‌یه‌کدان و سلوگۆزینه‌وه، کوپخا زۆراب بۆ ره‌شماله‌که‌ی بردن، بۆ ریزگرتن له‌ میوانه‌کانی وه‌ستابوو، چه‌ند جارێک به‌خیرهاتنی کردن، پاشان براحه‌ق تکای لێ کرد له‌ ته‌نیشتییه‌وه دانیشیت، ئینجا چاوی به‌ناویاندا گیرا و گوتی:

– شیخۆ به‌گ له‌ نیوتاندا نابینم.

– شیخۆ ئەو که‌سه‌بوو جله‌وی ئەسه‌په‌کانی لێ وه‌رگرتن براحه‌ق، ئیستا دیته‌ خزمه‌تت، له‌گه‌ڵ که‌ریمی برابردا چوون جله‌کانیان بگۆرن. لیره‌ کار شه‌و و رۆژ به‌رده‌وامه، ده‌بێ به‌ر له‌ باران بارین لیبینه‌وه.

براحه‌ق ده‌ستی چه‌پی به‌ریشیدا هینا و گوتی:

– خوا ئەو هۆزه‌ ته‌مه‌ن درێژ بکات، جیاوازی ناکات له‌ نیوان سه‌ره‌وک و کاره‌که‌ریدا، هۆزه‌که‌تان ئەگه‌ر وا بمینێ، که‌س ناکاریت زه‌فه‌ری پێ بیات.

پاشان سه‌یری زه‌وییه‌که‌ی کرد و سه‌ری خسته‌ناو هه‌ردوو له‌پیه‌وه، چون چاوه‌پێی سه‌رووش له‌ هیزیکی به‌ده‌ر له‌ سه‌روشت بکات، قه‌یریک ئاوا راما، بێده‌نگی هه‌مووانی داگرتوو، له‌په‌ر سه‌ری هه‌لبه‌ری و به‌جووله‌یه‌کی نمایشکارانه‌وه گوتی:

– هیشتا کاتیک زۆرتان له‌ به‌رده‌مدا ماوه‌ کوپخا زۆراب، له‌ خۆشبه‌ختیتان ئەمسال باران دوا ده‌که‌وێت، لێ هه‌ر هینده‌ی بباریت ناوه‌ستیته‌وه، تا گول و گولزار هه‌موو شت داده‌پۆشن. وا دیته‌ به‌رچاوم به‌هاتنتان بۆ ئیره‌ خیر و به‌ره‌که‌تتان له‌گه‌ڵ

خۆتاندا بۆ هه‌موو ده‌فه‌ره‌که‌ هینا بیت. ئیمه‌ ئەوه‌ سێ ساڵه‌ به‌ده‌ست قاتی و بێ ناوییه‌وه‌ ده‌نالین.

کوپخا زۆراب له‌ می‌شکی خۆیدا ئەوه‌ی ده‌ژمارد، که‌ چه‌ند رۆژه‌ به‌سه‌ر ده‌ستریژیکردنه‌ سه‌ر میرزادا تپه‌پیه‌وه، به‌راوردی ده‌کرد له‌گه‌ڵ ئەو چه‌ند رۆژه‌ی به‌سه‌ر مردنی پاسه‌وانه‌که‌ی شیخ بابادا ره‌تبوو، گه‌یشه‌ چل، دوا‌ی ئەوه‌ی چاوی له‌ زه‌وییه‌که‌ بریبوو، سه‌ری هه‌لبه‌ری، گوتی:

– هه‌موو ئەوه‌ی له‌ یه‌زدانی مه‌زنی ده‌خوایین، ئەوه‌یه‌ خیره‌فه‌ر به‌ربلاو بیت و به‌زه‌یی بخاته‌ دلمانه‌وه و هه‌میشه‌ حه‌ق بالاده‌ست بیت.

– ئەمه‌ باشترین دووعایه‌ بنیاده‌م له‌ په‌روه‌ردگاری داوا بکات. هه‌لبه‌ت هه‌ر حه‌ق ئیمه‌ی بۆ لای ئیوه‌ به‌کیش کرد. شیخ بابا زۆری حه‌ز لێ بوو به‌خۆی سه‌ردانیان بکات. لێ مخابن له‌به‌ر ئازاری چۆکه‌کانی نه‌یتوانی سه‌رتان لێ بدات.

کوپخا زۆراب له‌ نیوان گومان و دلنیایدا له‌ نییه‌تی ئەمانه‌ تیا مابوو. داخۆ دوای ئەو تۆله‌سه‌ندنه‌ له‌ناکاوه، بانگه‌یشتیکی راسته‌قینه‌ی ئاشتییه‌؟ یاخود داویکه‌ بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌کی درندانه‌تر؟ خۆ ئەگه‌ر ئەوان به‌راست ده‌یانه‌وێت تۆله‌ بستینه‌وه، ئەوا له‌ توانایاندا به‌بێ ترس و دوولێ شه‌ر رابگه‌یه‌نن، ئەوان پێویستیان به‌م فرتوفیلانه‌ نییه‌، پاشان هاتنی سه‌یده‌که‌یان به‌خۆی، جگه‌ له‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی نیه‌ت باشییان بۆ ناشتی و هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌یه‌کی نوێ له‌ نیوان هه‌ردوو هۆزه‌که‌دا، هیچی دی ناگه‌یه‌نیت. لێ ئەوه‌ش هه‌یه‌ ره‌نگه‌ براحه‌ق به‌و ته‌له‌یه‌ نه‌زانیت، که‌ شیخ بابا ناویه‌تییه‌وه و براحه‌قی وه‌کو ئامراژیک به‌کار هینابیت، تاکو بروای پێ بکه‌ن، ئینجا له‌په‌ر گورزی خۆی بووه‌شینی و بنجبریان بکات، به‌هه‌رحال هه‌ر چۆنیک بیت، شته‌کان به‌م ئاوا به‌ پرپه‌وی خۆیان وه‌رگرت، ئەوه‌تا له‌ به‌رچاوم و پیشتر خه‌ونی پێوه نه‌بینیون. ئەوه‌تانی دوا‌ی چل رۆژی ره‌به‌ق له‌ کوشتنی خزمه‌تکاره‌که‌یان دین و تفه‌نگه‌کانیان روو له‌ خواره‌و و له‌گه‌ڵ جله‌وی ئەسه‌په‌کانیاندا دایانه‌ ده‌ستی شیخۆ و که‌ریمه‌وه. هه‌ر چۆنیک بیت ئەندیشه‌یه‌کی په‌نه‌ان له‌ غه‌ریزه‌یه‌وه‌ پێی راده‌گه‌یه‌نیت ئەمانه‌ هاتوون داوا‌ی ناشتی بکه‌ن. قسه‌کانیان له‌ باسی شته‌ گشتیه‌کانی وه‌ک که‌شوه‌وا و کشتوکال ده‌رنه‌چوو.

براحق تا له خواردنی نانی نیوه پۆ نهبوونهوه، نهچوووه ناو ئهو بابتههه بۆی هاتبوون، چرپاندی بهگویی کویخا زۆرابدا، که ئهوان بۆ پرسیکی گرنگی پتوهندیار بههرتک هۆزهکه یانهوه هاتووون. بۆیه دهیانهوی تهنیا له پیش ئهو یاخود ئهوانی ئهو مافی بهشداریکردنیان دهاتتی باسی بکهن، کویخا زۆراب پتی راگه یاند کهسی غهوارهیان له نیواندا نییه، ئهو پتی باشه قسهکان له بهردهم ئامادهبوواندا به ئاشکرای بکرین، چونکه له ههموو حالهتهکاندا ناتوانن هیچ شتیک، که پتوهندی بهچاره نووسی هۆزهکه یانهوه هه بیته، بشارنهوه. نه له پیرهکانی، نه له پیاوهکانیشی، هه رچی سهیده عاره به کهیه، ئهوا ده بیته شایه دی پیغه مبه ر له بهرامبه ر هه موو ئهو شتانهی ئه گه ر خوا بیه وی له سه ری ریک بکه ون. براحق پتی باش بوو قسهکان تهنیا له گه ل کویخا زۆراب و ههردوو کوره کهیدا بکرین. له گه ل ئه وه شدا مه سه له که ی بۆ کویخا زۆراب هیشه وه، چونکه ئهو دابونه ریتی هۆزه که ی له وانه باشته ر ده زانیت که له ده ره وهین، ئینجا گوئی:

– ئه وه ی رووی دا به دهستی رووچه شه رانگیزه کان رووی دا، لی له خو شبه ختی ههردوولا، فریشهی خیر له کاتی شیاودا هاته ناوه وه، من به ناوی ئهو باباییانه ی بروایان به حه ق هه یه و چی شک ده بهن له پیناویدا به ختی ده کهن، راده گه یه نم، کویخا زۆراب و شیخو به گ و که ریم و میرزا و ره مزان، به پتی رینوینیه کانی ئه هلی حه ق بوونه برای شیخ بابا، ئیدی نابی هیچ خراپه کارییه که له نیوان ههردوولا دا روو بدات، ههروه ها رووچه خیرخو ازه کان فره مانیان داوه خوینمان تیکه ل بیته، بۆیه ئیمه کیژی یه کی له پیاوماقوولانی خو مانتان پیشکه ش ده کهین، تاکو بیته ئه لقه ی پتوهندی و بۆ هه تا هه تا ئه م دوو ماله پیکه وه کو بکاته وه، من چاوه پروانی ولامی به کجاره کیتانم.

بیدهنگی هه موویانی داگرتبوو، بهوپه ری وریاییه وه سه رنجیان دابوو قسه کانی براحق، که به گه رمی و تژی له بروا و دلنیا ییه وه ده یکردن، بهو دیمه نه پر له شکویه وه دهنگوت په یامبه ریکه نیوه ی له زهوییه و نیوه که ی دیشی له ئاسمان.

کویخا زۆراب خاتره م بوو، که مه سه له که جدییه و هیچ پیلانیک بۆ توله سه ندنه وه له گۆرتدا نییه و ئیستا ئه وهنده ی له سه ره کهند و کو سپه کانی ئهو بروایه بپریت،

چونکه ئه مان له گه ل هیچ هۆزیکدا ژن و ژنخو ازبیان نه کردوووه و تیکه ل نه بوونه، هیچ هۆزیکیش بیریان نه کردو ته وه و نایکه نه وه ژن و ژنخو ازبیان له گه لدا بکه ن. ههستی به خو شیه کی په نهان کرد سه رتا پای گیانی گرته وه، که پیشتر ئه مه ی به خو یه وه نه دیتبوو. خوین به ده ماره کانی دا ده گه را و تین و گورپکی سهیری ده دای.

هه مووان چاوه پتی وه لامی ئهو بوون. ئهو تهنیا کهس بوو دهیتوانی ولامی به کلاکه ره وه به ئا یاخود به نا بداته وه. تهنیا وشه یه که و ئیدی بریار له سه ر هه موو شته کان ده ریت. پیاوی راسته قینه ش ئه وه یه وه لامی پیاوه تی به پیاوه تی بداته وه. هه ر له ئه زله وه و ابوونه. ئهو وه سیه ته ش پشتا و پشت هاتوووه و چون جه وه ل قاجر و مازوو خ ئاوا چه سپیوه، له سه رووی هه موو شته کانه وه بووه و هیچ له مپه ریک له پیش پیاده کردنی دا نه بووه.

به لئی پیاوی پیاوانه هه ر ئه وه نییه زه بریک به دوو زه بر ولام بداته وه، به لکو به رامبه ر پیاوه تیش پیاوه تی بداته وه. ترسنو کیش ئه وه یه له گه وه ری ئه م راستیه ناگات، په یمان ده شکینی و له داوه خه نجه ر ده وه شینیت و ناپاکی له گه ل ئه وه دا ده کات که نابی لئی بکریت. ئه گه ر پیاوه تی ئه وان نه بوایا، کاردانه وه ی ئه مان به م شیویه نه ده بوو. دوا ی قه بریک له بیده نگیه کی قوول و هه ژینه ر، هه رزه کان له میشکی کویخا زۆرابدا گینگلیان ده دا، با گو ی داوه: براحق، ئه وی ئیمه خو از یارین ئه وه یه خودا به زه یی بخاته دلمانه وه، ئه وه تا نزاکه مانی هینایه دی، ئیمه بهوپه ری دل فراوانی و شانازییه وه، ئه وی پیشکه شتان کردووین قبوولی ده کهین، منیش له به رامبه ردا کیژیک له نه وه کانی خو متان پیشکه ش ده که م.

دوا ی ئه وه ی راسته پی له شوین خو یان هه ستان تا باوه ش به یه کدا بکه ن، ئه وان ی دیش بۆ ریزگرتن لیتان له گه لیاندا هه ستان. هه موو ئه مانه چون خه ون بن ئاوا رابرد.

هۆزه کانی دی و ده سه لات له ناوه ندی سه نجه ق و ئه نجومه نه تایبه ت و گشتیه کان حیسابی هه موو شتیکی نیوان ئه و دوو هۆزه یان کردبوو، لی رۆژیک چه ند زه لامیک له لایه ن باباییه کانه وه بۆ لای کفرانییه کان بچن و شته کان به م شیویه کو تایبیان پی بیت، له حیسابیاندا نه بوو. ئه وی له هه موویان زیاتر سهیری به م ئه نجامه هات،

موراد چاوش بوو، به سهرسامییه وه سهری له قاند بهرامبر بهو پیوهندییه سهیره ی له نیوان هۆزهکاندا ههیه و کهس تیی ناگات. وی دهچیت بۆ یه کهمین جار بۆی دهکهوتییت، بۆچی دهسهلات خۆی له ناکوکی نیوان هۆزهکان بهدور دهگریت و لئی دهگهړی، تا بهخۆیان چارهسهری بکهن، ههروهها ههستی بهترسناکی ئه و پیوهندییه کرد، که دور نییه مهترسی بخاته سهر هه موو دهقه ره که.

جیهانگیر به شانازیکردنیکه وه جهختی له سهر ئه وه کرده وه ئه و سروشتی خزمهکانی له هۆزی دۆلی کفران باش دهناسیت، ئه وان هه رگیز په نایان بۆ دهستدریژی کردنه سهر کهس نه بردووه و نایشی بهن. به لام سه ره پرای ئه وه ی وا ده نوین ساده و ساکار و لاواز بن، ئه وی غه دریان لئ بکات هه رگیز لئی خۆش نابن، تۆله شیان تا بلئی گورچکیره، به سینگ ده ره پرا ندنه وه گو تی:

– بزانه موراده فندی، ئه وانه نزیکتین کهسی من، ئینجاش به به هانه ی ئه وه ی، که من له گه ل جوودا سه ودا ده کهم و سوو ده خۆم، زیتر له بیست سال قسه یان له گه لدا نه کردم.

شیخ بابا پیتی زانی که گرفتی کویتا زۆراب که میی داره بۆ داره پرای سهر خانوو هکانی گونده که ی، بریکی زۆری له داری ئاره و ه و چه ندین جوړ خه لفی دار خورمای بۆ نارد و گاسنیکی سی سهری پی به خشی، کویتا زۆراب پیشتتر شتی وای نه دیتبوون.

هه رچی کویتا زۆراب بوو له هه مبه ردا تفه نگیکی نوئی پی به خشی، شیخ بابا زۆری به دل بوو. زۆراب زانی بابا شیخ به دست ئازاری چۆکییه وه دهنالینئ، ئه مه ش به هانه یه که نه بوو بۆ نه هاتنی وه کو ئه م بۆی چوو بوو، بۆیه بریاری دا سه ردانی بکا و به خۆی چاره ی بکات، ئه و تاقه سه رۆک هۆزی ناوچه که بوو سه ردانی شیخ بابا له کو شکه که یدا بکات، ئه و کو شکه ی کاتی چاوی پی که وت، پیی گه شایه وه و به کو شکی میره کانی فارس، یاخود میره کانی بابانی چوواند.

له بهرامبه ردا ده روازه گه و ره که به خۆی پیشوازیی لئ کرد، به لایه کی خۆی دابوو به بان دارشه قه که یدا و به لایه که ی تریش خۆی دابوو سهر شانی یه کیک له کوره کانی. شیخ و که ریم و ره مه زانیش له گه ل کویتا زۆرابدا هاتبوون، شه نگترین جلکی

خۆیان له بهر کردبوون و ئه سپه کانیان به زینی له زیو نه خشیتر او پازاند بوونه وه. ژماره یه کی زۆری چه کدار به ملا و به ولای ده روازه که دا دابه ش بوو بوون. هه ر هینده ی شیخ بابا و میوانه کانی له ده روازه که تیپه رین، هه موو پیکه وه له یه ک کاتدا بۆ ریزگرتن له میوانه کان ته قه یان به ئاسماندا ده کرد. ریتگه یه کی به ردریژکراویان بری که هه ردوولای یه کپارچه که پری میو بوو، له دار هه نار و هه نجیر و ترنجه کان بلندتر بوون، له وسه ری پاره وه که شه وه پاره ویککی دی هه بوو دوو لقی لئ ده بۆوه، له هه ردوولاه دوو ریز ده وه نی ژاله و یاسه مین و گو ل ده وریان دابوون.

شیخو بیرری له دیواری ماله که ی خۆی ده کرده وه تانه و بالای ره ت نه ده دا، پاشان چاوی له چاوه ویل و کراوه کانی ره مه زان بری، ئه و کاتی چاوی له شیخو بریبوو، ئه ویش له هه موو مانا کانی گه یشت.

هه رچی که ریم بوو هه زری لای فاته م بوو، خه ونی به و ده رخانه وه ده بینی، که له گونده تازه که یان سه وز ده بن و به سیب هه کانیان به ری رۆژه که ده گرن. شیخو و که ریم و ره مه زان سه هریان به و پیوهندییه گه رمه دا ده هات، به شتیوه یه که ده ستی پی کرد به عه قلدا نه ده چوو، ئیدی له مابه نیی کویتا زۆراب و شیخ بابا له لایه که وه و له نیوان ئه وان خۆیان و کوره کان و خزماتی شیخ باباش له لایه کی دییه وه. خۆیان وا ده بینی چون سهر به م خیزانه بن و له م ماله ی زوو هۆگری بوون و مایه ی ئاسووده یییان بوو، گه شه یان کردبئ و پیگه یی بن. له دیوه خانه گه و ره نایا به که یدا، که زه ویه که ی قالی ریز کرابوو و دیواره کانی به مافووری ئیرانیی جوان پازینرابوونه وه. شیخ بابا به وردی خه ونه که ی بۆ گه یرا نه وه، پاشان به و ئامیره سحرییه عاجباتیه یی ناوی گرامافۆنه، چه ند گۆرانییه کی تورکی بۆ لیدان، دوا ییش کاتزمیتریکی چالمه ی قه د دیواری نیشاندان و چۆنیته یی خویندنه وه ی کاتی بۆ راقه کردن. کویتا زۆراب و تاقمه که ی به چاوی ئه بله ق و به سه رسوورمانه وه، که له خۆرا ده یانویست بیشارنه وه، له شته کانیان ده روانی.

ره مه زان توانی هه لی ده ست بکه وی و به گوئی شیخو دا بچرپیئئ: وامده زانی جیهانگیر هه موو شتی هه س، لئ به به راورد له گه ل ئه م فیله دا جگه له که رویشکیکی گه ر زیاتر هه یچ نییه.

شیخۆ گوتی: ئەگەرەکو نووکه میرزا لەگەڵمان با بەپرسیارە بۆ ماناكانی ئابرووی دەبردین.

شیخ بابا زۆری قسان کرد، رووی قسانیشی هەر لە کوێخا زۆراب بوو، بە براکەم ناوی دینا، زۆراب توانی هەلۆیستەیهکی بچووک لە قسەکانیدا بقۆزیتەوه و پێی بلت:

– بیرت نەچیت شیخ بابا من ئەمجار تایبەت بۆ ئەوه هاتووم، تاكو چارهسەری ئەژنۆكانت بکەم، با ناوی خۆی لای بێنن.

شیخ بابا گوتی: کوێخای برام قسان لەگەڵتا خۆشە، بۆیە تەنانەت ئازاری چۆکیشم لەبیر چوووه.

کوێخا زۆراب داوای کرد هەندیک ئارد و رۆن و ئاوی گەرمی بۆ بێنن. داوی ئەوهی هەویرەکە ئاماده کرد، بە پارچە پەرۆیهک پێچای و خستییە لاه، پاشان لە خورجەکە شوشەیهکی بچووکى دەرھینا و چۆکی هاوئەکەى پێ شێلا، گوتی:

– ئەم نەوتە بنەچەى ئاگرە شیخ بابا، ئەژنۆكانت چاک دەکاتەوه و عەلەمت تیا نامینیت. شیخ بابا خەریکبوو چۆکی سێ دەبوو، گوتی:

– ئاگر هەموو شتیکی، هەر بەخۆی ژیان دەبەخشى و دەیشی سێنیتەوه، سروودی باباگورگور^(٢) ت بیستوو براکەم؟

کوێخا زۆراب لەگەڵ سەرقالبوونی بەشیانی هەردوو چۆکی بەنەوتی رەش، بەدەنگێکی خۆش سروودەکەى دەوتەوه:

باوہگورگور، باوہگورگور	جیگەى نیازی بۆ کچ و کور
بەنیازی تۆ هاتووم لە دور	هاتوومە لات بۆ جووتی کور
باوہگورگور، باوہگورگور	گرى نوورت دايم بەگور
هاتوومە لات بەشەر مەوه	کۆرپە بخەیتە باوہشمەوه

شیخ بابا خەنییەوه و گوتی:

(٢) لە گواستەنەوهى ئەم سروودەدا پشتمان بە یادەویری هاورپی نووسەرم فەلەکەدین کاکەى بەستوو (نووسەر).

– دەمخۆش کوێخا زۆرابی برام، هەلبەت لەگەڵ ژنیل چووینە بۆ باوہگورگور؟
– ئەوى لە یادم بێت بەر لە پەنجا سال، بۆ یەكەمین جار چادریکمان لە نزیک

ئاگرە هەمیشەییەکەوه هەلدا، بەدریژایی شەو چاوم بریبوو ئەو ئاگرە شینە بۆ کۆژانەوهی لە زەویەکەوه بلیند دەبوو، ژنانی نەزۆکیش ئەم سروودەیان دەگوتەوه، هەندیان دووبارە دەکردهوه منیش ئەزبەرم کرد، دەبینی تا نووکه لە بیرگەم ماوہتەوه.

داوی شیانی هەردوو چۆکی بەنەوت، بەپەرۆیهک جوان سێنییەوه، پاشان هەویری گەرمی لێدان و بەخوری داى پۆشین، ئینجا بەتوندی پێچانی و گوتی:

– ئیتر شیخ بابای برام، لەم شوینەدا بنیشە و بۆ کارى پێویست نەبوو هەلنەستی، هەول بدە تا سێ رۆژان رێ نەکەیت، چۆکەکانت پێویستییان بەئیسراحتە.

کوێخا زۆراب ویستی لە هەمان رۆژدا بگەریتەوه، شیخ بابا بە هیچ شیوەیهک رێگەى نەدا و گوتی: برا یەكەمین جار سەردانی براکەى بکات، هیچ نەبیت دەبێ بەلای کەمەوه سێ رۆژانى لا بمینیتەوه، ئەگینا ئەو پێوەندییە برایهتیەیان توندوتۆڵ نابیت.

دەمى کوێخا زۆراب پاساوى هینایەوه، کە زۆرى ئیش هەیه و دەبى لە بنیاتنانى گوندەکە ببنەوه، بەلینى پى دا ژمارەیهکی زۆر زەلامى بەهیز و توانای لەگەلدا بنیريت. بۆ ئەوهى کە سوکاریشى لە بنعیز ئەرخابن، بە شیخۆ و کەربمى گوت با ئەوان بگەرینەوه و داوی سێ رۆژ خۆى و رەمەزان دەگەرینەوه. شیخ بابا جگە لە ژمارەیهکی زۆرى کرێکار، وەستایەکی ناودارى خەلکی کەرکوکى لەگەلدا ناردن. ئەو وەستایە هەر لە کۆشکەکەى شیخ بابا دەژیا و سەرپەرشتى چاککردنەوه و ریکخستنى باغچەکەى دەکرد. بەر لەوهى وەستاکە لەگەل شیخۆدا پروات، کۆبوونەوهیهکی درێژخایەن کرد، هەریەک لە شیخ بابا و حوسین عەلیی بەننا و کوێخا زۆراب و شیخۆ بەشدارییان تیدا کرد.

هەرچى ئەوانى دى بوون ئەوا لە نزیکەوه چاودیریى گفتوگۆکان بوون. وەستاکە نەخشەیهکی گەورەى لەسەر زەویەکەدا ئاوەلا کردەوه، کە پێک هاتبوو لە نەخشەى کۆشکەکەى شیخ بابا، ئەندازىاریکی تورکی کە لە ئەلمانیا خۆیندبووى نەخشەکەى

کیشابوو. کویتخا زۆراب چاوی له نیوان کاغزهکه و رهه زاندا دههینا و دهبرد. کاتی ئەم به ته ماشایه که بزیه کی پنهانی تیدا بوو ولامی داوه، چاوی برییه ئەو هیلە ته لیسیمییه وینه کیشراوانه ی زۆر به وردی کیشرابوون، وای نیشاندا ئاگاداره، که ریم و شیخۆش ملیان درێژ کردهوه، بیهووده دهیانویست گێژ و وێژییه که ی رووخساریان بشارنهوه. شیخ بابا دهستی بۆ نهخشه که درێژ کرد و گوتی:

– بنیادهم ئەگەر ویستی مالم بکات، ئەوا دهبی بۆ یه کجار بیکات. دهمهوی مالمی براهکم و شیخۆی برازام دهقاندەق وهک مالمه که ی خۆم بن.

مالمه که ی شیخ بابا له سێ بهش پیک هاتبوو، به دیواریک دهوره درابوو، به رزییه که ی پینچ مه تران دهبوو، پانییه که ی له زهوییه وه دوو مه تران بوو، چه ندیش به رز بیه وه باریک ده بیته وه، تا کو تایییه که ی ده بیته لیواریکی تیژ. دیواره که ش له شیوه ی گنده په س دروست کرابوو، واتا توپه له قور تیکه ل به کا ده کری و له سه ریه ک داده نرین، بی ئەوه ی خشت، یاخود به رد بکار بین.

له شوینیکه وه کو مه له قورپان دادنا، ئەوه می له چینی یه که م ده بوونه وه دوای ئەوه ی ده گه یشتنه وه خالی سه ره تا، سێ له سه ر چواری دیواره که به ته وای وشک ده بووه، به شیوه یه که به رگه ی چینی دووه می بگرتایا. دروستکردنی دیواره که هاوکات له گه ل ژووره کاندای به رز ده بووه وه، به پیچه وانه ی شیخۆوه، ده یویست له پیشدا له دیواره کان بیته وه، ئەوجا ده ست به ژووره کان بکات.

پاره ی باغچه که ی ده بری و ده گه یشته ئەو دیوه خانه ی تایبەت بوو به دانیشتنی پۆژانه ی شیخ بابا له گه ل گه وره ی هه مووان و شیخی هۆزه کان و جووتیاران. هه رچی دوو به شه که ی ترن، یه که میان ده که ویتته لای راستی دیوه خانه که و پتی ده گوتریت ئەنده روون. که سانی پله یه که له خزمانی شیخ نه بیته چوونه ژووره وه ی قه دهغه یه. ئەم ئەنده روونه ده رگای سه ره کیی تایبەت و هه وشه و باغچه ی خۆی هه ن. هه ر سێ ژنه که ی و مندا له کانی له وی ده ژین. هه روه ها ئەم به شه ناندینی تیدایه و به قه د هه ره مه سه راکه وه یه، که ئەویش ده بیته سێ به شه وه، له سه ر شیوازی کۆنی پۆژه لات بنیات نراوه. به سه ر هه وشه که دا ده روان، که هه میشه له به شه کانی دی نزمتر ده بیته. گه وره ترین به شیش، ئەو به شه ی ناوه نده که به سی پێ له به شه کانی دی

به رزتر ده بیته و له هه ردوولاشه وه به دوو سه که ی له مه رمه ری سپی دروستکراوی نه قش و نیگار له سه ر هه لکۆلراوی ورد، دهوره دراوه. ساپینه که ی بلنده له شیوه ی گومبه ز دروست کراوه. به ته نیشته هه ر دوو دیواره به رامبه ر یه که دییه که وه چه ندین ده لاقه و ره فی ئالووالا درێژ بوو بوونه وه، چه ندین قاپ و فه خفوریان به سه ره وه بوون. له سه ری ئەو ژووره ی له هۆلی ده کرد تاقیکی تیدا بوو به به رزیی بالیک ده بوو، به قوماشیکی ره نگا وره نگ که وینه ی راوچی به سه ره وه بوو ئاسکیان راو دنا، ئەو شوقه له ته درێژه ی دوو دیواره که ی پیکه وه ده به سه ته وه، سێ سنوووقی له دارگویتز دروستکراوی به سه ره وه بوون. هه ر سنوووقه و وینه ی سه ره تایی له سه ر دروستکراووون. سنوووقی یه که م به پپی زنجیره، وینه ی تاوسیکی به سه ره وه بوو وه کو هیمای شا سلیمان، له وینه ی دووه می شدا شا سلیمان له گه ل ئاژه له کاندای کۆ ببوو وه، وینه ی سییه می ش بۆراقی پیغه مبه ر له شه قه ی بالی داوو، هه رچی وینه کانی دی سه ر دوو سنوووقه که ی تر بوون، ئیمام عه لی و ئەهلی به یتیان کاتی جه نگ له گه ل یه زید و هاوڕیانیانیدا دنواند. له سه ری چه په وه وینه ی ئیمام عه لی شیری زولفو قاری به ده سه ته وه یه و پروناکی به دهوری سه ریدا خه رمانه ی به سه توه، له شیوه ی ئەو وینه و په یکه رانه ی وینه ی عیسا پیغه مبه ریان کیشاوه، ته واو ده بیته. ئەو وینانه ی ئیمام عه لی و ئەهلی به یتیان تیدا کیشراون به پیچه وانه ی دوژمنه دژی و ناشرینه کانه وه، تا بلایی جوانن. ئەم ژووره جیی دانیشتنی خیزان بوو. پیشتر ئەوکاتی شیخ بابا کاتیکی درێژتری له گه ل ژنه کانی و مندا له بچوکه کانی ده برده سه ر، به درێژی باسی چیرۆکی ئەم وینانه ی بۆ ده کردن. له پیغه مبه ر نووچه وه دهستی پێ ده کرد و ئاماژه ی به لای باکووردا ددا: لیژه له سه ر دوندی جه وه ل قاجر که شتییه که ی نووح سلووی خوای لی بیت، له نگه ری گرت.

تا به ئیبراهیم خه لیل کو تایی پێ ده هینا. له دانیشتنی دووه می شدا به ئیبراهیم خه لیل دهستی پێ ده کرد و به محه مه د پیغه مبه ر، بی ئەوه ی بلای دروودی خوای لی بیت، دوماهی پێ ده هینا. به ئاه هه لکیشانه وه قه یریک ده وه ستا و پاشان ده یگوت:

– ئا لیژه ئەو هه له یه روویدا، که زۆر کهس پێی نازانن، یاخود ده یزانن و خۆیانی لی ده بوین. هه له که له ئاسماندا له نیوان یه زدان و جوهریلا هاته کایه وه، که سیش

نازانیت کییان هه‌له‌که له ئه‌ستۆ ده‌گریت، دوور نییه جوهریل به‌هه‌له له فه‌رمووده‌که‌ی یه‌زدان گه‌یشتی و په‌یامه‌که‌ی بۆ محمه‌د داگر تبتیت. له کاتی‌کدا ده‌بوو بۆ عه‌لیی ئامۆزای داگریت.

پۆژیکیان یه‌کیک له کوره‌کانی پرسپاریکی لێ کرد، وری کرد:

– ئایا خوا له‌گه‌ل جوهریلدا به‌کوردی ده‌ئاخاوت؟

به‌ نه‌خیر وه‌لامی دایه‌وه. لێ ئه‌و خۆشی ده‌یویست بزانیته به‌ چ زمانیک پیکه‌وه قسه‌یان ده‌کرد. په‌نای بۆ سه‌ید برد، ئه‌ویش ئه‌و پرسپاره له‌عه‌نتیه سه‌ری پێ له‌قاند و خۆی لێ قوتار کرد و گوتی: پرسپاری وا تووشی کفر و له‌ ئاین ده‌رچوون و ده‌ستوهردان له‌ کاری په‌روه‌رگارت ده‌کات. ئه‌ویش پێی راگه‌یاندن له‌مه‌ودوا خۆیان له‌م جوهره پرسپاره به‌دوور بگرن. هه‌ینێ له‌ گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌کان ده‌بووه‌وه، تاویک پشووێ ده‌دا و ده‌ستی ده‌کرد به‌قسه‌ی خۆی له‌سه‌ری، که به‌ په‌نهانی ده‌مایه‌وه و بابایی ره‌سه‌ن ده‌یپاراست و پێوه‌ی به‌ند ده‌بوو، ئه‌گه‌ر سه‌ریشی له‌ ریگه‌یدا دا بنایا: – کورم ئیمه‌ ئه‌هلی هه‌قین، له‌پێناو وتنی راستی سل له‌ هیچ ناکه‌ینه‌وه.

پاشان ده‌ستی ده‌کرد به‌گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی ئاده‌م، که یه‌زدان له‌ قور دروستی کرد و پۆچی خسته‌به‌ر:

– وه‌لێ ده‌زانن کێ له‌سه‌ر عه‌رش به‌به‌ژنی به‌رزیه‌وه له‌ خوای ده‌روانی، چه‌ند سه‌رقاله به‌دروستکردنی ئاده‌مه‌وه؟

من‌داله‌کانیش قسه‌که‌یان ده‌بیری و ولامیان ده‌داوه: ئیمام عه‌لی سلای خوای لێ بیت.

شیخ بابا به‌شایی به‌خۆبوونه‌وه سه‌ری ده‌له‌قاند و قه‌ناعه‌تی ده‌هینا من‌داله‌کان له راستی گه‌یشتوونه. هه‌رچی ژوره‌که‌ی ئه‌وسه‌ری لای راست بوو، له‌ دوو نه‌هۆمی تاریک پیک هاتبوو، په‌یژه‌یه‌کی دار له‌وپه‌ری سه‌وشه‌که‌دا ده‌چوو سه‌ر نه‌هۆمی سه‌روه، ئه‌و نه‌رده‌وانه‌ ته‌نیا له‌ لایه‌ن شیخ باباوه به‌کار ده‌برا، ده‌می سه‌رده‌که‌وته بان، نه‌رده‌وانه‌که‌ی را ده‌کیشایه سه‌ر، دواي دابه‌زینیش رای ده‌کیشا و به‌قفلیکی ئاسنین به‌ئه‌لقه‌ی دیواره‌که‌وه‌ی ده‌به‌ست، تا که‌س نه‌توانیت به‌کاری به‌ینیت. له‌وسه‌ری نه‌هۆمی سه‌روه‌هه‌شاره‌یه‌کی نه‌ینێ هه‌بوو کۆمه‌لێک ده‌ستنووسی تیدا

بوو، له‌گه‌ل سنووقیکی له‌ دار گۆیز دروستکراو، دوو کله‌لی ئاسنینه هه‌بوو، تژی بوو له‌ گه‌نجینه‌ی هۆز که له‌ باووباپیرانه‌وه بۆیان ما‌بوونه‌وه. هه‌رچی ئه‌و فه‌رمانانه‌بوون باوکی له‌ والیی به‌غدا، یاخود له‌ والیی مووسل وهری گرتبوون، له‌ ناو لووله‌ی کانزایی پاراستبوونی، ئینجاش له‌ ناو قاسه‌ پاریزرابوون. وا دیاره کاتی خۆی والیی به‌غدا به‌ئه‌نقه‌ست کاتی زه‌ویی پێ داوون له‌ نیوان ولایه‌تی به‌غدا و مووسل، هه‌ر یه‌که و له‌ شوینیک بووه، تا له‌ مه‌ترسییان که‌م بکاته‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی شیخ بابا ده‌یزانی زه‌وییه‌کانی دۆلی کفرانی پیده‌شت به‌ره‌لابوون، له‌ پێش قایمقام له‌ سه‌نجه‌ق، به‌ر له‌ تۆمارکردنی به‌ناوی شیخۆ به‌گه‌وه، سووربوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌شیکه له‌ موکلی خۆیان. عانی قایمقام داوای لێ کرد با ئه‌مه به‌فه‌رمانیک به‌سه‌لینێ، چوو قایمقام و ده‌سته و دایه‌ره‌ی بۆ داوه‌تیک گه‌وره له‌ مالی خۆی داوه‌تکردن، به‌لکو بتوانیت قایلین بکات. قایمقام هه‌زی لێ بوو زه‌وییه‌کان به‌ناوی شیخ باباوه تۆمار بکات، که‌چی یوزباشی له‌ولاره‌ بیری خسته‌وه، فه‌رمانی توندوتیژ له‌ والیی مووسله‌وه ده‌رچوو به‌نیشانه‌کردنی زه‌ویی باباییه‌کان. مه‌به‌ستی شیخ باباش روون و ئاشکرا بوو، ئه‌ویش کۆنترۆلکردنی ریگه‌ی نیوان که‌رکووک و به‌غدا بوو، قایمقام ترسی لێ نیشته، به‌ئه‌ده‌به‌وه به‌ شیخ بابای گوت:

– شیخ بابا به‌رپشت ره‌وايه مالم بخره‌ ژیر به‌زه‌ییبی شیري میرغه‌زه‌بی والیه‌وه؟ تۆ له‌ ئه‌هلی هه‌قی، ویزدانت ئه‌مه قه‌بوول ده‌کات؟

شیخ بابا بۆ خۆ پۆزگارکردن له‌و به‌گیره‌ینانه‌وه‌ی تیی که‌وتبوو، گوتی:

– من له‌ بوونی فه‌رمانه‌که‌ دانیام، وه‌لێ ناتوانم بیدۆزمه‌وه، به‌هه‌رحال، ئه‌گه‌ر له‌ دوو پۆزی دادی نه‌مدۆزییه‌وه، ئه‌وا ده‌توانی زه‌وییه‌کان به‌ناوی هۆزی دۆلی کفرانه‌وه تۆمار بکه‌یت. ئه‌مه‌ی گوت و باوه‌ری وابوو هه‌ر به‌خۆی ده‌بیته‌ موکداری راسته‌قینه‌ی ئه‌و زه‌وییه‌، دواي ئه‌وه‌ی ئه‌و کۆلۆانه‌ی به‌ کفرانییه‌کانیان ناوه‌دبردن و داس و که‌وانه‌ی مانگیان لیک جودا نه‌ده‌کرده‌وه، باش بتۆقینیت.

هه‌رچی به‌شه‌که‌ی تره ده‌که‌وتنه‌ چه‌پی دیوه‌خانه‌وه. پیک هاتوو له‌ بینایه‌کی دوو نه‌هۆمی گه‌وره‌ی سه‌ره‌خۆ، هه‌ر نه‌هۆمه و هۆلیکی گه‌وره‌ی پێشوازیی تیدا بووه، به‌قه‌نه‌فه‌ی فه‌ره‌نسی رازابوووه، زیاد له‌ په‌نجا میوانی ده‌گرت، له‌گه‌ل دوو بانیه‌، که

به‌دهمه‌که‌یان شووشه بوون.

هر نهۆم‌یکیش ده‌ژووری هه‌مه‌جۆری تیدایه. جگه له‌وه‌ی باغچه‌ی تایبته به‌م به‌شه و ناوه‌راستی باغچه‌که‌ش ئه‌ستێلکێکی خری هه‌بوو. شیخ بابا ئه‌م کۆشک‌ه‌ی له‌ باوکییه‌وه بۆ مابوووه، باوکی له‌گه‌ڵ والیه‌کانی به‌غدا ئه‌وانه‌ی سالتیک دوو ساڵ ده‌سه‌لاتیان له‌یه‌ک وه‌رده‌گرت، سه‌روساخت و تیکه‌لی هه‌بوو و فه‌رمانی زه‌وییه جیا‌جیا‌کانی له‌ والی محهمه‌د ره‌ووف پاشا خۆی وه‌رده‌گرت و ناویه‌ناو له‌ خانووه‌که‌ی کاری ده‌کرد، تا‌کو ساڵی ۱۸۹۹ له‌ سه‌رده‌می والی عه‌تاه‌ئه‌للا پاشادا له‌ خزمه‌ت دوورخراوه‌وه، ته‌واوی کرد. له‌به‌رئه‌وه‌ی ماله‌که‌ی له‌ رێگه‌ی گشتییی به‌غداوه‌ نزی‌ک بوو، بۆیه زۆریه‌ی ئه‌و والیانه‌ی لای ده‌دا و ماوه‌یه‌ک ده‌مانه‌وه، ئیدی له‌ کاتی دامه‌زراندنیاندا یا له‌ کاتی خزمه‌ت ته‌واوکردنیاندا بیت، چونکه ئه‌وان له‌ هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا له‌ چوون و هاتنه‌وه‌دا بۆ بابل‌عالی له‌ ئه‌سته‌مبۆل، هه‌مان رێگه‌ ده‌گرنه‌ به‌ر. له‌ پاش مردنی، دۆخه‌که‌ به‌ته‌واوی گۆرا، پێوه‌ندیی راسته‌وخۆ به‌ والیه‌کانه‌وه نه‌ما، بۆیه پێوه‌ندیی کوره‌که‌ی به‌ موته‌سه‌ریف له‌ که‌رکووک و قایمقام له‌ سه‌نجه‌قه‌وه بوو. ئه‌مانه‌ و داروده‌سته‌که‌ی کاتی لایانده‌دایه‌ لای، له‌و به‌شه‌ی به‌قایه‌ و گه‌چ له‌سه‌ر شیوه‌ی ئه‌نده‌لوسی بنیات نرابوو، پێشوازیی لێ ده‌کردن. به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌و دوو به‌شه‌ی تر، که‌ له‌ بنیاتنانیاندا قور و خشت به‌کار هێنرابوون. هه‌رچی دیواره‌کانی ناوه‌وه‌ی بوون سواخ درابوون. وه‌ستا حوسین‌عه‌لی که‌رکووکلی ده‌ستی چه‌پی له‌سه‌ر لای چه‌پی نه‌خشه‌که‌ دانا و گوتی:

– یا شیخ، ته‌واوکردنی ئه‌م خانووه‌ چه‌ند سالتیکی پێ ده‌وێت. کوێخا زۆرابیش ده‌یه‌وه‌ی به‌ر له‌ باران بارین له‌ خانووه‌که‌ی و گونده‌که‌ش بیته‌وه، واتا سی مانگمان به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌ن. به‌م حاله‌به‌ی ئاتاجی گۆچانه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر مووساین سلّوی خوی لێ بیت.

کوێخا زۆراب دوا‌ی ئه‌وه‌ی هاتنه‌دی بیروکه‌که‌ی به‌ئه‌سته‌م زانی، به‌شو‌خیه‌وه گوتی:

– ئه‌م هه‌ویره ئاوی زۆر ده‌کیشیت شیخ بابا، ئه‌وی به‌ مندا‌لی فی‌ری که‌وچک به‌کاره‌ینان نه‌بێ، به‌گه‌وره‌یی بۆ لووتی ده‌بات. کوخته‌کانمان وه‌کو په‌رسێلکه

به‌ده‌ستی خۆمان دروست ده‌که‌ین، ده‌ته‌وێ لاسایی خه‌لکی شار بکه‌ینه‌وه، ئیمه‌ تا نووکه پێیه‌کمان له‌ ره‌شماله‌ و ئه‌وی تریشمان له‌ کوخته‌؟

شیخ بابا به‌ شپه‌زه‌یییه‌وه گوتی:

– کوێخا زۆراب گیان، ئیستا زه‌مان گۆراوه، ئیوه ئیتر له‌مه‌ودا له‌ حوکمه‌ته‌وه میوانتان دین، وه‌کو قایمقام و موته‌سه‌ریف و چه‌ندین فه‌رمانبه‌ر و یاوه‌ریان له‌گه‌لدا‌یه، ده‌ته‌وێ له‌ کوخت دایان نیشینی؟ شتی وا چۆن ده‌بیت؟

کوێخا زۆراب سه‌یریکێ شیخۆی کرد و گوتی: ئه‌وه‌ی پێوه‌ندیی به‌و میوانانه‌وه بیت له‌ ده‌وله‌ته‌وه دین نیشی تویه. بربار لای تویه چی ده‌که‌یت.

شیخۆ گوتی، ئیمه‌ کاتی فه‌رمانمان وه‌رگرت، قایمقام به‌خۆی فه‌رمانی پێ داین خانوویلتیک چی بکه‌ین شایان به‌سه‌رۆک هۆزه‌کان بیت، لێ دروستکردنی کۆشکێکی وا به‌م توانا دیاریکراوه‌ی ئیمه‌وه، کاریکی هیند سانا نییه.

وه‌ستا حوسین‌عه‌لی که‌رکووکلی خۆی تی هه‌لقورتاند و کاره‌که‌ی یه‌کلا کرده‌وه، گوتی:

– وا باشتره‌ له‌گه‌ل شیخۆ به‌گدا بچم، له‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ ده‌توانین به‌وردی له‌ باره‌ی ورده‌کارییه‌کانی خانووه‌که‌وه قسه‌ بکه‌ین.

چه‌ک کرپنه‌که‌ی ئه‌م دوا‌یییه‌یان له‌بنی هینابوون، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی لی‌ره ئالتوونه‌کانی پشتاوپشت بۆیان مابوووه‌ خه‌رجیانکردن، هاتنه‌ سه‌ر ئه‌و گه‌نم و جۆ یه‌ده‌گه‌ی هه‌لیان گرتبوو، جگه‌ له‌و دانه‌ویله‌یه‌ش که‌ بۆ تووکردنیان دانا‌بوو، هیچیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ما‌بوو. ئه‌مه‌ش به‌شی سالی دا‌هاتوویان بوو. خو ئه‌گه‌ر پێشبینیه‌که‌ی برا‌حه‌ق ده‌رباره‌ی زۆر باران بارین نه‌یه‌ته‌دی، ئه‌وا حالیان زۆر شر ده‌بیت.

شیخۆ و که‌ریم کۆشکه‌که‌یان چی هیشته‌ و به‌و ناز و نیعمه‌ته‌ی بابا شیخ تیدا ده‌ژیت، سه‌راسیمه‌ بوون. دوا‌ی ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی زۆر له‌ نیوان شیخۆ و حوسین‌عه‌لی به‌ننادا کران، شیخۆ بۆی ده‌رکه‌وت ئه‌م کابرایه‌ی له‌ شاره‌وه هاتووه‌ ته‌له‌سمی نه‌خشه‌که‌ ده‌خویندته‌وه و شی ده‌کاته‌وه، چون به‌ناو ژوره‌کانندا بگه‌رپینێ و بتسوورپینێ و درێژی و پانی و بری ئه‌و قایه‌ و گه‌چ و کاته‌ی پێویستی به‌وردی ده‌دات. ده‌بێ زۆرێک له‌ باره‌ی ئه‌و شتانه‌وه بزانیته‌، که‌ به‌لای ئه‌مه‌وه په‌نه‌مان،

نه‌خواز له‌ئو پټوه‌ندی به‌توانای شیخ بابا و سه‌رچاوه‌ی ئه‌و سامانه چک نه‌هاتووه‌ی پشتیان پټ به‌ستووه، هه‌بیت، هه‌روه‌ها چو‌نیتی به‌ده‌سته‌ینانی قایه و گه‌چ... هتد، له‌و پرسیاره زۆرانه‌ی ده‌یانوروژاند، گرنکترین شتی‌ک که می‌شکی جه‌نجال کردبوو، دۆزینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی پارهبوو، یه‌که‌مین جار بوو له ژیانیدا دل‌ه‌راوکی‌ی پټ بکات، به‌تایبه‌ت له‌و کاته‌ی باوکی له‌ دوا مامه‌له‌ی چه‌ک کرینیدا پټی گوت: ئه‌مه دوا لیره‌یه شکی ده‌به‌م.

شیخ‌و‌دوای ئه‌وه‌ی به‌چاوی خۆی ئه‌و ناز و نیعمه‌ته‌ی بینی، که شیخ بابا تییدا ده‌ژیت، له‌ ناخه‌وه هه‌ستی کرد بووه مرو‌ف‌ئیکی تر، ئه‌و ئیتر ئه‌و که‌سه نییه جگه له جه‌وه‌ل قاجر و مازووخ هیچ نه‌زانیت، که رۆژانه خۆر له نیوانیانه‌وه هه‌لدیت، پاشان ئیواری له‌ودیدو که‌ل هه‌نجیره‌وه ئاوا ده‌بیت، یاخود له‌م به‌روه‌ه بج‌ئته ئه‌وبه‌ری زییه‌که. ئیستا شتگه‌لی نو‌ی به‌به‌رچاویدا وه‌کو خه‌ون دین و ده‌چن، ولایه‌تی مووسل، موته‌سه‌ریفیه‌تی که‌رکووک، ولایه‌تی به‌غدا، ئه‌ی ئه‌و ئامیزه سحریه‌ی فوو به‌که‌ره‌نایه‌کی گه‌وره‌ی گۆرانی تورکیدا ده‌کات، ناوه‌که‌ی بیر چووه‌وه.

شیخ بابا سه‌رۆک هۆزه و ئه‌میش سه‌رۆک هۆزه و له‌و به‌ر قرچه‌ی گه‌رمایه‌دا تا ئه‌ژنوی نوقمی قوره. کۆمه‌ل‌یک پرسیار که له می‌شکیدا گینگلیان ده‌دا و هه‌راسانیان کربوو، ئاراسته‌ی وه‌ستا حوسین عه‌لی که‌رکووکی کردن. خه‌ونی به‌وه‌وه ده‌بینی چۆن مه‌ردانی بو‌خۆی کیش کرد، ئه‌میش ئاوا بیته پالی. ئه‌گه‌ر مه‌ردان بو‌یر و ئازایه تا راده‌ی هه‌له‌شه‌یی و گه‌وجی‌تی، ئه‌وا ئه‌م هه‌ند زیره‌که تا راده‌ی ژیری و دانایی. باووباپیرانی شیخ بابا له باووباپیری ئه‌م باشتر نه‌بوونه. هه‌روه‌ها هۆزه‌که‌ی له هۆزی ئه‌م چاکتر نییه، ئه‌ی چۆن توانییان ئه‌م کۆشک و ته‌لازه بنیات بنین؟ هه‌ر ده‌ل‌ئی پارچه‌یه‌که له به‌هه‌شت. یه‌که‌مین شت بو‌ نیشان‌دانی دۆستایه‌تی به‌رامبه‌ر به وه‌ستا حوسین نواندی، فه‌رمانی دا کاو‌ریک له‌به‌ر پټی سه‌ر برن. ئه‌مه زۆر سه‌رنجی وه‌ستا حوسینی راکیشا و به سه‌رسوورمانه‌وه گوتی: به چیم ت‌ی ده‌گه‌ی شیخ‌و‌ به‌گ؟ من ته‌نیا خزمه‌تکار‌یکم لای شیخ بابا.

شیخ‌و‌ به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی لیوانلیو له بروا به‌خۆبوون و هۆگریه‌وه گوتی:

- وه‌ستا حوسین، ئیمه لیره جیاوازی له نیوان خزمه‌تکار و سه‌رۆکدا ناکه‌ین، تو

لای من وه‌ستای، خوا ئاوه‌زکی نایابی پټ به‌خشییویت، پټیسته به‌چاویکی تایبه‌تت تماشا بکه‌م، من ده‌مه‌ه‌و‌ی له تووه شت ف‌یر بم.

وه‌ستا حوسین ته‌مه‌نی نزیکه‌ی شه‌ست سال ده‌بوو. نیوه‌ی ته‌مه‌نی له‌گه‌ل شیخ بابادا به‌سه‌ر بردبوو. به‌خۆی له دوا قۆناغی چ‌ی بوونی کۆشکه‌که‌یدا به‌شدار بوو. له ته‌ره‌فی دایکیه‌وه خۆی به‌خزمی باباییه‌کان ده‌زانی، که‌چی له که‌سیان له‌م قسانه‌ی نه‌ژنه‌فتبوو، هه‌رگیز خه‌ونی به‌وه‌وه نه‌دیتبوو کاو‌ر له به‌ر پټی به‌عه‌رددا بده‌ن، ئه‌وه‌تان‌ئ ئه‌م خه‌لکه‌ خاکی و ساکاره مافی خۆی ده‌ده‌نی و تواناکانی به‌رز راده‌گرن. هه‌ستی به‌دل‌نیایی و بروا به‌خۆبوونیکی ره‌ها کرد، که پ‌یشتر شتی وای به‌خۆوه نه‌دیتبوو. هه‌ر یه‌ک له میرزا و هاپۆ و سه‌ید به‌ وبقار و شکۆه گویستی قسه‌کانی بوون، چون سه‌رۆک هۆزی باباییه‌کان بیت. له‌و کاته‌ی هه‌ردووکیان به‌ناو قوره گیراوه‌کان و کوخته نیوه ته‌واو بووه‌کاندا ره‌ت ده‌بوون و هه‌مووانیش وه‌کو شانیه‌ی هه‌نگ له کاردا بوون.

شیخ‌و‌ گوتی: ئه‌گه‌ر راستت ده‌و‌ی وه‌ستا حوسین، من ده‌مه‌و‌ی کۆشک‌یک بنیات بنیم له‌وه‌ی شیخ بابا باشتر بیت، وه‌ل‌ی پ‌یم نالی ئه‌و پارهی به‌ له کو‌ی ب‌نیم؟ تو له‌گه‌ل‌یان ژیاوی و له باره‌یانه‌وه زۆر ده‌زانیت، پ‌یم نالی بو‌ ته‌واو‌کردنی ئه‌م سه‌لته‌نه‌ته، ئه‌م هه‌موو پارهی‌یان له کو‌ی ه‌ینا؟

وه‌ستا حوسین دایناوو پرسیار له‌و بابته‌ی ئاراسته بک‌ریت، له باوکی‌شیه‌وه زۆری له باره‌ی می‌ژووی باباکانه‌وه بیستبوو. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و له چاوانی شیخ‌و‌ی روانی، گوتی:

- ئه‌و پارهی‌یه‌ی ده‌ته‌و‌ی له ژیر ده‌ست‌دایه شیخ‌و‌ به‌گ، پاره و سامانت له شیخ بابا زیاتره، وه‌ل‌ی نایان‌بنیت. ئیوه نووکه له دۆلی کفرانی شاخاوی نین، به‌لکو له دۆلی کفرانی پ‌یده‌شتن. ئیوه له‌سه‌ر زه‌وییه‌کن له ئه‌زه‌له‌وه در‌یژه‌ی دۆلی کفرانه، ل‌ی ئیوه پ‌یتان نه‌ده‌زانی، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی وه‌کو له‌وه‌رگه بو‌ مه‌ر و مالاته‌کانتان به‌کارتان ده‌ه‌ینا. ئه‌وا ئیستا به‌فه‌رمی بووه مو‌لکتان. ده‌ب‌ی ئیوه‌ش دوای به‌ده‌سته‌ینانی فه‌رمان شیوه ژیاوی خۆتان بگۆ‌رن. وا ده‌زانی ئه‌گه‌ر به‌خۆت ئیش بکه‌یت ماله‌که‌ت زووتر ته‌واو ده‌بیت؟ کارکردن شووره‌یی نییه، ل‌ی ناشرینه بو‌ هۆزیک له سه‌رۆکه‌که‌ی

بگه پری، تا چۆکی له قوردا بچه قینیت. ئەگەر موته سه ریف و قایمقام له ناکاو بدهنه سه رتا و سه ردا نت بکه ن چیت پی دەلین؟ ده گونجیت موته سه ریف و قایمقام له ماله کانی خویاندا قورکاری بکه ن؟ تۆ له چاو رۆله کانی هۆزه که ته وه موته سه ریفیت، چۆن میلله ت و پۆلیس و جه ندرمه و فه رمان به ران دلسۆزیی بۆ موته سه ریف ده نوین، ده بی رۆله کانی هۆزه که تیش دلسۆزیی ره هات پيشکه ش بکه ن. تۆ فه رمان ره وای تاق و ته نیایانیت. باوکی شیخ بابا فلسیکی له گیرفانی خۆی خه رچ نه کرد، جووتیاره کان له گزنگه وه تا خۆرئاوا ئیشیان ده کرد، ته نانته ئه و خوارده نی له لای ده بانخوارد، بی ئە وهی هه سته پی بکه ن لیانی ده چرییه وه. بۆ قایه و گه چه که ش له خۆی ئاسانتر نییه، ئیوه شاخی قسلیتان هه ند زۆره به شی دنیا ده کات. ده جووتیارم بده ری، به ماوهی سی رۆژان باشترین کووره ی گه چت بۆ دروست ده که م. هه ر چی بارووته بۆ ته قانده وهی تاشه به رده کان، ئەوا ده توانی به فه رمی له مه لبه ندی موته سه ریفیه، یاخود له سه نه ق به ده سته به ینیت. خه لووزی به ردین و کبریتیش ئەوا له کفریه وه ده بانه ینین.

شیخۆ تا چه ند رۆژیک له ژیر هیدمه ی ئە وه دا بوو لای شیخ بابا بینی و له وه ستا حوسین که رکوکلییه وهی بیست. بیری له وه هه موو شتانه ده کرده وه، که به یه که جار چوونه میشکه ئاسووده و به تاله که یه وه، له وه غه مانه ی ئیستا خه ویان له چاوی تۆراندووه، بۆ یه که مین جار له ژیانیدا دوا ی ئە وهی چه ندین جار ئەمدیو و ئەودیو ده کات له خه و بیدار ده بیته وه، یاخود خه ویک ی چر چر ده نوینیت، له خه ونیدا شتیلتیک ده بینیت پيشتر نه بیینی بوون. خه ونی به کۆشکی گه وره وه بینی که چه ندین ده روزه ی هه بوو، له ژوو روو دالانه زۆر و ئەو بانیزانه ی ده یانروانییه سه ر ئەو باغچه جوانانه ی پرپوون له گۆل و گۆلزاری هه مه ره نگ، بزر ده بوو.

پاشان خۆی بیینییه وه سواری پشتی ئە سپیکی سپی تیزره و بووه، له دۆلی کفرانی شاخاوییه وه بۆ دۆلی کفرانی پیده شت ده چی. بۆ یه که مین جار خه ونی به ئافره تیکی شوخ و شه نگه وه بینی به گیانی نیوه رووته وه هاته ژوو ره که یه وه، که به فه رش ی ئیرانی و مۆزلین رازینرا بووه وه.

- شیخۆ به گ. وه ستا حوسین که رکوکلی به زمانیکی وا ده یگوت که پر بوو له

سووربوون و قه ناعه ت: تۆ که سپیکی بۆ سه رکر دایه تی خولقاویت و شایان به خۆته . بنیاده م له وانی دیت جیا ده کاته وه، ته نانته ئە گه ر جلی شریشت له به ردا بیت. بروا بکه من که یه که مین جار به سه ر پشتی ئە سپه ئالووالا که ته وه بینیت، وامزانی میریکی له میره کان.

دوا ی قسه له سه ر کردنیکی زۆر له ئیوانیاندا، چاره یه کی دیان دۆزییه وه، ئەویش خانوویه که به په له دروست بکه ن پینج ژووری تیدا بیت له گه ل ته ویله و عه ماری دانه ویله، پيش باران بارین لیی ببنه وه، به و مه رجه ی سه ره تای به هار ده ست به پرۆژه گه وره که یان بکه ن، چونکه په له کردن له شه ی تانه وهیه و سه بریش له یه زدانه وه، وهک چۆن حوسین که رکوکلی گوتی: پاشان باوکی شیخ باباش کاتی خۆی، که کۆشکه که یان دروست کرد، به هه مان شیوه ی ده ست پی کرد.

شیخۆ ویستی که ریمی برای به بیرۆکه ی کۆشکه که قایل بکا و پیکه وه تیایدا بژین، وه لی ئەو ئە مه ی ره ت کرده وه، که به توانی له که شوه وه وایه کی ئاوادا بژین. له ناو خۆیاندا ریکه وتن ئەو له دۆلی کفرانی شاخاویدا بژی و به رده وام سه ریان لی بدات. هه رچی بنیاتنانی کۆشکه که شه وه کو بیرۆکه ئەو به پێویستی ده زانیت. خۆ باباییه کان له وان باشتر نین. کاتی رای خۆی به مه ردان گوت زۆری پی خۆش بوو و گوتی، ئەو خه ونی به شتی واوه ده بینی و به هه موو توانایه کییه وه یارمه تی ده دات. به لئینیشی پی دا کووره که بۆ سووته نی چه ندی پێویست به خه لووز هه بیت، ئەوا ئەو له کفریه وه بۆی ده گوازیته وه.

میرزا سوور بوو له سه ر ئە وهی ده بی تاقمه که ی خانووه کانیان تۆزیک دوور له ناوچه رگه ی گونده که ی زۆر به وه دروست بکه ن، به شیوه یه ک وا دیار بیت ئاوا ییه کی سه ره خۆیه. که س چه ند و چوونی له گه لدا نه کرد، ئەوه نده نه بی به گالته پیکردنه وه پی گوت: ئاخه یه کی که له که رایه تییه کانت، ئەگینا چۆن پیاو مالی دوور له سه رچاوه ی ئاو دروست ده کات؟ ئەی تاوانی ئافره ت چییه له و دووره وه ئاو بکیشنه وه؟

میرزا به زمانیکی نه ینی ئامیزه وه گوتی: تۆ بیر له شتی که ده که یته وه و، منیش له شتیکی تر.

سەردانەکانی کوئخا زۆراب بۆ لای بابا بەردەوام بوو، تەنانەت سەیدیش جاریکیان گوتی:

- دواى دوژمندارى شیرینییه.

چۆکی شیخ بابا بەتەواوی چاک بوو، ئەمەش وای لە شیخ بابا و سەید براحەق کرد دان بەوهدا بنین، کە بەراستی هەکیمه.

هەموو جارێک لە نیوان خۆیاندا باسی ئەو ژن و ژنخواییهیان دەکرد، کە هەر دەبێ ببێ، چونکە کوئخا زۆراب و ئەوان لە لایەکەو مژوولی دروستکردنی خانوو بوون، لە لایەکی دیشەو بەکیالانی زووییە تازەکانەو خەریک بوون، وایان بەباش زانی ئەو مەسەلەیهیان بۆ دەرفەتیکى دی هەلگرن.

پۆژی بەرپیکردنی پۆستەم بوو، پۆژیک بوو پیشتر هۆزی دۆلی کفران ئەمەى بەخۆیهو نەبینیبوو. بۆ یەكەمین جارە لە مێژووی هۆزدا مێردمنداڵیک هیشتا شانزەسالەى رەت نەکردبوو، بۆ تەواوکردنی خۆیندن و دابران لە خیزانی و هۆزەکەى، تا ماوێهەکی دیارنەکراو، کە رەنگە بگاتە چوار سال یاخود زیاتر، کى دەزانی؟ لە گوند دەربچیت. کوئخا زۆراب بێرۆکەکەى زۆر بەدل نەبوو، لى لە ژیر کاریگەری سنجان و شیخوئا، کە وایان دەبینی بوونی خۆیندەواریک لە هۆزەکیاندا کاریکى زۆر پێویستە، رەزامەندی دەربیری، بەمەرجیک دواى تەواوکردنی خۆیندەکەى لە گوندەکەى زۆراب بپیتە مەلا. هەرچی کەریم و ژنەکەى بوون کاری پۆستەم و هەرچی پێوهندی بەووه هەبوو، دابووایە دەستی زۆراب و شیخوئا، لەبەرئەوهى لە منداڵییهو لای ئەوان بوو. هەرچەندە رەمەزان و میرزا قەناعەتیان بەخۆیندن و فێربوون نەبوو، ئینجاش لەگەڵ بێرۆکەکەدا بوون، چونکە هۆزەکیان پێویستی بەپیاویکی لە چەشنی یوزباشی و قایمقام بوو. کى دەزانی، رەنگە خیریک بەناوچەوانییهو بیت و بگاتە پایەیهکی بلند لە دەولەت.

لە ئان و ساتی بەرپیکردنیدا کوئخا زۆراب بۆ یەكەمین جار لە ژیاانیدا دوو دلۆپ فرمیسکی رشت. وای هەست دەکرد ئەو دوو دلۆپە دوو سال لە تەمەنى دەمژن. سنجانیش گریا، هەرودها رەمەزان و میرزا و عەباس و قادریش لە پرمەى گریانیا دا، لى هەر کەسە و بە کپی بە شیوازیک. هەرچی دایکی بوو هەستی بەجۆره شانازییهک کرد و فرمیسکی نەهات، کەچی دواى دوو رۆژان هەستی بەبۆشایییهکی گەوره کرد و لە هارپژنی گریانیتی دا.

شیخوئا و کەریم و مەردان بۆ سەنجەقیان رەوان کرد، دواى ئەوهى شەویان لای جیهانگیر پۆژ کردەوه، رەمزیش و پیرایان بەرەو کەرکووک کەوتە رى، سەیریان پێهات کاتى بینیاان زۆر بەئاسایی و بى قره و بره و گریان جیهانگیر و ژنەکەى رەمزیان بەرپى کرد.

جیهانگیر گوتی پئیوست به شیخۆ و کهریم ناکات له گه‌لیاندا برۆن، ته‌نیا مه‌ردانیان به‌سه. لی ئەوان پئیان له‌سه‌ر ئەوه داگرت مه‌به‌ستیانه شوینه‌که‌ی بزنان و ئەو جیگه‌یه ببینن، که لئی ده‌ژۆ و تیایدا ده‌خوینی و پئیوستییه‌کانی چین، هه‌روه‌ها کوپخا زۆراب پئی گوتوون تا دوا شوین له‌گه‌لیاندا بن. سه‌ره‌رای دانیاییکردنه‌وه‌یان له‌لایه‌ن مه‌ردانه‌وه، که ماوه‌ی نیوان سه‌نجه‌ق و که‌رکووک که‌مه، که‌چی شیخۆ و که‌ریم وایانده‌زانی گه‌لێک دووره و له‌وسه‌ری دنیا‌یه. گه‌لێک سه‌یریان پيدا هات، کاتی بینییان ماوه‌ی نیوان ئەم دوو شاره‌ که‌متره له‌ دووری نیوان دۆلی کفران و سه‌نجه‌ق. جگه له‌وه‌ی رێگه‌که‌ی ئاسانتر و خوشت‌ریشه. به‌پێچه‌وانه‌ی ئەو رێگه سه‌خته‌ی ده‌تباته‌وه بۆ دۆلی کفران. سه‌ره‌رای ئەو قه‌ره‌با‌لغییه هه‌میشه‌یییه، چه‌ندین کاروان و عه‌ره‌بانه، که ئەسه‌پ رای ده‌کیشان هه‌را و زه‌نایان له‌و رێگه‌یه‌دا به‌رپا ده‌کرد، ئەمه‌ش له‌ سوڤنگه‌ی ئەو زه‌نگولانه‌ی به‌ ملی هیس‌تر و گویدرێژه‌که‌انه‌وه کرابوون، که‌شوه‌ه‌وا‌یه‌کی ئاسووده‌یان دروست کردبوو. ماوه ناماوه‌یه‌که که‌پرۆکه‌یه‌کیان ده‌هاته ری، پئیان ده‌گوت «سه‌بیل»، بریتی بوو له‌ کوپه‌یه‌کی پر له‌ ئاوی سارد ریبواران تینویتیان لئ ده‌شکاند. لاپه‌سه‌نی و سه‌راسیمه‌یی شیخۆ و که‌ریم که‌متر نه‌بوون له‌ هه‌مان ئەو هه‌ستانه‌ی رۆسته‌میان داگرتبوو، گه‌لی پرسیار له‌ مێشکیاندا گینگلیان ده‌دا، به‌ کپی و واقورمانه‌وه چاودیری شته‌کانیان ده‌کردن، لی شتیک شانازی به‌خۆوه‌کردن و خۆ ده‌رخستن وه‌که‌ که‌سه‌یکی ساده و ساکار، ناچاری بیده‌نگی ده‌کردن. چونکه به‌تیه‌ریبوونی کات شته‌کان خۆیان ده‌رده‌که‌وتن. له‌ کاتی وه‌رگرتنی فه‌رمانه‌که‌وه، زۆریان بینی و له‌گه‌لیا ژیان و گه‌لێک شت به‌سه‌ریاندا تیه‌ره‌ین، ته‌نانه‌ت له‌ خه‌ونیشدا نه‌یانبینیبوو، دنیا به‌هه‌موو سه‌یر و سه‌مه‌ره‌کانییه‌وه، گه‌لی گه‌وره‌تره له‌ دۆلی کفران، زتی ئاوه‌سپیش ته‌نیا ریبوار نییه، ئا ئەوه‌تانی به‌چاوی خۆیان شاخیلێک ده‌بینن گه‌لێک له‌ جه‌وه‌ل قاجر و مازووخ سه‌رکه‌شترن. هه‌رچه‌نده گه‌لێک دوورن، لی دونه به‌ به‌فر داپۆشراوه‌کانیان واده‌نوینن، جه‌وه‌ل قاجر و مازووخ له‌چاویانه‌وه دوو گردۆلکه‌ی بچووکن.

کاتی گه‌یشتنه که‌رکووک به‌قه‌لا و گوومه‌ت و مناره و بازار و جووله‌ی پر له‌ هه‌را و زه‌نایه‌وه، وایان هاته به‌رچاوه‌ سه‌نجه‌ق له‌چاوه‌ مه‌وه‌ گونده، عانی مه‌ردان نیشانه‌ی

سه‌رسوورمان و واقورمانی به‌روخساری شیخۆ و که‌ریم و رۆسته‌مه‌وه بینی، چون سه‌ریان به‌راست و چه‌پدا ده‌سووری، پئی راگه‌یاندن شاری مووسل له‌مه‌ش گه‌وره‌تر و له‌ ناوه‌راسته‌وه ریبواریکی گه‌وره‌ی تیزه‌رو، که ترس ده‌خاته ده‌له‌وه، ده‌یکات به‌دووله‌ته‌وه. مه‌ردان سه‌ره‌رای ئەوه‌ی چه‌ندین جار هاوه‌لی رێگه‌ی رهمزی بووه، ده‌می گه‌یشتنه ناو شار، داوای له‌ رهمزی کرد ئەو چاوه‌ ساغیان بیت. چونکه کۆلان و رێگه و ماله لیکچوووه‌کان شته‌کانیان لئ تیکه‌ل ده‌کرد و سه‌ری لئ ده‌شتیوا، که‌ریم دوا به‌دوای مه‌ردان گوتی: من ده‌توانم چاوه‌ بچووینم و هه‌موو کونج و که‌له‌به‌ریکی دۆلی کفران بدۆزمه‌وه. هه‌رچی ئەم کۆلانه‌ن هه‌زار جاری تریش پئیاندا تیه‌ره‌ بیم سه‌ریان لئ ده‌رناکه‌م.

رهمزی به‌و هیمنییه‌ی که‌ پئی ده‌ناسرایه‌وه بۆی روونکردنه‌وه، چون بگه‌نه ئەو شوینه‌ی مه‌به‌ستیانه، مرۆفیش هه‌رگیز له‌م شارهدا ون نابیت، گوتی:

– نابۆ دوو شتتان له‌ بیر بچیت، وه‌که‌ چون خاله مه‌ردان هه‌میشه له‌ بیران ده‌کات، یه‌که‌م: ئەه‌وقاف جاده‌سی^(٤)، دووه‌م: ئەه‌وقاف جامعی^(٥). یه‌که‌میان تاقه شه‌قامی سه‌ره‌کییه، که شاره‌که ده‌برێ و ده‌گاته‌وه سه‌ر هه‌موو رێگه‌کان. هه‌رچی دووه‌میان گه‌وره‌ترین مزگه‌وتی شاره و ده‌که‌وێته سه‌ر ئەم شه‌قامه. هه‌ر مندالێک ئەم دوو شته ده‌زانیت. مزگه‌وته‌که‌ش جیگه‌ی خویندن و گوزه‌رانمانه.

مه‌ردان به‌ناپه‌زاییه‌وه گوتی: جاری پێشوو مه‌لا رهمزی حه‌ياته‌که‌م له‌ شوینیکی تره‌وه هاوردمانته شاره‌وه، پێشتریش له‌ شوینیکی دییه‌وه هاتین، نازانم ئیستا له‌ کوپین؟ هه‌ر جاره و به‌به‌هانه‌ی سه‌ردانی هاوه‌لیکت رێگه‌که‌ت ده‌گۆری، ئیتر چون ده‌ته‌وی ئەم هه‌موو رێگه‌یه‌ی شه‌یتانیش تییاندا ون ده‌بی، فیر بیم؟

شیخۆ به‌پێکه‌نینه‌وه گوتی: ئیتر له‌مه‌ودوا له‌م رێگه‌یه‌وه دین، شاره‌زای بووی؟ مه‌ردان به‌ دوولیه‌وه گوتی: ئەگه‌ر له‌ هه‌مان رێگه‌وه بگه‌رێینه‌وه، هه‌لبه‌ت له‌ بیرم ناچیت.

(٤) ئەه‌وقاف جاده‌سی: به‌ تورکییه. واتا: جاده‌ی ئەه‌وقاف. (وه‌رگێر)

(٥) ئەه‌وقاف جامعی: مزگه‌وتی ئەه‌وقاف. (وه‌رگێر)

رهمزی به شوخییه و گوتی: جاری پیشویش هه مان قسه ت کرد.

دهمه و عهسر گه یشتنه مزگه و ته که. دواى ئه وهى چاویان به ژووردها گیترا، که رهمزی تیا نیشته جییه و کلیلی ئه ژووره یشتیان له رهمزی سهند، که بۆ رۆسته می گرتبوو، شتومه که کانیا تیا دانا و بۆ ناخواردن چوون. مهردان دواى ئه وهى رهمزی دهگه یاند، شهوئ له و خانه دا دهماپه وه، که نزیک پرده بهردینه که یه و که وتۆته ژیر قه لآوه له وه رى ئاوى خاسه وه. رۆژی دوا ییش له گه ل یه که م کاروانی بچووکدا که دهچوو بۆ سه نهجق، دهگه رایه وه. هه موو ئه مانه ی ده کرد نهک له بهر مه ترسیی ریگه، به لکو بتوانی له ریگه کانی شار دهرباز بیت. هه رکه کاروانه که دهگه یشته دهره وهى شار، جلّه وهى ئه سپه تیژ په وه که ی خا و ده کرده وه و په له هه ورکی ته پوتۆزی له دواى خو یه وه جی ده هیشت. بریاری دا شهوئ له هه مان خا ندا به سه ر بهرن و له وه که باباخانه ی ته نیشتی شیه وه نانه که یان بخۆن.

دواى ئه وهى ئه وقاف جاده سییان بری و گه یشتنه پرده بهردینه که، ئه سپه کان له شوین خو یان چه قین، ته نیا ئه سپه که ی مهردان نه بیت، ئه ویش به دهوری خویدا ماخۆلانی بوو و نه ده په رییه وه، مهردان چه نده هه ولی دا سوودی نه بوو، هه ندیک له ریباره کان ویستان و چاویان تی برین. یا یلییه که دوو ئه سپ رایان ده کی شا، وه ستابوو، چاوه روانی گالیسکه وانه که بوون ریگه یان بدن تا به رنه وه. پاشان کابرایه ک هات و عه ره بانه یه کی قورسی پال دنا. پرده که یان گرت و بی ئه وهى پی بزائن قه ره بالگیان دروست کرد. کابرایه کی پیر فیستیکی به لاری له سه ر کریوو، داره که ی دهستی راوه شان و به سه ریاندا هاواری کرد، بی ئه وهى لی بگه ن. شیخۆ وایزانی کار به دهستیکی گه وره یه، یا خود به رپرسی پرده که یه، لای له رهمزی کرده وه و گوتی:

- رهمزی پیم نالی ئه م ئه فه ندیه تورکه چی دهوئت؟

رهمزی له وه ره وه سه رقالی ئه سپه به له سه که ی بوو، گوئی له قسه که ی کابرا نه بوو، دواى ئه وهى ناچار بوو له ئه سپه که ی دابه زیت، به ئه ده به وه به تورکی له کابرای پرسى داخۆ چی دهوئت، کابرا به تووره ییه وه گوتی:

- اشبو کورد بیشکر نه سویله بیاده اولسونلر.

رهمزی بهر له وهى قسه کانی وه رگیتیت، پیاده بوو بوون و جلّه وهى ئه سپه کانیا ن به ده سه ته وه بوون. هه ینی له پرده که په رینه وه ئه یکیان پیدا هاته وه. دواى ئه وهى ئه سپه کان و جروجامشتیان به خا وه نی خانه که سپارد، مهردان بۆ که باب خواردنی هه لپیچان، بۆنی گوشتی برژاو ئیشتیای ده کردنه وه و ریخۆ له خالییه کانیا نی هینابوو هه له که سه ما. پیشتر مهردان باسی که بابی بۆ کرد بوون، که له دنیا دا هاوتای نییه. ئه وه تانی که باب و پیوازی پاککرا و ته ره له به رده میانه. لیکوایان هات، مهردان بۆی روون ده کردنه وه چۆن پاروو بکه ن و تورشی و پیوازی پاککراوی تی بکه ن.

دواى ئه وهى بابۆ له یه کی کرد و له سه ریکییه وه به رقه پی دا، کاتی ئه وان ویستیان لاسایی بکه نه وه، رهمزی هه ر بۆ تووره کردنی مهردان خه نییه وه، له وده می پارچه یه کی له نانه که کرده وه و نه ختیک که بابی نایه ناو، گوتی: خاله مهردان که باب ته نیا به و شیویه ناخو ریت. ئه وى له که بابخانه دانیشیت ئاواى ناخوات.

مهردان ولامی نه داوه، چونکه ئه وکاتیک سه رقالی ناخواردن بیت هیچ نابیستی و قسه ه ناکات. داواى هی تریان کرد. چه ند پیاله یه ک چایان خوارد وه و جگه ره یان به بایدا و چاویان بری بووه هاموشۆکه ران، که بادینی و ده شته کی و ئه فه ندییان تیدا بوون. که ریم ویستی له هۆی بوونی ئه م هه موو خه لکه له ناو شاردا بپرسی، که چی رۆسته م پیشی کهوت و گوتی:

- رهمزی چیه ده لئی ئه مرۆ خه لکی شار جه ژنیانه؟

- نه خیر. هه میشه ئاوا قه ره بالغه. زۆر به ی خه لکی له گونده کانه وه بۆ کرین و فرۆشتن دین.

شیخۆ دواى ئه وهى ئه فه ندیه که ی بیر هاته وه، گوتی:

- رهمزی پیت نه گوتم ئه و پیره ئه فه ندیه تورکه چی گوت؟ وا بزائم جوینی پی داین.

رهمزی پیکه نی و گوتی: وتی به م کورده که رانه بللی با به پا برۆن.

که ریم به پی ناخۆش بوونه وه گوتی:

– ئەو كاپرا پيره بۆ بە كەرى ناو بردىن؟ خراپەمان بۆى بوو؟

– ھەندىك توركان ھەن خراپ بين بۆيان، يان نا، ئەوا ناوى كەريان بەسەر كورددا بېرپوھ.

مەردان ويستی جەوھكە خۆش بكات، گوتى:

– لەبەرئەوھىيە كورد كەريان ھەيھ.

كەرىم بەشىلگىرىيەوھ پرسى: بە عارەبىش وا دەلّين؟

رەمىزى ولامى داوھ: نەخىر. بە عارەب دەلّين پيس عەرەب.

شىخۆ پىكەنى، سەرى لەقاند و گوتى: كەواتە عارەب پيسن و ئىمەش كەر؟ ئەى توركا؟ جوپنى تايپەت بە ئەوان نىيە؟

مەردان بە خۆ ھەلكىشەنەوھ گوتى: چۆن نىيە؟ تەنانەت منىش دەيزانم... كوردەكانى دانىشتووى سەنجەق و لىرەش لە كەركوك پىيان دەلّين: توركمانى بى ئىمان.

كەرىم لەسەرى پۆيى: كەر، پيس باشتىن لە بنيادەمى پاكى بى دىن.

شىخۆ بەزەردەخەوھ ئاورى لە پۆستەم داىوھ و پىي گوت:

– ئەگەر دەتەوئى لە شاردا بەردەوامى بەخوئىندنەكەت بەدەيت، دەبى ئەم قسانەت لا ئاسايى بن.

رەمىزى بەتوندىيەوھ گوتى: مامە، لە مەكتەب رى بەم جۆرە قسانە نادىت. سزاي فەلاقەدانە.

قسەكەى دوايى روون نەبوو بۆيان، شىخۆ وايزانى مەردان لە ئەنجامى تىكەلبوونىدا لەگەل رەمىزى ماناكەى دەزانىت، سەيرى پى ھات بينى بەگىژىيەكەوھ دەروانىت، گوتى:

– ئەرى رەمىزى پىمان نالىيت ئەم سزايە چىيە؟ دەبى بزاني لەوئى چى چاوپرپى كورەكەمان دەكات.

– سزايەكى توندە، بەلام تا چەند جارىك قوتابىيەكە لەسەر رەوشتى خراپى ئاگادار نەكرىتەوھ فەلاقە ناكرىت. دواى ئەوھى پىلاوھەكانى پى فرى دەدەن، پىيە

پەتییەكانى سەرىچىكار دەبەستەنەوھ و لەسەر گازى پشتى پالدەخەن و لاقى ھەلدەبىرن، بەشوراق لە بن پىيەكانى دەدرىت.

شىخۆ گوتى: ئەمە لە خەساندى بارگىرن خراپترە.

مەردان بە قىز لىكردنىكەوھ سەيرى رەمىزى كرد و گوتى:

– لەوھ ناچىت تۆ سزاي وا درابىت.

– نەخىر، ئەلەمدولىلا، برواش ناكەم سزاي وا بدرىم.

– ھەلبەت بەچاوى خۆتت بينوھ.

– موسىيەتەكە لەوھدايە بە بەرچاوقوتابىيەكانەوھ دەيكەن.

– جا ئەو بەستەزمانە ناترپى؟

– ھەزار تر بەعانەيەك، ھەندىك جار شتى وا روو دەدات، تر لە چاويەوھ نىعمەتە. تيشكى كزى رۆژەپرتەقالىيەكە نىمچە پايزىكى بەشتەكان دەبەخشى، خانووە كوئە دارووخاوەكان، تەختە و سەكو دارىنە دارزاوھ رىزكراوھەكانى سەر شوستەكە، مىگەلە مەرى و ولاخەكان كە بۆ فرۆشتن بوون، ئەو جەلە شىرانەى زۆرەي خەلك لەبەريان دەكرد، دەرۆزەكەران بە ناتەواوى و جوولە بەگومانەكانىيان، پىسى و شووشەى بەتال لىرە و لەوئى، ئاوپرۆى وشكى خاسەسوو، كە ژىرەكەى بووھتە كەندرى جۆگەى چلپا، ھەروھەدا دەيەك بۆ سەگە بەرەلاكان، كووچە و كوئانە تەنگەكان. ھەموو شتەكان بەلايانەوھ تازە و نامۆ بوون. ئەوى بەلايانەوھ ماىەى سەرسورمان بوو ئەوھبوو كەس دىقەتى نەدەدان، بەپىچەوانەى گوندەوھ. لەسەر ئەمە مەردان گوتى:

– خەلك لىرە بەخۆيان و كاروبارىانەوھ سەرقالّن، ھەر كەسە و دەپەوئى دوو عانەى چنگ بكەوئىت، ئەگەر مرؤف مقەپەتى خۆى نەبىت ئەوا قۆلى دەبىرن.

ئىدى دەستى بە گىرپانەوھى يادەوھرىيەكانى خۆى كرد، ئەوكاتى ياوھرى جىھانگىرى شارەزا لە بوارى بازىرگانى و نرخدا بوو، لە مامەلەكردندا موويەك دانابەزى، پاشان رپى بازىرگانىكى نىشاندان خورى بەنرخى باش دەكرى، بەو مەرچەى خورىيەكە خاوين بىت، پىاوئىكى لە خواترس بوو، كەشىدەيەكى سپى

به‌خشی پرتقالی چنراوی له‌سهردا بوو، کاتیک له‌خانه‌که چوونه ژووره‌که‌ی له شوین خۆی هه‌ستا و به‌خیرهاتنی کردن، دانه‌نیشته تا له‌سهر ته‌خته فه‌رشکراوه‌که دانشتن. بئ‌ئوه‌ی پرسیان پئ‌بکات، گازی شاگرده‌که‌ی کرد بچیت هه‌وت نه‌فه‌ر که‌بابیان له‌گه‌ل پیاز و سه‌وزه‌ی زۆر بۆ بینیت. هه‌رچهند وتیان پئ‌ش نه‌ختیک نانمان خواردوو و پیمان ناخورتیت، کابرا مکور بوو له‌سهر رای خۆی و دانیای کردنه‌وه، که‌ئویش نانی خواردوو، به‌لام که‌باب هه‌میشه ده‌خورئ و پیاو لئی تیر نابیت، پاشان ده‌ستی کرد به‌ ستایشکردنی ئه‌و که‌بابه‌ی خاوه‌ن که‌بابخانه‌که‌ ده‌بکات، ده‌بئ‌ پیاو به‌ر له‌وه‌ی شتیک بکریت ئیتر هه‌ر چیه‌که‌ بیت، له‌ فرۆشیاره‌که‌ دنیای بئ‌ به‌ر له‌وه‌ی له‌و شته‌ دنیای بئ‌ که‌ لئی ده‌کریت. له‌م رۆژگاردا خه‌لک بئ‌ ئه‌وه‌ی له‌ خوا بترسن له‌ هه‌موو شتیک فی‌ل ده‌که‌ن، ئه‌و قازانجه‌یش له‌ هه‌رامه‌وه‌ دیت جگه‌ له‌ به‌ده‌ختی و مالۆیرانی هیچی تری لئ‌ نابیته‌وه. پیاو وا باشتره‌ چهند قرووشیک زیان بکات نه‌که‌ قرووشیک هه‌رام قازانج بکات.

جامخانه‌یه‌که‌ ئه‌و شوینه‌ی له‌ ژووره‌کانی تری خانه‌که‌ جیا ده‌کرده‌وه، که‌ پر بوو له‌ خوری و تا بنمیچه‌که‌ هه‌ل‌درا بووه‌وه. که‌ریم پستی دابوو جامخانه‌که‌وه و په‌نجه‌ی به‌جامه‌که‌دا ده‌هینا و له‌و هه‌موو خوریه‌ ورد بوو بووه‌وه و به‌شه‌وقه‌وه سه‌رنجی دابوو ئه‌و شیوه‌ زمانه‌ ئاشناپه‌ی کابرا قسه‌ی پئ‌ ده‌کرد. ئیدی زانی کابرا خه‌لکی سلیمانیه‌. له‌ باره‌یانه‌وه بیستبووی که‌ ململانی ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل بازرگانه‌کانی به‌غدا و مووسلیشدا ده‌که‌ن. خوریه‌که‌یانی بیر که‌وته‌وه چۆن لبادی لئ‌ دروست ده‌که‌ن، یاخود به‌نرخیکی هه‌رزان به‌ کریاره‌ که‌رۆکه‌کانی ده‌فرۆشن. گوتی: مامه‌ وا بزانه‌م تۆ ته‌نیا خه‌ریکی بازرگانی خوریه‌ی؟

کابرا که‌ چاوه‌رپئ‌ قسه‌کردنی به‌کیکیانی بوو، به‌که‌یفخۆشییه‌وه ولامی داوه‌:

– به‌لئ‌، من ته‌نیا بازرگانی به‌ خوریه‌وه ده‌که‌م.

شیخۆ ده‌ستی بۆ لای جامخانه‌که‌وه درێژ کرد و گوتی:

– باشه‌ کئ‌ ئه‌م خه‌رمانه‌ خوریه‌ ده‌کریت؟

کابرا به‌هۆگریه‌که‌وه پیکه‌نی، ددانه‌ زیره‌کانی له‌ ژیر سمی‌له‌ سپیه‌ پره‌که‌یه‌وه به‌ده‌رکه‌وتن، گوتی:

– خوری وه‌کو ئالتوونه‌، بۆ هه‌موو مرۆفیک پیوسته‌، به‌بئ‌ خوری مرۆف رووتوقووته‌، من خوریه‌کانم ته‌نیا به‌و کارگانه‌ ده‌فرۆشم، که‌ له‌ مووسل و به‌غا قوماش به‌ره‌م دین.

شیخۆ و که‌ریم سه‌یری به‌کدییان کرد و به‌ته‌وسه‌وه بزه‌یه‌کیان بۆ کرد، شیخۆ ئاویری له‌ کابرا دایه‌وه و گوتی: راستیه‌که‌ی مامه‌ حاجی، ئیمه‌ کویرین و پیوستمان به‌ چاوساگیکی وه‌که‌ تۆیه‌. خوریه‌کانی ئیمه‌ به‌ده‌ستی ئه‌و کریاره‌ گه‌رۆکانه‌وه به‌هه‌در ده‌پوات.

– به‌ته‌نیا ئیوه‌ نین به‌ده‌ست ئه‌م گرفته‌وه ده‌نالین. ئیوه‌ هه‌مووتان له‌ شار ده‌ترسین، که‌ به‌راستی بۆ ئه‌وانه‌ی که‌س نانس، ترسینه‌ره. ئیوه‌ ئه‌له‌مدولیللا ئیتر ریگه‌که‌تان زانی، دوا‌ی ناخواردن منیش به‌هه‌ندی که‌ستان ده‌ناسینم، ده‌توانن پشتیان پئ‌ به‌ستن، چونکه‌ فی‌لکردن نازانن. ده‌توانن پیل‌وه‌ له‌و پیل‌وه‌فرۆشه‌ تورکمانه‌ی ته‌نیشتمه‌وه بکرن. قوماشیش له‌و قوماشفرۆشه‌ جووله‌که‌یه‌ی فرت و فی‌ل نازانیت، بکرن. هه‌رچی نازووقه‌ و خواردمه‌نییه‌ ده‌توانن له‌و عاره‌به‌ حه‌ویجه‌یه‌یه‌ی سه‌هن، چونکه‌ نرخه‌کانی باشن و جووری باشی فاسولیا و پاقله‌ و له‌تکه‌ نوک و قه‌یسی هه‌ن.

قسه‌کانی قسه‌ی دییان لئ‌ بوونه‌وه، کابرا جه‌ختی له‌سهر مامه‌له‌ی بازرگانی ده‌کرده‌وه، دوو جار ناوی جیهانگیری برد، لئ‌ به‌شیوه‌ی رق لئ‌ بوونه‌وه، هه‌رچنده‌ بۆی نه‌شاردراپه‌وه. خویندنی رۆسته‌می زۆر به‌دل بوو، به‌شتیکی گرنکی دانا، داوای له‌و و په‌مزی کرد هه‌میشه سه‌ردانی بکه‌ن و هه‌ر شتیکیان تووش بوو، په‌نای بۆ به‌ن، پاشان گله‌یی له‌ په‌مزی کرد که‌ سه‌ردانی ناکات. په‌مزی پاساوی هینایه‌وه به‌وه‌ی کاتیان که‌مه‌ و خویندنیان زۆره‌، به‌لئ‌نی دایئ‌ ئیدی له‌مه‌ودوا سه‌ری لئ‌ بدات.

به‌ناو شاره‌که‌دا که‌وتنه‌ پیاسه‌کردن، دیقه‌تی دوکان و کوگا و خه‌لکیان ده‌دا، هه‌ندی پیداوایستیان کری، رۆسته‌م حه‌په‌سابوو، بیده‌نگی دای گرتبوو، هه‌موو شته‌کانی به‌لاوه‌ سه‌یر بوون، ده‌تگوت خه‌ونیکه‌ و ده‌ترسیت له‌ ده‌ستی بدات، برۆای نه‌ده‌کرد به‌ته‌نئ‌ لیره‌ له‌گه‌ل په‌مزیدا بمینیته‌وه و نه‌گه‌ریته‌وه دۆلی کفران. هه‌سته‌کانی بوو بوونه‌ دوو به‌شه‌وه، به‌شیکی له‌ دۆلی کفران بوو، بیده‌نگی په‌ها و

گهرموگوری مال و قادر و عهباسی ئامۆزای و دهرچوونی رۆژانه بۆ سههر رۆخی ئاوهسپی و راوه ماسی و پیشبهرکیکی کولژدم و سواریی ئهسپ و چوونه ئهم دئی و ئهو دئی و خوشهویستی باوه زۆراب و سنجان و گالتهکانی مامه رهمهزان، که کهس راستی و گالتهی لیک جودا نهدهکردهوه، ههمو ئهمانه وایان نیشان دهدا رووداوئیکه تیپهریوه و ناگه ریتتهوه. خهیاالی ئهوهی کرد، که چهنده ماوهی زهمهنی له نیوان دۆلی کفران و ئهم شاره پر له ههراوزه نایه دا ههیه، دهلیی ههزار ساله. برگهی ههزار سال چهنده جوانه کاتی زۆرابی باپیری ماوه نا ماوهیه که دهیگوت:

- باپیرانمان بهر له ههزار سال لیره دا ژیاون، ئهم زهوییه ههزار ساله موئکی ئیمهیه، زیی ئاوهسپی ههزار ساله بیرهدا لیتژ دهیتتهوه، نوح پیغه مبههر سلایوی خوی لی بیت ههزار سال لیره ژیا. ههرجی بهشی دوومه، لیره لهم شارهی بهر له چهند سهعاتیک بووه حهقیقه تیکی بهرچاو، ههچهنده پیشتر رهمزی بۆی باس کردبوو، دهربارهی شهقامهکانی، کۆلانهکانی، بازار و چایخانه و مزگهوتتهکانی، بهلای ئهوهوه بوونیان نهبوو. لای ئهو دنیا له دۆلی کفرانهوه دهست پی دهکات و لهویش کۆتایی پی دیت. دۆلی کفران ناوه راستی دنیا، رۆژ لهوپیوه ههلدی و ههر لهویشهوه ئاوا دهیت، ئیدی وای لیهات ههریه که له ناوهندی سهنجهق و گوندی زۆراب دورترین شوینی دنیا بوون، ئهو دنیا یه کهوتۆته سههر زیی ئاوهسپی، لای رۆژهلاتی جهوهل قاجر و مازوخه و لای رۆژئاواشی کهل ههنجیرهیه، ئیستا ئهو جیهانه نه بۆ یه کجاری نهما، جگه له پهلهیهکی بچووک لهم جیهانه گورهیهی ئهوسهری نییه، هیچی تر نهبوو.

لیره لهم شاره پر له بازار و کۆلان و زبلدانهش رۆژ ئاوا دهیت و تاریکی دای دهگریت، وهک سهنجهق چراش دادهگیرسیت، لی لیره زۆرتن و رووناکتریشن.

سههرپای ئهو ههمو چراهیهی بهدیوارهوه ههلواسرابوون نهخوازه لا له گۆرهبانهکه، ئینجاش ئهو تاریکییهی شاری داگرتووه لهوی دۆلی کفران زیاتره. ئهو دیو و درنجانیهی له کۆلانه چۆلوهو لانه دهردهکهون زۆرت تر ترسناکترن لهوانی دۆلی کفران. بۆیه خه لکی ههر هیندهی دنیا تاریک دهبی و شهو دادیت، له شهقامهکاندا نامین و خویان دهپهستنه مالهکانیانهوه. شان بهشانیان دهرپۆیی و گوپی له قسهکانیان

دهگرت و له ههمو شت له گه لایاندا بوو، دهتگوت له خهوندایه. چهند جاریک لییان پرسی پیویستی به هیچ نییه؟ ئاگای لییان نهبوو، بیر لای قادر و عهباس و ئهسپهکهی و تفهنگهکهی بوو. فرمیسک بهچاوی قادردا هاته خوار پی و پی گوت: - ناهیلیم کهس سواری پشتی ئهسپهکهت بیت، تا دیتتهوه.

ههرجی عهباس بوو قسهکهی پی تهواو نهکرا، دای له پرمهی گریان و بهتوندی باوهشی لیدا. شیخۆ دای بهسههر شانیا و گوتی: رۆسته، له کوپی؟

بههۆش هاتهوه، خۆی له دووکانی بهرگدروویهک بینیهوه، بهلی، بهقاتیکی نوپی کهواچاکهت ههیه، دواي ئهوهی بهرگدوره که قهدهری گرت، پی وت دواي حهفتهیه که بیت وهری بگریتهوه.

کاتی خۆر ئاوا بوو گه رانهوه خانهکه، له نزیک پرده بهردینهکه، رهمزی و رۆسته خواحافیزیان لیکردن، بهو هیوایه سبهی سهریکی بازار بدن، تا نرخهکان بزائن و ههندیک پیویستی تر بکرن. له خان لهسههر چوارپایه دارهکانیان پالکهوتن و باسی ئهو شتانهیان کرد، که له ناو شار دیبوویان. شیخۆ چهند جاریک چوونه دلهوهی کهسایهتی حاجی ئهمینی بازرگانی باس کرد. بریاری دا پیوهندی له گه لدا توندوتۆل بکا و بهردهوام سههر له کهرکووک بدن. مهردانیش لهوه دوا چۆن دهستپیک پیوهندی نیوان حاجی ئهمین و جیهانگیر خوش بوو، لی تهماحی جیهانگیر و چاوچۆکییهکهی، وایان له حاجی ئهمین کرد بریاری پی نه میتیت. کهریم وایدهبینی بی عهقلیه پیاو خۆی به بازار پی سهنجهق بهستیتتهوه، ئهو نهیدهزانی هینده دوره، له سهنجهق له جیهانگیر زیاتر نییه، به کهیفی دلی خۆی نرخ دادهنیت. ههرجی ئیروکانییه دهتوانیت کوتاله کهت بهدهیان بازرگان نیشان بهدیت، پاشان بهو نرخهی خۆت دهتهوی بیفرۆشیت.

مهردان له کاتی که یهفخۆش بوو به سههرکهوتنی له دروستکردنی پیوهندی له نیوان شیخۆ و حاجی ئهمیندا، گوتی:

- سهیرتان پیدا نهیهت، نووکه جیهانگیر گهنم به نرخ پی زۆر گران نه بیت نافرۆشیت، ئهمهش له سۆنگهی دواکهوتنی بارانه که وهیه، کهچی لیره نرخهکان ئاساین، سههرپای ئهوهی بهرهو سههریش هه لدهکشین. شیخۆ له سههری رۆپی: باوکم

لهسه ره حهقه کاتى پى لهسه چا وچنۆكى جيهانگير دادهگریت.

قهيرىک بیدهنگ بوون، ههنگینى هه ره یه که یان بیری له شتیلۆک دهکرده وه پيشتر به لایدا نه چوو بوو. که ریم گوتى: شارىکى جوان و پر له ژاوه ژاوه، هه ز ده که م ماوه نامه وه یه که سهرى لى بدهم، تیايدا بژیم، لى نه وه شتیکه نازانم چۆنه؟ مهردان گوتى: من نه گهر خانوو و گوزهرانم دابین بیت، ده توانم لى بژیم، به مه رجیک به یناو بهین سهر له گوند بدهم.

شیحۆ گوتى: ئیمه ناتوانین له م که شوه وه خنکینه رهدا بژین، لى به پيوستى ده زانم شوین پیه که مان لیره هه بى و له سهردانه کانی داها تو ماندا په نای بو به رین.

مهردان چون شتیکى دۆزبیته وه، له شوینه که ی خۆی هه لبه زیه وه و گوتى:

– شیحۆ به گ تۆ ده توانی هزر بخوینیته وه، هه میشه نه مه به جيهانگير ده گوت، کاکه ئیمه پيوستمان به خانیکى بچوو که هه مانبیت، لیره مولک هه زان، ده توانین مالیک به هه وشه یه که گه وره وه به نرخى ته نیا چوار تفهنگان بکريت.

که ریم به پیکه نینه وه سهرى له قاند و به سووک ته ماشا کردنیکه وه گوتى:

– باشه بو سهر و ده بۆکه ناکرن؟ نه گهر ئیمه به م خه یال پلا وه بگه رینه وه دۆلى کفران، نه وه کوخا زۆراب به یه کجاری رپی سه فه رکردنمان لى ده گریت.

شیحۆ گوتى: باوکم ده ناسم، نه و دژى نه م خه یال پلا وانیه، له گه ل نه وه شدا پيوستمان به وه یه جى پیمان له م شاره سهیره دا هه بیت.

ژووره که یان له خانه که بریتى بوو له گوومه زیکى بى په نجه ره، سى قهره ویله ی ته خته ی تیدا بوون به زۆر په سترابوونه ژووره وه و به ته نیشست سى دیواره که وه بوون، چراهه که گه رچه که به دیواره که وه هه لواسرابوو، رووناکی دهکرده وه. سه ره رای جه ختکرده وه ی خاوه ن ئۆتیله که، که هه موو خانه که پاسه وان ئیشکی دهگرن، که چى نه وان بریاریان دا به نۆره ئیشک بگرن، کى ده زانى؟ دوور نییه خودان خانه که خۆى دز بیت و ده بى لى ئاگادار بن؟

یه که مین رۆژ و حه فته کان به لای رۆسته مه وه قورس بوون، به ره له گزنگى خۆر له

خه وه هه ستان، ده ستنویژ و پینچ جار نوژ له رۆژیکدا، خۆشتن به ئاوى سارد، به نۆره پشکدارى له پاککردنه وه ی ژوور و هه وشه که، به رده وام خویندن، فیربوونى زمانى تورکی و عه ره بى، وانیه زۆر و هه مه رهنگ. هه رچه نده هه ندی زحمه تی ده هاتنه رى، که س بۆله ی لیه نه هات، ره مزى ئامۆژگاری کرد به رگه بگریت، چونکه له سه ره تا وه ناخۆشى دینه رپی، نه وى توانای خویندن نه بى هه لدیت و وازى لى دینیت، نه م مه یدانه بو که سانی خا و ته مه ل ده ست نادات. قوتابیه کان ده کرانه دوو به شه وه، به شیکیان پیمان ده گوتن فه قى، نه مانه ماوه ی سالیک یا دوو سال سه ره تاکانى ئاین و فیه و قورئانیان ده خویند. پاشان وه کو مه لا، یا خود پيشنوژى مزگه وت داده مهران. هه رچى به شى دووه م بوو، پیمان ده گوتن قوتابیه یانى ئاماده کردن، نه مانیش به راییه کانی هه ردوو زمانى عه ره بى و تورکی و ئاین و ماتماتیک و زانسته کانی ژیان و ته ندروستى گشتیان ده خویند.

دواى ماوه یه که دیارنه کراو، ره نگه سالیک، یا خود دوو سال بخایه نیت، به پپی توانای قوتابى، تاقیکردنه وه یه که گشتى ده کرین و دواروژیان دیار ده کریت، نه وى بروانامه ی ئاماده بوون به ده ست به نیت، نه وه قوتابیه که به پپی توانا و گرنگی پى دان، ده توانى له په یمانگه بخوینیت، وه کو خانه ی مامۆستایانى سه ره تایی و قوتابخانه ی جهنگى و قوتابخانه ی پۆلیس، یا خود قوتابخانه ی پزیشکی، زۆربه ی نه م په یمانگانه ییش له مووسل بوون.

رۆژیکیان ره مزى له پشووی وانیه سییه مدا به هه له داوان بو لای رۆسته م هات، رۆسته م له کونجیکى گۆره پانه گه وره که خۆى دابوو به ره خۆره که، سه بیری به و شله ژانه ی ره مزیدا هات، چونکه هه رگیز به و شپوه یه نه ییینیوو، خورما یه که دایى و هیمانه پپی گوت:

– نه مه دوا قله خورما یه، بیخۆ و پیم بلای بو و تیک چوویته؟

– من به هۆى تۆوه شله ژاوم، گۆبه نت نه ناوته وه؟

رۆسته م به حه په سانه وه گوتى: گۆبه ند؟ نه خیر... بو؟

– به رپوه به ره تۆى ده ویت، چاودیری گشتییش لیت ده گه ریت!

– له من؟ هه لبه ته تیکه لکردنیک هه یه.

هەرچەند رۆستەم دانیای دەکردهوه، هیچ سەرپێچییەکی سیستەمی قوتابخانەیی نەکردووه، ئینجایش خەرمانەیی ترسیک دای گرتبوو. لەو کاتەدا چاودێری گشتی لەگەڵ سێ قوتابیدا هاتن، چاودێرەکه بە فیزیکەوه پێی گوت: تۆ رۆستەم کەریم زۆرابیت؟

– بەلێ.

– وا دەزانی بە خۆ شاردنەوت لەم کونجە لە دەستی بەرپێوهبەر قوتار دەبیت؟ دەیی فەرموو بۆ ژووری بەرپێوهبەر.

رۆستەم بە خۆ ئامادەکردنەوه گوتی: من لە گۆرەپانی قوتابخانە دەر نەچوومه، پێویست بە خۆ شاردنەوه ناکات.

یەکیک لە قوتابییهکان گوتی: سێ مانگە قوتابخانەکه مان فەلاقی بەخۆوه نەبینیوه.

چاودێرەکه بەتوندی بەرپەرچی دایهوه: نامەوێ گۆیم لە قسەیی قۆر بێت.

رۆستەم ئەمە یەکهەم جاری بوو بچیتە ژووری بەرپێوهبەرەوه، خەرمانەیی ترسەکه پەویبۆوه، کاتیکیش پەویبەرووی بەرپێوهبەر بووهوه بەیەكجاری نەما. چونکە سەرئەجەکانی شەڕانی نەبوون، لە چاوترووکانیکدا توانی چاوەناو ژوورەکهدا بگێریت، میزێکی جوانی لە تەختە دروستکراو، مەرەکهبدان، پینووس و دەفتەری لەسەر دانرابوون، دۆلابێک لە گۆشەیهکهوه هەندێ کتیبی تیدا بوو، تۆپێکی خڕ، که نەخشەیی گۆی زهویی لەسەر نەخشینرابوو بەسەر دۆلابەکهوه بوو، چەند کورسییهکی لە دار خەیزەران دروستکراو، داری سزادان، پەردە، وینەیی سولتان عەبدولحەمید، وینەیی کۆمەڵێک شاعیر و فەیلەسووف تورکی و بیانی، نەخشەیهکی گەورەیی ولاتی عوسمانی، سەبەتەیی زبێل، هەرەها رۆژژمێریک بەدیوارەکهوه هەلواسرابوو، بەخەتێکی درشت لەسەری نووسرابوو ۱۳۲۶ ک و ۱۹۰۸ ز.

بەرپێوهبەر زەلامێکی چوارشانی تیکسمرابوو، قاتیکی لەبەربوو و فیستیکی بەسەرەوه نابوو. خۆی دابوو قەد میزەکهیا، دەستی چەپی لە لیواری داناوو، بەزمانیکی دۆستانەوه، که رۆستەم چاوه‌روانی نەبوو، گوتی:

– ناوت؟

رۆستەم بە وەستانیکی نیمچە سەر بازیهوه وەستاوو و بەزمانیکی توندەوه ولامی دایهوه:

- رۆستەم کەریم زۆراب.
- مەزەهەبت؟
- موسڵمانی شافعی.
- نەتەوت؟
- کورد.
- هۆزت؟
- دۆلی کفران.
- ناوی ئەو پەویبارە چیه دۆلی کفران دەبیریت؟
- پەویباری ئاوه‌سپی.
- ئەمە ناوه بازاریه‌که‌یه‌تی، دەمەه‌وێ ئەو ناوه فەرمیه‌م پێ بلییت، که لەسەر نەخشەدا ههیه.
- ئاق صو.
- بەرپێوهبەر قەیریک بێدەنگ بوو، بەناو ژوورەکهدا کهوتە هاتوچۆ، بێ ئەوهی تەماشای بکات پێی گوت: لای مەلات خۆیندوووه رۆستەم؟
- بەلێ.
- ماوهی چەنێک؟
- دوو سالان.
- فێری نووسینی کردیت؟
- نەخیر ئەفەندەم، چونکە ئەو خۆی نووسین نازانیت.
- بەپێی پرسیارەکه‌م وەلام بەدەرەوه رۆستەم. من لیم نەپرسیت داخۆ نووسین دەزانیت یان نا.
- بەلێ ئەفەندەم.
- بۆ فێری نووسینی نەکردیت؟
- چونکە ئەو خۆی نووسین نازانیت.

- دلنیایت نووسین نازانیت؟

- به لئی ئەفەندم. بابام زۆراب داوای لئی کرد فییری نووسینیشم بکات، گوتی: نووسین نازانم.

- گوتم به پیتی پرسیاره کهم وه لآم بدهر وه رۆسته م. من پرسیاره به هانهم بۆ قسه کانت لئی نه کردی.

- به لئی ئەفەندم.

- به ریتوبه به قهیریکی دی بیدهنگ بوو، پاشان بزهیه کی هاتی و گوتی: پیم بللی چون ئەمهت زانی؟

- بابام زۆراب داوای لئی کرد نووسینیشم فییر بکات، گوتی: نووسین نازانم.

- بهر له وهی بیته قوتابخانه که مان زمانی تورکیت ده زانی؟

- نه خیر ئەفەندم.

- به ریتوبه بهر له ویدیو میزه که وه دانیشت، سه ری په نجه کانی به میزه که دا ده دان:

- بزانه رۆسته م، دهسته ی مامۆستایان بریاریان دا بتخه نه قوتابخانه ی ئاماده ییبه وه، ئەمه ش مانای وایه جهوت مانگی دی له قوتابخانه که ماندا ده مینیته وه، داوای ئەوه ده بی چوار سال له یه کییک له په یمانگا کانی مووسلدا بخوینیت و له فه رمانگیه که دابمه زرییت، یاخود دوو سال لامان ده خوینی و ده بی به پیشنوویژی یه کییک له مزگه وته کانی، کامیان هه لده بژیرییت؟ رۆسته م له و چاوپیکه و تنه سه یر و چاوه روان نه کراوه دا پیشبینی هه موو شتیکی ده کرد، ته نیا ئەوه نه بی له به رامبه ر ئەم دوو هه لژاردنه یه کلاکه ره وه دا سه رپشک بکرییت، بی سی و دوو کردن گوتی: - ئەفەندم، ده مه ویت له مووسل به رده وامی به خویندنه کهم بده م. به ریتوبه به به خو شحالییبه وه سه ری راوه شاندا:

- کورم، جورئه ت له بریار دانا شتیکی باشه، ئەگه ر بویری ماچه لان⁽⁶⁾ نه بوایا کیشوه ری ئەمه ریکا نه ده دۆزرایه وه، به لآم به ته نها بریاری تۆ به س نییه، ده بی له

(6) بیگومان ئەمه هه لیه، چونکه کریستۆفه ر کۆلۆمبس کیشوه ری ئەمه ریکای دۆزییه وه نه ک ماچه لان (وه رگیتر).

پشوه ی نیوه ی سالدا مه زبه ته یه کی موختار و پشتگی ریه که باوکت واژوی کرد بیت، به ینیت، که ئەو دوا خویندنه ت له مووسل ده بیت و به شتیکی له سه ر حیسابی خو ی بیت.

- به لئی، ئەفەندم.

- برۆا ده که یه ت ره زامه ندییان له سه ر بیت؟

- به لئی، ئەفەندم.

- ده ته ویت له دوا رۆژدا بی به چی؟ مامۆستا؟ ئەفسه ر؟ فه رمانبه ری ته ندروستی یاخود کارگیتری؟

- ده خوازم بیم به مامۆستا، ئەفەندم.

- هه لژاردنیکی باشه کورم، ئیمه پیویستمان به مامۆستایه، نه زانی سه رتا پای ولاته که مانی گرتوه ته وه.

به ریتوبه بهر له سه رخۆ له شوین خو ی هه ستا، پاشان له رۆسته م نزیک بووه وه و ده ستی خسته سه ر شانی، پی گوت: کورم هه ول بده هه ر چۆنیک بیت مال هه وتان له باره ی خویندنه که ته وه قایل بکه. ئەم هه له دووباره نابیته وه، مانگی شوباتی دا هاتوو دوا کاته بۆ وه رگرتنی مه زبه ته که.

- به لئی، ئەفەندم.

- ته نیا ئامۆژگاریم ئەوه یه له سه ر خو ماندوو کردن و ره وشت باشیبه که ت به رده وام بیت، ئیستا ده توانیت بگه ریته وه پۆله که ت.

رۆسته م ده ستی هه لبری و سلۆیکی سه ربازی کرد و به برۆابه خو بوونیکه وه گوتی:

- زۆر سوپاس ئەفەندم.

ره مزی به په رۆشه وه چاوه روانی ئەنجامی چاوپیکه و تنه که ی ده کرد، هیش تانه کینی ترس و شله ژانه که ی نه ره ویبوونه وه. له و ماوه یه دا هه زار حیسابی کرد، ده تگوت سه د ساله له ژوره وه یه، ئەو له به رامبه ر ژیان و چاره نووسی رۆسته م دا خو ی به به رپرسی یه که م ده زانی، چونکه ئەوان دابوویانه ده ست ئەوه وه و به ویان سپارد بوو، ئەگه ر ئەو نه بوایا که س له سه ر خویندنه که ی رازی نه ده بوو، ئەوه یشی زیاتر ترساند بووی

ديارنەمانى چەند قوتابى و مامۆستايەك بوون، دەيانگوت ئەوانە سەر بەگرووپنەن بەنەينى بە نىوى (ئىتحاد و تەرەقى) يەوۋە كار دەكەن. ھەرۋەھا ناوى سائىبى ھاۋەلىشى كەۋتە بەرگۈى، كە لە سەرەتاي خويىندەنەوۋە ديار نەبوو.

كاتى رۆستەمى بىنى بەرووى خۆشەوۋە بەرپۆبەرى جى ھىلا، ئاھىكى بەبەردا ھاتەوۋە، راي كرد بۆ لاي و پرسىارى نارەنە دواى لە لايەن بەرپۆبەرەوۋە لى كرد. رۆستەم بەدلخۆشى و خەننەوۋە گوتى:

– شتىك كە ھەرگىز بەمىشكەدا ناھات رەمى، بزائە دواى ھوت مانگ شايانى خويىندم لە مووسل.

رەمى بەسەرسامىيەوۋە ولامى داوۋە: قەت شتى وا نابى رۆستەم، دەترسم لە بەرپۆبەر نەگەيشتەيت.

– نارەمى، باشتر لە تىگەپىشتەم لە ھاپۆى كەللەبارگىر لىي گەپىشتەم، گىرەتەكە لەوۋدايە مەزبەتەيەك پەيدا بەكەين لە موختارى سەنجەقەوۋە واژو كرابىت و تىايدا باوكم رەزائەندى خۆى بۆ خويىندم لە مووسل دەربىت.

– ئەمە ئەوۋ دەگەپەنەت تۆ سالىكى تەواوى خويىندت كورت كىرەپتەوۋە، رۆستەم.

رۆستەم ئاگاي لە قەسەكانى رەمى نەبوو، بەلكو بىرى لاي چۆنەيتى تەواوكردنى مەزبەتەكە و رازى كردنى باپىرەى زۆراب، ياخود شىخۆى مامى بوو واژۆى لەسەر بەكەن. موچوپكى ترس بەگىانەدا ھات، ئەوكاتى ناخى پىي دەگوت لەسەر خويىندەنەكەت لە مووسل قايل نابن. بەحەپەساوييەوۋە گوتى: رەمى دەترسم كەسوكارم ناوى مووسل بىيستن گىرەتم بۆ بنىنەوۋە.

– ئەمە گىرەتەك نىيە. بەلام دەزانى ھەردووكمان پىكەوۋە بۆ ئەوئ دەچىن؟

رۆستەم پىشتەر رەمى بەو كەيفخۆشى و كراوييە نەبىنىبوو، بەناو گۆرەپانى قوتابخانەكەدا دەتگوت مندالە راي دەكرد. ھەندەى نەبىرە چەند قوتابىيەك، كە لە پەنجەكانى دەست تىپەريان نەدەكرد لە گۆشەيەكدا خىرپوونەوۋە، شايىيان دەكرد و گۆزانيان دەگوت. رۆستەم زانى ئەمانىش ھەك ئەو ناويان بۆ خويىندن لە قوتابخانە بالاکان دەرچوۋە.

ئەوۋە لە دوا پىنجشەمى مانگى رىبەنداندا بوو، ھەر ھىندەى چوارەمىن وانە تەواو بوو، رۆستەم و رەمى رايان كىرە ژوورەكەيان و چەمەدانەكانيان فرى داىە كونجىكەوۋە و بى ئەوۋە پارووۋە نانىك بخۆن، كە ئەو رۆژە خوارەنەكەيان نىسكىنە بوو لەگەل نانىكدا. كاتى بەرپرسى ئاشبەزخانەكە لىي پرسىن داخۆ بۆ نانى شىوان دەگەپىنەوۋە، گوتيان چاۋەرپىيان نەكات.

بەرەو بازار كەوتنەرى. رۆستەم ئاۋاتى دەخواست دوو بالى بوايا و لە شەققەى بالى بدابايا بۆ دۆلى كفران، تا ئەو ھەوالە خۆشە يەكە بەكە بە كەسوكار و ئەندامانى ھۆزەكەى بگەپەنەت، تا بەچاۋى خۆى ئاسەۋارى ئەو خۆشەيىيە بەرپوخسارىانەوۋە بىنەت. داخۆ دەبى مامى رەمەزان چى بلىت؟ ئەدى باباي؟ ئەى باوكى چ دەلەت؟ مامى شىخۆ، مامە مىرزا، داپىرە سىنجان؟ بىگومان ئەو لە ھەموويان زياتر پىي خۆش دەبىت. ئەى قادر و عەباس چى دەلەن؟ ھەرچى مەردانە پى خۆشبوونەكەى دوو قاتە، ئەمجار دەكارىت تا مووسل لەگەلىدا برۋات، ئىدى دواى ئەوۋ دەتوانىت تا چەند حەفتەيەك، بەلكو چەند مانگىك لە بارەى سىماكانى ئەم شارە ئەفسانەيىيەوۋە، كە وپنەيەكى بچووكە لە ئەستەمبۆل، قسان بەكات. ھەلبەت ھاپۆش قەسەى خۆى دەكات، لى ئەو دوا كەسە بتوانىت لە مىشكى خۆيدا وپنەيەكى رۋون دروست بەكات، كە ئەو لە كەركووك چى دەكات. ھەرچى خزم و ئامۆزكانىن ئەوانى گواستىانەوۋە دۆلى كفران، لە پىشيانەوۋە حەمەغەرىبە گىل، پىر دەداتە دەف و شىرەكەى، تا بەتەنى ئەلقەى زىكر بەھۆيەكەوۋە بى ياخود بى ھۆ، دروست دەكات. بىگومان ئەو ھەر نازانى كەركووك ياخود مووسل چىن. رىك كەۋتن تا خۆرئاۋا لە شاردا بىننەوۋە و سەردانى جاجى ئەمىن بەكەن، رۆستەم بەردەوام پىي لەسەر سەردانى كردنى برادەرەكەى رەمى دادەگرت. سائىب، ئەو كورەى ھىشتا نەيناسىوۋە، رەمىپىش بەھەمان شىۋە تامەزرۆى بىنىنى بوو، ئەو پروپاگەندەنى بەم دوايىيە بلۆ بوونەوۋە، دەربارەى ئەوانەى بە ئىتىحادچىيەكان ناويان دەبرىن و دەيانەوئ سولتان بخەن، رىي لى دەگرتن. بۆيە ھەمىشە لە بەرامبەر رۆستەمدا پاساۋى دەھىنايەوۋە، ئەم سەردانانە جىي مەترسىن و دوور نىيە ئاكامەكەى خراب بىت. رەمى كە پرسىارى ئەوۋە لە ھەندى قوتابى لە بارەى دەوام نەكردنى

سائیبه وه کرد، هه‌ندیکیان دهیانگوت له خیزانیکی زهنگینه و پئویستی به خویندن نییه. هه‌ندیکیشیان به ته‌وسه وه دهیانگوت ئه‌و که‌سیکی له‌خۆباییه و دان به خویندنی ئیره‌دا نانیت، به‌لکو دهیه‌وئیت خویندنه‌که‌ی له‌ئسته‌مبۆل ته‌واو بکات. قوتابییه‌ک که زۆر له سائیبه‌وه نزیک بوو به‌خه‌مناکییه‌وه گوتی عه‌قلی ته‌واو نییه، یه‌کیکی دییش گوتی ئه‌ویش وه‌ک برا‌که‌ی خرایه به‌ندیخانه‌وه. رۆسته‌م له‌م قسانه‌ی ده‌بیستن و به‌چاوی پرسیاره‌وه له‌رووخساری حه‌په‌ساوی رهمزی ده‌روانی، لاپره‌سه‌نییه‌که‌شی به‌رامبه‌ر به‌م که‌سه زیاتر ده‌بوو، که به‌ر له‌وه‌ی ناوی شار بیستیت ناوی ئه‌وی ژنه‌فتبوو، سائیب لای ئه‌و بووه په‌نهانیکی ئالۆز، وروژینه‌ر و سه‌رنجراکتیش، گه‌یشتن به‌و جیگه‌یه‌ی مه‌ترسی بوو. نانی نیوه‌رۆیان له‌و که‌بابخانه‌یه خوارد، که دوا جار له‌گه‌ل شێخۆ و که‌ریم و مه‌ردان لێی دانیشتن. خاوه‌نی که‌بابخانه‌که پرسیارێ خویندنه‌وه‌که‌ی و که‌سوکار و کشتوکالی لیکردن، ولامیان داوه که هه‌موو شتیک باشه، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێ که باران نه‌بارین دیارده‌یه‌کی ترسناکه. کابراش له‌سه‌ر قسه‌که رۆیشتن و گوتی، خه‌ریکه‌ نرخی دانه‌وێله به‌رز ده‌بێته‌وه. کابرا نه‌یده‌وویست پارهیان لێ وه‌ریگریت، به‌حه‌نجته‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌مجاریان میوانن لای، لێ رۆسته‌م به‌هیچ شێوه‌یه‌ک قه‌بوولی نه‌کرد و گوتی، به‌بۆنه‌ی هه‌لبژاردنییه‌وه بۆ خویندن له‌ مووسل، براده‌ره‌که‌ی داوه‌ت کردووه. له‌ کۆتاییدا ریکه‌وتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی چایه‌که له‌سه‌ر حیسابی ئه‌و بێت. به‌ناو بازاردا پیاسه‌یان ده‌کرد و چاویان به‌ کۆگا و کوتالی هه‌مه‌جۆردا ده‌گێرا و نرخه‌کانیان له‌گه‌ل دووکانه‌کانی دیدا به‌راورد ده‌کرد. چوونه‌ دووکانی جلدوورینی ئه‌فه‌ندییه‌کانه‌وه. خاوه‌ن دووکان کابرایه‌کی ریکپۆش بوو، قاتیکی مه‌یله‌و ره‌شی له‌به‌ردا بوو، به‌سووکییه‌وه لێی دنوارین، چونکه‌ وایزانی به‌هه‌له‌ هاتوونه‌ته‌ دووکانه‌که‌یه‌وه. کاتیک رهمزی پێی گوت پئویستیمان به‌ دوو قاته، کابرا به‌زمانی خۆ به‌زلزانییه‌وه گوتی: وه‌کو ده‌بینن ئیمه‌ ته‌نیا قاتی ئه‌وروپی ده‌دوورین نه‌ک قاتی مه‌لایانه و باشبوزوغ.

رهمزی به‌ زمانیک بره‌وه‌خۆبوون و نه‌رمی تیدا بوو، گوتی:

– به‌لێ بینیمان، بۆیه هاتینه دووکانه‌که‌تانه‌وه.

کابرا به‌ سه‌رسامییه‌وه پرسى: قات بۆ خۆتانه؟

– بێگومان بۆ خۆمانه.

– ئه‌توانم بیرسم بۆ ده‌خوازن جلکی ئه‌فه‌ندی له‌به‌ر بکه‌ن؟

رهمزی هه‌ستی به‌ سه‌خله‌تی کرد، بێ ویستی خۆی ئاوپێکی له‌ رۆسته‌م دایه‌وه و گوتی:

– ئیمه قوتابی قوتابخانه‌ی ئاماده‌یین، هه‌لبژێردراوین له‌ مووسل بخوینن، بۆیه ده‌مانه‌وئێ به‌دیمنی قوتابی قوتابخانه‌ی باله‌وه ده‌ریکه‌وین.

سیمای کابرا گۆرا و به‌روویه‌کی خۆش و به‌ریزه‌وه گوتی:

– یاخوا به‌خیربێن، فه‌رموون جارێ دانیشن.

– زۆر سوپاس. ده‌مانه‌وئێ ته‌نیا نرخه‌کان بزانی، هه‌روه‌ها دوورینی قاتیکی چهن‌دی پێ ده‌چیت؟

– من ئه‌توانم ئه‌و قاته‌تان بۆ بدوورم، که خۆتان ئه‌تانه‌وئیت. به‌لام ناتوانن له قوتابخانه‌ له‌به‌ری بکه‌ن، چونکه‌ ئه‌و قاتانه‌ی له‌وئێ له‌به‌ری ئه‌که‌ن، فه‌رمییه و په‌نگی دیار کراوه و قوتابخانه به‌خۆی به‌سه‌رتاندا دابه‌شی ده‌کات.

به‌سه‌رسوورمانه‌وه له‌ یه‌کیان روانی، رهمزی سه‌ری له‌قاند و گوتی:

– ببوره بێزارمان کردی، سوپاس بۆ ئه‌و زانیاریانه، راستییه‌که‌ی ئه‌مه‌مان نه‌ده‌زانی.

رۆسته‌م چاوی به‌وینه له‌ چوارچێوه‌گیراوه‌کانی قه‌د دیواره‌که‌دا گێرا، وینه‌ی چهن‌د زه‌لامیکی ریکپۆش بوون، قاتیان له‌به‌ردا بوو و له‌ دۆخی جیا‌جیادا وه‌ستابوون، خۆی هاته به‌رچاو یه‌کیک له‌م قاتانه‌ی له‌به‌ردایه و فیستیکی به‌لاری له‌ سه‌ر ناوه، به‌ئاواییه‌کانی دۆلی کفراندا ده‌سوورایه‌وه، یاخود له‌ دیوه‌خانه‌که‌ی باپیره زۆرابی دانیشتبوو، له‌ میشکی خۆیدا ئه‌و نیشانه سه‌یرانه‌ی ده‌هاتنه به‌رچاو، که به‌رووی داپیره سنجان و رهمه‌زان و میرزاوه ده‌بینران... ئه‌مجاریان به‌ مه‌لا رۆسته‌می گان ناکه‌ن، به‌لکو به‌ رۆسته‌مه فه‌ندی. له‌ خه‌یاڵپالاکردنه‌که‌ی به‌ئاگا هاته‌وه، ده‌می رهمزی خودا‌حافیزی له‌ کابرا کرد و ئه‌ویش دای به‌سه‌ر شانیدا. کاتیک له‌ ده‌ره‌وه‌ی دووکانه‌که‌ بوون، به‌خۆیان پیکه‌نین چۆن له‌ خۆیان‌وه چوونه ژووره‌وه. بازار جمه‌ی

دهات له خه لک و ولاخ و فریشقه و ههرا و زهناپهک بوو ئهوسهري ديار نه بوو. هاواري فروشيارهکان تیکه ل به دهنگي گه مه که راني دۆمینه و تاو ل له چایخانه کانی ئه مبه ر و ئه و به ر جاده که ده بوون. رۆسته م پيشنيازي کرد له چایخانه يه ک دانیشن، چایه ک بخۆنه وه و پشويه ک بدن. هيشتا نه چوو بوونه هيچ چایخانه يه که وه، چونکه قسه زور بوو له سه ر ئه وان ه ي هاتوچۆي چایخانه ده که ن. ته نيا هه نديک چایخانه نه بيت، هه نديک له فه رمان به ران و به سال اچووان هاموشۆيان ده کرد و ناوبانگيکي باشيان پهيدا کردبوو. رهمزي به خه ياليدا نه ده هات رۆژيک خۆي له چایخانه دا ببينيت ه وه، عاني رۆسته م وای گوت، قسه که ي به دل بوو بي ئه وه ي ترسه که ي بره و پته وه.

رهمزي گوتی: دانیشن له چایخانه بو ئيمه قه دهغه نيه. مامۆستا کانمان ئه مه به خويه کي خراب داده نين، له چوونه شويني وادا هه ميشه ئاگادارمان ده که نه وه.

رۆسته م له و رۆژدا له ميتشکي خۆيدا برياري دوو شتي دابوون، که هه ر چۆنيک بيت رهمزي قايل بکات، يه که م سه ر داني سائي ب که ن و دوو هه ميش، له چایخانه دا دانیشن و له نزیکه وه چيژ له بيستن و ته ماشا کردني گرامافۆن وه رگرن. به توور هه ييه وه گوتی:

– رهمزي تو هه نديک جار وه ک مندا ل ره فتار ده که يت، ئيمه بوو نه ته پياو، ده مه وي چایخانه يه کي ماقوول دانیشن و چایه ک بخۆينه وه. هه روه ها هه زم ليه له نزیکه وه ئاميري گرامافۆن ببينم.

له قه ره بالغيه که دا ده ستیان به پياسه کردن کرده وه، جار نا جاريک له به رده م چایخانه کانی سه ر شوسته که ده وه ستان و ديقه تي ئه وانی ناو چایخانه که يان ده دا، چۆن سه ر قالی ني رگه له کيشان و تاو ل و دۆمینه و چا خوار دنه وه بوون. رۆسته م له به رامبه ر جامخانه ي چایخانه يه ک ويستا و گوتی:

– بو ئه م چایخانه يه چی ده لتي؟

رهمزي پيکه ني و گوتی: خوا نه کا بچينه ئه م چایخانه يه وه. ئه وانی هاموشۆي ده که ن هه شيشه خۆر و هه تيو بازه کانن. يه ل لا، ده چين بو گازينو ي شاره وانی. سائي ب هه ميشه له گه ل هاوه له کانی له وي داده نيشيت.

به ر له وه ي بگه نه ئه وينده ر، قه ره جيک لتيان پاراپه وه تاويک بووه ستن و ته ماشاي ياري و جوو له ي مه يموونه که ي بکه ن. مه يموونه که لاساي نوژکه راني ده کرده وه، کاتي کر نووشی بو سوجه برد، تريکي به ر دا، ته ماشا که ران له تريقه ي پيکه نينان دا، مه يموونه که بازيکي دا و به جوو له يه ک دوور له ويستی خۆي به شه ر مه زار ييه وه هات چاوي له خه لکه که کرد. کاتي قه ره جه که ويستی بيگه رينيت ه وه سه ر نمايش کرد نه که ي، نه گريسيک لتي نزیک بووه وه و جرتيکي توندي به ده موچاوي دا، مه يموونه که وروژا، تفيکي کرده ده موچاوي و چووکي بو ده رکرد. ئه مه ش پيکه نيني خه لکه که ي زياتر کرد و به ده ستبلاوييه وه پارهيان به سه ري دا باراند.

ئاوينه و وينه ي سولتانه ميتزه ر گه وره له سه ره کان، به ديواره ته خته ييه کانی چایخانه که وه هه لو اسرا بوون، له سه ر ته خته که ي نزیک گرامافۆنه که، که رۆسته م بو يه که م جار له نزیکه وه بيني، دانیشن. شاگرده که لتي پرسين داخو چاي يا خود قاوه يا شه ربه تي ميوز ده خۆنه وه؟ داوای شه ربه تي ميوزيان کرد. رۆسته م له هه موو ژيانيدا دوو جار ان ئه م شه ربه ته ي خوار دبووه وه، ئه مه ش له و ده رچوونه خي رايانه ي به ناو شاردا ده يان کرد.

کاتي دوو هه مين جار پا قلاوه يان له گه ل شه ربه ت خوار دبوو، ئه وا ناوي ئه م شيرينييه به تابه لاي رۆسته م له گه ل شه ربه تدا ده هات. به بي ئاگايي پرسى داخو پا قلاوه يان هه يه؟

شاگرده که به قه شمه رييه وه گوتی: ئه مه چایخانه يه، پا قلاوه خانه نيه.

رۆسته م پاش ئه وه ي شاگرده که رۆي، ويستی به سه ر ته ري قبوونه وه که يدا زال بيت، گوتی:

– بينيت؟ ئه گه ر له گه ل سائي بي هاوه لتدا له م چایخانه يه دا بنيشتما يا، به ده ست ئه م چايچييه وه تووشی سووکايه تي نه ده هاتين.

رهمزي به که مه تر خه مييه وه گوتی: ئيتر له مه ودوا به رده وام ئه م شتانه ت تووش دين، مادام له دو ل کفران نيت. گرنگ ئه وه يه ئه م شتانه به هه ند وه رنه گريت، ئه گينا ده بي شار جي به ئليت.

– ده مه وي له چايچييه که بپرسم داخو ده کري گرامافۆنه که ئيش پي بکات؟

- دهرستيم جاريكي تريش رهزيل بكرتينهوه، روستهم.

- كهواته بو ليتره داين ناوه؟ وا لتي دهپرسم، تهر بوو له باران دهرستيت؟

كاتي شاگردهكه دوو پهرداخ شهرهتي بو هينان، روستهم گوتي:

- هري برا دهكري هم گرامافونه بخهپته گهري؟

شاگردهكه بهلوترهوانيبهوه گوتي: دپاره زهوقتان تهواوه، يا پاقلاره يا موسيqa. .
گرامافونهكه تهنيا خاوهن چاپخانهكه بهخوي له ئيواراندا پتي دهكات، نهگه
شهيداي گورانين نهوا شهو وهرن.

روستهم سهيريكي رهمزيي كرد و بزهيهكي كرد، شهرهتهكههي هلقوراندا و گوتي:

- لهسهزمان نووسراوه نهجار بي پاقلاره شهرهت بخوينهوه و دوو جار
بشورتينهوه، با بزاني كهنگي بو ستيهم جار رهزيل دهكريين.

رهمزي ويستي پارهكه بدات، روستهم دهستي گرت و گوتي:

- پيم گوتي نهمرؤ لهسهر حيسابي من دهلهوهريت، پويست بهپيداگري ناكات.

ههيني جاريكي دي روستهم بابتهي سهردانهكههي سائيبي نوئ کردهوه، نهوكاتي
بو لاي حاجي نهمين بهرپوهبوون، رهمزي بهعادهتي خوي ترسا. سهيري له سروشتي
نهو ترسه متبووهي ناخي رهمزي هات، له دللهوه بييري له چارهنووسي نهو
پتوهنديهيان دهكردهوه، قسهكاني باپيرهي له بارههي چهكي برادهرييهوه بير
هاتنهوه، كه برادر نهو كهسهيه له تنگاندا لهگهلتا بووهستيت و برادهريي دهبي
بهقوربانيدانهوه بهستريتهوه، نهمه چ قوربانيبهكه رهمزي دهيدات، كه هيچ لهو
برادهري ههميشه ناوي لهسهر زماني بوو، ناپرسيتهوه؟ مهسهلهكه لاي روستهم
بووه مهسهلهي رهوش و هلويتست، خو نهگه رپويست بكات رهمزي گوتي لي نيبه
پشت لهويش بكات، بو نا، كوري جيهانگير نيبه؟ كه چهندين جار باپيرهي دهيكوت
جگه له بهرژهونديي خوهرستانههي خوي بهولاوه هيچ رهوشتيكي نيبه. ناگهان
زهوقي تيكچوو و ههستي به دلتهنگي كرد و ههموو نهمانه بهروويهوه دياربوون، ئيدي
گويي بي نادا رهمزي چي دهليت.

رهمزي دهمودهست ههستي بهو گورانه له ناكاهوي سيماي روستهم كرد، دواي

قهيريكي له بيدهنگي پرسى داخو بييري مالهوه دهكات؟ روستهم به شلهژانهوه گوتي:

- رهمزي، بهراستي پيم بلي، سائيب برادهري راستهقينهت بوو، ياخود وهكو
هاوپولتيك كاريگهري بهسهرتهوه ههبوو؟

- بيگومان، برادهري راستهقينهت بوو.

- نهگه وايه نهوا وهكو سادهترين بنهماكاني رهوشتهري دهبي پرسياي بكهي.

- بهخوت بينيت ههوالييم له ههمووان پرسى، من گويم لي نيبه له مالهوه سهري لي
بدهم، بهلام دهرسم كهسوكاري پتيان ناخوش بيت.

روستهم بهزمانيكي يهكلاكلارهوه گوتي:

- بزانه رهمزي، يهك شتت پي دهلييم. من چارهنووسي برادهريمان دهبهستمهوه
بههلويتست بهرامبهر به سائيب.

رهمزي بي نهوهي له مبههستي روستهم بگات، به واق ورمانهوه گوتي:

- چيته روستهم؟ پتوهنديي سائيب به برادهريي من و تووه چيبه؟

روستهم به توورهبهيهوه گوتي: نهگه تو پشت لهو برادره خوشهويستت بكهيت،
گويت لي نيبه پشت لهمنيش بكهيت:

- روستهم تو وابير دهكهپتهوه وهك نهوهي له ديوهخاني كوچا زورابي باپيرت
دانيشتي و مام رهمزان و مام ميرزاش بهدورتهوه بن، ئيمه ليتره تا نووكه لهم
شاره پر له پهنهاندا غهريهين، نهگه فريمان بدنه بهنديخانهوه چي بكهين؟ بهر
لهوهي ههوالهكه بگاته كهسوكارمان نهوا پيستان دهبنه دباغخانه.

- ههموو نهمانه بههانهي بي سهروبهرن رهمزي، نهي نهوكاتي هاتوچوت دهكردن
بو نهيانگرتيت؟

رهمزي به چاوقايمييهكهوه گوتي: باشه. نهمرؤ دهروين. دواي نهوهي سهريكي له
حاجي نهمين ددهين. چيبه بي با بي. من له تو دهرسام بوئه ناروشتيم.

روستهم ناهيكي پيدا هاتهوه و رووخوشيبهكههي بو گهراوه و ههستي بهسهرگهرمي
و سهركهوتن كرد. له كاتيكا ناماژهي بهفروشيايكي گهروك كرد، گوتي: ئيستا
كاتي پاقلاره خواردنه.

په مزی به به دییه که وه سه ری له قاند:

- نا روسته م. پاقلوه دوايي. ئيمه هر هينده ي سلاو له حاجي ئەمين بکهين، شاگرده که ي دنيريت که بامان بو بينيت. جا باشه بو گه ده ي خو مان له به رامبه ر ئەم خوارنه خو شه بييه ش بکهين؟
- باشه، با دوايي بيت.

دواي ئەوه ي ژمه که بابيكي باشيان خوارد و چاين به سه ردا کرد و له گه ل حاجي ئەمين قسه و باسيان کرد، خواحافيزيان لي کرد به و نيازهي هه يني داها تووتر سه ري لي بده نه وه، چونکه برياري دا به بونه ي هه ليزار دني روسته م بو خو يندن له مووسل نيوه رۆکه ي له ماله وه داوه تيان بکات.

به ئاقاري پرده که دا رويشتن، تا بپه رينه وه ئەوه به ره وه و له گه ره کی ساري که هيه سه رداني سائي له ماله که ي خو يدا بکه ن. روسته م جگه له وه ي زوري دل به ديتني راسته وخوي مالي ناو شاردا ده که وت، ئەم سه ردانه شي پي پر له په نهان و شتي نوي بو.

۲۰

سه ره راي پيشبينييه که ي براحق به دواکه وتني باران، ترس و بي ئوميد ييه که گه وه نه ک ته نيا له گونده که ي زوراب، به لکو به سه ر هه موو ناوچه که دا ته شه نه يان کرد، ده رويشه کاني ته که ي به رزنجه له حه لقه ي حال و زيکر دا شه و و رۆژ له خودا ده پارانه وه، که درگاي ئاسمانيان بو بکاته وه و زه وييه تينو وه کاني به باران ئاورشين بکات. کۆمه لي دوعاخو ينان ته پل و ده فيان لي دها و له هه موو گونده کان درگاي مالانيان ده کوتي. له ناوه ندي سه نه جق زياد له کۆمه ليک پيکه ات. له گوندي زوراب هه ري که له که ريم و براکه ي ميرزا و مه ردان حه لقه ي زيکريان پيک هينا. ساباتيکيان دروست کرد و کرديان به ته که ييه که ها که زايي، له خوا ده پارانه وه ري به باران بدات بباريت. کاتي که س به ئاگايانه وه نه هات، مه ردان برياري دا خو ي بکات به بو که به بارانه. جلي له به ر کرد و به هيسي بن مه نه جال ده موچاويان ره ش کرد، پاشان ئارديان پييدا پزان، چهنه زه نگيکيش که له ملي مه ره کانيان کرد بو نه وه به جله کانييه وه به ستیان. به ده ستيکي ئەسکو ييه که گه وه ي ته خته ي هه لگرت و به ده سته که ي دييشي ده فيک. له ته که يه که وه به گوراني گوتن ده رچوون و مه ردان يش به هه لقوند هه لقونده وه سه ماي ده کرد:

هه ياران و مه ياران

ياخوا دا کاته باران

بو فه قير و هه ژاران

هه نده ي نه برد چي کوروکال و مندالي ئاوايييه که بوو به لخوا شيبه وه ده يانوته وه. ئافره تان يش قاپوقا چاغي پر له ئاويان ئاماده ده کرد، تا به سه رياندا بي رزيين. ئەوه مي به ته نيشت چادره که ي سه يدا تپه رين، ده ستي بو ئاسمان به رز کرده وه و هاواري کرد: الله اکبر، الله اکبر. شه مسه ي ژنيشي به بيسم يلا کرده وه ده رچوو و ئاوي به سه ردا کردن، کاتيکيش به به رده م ره شماله که ي ميرزادا تپه رين، کو يخا زوراب و ره مه زان تا ويک به ديمه ني مه ردان پيکه نين. که ريم و حه مه غه ريبيش ئەملا و

ئەملايان گرتىبوو، ئافرىقەتەكان ئاويان بەسەردا دەكردن و زياتر دەيانويست بەسەر مەردانىدا بىكەن، كە شىلپەي ئاوي دەھات. فاتمە ئەمەي بە ھەل زانى و مەنجهلە ئاۋەكەي بەسەر كەريما كرد و بە دەنگى بلىند گوتى:

– لەو چاۋە جوانانەت بارانم دەۋىت.

كەژاۋەكە بەرەبەرە زۆر بوو و كورگەلى ئاويى زۆرابى بە ھەر سى بەشەكەيەۋە گرتەخۆ، ياخود گەرەكەكانى بەپىي ناۋە تازەكانيان، كە لە مانگەكانى ئىشكردنى زۆردا بلاۋ بوۋەۋە: گەرەكى بنعيز و گەرەكى شىخۆ بەگ و گەرەكى مىرزا.

بىرپارىيان دا لە پارانەۋە و جوولانەۋەي رۆژانەي بە كۆمەل نەۋەستن، تا يەكەم پىشكى باران دەبارىت. رۆژانە تىروپىشكىيان دەكرد و ھەر رۆژەي زەلامىك رۆلى بووكەبەبارانەي دەبىنى. رۆژتىكىيان كويخا زۆراب پىشنىيازى كرد با رۆلەكە بدەنە كورە مندالەكان، چونكە فرىشتەي ھەر باشتر و زووتر داۋاي ئەو مندالە پاك و بىگەردانە ۋەلام دەداتەۋە، ۋەك لە داۋاي گەرەكان، كە بە گوناح لەۋتېنراۋن.

لە كۆلانەكانى سەنجهق زىاد لە كۆمەلىك دەرچوون، يەككى لە كەژاۋەكان بە توركمانى دەيانوتەۋە:

الله بر ياغيش ايله

دام دۋارى ياش ايله

عميم ئوغلى كيجندە

قوندراسن ياش ايله(۷)

پارانەۋەي بە گۆرانىيەۋەي تىكەل بە خەم و خۆشى و نائومىدى و دلخۆشى، بەرەۋ ناخى ئاسمان بەرز دەبوۋەۋە، دەگەيشتە پەلەھەرە كىرەكەۋتوۋەكانى ئىرە و ئەۋى، لەبرى كۆ و چىر بىنەۋە، بلاۋەيان لى دەكرد و پرژ و بلاۋ دەبوۋەۋە و نەدەمان. سەرما و سۆلە لەپىر بەدەرەكەۋت، زۆرىيە ئەۋانەي رۆلى بووكەبەبارانەيان بىنىبوۋ نەخۆش كەۋتن. خەلكى بىزاربوون لە بەشداربوون لەۋ بە كۆمەل سۈورانەۋەيەي بوۋە

(۷) (خودايە باراننى بىبارىنە، سەربان و ديوارەكان تەرى بىكە، كاتىك كورە مامم تى دەپىرى، پىلاۋەكانى تەرى بىكە.) (ۋەرگىر).

رېۋاردنىكى رۆژانەي مندالان. سەرەپاي نوپىزى باران لە مزگەۋتەكاندا، ئاسمان لەسەر قىرچۆكى لە باران بارىندا مكوپ بوو. قىسەۋياسى سەرەكى لە كۆر و كۆبوۋنەۋەكاندا باران نەبارىن و ئاكامەكانى بوون. لەگەل سەرما و سۆلە و كىشانەۋەي خەلك بۆ ناۋ مالەكانيان، كە بەدەۋرى ئاگردانەكانيانەۋە رامابوون، سەرھاتى گرانى و برسىيەتى كە دەماۋدەم لە باۋوباپىرانەۋە بۆيان مابوۋەۋە، بوۋبوۋە سەرتۆپى باسەكانى شەۋانى زىستان. تەنانەت لە دۆلى كىفرانى شاخاۋىيىشدا، كە بەردەۋام بەرپىكى بارانى لى دەبارى، تا قە دلۆپىك چىيە نەبارى.

كويخا زۆراب و شىخۆ بەشىۋەيەك ھەراسان بوۋبوون، پىشتر شتى وايان نەبىنىبوو. ھەرچەندە جىھانگىر بەخۆي سەردانىكردن و ئەرخانىكردن، كە دەتوانى تا دوو سالان لە داۋاي يەك گەنم و جۆيان بداتى، كەچى ئەۋان بەۋپەپى خەم و پەژارەۋە بىريان لە دۋارۆزى ھۆزەكەيان دەكردەۋە و پىلانى ئەۋەيان دادەرىشت ئەگەر باران نەبارىت چى بىكەن؟ قاتوقپى بى بەزەيى روى تىكردن.

لە بەرامبەر ئاگردانەكەي ژىر ساباتى دىۋەخانەكەدا، كە لەگەل مالە گەرەكەدا بىيات نرابوو، ئەۋ مالە كرابوو بە دوو بەشى سەرەككىيەۋە، ھەر بەشە و دوو ژوورى تىدابوون، كە دەيانروانىيە سەر ھەشەكە، بەشىكىيان ھى كويخا زۆراب و ئەۋى دىشيان ھى شىخۆيە. ۋەستا حوسىن سەرپەرىشتىي كرد و كرديە بچووكراۋەي لەندەروونى كۆشكەكەي شىخ بابا.

داۋاي ئەۋەي لە بانگرتنى خانوو و كوختەكان بوۋنەۋە، سى گەرەك تەۋاۋبوون و سەرماش زىادى كرد، بوۋنە خاۋەنى سى دىۋەخان، دىۋەخانى كويخا زۆراب و دىۋەخانى مىرزا و دىۋەخانى ھاپۆ، لى سەرەككىيەكەيان دىۋەخانەكەي كويخا زۆراب بوو و زۆرتىن خەلكى گوندى لەخۆ دەگرت، بەردەۋام چاي و قاۋەي تىدا پىشكەش دەكران. دىۋەخانەكە لە كويخا زۆراب و شىخۆ و پەمەزان پىك دەھات، كەپرۆكەيەكىيان بۆ كرىدوو و كرىدوويان بە دوو بەشەۋە، مەردانىش لە قوللەي چاۋدىرىيەكەي بان دەروازەكە نىشتەجى بوو.

كەرىم چونكە گەرۆك بوو و لە نىۋان شاخ و دەشتەكەدا دەھات و دەچوو، ھەرەكە دەگەيشتە گوند دەچوۋە مالى باۋكى و ئەسپەكەشى لەۋى جى دەھىشت، داۋاي

ئەوئە پشووئەكى دەدا و نانى دەخوارد، سەرى لە ديوەخانەكانى ميرزا و ھاپۆ دەدا و لە دوا ديوەخاندا كە ديوەخاننى ھاپۆ بوو خۆى دەكردەو و دەمايەو.

دواى ئەوئە كەرىم بە شىوئە زمانى بنعيز ھاپۆى دەواند، ھۆگرى بووبوو و داواى دەكرد لای بمىنئەتەو. كاتىك سىنجان و ژنەكەى رەمەزان لە ئىشى دەبوونەو، دەچوونە ديوەخاننى پياوان و ھەندىك دادەنىشتن، پاشان دەگەرانەو مەجلىسى تايبەتى خۆيان، كە پىك ھاتبوو لە ژنەكەى شىخۆ و فاتمە و چەند ژنىكى گوند. ھەرچى سەيد بوو ئەوا بە خدپى خۆى ھاموشۆى ھەر سى ديوەخانەكى دەكرد، لى زۆربەى كاتى لای كوئىخا زۆراب دەبردە سەر. لە سەرھتادا ھاپۆ بىرى لە مەجلىسى تايبەت بەخۆى نەكردەو، لى لەسەر پىداگرى ژنەكەى، كە لەگەل كەرىم رىك كەوتبوو دەبى ديوەخاننىكىان ھەبى، ئەگىنا يەكتر بينىيان ئەستەم دەبىت، ديوەخاننىكى بنىات نا.

كوئىخا زۆراب و شىخۆ چاوەروانى ھاتنى رەمەزان و مەردانىان دەكرد، تا پىكەو نانى شىوان بخۆن. چونكە لەو دەمەوئەى لە مائە تازەكەيان دانىشتن، نانىان پىكەو دەخوارد، لە سەرھتادا مەردان نەپدەويست لەگەلئاندا نان بخوات، بەو ھەنجەتەى ئەو لە خزمەتكارىكى گوئىرايەل زياتر ھىچى دى نىيە و نابىت لە بەرامبەر گەورەكەيدا نان بخوات. لى ئەوان دلىيان كەردەو ئەو وەكو ئەوانە و جىاوازى نىيە و خۆى خاوەن مائە و لەو باران نەبارىنەش بەشدارى خەميانە.

كوئىخا زۆراب ھەمىشە دەيگوت خوا غەزەبى لى گرتوون و ھۆيەكەشى ئەو فەرمانە نەعلەتییە، كە دەبوو لە سەرھتاو ھەرى نەگرىت. بى ئومىدى و ترس لە چارەنووسى ھۆزەكەى، وايان لى كەردبوو چەندىن جار بىر لەو بەكاتەو فەرمانەكە بۆ خاوەنى خۆى بگەرىنئەتەو و بگەرىتەو دۆلى كفرانى شاخاوى. بۆ يەكەمىن جار ئەم باسەى كە شەو و رۆژ گىنگلى دەدا، بۆ شىخۆى كورپى باس كرد. لەو دەمى پشكۆكانى دەگەشانەو و بە چىلكەيەك ئەمدىو و ئەودىوى دەكردن، گوتى: ئىستا ھەر خۆمانىن شىخۆ، دەمەوئە بەراستى پىت بلیم، بۆ يەكەم جار لە ژياندا ھەست بەترسىكى راستەقىنە دەكەم و دلم بۆ چارەنووسى ھۆزەكەمان دەگوشرىت، تۆ نازانى برسئەتى چى دەگەيەنئەت. ھەرچى زىر و گەنم و جۆمان ھەبوو دامان بەو

تفەنگانەى لە كاتى برسئەتيدا نانىك ناكەن. خوا غەزەبى لى گرتووين، دەبى شتىك بکەين ليمان رازى بىت.

– دەتەوئە چى بکەين؟

زۆراب فەرەكەى لەسەر شاننى توند كرد و گوتى:

– وا بزنام ھۆى ئەم ھەموو بەلایە ئەو فەرمانە نەعلەتییە. بۆيە وای بە باش دەزانم باشترىن رىگە بۆ بىرواھىنانى خودا بە ئىمە و دامرکاندەنەوئەى توورەپىيەكەى، دانەوئەپىيەتى بە حكومەت و گەرانەوئەمانە بۆ بانشاخ.

شىخۆ قسەكانى باوكى بەھەند وەرئەگرت، ھەستى كرد لە ئەنجامى ئەو كارە بەردەوامەى لە بنىاتنانى گوند و زۆر جوولانەوئەى و سەردانە بەردەوامەكانى بۆ لای شىخ بابا لە لایەكەو، چوونىشى بۆ دۆلى كفرانى شاخاوى لە لایەكى دييەو، شەكەتى كەردو و ئەمەش زۆرە بۆ ئەو، ئەو لەسەر ژيانى ئاسوودە و پىدەنگ رىھاتوو، ھەولئە دا دلىيانى بكاتەو و دلەراوكنىكەى برەوئىنئەتەو. زەردەخەنەيەكى پر لە بىروابەخۆبوون گرتییەو و گوتى:

– باو، حالمان وەك حالئە عالەم. ئەگەر خوا برسئەتى دابەزىنئەت، ئەوا بەتەنيا بەسەر ئىمەيدا دانابەزىنئەت، ھەمووان دەگرىتەو، شىنیش لەگەل خەلكىدا شاييە. بەخۆت دەزانىت سى سائە ئەم دەفەرە بەدەست قاتوقرىيەو دەنالئىنئەت، بەخوا كەسىش لە برساندا نەمردوو. خوا چۆنى خەلق كەردووين ئاواش رزقمان دابىن دەكات.

زۆراب وىستى شتىك بلئەت، لى ھاتنى رەمەزان و مەردان بىر كەردنەوئەيان بەرەو لایەكى دى برد. پرسى: ئەرى مەردان لە قوللەكەتەو باش دىقەتى ئاسمانت دا؟

مەردان بە گەشبنى و روويەكى خۆشەو و لامى داو:

– وا بزنام سبەينى تىر گۆشت دەبىن، دەبىت لە ئىستاو كاورەكە حازر بکەين.

بەر لەوئە قسەكەى تەواو بکات، رەمەزان بەچاوى رەخنەو لى روانى، ھىشتا بەپىو وەستاوو، بەقەشمەرى پىكەردنەو گوتى:

– يا ئەللا، يا ستار، پىمان نالىئە بۆ كاوپ ئامادە بکەين؟

- بۆنى بارانم كرد، ههروهها چاودپىرى جوولەى بام كرد، باى باكووره. دهتوانم گرهوتان لهگه‌لدا بگهم، وا ئىستا خهريكه باران له دۆلى كفرانى شاخاوى دهبارىت.

په‌مه‌زان وه‌ستابوو، سىبهرى پلىتهى چراكهى به‌ديوارهكهى تهنىشته‌وه هه‌لواسرابوو، دهكه‌وته سه‌ر دهموچاوى، كه سه‌رسوورمانى پىوه ديار بوو. هه‌رچى زۆراب و شىخۆ بوون بى وىستى خۆيان له جىيه‌كه‌يان هه‌لبه‌زىنه‌وه، روويان له ده‌روهى ديوه‌خان كرد، په‌مه‌زان و مه‌ردانىش به‌ دوويدا. دواى ئه‌وهى كوئىخا زۆراب قه‌يرى وه‌ستا، هه‌واى شىدارى باكوورى پر به‌ سىيه‌كانى هه‌لمژى، راي كرده لاي قالدرمه‌ى قولله‌كه‌ و به‌ په‌له سه‌ركه‌وت، ئه‌و سىانه‌ى دىيش به‌دوايه‌وه، له‌وئوه به‌ چوارده‌ورا ده‌يانروانى.

زه‌رده‌په‌ره ئه‌رخه‌وانىيه كزه‌كه له ئاسۆى رۆژئاواوه له به‌رامبه‌ر سوپاى تاريكىدا به‌زى، هه‌رچى ئاسۆى ژووروو بوو ره‌ش هه‌لگه‌رابوو و له تاريكىيه‌كهى ئه‌نگوسته‌چاودا نوقوم بووبوو. بايه‌كى شىدارى هه‌ستپىكراوى لىوه ده‌هات. زۆراب ده‌ستى به‌ رووى بايه‌كه‌دا كرده‌وه چون شتىك بپىوئى، به‌ ده‌نگىكى پر له بروابه‌خۆبوونه‌وتى:

- راستت كرد مه‌ردان، وا باران له دۆلى كفران ده‌بارىت، حه‌تمه‌ن ئه‌مشه‌و ده‌مانگاتى.

به‌ تامه‌وه خواردنه‌كه‌يان ده‌خوارد، برپارىيان دا تا نه‌بارىت ته‌قه به‌ ئاسماندا نه‌كه‌ن، ده‌بى زۆر ئاگادار بن، تاكو ببنه يه‌كه‌م كه‌س و له ناكاورا به‌ يه‌كه‌م گولله هه‌وال به‌ گونده‌كه‌ بدن. له دواى هىلكه و رۆن و نانى گه‌رم و ته‌ره‌پىاز، چاى هيند به‌ تام ده‌بىت هىچى ناگاتى. پشتىنه‌كانىيان لى شل كرده‌وه و هه‌لاژان، تا له‌سه‌ر شتىك ده‌ست به‌ قسان بگه‌ن، دوور بىت له برسيتى و مالىوئيرانىيه‌كان. په‌مه‌زان به‌ زمانىكى بى ئومىدانه‌وه گوتى:

- من هه‌ولده‌دم قه‌ناعه‌ت به‌ قسه‌كانتان بىنم، وه‌لى ئه‌گه‌ر باران به‌چاوى خۆم نه‌بىنم... به‌ر له‌وهى قسه‌كه‌ى ته‌واو بكات زرمه‌يه‌ك بىده‌نگى گونده‌كه‌ى شه‌ق كرد، مه‌ردان له دواى ئه‌وه گوتى: ئه‌م فىشه‌كه له يه‌كتيره‌كه‌ى حه‌مه‌غه‌رىبه‌وه بوو.

به‌ره‌و قاپىيه‌كه‌ مليان نا، باران به‌خوڤ ده‌بارى. ته‌قه‌كانىيان تىكه‌ل به‌ وىزه‌ى ئه‌و

گوللانه ده‌بوون، كه له هه‌موو لاوه ده‌هاتن. ته‌ماشاي بارانه‌كه‌يان ده‌كرد، هينده‌ى نه‌برد جوگه‌له‌ى پىك هيننا و چالى دروست كرد، لىزمه بارانه‌كانىيان ده‌كرد به‌ بلقى گه‌وره و هينده‌ى نابرد له شوينى خۆيان ده‌ته‌قن، ياخود چالئىكان ده‌دۆزىيه‌وه به‌ر له‌وهى بته‌قن تىايدا ده‌مانه‌وه، كوئىخا زۆراب به‌ په‌سندبوونه‌وه گوتى: كلاله‌سه‌ره‌يه.

په‌مه‌زانىش به‌ كه‌يفخۆشىيه‌وه گوتى: په‌له‌يه.

شىخۆش گوتى: به‌ توانجه‌كانمان غه‌درمان له براه‌ق كرد.

په‌مه‌زان له كاتىكدا واق ورمان به‌ روويه‌وه ديار بوو، سه‌رى له‌قاند و گوتى:

- به‌لى، سه‌لماندى سىحربازه و له غه‌يب ده‌زانىت.

به‌ر له‌وهى له ديوه‌خان هه‌ر كه‌س له شوينى خۆى دابنىشيت، گوئىيان له ده‌نگى سه‌يد بوو تاريكىيه ئه‌نگوسته‌چاوه‌كه‌ى ده‌بىرى: الله اكبر، الله اكبر، خير و برکه.

پاشان له پىشياندا وه‌كو تارمايى به‌ده‌ركه‌وت، جه‌والئىكى دابوو به‌ سه‌ريا و جه‌واله‌كه‌ تا قاچه‌كانى هاتبوو، مه‌جلىسه‌كه‌ به‌ هاتنى هه‌ر يه‌ك له ميرزا و حه‌مه‌غه‌رىب و هاپۆ و ئه‌وانى له‌گه‌لىاندابوون ته‌واو بوو، سه‌ر و جه‌والئىكان به‌سه‌رياندا دابوو، ده‌تگوت تارمايى و له دنيايه‌كى تره‌وه هاتوون. ده‌مى په‌له‌هه‌وره ئاوسه‌كان له ئاسۆگه‌ى باكووره‌وه له بان جه‌وه‌ل قاجر و مازووخ كو بوونه‌وه، رۆژه‌كه به‌ره‌و ئاوابوون مى دهن. كه‌رىم له ديوه‌خانه‌كه‌ى باوكى له بانشاخ له‌گه‌ل هه‌ر يه‌ك له قادر و عه‌باس دانىشتبوو، كه تا نووكه خه‌مىيان بو سه‌فه‌رى رۆسته‌م بو خويندن له شار ده‌خوارد. كه‌رىم دلىاي كردنه‌وه، كه رۆژىك به‌سه‌ردان ده‌يانبات بو لاي، له‌م شه‌وه‌ى موژده‌ى باران بارىنى پىيه، ده‌بى بو گوندى زۆراب بچىت، زۆريان لى كرد هىچ نه‌بى به‌ئىلئىت بو سه‌ردانى باپيره زۆراب برۆن، رازى نه‌بوو، به‌و به‌هانه‌يه‌ى كه به‌رپرسيارىتتبه‌ى زۆريان به‌رامبه‌ر به‌ مال و هۆز له‌سه‌ره و با بزنان مندال نين و گه‌وره‌بوونه، باشتريين نمونه‌ش ئه‌وه‌يه له شوانكاره‌ى لىيان خۆشبوونه و كارىكان پى سپاردوون به‌ پىاو نه‌بى ناكريت. ئه‌رخاينىشيكردنه‌وه له شه‌ويك زياتر له‌وى نامىنئيه‌وه و سه‌بى ئىوارى ئه‌م كاته له‌گه‌لىاندا ده‌بىت.

هه‌نده له نىوان هه‌ردوو كفرانه‌كه‌دا هاموشۆى ده‌كرد، ئه‌سپه‌كه‌ى به‌له‌دى رىگاكه بووبوو، به‌ غه‌ريزه ده‌بزانى، بى ئه‌وه‌ى خاوه‌نه‌كه‌ى چركه‌ى له‌گه‌لدا بكات.

ساقو لباده کلاودارهکەى و شهرواله خورپیهکەى له بهرکردن و خوێ ههڵدایه سهه پشته ئهسپهکەى و وهکو تیر لهگهڵ رهشهباکه پیشبرکێى دهکرد، دهتگوت دهخوازیت بهمه تۆلهى رۆژانى درێژى پشووبکاتهوه، که پهکی جوولهکردنى خستبوو. لهگهڵ ئهوهشدا ئهوپهلهههوانهى له باکوورهوه دههاتن خیراتریبون. له نزیک ئاواپیهکەى زۆراب، به ماوهیهکی کهم بهر لهوهى بیگاتى باران ههلی کرد. جللهوى ئهسپهکەى شل کرد و لهسهرخۆ کهوته نهرمهغان، به بۆنى باران که دهووبهههکەى گرتبووه بووژایهوه، کهریم وازی ئامیزگرتنی فاتمه دای گرتبوو. که دهنگی تهقهکانی ژنه فت، به ههسرهتهوه ئاهیکى ههڵکیشا و زانی باران تهپى کردووه.

ههکه گهیشه ئاواپى، سوورپیکى بهدهوریدا خوارد و رووی ئهسپهکەى بهرهو مالى هاپۆ وهرچهرخاند. ئهسپهکەى له پشتیری کهراندا بهستهوه، له بان دیواره نزمهکهوه بازی دا. سهگهکه جاریک وهپى، که ناسییهوه له خووشی هاتنهکەى بۆی کهوته کلکه لهقى، وا ریک کهوتبوون جاریک به ئاسپایى بهدیوارهکهدا بکیشیت، لهو شوینهى فاتمه لهودیو دیوارهکهوهیه. له تاریکی دیوهخانهکه تیگهیشته زهلامهکان بۆ دیوهخانهکەى باوکی چوونه، ترسا فاتمهش رۆیشتهبۆ بۆ لای سنجان و رهنج بهخهسار بۆ، بیری له شیوازیک کردهوه به مسۆگهری بگاته لای. لى تروسکاپیهکی له درزی دهرگادارهکهوه بینی. له دهراکهه نزیک بووهوه و به هیواشی و به هیوری له کونی دهراکهوه بینی وا بهتهنى دانیشتوووه و جلهکانی پینه دهکات. له دهراگی دا و چرپاندی: فاتمه.

له جیی خوێ وهکو پشیله دهمودهست راپهپى. بهر لهوهى دهراکهه بکاتهوه، ئهم فهرهنجیهکەى لهبهری داکنه و فرپیی دایه لایهکهوه، باوهشیان لهیهک دا.

لهو کاتی به لچکی جهمهدانیهکەى دهموچاوی تهپى دهسپى، گوتی: ترسام له مال نهتبینمهوه.

- پیش پای تۆ بهنهختیک وپرای باران بارینهکه بۆ دیوهخانهکەى باوکت چوون. ههلبهت تا درهنگانیک لهوپی بهسهه دهبن، یاخود شهوی لهوی دهمیننهوه.

لهودههمی ملی ماچ دهکرد و ههلاوی گهرمی ههناسهى ئاگرى تى بهردهدا، گوتی:

- فاتمه، پتلهوهکانم خهویان لى تاراوه، خهریکه بۆت شیت دهم.

- ئهمن؟ چهند جاریک خهریک بوو ئاگر له مال بهردهم، من شهو و رۆژ جگه له وینهى تۆ له بهرچاوم هیچ نابینم. با ئاگرهکه نوێ بکهمهوه نهکو نهخۆش بکهویت، نان و چایشت بۆ ئاماده دهکهم، دواى ئهوه چیت دهوی لهگهڵما بیکه.

بۆ ئهوکونجهى بهرامبهه ئاگردانهکه، که لبادهکەى لى راخرابوو بهکیشی کرد و گوتی:

- نا، یهکهمین جار تۆ دهتوانی چیته وى لهگهڵما بیکه، پاشان شتهکانی دی ئاماده بکه.

له ژیر پرووناکیی ئهو چرا نزیکهى به دیوارهکهوه ههلاوسرابوو، چاوهکانی به ههزیکى شیتانهوه دهبریسکانهوه و به شهوق و ئالودهپیهوه له چاوهکانی ئهوی بریبوون. به ئاسپایى پهنجهکانی به دهموچاویدا هینان، له جارن جوانتر و قهشهنگتر دههاته بهرچا، پاشان مهکهکانی بهرهلاکردن، که له جارن پتر و قیتتر بوون، تاویکی ماچ دهکرد و تاویکی دییش دهموچاوی له نیوانیاندا دهشاردنهوه، تا له بان سکی جیگیر بوو، ئهویش ههستی به گرپیکى بهتینی ناوگهلی کرد، لهسهه پشت لى کهوت و له ناوقهدهوه به توندی بهخویهوهی گرت، ههرجی ئهو بوو لینگی بهرز کردهوه و خستیه سهه شانی، ههستی پى کرد خهریکه له ژیریدا دهسووتیت، چون یهکهم جاری بیت لهگهڵ پیاویدا بنویت. کاتیک ئاگرى ناو دهمارهکانی کوژاندهوه، له شوین خوێ کپ بۆوه و به توندی دهستهکانی گووشی. برۆی رهش و چاوهکانی ماچکردن، دهمی لىوی لهسهه لىوه توندهکانی ههلاگرتن، پى گوت:

- فاتمه، دهلیی له جارن جوانتر بوویته، چیه ناکا زگت ههبی؟

زهردهخهنهى خووشی رووی گرتبووه، به دهنگیکى گهرم گوتی:

- بهلی، دهرسیت؟ ئهمه گرفتی منه و ههراگیز دلگران مهبه.

ههستی کرد ئهو مولکیتی، شتیکی سهیر دای گرت، باوهشی لى دا و گوتی:

- فاتمه گیان پیویستم بیته، ناتوانم بى تۆ بژیم، دهبی شتیکی بکه.

له شوینی خوێ ههستا و به دلی شکاوهوه گوتی: هینده بهسه دهتبینم و جار نا جاریک پیک دهگهین، مادام ئهم بارگیره له ژیاندايه تۆ هیچت پى ناکریت.

- لهو ماوهیډا هیچ له‌گه‌لټا خه‌وت؟

دوای ئه‌وه‌ی هه‌ندیک درکی له‌گوشه‌که‌ی تر هینا، که دیواریکی بۆ کرابوو، گوتی:

- له‌هموو ژیانیدا یه‌ک جارم له‌گه‌لټا خه‌وتوو، ئه‌ویش به‌ زۆر و له‌ شه‌وه‌ی بووکیندا بوو، به‌ر له‌ سالتیک... یه‌که‌مین پیاو له‌ ژیاندا تۆی.

ئهم قسه‌یه هه‌ژاندی و تیکی دا، گوتی:

- ده‌زانیت فاتمه ئیمه ئیستا له‌ به‌رامبه‌ر به‌لایه‌کی گه‌وره‌ داین؟

ئهو له‌ به‌رامبه‌ر کوانووکه‌دا بوو، که بریتی بوو له‌ چالیک له‌ ناوه‌راستی هۆده‌که‌دا و به‌ چهند به‌ردیک دهوره‌ درابوو، دوای ئه‌وه‌ی فاتمه هه‌ندیک درکی فریدایه‌ ناوییه‌وه، خه‌ریک بوو بلیسه‌ی ئاگره‌که به‌رزتر ده‌بووه‌وه و رووناکی و گه‌رمیی به‌ناویدا په‌خش ده‌کرده‌وه.

زه‌ویی دهوروبه‌ر ئاگردانه‌که به‌ حه‌سیر و گلیم و لباد راخرابوو. ئۆده‌که له‌ دوو به‌ش پیک هاتبوو، به‌شیکی ده‌که‌وته لای راسته‌وه، ئه‌میش له‌ سێ گۆشه‌ی جیا جیا به‌ هۆی دیواری نزم نزمه‌وه، که فاتمه به‌ خۆی دروستی کردبوو، لیک جودا ده‌کرانه‌وه. زه‌خیره‌ی وه‌کو ساوه‌ر و که‌شک و ترخینه و دار و درک و قشپیل و ته‌پاله‌یان تیدا دانرابوون. هه‌روه‌ها که‌ندوویه‌کی پر له‌ ئارد بالازه‌لامیک نزمتر بوو له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه دانرابوو. ئاردی تێ کرابوو. کاتیک بیانویستبا ئاردی لێ دهره‌ین، کونیکي هینده‌ی له‌پی ده‌ستیک تیدا بوو، له‌ویوه‌ دهریان ده‌هینا، لای چه‌پی که‌ندووه‌که سندووکی لاکیشه‌یی له‌ قور دروستکراوی سه‌ر دانه‌پۆشراو، کرابوو به‌ هیزه‌رۆن.

فاتمه به‌گورجی له‌ نیوان ئهم دوو به‌شه‌دا ده‌هات و ده‌چوو، ئه‌ویش به‌ سه‌رنجه‌ خه‌ماوییه‌کانی ته‌ماشای جووله‌ شوخ و شه‌نگه‌که‌ی ده‌کرد. قاپه‌که‌ی له‌ به‌رده‌می دانا و به‌بزه‌یه‌کی فریوده‌رانه‌وه گوتی: مه‌به‌ستت له‌ به‌لای گه‌وره‌ چیه‌؟ پیم نه‌گوتی ئه‌مه‌ کیشه‌ی خۆمه‌؟

به‌توندی به‌رپه‌رچی داوه: نه‌خیر، ته‌نیا کیشه‌ی تۆ نییه، گرفتی هه‌ردووکه‌مانه، من ناتوانم ده‌سته‌وستان به‌رامبه‌ر به‌م بارگیره‌ لیت بگه‌ریم، له‌وانه‌یه‌ که‌رایه‌تییه‌ک بکا و تۆ ببیته‌ قوربانی.

- ئهو زۆر له‌وه ترسنۆکتره‌ که‌رایه‌تییه‌ی وا بکات، پاشان ئهو ناتوانی له‌ به‌رامبه‌ر خه‌لکی حاشای لێ بکات، که باوکی کۆرپه‌که‌ نییه، چونکه ئهو هه‌میشه‌ وا خۆی نیشان ده‌دات پیاوی ناو پیاوانه‌ و هه‌رامه‌یه‌کی زلی پێوه‌یه‌ ژنه‌ گه‌نجه‌که‌ی پێ تیر ده‌کات. هه‌لبه‌ت ئهو دلێ به‌و مندا له‌ زۆر خۆش ده‌بیت و ده‌یکاته ئامرازیک بۆ پیاوه‌تی و فشه‌فشکردن.

که‌ریم چوو له‌ ناو بیره‌کرده‌وه‌یه‌کی قووله‌وه، زنجیره‌یه‌ک بیره‌که‌ به‌خیرایی به‌ میتشکیدا تپه‌رین. مه‌ترسییه‌ک به‌توندی له‌ ده‌رگای دلێ دا و ئاگاداری کرده‌وه، له‌ به‌رامبه‌ر ساتیکی سه‌خه‌ت و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌دایه، دوور نییه‌ بۆ یه‌کجاری فاتمه له‌ ده‌ست بدات، هیتشتاش به‌به‌ریه‌وه‌ ماوه به‌خۆیدا بکات.

فاتمه له‌ خورما و رۆنه‌که‌ بووه‌وه و کتلییه‌ ره‌شه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاگر نا، به‌ته‌نیشتییه‌وه دانیشت، ده‌ستی خسته‌ سه‌ر قاچی و گوتی:

- ده‌ی نان بخۆ و بیر له‌ شتی مه‌که‌ره‌وه، که شایانی بیره‌کرده‌وه نه‌بیت. له‌ من مه‌ترسه، ده‌توانم به‌رگری له‌ خۆم بکه‌م، ته‌نانه‌ت فی‌ری تفه‌نگ ته‌قاندیش بوومه، ده‌ی ده‌ست پێ بکه‌ و دل‌م بریندار مه‌که‌.

- فاتمه گیان ئه‌وی بیری لێ ده‌که‌مه‌وه ئه‌وه‌یه‌ ریگه‌یه‌ک بدۆزمه‌وه به‌ شه‌رعی و دوور له‌ ئابرووچوون و بێ عه‌قلی بتخوایم. پیم گوتی من ئیتر ناتوانم بێ تۆ بژیم، به‌راستی پێویستم پیته‌.

باوشی لێ دا و سه‌ری خسته‌ سه‌ر شانی، بێ ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ فرمیسکی چاوانی بکات، دلۆپ دلۆپ ده‌هه‌رین، به‌کزییه‌وه گوتی: هیتشتا خه‌ونم به‌شتی واوه نه‌بینیوه. خه‌ونیکه‌ هه‌رگیز نایه‌ته‌دی، که‌رمیی کویخا زۆرابی سه‌ره‌ک هۆزی دۆلی کفران ژنه‌ ته‌لاقدراوه‌که‌ی هاپۆ بخوازیت؟

بێده‌نگی دای گرتن. له‌ ده‌ری باران به‌خوڕ ده‌باری، ده‌یدا به‌سه‌ربانه‌که‌دا و ئاوازیکی خه‌ماویی تیکه‌ل به‌ هاژه‌ی ره‌شه‌باکه‌ی جار جار به‌توندی ده‌هات ده‌رده‌کرد و دیوار و سه‌ربانه‌که‌ی به‌لێزمه‌ی به‌گه‌ژمی بارانه‌که‌ ئاوپرژین ده‌کرد، که‌ریم له‌ خه‌یاڵکرده‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، له‌ ناکاوا چون چاره‌سه‌ری دۆزبیتته‌وه، به‌هۆش خۆی هاته‌وه، ده‌ستی به‌ ماچکردنی کرد، پاشان به‌تامه‌وه نانه‌که‌ی خوارد.

دوای ماوهیهکی کهم له چا خواردنهوه و کیشانی دوو جگهره، باوشیان لهیهکه دایهوه، لی ئەمجاریان له جاری یهکهم توندتر و گهرم و گورتر بوو، نهخوازه لا ئەمجاریان پرۆسهکه لای ئەم زۆری درێژه کیشا.

که‌ریم به سروشتی خوئی دهیزانی کهنگی له دیوه‌خانی بلاوهی لی ده‌که‌ن. لی ئەمشه‌و دۆخه‌که جیایه، دوور نییه به‌دریژایی شه‌و خه‌ریکی چا خواردنه‌وه، جگهره‌کیشان بن، تا دلتیا بن چه‌ندی‌ک شه‌سته بارانه‌که ده‌باری و به‌رده‌وام ده‌بیت، بۆ ئەوهی بینه شایه‌دحالی هیزی یه‌که‌مین باران، چونکه بۆ به‌روبووم یه‌کلاکه‌روه‌یه. ئیدی یان سالی پیت و فه‌ر ده‌بیت، یانیش سالی بی ئاوی. له‌م شه‌ودا چاره‌نووسی نرخ‌ی گهنم و جوکه‌ی جیهانگیر، که زیاد له دوو مانگه له فرۆشتن وه‌ستاوه، دیار ده‌کریت. ئەو به‌یه‌که‌مین که‌س دادنه‌ریت، به‌رژه‌وه‌ندیی راسته‌وخوئی له هه‌موو ده‌قه‌ره‌که‌دا له‌گه‌ل بی بارانیدا هه‌یه. به‌جووته ده‌رگا‌که‌یان کرده‌وه و سه‌یری ئەو بارانه‌یان کرد، که سالانی‌که به‌و شیوه‌یه نه‌یان‌بینیوه. فاته‌مه گوتی:

– بیرته چۆن قازانه ئاوه‌که‌م به‌سه‌رتدا کرد؟

– وا ده‌زانی شتی وام له بیر ده‌چیت؟ ئیستاش هه‌ست به به‌رکه‌وتنی ئاوه‌که به‌گیانمدا ده‌که‌م، چۆن له دلی دام و ئاگره‌که‌ی دانه‌مرکاندمه‌وه.

ئهی ئیستا؟... هه‌ر دانه‌مرکایه‌وه؟

ده‌ستی گرت و بۆ سه‌ردلی به‌رز کرده‌وه، که به توندی لپی ده‌دا، گوتی:

– ئیستا هه‌ستی پی ده‌که‌یت وه‌کو گری ئاگرده‌نه‌که‌ت کلپه‌ بدات؟

ئویش به ئاسپایی ده‌ستی را‌کیشا و له‌سه‌ر مه‌مکی چه‌پی دانا و به‌ده‌وریدا ده‌هینا و گوتی:

– له دلی من بیرسه... بووه‌ته خو‌له‌میش.

باوه‌شیان له‌یه‌که‌دا، پریشکه بارانه هه‌لاتووه‌کان ده‌موچاوه‌گه‌شاوه‌کانیانی ته‌ر کرد، له کاتی‌که‌دا که جیی ده‌هیشته‌ پیی گوت:

– فاته‌مه گیان من ده‌بی شتی‌ک بکه‌م، قه‌ناعه‌تی ته‌واوم هیناوه ناتوانم بی تو بژیم، تۆش ئەو نه‌پینیه به‌که‌س مه‌لی.

هه‌ستی به‌خوئی کرد په‌رئاسا سووک بووه، خو‌شییه‌که‌ی سنووری نه‌بوو، خو‌یشی نه‌یزانی چۆن گه‌یشته دیوه‌خانه‌که‌ی باوکی. ئەسه‌په‌که‌ی له ته‌ویله‌گه‌وره‌که‌دا به‌سته‌وه، که لای راسته‌وه‌ی ئەو ده‌رگایه‌ی له دوای رۆیشتنی میوانه‌کان کلۆم ده‌دا، دروست کرابوو. به‌ر له‌وه‌ی روو له دیوه‌خان بکات، بۆ لای سنجان چوو، به‌گه‌رمی باوشی بۆ کرده‌وه، پاشان هه‌ریه‌که له ژنه‌که‌ی شیخۆ و ژنه‌که‌ی میرزا و ژنه‌که‌ی رهمه‌زان باوه‌شیان لی دا، شه‌مه‌سه‌ش چاوه‌رپی نۆره‌ی خوئی ده‌کرد هه‌له‌ه‌لی لی دا، له باوشی گرت و روخساری رامووسی، پاشان گوتی:

– های وینک یا حبیبی یا کرومی؟

ده‌ستی ماچ کرد و گوتی: واللله یاخاله‌ أنا طول عمری ماینسی أنت والسید، کل الوکت أنا یم فکرج.

سنجان سه‌رسامیی خوئی به قسه‌کانی که‌ریم ده‌ربری و گوتی: وه‌للاهی ئیمه‌مانان قه‌ت فیزی ئەم زمانه نابین، که‌چی که‌ریم به‌هه‌فته‌یه‌که‌ فیر بوو.

به‌خیره‌هاته‌نه‌که‌ی ماوه‌یه‌کی خایاند، ده‌بوو یه‌که یه‌که باوشی لی بدن و پرسپاری ته‌ندروستی و ئەحوالی و سو‌راخی مندا‌له‌کانی و ژنه‌که‌ی بپرسن، هه‌روه‌ها پرسپاری ئەوه‌ی داخوا لای ئەوانیش باران باریوه؟ داخوا زۆر بووه؟ سه‌رله‌نوئی ئەو پرسپاری لی ده‌کرایه‌وه، وه‌لی ئەمجاریان پرسپاری مه‌ر و مالات و گا‌وگۆتال و له‌وه‌ریان لی پرسی. هه‌مان پرسپاری له هه‌ندی‌کیانه‌وه دووباره ده‌بووه‌وه، نه‌خوازه له باوکی و رهمه‌زان و میرزاوه بۆ سینی‌مین جار و چواره‌م جار لپی ده‌کرایه‌وه، ئەوه‌شی بۆ زیاد ده‌کرا داخۆ خزمان ئەوانه‌ی بۆ ئەوی گواستیان‌وه چۆن و ده‌بی راهاتین. یاخود تاسه‌ی گونده‌که‌ی ئەودیو جه‌وه‌ل مازووخ نین؟

که‌ریمیش به‌ سینی‌گی فراوان و بی وه‌رسبوون به‌دریژی ولامی هه‌ریه‌که‌ له پرسپاره‌کانی دانه‌وه و هه‌ندی‌ک جاریش زانیاری له باره‌ی هه‌ندی‌ک شته‌وه ده‌دانی، که به‌ می‌شکیاندا نه‌هاتووه پرسپاری له باره‌وه بکه‌ن. دوای قه‌یریک لی‌بوونه‌وه له ئەحوال پرسین یه‌کی‌کیان سه‌رله‌نوئی به‌خیره‌هاتنی ده‌کاته‌وه و پێژنه‌یه‌که پرسپاری ئاراسته‌ ده‌کات، که پیشتر زیاد له جاریک لپی کرابوون، ئەویش سه‌رله‌نوئی و به‌ شی‌وازیکی دی ولامی ده‌دایه‌وه، به‌شی‌وه‌یه‌که دووباره‌بوونه‌وه و بی‌زاری پی‌وه دیار

نه بئیت. سه ره رای نه وهی دهنگی باران بارینه که بیان له سه ربان و دیواره کان ده بیست، جار جار یه کتیکیان سه ری دهرده کرد و سه یریکی ئاسمانی ده کرد، چون بیه ویت بارانه که بگریت دهستی پان ده کرده وه، له دهره وهی دیوه خانه وه بانگی ده کرد:

– قه و میل تا نووکه کلاوله سه ره یه، خیر و به ره که ته.

ئیدی گفتوگو له سه ره چوئیتی و چه ندیتی به روبوومی مه زنده کراو ده کرا. که ریم بو به تنیا قسه کردن له گه ل مهرداندا و دانانی چاره سه ری یه کجاری بو کیشه ی پیوه ندیه که ی له گه ل فاته دا ده تگوت له سه ره ئاگره. عانیک بینی بارانه که له سه ره هه مان کوتینه وه و هیز به رده وام بوو و وه ستانی پیوه دیار نه بوو، دیوه خانیش تازه گهرم ده بی، چرپاندی به گوئی مهرداندا تا کو دیوه خان جی بیلی و بجی بو قولله که ی. مهردان له سه ره تاوه تیبینی نه وهی کرد بوو که ریم به ده ست شتی که وه ده نالینن و هه ول ددات بیچه پینن. هه یینن له ژوره بچو که که دانیشن، مهردان پپی گوت: – نه مجا ده بی به راستی قسه م بو بکه یت، دیاره تو به ده ست گرفتیکه وه ده نالینیت، قسه بکه، من ناماده م سه رم له ریتدا دابنیم.

که ریم قومی له جگه ره که ی دها و به شله ژان و ده مارگیریه وه دهنکه کانی ته سببچه که ی ده ژماردن، له کاتیکدا به زور ویستی بزیه ک بخاته سه ره روخساره مه ییوه که ی، گوتی:

– مهردان، نه مجا هیچت لی ناشارمه وه، من پیویستم به رای یه کلاکه ره وهی تو هه یه.

تهنیا که سیک، که ریم داخی دلی خوئی بو هه لریژیت، مهردان بوو، که به په رۆشییه وه گوئی بو سه رچلییه سوژداره کانی راده دیرا. چونکه زیاد له مانگیک لیان دوورکه وته وه، بویه مهردان زانی نه مشه و قسه و باسیان گهرم ده بیت. وای به میتشکدا هات و له وه ترسا له گه ل دل به ره که یدا، که هه میشه وه سفی جوانیه که ی ده کرد خانه بگی کرایت. هه موو خه می مهردان نه وه بوو نه ژنه ببینیت، که که ریم به په ربی به هه شتی ده چوواند. هه موو جاریک له گپرا نه وهی سه رچلییه که ی ده بووه وه، مهردان ناماده بوونی خوئی بو رفاندنی نه و نافرته دهرده ربی، پاشان بردنی بو دولی کفرانی شاخاوی، یاخود بو هه ر شوینیکی دی و هینانی مه لا و دوو شایه د و

ماره ربینی به شیوه یه کی شه ری، تا کو ئاگری خو شه ویستی له دل برینداره که ی دامرکیته وه. هه موو جاریش ولامی که ریم نه وه بوو ناگری نه ژنه بریفیندری، به لکو مه حالیشه. به مه مهردان دهری ده بوو و لی دیه پارایه وه تهنیا ناوی، یاخود شوینه که ی پی بلی، نه وکات ده بینن نه گهر له هه وت ته به قه ی ئاسمانیش بیت، چوئی ده رفینیت. که ریم بزیه کی ده کرد، به مه نه وی زیاتر شینگیر ده کرد و جه ختی له سه ره نه وه ده کرده وه رفاندنی نه م نافرته نه سه ته مه.

نه مشه و مهردان ده زانیت نه م په ربیه کییه. لاپره سه نییه که ی په له ی لی ده کرد و ده ترسا که ریم له دوا ساتدا له وتنی ناو و شوینی ژیان ببیته وه. که ریم گوتی:

– چاوه که م مهردان، مه سه له رفاندن نییه، خوژگه وا بوایا، مه سه له که نه وه یه نییه داریکمان به ده سه ته وه یه هه ردوو سه ری گووه. ده بیت بو گرتنی داره که بیر له ریگه یه که بکه ینه وه، تا کو ده ستان پیس نه بیت. نه و په ربیه ی باسم بو کردی، فاته مه ی ژنی هاپویه...

مهردان قسه که ی پری و گه مژانه ده می به ش کرده وه:

– فاته؟ باوکه رو، به راستی په ربیه.

– هه وکه لیم بگه ری با قسه کانم ته واو بکه م و باش گوئی بگره. به ته واوی قه ناعه تم هیناوه، من بی نه و نافرته ناتوانم بزیم، نه گینا نه مجار به راستی شیت ده بم، نه وکات سه ید و نه ژدای سه یدیش ناتوانن چارم بکن. جا نه م که ره چوئن له م قوره دهرینین؟ نه مه مه سه له ی شه ره فه که م نییه.

مهردان به هیمنی قومیکی له جگه ره که ی دا، هیشتا ئاسه واری سه رسامیه که ی نه ره ویبووه، که خه ریک بوو ده گه رایه وه دوخی رووخوشیه سه روشتییه که ی خوئی. دوا ی قه یریک له بدهنگی، مهردان به دوو چاوی تیژییه وه، که که ریم پیشترا ئاوی نه بینیبوون، لپی روانی، به شینگیرییه وه په ربی:

– تو قه ناعه تی ته واوت هه یه، که نه مه هه زیکی سه رشیتانه نییه؟

– نا مهردان. من به راستی پیویستم پیته تی و له رای خو م په شیمان نامه وه، لی ده مه ویت گرفته که به ریگه یه کی ئاشتیانه چاره سه ره بکه ین.

به زمانیک برابره خو بوون و سووک ته ماشاگردنی به رامبه ره که ی پیوه دیار بوو، گوتی:

– پروات وایه ئەمه گرفتییکی هیند گوره بیت؟

– تۆ چۆنی ده بینیت؟

زهرده خه نه یه کی مندالانه ده موچاوه خروپرکه کی گرتوه و گوتی:

– له وه ئاسانتر نییه. ده ته وی ئه مشه و ناوی خوای لی بینین؟

که ریم وایزانی مه بهستی رفاندنه که یه، گوتی:

– ئەگه ره مه بهستت رفاندنه که یه، ئەوا پیویستم پی نییه روحه که م، ئەمه چاری کیشه که ناکات.

– قسه که م بۆ وا لیک ده دهیته وه حه یاته که م که ریم؟ چه ندیک که م بم هۆقه یه که عه قل له که لله مده هیه.

– ئەسته غفیرو للا مهردان، ئەگه ره له زیره کیت دالنا نه بم نه یینی وات لا نادرکینم، که واته رای خوتم پی بلێ.

– به خوتم ده زانیت ئەو ژن و ژنخوازییه ی له نیوان هاپۆ و باوکی فاته مده رووی دا، ئەوه ژن به ژنه و ماره برین نییه به پاره، باوکی فاته مده هر له سه ره تاوه نه یده ویست ئەمه بکات، وه لی به هۆی فشار خستنه سه ر و به پاره هه لئه تاندن به ناچاری رازی بوو. ئیمه ده توانین بچین بۆ لای و به راشکاوی شته که ی بۆ باس بکه یین و به ته ماح بیت، یاخود به هه ره شه کردن، کیشه یه که له گه ل ژنه که یدا بدۆزیته وه و ته لاقی بدات، ئەوکات هاپۆش به پیی یاسای ژن به ژن ناچار ده بیت په نا بۆ ته لاقدان ببات.

که ریم که یه یه کی پیدا هاته وه و ئاهیک هه لکیشا. به ئەرخاینییه وه مژیک له جگه ره که ی دا و گوتی:

– که واته له خوړا پرسم پی نه کردی چاوه که م مهردان، وه لی گرفتییکی دیکه ش هه یه ده بی پیتی بلیم... فاته مده سکی پره.

مهردان نه ی توانی ئەو واق ورماییه ی به روویه وه بوو بشاریته وه. ویستی هیور بیته وه گوتی: ئەمه ئەنجامیکی سروشتی گه مه ی خو شه ویستییه، وه لی له هه موو

حاله ته کاندایه بی پرس به باوکت، یاخود شیخۆ به گ بکه یین، وا بزانه باشترین ریگه ش په نابردنه بهر سنجانه، چونکه ئەو به ئاسانی ده توانیت قه ناعه تیان پی بینیت. پاشان له هه موو حاله ته کاندایه وان هیچ خواستیکی تۆ رهت ناکه نه وه.

که ریم به دلسافی و پاکیتی مندالیکه وه گوتی:

– ماوه یه که بیرم له وه کردۆته وه به سنجان بلیم، چونکه فاته مده ی خو ش ده ویت، وا بزانه به پیوه ندییه که ی نیوانی شمان ده زانیت.

باران چۆن دهستی پی کرد ئاوا به رده وام بوو، له به رامبه ر بایه که شدا جار جار به خوړ دای ده کرد و وه کو کونده ی سه ر به ره و خوار ده باری، جاروباریش به توندییه وه له بهر هیرش سولتانی با خو ی بۆ نه ده گیرا و شلپوهۆر خو ی به بورجه که دا ددها و به قه دیا ده هاته خواری، تا به سه ر رووی زه میندا وه کو مار ده کشا. که ریم حه زیک شیتانه گرتی بچی سه ری له فاته مده بدات، له شوینه که ی خو ی راستبۆوه ویستی بزانی مهردان چی ده لیت، گوتی:

– پروات وایه ئەمشه و دانیشته که یان درێژه بکیشیت؟

– له نیو خو یاندا بریاریان داوه هه لئه ستن، تا بارانه که ده وه ستیته وه.

– به رای تۆ له بریاره که یان پاشگه ز نابنه وه؟

– ئەوان له بارگین چه مووشتن، هه لبه ت ئەمشه و تا به یانی داده نیشن.

– ئەدی بارانه که هه روا ده باریت؟

– مادامه کی ره شه بایه، په له هه وره کان نابریته وه، ده زانم به م پرسیارانه ت چیت ده ویت!

هه لبه ت ده توانیت جاریکی دییش سه ر له ده نکه که ت بده یته وه. منیش له ته ویله که دا پاسه وانی ده که م، لی ده بی زۆرت پی نه چیت، چونکه به لیمان پی دان دوانه که وین.

کاتیک له ده روزه که ئاودیوبوون. که ریم گوتی:

– وا باشتر نییه دیوی ده ره وه ی ده روزه که بۆ دلنایی دابخه یین؟

– پیویست ناکات دلنایه ئیمشه و لامان ده میننه وه.

سیلاوه که به هیز قوره که ی راده مالی و زه وییه ره قه نه که ی له هه ندیک شوین

به‌دهرکه‌وت. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی تاریکیه‌کی ئه‌نگوسته‌چاو بوو و چاو نه‌یده‌بینی. ئینجاش به سروشتی خوینان ریگه‌که‌پان دۆزییه‌وه. هه‌ینیی گه‌یشتنه لای مائی هاپۆ، تاکو فاتمه‌ ده‌رگاکه‌ی نه‌کرده‌وه، مه‌ردان له به‌رده‌م ده‌رگای ته‌ویله‌که‌ چاوه‌روانیی کرد، پاشان چووه ژووره‌وه.

بۆنی ته‌ویله‌که‌ی به لووتدا هات، که تیکه‌ل بوو به بۆنی بارانه‌که، که شه‌که‌ش گه‌رم و ته‌ر بوو. ماکه‌ره‌که به هۆگرییه‌وه پاشووی به گیانیدا خشاند، هه‌ستی هه‌زیکیی خه‌فه‌که‌راو له ناخیدا ده‌هات و ده‌چوو. شه‌رواله‌که‌ی داکنه‌ند و دای به‌سه‌ر شانی ماکه‌ره‌که‌دا، پاشان له تاریکیه‌که‌ ده‌ستی به‌بان پشتیدا هینا و کاتیک ختووکه‌ی لیواره‌کانی زتی دا، کلکی هه‌لبیری، هه‌ستی کرد هه‌رامه‌که‌ی چادری لئ هه‌لداوه و توند بووه، زانی که تانووکه هیزی تیدا ماوه. نه‌یزانی که‌نگی بوو دوا جار پیاوه‌تییی خۆی سه‌لماند. ده‌میی خستییه‌ ناو گه‌رمییه‌که‌وه، چاوی نووقاند. دیمه‌نی خۆشه‌ویسته‌که‌ی به‌رووتی هاته به‌رچاو. به‌توندی و به‌خیرایی هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا و ته‌رکی ماکه‌ره‌که‌ی ده‌گوشی، وایده‌زانی ناوقه‌دی خۆشه‌ویسته‌که‌یه‌تی، که هه‌رگیز به ئه‌ویندارییه‌که‌ی نه‌زانی.

له ده‌ریشه‌وه بارانه‌که به‌هه‌تر و به‌خوڕتر ده‌باری.

سائیب له‌و کاتی ره‌مزیی بینیبوو مائی جی نه‌هه‌یشتبوو، دایکیشی له‌و کاته‌وه‌ی پیاوه‌که‌ی به‌دل و هه‌ستان مرده‌بوو، هه‌قی به‌سه‌ره‌وه نه‌بوو. ته‌نیا ئه‌وه‌نده نه‌بی جلی ره‌شی له‌به‌ر کرد و له ماله‌وه ده‌رنه‌ده‌چوو، بی ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌و هه‌موو خزمانه‌یان له شار و له دئ سه‌ردانیان بکه‌ن. ئه‌وان له‌و رۆژه‌وه‌ی فه‌وزیی کوره‌ گه‌وره‌یان ده‌ستگیر کرا، پیه‌ه‌ندیان له‌گه‌لیاندا بری، له ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کو چاره‌نووسیان به‌ده‌ردی چاره‌نووسی ئه‌و بچیت، که تا نووکه بی سه‌روشوپنه.

ته‌نیا دلدانه‌وه‌ی له ماله‌وه‌دا عومه‌ر بوو، برا لاله‌که‌ی. باوکی سائیب ئه‌فسه‌ریکی پابه‌به‌رزی سوپای عوسمانی بوو، بۆ زۆر شوین گواسترایه‌وه و له چه‌ندین شه‌ردا پشکار بوو، هه‌ره‌وه‌ها له سه‌رکو‌تکردنی بزوتنه‌وه‌ی قوتابییانیشدا له ئه‌سته‌نبوول دژ به سولتان عه‌بدولحه‌مید به‌شدار بوو. هه‌ینیی گه‌یشته په‌نجا سالی، خانه‌نشین کرا. سه‌ره‌پای مولک و مائی له شار، پارچه زه‌وییه‌کیشی هه‌بوو، که سه‌عاته‌رییه‌ک له ده‌ره‌وه‌ی شار دوور بوو. کۆمه‌لێک خه‌زانی نه‌داری تورکمانی تیدا نیشه‌جی بووبوون، که خه‌ریکی کشتوکال بوون، به‌رامبه‌ر به ده‌یه‌کی به‌روبوومه‌که‌ی.

به‌ر له ته‌واوبوونی ماله‌ هاوینییه‌که‌ی، ده‌بیست دوا رۆژه‌کانی ژبانی له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی و دوو کوره‌که‌ی و لاله‌دا به‌سه‌ر به‌ریت. کوره‌که‌ی به تۆمه‌تیک، که هه‌رگیز قه‌ناعه‌تی پی نه‌بوو، گیرا. ئه‌ویش ده‌ست تیکه‌لکردنی فه‌وزیی کوری بوو له‌گه‌ل ئیتیحادییه‌کاندا، ئه‌وانه‌ی به‌خۆی زیاد له جاریک له سه‌رکو‌تکردنی جوولانه‌وه‌که‌یاندا به‌شدار بووه. ئیدی وه‌کو شیت به‌ فه‌رمانگه‌ حکوممییه‌کاندا ده‌سووراپه‌وه، زیاد له جاریک بۆ موسل چوو و پرپاری دا ته‌نانه‌ت بۆ ئه‌سته‌نبوولیش بچیت. وه‌لی پیمان گوت رۆیشته‌نه‌که‌ی بی سوود ده‌بیت و ده‌توانیت به‌زه‌یی پیددا هاتنه‌وه و لیخۆشبوونیک بۆ سولتان خۆی بنووسیت، ئه‌مه‌شی کرد بی ئه‌وه‌ی هه‌چ وه‌لامیک وهرگرتنه‌وه.

له هه‌موو جاریکیشدا هه‌وله‌کانی به‌بادا ده‌چوون، بی ئه‌وه‌ی تروسکه‌ی

پروناکییه که له باره‌ی چاره‌نووسی فه‌وزییه‌وه به‌دهست بهینیت، ئیدی به‌تیکشکاوی ده‌گه‌رایه‌وه مال و تا راده‌ی سه‌رخۆشی عاره‌قی ده‌خواردوه و نه‌عه‌تی بۆ سولتان ده‌نارد و په‌شیمانی له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بۆ ئه‌م ده‌وله‌ته‌قه‌حپه‌یه‌ کردوونی ده‌ده‌بری. به‌رده‌وام ده‌یگوت: له‌هه‌ر قه‌حپه‌خانه‌یه‌کی دنیا‌دا چاره‌که‌سه‌ده‌یه‌ک گه‌وادیم بگردایا، زۆر شه‌ریفتر بوو له‌خزمه‌تکردنی ئه‌م مندالباز و غیره‌تسزانه‌..

ئه‌وی غه‌می زیاتر ده‌دای، ئه‌و خزمانه‌ی بوون، که‌ ئه‌و به‌خومی ناو ده‌بردن. جارێکیان که‌ گله‌یییه‌که‌ی به‌چاویاندا دا، یه‌کیکیان گوتی:

– ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌م هه‌موو میدال و نیشانانه‌ی له‌ئهنجانی دلسۆزی و قوربانیدانی له‌خزمه‌تی سولتاندا به‌دهستی هێناوه، نه‌توانی ته‌نیا هه‌واڵیک له‌سه‌ر چاره‌نووسی کورپه‌که‌ی به‌دهست بهینیت، ئه‌دی ده‌بی چاره‌نووسی ئیمه‌ چی بیت ئه‌گه‌ر گومانمان لێ بکه‌ن؟

وه‌ختی ئه‌م قسه‌یه‌ی پێ گه‌یییه‌وه، سه‌ری په‌زامه‌ندی له‌قاند و له‌وه‌زعه‌که‌ تیکه‌یشت، وه‌لی له‌ترسانه‌که‌یان خۆش نه‌بوو. له‌و رۆژهدا زۆری خواردوه، بوتلیکی ته‌واوی عه‌ره‌ق که‌ ۷۰٪ی ئه‌له‌که‌هووله‌، بێ ئاو خواردییه‌وه و میدال و نیشانه‌کانی، که‌ به‌خۆشه‌ویستترین شتی خۆی داده‌نان، کۆ کردنه‌وه و دوا‌ی ئه‌وه‌ی دوا سه‌رنجی تیگرتن، هه‌مووی له‌ئاوده‌سته‌که‌ له‌سه‌ر یه‌ک دانان و به‌سائیبی گوت میزبان به‌سه‌ردا بکات. پاشان بێ ئه‌وه‌ی غه‌میان لێ بخوات، به‌نووی پیلاره‌که‌ی خستنیه‌ کونی ئاوده‌سته‌که‌وه، هه‌روه‌ها دوا‌ی له‌سائیب کرد واز له‌قوتابخانه‌ بهینیی و له‌دوارپۆژدا له‌هیچ ده‌زگایه‌کی حکوومیدا کار نه‌کات. هه‌ر له‌و رۆژهدا، له‌دوا حه‌فته‌ی مانگی گه‌لاویژدا دلی له‌ئیدان که‌وت. رۆژیکی تابلێی گه‌رم بوو، هه‌لگرنتی ته‌رمه‌که‌ بۆ رۆژیکی تر ده‌بووه‌ هۆی بۆگه‌نیی. که‌س له‌خزمان و هاوه‌لانی ئاماده‌ی ناشتنه‌که‌ی نه‌بوون، له‌دووه‌مین رۆژی پرسه‌که‌یدا هه‌ندیک له‌هاوه‌له‌ سه‌ربازه‌کانی ئاماده‌بوون، ده‌ستیان کرد به‌جگه‌ره‌کیشان و قاوه‌ی تال خواردنه‌وه و گێرانه‌وه‌ی کاره‌باشه‌کان و ئازایه‌تی خوالیخۆشبوو له‌و شه‌رانه‌ی بۆ به‌رگری له‌شه‌ره‌فی ده‌وله‌تی عوسمانی گێرای.

سائیب تا چه‌ند حه‌فته‌یه‌که‌ بره‌وا‌ی نه‌ده‌کرد باوکی بۆ یه‌کجاری جیی هیشته‌ن،

بره‌وا‌ی وا بوو ده‌بی رۆژیک بێته‌وه لایان. هه‌رچه‌نده‌ دایکی له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا بوو له‌خویندنه‌که‌ی به‌رده‌وام بیت، وه‌لی بره‌وا‌ی دا له‌سه‌ر وه‌سیه‌ته‌که‌ی باوکی بره‌وات. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌ی به‌خۆی زیاد له‌جاریک هات، ئینجاش نه‌یتوانی قه‌ناعه‌تی گه‌رانه‌وه‌ی پێ بهینیت، به‌ئه‌ده‌به‌وه‌ داوا‌ی لێبوردنی له‌به‌رپۆه‌به‌ره‌که‌ی کرد و پێی گوت، که‌ دایکی بۆ به‌رپۆه‌بردنی کاری کشتوکالی پێویستی پێیه‌تی و تا فه‌وزی بره‌وا‌ی به‌ر نه‌بیت، نا توانیت بگه‌رپۆه‌به‌ره‌سه‌ر خویندنه‌که‌ی.

دوا‌ی سی حه‌فته‌ له‌مردنی باوکی، به‌دایکی راگه‌یاندا بره‌وا‌ی ئه‌وه‌ی داوه‌ تۆله‌ی بره‌که‌ی و باوکی بسینیته‌وه، که‌ بوونه‌ قوربانیی ده‌ستی ئه‌م ده‌وله‌ته‌سه‌رکاره‌، بۆیه‌ نابێ که‌س له‌خه‌له‌وه‌ته‌که‌ی له‌ژێر زه‌مینه‌که‌ بێزاری بکات، تاکو پرۆژه‌کۆنه‌که‌ی له‌گه‌یشتن به‌گه‌وره‌ی جنۆکان، که‌ چی بوی و بخوازیت له‌چاوترووکانی‌دا بۆی دینیته‌ دی، به‌ئهنجام بگه‌یه‌نیت. پارانه‌وه‌ و ئامۆژگارییه‌کانی لاله‌ بۆ گه‌رانه‌وه‌ی بۆ قوتابخانه‌ی و وازه‌ینان له‌بیرکردنه‌وه‌ له‌و پرۆپوچانه‌ی سوودیکیان نییه‌، بێ ئهنجام بوو. سائیب ریشیکی درێژی دانابوو، که‌م ده‌دوا و به‌هیمنی و بره‌وا‌به‌خۆبوونه‌وه‌ وه‌لامی ده‌داوه، دلنیا بوو له‌سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر هیزی شه‌ردا، که‌ دنیای داگرتووه‌ و ئه‌و نه‌که‌ هه‌ر دادپه‌روه‌ری ده‌گه‌رپۆه‌به‌ره‌که‌ی، به‌لکو چاره‌سه‌ری عومه‌ری خالیشی ده‌کات و ده‌یهینیته‌ زمان. ده‌بی ئه‌و رۆژه‌ هه‌ر بیت، که‌ ده‌نگی ببیستی. کتیبخانه‌که‌ی ماله‌وه‌ چه‌ندین جوړ کتیب و به‌رگه‌ کتیب و ده‌ستنووسی تۆز له‌سه‌ر نیشته‌وێ زه‌مانه‌ی له‌خۆ گرتبوو. چه‌ندین رۆژ و هه‌فته‌ به‌ناویاندا ده‌گه‌را و تۆزی له‌سه‌ر ده‌سپینه‌وه‌ و به‌پێی بابته‌ و تاییه‌تمه‌ندی ریکی ده‌خستن. له‌وه‌تی باپیری مردبوو پشتگۆی خرابوو. باوکی ده‌گه‌من نه‌بیت کتیبی نه‌ده‌خوینده‌وه‌، ئینجاش هه‌میشه‌ شانازی به‌وه‌وه‌ ده‌کرد، که‌ باوکی زانایه‌کی مه‌زن بوو و شاره‌زایی له‌هه‌موو بواره‌کانی زانسته‌دا هه‌بوو. چونکه‌ باشتین زانایانی شار له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و پێگه‌ییبوون.

هه‌ندی سنووقی دار هه‌بوون له‌وه‌تی باپیری مردبوو که‌س نه‌یکردبوونه‌وه‌، جگه‌ له‌ژماره‌یه‌کی زۆری دۆلابی پر له‌کتیب، له‌و ژووره‌ گه‌وره‌یه‌دا بوو، که‌ به‌ژووری

باپیرهیان ناو دهربرد. له وختی باپیری مردبوو ئەو ژووره وهکو خۆی مابووه وه و کهس نه دهچوو ژووری. تاقه که سیک جار جار خۆی پیدا بکردایا باوکی بوو. ئیستا دواى سى حهفته له مردنى، سائیب کليلة کهى هه لگرت و ئەو دەرگایه ی له نه زه له وه داخرابوو، واز کرد. بیری هاته وه دوا جار له گه ل باپیریدا بهر له مردنى به ماوه یه کى کهم چوو ژووری، ئەوکات ته مهنى حهوت سالی زینتر نه بوو. تا هه وکهش دوا رسته له میشکیدا ده زنگیته وه:

- کورم ئەگەر باش فیڤی خویندنه و نووسین بوویت، ئەوا ئەم هه موو کتیبانه بخوینره وه. باوکت هیچ ناخوینیته وه، ئەمەش نا ئومیدی کردم.

ئەو کتیبانه ی له دۆلابه که دابوون له باره ی میژوو و جوگرافیا و زانسته کانی ژیان و کۆزمۆگرافیا و ئەده به وه بوون، هه رچی ئەو کتیبانه ی دهرباره ی گهردوون و ئەستیره ناسی و روحانیات و سحر بوون، باپیره له سنووقی کلۆمکراو له ژیر زه مینه که دا پاراستبوونی. دواى هه ول و ماندوبوونیکى زۆر، توانی ده ستنوو سیکى بى بهرگ بدۆزیته وه، له گوشه دارزاوه کانیدا دیار بوو زۆر به کار هینرابوو. کاغه زیکى تیدا دانرابوو به ده ست له سه ری نووسرابوو «خه ته که زه مانیک ده مینى و خاوه نى خه ته کهش له ژیر گلدایه: خوینهرى خوشه ویست، ئەگەر ویستت ئەم ده ستنوو سه به نرخه بخوینیته وه و ئەوى تیندایه پیره وى بکهیت، ده بى بویری شیرت هه بیته...». هه موو کتیب و ده ستنوو سه کانی دیکه ی خسته لاه و به خیرایى، چون بیه ویت به یه کجا ناواخنى ئەو ده ستنوو سه گه وره یه وه ربگرت، چاوى به لاپه ره کانیدا خشاندا. دەرگای یه که مى بیرۆکه یه کى بناغه یی له سه ر ناوه رۆکه که ی پى ده دايت، که له حه وت قوناغ پیک هاتبوو. ئەوى بیه ویت له جیهانى ماده وه بچیته جیهانى پوحه وه، ده بى تیان په رینیت. ئەگەر مرۆف بیه ویت هه ر حه وت قوناغه که به سه رکه وتوو بیری، ده توانیت بگانه لای گه وره ی جنۆکان. دواى چاوپیکه وتن چیی خزمهت و توانای هه یه ده یخاته خزمه تیه وه و ئەوکات ته نیا له سه ریه تی فه رمان بدا و له سه ر گه وره ی جنۆکانیشه داواکانیان به جى بینیت. به مه رچیک ره وا بن و غه در لیکردنیا تیدا نه بیته. له پیناوى به جیکه یاندنى کاره که، پیاو پیوستى به شوینیکى هیمن و بى ژاوه ژاوه ده بیته، تا بچیته خه لوه ته وه. ته نیا مؤمیکى تیدا پى ده کا و

بخوری تیدا ده سووتینى. ئەوه یشى به م کاره هه لده ستیت ده بیت پوژانه باده میک، یاخود گوینیک بخوات، زیاتر نا، تاکو جه سه ته ی به پیسایى گلاو نه بیت. پرۆسه ی خه لوه ته کهش چل رۆژ ده خایه نیت، ده بى ئەو که سه هه ر ده قیک هه زار و یه ک جار بلتیه وه. ده قه کانیس له هیماى نارۆشن پیکه اتوونه و ناو و پایه ی جنۆکه کانی له خۆ گرتوون. حه وت قوناغه کهش له دوايه مین حهفته وه ده ست پى ده کات، واتا له سى و سییه مین رۆژه وه. ئەوکات ده بى به دريژایى شه و که سه که جادووى دیارکراو بخوینیته وه و نابیت به هیچ شیوه یه ک سه ری له سه ر ده قه کان هه لپريت و ئاور له و شتانه بداته وه، که له ده وره یه ی روو ده دن. نه شه یلى ترس زه فه ری پى ببات، هه روه ا ده بى له هه موو ئەو شتانه ی شه هوه تی ده ورۆژین خۆی بپاریزیت، ئەگینا هه موو ئیشه که ی به خۆرا ده روا و به تال ده بیته وه، دووریش نییه تووشى شیتى بیت. له شه وى یه که مدا ده نگی تۆقینه ر ده بیستیت، له دووه مدا له قاقای پیکه نین ده چیت، پاشان به رده بارانکردنى به دوا دا دیت. له سییه میندا ده ست و پى بروای تیده گرن. له چواره مدا نازه لى درنده ی شیوه ئەفسانه یى شالاولى بو دین. له پینجه مدا ئافه رته ی رووتى به ده وردا دین و هه ولده دن فریوى بدن.

ئیدی به م شیوه یه به رده وام ده بیت، تاکو له شه وى حه وته مدا ئەگەر ئەو که سه هه موو خاله کانی به ته وایى جیه جى کردیت، گه وره ی جنۆکان دیت و کرنۆش بو ئەو که سه ده با و ده لیت:

- سه رم له ریته گه وره م، فه رمان بده چ که شتییه ک ده لى نوقمى بکه م؟ ... چ سولتانیکت ده وى بو تى په لکش بکه م؟ ... دل ت بو چ کچه میریک لى ده دات؟

سائیب به زه رده خه نه و به ده نگیکی بیستراوه وه دواى ئەوه ی ده ستنوو سه که ی فریدایه لاه، گو تى:

- له دووشت زیاترم ناویت، سولتان تا بیده مه عه رزا و به له قه وه بچه بان سه ری. هه روه ا کیزیکى جوان، له و جوانتر له سه ر زه ویدا نه بیت، تا ببیته هاوبه شى ژینم.

پاش ئەوه ی هه موو شته پیوسته کانی ئاماده کرد، داواى له دایکى و له لاله کرد له خه لوه ته که ی له ژیر زه مینه که، که س وه رسی نه کات. چونکه له سه ر وه سیه تی باپیری، ده یه ویت هه موو کتیبه کانی بخوینیته وه. هه رچی شه وان بوو به دزییه وه بى

ئەو ھەي پى بزانن دەچووه ژىرزەمىنەكەوھ و لەبەر رووناكى مؤمىك و لەگەل بۆنى بوخوردادەق و جادووھەكانى دەخویندەوھ. ئەوى زياتر سەرنجى پاكىشاو تووشى سەرسوورمانى كرد، روودانى شتگەلى بوون كە لە دەستنووسەكدا نەھاتوونەوھ لەگەلئىدا نايەنەوھ. دواى حەفتەيەك، ژىر زەمىنەكە لەگەل ئەو راپروو بەشە تارىكانەي تىيدان، بوونە گۆرەپانىكى رووناك، تيشك لە ھەموو كونج و كە لەبەرەكانىيەوھ دەدرەشاوھ، گەورەي جنۆكان لە ناوھندى پەلە رووناكىيەكەوھ دەرچوو، بەبالا دريژ و شىوھ سەيرەكەيەوھ لەبەر دەمىدا نووشتايەوھ، بەدەنگىكى قوول دەتگوت لە بىرىكى واز لى ھىنراوھە دىت، گوتى:

– سەرم لە ريتدايە گەورەم، ئەو قوئاغانەي لەسەرت بوون، برىتن. چىت لە دلدايە داوا بكە، من نۆكەرى گوپرايەلتم.

ئاوا بە خىرايى؟ بى ئەوھى چل رۆژەكە تىپەرەيت؟ زمانى بەھانايا نەدەگەيشت، كەچى بىرى لەو ئافەرەتە رووتانە دەرکەرەوھ، كە دەيانەويست بە لەنجەولارىان فرىوى بدەن. گەورەي جنۆكان دواى ئەوھى ھزرى خویندەوھ سەرى پراوھشان و گوتى:

– كەواتە گەورەم قەيرىك چاوت بنوقىنە و پاشان بىكەوھ، جوانترىن خەلقەندەي خوا لە ئافەرەت دەبىنى، گەورەم بۆ خۆت كەفیان لەگەلدا بكە.

چاوى نووقاند، بۆنى بخۆر گىژى كردبوو، ھەنگىنى چاوى ھەلھىنا، بىنى كۆمەلىك ئافەرەتى رووت بە جوولەي سحرىي خەوالووهوھ دەورىان داوھ، لەگەل پەلە دووكەلە سەماكەرەكانى بخورەكە، كە لە رووناكى كونج و كە لەبەرەكانەوھ دەھاتن، شەپۆليان دەدا. لە جىي خۆي رەق بوو، چاوى بە نىو مەمكۆلان و دارستانى قزى دريژى تا سەر شاندا ساوى. پاشان چاوى بە دووى گەورەي جنۆكاندا دەگىپرا، وەلى چەندىك چاوى گىردا، جگە لە چاوى خەوالوو و مەمك و شان زياتر ھىچ بەدى نەدەكران. چاوى نووقاند و ھەستى بە گوناح كرد، بىرى لە گەورەي ئەوانگەلدا دەرکەرەوھ، بەر لەوھى داواي ئامادەكردنى سولتانى زۆردارى لى بكات، خۆي گوم كرد. نەيزانى چەندىك لە دۆخى سىرپوونى بەتام و ئاويتە بە سۆزىكى سەيرى خالى لە شەھوھەندا، كە جاران ھەراسانى كردبوو، تىپەرى.

لە چاوترووكانىكدا ھەموو شتەكان لەچاوى ونبوون. جارىكى دى تارىكى

ژىرزەمىنەكەي گرتەوھ. تروسكەي كزى مؤمەكە بى ھوودە دەيويست كە لەبەرە تارىكەكان رووناك بكاتەوھ. بەردەوام بەشىوھەيەكى ناھەموار ئەو دۆخە دووبارە دەبووھە، تا ئەو رادەيەي لە ژىرزەمىنەكەدا شەو و رۆژى لى تىك دەچوو.

رۆژىكيان باپىرى ھاتە بەرچاوى، بەشكۆ و پىشە چەرمووهكەي و مېزەرەكەيەوھ، كراسىكى سىپى لەبەردا و دەستنووسىكى بەدەستەوھ بوو، پىي گوت: ئەوان وا دەزانن ئەم مردووه، نەخىر. بەلكو زىندووھ و دەژىت، رۆژىك دىت لەگەل فەوزىدا دەگەرپنەوھ مال، فەوزى تا نووكە لە تارىكستاندا دەژىت، تا ئەستىرەي لە تارىكى دەرنەچىت، ناتوانى ئەو شوپنە جىھىلەيت. سائىب ويستى قسە لەگەل باپىرىدا بكا و پرسىارلىكى لى بكات كە لە مېشكىدا گىنگلىان دەخوارد. لى باپىرى وەكو تارمايى لەگەل خۆبزرکردنىدا گوتى:

– جارىكى دى دەگەرپنەوھ لات سائىب، ھەرچى ئىستايە دەبى برۆم. لە ھەمان رۆژدا فەوزىي براى ھاتە بەرچاوى، تا بلىي شەكەت و ئاسەوارى ئەشكەنجەدانى پىوھ ديار بوو، سائىب ويستى خۆي ھەلدا و لە ئامىزى بگرىت، كەچى فەوزى دەستە لاواز و لەرزۆكەكانى ھەلبىرپىن تا بەرى لى بگرى، گوتى: نا براكەم لىم نىك نەبىتەوھ. ھاتم پىت بلىم من لە ژياندام و دەگەرپنەوھ لاتان، بەلام دەبى ئەم شوپنە جىھىلەيت، برۆ بۆ لاي داىە پىويستى پىتە.

مۆمە گەرەكەي دوويستان دريژ بوو كوژاندەوھ، ئەو رۆژە بۆ يەكەمىن جار بەر لەوھى ژىرزەمىنەكە جىھىلەيت، ئاورى لە بخوردانەكە داىەوھ، تا ئەوكاتە دووكەلى لى بەرز دەبووھەوھ، قەيرىك لە سكلەكان پاما، بەئاسپايى دەستى بۆ جامە ئاوكە برد و بەھىواشى كردى بەسەر پشكۆكاندا، چزەيەكى لىوھەت و دووكەلىكى تىكەل بەخۆلەمىشى لى ھەستا و خامۆش بوو. لە ژىرزەمىنەكە ھاتەدەرەوھ. كاتى نىوهرۆ بوو، داىكى لە بانىژەكەوھ روانىيە سەر باغچەكە و سائىي بەدى كرد، سەيرى ھات لەم كاتەدا سارداوھەكە جىدلىيت. بەر لەوھى بۆ لاي بچىت، ئەو خۆي ھات.

لاوازي و بى ھىزى بەشىوھەيەكى بەرچاوى پىيەوھ ديار بوو، داىكى بەپىرزە لىبراوييەوھ پىي گوت:

– تۆ ئەگەر وا بمىنى، ئەوا من زوو يا درەنگ بە باوكت دەگەم، پىت خۆشە سائىب

به زمانیک پیشتر نهیبیستبوو، زمانیک گهشبینی و بروابهخویوونی تیدا بوو، دهموچاوه زردهه‌لگه‌پراوه‌که‌ی و چاوه بریقه‌داره دره‌وشاوه‌که‌ی داگرت و به‌ته‌واوی گؤرا، گوتی:

- دایه، برپارم دا ئیتر نه‌گه‌پیمه‌وه سارداوه‌که، دلنیا به.
- باوشی لی دا و پروای به گوتی خوی نه‌کرد، گوتی:
- به‌راستیه سائیب؟ ئیتر من به‌رگه‌ی ئەم وه‌زه ناگرم.
- پیم گوتی ئیتر ناگه‌پیمه‌وه سارداوه‌که. ده‌بیینی.

دایکی له‌و رۆژه‌وه‌ی سائیب دۆخه سروشتیه‌که‌ی خوی له‌ ده‌ست دابوو، به‌رده‌وام هاتوچۆی مه‌لا سادقی ده‌کرد، که ناوی وه‌کو لیزانیک ئە‌ودیوی شته‌کان ببینی و له‌ ریگه‌ی ناو له‌پ و ئیسقان و له‌وه، دوا‌پۆژ بخوینیته‌وه، ناوی ده‌رک‌دبوو. هه‌روه‌ها بۆ ئە‌وینداره‌ کلۆل و لیقه‌ومه‌اوه‌کان و ئە‌و ئافرته‌ ناشرینانه‌ دووعای ده‌نووسی، که له‌سه‌ر قسه‌ی ئە‌و ده‌رۆیشتن و نوشته‌کانیان هه‌لده‌گرت، له‌ چا و پیاوه‌کانیشه‌وه‌ ده‌بوونه‌ جوانترین ئافره‌ت. ئە‌ویش قسووری له‌گه‌ل مه‌لادا نه‌ده‌کرد، دیاریی بۆ ده‌برد و چه‌ند قات له‌ خه‌لک زیاتری ده‌دای، له‌و رۆژه‌وه‌ی فه‌وزی کورپان برده‌وه، پیتی لی نابری، به‌ر له‌ دوو رۆژ جووتیارانی گونده‌که‌یان سه‌ردانیان کرد و له‌گه‌ل ده‌ستیاندا به‌رخیک و هیزه‌به‌که‌ رۆن و هه‌ندیک ساوهر و قه‌ره‌خه‌رمانیان بۆ هینا، دوا‌ی ئە‌وه‌ی نانی نیوه‌رۆیان لای خوارد و رۆیشتن. به‌رخه‌که‌ی بۆ مه‌لا سادق برد و داوا‌ی لی کرد ئە‌مجاریان به‌وردی و به‌پاشکاوی ده‌رباره‌ی هه‌ردوو کوره‌که‌ی فه‌وزی و سائیب قسانی بۆ بکات. مه‌لا سادق له‌ خه‌ونیشدا دیاریی وای نه‌دیتبوو، ئە‌وی له‌وانی تری ده‌ست ده‌که‌ویت، له‌سه‌له‌که‌ سابوونیک، مریشکه‌ ره‌شه‌یه‌که‌، عه‌له‌شیشیک، مشتیک کشمیش، هۆقه‌یه‌که‌ میوژ، یا خورمای تیپه‌ر نه‌ده‌کرد. به‌ده‌گمه‌ن چه‌ند قرووشیک یا مه‌جیدییه‌که‌ ده‌چوونه‌ گیرفانییه‌وه، له‌ کاتی‌کدا دایکی سائیب به‌لینی پی دابوو نه‌زه‌که‌ی لیره‌یه‌کی ره‌شادییه، ئە‌گه‌ریکو فه‌وزی گه‌رايه‌وه و سائیبیش له‌و شیتیه‌ی رزگاری ببیت. مه‌لا سادق داوا‌ی له‌ ژهنه‌که‌ی کرد ده‌رگا‌که‌ کلۆم بکات و له‌ که‌سی نه‌کاته‌وه، چونکه‌ ده‌یه‌ویت ئە‌مرۆ چ توانا و زانیارییه‌کی هه‌ن بۆ دۆزینه‌وه‌ی

ژماره‌ی پیته‌کانی ناوی دایکه و کوره‌کانی به‌ جیا‌جیا کۆکردنه‌وه و دابه‌شی ژماره‌ ۱۲ ی‌کردن، به‌وه‌ گه‌یشته‌ که‌لووی هه‌ردوو کوره‌که‌ی، ئیدی که‌وته‌ به‌راورد‌کردنی هه‌ردوو که‌لووه‌که‌ له‌گه‌ل ئە‌ستیره‌ی به‌ختیان له‌ ئاسماندا. ئینجا که‌وته‌ دابه‌ش‌کردنی پارچه‌ سوقان و به‌رد به‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌کدا، که‌ لی به‌سه‌ردا هه‌لخرا‌بوو. لاپه‌ره‌ی کتیبه‌ قه‌باره‌ گه‌ره‌که‌ی که‌ له‌ زۆریی به‌کاره‌یناندا کۆن بوو‌بوو، هه‌لدا‌یه‌وه... دایکی سائیب به‌ دووچاوی پر له‌ شله‌ژانه‌وه‌ چاودیریی رۆخساری ده‌کرد و ترپه‌ی دل‌ی به‌پیتی ئە‌وه‌ی له‌ سیمای مه‌لاوه‌ ده‌بیینی، به‌رز و نزم ده‌بووه‌.

له‌ کۆتاییدا نیشانه‌ی گه‌شبینی به‌ رۆخساری مه‌لاوه، که‌ ئاوه‌ل کۆمه‌لیک چالی بچووی پیوه‌ جیه‌یشتبوو، شه‌وقی ده‌داوه. ئە‌ویش به‌مه‌ گه‌شایه‌وه.

- .... ئە‌ستیره‌ی فه‌وزی و سائیب تا نووکه‌ له‌ تاریکیدان، به‌لام به‌خیرایی به‌ره‌و رپووناک‌ی ده‌جمین. فه‌وزی له‌ شوینیکی ته‌نگ و تاریکه، به‌لام ته‌ندروستی باشه‌ و له‌م زووانه‌دا به‌ سه‌ربلندی و به‌ ریزه‌وه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ ناو که‌سوکاره‌که‌ی، ئە‌و سوئانته‌شی تووشی ئە‌م خراپیه‌ی کرد، غه‌زه‌بی خوا ده‌یگریته‌وه‌ و لای ده‌دات، تا‌کو سوئاننیک‌ی تر بخاته‌ شوینی. زۆر له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی نامینیته‌وه. خوا ئە‌م به‌رخه‌ی نارد، تا‌کو سائیب له‌ شه‌ریکی گه‌وره‌ بپاریزیت، وه‌کو ئە‌و به‌رخه‌ی بۆ ئیبراهیم خه‌لیلی نارد، تا ئیسحاقی کورپی پی رزگار بکات. ئە‌و ده‌رگایه‌ی شه‌پتان دای خست به‌م زووانه‌ بۆ دوو میوان ده‌کریته‌وه، سائیب زۆری دل‌ پی خۆش ده‌بیت. یه‌کیک له‌م دوو میوانانه‌ ده‌بیته‌ هۆی شفای سائیب و له‌ وپینه‌کردنه‌که‌ی، که‌ له‌ سوئنگه‌ی بزربوونی فه‌وزی برایه‌وه‌ تووشی بوو، قوتاری ده‌کات... خوا ده‌زانیت...

کات ده‌مه‌و ئیواره‌ بوو، تیشکی لاوازی خۆری کۆتایی رپبه‌ندان، با‌غچه‌ چۆله‌که‌ی گرتبووه، له‌وه‌تی باوکه‌ مرده‌بوو پشتگو‌ی خرابوو. نیشانه‌ی که‌یفخۆشی و دلشادی سیمای دایکه‌ی داگرتبوو، دایکی قاپنکی شو‌ربای برنج به‌ مریشکه‌وه‌ی تیکرد و گوتی:

- گه‌ده‌ت وشک بووه‌ کورم، ئە‌م شو‌ربایه‌ نه‌رمی ده‌کاته‌وه. ده‌بی هیواش هیواش گه‌ده‌ت به‌خواردن رابه‌ینیت.

لاله له خوښیياندا جپي به خوځي نه ده گرت. گونای ماچ کرد و دهستی رادوه شاند و دهموچاو و ههموو شوینځيکي جهسته ی دهجوولاند. لپی تیگه یشتن ده لیت:

– سائیب تو که سیکی ژیری. نهوی ژیر بیت ده بی تووشی ئاریشه و به لا بیت و به لیکي بته و بروایه کی به تینه وه به رنگاری بیته وه. تو ده بی له جپی باوکت بیت بومان، باوکتان خوا لپی خوځ بیت له دست دا، نهو ئیتر ناگه ریته وه، به لام فهوزی برات بهم زوانه ده گه ریته وه لمان. بویه ده بی بگه ریته وه سهر خویندنه که ت، به لکو وه کو باپیرت بی به زانا.

سائیب بی گویدان به قسه کانی لاله، به بیده نگی نانی ده خوارد. هه رچی دایکی بو دواوی لی کرد بیده نگ بیت، تا کو سائیب بی جار سبون بتوانیت نانه کی بخوات. لاله زانی ناتوانی دم خوځی بگریت، به ناماژه تپی گه یاندن دهروات له دهری پیاسه یه ک بکات.

کاتی سائیب چوه سهر قاپی دووهم، دهستی له سهر سکی دانا و گوتی: تیر بووم.

پاش قهیریک دواوی نهوهی له چاوه شه که ته کانی دایکی نوځی، گوتی:

– دایه، نهوی مه لا سادق فهرمووی دووباره ی بکه وه.

دایکی نهوی مه لا سادق پیی گوتبوو، وه ک خوځی گپراهه وه.

سائیب سهری له قاند و سهیریکي بوشاییه که ی کرد و گوتی:

– من به خوځم فهوزیم بیبی، گوتی بهم زوانه دیمه وه.

دایکی له سهر نه م قسانه راهاتبوو، که بووبوه خوویه کی ناو خیزانه که یان، باوکه و باپیره ش له م وړینانه یان هه بوو، که جار جار زور و کهم ده یانی گرت، باپیره ش له سارداوه که بزر ده بوو و چند هفته یه ک خواجه رستی ده کرد، پاشان له خووه دهرده چوو و له حاله تیکي تهنروسستی زور خراپدا بوو. هه رچی باوکه بوو، دوو هاوه لی هه بوون نیواران له ژووه که ی باپیره لپی ده مانه وه و سهر قالی روح بانگ کردن بوون. له نیواره ی رژی دووهدا مه یان ده خوارده وه و قسه یان له سهر سهره نجامی دانیشتنه که ی دوینی ده کرد. دایکه دانیشتنه کانی روح بانگ کردن زور پی باشتر بوو له سوځیتي و خواجه رستی له سارداوه که دا. هه رچی فهوزی بوو کوځی نه م شتانه ی

به پروپوچ و درو و دهله سه داده نا. نهوی دایکی ده هری ده کرد هه ندیک جار په نابردنی بوو بکفر کردن. بروای وا بوو هوی ده ستگیر کردنه که ی و بزربوونی ده گه ریته وه بک تووره یی یه زدان لپی. ده بوو دایکی به رگه ی هه موو نه م شتانه ی بگرتبا و ده ستیش نه خاته کاریانه وه. نا نه وه تانی شادترین بوونه وه ری سهر رووی زهوییه، دواوی نهوه ی سائیب له خوځیه وه ژیر زه مینه که ی جپه یشتن و بریاری دا جاریکي دی پای تی نه نیت، ئیدی دواوی نهوه به لایه وه گرنگ نییه قسه کانی ماقوول بن، یاخود وړینه.

جاریکیان باپیری نه یگوت له عهرشه که ی له بان هوت ته به قه ی ناسمانه وه خواوی بینوه؟ کاتی فهوزی له باره ی شپوه ی خاوه پرسپاری لی کرد، گوتی: تو په لیکه له تیشکی بلایسه دار؟ که واته ئیدی سهر و سه مه ره یی له کویدایه نه گه ر کوره که ی پیداکری بکات براکه ی بینوه؟ کی دهر زانی رهنکه به راستی بینیتي...

نهوده می له چای لینان بووه وه، دهر گای دارینه گوره که ی مال کرایه وه و لاله خوځی به ژور پیدا کرد و خه ریک بوو له خوځی یاندا وه هله که سه ما ده که وت، به دهنگیکی ناروشن گازی ساییبی کرد، سائیب کاتی رهمزی له گه ل هاوه له که پیدا بیبی واقعی وړما. دایکه دواوی نهوه ی شه پولی خوځییه کی سهر دای گرتبوو، گوتی:

– مه لا سادق راستی فهرموو، نه وه تا نهو دهر گایه ی شه یان دای خستبوو، خرایه سهر پشت. دواوی نهوه ی دایکی به خیره اتنی نهو دوو میوانه ی کرد، که سائیب به توندی باوشی لیدان، وه کو حه پاسا بیت لیانی دهر وانی، بیری له و قسه یه ی مه لا سادق ده کرده وه، که گوتی: یه کی له م دوو میوانانه ده بیته هوی شفای سائیب و له وړینه کانی قوتاری ده کات.

سهر دانه که ی رهمزی و روسته م نه ک هه ر بک سائیب، به لکو بک دایه و لاله ش رووداویکی گرنگ بوو، چونکه پیوه ندییه کانی ناو خیزانی گه رانده وه دوخه سروشتییه که ی جارانی و کردنه وه ی په نجره داخراوه که ی ماله به رووی جیهانی دهره ودا. له ماوه ی چاخوار دنه وه که یاندا له و بانیزه یه ی که ده پروانییه سهر باغچه که، قسه یه کی زور کرا، سائیب نهو سهر که وتنه ی روسته می له قوتابخانه دا زور پی خوځ بوو، بریاری دا خویشی بگه ریته وه، به لام له دواوی به ربوونی فهوزی

برای. گوتی خویشی پالپوراوه بۆ خویندن له ناوهندی ولایهتی مووسل و دهیهویت یاسا بخوینت.

رۆسته به وریاییهوه گوپی رادیرابوو، تا داویان نهکردایا زاری ههئندههینا. ههینی رهمزی به سهرسامبوونهوه باسی سهردانهکهی بۆ لای که سوکاری رۆسته له دۆلی کفران بۆ کرد، سائیب گوتی زۆری ههز به گشتی وا ههیه. رۆسته له دۆلی کفراندا بۆ کرد، سائیب گوتی زۆری ههز به گهشتی وا ههیه. رۆسته بهیروکهکهی بهدل بوو، پێشینیازی کرد له پشوو به هاردا، که نزیك بووتهوهوه، له گهلیا بێن. دایکه تیبینی ئهوهی کرد سائیب به شیوهیهکی زۆر ئاسایی دهویت و له کاتی قسهکردنیدا قسه ههئنا بزرکینت، ههروهها سیمای دهموچاو و جوولهی چاوهکانی زۆر سروشتین.

کاتیک چوونه ژوورهکهی سائیبهوه، قسهی له سههر کۆتاییهاتی سولتانی ستهمکار بۆ دهکردن، ههروهها له بارهی ئهوه ههوله ناکامانهی باوکی له پێناوی فهوزیدا دای و تا نوکه شتیک له بارهی چاره نووسییهوه نازانن. ههه له بهرتهوهش بوو بابی له پر سهری نایهوه، پاشان به تیروته سهلی باسی چوونه خهلهوتی خوئی بۆ کردن، جهختیشی له سههر ئهوه کردهوه، که دهبی له ههندیک شویندا ههلهی کردبیت، چونکه سههرنجامی کارهکهی پێچهوانه ئهوی له کتیه کهدا هاتوو رهوی دا، له بری ئهوهی گهوهی جنۆکان دواي چل رۆژ ئامادهبیت، دواي ههفتهیهک هات و خزمهتهکانی خوئی پێشکesh کرد، ئهوی مایهی سههرسورمان بوو هیچ یهکیک له داواکانی جیبهجی نهکرد. ئهویش لهو ژیانه قورس و برسیهتی و ماندووپی له تاریکی سارداهه کهدا بێزار بوو. ئیدی ئاماده نهبوو جارێکی دی ئهه کاره ئههجام بدات و نهیدهویست بچیتهوه ناوی.

رۆسته به لاپره سهنیهکی سهیرهوه گوپی له سائیب دهگرت. سههرنجهکانی و ههندیک له سیماکانی دهموچاوی له باوکی دهکرد، ئهوکاتی ئهوانگهله دهستیان لی وهشاندبوو. ته نیا جیاوازی له نیاواندا ئهوه بوو، باوکی بیدهنگ بوو و فرهی لیوه ناها، که چی سائیب له قسه کردن ناوهستت. رۆسته پێشتر له شار نهچوو بووه هیچ مالیکهوه، ئهوه له کاتیکدا گوپی بۆ قسهکانی سائیب رادهدیرا و وینای جیهانه

تایبهتهکهی له سارداهه کهدا دهکرد، چاوشی له ههموو شتیکی ماله که دهبری، که پێچهوانه ئهوه وینهیهوه بوو که له مێشکیدا دای نابوو، پێوه رهکهشی مالی جیهانگیر بوو. جیاوازی زۆر بوو له نیوان ئهه ماله و مالی جیهانگیردا. یه کهمین شتیک سهرنجی راکتیشا شهقامه خاوتنه بهردرپژکراوه که بوو، سههره پای ئهوه زبلا نهی له بهر دهرگاکان بوون، ئینجاش زۆر پاکتر بوون لهو کۆلانا نهی له پیسی و چلکاودا نوقوم بووبوون. دهرگا گهوره کهی له ناوه راستهوه مشتته ئاسنینه کهی دهتگوت مشتته دهسته پێوه بوو، له ههردو لاره دووسه کۆی دانیشتنی لی بوو، لهو سههریشهوه که وانیک دهستهکانی وا شوپبوونه تهوه و باوشی لی داوه، بوونی شتی په نهان له ویدیو دهرگا کلۆمکراوه که وه به مێشکی مرۆفدا دیت. کاتیکیش دهرگا وان دهبیت، هۆل و وهتاغیک له لاره پێشوازی لی دهکن و به ههوشهی ماله به خشت هه لچنراوه کهت دهگهیه نن. باغچه به رینه کهش په رینیکی دارین له گۆره پانه کهی جیا ده کردهوه و بانیزهیهکی له شووشه دروستکراو دهپروانییه سهری، که درپژهی ئۆدهیهکی گهوهی به که لویه لی رۆژئاوا رازینراو بوو. هه رچهنده هۆده که ژمارهیهکی زۆری کورسی و قه نه فهی تیدابوون، که چی ئینجاش دایکی سائیب له سههر زهوییه مافوو رپژکراوه که داده نیشته. په نجه ره بچوو که کهی دهپروانییه سههر گۆره پانه که، ئهوه رارهوهی رووناک ده کردهوه، که دهگهیشته ژووره کهی سائیب، که به ئالی وهتاغه کهی باپیره وه بوو، ئهه دوو ژوورهش له هه موویان به رزتر بوون و لهو دیوه وه دهیانروانییه سههر هۆله کهی به سههر گۆره پانه بچوو که که وه بوو. ئهه میش دوو ژووری دی لی ده بووه وه، به مه ژوورهکان ده بوونه شهش ژوور، ژیریشیان ژیرزه مینیکی نووتهک بوو، چه ندين دالانی لی ده بووه.

له ناوه راستی باغچه کهدا شو ره بییه کی بلیند لق و پۆپی به هه موو لایه کهدا بلاو بووبوو وه. ئهوه ژووره کهی سائیبه، ژووریکه له خوئی زیاتر کهس سهری پیدایا ناکات، به ئاره زووی دلی خوئی چی دهویت دهیکات، کهس هقی به سهره وه نییه. ده خوینتی و دهنوو سی و خویندنه وهی خوئی دهکات، بی ئهوهی که سیک جارسی بکات، له پێشوازی میوانهکانی خویدایه. داخۆ ئهگه ره ویستی له بانشاغ ژووریکه تایبهتی هه بیت، ئهوا باوکی، یاخود زۆرابی باپیری، یا ره مه زان چی پی ده لین؟

ژووریک به تهنی بۆ خۆت؟ هه‌لبه‌ت هه‌موو جۆره لاقرتیه‌کی پێ ده‌که‌ن، نه‌خاسمه له پهمه‌زانی مامییه‌وه. ژووریک بۆ تۆ و ژووریکیش بۆ قادر و ژووریکیش بۆ عه‌باس. پۆسته‌م ئه‌م‌رۆ داوای ژورمان لێ ده‌که‌یت، دوور نییه سه‌به‌ی داوامان لێ بکه‌یت ئاوده‌ست و گه‌رماویشت بۆ دروست بکه‌ین. چوزانم له‌وانه‌یه داوای چایخانه‌شمان لێ بکه‌یت... بێ خواستی خۆی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک رۆخساری داپۆشی، ئه‌وکاتی سیمای مامه و ئامۆزاکانی بیرهاتنه‌وه، که بیگومان ئیستا به‌ته‌واوی به‌هۆی دواکه‌وتنی بارانه‌وه‌بیت. سائیب له بیرپۆیییه‌که‌ی پۆسته‌م ئاگادار بووه‌وه، به‌بزه‌یه‌کی دۆستانه‌وه‌ گوتی: پۆسته‌م، له کوێی پۆسته‌م؟

پهمزی گوتی: وا بزانه‌م بیر له خۆینده‌که‌ی له مووسل و چۆنیه‌تی قایلکردنی باپیره‌زۆرابی ده‌کاته‌وه.

سائیب به‌سه‌رسوورمانه‌وه پرسى: بپروا ده‌که‌یت هه‌لی به‌نرخى وا په‌ت بکاته‌وه؟ پۆسته‌م به‌بزه‌یه‌که‌وه و لآمی داوه: کاکه سائیب، ئه‌وان بۆیه رازی بوون له که‌رکووک بخوینم، تاکو وه‌کو مه‌لایه‌ک بگه‌ریمه‌وه، نه‌ک ئه‌فه‌ندییه‌کی فیتست له سه‌ر. سائیب وه‌کو پیشه‌ی هه‌میشه‌ییی خۆی، مشتیکى دایه بان مێزه‌که‌دا و به‌پێکه‌نینه‌وه گوتی:

– له‌سه‌ر ئه‌مه دانه‌نگی پۆسته‌م؟ پهمزی قه‌ناعه‌ت به باوکی دینیت وه‌ک مشوور خۆریکت مۆریک له‌سه‌ر مه‌زه‌ته‌که‌ بده‌ت.

– ئه‌دی خه‌رجی؟

پهمزی به قه‌ناعه‌ته‌وه گوتی: ئه‌مه گرفتیک نییه پۆسته‌م، ئه‌و خه‌رجیه‌ی له بابمی وهرده‌گرم به‌نیوه‌یی دابه‌شی ده‌که‌ین.

سائیبیش گوتی: منیش یارمه‌تیت ده‌ده‌م، تۆ ده‌بیت خۆینده‌که‌ت ته‌واو بکه‌یت، تۆ تا‌قه‌که‌سی ده‌خوینى و له نه‌زانیی هۆزیکى گه‌وره‌ ده‌رده‌چیت.

پۆسته‌م به‌زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی خۆیه‌وه گوتی:

– من سوپاستان ده‌که‌م بۆ بایه‌خدا‌نتان به‌خۆینده‌که‌م، راسته‌ گه‌رفتی سه‌ره‌کی پاره‌ نییه، وه‌لێ ده‌بێ باپیرم زۆراب له‌سه‌ر خۆینده‌که‌م قایل ببیت. ناتوانم به‌ئاسانی

ده‌سته‌به‌رداری دابونه‌ریتی هۆزه‌که‌مان بيم. کیشه‌ نییه، که‌سێک هه‌یه قایلی بکات. سائیب به‌جۆشه‌وه گوتی: گه‌رنگ ئه‌وه‌یه به‌هه‌ر نرخیک بیت له خۆینده‌که‌ت دانه‌بریت... راسته ئیمه‌ یه‌کسه‌ر ناتوانین له هه‌موو شته‌کان هه‌لگه‌رپینه‌وه، به‌لام هه‌ندیک جار خۆ ده‌بێ به‌روویاندا بووه‌ستینه‌وه و که‌سوکارمان له‌سه‌ریان رابینن. دایکی سائیب و لاله‌ به‌هاتنی ئه‌و دوو میوانه‌ گه‌لیک د‌خوشبوون، ئه‌مه‌ش له کاتیکدا بوو سائیب زۆری پێویست به‌وه‌ بوو له‌ ده‌رد و خه‌می که‌م بکه‌نه‌وه و له‌و ته‌نیاپیه‌ی ده‌ربینن، که هه‌لبه‌ت بووه‌ته ئه‌گه‌ری جوولانه‌وه‌کانی.

شامی بۆ ئاماده‌کردن و زۆری لیکردن شه‌و لایان بمیننه‌وه، سائیبیش پشتگیری قسه‌که‌ی کرد و دانیای کرده‌وه ده‌رگای هه‌وشه‌یان لێ ده‌گرێ و ناهێلێت بپۆن. پهمزی دوودل بوو، که‌چی پۆسته‌م بیرۆکه‌که‌ی په‌سند کرد به‌مه‌رجیک سائیب له به‌رامبه‌ر دایکیدا به‌لێن بده‌ت ئه‌ویش سه‌ردانی دۆلی کفران ده‌کات. دایکی سائیب به‌گه‌له‌یکردنه‌وه رووی قسه‌ی له پۆسته‌م کرد و گوتی:

– رهمزی وه‌کو کورپی خۆمانه، چه‌ندین جار لێی پاراوینه‌ته‌وه لامان بمینیته‌وه، به‌لام هه‌موو جاریک ده‌ست به‌روومانه‌وه ده‌نیت و وه‌کو کچ شه‌رم ده‌کات.

سائیب بریاری دا ئه‌مشه‌ویان له‌گه‌لدا به‌خۆشی به‌سه‌ر بیات و تا نیوه‌ی شه‌و بمیننه‌وه، چونکه‌ داوی ئه‌وه‌ی به‌دیقه‌ته‌وه چۆنیه‌تی به‌رپه‌وه‌بردنی پۆسه‌که‌ی خۆیندوو، نووکه له روح ئاماده‌کردن شاره‌زایه.

پۆسته‌م به‌لاپه‌سه‌نی و بایه‌خه‌وه چاودیریی جوولانه‌وه‌کانی سائیبی ده‌کرد، کاتیک ده‌یویست که شه‌که بۆ روح بانگکردن بگونجینیت، له مێشکی خۆیدا وینای روودانی گه‌لی شتی ده‌کرد.

سائیب په‌رده‌ی سه‌رمیزه‌ خه‌که‌ی لادا، بازنه‌یه‌ک له پیتی ئه‌بجهدی که به‌خه‌تیکى جوان نووسرا‌بوون، به‌ده‌رکه‌وت، ده‌وری هه‌ردوو وشه‌ی «نا» و «به‌لێ» بیان دا‌بوو.

دوو مۆمی پیکرد و له مۆمدانه‌ زیوینه‌که‌ی دانان، داوی ئه‌وه‌ی چراکه‌ی کوژانده‌وه، یه‌کیک له مۆمه‌کان و پیا‌له‌ چایه به‌تاله‌که‌ی هه‌لگرت و چووه ژووره‌که‌ی ئه‌ودیدو. بێده‌نگی بالی به‌سه‌ر ژووره‌ که‌م رووناکییه‌ سامناکه‌که‌دا کیشابوو، پۆسته‌م ئاو‌ری

له رهمزی دایه‌وه، وای هاته به‌رچا و تارماییه‌کی بئی سیمایه. به‌ده‌نگی‌کی نه‌بیستر اووه چون نه‌یه‌وئیت روحه‌کان جارس بکات، گوتی: روحه‌کان به‌چاوی خۆمان ده‌بینین؟

رهمزی به‌واق و رماوییه‌وه سهری له‌قاند و گوتی: نازانم.

– ده‌توانین هەر روحیکمان بوئیت بانگی بکه‌ین؟

– نازانم.

– پیشتر له‌م کارانه‌دا هیچ به‌شداریت له‌گه‌لیدا نه‌کردوووه؟

– نه‌خێر.

سائیب هاته‌ژوورئ و به‌زمانیکی پر له‌که‌یفخۆشییه‌وه گوتی:

– بیرتان له‌بانگکردنی روحی که‌سیکی نزیکتان کرده‌وه؟

رۆسته‌م له‌خۆوه گوتی: من ده‌مه‌وئ له‌گه‌ل ناله‌گورگه‌ی باپیره‌گه‌وره‌مدا بدویم.

رهمزی ویستی شتی‌ک بلّیت، وه‌لئ سائیب پیشی که‌وت و پیاله‌چایه‌کی دایه‌ده‌ستی رۆسته‌مه‌وه:

– ئەم پیاله‌یه بگره و له‌ژووره‌که‌ی ته‌نیشته‌وه ئەم ده‌قه به‌زمانی عه‌ره‌بی بخوینه‌ره‌وه:

«بسم الله الرحمن الرحيم، یا روح جدی الأکبر ناله‌گورگه، أرجو من کل الأولیاء الصالحین أن یفصحوا لی المجال بمکالمک».

– گویم له‌ده‌نگی ده‌بیئت؟

– نه‌خێر، دوا‌یی دئیته ئێره و ده‌ست پئی ده‌که‌ین.

– وه‌لئ ناله‌گورگه‌ی باپیرم زمانی عاره‌بی نازانیت.

– هه‌موو روحه‌کان له‌ناسمان به‌زمانی عاره‌بی قسه‌ده‌که‌ن، چونکه له‌وینده‌ر، زمانی فه‌رمییه.

رۆسته‌م به‌ره‌و ژووره‌که‌ی ئه‌ودیه‌و رۆیشته، بیرى له‌سه‌ید ده‌کرده‌وه ئه‌وکاتی بابی چاره‌ده‌کرد، به‌زمانی عاره‌بی پرته‌پرتی بوو. عانی گه‌رایه‌وه سائیب به‌ده‌م هه‌لگرتنی پیاله‌که و نزیک‌کردنه‌وه‌ی ده‌مه‌که‌ی له‌ئاگری مۆمه‌که‌وه گوتی:

– ئیستا به‌روحي خوالیخۆشبوو ناله‌گورگه‌ی باپیرت ده‌ست پئی ده‌که‌ین.

پیاله‌که‌ی سه‌راوقلپ دانا، پاشان لئ گه‌را سه‌ری قامکی دۆشاومژه‌ی به‌ر بنی پیاله‌که بکه‌وئیت و داوا‌ی له‌رۆسته‌م کرد وه‌ک ئه‌و بکات. ئه‌ویش سه‌ری په‌نجه‌ی له‌سه‌ر بنی پیاله‌که توند کرد. سائیب گوتی: رۆسته‌م ئاوا نابئ، ده‌بی به‌نه‌رمی لیواری پیاله‌که بگریت، تا‌کو بو‌ار به‌جوولانی پیاله‌که به‌ده‌یت. چونکه له‌خۆیه‌وه به‌ناو پیته‌کاندا ده‌سوورپیته‌وه، ئیدی دوا‌ی کۆکردنه‌وه‌ی پیته‌کان وه‌لامه‌که‌مان ده‌ست ده‌که‌وئیت.

هه‌ردووکیان، خۆی و رهمزی تا ئه‌و ساته‌ش وایانده‌زانی رپووه‌که ده‌بینن، یاخود هه‌ر به‌لای که‌مه‌وه ده‌نگی ده‌بیستن، بۆیه جووره‌ بئی ئومیدیه‌ک دای گرتن، لئ جوولئ له‌خۆوه‌ی پیاله‌که و سوورانه‌وه له‌ناکاو‌ی به‌ناو پیته‌کاندا، برپوایانی به‌کاره‌که پته‌و کرده‌وه.

سائیب خۆی به‌بان میزه‌که‌دا چه‌ماندبووه، به‌برپوا به‌خۆبوونه‌وه گوتی:

– ئیستا بپرسه رۆسته‌م.

– چی بپرسم؟

– چی لئ ده‌پرسی بپرسه، ده‌رباره‌ی شوینی، داخۆ له‌به‌هه‌شته یاخود له‌دۆزه‌خ؟ رۆسته‌م وای هه‌ست کرد بۆ شوینه‌نه‌زانراوه‌کانی گه‌ردوونی ده‌بات، به‌ده‌نگی‌کی شیلگیرانه‌وه گوتی:

– باپیره ناله‌گورگه، من رۆسته‌مم، یه‌کی‌کم له‌نه‌وه‌کانت، واتم له‌باره‌ی خۆته‌وه قسه‌م بۆ بکه‌یت، له‌و دنیا به‌خته‌وه‌ری، یاخود به‌ده‌ست مه‌ینه‌تییه‌وه ده‌نالئینیت؟ پیاله‌که به‌ئاراسته‌ی چوار پیت جوولآ «ج ب ع ی». کاتی‌ک پیاله‌که وه‌ستا، سائیب په‌نجه‌ی کیشایه‌وه و گوتی: با بزانی‌ن ئەم پیتانه چیمان پئی ده‌لئین! رهمزی گوتی: پیته‌کان ده‌لئین جبعی، وشه‌یه‌که هیچ مانای نییه، وا بزانی‌م ده‌بی دووباره‌ی بکه‌نه‌وه.

سائیب به‌زمانی شاره‌زاوه گوتی: نا رهمزی، شیمان‌ه‌ی خویندنه‌وه‌ی ئەم پیتانه زۆرن، ئەوی تۆ خویندته‌وه شیمان‌ه‌ی یه‌که‌مه. شیمان‌ه‌ی دووم له‌چه‌په‌وه بۆ راسته و

دهلئت: يعجب، ئەميش وشەيهكه مانای نيبه.

سائيب پينهكانى لهسەر كاغەزىك نووسين، وشەيهلئىكى زۆرى نووسين، تا گەيشته وشەي «عجيب». ئاوپرى له رۆستەم دايهوه و بەسەر سوورمانهوه گوتى:

– روجى باپيرى خوالئىخۆشبووت بەوشەي «عجيب» ولامى دايهوه. دهبى ئەم بەرسفەشى بگهينهوه و بگهينه ئەنجاميک.

رەمزی گوتى: بۆ دووبارەى ناکه نهوه؟ رهنگه ئەمجار ولامهکه روونتر بداته دەست. سائيب به «نا» سەرى هێنا و برد: نا رەمزی، خۆی ولامى يەكەم گرنگه، دهبى بزانین مه بهست له وشەي «عجيب» چيبه. مانای زۆر له پشتى ئەم وشەيهوه هەن.

رۆستەم برۆكانى لئىك نان و گوتى: من دەرنام مه بهست لهم وشەيه چيبه، وا دياره روجى خوالئىخۆشبووى باپيرم له وەرگرتنى فەرمان له دهولەت رازى نيبه، هەر وهها باپيرم زۆر ايش رازى نيبه، وهلى چار چيبه؟ ناچارى ئەمهيان كردين.

رەمزی گوتى: شيمانهيهكى دى ههيه، بوونی تو لهم شارهدا و لهم مالەش، هەر وهها قسه كرنت بهم شيوهيه لهگه لیدا هەر لای ئەو به عهجايب دادهنرئيت.

سائيب پرسى: شتى وا له هۆزهكه تاندا رووى داوه عهجايب بئيت؟

– بهلى. باوكم بهر له چەند مانگيک ئەوانگەل له شهودا دەستی لى وهشاندا و تووشى شىتى هات. برەمان بۆ لای سەيدىكى عارهب و له هفتەيهكدا چاكى كردهوه، ئىستاش تەندروستىيى زۆر باشه.

سائيب به واق و پرمانهوه پرسى: ئەجندە دەستی لى وهشاندا؟

– بهلى، ئەجنه. چەند رۆژيک زمانى بهسترا و لايهكى دەموچاوى شەپلە لى دا.

سائيب بى ئاگا گوتى: عهجايب.

رەمزی گوتى: سوڤحانەللا. بينيت؟ بى ئاگا قسهكهى روجى خوالئىخۆشبوو نالهگورگەت دووباره كردهوه.

سائيب ئاهيكي پيدا هاتهوه و گوتى: راسته. بهخوا راسته. ئيشهكه سەرى گرت، ئىستا پرسيارىكى ترى لى بکه.

بەسەرى پهنجەيان بەئاسپايى لئواری بنى پيالەكهيان گرت، رۆستەم گوتى:

– روجه ئازيزهكهى باپيرم، تو ئاگات له ههموو رووداويكى ناو هۆزهكه مان ههيه، وهلى هەز دهكەم ئەوهش بزنام داخۆ له ئاسمان ئاسوودهيت؟

پيالەكه بەئاسپايى جوولەيهكى كرد و بەدهورى خۆيدا سوورانهويهكى بچووکی كرد، بى ئەوهى بهسەر پيتيکدا تپهريت. رۆستەم بەچاوى پر له پرسيارهوه له سائيبى روانى، ئەویش به جوولە سەيرهكهى پيالەكه سەراسيمه بووبوو، رەمزی گوتى:

– وا بزنام روجى خوالئىخۆشبووى باپيرت شهكته و هەزى بهخهوه رۆستەم. سائيب گوتى: روجهكان هيلاكى نازانن، پرسيارىكى بهرچاوى لى بپرسه، تا ولامهکه به ئا ياخود به نا بداتهوه. پتى بلئى: تو باشى؟

پيالەكه بههيوورى جوولایهوه و لهسەر پيتى نا وهستا. قامكى راكيشا و گوتى:

– وا دياره روجى خوالئىخۆشبوو له باشيدا نيبه، كهى مرد؟

– نازانم، رهنگه بهر له سهه سال زياتر.

– دهنهوى پرسيارىكى ديكهشى لى بگهين؟

سائيب بهر له وهى چاوهرپى ولامى رۆستەم بکات، پيالەكهى هەلبىرى و دهمهكهى له ئاگرى مۆمهكه نزيك خستهوه، پاشان گه راندييهوه شوينى خۆى و دهستی نايه سەر لئوارهكهى و گوتى: دهى رۆستەم بپرسه.

– ئەى روجه ئازيزهكهى باپيرم، تو لهسەر خویندنهكەم له ويلايهتى مووسل رازيت؟

پيالەكه لهسەر خوۆ جوولایهوه، پاشان خيرا بوو، دواى ئەوهى بهسەر هەردوو پيتى «أ» و «ى» دا تپهري. لهسەر وشەي «ئا» جيگير بوو. رۆستەم بهخۆشيبههكى مندالانهوه له شوين خۆى هەلبەزيبهوه و هاوارى كرد: باپيرم لهسەر خویندنهكەم رازيبه، ئيدى كهس پيگرم نيبه.

رەمزی گوتى: رۆستەم، له ديوهخانهكهى باپيرت زۆراب دهبى باسى ئەم شته بکهيت.

سائيب بهكهيفخۆشيبهوه گوتى: بهخت ههيه رۆستەم. باپيرت دوو جار لهسەر خویندنهكەت رازى بوو. جار يكيان به «ئا» و جار يکيشيان به «بهلى» ئيتتر چيت دهويت؟

کاتیک نۆرهی رهمزی هات، دهیوت ئیلان و بیلان له گه‌ل روحی ئیمام خدری وه‌لی قسان ده‌که‌م. پرسپاری هاتنی رۆژی هه‌شری لێ کرد. وه‌لامه‌که‌ی: «تر» بوو. سائیب و رۆسته‌م خه‌نینه‌وه. پاشان سائیب گوتی:

– وه‌لامی پرسپاری وا ته‌نیا لای خودایه‌ی رهمزی، پرسپاریکی به‌جی بکه.

– باشه. پرسپاریک ده‌که‌م به‌لای باوکه‌وه‌ گرنگه. ئە‌ی روحی خوالیخۆشبوو باپیره‌ئه‌حمه‌د، تکایه‌ چاره‌نووسی به‌روبوومی له‌ سالی داها تووم پێ بلی.

پیاڵه‌که‌ نه‌جوولا، بی هووده‌ قه‌یرێ چاوه‌روانیان کرد، رۆسته‌م گوتی:

– وا بزنام روحی باپیرت نووستوو رهمزی.

– خوالیخۆشبوو له‌ ژياندا زۆر دهنووست.

سائیب گوتی: روچه‌کان نازانن مانای خه‌و چیه‌یه. وا بزنام رهمزی تو به‌توندی په‌نجته‌ ناوته‌ سه‌ر پیاڵه‌که‌.

رهمزی قامکی کیشایه‌وه، پاشان به‌ئاسپایی نایه‌ سه‌ر پیاڵه‌که‌، ده‌ستی به‌ جووله‌ کرد، رۆسته‌م گوتی:

– سوچه‌نه‌لا، روحی باپیرت له‌ خه‌وه‌که‌ی بیدار بووه‌وه.

پیاڵه‌که‌ به‌سه‌ر پیته‌کانی «أ ب ج د» تپه‌ر بوو، دواي ئە‌وه‌ی ئە‌نگوستیان کیشایه‌وه، سائیب به‌ سه‌رسامیه‌وه‌ سه‌ری له‌قاند و گوتی:

– روحی خوالیخۆشبووی باپیرت له‌ به‌رامبه‌ر مه‌ته‌ئیکدا دایناوین.

– هه‌موو قسه‌کانی له‌ ژياندا بریتیبوون له‌ مه‌ته‌ل.

– پرسپاریکی دی لێ بکه و قوتارمان بکه‌ له‌م باپیره‌ ئالۆزه‌ت.

– باپیره‌ ئیستا له‌و دنیا ئاسووده‌یت؟

پیاڵه‌که‌ چوو سه‌ر هه‌ردوو پیتی «ب ا».

سائیب به‌ناپه‌زاییه‌وه‌ گوتی:

– مه‌ته‌ئیک دی رهمزی، رزگارمان ناکه‌یت له‌ باپیرت؟ وا بزنام شوخیمان له‌گه‌لدا ده‌کات.

رۆسته‌م به‌شایی به‌خۆبوونه‌وه‌ گوتی: به‌کوردی به‌ با وه‌لامی دایه‌وه. واته‌ به‌لێ.

سائیب مشتیکێ دا به‌ بان میزه‌که‌دا، تروسکه‌ی مؤمه‌که‌ له‌گه‌لیدا له‌ریه‌وه، گوتی:

– ئیستا تیگه‌یشتم باپیری خوالیخۆشبووت مه‌به‌ستی له‌ پیته‌کانی چی بوو؟ ویستی پیمان بلێت ئە‌و له‌ ئە‌بجهدیی زمانی عه‌ره‌بی نازانیت.

به‌ر له‌وه‌ی رووخی باپیری بانگ بکات و پرسپاری ئاراسته‌ بکات، رۆسته‌م له‌ شوینه‌که‌ی خۆی هه‌ستا، گوتی پێویستی به‌ چوونه‌ سه‌رئاوه. سائیب ره‌وانی کرد و داواي لێ کرد ئاره‌زووی خۆیه‌تی ج کونجیک هه‌لبژیریت. تاریکیه‌کی ئە‌نگوسته‌چاو بوو، ئاسمان هه‌ور بوو، رۆسته‌م قه‌یریک وه‌ستا، به‌قوولی هه‌وا سارده‌ شیداره‌که‌ی هه‌له‌مه‌ژی، چون بیه‌وی شتی بگریت ده‌ستی له‌ بۆشاییه‌که‌دا گر ده‌دا.

سائیب به‌ سه‌رسامیه‌وه‌ گوتی:

– سه‌رمات ده‌بی، ناته‌وی میز بکه‌یت؟

رۆسته‌م به‌که‌یفخۆشیه‌کی سه‌یره‌وه‌ گوتی:

– بروانه‌ سائیب، هه‌ست به‌ شی‌ی هه‌واکه‌ ناکه‌یت؟ ئە‌مشه‌و ده‌باریت؟

سائیب به‌ که‌م زانیکیه‌وه‌ گوتی: ئینجا چیه‌؟

ده‌نگی رۆسته‌م له‌ تاریکیه‌که‌وه‌ هات و تیکه‌ل به‌خشه‌ی لقه‌ دارتوو له‌رزیه‌که‌ی به‌ر ره‌شه‌باکه‌ بوو، گوتی: هه‌موو دنیا چاوه‌روانی بارانن سائیب، که‌چی تۆش ده‌لێی ئینجا چیه‌؟ ئاوا له‌ مالی میلیه‌ت ده‌پرسیت؟

رهمزیش ژوره‌که‌ی جیه‌یشت و به‌ته‌نیش سائیبه‌وه‌ وه‌ستا و له‌ ئاسمانی ده‌روانی، گوێی له‌ قسه‌کانی رۆسته‌م بوو، گوتی:

– سائیب، باران لای جووتیار له‌ که‌وتنی سوڵتانی سته‌مکار گرنگتره، ئە‌وان له‌ دنیای خۆیاندا له‌ باران زیاتر ناسن، چونکه‌ نه‌باریت، ئە‌وا برسیه‌تی هه‌ره‌شه‌یان لێ ده‌کات.

سائیب چون خۆی بدوینیت، گوتی: ئیمه‌ی شاری چه‌ند کورتبینین، بۆ نمونه‌ من هه‌ز ده‌که‌م هیچ باران نه‌باریت، چونکه‌ کۆلان و شه‌قامه‌کان ده‌بنه‌ زه‌لکاو و قور و ناتوانیت پێیاندا برۆیت.

رۆسته‌م دواي ئە‌وه‌ی ده‌ستی به‌ ئاوه‌یاند، له‌ ته‌نیشتیانه‌وه‌ وه‌ستا، که‌ سه‌یری

ئاسمانە ئەنگوستەچاوهكەى كرد، گوتى: وا بزائم ئىستا له دۆلى كفران بههردوو بهشهكهيهوه، شاخاوى و پىدهشت، باران شهست دهبارىت و گهيشتۆته ناوهندى سهنجهق.

سائىب گوتى: چۆن دهزانىت؟

– بۆنى دهكەم و بهدهستم ههستى پى دهكەم.

– ئەى تۆ رهمزى، ههمان ههستت ههيه؟

– تا رادهيهك. بهلام نهك وهك رۆسته.

– بهراستى سهيره، من هه ر دهبى رۆژىك بيم سه ر له گوندهكهتان بدهم، بهباوهرى تۆ ئەمشه و باران دهبارىت؟

رۆسته م بهبروايهكى رههاوه گوتى: من تهواو دلنيام ئىستا وا دهبارىت و خهلكى گونديش ئەمشه و له ديوهخانهكهى باپيرم رۆژ دهكه نهوه، خوشترين جهژنه خهلكى ئاههنگى بۆ بگيرن، سائىب.

– ئەگه ر وايه با ئيمهش ئاههنگ بگيرين و بمينينهوه تا باران دهبارىت. بهلام ئەگه ر ئەمشه و باران نهبارىت چى دهكهيت رۆسته م؟

– ئەوكات سبهى تۆ و رهمزى له گرانتيرين كهباخانهى شار داوهت دهكەم.

به ر لهوهى سائىب له جهنگ و ململانئيهكانى دژ به سولتانى زۆردار لهسه ر خوانى خرى روح بانگکردن، ببتهوه. كه دانىشتنه روهيهكانى باووباپيرانى بينى. گفه و هاژهى بايهكه له دهرهوه لهگه ل ئاوازى ليزمهى بارانهكهى دهيدا به ديوار و سهربانهكاندا، بهشيوهيهك بهرز دهبووهوه هه ر دهنگوت ئاوپرژينه و ئاسمانى پيدا تهقيوهتهوه. رۆسته م بى ويستى خۆى له شوينهكهى راپه رى و بهره و دهركاكه راي كرد. ئەو چاله بچووكانهى دلۆپهكان دروستيان كردبوون و ئاويان تيدا كۆ دهبووهوه، ههركه ليزمه بارانهكهيان بهر دهكوت، يهك بهيهك دهبوونه بلقى سه ر ئاو. رۆسته م بيري چوو ئەو هه موو ماوهيه به توركى لهگه ل سائىب قسانى دهكرد، بهكوردى هاوارى كرد:

– رهمزى، رهمزى، كلاله سه رهيه، كلاله سه رهيه...

كاتىك كهريم باسى پيوهنديى خۆى لهگه ل فاته مدها كرد، به لاي سنجان هوه شتىكى چاوه پروانه كرا و نه بوو، چونكه به سروشتى خۆى له رۆژى ژنه پانانه كهى رهمه زان و ميرزاوه ههستى به م پيوهندييه كردبوو، وه لى فاته مده سكى لى پى بيت، ئەمهى به خه يالدا نه دههات. به خدى خۆى له دۆخى چاوه پروانه كراوى وادا بىدهنگ ده بوو، له روخسارى رام، له برۆ ره شه به يه كداها توه كانى، چاوه بريسه كداره كانى، ريشه تهكه كهى، كه هيشتانه كينى گهنگه مووى تيدا ده بينران، جوولهى شپرزهى دهسته كانى و هه ر سه رنجىك له دهموچاوى و هه ر جووله يهك له جووله كانى، بابى دهخسته وه بىر، خۆى هاته بهرچا و ته مهنى پازده سالانه، لهگه ل بابى دانىشتوه، كه ئەوكات له ته مهنى كه ريمدا بوو، دهنگوت ئەوه و له گه شتىكى دوور گه ر اوه ته وه، ياخود كفه كهى هه لجرىوه و گۆرى جيه شتوه، تا له كه سايه تى كه ريمدا سه ردانىان بكات. ئەو كه ريمهى خودا دايه وه، ئەگه ر په رجووى سه يده عاره به كه نه بوايه بۆ چاكردنه وهى، ئەوا ده جووه خانهى مردووان، ياخود خانهى شيتانه وه. عانى كه ريم له سه ر قسه كهى پى داده گرت و ده يگوت:

– ميمى من ئەم ژنم هه ر دهويت، ئەگينا ئەمجار به راستى شيت ده بم و ئەژدادى سه يدىش ناتوانن چا كم بكه نه وه.

وهك مندالتيكى كۆرپهى هاته بهرچا و، ئەوهى باش ده زانى هه ميشه كه ريم به لاي هه مووانه وه مندالتيكى بچووك بوو، ئا ئەوه تا پاش ئەوهى چهند رۆژىك به شيتيه كهى ئازارى دان، روويه رووى گرفتىكى نوپى ئالۆزبان دهكاته وه، دوور نيه درزىك بخاته نيو هۆزه كه يانه وه، كه لهگه ل بنعيزيه كاندا يه كيان گرتبوو. پاشان ئەمه پرسى نامووسه، مه گه ر هه ر خوا بزاني سه ره نجامه كهى به كوچ دهگات. لهگه ل ئەوه شدا كه ريم ئەو مافه شى هه يه ئەو ژنهى به دلتيى هه لى بژىريت.

ئەو له و رۆژهى به حه زى باوكى ژنى هينا، تا نووكه ش له ماله كهى خويدا وهكو ميوان ده جووليت هوه، به ئەسپه كهى ئەم دى و ئەو دى دهكات و ئوقره ناگرىت.

ئەوھتائى ئىستاش دواى ئەوھى لە داوى كچە جنۆكەكە رزگارى بوو، دەكەوئىتە داوى جنۆكەيەكى راستەقىنەوھ، دوور نىيە دەستى لى بوھشېئىت، جنۆكەيەك ئاۋەز و دلى بردوھ و بە گورىسېك شەتەكى داوھ ناكرىت لى رزگار بىت، دەبى ھەموو شتەكان لە پىناو كەرىمدا ئەھون بن. ئەگەر ھەردووكيان يەكتريان بوئت، دەبى ھاپۆ لە رېگەيان لا بېرىت، ھەلى بەشېوھيەك بۇنى ئابرووچوونى لى نەيەت، ھەروەك پەندە كوردىيەكە دەلئىت: قوز گايىن بە چەپلەپىزان ناپىت.

بۇيە دەبى پلانئىكى توندوتۆل دابنىن، تا ئىشەكە بە ئاسايى بەرپوھ بچىت. رۆژھەلاتبوو، ئاسمانە شىنەكە سامال بوو، دەنگوت بەدرىژايى شەوى رابردوو دلۆپىك باران نەبارىوھ. سەرھراى ئەو درەنگ مانەوھيەى دوتىيان. ئىنجاش ھەمووان بەر لە گزنگ ھەستابوون، دواى فراوين.

زۆراب و شىخۆ و رەمەزان بەرھو كىلگەكان رۆيشتن، تا بزائن چەند باران بارىوھ. كاتى كەرىم دلنيا بوو مال چۆلە، سىنجانى راکىشايە كونجىكەوھ، تا بابەتەكەى بۆ باس بكات.

ھەرچى مەردان بوو لە قوللەكەيدا مانى گرتبوو و دانابەزى، تا فراوينيان لەگەلدا بكات. چاۋەرپى ئاماژەى كەرىم بوو. سىنجان پاش ئەوھى لە مەشكە ژەنن ھەستا، بە چرپەوھ گوتى:

– كەرىم تۆ دلنئاي مندالەكەى لە تۆيە؟

– بىگومان مېمى.

– چى بكەين ئەگەر دواى ھاتنە دنيايەوھ دەرکەوت لە ھاپۆيە؟

كەرىم بە يەكلايىكردنەوھوھ گوتى:

– فېشەكىك دەنئىم بەسەريەوھ و مندالەكەشى سەر دەبرم.

– خوا نەكا كوپم تاوانى وا بكەيت.

سىنجان قەيرى بىدەنگ بوو و سەيرى بۆشايىيەكەى كرد، ھەينى گوتى:

– نامەوئى بارى باوكت بەم مەسەلەيەوھ قورس بكەم و خۆشى باران بارىنەكەى لى تىك بدەم، ھەلى بەخراپى نازانم لەگەل مەرداندا برۆى بۆ لاي باوك فاتمە و بۆن

دەمى بكەن، تا بزائن چى دەلئىت. با بچم ناننان بۆ ئامادە بكەم.

كەرىم لە شوپىن خۆى ھەلبەزىيەوھ و بە ھەموو دەنگى شىراندى: مەردان.... مەردان.

مەردان لە قوللەكە ھاتەدەر، بى ئەوھى دەموچاۋى بەخەوھوھ بىت. سىنجان وايدەزانى تا نووكە نووستوھ. ھەندىك سەرتوئىزى لەگەل چەند كولىرەى گەرمدا ھورد، كە ژنەكەى شىخۆ كوردبوونى، خستىيە بەردەميان. ھەرچى ئەو چوار ھىلكەيەى پىش تۆزىك لە قشپلى ئاگردانەكەى نابوون، داواى لىكردن بەخۆيان دەرى بىنن و سەير بكەن بزائن برژاۋە يان نا. دواى ئەوھى مەردان بە ئاۋى ناو مەسىنە گلئىنەكە دەستى شت و شەپىك ئاۋى بە دەموچاۋيدا دا، لە ديوەخانەكە بە تەنىشت كەرىمەوھ دانىشت و بە لچكى جەمدانىيەكەى دەموچاۋى سىرپىيەوھ. چاۋىكى نووقاند و سەيرى رووى گەشى كەرىمى كرد، بە جوۋلەى سەرى بى ئەوھى ورتە لە دەمىيەوھ بىتە دەر، پرسىياري ئەنجامى قسەكانى لەگەل سىنجاندا لى كرد، كەرىمىش بە ئاماژەى دەستى ولامى داوھ، ھەموو شتىك تەواوھ.

بە ئىشتىياۋە نانىان دەخوارد، پاش ئەوھى مەردان دلنيا بوو سىنجان لە ديوەخانەكەوھ دوورە، گوتى:

– دواى سەرگرتنى ئىشەكەمان، دەچىن بۆ شار بۆ لاي مەلا رۆستەم، ئەمجار دەبىت بە يەكجار سى نەفەر كەباب بخۆم.

كەرىم لە ۋەختى چاى تىكردندا گوتى: خەون بە كەبابەوھ مەبىنە، ئەمپوۋ لە ديوەخانەى بابى دولبەرەكەم پلاۋساۋەر دەخۆين. باش بخۆ رېگەمان دوورە.

مەردان بە زمانى شارەزا لە ھەموو شتىك، گوتى: نا عەزىزەكەم، زانىارىيەكانت ناتەواون، دەتوانم لە قوللەكەوھ گوندەكەيانت پى نىشان بدەم.

كوپخا زۆراب لە كىلگەكە بە چەقۆكەى نىك بە دوو بستى ھەلئەنى، ژىرى تەپى مابو، لە كاتى ھەلساندا گوتى: ئەلحەمدولىلا، پەلەى وام نەديوھ، تا نەورۆز بەش دەكات. رەمەزان گوتى: ئەگەر كىسەلە لى نەدات، ئەوا بەروبوومەكەمان ناياب دەبىت.

سەعاتە رپىيەك لە ئاۋايى دوور كەوتبوونەوھ، قەراغى كىلگەكە جووت نەكرابو،

رهق، رینگه‌یه‌کی ئاسانی له نێوان کێلگه پاكشاوه‌كانی ژێر تیشکی خۆری مانگی رێبه‌نداندا، دروست كردبوو. بايه سارده شیداره‌كه رپتی لهو گهرمییه ده‌گرت، كه رۆژه‌كه په‌خشی ده‌کرد. کاتێ بەرهو گونده‌كه ده‌رۆیشتن، له دووره‌وه كه‌ریم و مه‌ردانیان بینی به‌بان پشت ئه‌سه‌په‌کانیان‌وه به‌ره‌وژوور به‌ ئاقاری زێی رۆخانه‌دا ده‌رۆیشتن. کوپخا زۆراب گوتی:

– كه‌ریم مه‌ردان بۆ كووی به‌كیش ده‌كات؟

رهمه‌زان بێ ئه‌وه‌ی گوێیان بدات، گوتی:

– چۆن نه‌شعه‌ی باران بارین ئیمه‌ی هاورد، ئه‌وانیش بۆ چی زه‌ویی خوا هه‌یه به‌كیش ده‌كات، هه‌لبه‌ت ئه‌وانیش وه‌ك ئیمه ده‌یان‌ه‌وێت راده‌ی باران بارین له شوینێکی دی بزائن.

له رێکردن به‌رده‌وام بوون، هیشتانه‌کینی نه‌شه‌ی باران بارینه‌كه به‌ری نه‌دا‌بوون. پێوه‌ندی فه‌تاح به‌ هاپۆی خه‌زوروییه‌وه باش نه‌بوو، چونکه ئه‌و ژن به‌ژنه‌ گرفتێ زۆری له‌گه‌ڵ خزم و كه‌سه‌وه‌كه‌ی بۆ دروست كرد. ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی هۆز ژنی هیناوه‌ قسه‌یان له‌گه‌ڵدا نه‌ده‌کرد. كچه‌كه‌ی هاپۆ خۆی له می‌رده‌كه‌ی نارازی بوو، كاتێك له زه‌ماوه‌ندی میمکی و كچی پووری باوکی بۆ رهمه‌زان و میرزا سه‌ردانی مائی باوکی كرد، ویستی نه‌گه‌رێته‌وه، گله‌یی و گازنده‌ی به‌رامبه‌ر به‌ ربه‌فزاری دل‌ره‌قانه‌ی می‌رده‌كه‌ی و كه‌سه‌وه‌كه‌ی نواند، ته‌نانه‌ت فه‌تاحه‌ش پشتگیری لێ كرد، پاشان رای كیشایه‌ گۆشه‌یه‌كه‌وه و داخی دلی خۆی بۆ هه‌ل‌رشت و جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ كرده‌وه، كه هه‌رگیز به‌م شیوه‌یه ژیان ناچیته‌ سه‌ر، ئه‌وان له‌ ته‌مه‌نه‌دا پێویستیان به‌ دوو پیاوی راسته‌قینه‌یه تیریان بکه‌ن و ئالۆشییه‌كه‌یان دا‌بمرکینه‌وه، نه‌ك دوو پیاوی قۆتر به‌ درێژایی شه‌و كۆخه‌ كۆخیان و شه‌قه‌ی تریان سه‌عاته‌ رێبه‌ك ده‌روا و دیواره‌كانی ماله‌وه‌یان به‌ تف و به‌لغم سواخ دا‌ون. حه‌ببیه‌ی ژنی فه‌تاح، كه به‌ حه‌به‌یان نیو ده‌برد، سه‌یری هات فه‌تاحه‌ له ژێره‌وه پێوه‌ندی نییه، وا‌یده‌زانی فه‌تاحه‌ له ترسی ئابرووچوون لێی ده‌شاریته‌وه، بۆیه باسی پێوه‌ندی خۆشه‌ویستی خۆی به‌ شوانه‌كه‌یان‌وه بۆ كرد، كه شه‌وانه‌ له ناندێنه‌كه ده‌چیته‌ لای، تاكو ئه‌ویش باسی ئه‌وی خۆی بۆ بکات، هه‌ینی دُنیا بوو كه شتی وای

نییه، هانی دا وه‌كو ئه‌و بکات، ئه‌گینا تیکه‌شکی و چپژێ ژيانێ راسته‌قینه‌ له ده‌ست ده‌دات. فه‌تاحه‌ بر‌وای به‌ قسه‌کانی حه‌به‌ نه‌ده‌هات. بر‌وای وابوو ده‌یه‌وێت تووشی بکا و ئابرووی به‌ریت، وه‌لی كاتیک ناوی دۆسته‌كه‌ی خۆی پێ گوت و به‌دووردرێژی باسی سه‌رجییی و هونه‌ر نواندنی شوانه‌ی له‌ کاتی كردندا بۆ كرد، فه‌تاحه‌ ورووژا و كه‌وته‌ حه‌سه‌ره‌ت هه‌لكێشان و له‌ خه‌یالی خۆیدا لاوی نه‌ناسراوی خه‌ونه‌کانی وینا ده‌کرد. به‌سه‌رسامییه‌وه پرسیا‌ری كرد ئه‌و لاوه‌ چۆن به‌چنگ بینه‌ت و ده‌ستپێشکهری قسه‌کردنی له‌گه‌ڵدا بکات و پێی بلێت؟ به‌ کورتیه‌كه‌ی وه‌كو خۆی گوتی: «له‌م لایه‌نانه‌وه‌ كۆله‌وار بوو». حه‌به‌ به‌ ساده‌ و ساكاریه‌كه‌ی پێكه‌نی. هه‌ردووکیان به‌دیار مه‌نجه‌لیکی گه‌وره‌وه‌ دانیشتبوون، خویان به‌ ئاگره‌كه‌یه‌وه‌ خه‌ریک كرده‌بوو و چاویان له‌ جحیلانی گوند بریبوو، كه به‌ بۆنه‌ی زه‌ماوه‌ندی رهمه‌زان و میرزاوه سه‌مایان ده‌کرد و هه‌لده‌په‌رین. كه‌ریم به‌ ته‌نی وه‌ستابوو و پشتی دا‌بووه‌ لۆده‌کایه‌كه‌وه. حه‌به‌ پرسیا‌ری ئه‌و لاوه‌ قۆزه‌ی لێ كرد، كه به‌ته‌ی له‌ دووره‌وه‌ وه‌ستابوو. فه‌تاحه‌ سه‌ره‌اته‌كه‌ی بۆ گێرا‌یه‌وه؛ ئه‌وه‌ كورێ بچووك و گوله‌جه‌رگه‌ی کوپخا زۆرابه‌ و بۆ لای سه‌ید هاتوون، تا جنۆكه‌ له‌ سه‌ری ده‌ره‌ینه‌ت...

حبه‌ به‌زمانیک به‌زه‌یی تیدا بوو، گوتی:

– فه‌تاحه‌ تۆ به‌راستی له‌م ئیشتانه‌دا مندالی، ده‌بێ به‌ر له‌ هه‌موو شتیک ئه‌وه‌ بزانی، تۆ جوانیت و هه‌ر چ پیاویکت بویت ده‌توانیت به‌ ئاسانی به‌ده‌ستی به‌ینه‌یت. تۆ پیاوان نانسیت، وه‌كو سه‌گ وان، بۆ هه‌موو ئافره‌تیک لیکاو به‌زاریاندا دیت، نه‌خوازه‌ لا بۆ جوانیکی وه‌ك تۆ. دۆخی ئه‌و گه‌نجه‌ قۆزه‌ی له‌وێ وه‌ستاوه‌ پێویست به‌ بیرکردنه‌وه‌ ناکات، بێ ئه‌وه‌ی به‌خۆی بزانیته‌ عاشقه‌، چاوت له‌ چاوی بیره‌ و زه‌رده‌خه‌یه‌کی بۆ بکه‌، هه‌موو پیاوه‌کانی دی پشتگوێ بخه‌، هه‌لسه‌ خیرا برۆ بۆ لای، پێش ئه‌وه‌ی کیژیکی دی بچیته‌ لایه‌وه‌.

قسه‌کانی حه‌به‌ی وه‌ك خه‌یال ده‌هاتنه‌ به‌ر چا‌و. ئه‌و بویری تیدا‌بوو و زۆریش چوو‌بووه‌ دایه‌وه، وه‌لی ده‌ترسیته‌ ته‌ریقی بکاته‌وه، دوور نییه‌ کابرایه‌کی كه‌لله‌ره‌ق بیت، له‌و جو‌ره‌ی نامووسی خیزانیان به‌لاوه‌ گرنگه‌ و نایه‌وێ تووشی سه‌رئیشه‌ بێ و ئابرووچوون و ئاریشه‌ی به‌دا‌وه‌ بیت. كه‌وته‌ پاساو هینانه‌وه، حه‌به‌ش گوێی له‌ هۆی

ترسانه‌کە‌ی گرتبوو. حە‌بە بە‌هێمنی و بە‌دەنگێک برۆ‌بە‌خۆ‌بوون و بە‌زە‌یی تێدا بوو
گوتی:

– دە‌تە‌وێ گەرە‌و بکە‌ین؟ بچم بۆ لای وە‌ک بە‌رخ دە‌ستی راکێشتم و بیبە‌م بۆ
پە‌رێزە‌کە و لە‌گە‌ڵیا رابووێرم و بێ‌مە‌وه؟ چی دە‌ڵێی ترسنۆک.

فاتە‌مە بزە‌یە‌کی کرد و بیروکە‌کە‌ی بە‌دڵ بوو و حە‌زی لێ بوو لە‌گە‌ڵ کە‌ریمدا
رابووێرت. هێ‌زێکی ناو‌هێکی سە‌یر هانی جووڵە و یاخیبوونی دە‌دا، بە‌ نازوونوزە‌وه
گوتی: ئە‌ی ئە‌گەر نە‌یهێشت؟

حە‌بە بە‌ پێ‌دا‌گرتنە‌وه گوتی:

– برۆا بکە، ئە‌گەر ئێستا تۆ نە‌رۆیت، ئە‌وا خۆم دە‌رۆم.

لە‌ شوێن خۆی هە‌ستا و گوتی: چی دە‌ڵێی؟

بە‌دە‌نگێکی گە‌رمی پر لە‌ حە‌زەرە‌وه گوتی: وا دە‌رۆم.

حە‌بە لە‌گە‌ڵ گە‌یاندنی بۆ چادەرە‌کە، گوتی: لێ‌فە‌یە‌کی تە‌نک لە‌گە‌ڵ خۆتدا بە‌رە،
نە‌ترسی، ئە‌گەر نە‌یهێشت ئە‌وا پلانیکی تری بۆ دا‌دە‌نیین.

تا بە‌دە‌وری لۆ‌دە‌کە‌دا سوورپایە‌وه حە‌بە هەر چاوی لێ بوو. هە‌ینی بینییانی لە
تاریکیە‌کە‌دا لە‌ چاوی و ن بوون. ئاهێکی بە‌بە‌ردا هاتە‌وه، قە‌یرێک چاوی لێک نان و بێ
ویستی خۆی دە‌ستی بۆ ناو‌گە‌ڵی برد، هە‌ستی چێ‌ژێکی سە‌یر بە‌گیانیدا دە‌کشا،
دە‌تگوت شە‌یتانیی بوو، وە‌لێ قیژە و هاواری مندالە‌کانی دە‌وروبە‌ری بە‌ئا‌گایان
هێ‌نایە‌وه.

کاتێ کە‌ریم و مە‌ردان گە‌یشتنە‌ گوندە‌کە‌ی فە‌تاح، رۆژە‌کە نە‌گە‌یشتبوو ناو
جەرگە‌ی ئاسمان، لافاوی زێی رۆخانه بە‌خۆ‌راییی شە‌پۆ‌له بۆ‌رە کالە‌کانی بە‌توندی
دە‌دان بە‌لا‌پالێ هە‌ل‌دێ‌رە‌کە‌ی گوندە‌کە‌ی بە‌سەرە‌وه قوت بوو‌بوو، چون بیە‌وێت لە‌ بن‌دا
هە‌لێ بکێ‌شیت و دەر‌خواردی شە‌پۆ‌له پر لە‌ لیتە و قە‌دی درەخت و ئاوما‌لکی بدات.
مە‌ردان ئاماژە‌ی بۆ ما‌لێکی ئە‌وسە‌ری ئاوا‌ییە‌کە‌ کرد، بە‌کۆ‌مه‌لێک شو‌رە‌بی و گورزی
قامیشە‌زەرە‌ دە‌وره درابوو، گوتی: دل‌بەرە‌کە‌ ئا لە‌م ما‌لە‌دا پێ‌گە‌ییوه.

کە‌ریم بە‌هە‌ناسە هە‌ل‌کێ‌شانە‌وه گوتی:

– مە‌ردان، لێم گە‌رێ با تۆ‌زێک لێ‌رە بوو‌ه‌ستین، لە‌م شوێنە‌ی فاتە‌مە رۆوناکیی بینی،
توخوا جوانترین شوێنی دنیا نییە؟

مە‌ردان لە‌ کاتێکدا لە‌ هاژە‌ی شە‌پۆ‌له‌کانی زێ‌یە‌کە رابوو، گوتی:

– بێ‌گومان، جوانترین شوێنی دنیا بە‌زێ‌رم.

کە‌ریم چون شتێکی بێ‌ر کە‌وتبێتە‌وه، ملی ئە‌سپە‌کە‌ی سووراند و گوتی:

– مە‌ردان ئێ‌مه لە‌سەر هێ‌چ رێک نە‌کە‌وتین، چییان پێ‌ بلێ‌ین؟

– هێ‌چیان پێ‌ نالێ‌ین... وا رێک نە‌کە‌وتین؟ دە‌تە‌وێ چییان پێ‌ بلێ‌ین؟ ئە‌م سە‌ردانە
تە‌نیا بۆ یە‌ک‌ترناسین و بۆن دە‌م کردنە، دە‌چووین بۆ تە‌کیە‌ی بە‌رزنجی، من پێ‌شنیازم
کرد سە‌رێک لە‌ فە‌تاحی خزیمان بە‌هین و لە‌ ئە‌حوالی بێ‌رسین... ئە‌مە هە‌موو
شته‌کە‌یە، یاخود پێ‌شنیازی دیکە‌ت هە‌یە؟

– چۆنی بە‌باش دە‌زانیت وا بکە، شتە‌کان بۆ تۆ لێ دە‌گەرێم.

زانی ئە‌م سە‌ردانە سە‌رە‌رپێ و هە‌ل‌کە‌وت نییە وە‌کو مە‌ردان وینای دە‌کرد، هە‌روه‌ها
بە‌سروشتی خۆ‌رسکی خۆی زانی کە‌ریم دل‌بە‌ند و شە‌یدای فاتە‌مە بوو، کارە‌کە‌ش لە
چێ‌ژ و رابواردن دە‌رچوو، بە‌ نە‌گ‌ریسی ناوی فاتە‌مە‌ی دە‌هێنا و لە‌ ئە‌حوالی دە‌پرسی،
پرسیاری ئە‌وه‌شی دە‌کرد داخۆ ئاسوودە‌یە؟ چاوی لە‌ کاریگە‌ریی قسە‌کانی بوو بە
رۆخسار و چاوه سە‌رگە‌ردانە‌کانی‌یە‌وه. تە‌نیا خۆیان لە‌ ما‌ل بوون. ئە‌و تە‌ندووری
دا‌دە‌خست و ئە‌میش پالێ دا‌بوو سە‌رینێکە‌وه و جگە‌ری بە‌با دە‌دا.

بە‌خۆ‌شییە‌وه بە‌رەو پیری مە‌ردان هاتن، کاتێک مە‌ردان جە‌هوی ئە‌سپە‌کە‌ی
رادە‌کێ‌شا، سە‌گە‌کە‌ی پاس دە‌کرد و نە‌یدە‌هێشت بێ‌تە‌ پێ‌شە‌وه، برۆایان نە‌دە‌کرد.
هە‌ینی مە‌ردان پێ‌ی گوتن میوانە‌کە‌یان کە‌ریم ئا‌غای کوری کوێ‌خا زۆ‌رابی سە‌رۆک
هۆزی دۆ‌لی کفرانە لە‌ بە‌ر دە‌رکە‌یان وە‌ستاوه. لە‌ خۆیانە‌وه شە‌ژان. ئە‌و رای کرد بۆ
قاپی و ئە‌میش بۆ ژووری، شالە چل‌کنە‌ کۆ‌نە‌کە‌ی دا‌کە‌ند و شالێکی سپیی خاوینی
لە‌بەر کرد و چوو دە‌یو‌خانە‌کە‌وه. بە‌رە‌ی ر‌اخست و بالیفی دانان. شتە‌کان بە‌لای
کە‌ریمە‌وه وە‌کو خە‌ون دە‌هاتنە‌ پێ‌ش چاو، ر‌وو‌خۆشی و باشیی فە‌تاح ئا‌وێتە‌ بە‌کە‌یفی
گە‌شاوه. لە‌مپە‌رە‌کانی نێوانیان تیک دە‌شکێ‌ن و رۆ‌حی با‌وکایە‌تی، کە‌ ئاسوودە‌یی لێ
دە‌بێتە‌وه، پێ‌ دە‌بە‌خشی‌ت.

به پیتی ئەو پلانەیی له سهەری ریک کهوتبوون، مهردان دهستی به قسان کرد و گوتی ئەوان به ریتوه بوون بۆ سهردانی شیخ، راستییەکهی تهنیا ویستیان به دەم ریکهوه ساڵو له خزمه کهیان بکهن و له ئەحوالی پیرسن، پاشان بکهونه پری.

فهتاه به بی ئومیدییه کهوه چاوی له حه بهی ژنی کرد و گوتی:

– چی ده لیتی حه به؟ ئەمه ئەو خزمانهتن، که میشکی سهرت بردهووم پیتیان، هاتوون جگه رهیه که بیچنهوه بیکیشن و برۆن!

حبه به له نجه ولارهوه گوتی: به خوا ئەسهپهکانیان له شوینیکی باش دهشارمهوه، ئیدی ئەگه توانای ریکردنیان به پی ههیه، ئەوا ئیستا با برۆن.

مهردان به نهگریسییهوه گوتی:

– راستییەکهی که ریم ئاغا په لهی نییه، وهلی من خۆم ده مهوی به په له سه ریک له شیخ بدهم.

فهتاه له شوینی خۆی ههستا و گوتی:

– مهردان، بریار لای تو نییه. میوانیکی وهکو که ریم ئاغا ئەگه هاته مالم و کهوهی کردم، ئەوا ناتوانیت بهم ئاسانییه لپی ده رچیت. نووکه له ز به رختیک ددهم به عهززا و دوایی قسهی خۆمان دهکهین.

که ریم سهیریکی مهردانی کرد و جوولهیهکی کرد، مهردان تیگه یشت نه هیلت برپا به رخ سهه بریت. مهردانییش له شوین خۆیهوه ئاماژهی بۆ کرد بیدهنگ بی و خۆی لهو شتانه هه لئه قورتینیت. یه کسه ره له ساو گوتی:

– مادامه کی سووری له سهه سهه برینی به رخه که، ئەوا من رای خۆم دهگۆرم، وهلی مام فهتاه ده بی بیم یارمهتیت بدهم.

فهتاه به دلخۆشییهوه گوتی:

– قسهی وام به دلله مهردان.

به ره له وهی دیوه خان جیبهیلن. گوتی:

– حبه به تو لای ئاغای ئاموزات بمینه رهوه، واز له تهنوره که بهینه، ئیستا بانگی خوارزا کهم ده کهم بیت یارمهتیت بدات.

پاش ئەوهی فهتاه به رخه کهی سهه بری، له بهر رۆژه که به سه ره و خواری به دیواره که وهی هه لواسی. به لیزانی شهقی کرد و بی ئەوهی ئاور له هاوه له کهی بداته وه، گوتی:

– مهردان، تو نازانی چه ندلم دل به هاتنه کهی که ریم ئاغا خۆشه، وهلی چه ندیک تیده فکره ده بینم ئەم سهردانهتان بی مه لامهت نییه. هاتنی که ریم ئاغا له گه ل تو دا له خۆرا نییه.

مهردان ئاهیکی به بهر دا هاته وه، بینی کاته که له باره بۆ ئەوهی سهه ری بابه ته که بکاته وه، باشترین چاره سه ره ییش ئەوهیه له خۆوه بی و پلانی بۆ دانه ریتزایت. مهردان له کاتی یارمه تیدانی بۆ دامالینی پیستهی شو ره وه بووی ورگی به رخه سه ره پراوه که، گوتی:

– مام فهتاه، ئیمه دوو دوستی له میژینهی یه کترین، چه ندین جار من و جیهانگیر کاتیک پیکه وه کارمان ده کرد سه رمان لی داویت، هه میشه له گه ل یه کدا راستگۆ بووینه و فیل و درۆمان له گه ل یه کتر دا نه کردوه. راسته یان نا؟

– ئەمه راسته و خوا خۆیشی ئاگاداره.

– تو ئیستاکی پرسیا ریکی ژیرانهت لی کردم، ولامی راستیشت له من دهویت، دهته وی به راشکاوی قسهت له گه لدا بکه م، یاخود دهته وی پیچ و په نای بۆ بینمه وه؟

– ده مه وی به راستگۆیی پیاوان پیم بلیت، مهردان. ئیتر پیچ و په نای بۆچییه؟

– وا بزانه هیشتان کاتی نه هاتوه، ده ترسم ولامه کهی بریندارت بکات.

فهتاه له پیسته دامالین وهستا و به واق و پرمانه وه سههیری مهردانی کرد و گوتی:

– له قسه کانت حالی نایم مهردان، ئیوه دوو میوانی عهزیزی من، داوای سهه رم بکهن، ببه ن. فاک و فیکی ناویت.

مهردان جگه رهیه کی سیغاری داگیرساند و وی دا، گوتی:

– باشه مام فهتاه ئەگه ره ئەمه رای تو بیت، ئەوا من باسیت بۆ ده که م، وهلی تکایه کم لیت ههیه، ئەویش ئەوهیه ئەمه له بهینی خۆماندا بیت، ئیتر ئەگه ره به «نا» بیت یا به «ئا».

- ئەگەر لە توانامدا بێت نالێم نا. داوای پیاویکی وەکو کەریم ئاغا کوری کوێخا زۆرابی سەرۆک ھۆزی دۆلی کفران، رەت ناکرێتەو.

مەردان دەستی درێژ کرد و دەستە خوێناویبەکە لە فەتاحتی گرت و ماچی کرد. فەتاح بە شانازی بەخۆکردنەو بە ناسپایی دەستی کیشایەو و گوتی:

- واز بێنە مەردان، من قسە لە خۆم کرد و تەواو.

- مام فەتاح، ئەم قسە لە پێتی دەلێم تەنانەت کوێخا زۆرابیش پێی نازانیت، سنجانی خێزانی ئێمە لە بۆلات نارد، ئەگەر تۆ رازی بیت ئەوا ھەموو شتەکان پێک دێن.

فەتاح وەک یەکیک سەبری لێ بربایت، گوتی:

- مەردان دەتەوێ لەسەر شتیکی رازی بێم، نازانم چیبە؟ چی لە دلتایە بیلێ.

- مەسەلە یەکە رەنگە بە لەی تۆو نەختیک قورس بیت، چارەبەشی تەنیا لەی تۆ نییە، لێ مادام گەشتینە ئێرە، دەبێ بەراشکاوی پیت بلێم، مام فەتاح کەریم ئاغا داوای دەستی فاتمە لە کچت دەکات.

فەتاح چاوەروانی ھەموو شتیکی بوو، وەلێ یەکیک بێ و داخواری کچە بەشووەکە لە بکات، بەمیشکیدا نەھاتوو، چون بروسکە لەی دابیت دەستی لە کارەکە لە کیشایەو، بە واق و ڕماویبەو لە مەردانی روانی. داوای تاوێک لە بێدەنگی بەخویدا ھاتەو، بەدەنگی کەوتوو ھاتەگفتوگۆ، داوای بەرە بەرە دەنگی نیرتر بوو، گوتی:

- مەردان، دۆخی من و حەبە لە ژنم وەک دۆخی باوک و کچ وایە، ناتوانم تەنانەت بەنجەم بەری بکەوێت. زیاد لە جارێک بۆ مائە باوانیم ناردەو، وەلێ چی بکەم ئەگەر ھاپۆ لە کەری شەپتان نەیتە خوارێ، فەرموو بیبەنەو لەگەڵ خۆتان و قایلی بکەن، من شانازی دەکەم کەسیکی وەکو کەریم ئاغا کوری کوێخا زۆراب زاوام بێت.

حەبە چاگردنەکە لە دا دەخست و پرساری زۆری لە بارە لە خزموخوێشەو دەکرد، نەخووزە فاتمە، ئەوھیشی دا بەبەر گوێیدا، کە ئەویش وەک ئەم بەدەختە، دەستپێکی ئەم ھەلەبەش لە ھاپۆی باوکیبەو بوو، بۆیە دەبیت راست بکریتەو، داواشی لێ کرد بەباوکی بلیت بێت بیباتەو، ئەگینا بەتەنێ بەخۆی دیتەو و چی

دەبیت با بێت، دلنیاشی کردەو کە سوورە لەسەر تەلاقدان، تەنانەت فەتاح خۆبەشی لاری نییە ئەگەر باوکی رازی بێت.

کەریم بەبایەخەو گوێی دابوو ھەر قسە یەک لە زاری حەبەو دەردەھات، نەیدەزانی بەپێچەوانە لە باوکە چارەبەشە کە یەو، ھێندە وریا و سەرنجراکێشە. ھەر لە میانە لە قسەکانیشی بۆ زانی ئەو ھۆی ھاتنە کەیان پێ دەزانیت، ھەلبەت فاتمە باسی پێوەندییە کەیان کردوو، چونکە ئافەرەت شیوازی تاییەتی لێکگەیشتن و نەینێ گۆرینەو یان ھەبە، ئەگینا چۆن گرتەکە لە خۆک وەک لەمیژ بێ یەکتەر بناسن بۆ باس دەکات؟ کەریم بەشەرمەو سەری لەقاند و گوتی:

- خوا کەریمە خوشکی، خوا ھەمیشە لەگەڵ زۆلم لێکراواندایە.

داوای لەتوێتکردنی گۆشتەکە، فەتاح بانگی کچە لە خوارزای کرد، کە خەریکی تەنووڕەکە بوو، سی و جگەرەکە لە پێ دا و داوای لێ کرد لە تەنووڕەکە بۆ میوانەکانی ببرزێنیت، ھەرچی حەبە بوو، داوای چا لێنان چوو قاپ و قازان بۆ چێشت لێنان ئامادە بکات.

ھەر سی زەلامەکان تەنیا خۆیان لە دیوھخان مانەو، بێدەنگیەکی قوولێ پر لە پەنھان و سەختەتی و سەرسوڕمان دا گرتبوون. فەتاح کە خۆی بەپیاڵەکانەو خەریک کردبوو، دوو ھەستی دژبە یەک دا گرتبوون. ھەستی خۆشیی بەخزمایەتی پیاویکی بەرێز و بەناوبانگ و پایەدار، ھەر و ھا ھەستی جێھێشتنی یەکجاریی ژنەکە. وەلێ ھەستی دووھمی لەگەڵ غەمی قوولدا جووت نەبوو. ئەوی پێی دەلێن خێزانەکە، جگە لە ئەسپێکی بەلەسە لە یەکەمین پۆژەو دەستەمۆ و جەلەنە کراو زیاتر ھیچی دی نییە. لەو پۆژەو بوو تە ئەسپێکی رازاوی جوانی خۆبەدەستەو نەداو، ئیدی بۆچی لەی خۆی بیھێلێتەو؟

پاش ئەو لە چای تیکردن بوو، بەخۆنازینی کەو سەری ھەلبێری و لە چاوە قوولەکانی کەریمی روانی و گوتی:

- راستییە کە لە من ئەمڕۆ زۆر بەختەو ھەرم، ھانتان بۆ لام خێر و بەرە کەتە، سەرتان بەرز کردمەو و گەورەتان کردم. ھەموو شتی قسەت و نسیبە. ئەوی خوا نووسیبیتی دەبێ ببێ. کەریم داوای ئەو لە ئامازەکانی مەردان تێگەشت کارەکان

باش بهر پتوه دهر وون، گوتی:

- راسته مام فه تاح، هه موو شتی قسمهت و نسیبه، ئیمهش هه موومان له لایهن خواوه ئاراسته ده کریین.

پاش ئه وهی سی و جگه ریان به نانی گهرمی ته ندووره وه خوارد و چایان به سهردا کرد، فه تاح داوای لیکردن هه لایژین و پشتینی لی بکه نه وه و ئه مرۆ بیر له سه فه ر نه که نه وه. ئینجا چون بییه ویت داوای لیبووردن له هه له یه که بکات، که کراوه، دریزهی پی دا:

- له سهره تاوه من دژی ئه م ژن به ژنه بووم، که به سهرمدا سه پینرا، ماموستا چه ند جاریک ئاگاداری کردمه وه ژنه پینانی وا رهوا نییه و سته میکه دژ به ئافره تان، وه لی شهیتان ئیراده ی خو ی به سهرماندا هه ر سه پاند.

مهردان گوتی: قسمهت و نسیبه مام فه تاح.

سنجان به دریزایی رۆژ له فکررا چوو بوو، وهک شیت له خو یه وه رهفتاری ده کرد، ته نیا دوو تارمایی ده بینی، نه یانده هیشته شته کانی دی ببینیت، ئه ویش که ریم و فاته مه بوون، ده ترسا ئه مجار ئه و پیاوه به یه کجار تیک بچیت. زۆرابیش که له خو شی باران بارین شوینی به خو ی نه ده گرت، ئه و خه یال بردنه وهی لی به دی کرد بوو، چونکه دوور له خدی خو ی پیا له یه کی شکاند و شیره که له دهستی رژاو پی نایه بان ته شته هه ویره که وه و به رده وام شهیتانی به نه حلهت ده کرد.

کاتیک له دیوه خان له گه ل زۆراب و ره مه زاندا دانیشته بوو، تا چایان له گه لدا بخواته وه، داوای لیبوونه وه یان له نانخواردن، زۆراب گوتی:

- وا بزانه م باران تاسه ی بینینتی بۆ بان شاخ هه ستان دووه سنجان، ئه مرۆ بیده نگی و له فکر راجووینته، چیه خه ونی خراپت بینیه؟

سنجان له می شکی خویدا چه ندین نه خشه ی بۆ قایلکردنی زۆراب له باره ی ژنه پینانه که ی که ریمه وه دا نا بوو، داوای تی فکری نیکی قوول گه یشته ئه و قه ناعه ته ی ده بی راسته وخۆ مه سه له که ی له گه لدا باس بکات، چونکه چاره سه ری گرفتی ئالۆزی وا بی زانین و به سه ره ره شتی ئه و نه بیته سه رناگریته. ئه گه ر هه ست بکات شته کان له پشت ئه وه وه ده کریین، ئه وا سه ره نجامه که ی باش نابیت. ته نانهت ئه گه ر کیشه که ی

به هه موو ورده کاریه کانه وه پی نه لیت، وه کو مه سه له ی زگی ر بوونی فاته مه له که ریم، ئه وا خراپ نییه به شیوازی قایلکردن مه سه له ی پیو یستی هینانی فاته مه له لایهن که ریمه وه بخاته به رچاو، ئه وهش بلیت، که فاته مه خو شی رازییه.

له سه ره تادا بریاری دا داوای گه رانه وه ی که ریم و مه ردان لای فه تاح، ئینجا قسه ی له گه لدا بکات، وه لی دلای خه به ریدا هه ر ئیستا پی بلیت و هه ر دواکه و تنیکیش ده بیته هۆی دۆراندنی مه سه له که، ئه وه تا ده رفهت له باره، نه خوازه ئه و پی شی که وت و هۆی دا لغه لیدانه که ی لی پرسی، دوور نییه ره مه زان که شه که بۆ گفتوگو ی بی هه لچوون خو ش بکات.

وا ی به باش زانی به شیوه یه که باسی بکات، له هه سته وه ره ترین ژنی بدات، ولامی داوه:

- نه خیر زۆراب، خه ونی خراپم نه بینیه، من زۆر دلم پیتان ده کریته وه، ئه گه ر لیره بم یاخود له بان شاخ، وه لی بیر له کاریکی زۆر ئالۆز ده که مه وه، دلم لایه تی و ده ترسم.

زۆراب و ره مه زان به سه رسامیه وه که وتنه سه رنج گۆرینه وه، ره مه زان گوتی:

- سنجان تۆ نیگه ران و ترساو دیاریت، ئینجا ش لیمانی ده شارپته وه؟

زۆرابیش گوتی: ده ترسی له وه ی خه مه کانتمان بۆ باس بکه یته؟

- به لی، ده ترسم. چونکه ئیوه ی پیاو له هه ندیک شت ناگه ن، بۆیه دوودلم له باسکردنی. ده ترسم هه رایه که بنینه وه و له بری چاره کردنی، قوره که خه ستر بکه نه وه.

شیوه ی دانیشته که یان گۆری و به شپرزیه ییه وه سه بری یه کدییان کرد، زۆراب به ترس لی نیشته وه گوتی: سنجان، چی بووه؟ قسه بکه.

- دلَم لای که ریمه، ئیوه هه مووتان وا ده زانن چاک بووه ته وه و هیچی نه ماوه، وه لی دوور نییه نه خو شییه که ی بۆ بگه ریته وه.

ره مه زان گوتی: یا ستار، یا ئه للا، هه ر ئه مه مان نه قوستان بوو.

زۆراب گوتی: سنجان تۆ هه سته به شتی که کردووه؟ دوینی شه و له دیوه خان وه زعی زۆر سه روشتی بوو. چی وا ی لی کردی ئه مه بلیتی؟

- من ته‌واو پروام به‌وه هه‌يه، كه ده‌لٔيم، به‌راشكاویش پٔتانی ده‌لٔيم، با ئەم رۆژه گه‌واهی قسه‌كانم بٔت، ئەگه‌ر ٔكو ئەمجار خووه‌كه‌ی بگه‌ر ٔته‌وه بۆی، ئەوا نه سه‌یدی عاره‌ب و نه شیخی به‌رزنجه و نه خدری زینده چاری ناکهن، ئەمجار بۆ یه‌كجاری كه‌ریم له ده‌ست ده‌ده‌ین.

زۆراب له كاتٔكدا ترس و سه‌رسامی دایگرت، گوتی:

- سنجان، من نٔتر به‌رگه‌ ناگرم، خه‌ریكه دٔلم له ترساندا ده‌ته‌قٔت، پٔم بٔی چی بووه و چیمان پٔی ده‌كرٔت بۆی بكه‌ین؟

به‌ده‌نگٔك نار‌ه‌زایی تٔیدا بوو گوتی:

- چاره لای نٔوه‌ی پٔیاوانه، به‌پراس‌تٔیش پٔتان ده‌لٔيم ئەگه‌ر كه‌ریم شتٔیكى لٔی بٔت، ئەوا من خۆم ده‌سووتٔيم.

ر‌ه‌مه‌زان ویستی ئەو كه‌شه نالۆزه نه‌هٔلٔی، به‌هٔمٔنٔیه‌وه گوتی:

- ئامۆزا سنجان، ئٔمه بان‌شاخمان جٔه‌هٔشت و هاتٔنه ئەم چۆله‌وانٔیه، تاكو له سه‌یده عاره‌به‌كه‌ی نه‌وه‌ی پٔغه‌مبه‌روهه نزیك بٔن، ئەمه‌ش له‌پٔناو چاوی كه‌ریم، نٔدی له‌وه زیاتر ده‌ته‌ؤی چی بكه‌ین؟ ئەگه‌ر له تواناماندا بٔت شتٔیكى بۆ بكه‌ین، ئەوا بٔی دوودلٔی سلٔی لٔی ناكه‌ینه‌وه.

زۆراب گوتی:

- ر‌ه‌حمه‌ت له دایك و باوكت ئامۆزا ر‌ه‌مه‌زان، ده‌مویست ئەمه بٔيم. ئەگه‌ر چاره‌ی به‌ده‌ست من بٔت. خوا ده‌ستم بٔرٔته‌وه ئەگه‌ر بۆی جٔبه‌جٔی نه‌كه‌م.

سنجان گوتی: خوا نه‌كات ده‌ستت به‌بٔرٔن بچٔی ئامۆزا، لٔی ئەگه‌ر نٔوه‌ی پٔیاوان ر‌ازی بٔن و كه‌مٔك هه‌ولٔی بۆ بده‌ن، ئەوا كه‌ریم ده‌بٔته به‌خته‌وه‌ترٔین كه‌سی سه‌ر پرووی زه‌وی و بۆ یه‌كجاریش خووه‌كه‌ی نامٔنٔت.

زۆراب گوتی: نٔمه‌ی پٔیاوان هه‌موو هه‌ول‌مان ده‌خه‌ینه گه‌ر سنجان، نٔستا پٔیمان بٔی چت ده‌ؤت؟

- كه‌ریم ژنی ده‌ؤت، ئەگه‌ر به‌ده‌ستی نه‌هٔنٔت ئەوا حالٔی خراب ده‌بٔت.

ر‌ه‌مه‌زان دواى ئەوه‌ی ترسه‌كه‌ی ر‌ه‌وییه‌وه، گوتی:

- هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ بوو ئەوه‌نده شٔر و ر‌ٔؤیت بۆ هٔنٔأنه‌وه؟

زۆراب له كاتٔكدا ئاهٔیكى پٔیدا هاته‌وه، گوتی:

- سه‌بٔنٔی ئەگه‌ر له‌وه‌په‌ری دنٔیادا بٔت بووكی بۆ ده‌گوازٔنه‌وه.

- گرت‌ه‌كه ئەوه نٔیه هه‌ر ئافره‌تٔك بٔی و به‌س، ئەو ئافره‌تٔیكى دیار‌كراوی ده‌ؤت، ده‌ترسم به‌ده‌سته‌نٔانی مه‌حالٔ بٔت.

ر‌ه‌مه‌زان به‌پروا به‌خۆبوونه‌وه گوتی:

- ئەگه‌ر زۆرابی ئامۆزام پای ب‌داته زه‌وییا هٔچ شتٔك له به‌رامبه‌ری مه‌حالٔ نابٔت.

سنجان له ناخی خۆیدا هه‌ستی به‌سه‌ركه‌وتن به‌سه‌ر ده‌وله‌تی پٔیاواندا كرد، لٔی بٔنی هٔشتا مه‌سه‌له‌كه یه‌كلا نه‌بووه‌ته‌وه و ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ش خالی سه‌ره‌تایه بۆ خول‌فاندنی كۆمه‌لٔك گرت و نالۆزی، ئەگه‌ر ٔكو كه‌ریم بیویستایا كچٔك بخوازٔت ئاسان بوو، به‌لا‌كه له‌وه‌دایه ده‌یه‌ؤت ژنٔك بخوازٔت، سه‌ره‌رای ئەو ژبان‌ه ناهه‌مواره‌ی ده‌یگوزه‌رٔنٔت، هٔشتانه‌كٔنٔی لای مٔرده‌كه‌یه‌تی. ئەمه له لایه‌ك، له لایه‌كى دییه‌وه پٔیاوه‌كه‌ی، كه هاپۆیه پٔوه‌ندٔی خٔزانی و كۆمه‌ل‌یه‌تی پته‌وی له‌گه‌ل خٔزانه‌كه‌ی كؤخا زۆرابدا هه‌یه. نٔنجاش كه‌ریم پٔوه‌ندٔی له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ی ئەمدا هه‌یه. ئەم پٔوه‌ندٔیه‌ش بووه هۆی نه‌گبه‌تٔیه‌ك، ئەویش ئەوه‌یه فاته‌مه سکی له كه‌ریم پٔره. ئابرووچوونٔكه سنجان له‌و جۆره‌ی نه‌بٔنٔبوو. ئەگه‌ر بٔرۆكه‌كه سه‌ر‌بگرت و زۆراب ر‌ازی بٔت، به‌كۆمه‌لٔك قۆناغی نالۆزدا تٔیده‌په‌رٔت، ده‌بٔی هاپۆ و فه‌تاح له‌سه‌ر ته‌لاق‌دان ر‌ازی بٔن، باشه ئەگه‌ر ته‌لاق‌یش درا، خۆ ده‌بٔی باوكی فاته‌مه له‌سه‌ر شوو‌كردنی كچه‌كه‌ی به كه‌ریم قایل بٔت. هه‌روه‌ها به‌ر له خوازٔنٔكردنی فاته‌مه ده‌بٔی پٔرسٔك به هاپۆش هه‌ر بكرٔت، له هه‌موو حال‌ته‌كاندا ده‌بٔی قه‌ناعه‌تی ته‌واو به‌وه بٔنٔت، كه هۆی شوو‌كردنی فاته‌مه به كه‌ریم ئەوه‌یه، كه سنجان به‌دٔٔتی و داوای كردووه و پٔویستی به ئافره‌تٔكه له ماله‌وه یارمه‌تی ب‌دات، نه‌كو هاپۆ گومان بكا و به‌پٔوه‌ندٔی نٔوان ژنه ته‌لاق‌دراوه‌كه‌ی و كه‌ریم بزانیٔت، چونكه ده‌بٔته هۆی دل‌شكان و درز ده‌خاته نٔوان ئەو دوو خٔزانه‌وه، نه‌خواز‌ه‌لا له وه‌ختٔیكى ئاسته‌نگدا پٔوه‌ندٔیه‌كى توندوتۆل له نٔوانیاندا دروست بووه.

زۆراب دواى ئەوه‌ی هه‌ستی كرد هٔچ گۆرانٔك به‌روخساری سنجانه‌وه به‌دی

ناكریت، گوتی:

- بۆ له فكر راجوویته سنجان، قهناعهتت به قسه كانی رهمه زانی ئاموزات نییه؟

سنجان هاتهوه خووی و به زهرده خه نهیه كه وه گوتی:

- با، قهناعه تم پئیه تی.

- كهواته قسان بکه، پیمان بلی ئهم شانسیاره کتیه میشکی که ریمی کورمی تیک داوه؟

- فاته، ژنه که هی هاپۆ.

زۆراب به واق و پیمان وه چون قسه له گه ل ئاپورایه کدا بکات، گوتی:

- توخوا خه لکینه، ئهمه کاره سات نییه؟

رهمه زان دواي قهیریک له بیدهنگی، گوتی:

- کاره ساتی له وهش گه وره تر ههیه کوخا زۆاب، ئه ویش ئه وهیه خوانه خواسته که ریم له دهست بدهین.

زۆراب به توور هیهیه وه ئاوری له سنجان دایه وه و گوتی:

- دهترسم شتیک هه بیت له بهینانا!!

سنجان به جووله یه کی نمایشکارانه وه گوتی: ئه سته غفیره لالا زۆراب، ئهم قسه یه چییه دهیکهیت؟

کوخا زۆراب به توور هیهیه وه گوتی:

- باشه چون دهته ویت دهست بۆ نامووسی خه لکی دریز بکهین سنجان، دهبی بچین بۆ لای هاپۆ و پیی بیژین هاتووینه داوای دهستی ژنه کهت بۆ کوره که مان بکهین؟ شتی وا ته نانهت له شه ریه تی کافرانی شدا نییه!!

سنجان ههستی کرد ئه و خاله مهترسییه ی پئشبینی دهکرد وا له پئشی قوتبۆوه، بۆیه ده بیت زۆر ئاگادار بیت و هه موو چه کیک بۆ برینی ئهم خاله به کار به ئینیت، وه کو راکیشانی رهمه زان بۆ پشتگیریکردن له بیروکه که ی، سهیریکی کرد و گوتی:

- رهمه زانی ئاموزان قسه یه کی جوانی کرد، دهبی چاره نووسی که ریم له پیش هه موو شتیکه وه دابننن، ویزدانت قه بوول دهکات که ریم ریش بهرداته وه و به سهری

رووته وه دی به دی بگه ری و مندال گالته ی پی بکه ن؟ ئه وکات رۆسته م چی ده لیت که باوکی به و شیویه ببینیت؟ به هه زار ئه له مد و قولو وه لالا له چنگی شیتی رزگارمان نه کرد؟ هه ر له پیناوی چاوی که ریم نه بوو مامه میر زمان به خووی و رهمه آلییه وه بۆ ئهم چۆله وانیه به کهیش نه کرد؟ حاشا ئه گه ر من و تو و رهمه زان و مامه میرزا له پیناوی فه رماندا هاتبینه ئیره، به خووت نه تگوت لیره به ته نیشته سه یده عاره به که ی نه وه ی پیغه مبه ره وه ده مینیته وه؟

له پرمه ی گریانی دا و به زحمهت قسه ی پی دهکرا:

- به و خودایه، هه ر شتیک به سه ر که ریمدا بیت، من خۆم ده سووتینم.

زۆراب به ئازاره وه گوتی:

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم، وا دیاره هه موو ئهم شتانه له ناوچه وانمان نووسرایوون.

رهمه زان به هیمنیه که ی خویه وه، سیمای بیرکردنه وه ی قوول و گه شبینی پئیه دیار بوو گوتی: پروانه کوخا زۆراب، ئاموزا، هه موو شتیک له پینا و که ریمدا ئه هوه ن ده بیته وه، ئیستا قسه ی زیاد سوودی نییه، دهبی بیر له وه بکهینه وه چون ئهم گرفته چاره سه ر بکهین، ئهم هاپۆ ترکنه که لله بارگیره عانه یه ک ناهینتی، ئهم منداله ی چون مندالیک پاسارییه کی گرتبیت، ئاوا به ند کردوه. به خوا زوو بی یا درهنگ ئه مه ی پیی ده لئین ژنه پینان هه لده وه شیته وه، مام فه تاح به خویشی نارازییه، خو خووت گویت لی بوو هاپۆ ده یگوت که که ی نایه ویت لای پیاوه که ی بمینیته وه. پروا ده که ی ئهم دۆخه به رده وام بیت؟

باری دهروونی کوخا زۆراب گوړا، کاتیک گوپی له قسه کانی سنجان و رهمه زان دهگرت، چه ندین وینه ی به خه یالدا هاتن، ئه وشه وه ی بیر هاته وه، که خه ونی به جنۆکه که وه بینی و له گه لیدا رای بوارد، ئینجا بۆ به یانی تووشی لالی و دهست لی وه شان هات، پاشان پئشنیازی پیره قه ره که بۆ ژنه پینانی، دواپی سیمای کرژبووه وه ی که ریمی، دوا ی ئه وه ی ئه وانگه ل دهستیان لی وه شاندا هاته به رچاو، قومیکی له دار جگه ره که ی دا و گوتی:

- بیگومان به رژه وه ندی که ریم لای من له سه رووی هه موو شتیکه وه یه، وه لی

نامه‌ویت گرفت دروست ببیت و بیته هوی دلشکان و دابرا نی هاپو. خوینمان له‌گه‌ل
ئه‌ماندا تیگه‌ل بووه و له‌گه‌ل‌یاندای بووینه‌ته یه‌ک مال.

شه‌وی بارانه‌که له دیوه‌خانه‌که‌ی کوپخا زو‌راب دره‌نگ هه‌ستان، هه‌رچه‌نده
بریاریان دابوو تا بارانه‌که لپی نه‌کاته‌وه دیوه‌خان جی نه‌هیلن، وه‌لی نه‌یانتوانی
له‌سه‌ر قسه‌ی خوین بمیننه‌وه، چونکه بارانه‌که له توانای ئه‌وان به‌هیزتر بوو، بویه
خوین دایه ده‌ستی خه‌وه‌نووتکه‌وه، پاشان قه‌ناعه‌تیا ن هینا، که باران ئه‌رکی خوئی
به‌جی گه‌یاندوووه و زیاد له پیویست به‌ناخی زه‌ویدا روچووته‌خوار، به‌پیچه‌وانه‌ی
ئه‌وانی دیبه‌وه، هاپو بیدار بوو و تاقتی تیدا مابوو.

وا دیار بوو ئه‌و خورما به‌کونجیبه‌ی به‌بونه‌ی باران بارینه‌وه دابه‌شیا ن کرد وزه‌ی
پی به‌خشی و زه‌وقی هه‌ستان، بریاری دا ئه‌مجار به‌خوشی بیت یا به‌ناخوشی
ژنه‌که‌ی بداته عه‌رز او سواری بیت. لی گرفته‌که له‌وه‌دا بوو، ئه‌و نه‌عه‌لتیبه‌ به‌روژه‌وه
چه‌ندین جار کونده ئاو له زینه‌که‌وه ده‌گوازیته‌وه و به‌دریژی پی روژ بارگیرئاسا کار
ده‌کات، گه‌لیک له‌و به‌تواناتره، جاریکیان هه‌ولی دا به‌زور ده‌رپیکه‌ی له پی داکه‌نیت،
که‌چی له ئه‌نجامدا ده‌ستی بادا و به‌که‌وگیره دارینه‌که‌شی ده‌یدا به‌سه‌ریا،
هه‌ر شه‌شی لی کرد جاریکی دی لپی نریک بیته‌وه ده‌یکوژیت.

کلپه دارینه‌که‌ی خسته کونه چوارگوشه‌که‌ی ده‌رگا‌که‌وه، له‌سه‌رخو و بی چرپه
کردیبه‌وه. هه‌ریه‌که‌یان به‌ته‌نی له‌سه‌ر زه‌ویبه‌که‌ دوور له‌یه‌که‌ ده‌نووستن، کوانوو‌که‌ له
نیوانیاندای بوو. یه‌که‌مین شه‌وی لی ده‌رچیت، که وه‌کو موته‌که‌یه‌ک تیپه‌ری و لپی
نابیته‌وه، ئه‌گینا له یه‌ک نویندا پیکه‌وه نه‌نووستوونه. شه‌ویک بوو خوین تیگه‌ل به
کیم و خه‌وزران و موته‌که‌ بووبوو، ئه‌وه یه‌که‌مین و دوا جار بوو زه‌فه‌ری پی برد و
لاقه‌ی کرد، ئیدی له دووه‌مین روژه‌وه بریاری دا به‌ته‌نی بنوی و نه‌هیلنیت توخنی
بکه‌ویت.

له سه‌ره‌تاوه چه‌کی ئه‌و نینوکه تیژه‌کانی بوون، مه‌گه‌ر هه‌ر هاپو بزانیته‌ چه‌ند
به‌ئیش بوون، پاشان به‌تیپه‌ربوونی کات چه‌که‌کیشی به‌ره‌وپیش چوون، تا‌کو
ئه‌سکوئ قورسه له دار به‌روو دروستکراوه‌که‌ی دوزینه‌وه، ئیدی ئه‌وه باشترین چه‌ک
بوو هاپو سللی لی بکاته‌وه. جاریکیان هاپو ده‌ستی لی دایه خه‌نجر و هه‌ره‌شه‌ی لی

کرد، هه‌ر هینده‌ی زانی له ناکاوشتیگ به‌ر ده‌ستی که‌وت و هه‌فته‌یه‌کی له‌کار
خست، هه‌ر جاریکیش لپی بدایا له‌گه‌ل‌یدا ده‌یگوت: پیره‌که‌متیار.

له تاریکیبه‌که‌دا به‌له‌په‌کوئی و به‌هه‌نگاوی گه‌وره‌وه خوئی گه‌یاندایه‌ جیگه‌که‌ی،
هه‌ناسه یه‌ک به‌دوای یه‌ک و قووله‌کانی ماره‌کانی حه‌زیا ن به‌ئاگا هینانه‌وه، ئه‌و له
خه‌ویکی قوولدا بوو، ئه‌وه به‌میشکیدا هات له خه‌ودا په‌لاماری بدا و سواری بیت، له
تاریکیبه‌که‌دا ده‌ستی بو پزووی ده‌رپیکه‌ی برد، رای کیشا گریکه‌ی کرده‌وه و فرپی
دایه لاوه، پاشان به‌ئاسپایی دزه‌ی کرده‌ نوینه‌که‌یه‌وه. فاته‌مه هه‌ر به‌هه‌مان جله‌کانی
روژینه‌وه ده‌نووست و ده‌رپیکه‌ی درپیژی له پی ده‌کرد. به‌ته‌نیشتیبه‌وه راکشا و
خه‌یالی قاچ و ران و سکی ده‌کرد. به‌ئاسپایی ده‌ستی بو ژیر لیفه‌که‌ی برد، له هه‌موو
ساتیکدا چاوه‌روانی لیدانیکی له ناکاوی ده‌کرد، له‌سه‌ر پشت راکشابوو، بیری
کرده‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌م ده‌رپی نه‌عه‌لتیبه‌ به‌نه‌خوینداره نه‌بوایا، که مه‌گه‌ر هه‌ر خوا
بزانیته‌ گریکه‌ی له کوپه‌، کاره‌که ئاسان ده‌بوو، نه‌خوازه‌لا له‌سه‌ر پشتیش لپی
که‌وتوووه، قاچه‌کانی لیک دوور کردوونه‌ته‌وه، ده‌کرا خوئی ئاماده بکا و لیفه‌که‌ لا بدا و
له چاو‌ترووکانیگدا چه‌که‌که‌ی له زنی بچه‌قینیت، ئه‌وکات ده‌توانیت ده‌ست له
ناوقه‌دی گیر بکات و به‌ری نه‌دات، تا‌کو ئاگری شه‌هوه‌تی له‌ناودا به‌تال ده‌کاته‌وه.
ئیدی دوا ی ئه‌وه چی ده‌بیت با ببیت. وه‌لی چون شتی وا ده‌کریت، له کاتیگدا ئه‌م
ده‌رپی نه‌فهرت لی کراوه بووه‌ته له‌مه‌ریک له نیوانیاندای؟

ده‌ستی راستی به‌نه‌رمی به‌بان سکه لووسه‌که‌یدا به‌ره‌و خواره‌وه بو ناوه‌راستی
خشاندا، هه‌پنی گه‌یشته ده‌رپی توند شه‌ته‌ک دراوه‌که‌ی، وه‌ستا، به‌قامکه‌کانی له‌گه‌ل
به‌نه‌که‌دا روئی، به‌لکو گریکه‌ی بدوژینه‌وه. نه‌رمی هه‌ناسه‌ی تیگه‌ل به‌هاژه‌ی بایه‌که
و لیزمه‌ی بارانه‌که‌ ده‌بوو، که به‌دیوار و سه‌ریانه‌که‌یدا ده‌کیشا. قامکه‌کانی گه‌یشته‌نه
ئه‌وسه‌ری ناوقه‌دی لای چه‌پی، بی ئه‌وه‌ی گریکه‌ بدوژینه‌وه. به‌ئاسپایی چوو سه‌ر
لای راستی، له‌وسه‌ره‌وه قامکی به‌ری که‌وت، له گوشه‌ی نیوان که‌مه‌ر و جیگه
ره‌قه‌که‌بوو. له خویشی دوزینه‌وه‌ی گریکه‌ دل‌کوئی پی که‌وت، که‌چی به‌بزربوونی
دلته‌نگ بوو، ویستی به‌نه‌که راکیشیت، که‌چی له‌م کاته‌دا پرخه‌یه‌کی کورتی کرد و
هه‌لگه‌رایه‌وه سه‌ر لای راستی، ئیدی گریکه راست که‌وته ژیریبه‌وه، هه‌ر هینده‌ی

لهسه لاته نیشته جیگیر بوو، وهکو پیشوو بهر پیکوپیک کی کهوته هه ناسه دان. ناخی بۆ ئەو ههله هه لکیشته، که له دهستی دا، بیرى له پیکهیهکی دی کردهوه.

هه وکه وا له بهردهمیته، خۆی گرمۆله کردبوو، ئەژنۆکانی نووشتاندبوونه وه و گهیشتبووونه مه مکه کانی.

به بانیدا تیپه ری و چوو هه ویدیوییه وه، ناوله پی به داوا ویدا، که لیه کهه ی به سه ره وه نه بوو، هینا. گهرم بوو، ههستی کرد چووکی وا هه نساوه، چه ندین مانگه وا نه بیینیوه، بیرى له وه کردهوه به قه له مبره کهه ی به نه خوینه کهه ی به بری و ده ریپکه شه ی بد پینى، له کاتیکدا به وریاییه وه سه ری په نجه ی به داوا وه ساف و لووسه که ویدا ده هینا، سه ری په نجه ی بهر کونیک کهوت، که له ناوه راستی داوا ویدا بوو، نا هیکى به به ردا هاته وه، هه ولئى دا کونه که گه وه بکاته وه، چه ندیکیش سه ری په نجه ی بهر گوشته نه ره کهه ی ده کهوت، زیاتر گری ده گرت و وریایی که متر ده بووه وه، به شیوه یه ک بى ئەوه ی ناگای له خو بیت کونه کهه ی هه لجرى و له سه ر چۆک وه سنا، ویستی چووکی بکاته ئەو شه قه ی تا زبى دریزه ی هه بوو، خۆی له بیر کرد و وای زانی له ئیشه که ویدا سه رکه وتنى به ده ست هینا. به هه ردوو دهستی فاته مه ی گرت و خواره وه ی رووه و نیشان، که له پیکانی هه له ی کرد، پالنا، هه ینى ویستی دووباره ی بکاته وه، فاته مه چون پشیله ی بریندار له شوین خۆی راپه ری، بى ناگا به هه ردوو دهستی پالی پیوه نا، بهر له وه ی به ناوی خۆیه وه گازی بکات، گوپی له زمه ی سه ری هاپۆ بوو دای به زه وییه که دا، له تاریکیه که دا به نالینه وه گوته:

– فاته مه، سه رت شکاندم، بۆوا نازارم ده دهیت؟

ددانی جیر کردهوه و به توو رییه وه گوته:

– به حه قى ئەمشه وه، ئەگه ر جار یکی دی په نجه ت بهرم بکه ویت، ده ستت ده برم، هه ی پیره که متیار.

دهنگی هاپۆ له تاریکیه که وه ده هات ده لالایه وه:

– فاته مه، حه یاته که م، ده ست و قاچت راده مووسم، به یله به س قلیک بکه م، ته نیا ئەمجار.

فاته مه به ز راسته پی هه سنا و ده رگا کهه ی کردهوه، راست به رامبه ری میزی کرد،

خوششه ی میزه کهه ی تیکه ل به دهنگی بارانه کهه ی سه ربانی ده کوتایه وه، بوو. هاپۆ زیاتر خرۆشا، له وده مه ی گری به نه خوینه کهه ی توندتر ده کرده وه گوته:

– هه زار جارم پی گوته تامی ناکهیت، ئیتر بۆ واز نا هینیت؟

له کاتیکدا ده سی به چووکه دامرکا وه که یه وه گرتبوو، به لالانه وه وه گوته:

– فاته مه، ته نیا جار یک، چیت ده وپی ده تده می، لیره یه کی ره شادیم له باو که وه بۆ ماوه ته وه ده تده می. ته نیا یه ک جار زیاتر نا، ده ستت ماچ ده که م.

خۆی په ستایه جییه که یه وه و گوته:

– لیره که بۆ خو ت هه لگره، بۆ دوا جار ناگادارت ده که مه وه، ئەسکو یکه وا به ته نیشتمه وه یه، ئەمجار په نجه ت بهرم بکه ویت ده ست له خو ت بشۆره، هه ی بى شه رم.

– فاته تو ژنى شه رعى منى، له و دنیا له خوا ناترسیت؟

– لیم گه ری بابنوم، هیلاکم.

هاپۆ دوا ی ئەوه ی خویدا یه ده سته وه، وایزانی ئیره یی ده جوو لینی، گوته:

– قه بوول ده کهیت ئیستا بچم له گه ل ما که ره که دا رابویرم؟

ئویش به دهنگی هیلاک و گوپی پی نه داوه، گوته:

– برۆ، حه ز ده کهیت له گه ل سه گدا رابویره، گرنگ ئەوه یه به لای مندا نه یهیت.

– شوخیت له گه لدا ناکه م فاته مه، به راستی ده یکه م.

بارانه کهه ی بهر سه ربانه که ده کهوت که ریمی بیر ده خسته وه، ناوله پی به سه رسکیدا ده هینا، چون هه ست به پاشما وه کانی بکات، بۆ ئەوه ی شتیکی له جه سته ویدا هه لگریت، بهر له چوونی بۆ ناو جی خۆی نه شوشته، کاتیک دوا قسه کانی بیر هاته نه وه، حه سه رته ی هه لکیشا:

– ده بی شتیکی بکه م.

پیوه ی دیار بوو شتیکی هه ر ده کات، هیز و سوور بوونی زیاتر بوو، گوته:

– هاپۆ چیت له ده ست دیت بیکه، گرنگ ئەوه یه توخنی من نه که ویت.

ویستی بۆ ته ویله ی گویدر یژه کان بچیت، زۆر شه که ت بوو، کیشانی سه ری

بەزەوییه‌که‌دا ژانەسەرێکی لای چەپییه‌وه دروست کرد. هەرچی چووکی بوو سەرەرای گەرمیی دەستی بوو پارچە پەرۆیک، بەر لەوهی ئەو خۆی بداتە دەست خەوه‌وه، پرخی ئەم تاریکییه‌که‌ی دەبری.

کەریم و مەردان دواى نانی نیوهرۆ لای فەتاح یەكسەر گەڕانەوه گوندی زۆراب. چونکە داوای لیبووردنیان کرد، کە لەبەر زۆری ئیشیان ناتوانن بمیننەوه. فەتاح تکای لە مەردان کرد سلاوی بە هاپۆ بگه‌یه‌نێ و پێی بلێت حەبەى كچی بۆ دوا جار بۆ دینیتەوه و فاتمەش لەگەڵ خۆیدا دەباتەوه. بۆیە با خۆی بۆ تەلاق تەیار و ئامادە بکات و هیچ گرفتیک نەنیتەوه. هەر وه‌ها پیشی باشتەر جیابوونەوه‌که بە‌ناشتییانە و برایانە بیت.

هەردووکیان لە خۆشیاندا بە‌ئەسپەکانیان پیشبرکێیان دەکرد. لە رێی ر‌هوه ئاسکێکیان بەدی کرد، رێگەیان لێ برین و لەودو گردیکەوه خۆیان مات دا. مەردان توانی ئاسکێک بپێکێ و لەسەری بدات. کە گەڕانەوه نانی شێوانی گشت خیزانەکیان دا بین کردبوو. بەر لەوهی ر‌ۆژەکه لەودو ئاسۆگەکه‌وه ئاوا بیت، پە‌له‌ه‌ه‌ره‌کان بە‌خێرایی بەری ئاسمانیان گرت، سەرلەنوێ بارانەکه‌ داى کرد‌ه‌وه. کوێخا زۆراب بە مەردانی راگەیان بە‌دواى هەریه‌ک لە میرزا و سەید و هاپۆدا بچیت، بێن نانی شێوان لای ئەو بخۆن. دواى ئەوهی مەردان بۆ لای میرزا و سەید چوو، لای دایە لای هاپۆ، تا پێی ر‌ابگه‌یه‌نیت. مەردان هەستی کرد ر‌هوشی ماله‌وه سروشتی نییه، هاپۆ لە دۆخێکی دەروونی زۆر خراپدا بوو، دەتگوت گۆراوه و چوووتە ناوتەمەنەوه، هەینێ پێی راگەیان لای کوێخا زۆراب داوه‌تی گۆشتی ئاسکە، مگیزی کرایه‌وه. جگەرەیه‌کی دایی، فاتمە لە بەرامبەر ئاگردانەکه‌دا کړ و هیمن دانیشتبوو جلەکانی پینە دەکردن، مەردان پێی باش بوو ئەوی مام فەتاح پێی گوتوو پێی ر‌ابگه‌یه‌نیت باشتەر، چونکە ر‌هنگە بارە خراپە دەروونییه‌که‌ی ببیتە هۆی قایلبوون بە تە‌لاق‌دانى. ر‌ووی لە فاتمە کرد و پێی گوت:

– ئەم‌رۆ چووم بۆ ر‌او، گەیشتمە دێیه‌که‌تان و سەرێکم لە باوکت دا.

فاتمە گەشاپه‌وه و سیما خەمۆکییه‌که‌ی گۆرا و گوتی:

– توخوا سەرت لە باوکم دا؟ چاکت کرد، دەنگوباسی چیه‌؟ چی گوت؟ حەبە

چۆنە، چیه‌ گوت؟

مەردان سەرێکی هاپۆی کرد، بینی بێ خولقتر بوو، ویستی وەک یەکنێک بیه‌وێت لە بازنەى خەمۆکییه‌که‌ی دەربچیت، یاخود وا نیشان بدات گرنگیان پێ دەدات، پرسى:

– وەزعیان چۆنە؟ داخۆ ئاسوودەن؟

– ئەوان باشن. زۆر سلاوتان لێ دەکەن و لە ئەحوالتان دەپرسن، حەبەش سلاوی لێ دەکردی و گوتی؛ دەستی باوکم ماچ دەکەم و داوای کرد بچی بیه‌یتەوه، چونکە ئیتر بەرگە ناگریت. مام فەتاح گوتی بە‌خۆی دەیه‌ینیتەوه و فاتمەش دەباتەوه. تکاشی دەکرد با تە‌لاق‌دانەکه‌ بە ئاشی و برایانە و بێ سەرئێشه‌ بیت.

فاتمە لە کاتێکدا گەشبینی هەموو گیانی داگرت، گوتی: منیش ئەمەم دەوێت، بە‌هیوام بگه‌رێمه‌وه مالى باوکم.

– دەمت داخە، قسە بۆ تۆ نەهاتوو.

هاپۆ وای گوتی، پاشان ئاورى لە مەردان دایه‌وه و بە‌رده‌وام بوو:

– با بێ و کچه‌که‌ی بباتەوه، وه‌لێ دەبێ تە‌هنگە‌کم بۆ بگه‌رێنیتەوه، ئەگینا تە‌لاقى نادەم.

هەرچەندە مام فەتاح ناوی تە‌هنگی لا نەهینابوو، مەردان زانی ئەمە لە‌بان مارەبییه‌که‌یه‌وه‌یه‌تی. بۆ ئەوهی بە‌هانەى بېریت، گوتی:

– بێگومان مام هاپۆ تە‌هنگە‌کە‌ت بۆ دەگه‌رێنیتەوه، وه‌کو پیم گوتی، ئەو دایه‌وێت هەموو شتە‌کان بە‌ناشتییانە و بێ قەرەق‌ر تە‌واو بن.

بێدەنگی دای گرتن. لە دەری بارانێکی بە‌خوڤ دەباری، وه‌کو دۆینێ شەو سەربانی دە‌کو‌تییه‌وه و دەیدا بە‌دیوارە‌کاندا، بە‌مه‌ دلێ هەموویانی خۆش دە‌کرد، وه‌لێ ئەو نە‌شئە‌یه‌ی فاتمە گرتبوی هاوتای نە‌بوو.

مەردان دۆخی بێدەنگییه‌که‌ی بری و گوتی:

– مام هاپۆ، با ئیمە برۆین، ئەوان لە دیو‌خانه‌که‌ی کوێخا زۆراب چاوه‌روانمانن.

سەنجان لە بۆنەى وادا هەمیشە بە‌دووی فاتمەیدا دە‌نارد، کە‌چی بۆ

دوو مانگ زیاتر به سهر دامه زرانندی قایمقامی نویدا تیپه ریپوو، بی ئه وهی کۆبوونه وه به که به ئه نجومه نی کارگێری سه نه جق بکات. هه رچه نه ده جیهانگیر و پیاوماقوولانی دیکه ی شار پێیان له سهر ئه وه داگرت داوه تیک له سهر شه ره فی دامه زرانده که ی بکه ن، که چی ئه وه به هه موو شیوه یه که ره تی کرده وه، به به هانه ی ئه وه ی ئه م داوه ت و بانگه یشتنه له گه ل سیاسه تی نوپی ئه ودا ناگونجین. له لایه ن فه رمانبه ره کانه وه چه ندین لیکدانه وه بۆ «سیاسه تی نوپی» کران، که نادپاری و ترس و چاوه روانیی له خۆ گرتبوو. ئه وی زیاتر خه لکه که ی ترساند، دامه زرانندی قومه ندانی نوپی بوو له بری یوزباشی، که به وه ناسرابوو هه ولی زۆر بۆ سه ربازگیری ده دات.

ئه وه شی له شار و له نیوان هۆزه کاندایه ی تیپرامان بوو، هاتنی سه ربازی نوپی جه ندرمه بوون، ده یانگوت به تازه ترین چه کی وه کو تفه نگ و ره شاش و تۆپ ته یار کران. هه روه ها ده یانگوت ئه وه سه ربازانه هه میشه یاهه ری قومه ندان بوون، که ناسرابوون به ئازایی و هیرشه تۆله ستینه کانیان دژ به وه هۆزانه ی باجیان نه ده دا و کوره کانیان بۆ سوپا نه ده ناردن. ئه ی باشه قایمقام و یوزباشیی پێشوو بۆ کوئی گواسترا نه وه؟ ئه مه نه یینییه که بوو کهس هه لی نه هینا.

جیهانگیر که وته گومانه وه، بۆ یه که مین جار هه سته ی به ترس و دلله راوکۆ به رامبه ر به چاره نووسی خۆی و موک و مالی کرد. ئه وی زیاتر هه راسانی کردبوو، ئه و دۆخی ترسه ی فه رمانبه ره کان بوو، که یه کسه ر پێوه ندییان له گه ل خه لکه که دا بری. ته نیا که سه یک قایمقام تیکه لی ده بوو و ریزی لی ده گرت ئه فسهر یکی خانه نشینی ده وله مهندی خودان مه زرا و خانوو په ره ی تورکمان بوو، خاوه نی ئه و خانه بوو که جیهانگیر به کرۆ لی گرتبوو.

چونکه ژنی چواره می کوردبوو، دللی به جیهانگیر ده کرایه وه، ئه میش به ره له وه ی به هۆی ئازاری که ده یه وه واز له خوار دهنه وه به یینیت، هاو رپیه تی کۆری مه ی و خوار دهنه وه ده کرد، مو راد چاوشیشیان له گه لدا بوو. کاتی که هه وله کانی جیهانگیر

دوو رخنه وه ی له به دگومانی ئه مجاریان به دوویدا نه نارد، فاتمه به زرنگی خۆی درکی به وه کرد، بانگ نه کردن و هاتنی مه ردان بۆ لایان دوا ی ئه وه ی چۆته لای باوکی و وتنی ئه وه ی باوکی بۆ ها پۆی نار دبوو، ئه مانه هه مووی ریکه وت نین، هه لبه ت هه ندی شت له په نهان روو ده دن، ئه و به ورده کار ییه کانیان نازانیت، هه سه ره تی هه لکیشا و روخساری که ریمی هاته به رچاو، دوا قسه کانی له می شکیدا ده زرنگانه وه:

– ده بی ت شتی که هه ر بکه م.

بیری کرده وه، ئه وه ی وه ک ئه ون ئه گه ر بریار له سهر شتی که بده ن، هه ر به راستی ده یکه ن. ئه هیکی پێدا هاته وه و وای هه سه تکرد به سه ر پشتی په له هه ور یکی به هارییه وه یه.

مه ردان به ده م ریکه وه گو تی:

– ئه ری مام ها پۆ، توخوا تۆ و ئه م کچه ساویلکه منداله یان گوتوه؟ بینیره وه بۆ مالی باوکی و با سه رت په حه ت بی ت.

– خۆزگه هه ر ساویلکه بوایا، شتی تۆکه و مه کربازیشه، وه کو ده له سه گی تیک سی کتری ده که م، وه لی تا باوکی تفه نگه که م بۆ نه گه ر پێنی ته وه ده سته ی لی به رنامه م.

بۆ پېۋەندىكىردن بە موراد چاوش، ياخود بە بەرپۈتە بەرى گەياندن يا بە ھەر فەرمانبەرئىكى دىيەۋە بەخۇرا رۇيى، واى بەباش زانى سەردانى عاسم بەگى ھاۋەلى دېرىنى بىكات. ئەم بىرۈكەيەي ۋەكو سىرووشىك بۆى ھاتبىت خستىيە ھەلەكەسەما. بۆ ئەۋەى سەردانەكەى دروستكراۋ نەيەتە بەرچاۋ بېرىارى دا كرىتپەندەكە (عقد الإيجار) لەگەل خۇيدا ببا و پارەكەش بدات، كورە گەرەكەى نارد تا ھاتنەكەى پى رابگەيەنيت، داخۇ كاتى ھەيە بۆ پىشوازيكردن. عاسم بەگ زۆرى بەدل بوو و گوتى بۆ نانى شىۋان لە مالى چاۋەرۋانى دەكات. پىشى باشە بەتەننى بىت، چونكە قسەى خۆى لەگەلدا ھەيە. جىھانگىر ھەستى شەشەمى، كە بەدەگمەن ھەلەى دەگرد، پىى گوت ئەم قسە تاييەتەنە مایەى دلخۇشى نىن. وا ديارە ئەو كاترئىرى شوومىيەى كە لە سەرەتای دەۋلەمەندبوونىدا چاۋەرۋانى بوو، ھات. بۆيە دەبى بەخۇيدا بگا و ژيرانە بجوولتەۋە و ئاگادارى ھەر وشەيەك بىت لە زارى عاسم بەگەۋە دەردەچىت، كە بەيەكى لە كۆنتىرەن ئەندامانى ئەنجومەنى كارگىرى دادەنرئىت. سەرەراى كەمدوويىيەكەى، ئەگەر قسەى بىكرادىا، ھەمووان گوويىستى دەبوون و كەس نەيدەتوانى قسەى پى بېرىت. كاتىكىش لە ھەر دانىشتىنىكدا ئامادە دەبوو، ھەموو لەبەرى ھەلدەستان بەقايمقامىشەۋە. ئەۋىش بەخاكە رايىيەۋە دەيگوت: – ئەستەغفىروللا، دانىشن.

ھەرچەندە لە دانىشتنەكاندا لە ژيانى تاييەتى خۆى نەدەدوا، كەچى ھەمووان دەيانزانى لە چەندىن شەردا بەشدار بوو و بەرزترىن مىدالىشى پى دراۋە، ئەۋەشىان لە بارەۋە دەگوت مامەلەى لەگەل دىل و ناموسلمانەكاندا مرۇفانە بوو و ھەموو جۆرە دەستدرىژىكردن و تالان و بېرۈيەكى رەت كىردوۋەتەۋە. بوونىشى لە ئەنجومەنى كارگىرى سەنجهفدا ھۆكارىكى كىرنگ بوو بۆ زەبر و زەنگ نەنۋاندن بەرامبەر بەھۆزەكان، ياخود ھەلمەتى تەمىكردن دژيان.

سەرەراى ئەۋەى بەردەوام دەيخواردەۋە، پۇژانە مەنجهلىك نىسكىتە، ياخود فاسۇلىا، يا ھەرىسەى بۆ مزگەوتىش دەنارد. ھەژارەكان سوپاسى خوا و ئىنجا عاسم بەگيان دەگرد و لە خۋاى دەپارانەۋە ھىندەى تىرى بداتى و لە وىنەى زۆر بىكات.

جىھانگىر واى بەباش زانى باشتىرىن ديارى لەگەل دەستىدا بىببات بوتلىك شەرابى كۆنى چەند سالەيە. ماۋەيەكى كەم نىيە لاي خۆى ھەلى گرتبوو. لەسەر ئاگر چاۋەرۋانى خۇر ئاۋابوونى دەگرد و زۆر شتى بەمىشكدا ھاتن. كاتى خۆى بېرىارى دابوو سەردانى كوئىخا زۆراب بكا و لە خۇشىياندا بەشدار بى و چىژ لە بەھا، ۋەرگىرىت. دەيانگوت دەفەرەكە بوۋژاۋەتەۋە و بەروبووم تا رادەى تەقىنەۋە زىادى كىردوۋە. ئەۋەتا بەھارەكەى تىپەرى و گەلىك رۈوداۋىش لە دۆلى كىران رۈويان دا، بى ئەۋەى كاتى ھەبىت لەگەلئاندا رابوئىرىت. شىخۇ كچە گەرەكەى شىخ باباى خواست، كورە گەرەكەى شىخ باباش خوشكى شىخۇى خواست. دە رۇژ زەماۋەندىان گىرا، مىرزا و تاقمەكەى ھاۋەشىيان نەگرد، مىرزا ويستى ھۆزەكەيان جى بەئىلى و بۆ شوئىنىكى دى بىروات. ۋەلى دواى ئەۋەى كچىكىان پىشكەش بەحەمە غەرىبى براى كىرد، ئىدى ژىوان بووۋە.

ھاپۇ و مام فەتاح ژن بەژنەكەيان ھەلۋەشاندەۋە، كچى ھەرىكەيان گەرايەۋە مالا باۋانى. كوئىخا زۆراب زوو بىۋەژنىكى لە خىزمانى خۆى بۆ دۆزىيەۋە، مەردان لە دوا سەردانەكەيدا بۆ لاي جىھانگىر گوتى؛ ھاپۇ دواى ژنەپانەكەى زۆر گۇراۋە، بوۋەتە مرۇقىكى مېھرەبان و خۇش مەحشەر. سىنجان پىى دابوو بەزەۋىدا كە دەبى كەرىم فاتمەى كچى مام فەتاح بخوازىت.

حەسرەتى بۆ ئەۋە ھەلكىشا كە ھىندە كاتى نىيە بەشدارىي ئەۋ رۈوداۋانە بىكات، بۆ يەكەمىن چار لە ژيانىدا ھەستى كىرد، خانەكە و ئەۋ شتەنەى تىيدان بوۋنەتە بار بەسەرىيەۋە. ھەموو چارىكى بېرىارى يەكجارى سەفەر كىردنى دەدا، كۆمەلىك جووتىار بەبەرۈبووم و بارەۋە دەھاتن، پىيانەۋە سەرقال دەبوو و سەفەرەكەى تا كاتىكى نادىار دوا دەخست. دوا چارىش دەبوو رەمىزى كورى و سائىبى برادەرىشى ئىل خۇيدا ببات، كە بەتايبەت لە كەركوۋكەۋە ھاتبوو تا سەردانى رۆستەم لە دۆلى كىراندا بىكات. ۋەلى گەيشتنى كارۋانىكى باركراۋ لە دانەۋىلە بۆ فرۇشتن، نەيەپىشت بىرۈكەكەيان سەر بگىرىت. رەمىزى و سائىب بەتەننى رۇيشتن، تا نوۋكەش وا لەۋىن. واى مەزىندە كىرد رەمىزى كورى بەيەكجارى نايەۋى ھاۋكارى بىكات. ئەۋ دواى توندوتۇلبوونى پىۋەندىي لەگەل رۆستەم و سائىبدا ناخۋازى تەنانەت ۋازەى خانىشى

به‌رگوي بکه‌ويت، بي نه‌وهی له هه‌یه‌که‌ی بگات هه‌ستی به‌ته‌نیا‌یییه‌کی کوشنده و بی ئومیدییه‌که کرد مایه‌پوچی و نا‌ئومیدی له ناخدا چاند. هه‌موو هیوای له ژياندا نه‌وه بوو رهمزی به‌خته‌هر بکات و خویشی بخاته دل‌یییه‌وه و ئاماده‌ی بکات تا ئیشه‌کانی خان وهر‌بگریت.

که‌چی نه‌وه‌تا نایه‌وي هیچ شتیک له باره‌ی خان و پاره‌وه بزانیته... زیاد له شه‌ش مانگ به‌سه‌ر قایمقامی پیشوو و یوزباشیدا تیپه‌ریوه. ئیدی له‌و رۆژه‌وه، به‌تاییه‌ت دوا‌ی گه‌یشتنی قایمقامی نو‌ی و قوماندانی هاوه‌لی، هه‌ست به‌دوو‌ره‌په‌ریزی و ته‌نیا‌ی ده‌کات، هیچ فه‌رمانبه‌ریک نه‌ک سه‌ری لی ناده‌ن، به‌لکو په‌رسیاریشی ناکه‌ن. نه‌وان نه‌و کات له‌وین مه‌گه‌ر داوه‌تیا‌ن بکات، نه‌گینا به‌لای نه‌وانه‌وه بوونی نییه، درکی به‌وه کرد گرنگیه‌که‌ی له‌وه‌وه نییه به‌جیه‌هانگیری بانگ ده‌که‌ن، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه‌یه هاوه‌لی نزیک‌ی قایمقام و یوزباشیه. ته‌نیا که‌سیک له‌و هاوه‌له‌ی دیرینه‌وه‌ی که به‌رده‌وام تا گه‌یشتنی قایمقامی نو‌ی سه‌ری لی دده‌ا، موراد چاوش بوو، که‌چی نه‌میش وه‌ک جیوه‌ی لی ها‌توو و نابینریت. ده‌بی نه‌م‌رۆ هه‌موو شته‌کان لای عاسم به‌گ روون بکرینه‌وه، نه‌میش نه‌گه‌ر شتی لی نه‌شاریته‌وه و نه‌وه‌ی له‌ دل‌یا‌یه‌تی پی‌ی بلیت.

گه‌رمای کو‌تایی مانگی جو‌زه‌ردان سیمای به‌هاری نه‌ه‌یشته. له‌په‌ر دای به‌سه‌ر خه‌لکیدا، ده‌یانگوت نه‌م به‌هاره جوانه‌ی نه‌م سال ناوچه‌که به‌خۆوه‌ی بینی هاوینتیکی گه‌رمی به‌دواوه دیت، دووریش نییه شتی چاوه‌روانه‌که‌راوی خراب به‌دووی خویدا بیتیته. بویه ده‌بی دانه‌ویل‌که‌هیا‌ن له شوینتیکی باش بشارنه‌وه، چونکه لای خه‌لکی وا باوه هه‌ر شتیک له سنووری خو‌ی تیپه‌راند، ده‌بیته هۆی به‌دیومی و شوومی، نه‌گه‌ر باره‌که‌له‌شیر به‌ر له گه‌وره‌بوونی قوقاندی نه‌و ده‌بی سه‌ر ببه‌ردیت، خو‌ مندالی زیره‌کیش زۆر نا‌زیت و ته‌مه‌ن کورته. وا به‌هاریش رابورد بی نه‌وه‌ی خو‌شی له جوانیه‌ی دلگیره‌که‌ی وهرگریته. خزمه‌کانت جوانترین رۆژانی خو‌یان ژیا‌ن و که‌یفیا‌ن کرد، بی نه‌وه‌ی له‌گه‌له‌یا‌ندا به‌شدار‌ی بکه‌یت و رۆژانی رابردوو به‌سه‌ر بکه‌یته‌وه. خه‌می نه‌وان له‌وي ته‌نیا باران بارینه و خواش له شیوه‌ی لافاوی به‌هیز خیر و فه‌رپکی وای بو ناردن پیشتر بارانی وایان به‌خۆیا‌نه‌وه نه‌دیتبوو. نه‌وان له‌وي له

خیزانیکی گه‌وره‌دا پیکه‌وه ده‌ژین و گیانیا‌ن به‌بان یه‌کتره‌وه ده‌رده‌چیت و که‌سیان هه‌ست به‌وه‌رسی و بیزاری ناکات. نه‌گینا بو رهمزی کورته چون خو‌ی له‌ويدا ببینیته‌وه، به‌که‌یفخۆشییه‌وه بو لایان راده‌کات؟ نه‌ی خو‌ت؟ نه‌وه‌تانی پاره و سامانت له سروشت به‌ده‌ره و خه‌ریکه له ژیر بالیدا ده‌نالینیت و له جو‌له‌ت ده‌خات. نه‌یه‌یشته بچی سه‌ردانی ته‌کیه‌ی شیخی به‌رزنجه بکه‌یت، که یه‌کیک بوویت له ده‌رویشه دل‌سۆزه‌کانی، رپگری لی کردی بچی سه‌ردانی هاوه‌له‌ی دیرینه‌که‌ت کو‌یخا زۆراب بکه‌یت، له کاتیکدا نه‌و ته‌نیا که‌سه به‌ر‌ابردوو‌ه‌ت به‌سه‌ستیته‌وه. هه‌روه‌ها نه‌یه‌یشته بو‌ه‌ج بچیت، ته‌نانه‌ت رپی ببه‌رکردنه‌وه‌ی سروشتییشی لی گرتی و له خه‌ونه‌کانیشته‌دا به‌دواته‌وه بوو. گرفت‌ی له نیوان خو‌ت و نزیکترین که‌ستدا بو‌ خو‌لقاندی، بو‌یا‌ن خراب بوویت، هه‌ستیانت به‌ریندار کرد و نه‌وانیش بو‌ یه‌کجاری لیت دابرا‌ن و قسه‌یا‌ن له‌گه‌له‌ا نه‌کردیت. به‌م کاره‌ت ته‌نانه‌ت هه‌ستی رهمزی کورپیشته زامدار کرد. پاره و سامانه‌که‌ت جگه له رق و ئیره‌یی خه‌لکی هیچی پی نه‌دا‌یت، چ سو‌دیکی هه‌یه نه‌گه‌ر به‌راستی پیوستیت پی نییه؟ باشه نه‌وه نییه خه‌لکی بی نه‌و سامانه زۆره‌ش ژیا‌نیکی ئاسایی ده‌ژین؟ نه‌وه‌تا له‌م شارۆچکه‌یه‌دا سه‌ره‌رای نه‌و هه‌موو ساله، ئینجاش خو‌ت به‌غه‌ریب ده‌زانیت. نه‌وه‌تانی له دیوه‌خانه‌که‌ت تاق و ته‌نیا هه‌ر خو‌تی. باشه ده‌بی کو‌یخا زۆراب و رهمه‌زان و میرزا و ها‌پۆش واین؟ قه‌ت وا نین.

هه‌زاران په‌گ و داو پیکیا‌نه‌وه ده‌به‌ستیت. قه‌تی ناتوانیت له په‌وه‌که‌ی جیا بیته‌وه و به‌ته‌نی بژیت. هه‌روه‌ها میرووله و کولله‌ش. کی له پۆل و کۆمه‌له‌که‌ی جیا بیته‌وه له نه‌نجامدا تی ده‌چیت. نه‌ی تو چینه جیه‌هانگیر، ده‌ته‌ویت له ده‌ره‌وه‌ی په‌وه‌که‌ت بژیت، تو‌یه‌که ره‌ویکت له پاش خو‌ت جی نه‌ه‌یشته‌وه؟

جیه‌هانگیر هه‌رگیز دل‌راو‌کی‌ی چاوه‌روانی و چاودیری هه‌نده‌ی نه‌م‌رۆ هه‌راسانیا‌ن نه‌کردبوو. کات نایه‌ویت بجو‌ل‌یت، کورپه‌که‌ی نه‌و شپه‌رزه‌یییه‌ی به‌پوخسارییه‌وه به‌دی کرد، چونکه ماوه‌یه‌که قسان که‌م ده‌کات و جگه‌ره‌ش زۆر ده‌کیشی و خو‌اردنی که‌م بووه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت که‌م‌تریش سه‌ر له خان دده‌ا. رۆژیکیا‌ن نه‌یویست نه‌و گه‌نم و جۆیه‌ی جووتیارانی قادرکه‌رم هینابوویان لیا‌ن بکریته. لی پیداکرتنیا‌ن له‌سه‌ر

ئەوئە پئوئستيان بەپارەيە، ژيوانى كردهو. كورەكەي لە كاتى چاى تىكردندا
ويستى دەرگاى قسانى لەگەلدا بخاتە سەرپشت، گوتى:

– بابە، جگەرە زۆر دەكيشيت، بەهۆى ئەمەشەو بەشەوان هيند دەكۆكى ناهيلايت
بنوويت، ناتوانيت واز لە جگەرەكيشان بەينيت؟

– نا كورم ناتوانم وازى لى بىنم، چونكە تەنيا شتە دلم دەداتەو.

– باوہ تو بىر لە شتىك دەكەيتەو دەبى لە بىريان بكەيت، سوودى چيە سەردانى
قايمقام بكەيت، ياخود ئەو بيت بۆ لات؟ ئايا ناتوانين بەبى ئەوان بژين؟

دواى ئەوئە پشتى دابوو سەرينەكەو، لە شوين خۆى هەستا و بەدەستى
ئاماژەى كرد و گوتى:

– ئەمەيە ماوہيەكە بىرى لى دەكەمەو، كورم. واديارە من زياد لە پئويست پيم لى
درىژ كردبوو، رەمەزان و شىخۆ بەگ راستيان كرد، كاتىك گوتيان دەسلات بوو
بەپرد بەسەريدا مەپەرئو. قايمقام و قومەندان ئاوا پشتيان لى كردووين دەبى
شتىكيان لە دژمان لىنايت. كابرەيەكى وەك من ناتوانيت بەئارەزووى دلى خۆى
بكات. من دەمەويت بەبى ئەمانە بژيم، بەلام نابيت، چونكە بەئاسانى وازمان لى
ناهيئن.

– باشە لەسەرمان نووسراوہ هەتا هەتا لەم شارۆچكەيەدا بژين؟ بىرى خزمان و
هۆزەكەت ناكەيت؟ با ئيرە جيەيلين و بگەرئينەو زىدى خۆمان.

– با جارئى بزائين سەردانەكەى ئەمرۆم بۆ لای عاسم بەگ چى لى دەبیتەو؟

عاسم بەگ كراسىكى درىژى سپىي لەبەردا بوو و فيستيشى لەسەر نابوو،
بەروويەكى خۆشەو لە مالهەكەى خۆيدا پيشواى لى كرد، حەوشەى مالهەكەى
بەخشتى سوور داپوشرا بوو، ئاورپشين كرابوو. لە بەرامبەر باغچەكەدا لبادىكى
ئەستوور لە ژيريشەو حەسىرىك كە لە عەردەكەى جيا دەكردەو، راخراوو.
سينيەكى گەورە لەسەر زەويەكە دانرا بوو، دوو پەرداخى خالى و چەندين جۆر
مەزەى وەك زەيتوون و پاقلە و نوكى كولاو و ماست بەسىر و گوشتى برژاو و لە
ناوہ راستيشەو شووشەيەك عەرەق دانراوو.

دواى هەوالپرسين، جيەهانگير بوتلىكى پى دا و گوتى:

– هيوادارم ئەم خواردنەويە بەگەن بكەيت، عاسم بەگ. ئەمە هى چەندين سالە،
بەتايبەت لە ئەلقووشەو بەيان هينام.

عاسم لە كاتىكدا بوتلەكەى ئەمدىو و ئەودىو دەكرد، گوتى:

– لە رەنگى خوينە مام جيەهانگير، دەرمانىك چى نەخۆشى هەيە ناهيلايت، زۆر
سوپاس.

هەينى ويستى عەرەقى بۆ تيبكات، جيەهانگير دەستى درىژ كرد و نەيهيتشت:

– گەدەم عاسم بەگ، دەتەقيت ئەگەر عەرەق بخۆمەو.

– ئاوى زيادت بۆ تيدەكەم مام جيەهانگير، يەكجار وا نيبە، تا ئىستا عەرەق كەسى
نەكوشتوو، لە جگەرەكيشان باشترە.

بەبۆنەى ئەوئە دواى ماوہيەكى زۆر يەكتريان بينيەو، پىكيان هەل دا. عاسم
بەگ سەرزەنشتى كرد، كە كەوتووئە دواى پارە كۆكردنەو و برادەرەكانى لە بىر
كردوو. ئەمەش ئاماژەيەك بوو بۆ چوونە ناو بابەتەو، جيەهانگير گوتى:

– راستە عاسم بەگ، من خۆم هەستم بەمە كردوو، ئىستا دواى ئەوئە چىم
ويست بەدەستم هينا، دەبينم زولم لە خۆم و زۆرىك لە برادەران و خزمان كردوو،
لە پىناوى هيچيش. رەفتارى رەمزي كورم هزر و بۆچوونەكانى گۆرى. ئەو
پارەيەى لە پىناو كۆكردنەوئەى خۆم بۆ كوشتبوو هەر گوئشى پى نادات. يەكەمين
جاريشە لە ژيانى خۆى و خۆمدا بەروومدا دەوستيتەو و لە خان يارمەتيم نادات.
دەبزانه عاسم بەگ لە چ رۆژگار يكدان!

عاسم بەگ لەو كاتەى پارچە گوشتىكى برژاوى دەجاوى، گوتى:

– مام جيەهانگير، پەندىكى جوانى كورديتان هەيە دەلايت «قسە هەزارە يەكى
بەكارە». تو ناتوانى لەسەر ئەم رەفتارانە سەرزەنشتى رەمزي كورپ بكەيت، ئەو
شتهكان بەچاوى خۆى دەبينت نەك بەچاوى تو. من ئەگەر بەقسەى باوكم بكردايا،
نەمدەتوانى خويندن تەواو بكەم و بيمە ئەفسەر. هەروەها نەشمەتوانى ئافرەتتىكى
كورد بخوازم، رۆژگار دەمانجوولنيت نەك ئيمە بيجوولنين. بەلام ئىستا

گۆرانکاری تازە ھەن مام جیھانگیر، زۆرزانتر و تالترن لەو پەفتارانەى پەرمزیی کورپت، کە من زۆر بەراستیان دەزانم. چەند رۆژیکە دەمەوی بئینم ھەندى شتت پى بلىم، کە لەو پەرى مەترسیدان.

ئەم رىستەھەى دواىی، دەنگوت کەستەکیکە و دلى جیھانگیری پىکا. بى وىستی خۆى دەستی بۆ پىکەکەى برد، عاسم بەگ درىژەى پى دا:

– بخۆرەو مام جیھانگیر بخۆرەو. دنیا هیچ نییە. گرنگ ئەوھە مرۆف شەرافەتمەندانە بڑى و ئىشى بەنامەرد نەکەوێت. ئىمە گەرە بووینە، دوورى نیوان ئىمە و مردن زۆر نییە، بەلام وا دیارە بەر لەوھى سەر بنىینەو شتى سەیروسەمەرە دەبینن. من ئەمرۆ باسى ھەندىک شتت بۆ دەکەم، بەلام توخوا با لە نیوماندا دەرئەچىت... لە ئەرزەرۆم و سامسۆن و تېلیس و دیارەبەر پشوی و جوولانەوھى چەکدارى دژ بەباڵعالى بەرپۆھە. جووتیار و دەرەبەگەکان لە ھەموو لاوھ رازى نین باج و سەرانی بەدەولت بەدن. دەلین گوایا دەسەلات یەکەى سەربازى بۆ تەمىکردنى ھۆزەکان ناردووە. کەچى لە برى ئەوھى سەركوتیان بکەن داویانەتە پالیان، ھەرەھا وتى وتى ھەھە ژمارەھەكى زۆر لە ھۆزە کوردەکان ھەلگەراونەتەو، دەولەتیش دەترسیت ئەم یاخیبوونانە بگەنە ناوچەکەمان، وا دیارە قایمقامى پىشوو و یوزباشى دراونەتە دادگە، بەتۆمەتى نەرمى نواندن لەگەل ھۆزەکاندا و ناچارنەکردنیان بۆ ناردنى رۆلەکانیان بۆ سوپا. دەرکەوت لە رۆژى دامەزراندنیانەو تاقە کەسىکیان بۆ سوپا پەوانە نەکردووە. بۆیە دەولەت بریارىکی دەرکردووە، تورکی چاوقایم و ئەوانى رقیان لە کورد و عەرەبە دا بەمەزىنیت.

عاسم بەگ لە جیھانگیر نزیک بوووە و بەگوێدا چرپاند:

– پلانیک دارىژراوھ بۆ دەستبەسەرگرتنى ھەموو مولک و مالەکەت و خانەکەش بکرىت بەقشڵە، بەبیانوى ئەوھى یارمەتیی ھۆزە کوردەکان دەدەیت و ناھىلئیت باج و سەرانی بەدن. ھەرەھا پیلانیکى ناپاکانەى دىیش بەرپۆھە مەگەر تەنیا قووندەریکی وەکو قایمقامى نوێ و قومەندان پى ھەستن. ئەویش ئەوھە بانگى ھەموو ھۆزەکان بۆ کۆبوونەو ھەلگەل قایمقامدا بکەن، تیايدا قومەندان دەماریان بگرى و چوکلەچى و ریسوایان بکات، تاکو توورە بىن و ھەلە بکەن و بەھانە بەدەنە

دەستیانەوھ بۆ گرتنیان. لە ھەمان کاتدا یەکەى سەربازى بۆ تالان و برۆى سامانى ھۆزەکان پەوانە بکرىن. داویان لى کردم لەم پۆرژەھەیاندا یارمەتییان بەدەم، بەلام من بەیەكجاری پەتم کردووە و ئاگادارم کردنەوھ زولم لە خەلک نەکەن.

بۆیە مام جیھانگیر، عەزىزم، چىت ھەھە زوو دەرى بکە و خۆتیش بگوازوھ بۆ شوینىكى ئەمین لەو گوندانە.

جیھانگیر بەبى ئاگا گوتى: ئەى پەرمزى کورم، خویندنەکەى چۆن؟

– پەرمزى کورپت لەو شتانەوھ دوورە، ئەو لە کەركووک دەخوینیت نەک لە سەنجەق. دەولەت بووھتە خان جغان^(۸).

مام جیھانگیر. ھەر شار و فەرمانگەھەک بەئارەزووى خۆى فەرمانرەواىی دەکات. یاخیبوون لە ناو سوپادا دەستی پى کردووە، خەلکیش بەئاشکرا جمان بەسولتان عەبدولحەمید دەدەن، ئىمە لىرە نووستووین و ئاگامان لە ھىچ نییە. ئىستا ئاشووب فەرمانرەواىی دەکات. ئەوى خۆى نەپارىزىت دەبیتە تری بن گۆم. ھەوکە ھەر فەرمانبەر و بەرپرسىک بەفرسەتى دادەنیت بۆ دەولەمەندبوون. گروویک بەناوى ئىتیحادچىبەکانەو پەیدا بوونە بەئاشکرا ھەرەشە لە سولتان دەکەن. شتەکان وا تىکەل و پىکەل بوونە سەگ ساحىبى خۆى ناناىتەوھ.

جیھانگیر بەخەمبارىیەوھ گوتى:

– ئەو کاتە ھات کە من پىشبینم دەکرد، دەمزانی ئەم نىعمەتە تا سەر نییە، من مەمنونى تۆم عاسم بەگ، لە دلەوھ سوپاست دەکەم، ئەم پیاوھتییەتم لە بىر ناچىت، من دەبى بەخۆما بگەم و بەمال و مندالەوھ ئەم شارۆچکەھە جى بەئىلم.

– ئەمە باشتىرین چارەسەرە مام جیھانگیر، ئەم دوو زەلامە تا بلى ئەخلاقسزى، تۆ نایانناسىت، من باشیان دەناسم. بەیەک وشە ھەردووکیان قووندەرن. وادیارە لەم رۆژانەدا دەولەت پىویستى بەنامەردى وەک ئەمانەھە. تۆ ھول بەدە بەشىوھەھەكى ناراستەوخۆ بەو ئاغا کوردانەى دەیانناسىت بىژىت ئاگایان لە خویان بىت و با قسەیان یەک بىت.

(۸) خان جغان: خانىكى گەرە بوو لە بەغدا، بەناوى جغانەوھ، کە کابرایەكى بەرگەز تورک بوو، سەرپەرشتى خانەکەى کردووە، ناو نراوھ. (وەرگىز)

قه‌یریک بیدنگ بوون، لهو نیوه‌دا ژنه‌که‌ی به‌چهند قاپیکه‌وه وه‌ژوور که‌وت، به‌خیرهاتنی جیهانگیری کرد و ئەم لپی پرسی داخۆ فیتری تورکمانی بووه؟ ئەویش ولامی داوه، که هه‌ردووکیان به‌شیوه‌یه‌کی هاوته‌ریب فیتری هه‌ردوو زمانه‌که ده‌بن. ئەم فیتری کوردی ده‌کات و ئەویش فیتری تورکمانی. هه‌رچی گوڵه‌ باخی کچیانه ئەوا به‌هه‌ردوو زمانه‌که ده‌دویت.

عاسم به‌گ گوتی:

– مام جیهانگیر، باشت‌ترین شوین بو فیتریبوونی زمان ناو جیگه‌یه. وا نییه دایکی گوڵه‌باخ؟

ده‌ستیان کرده پیکه‌نین، که‌چی ئەو به‌شه‌رمیکه‌وه ئەمه‌ی گوت و رویشت:

– نیوه‌ی پیاو چهند گه‌وره بن، ئاو‌ه‌زتان له ئاو‌ه‌زی مندال نزیکت‌ر ده‌بیته‌وه.

عاسم به‌گ به‌دوایدا به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی:

– خۆزگه هه‌موو شته‌کانمان مندال ده‌بوونه‌وه.

جیهانگیر به‌حه‌سره‌ت هه‌لکیشانه‌وه گوتی:

– نه‌گه‌نجی و نه‌مندالی ناگه‌رینه‌وه عاسم به‌گ، هیچ شتیک نامینیت.

خواردنه‌وه‌که کاری خۆی له عاسم کردبوو، به‌لاره لاره‌وه ده‌ستی بو‌په‌رداخه‌که‌ی برد و گوتی:

– که‌واته با پیکه‌ی ئەم ساته‌ جوانه‌ی پیکه‌وه کۆی کردوینه‌ته‌وه هه‌لده‌ین، مام جیهانگیر. من نیوه‌ی کوردم خۆش ده‌ویت. گوئی مه‌ده‌رئ. ئەگه‌ر هه‌موو شته‌کان نه‌مین بایه‌خی پاره و سامان چیه‌؟ ئیستاش دلت لای پاره و سامانه‌که‌ت ماوه؟

جیهانگیریش خه‌ریک بوو سه‌رخۆش ده‌بوو، هه‌ستی کرد گه‌ده‌ی به‌خواردنه‌وه‌که ده‌بووژیته‌وه، به‌زمانیکی پر له‌قناعه‌ت و راستیه‌وه گوتی:

– به‌و خوايه‌ قه‌سه‌م عاسم به‌گ، ئەم ساته‌ی وا له‌گه‌لتدام به‌لای منه‌وه هه‌موو مالی دنیا دینیت. من له‌م شه‌وه‌وه ژيانیکی نوێ ده‌ست پئ ده‌که‌م. ده‌بینی... به‌راست ئەمشه‌و موراد چاوش و گه‌ره‌بیته‌ فه‌ندیمان نه‌قوستانن. به‌لام نه‌زمانی بو‌موراد چاوش پشتی لئ کردم؟ به‌م دوا دوايييه‌ ويستم پئوه‌ندی پئوه‌ بکه‌م، سوودی نه‌بوو.

– مام جیهانگیر، تو نازانی له پشته‌وه چی رووده‌ات، فه‌رمانی توندوتیژ بو فه‌رمانبه‌ره‌کان نه‌خوازه‌لا پۆلیس و جه‌ندرمه‌ ده‌رچوو، که تیکه‌ل به‌خه‌لک نه‌بن. کابرا خۆشی ده‌وین، ئەویش له مه‌ترسیدایه. لپی بگه‌رئ و وازی لئ بینه. هه‌رچی گه‌ره‌بیته‌ فه‌ندییه، وابزانم یا بو شوینیکی دیکه‌ی ده‌گوازه‌وه، یانیش خانه‌نشینی ده‌که‌ن.

– وا دیاره دنیا قَلپ بووه‌ته‌وه و به‌خۆمان نازانین.

– زۆلم و زۆرداری له سنوور به‌ده‌ره، سوڵتان عه‌بدولحه‌مید ته‌نیا خه‌می کیریتی، ئەم ریشوینه‌شی ده‌یگرنه‌ به‌ر ته‌مه‌نی فه‌رمانه‌ه‌وایی درێژتر ناکات. به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه، له کۆتاییه‌هه‌تمیه‌که‌ی نزیکی ده‌کاته‌وه. زوو یا دره‌نگ ئیتیحادچیه‌کان ده‌یخه‌ن.

جیهانگیر به‌بووژانه‌وه‌وه جه‌مه‌دانیه‌که‌ی داکه‌ند و به‌که‌یفخۆشییه‌وه گوتی:

– عاسم به‌گ ئەم‌رۆ دم له سیاست ده‌کوتیت، قسه‌کانتم زۆر به‌دائن.

فیسته‌که‌ی داکه‌ند و پاشانه‌کینی زه‌یتوونیکی هه‌لگرت و گوتی:

– دیواریش گوئی هه‌یه مام جیهانگیر، تو‌حه‌زی قسه‌کردنم لا ده‌بزوینیت، به‌لام ده‌ترسم زیاد قسه‌کردنم سه‌رم به‌فه‌تاره‌ت بدات.

ده‌ستی چه‌پی به‌سنگیدا کوتا و گوتی:

– ترست له من نه‌بیت عاسم به‌گ، ئەم سینگه‌ پره‌ له نه‌ینی.

عاسم به‌گ به‌سروشتی خۆی‌حه‌زی نه‌ده‌کرد باس له سیاست بکات، یاخود خۆی تیه‌ه‌لقورتینیت. ئەویش وه‌کو هه‌ر ئەفسه‌ریکی دیکه‌ی سوپای عوسمانی، له‌وانه‌ی مه‌شقیان کرد و وانه‌یان له‌سه‌ر ده‌ستی سه‌ربازه‌ برووسییه‌کاندا خویند،‌حه‌زی له دیسپلین و گوێرایه‌لیی سه‌ربازی و پئوه‌ندبوونه‌ به‌بیلایه‌نی ته‌واوه‌وه، به‌رامبه‌ر به‌مملانی سیاسییه‌کان له هه‌ر رهنگیک بیت. که‌چی ئینجاش وه‌کو هاوه‌له‌ نزیکه‌کانی، ئەوانه‌ی له ژیر کاریگه‌ریی کنایه‌ناو وشارن هۆرستدا بوون، وای ده‌بینی ناكریت سه‌ربازی به‌شه‌ره‌ف ببیته‌ ئامیریکی قورمیشکراو و حکومه‌ته‌کان به‌پئی ویستی خۆیان بیانجوولین. نه‌خوازه‌ کاره‌که پئوه‌ندی به‌رژانی هیزه

چه کداره کانه وه بۆ ناو شه قامه کان هه بێت، به مه به سستی سه رکوتکردنی جوولانه وه میلییه کان. به رای ئه و و رای تا قمه که شی، ئه مه کاری سوپا نییه، ته نیا ئه رکی سوپا ئه وه یه پارێزگاری له سنووری ده ولت بکات و دژ به هیرشی دوژمنان به رگری لێ بکات. له هه موو دۆخه کاندانابێ سوپا بێتته سه گی پاسه وانی حکومهت، ته نانهت ئه گه ر میلیه تیش لێی رازی نه بوون.

ئه وهتا وا سو لتان عه بدوله مید و حکومه ته سته مکاره که ی ده یانه ویت سوپا بکه نه ئامرازیک بۆ داپلۆسینی جوولانه وه میلییه کان له هه ر شوینیک بن. هه ر به راستییش وابوو، دژ به جه ماوه ری ناو ئه سته نبوول خۆی خستییه گه ر، ئه مه ش نا کریت به ئاسانی به سه ریدا تیپه ریت. به ر له خانه نشینکردنی به پینچ سال هه ندی شتی له یه کێ له ئیتحادچییه کانه وه بیست و چه ند بلاوکراوه یه کیانی به بی په رۆشی خوینده وه، که چی به ر له چه ند رۆژیک، له کاتی سه ردانی بۆ لای براده ریک ی له که رکوک، له وانه ی له ده زگای هه والگری ئۆردووی شار کار ده که ن، ده رباره ی گۆرانکارییه کانی ئه م دوا ییه زۆری لێ بیست، براده ره که ی به یه ک وشه پی گوتبوو، کو تایی سو لتان نزیک بووه ته وه و پروو خانی حه تمییه، مه سه له که ته نیا کاته... ده بی ئه فسه ره به شه ره فه کان ده رباره ی ده ست خستنه ناو کاروباری سوپا وه در دۆنگ و دۆش دانه مین و رۆلی بینه ر نه گێرن. هه روه ها پی گوت ئه فسه ر و فه رمان به ره به شه ره فه کان یا خانه نشین ده کرین، یانیش بۆ شوینه دووره ده سته کان ده گوازی نه وه و سه رباز و فه رمان به ری به دره وشت له شوینیان داده نرین، ناوی قایمقام و قوماندانی نوێ هینان، که لایان له سه نجه ق دامه زراون. ئه وه شی گوت، که په روه ندی هه ردووکیانی لایه و ئه گه ره ییش بروا ناکات، ئه وا ده توانیت به خۆی سه یریان بکات. له په روه ندی هه رییه کیاندا راپۆرتی پزیشکی تیدایه و گه واهی ئه وه ده دن، که هه ردووکیان قوونده رن و له مندالییه وه ئه م به دره وشتییه یان له گه لدا یه. عاسم به سووکایه تی پیکردنه وه سه ری له قاند و به رده وام بوو:

- کو تایییه کی شه ره فه مندانه یه بۆ ده ولته ی بالای عوسمانی، نا... نا... نابێ بیدهنگی لێ بکریت.

ویستی شتیکی له و بابته به جیهانگیر بلیت، به لام سه لیه قه ی دیسپلینی سه ربازی

رپی نه دا، ته نیا گوتی: من باوه ری ره هام پیتته مام جیهانگیر، دلنیا شم ئه م نه هامه تییه ده بریت، نا به لکو هه موومان ده یری... خوا که ریمه.

جیهانگیری له دوا یه وه وتییه وه: خوا که ریمه... خوا که ریمه.

جیهانگیر به ر له وه ی دیوه خان جی به یلیت، دوو سی فنجان قاوه ی تالی هه لقوړاند، دوا ی ئه وه ی ئه م هه وال ه ناخۆشانه ی بیست، بریاری دا ده بی ئه مشه و تیی بقووچینیت.

چرای قه د دیواره که رووناکییه کی کزی ده نارد، ده یویست له مه ره ی تاریکییه که بپریت، هه ر له ژیر تیشکی چرا که م رووناکییه که دا به توندی و بیدهنگی یه کتریان له ئامیز گرت، له ولاره دهنگی ژنه که ی عاسم به گ هات:

- خوات له گه ل مامه جیهانگیر.

به ته نیشته جوگه که ی هاوشان رتگه که دا رۆشیت. ئه و ده وره یه ره تاریک بوو، له ملا و له ولاره رووناکیی چرا که زه کانی شاره وانی به رچا و ده که وتن. ئه سته یره دره وشاوه کانی ئاسمان خۆشییه کی مندالانه ی وایان پی ده به خشی، ده یرده شوینیکی دوور، که دلای بۆی لێ ده دا. به خانه که دا تیپه ری، به سه رنجی غه ریبه یه ک یه که مین جاری بیت بیره دا تیپه ریت، چاوی برییه ده روازه داخراوه که، پای هه لگرت چون نه یه ویت خۆشییه که ی به و ده روازه قورسه وه لیل بکات، که ده لئی ده روازه ی قه لایه که تازه له به ندیخانه که ی ده رچوویت. به ر له وه ی به لای راستا لابات چاوی به ده روازه ی بازاری قه یسه رییه بان گیراوه که که وت، که دوو چرای هه لواسرا و به ملا و به ولایدا رووناکیان ده کرده وه. ئه و ده روازه یه ی دووکانی جووه کانی له دزان ده پاراست، گه لیک توندوتۆل و مه حکه متر بوو له ده روازه که ی ئه و. له قاقای پیکه نینی دا و له دلای خۆیدا گوتی:

- چی تۆی بۆ ئیره هینا هه ی ده ماغسز؟

زۆر غایه له به میتشکیدا هاتن، بۆ یه که م جار له ژیانیدا هه سستی کرد کاریکی گرنگی له به رده مدایه، پیوه ندیی به به رژه وه ندیی تاییه تییه وه نییه، به هه ر نرخیک بیت ده بیت به جیی بگه یه نیت، بۆیه ده بی له م ساته وه بۆی بجوولیت. ئه گینا هه ر دواکه وتنیک کاره ساتی گه وره ی لێ ده بیته وه.

کاتی هاته وه مال، بینی کورپه که ی وا له هه وشه به رام بهر دیوه خانه که به تهنیا چای ده خواته وه. که بینی زانی لای عاسم به گی هاوه لی خوار دوویه تیه وه. له بهر باوکی هه ستا، چاوه ری بوو قسه یه ک بکات، جیهانگیر به ناماژیه که به دهسته له رزیوه که ی گوتی:

– دانیسه کورم، دانیسه.

پاش قه بیریک له بیده نگیه کی کورت، چایه کی هه لقوراند، دوا ی ئه وه ی مژیک ی قوولی له جگه ره که ی دا، به رده وام بوو: له بیرمه کاتیک یه که مین جار بهر له بیست سال هاتینه ئه م شاره، شه و بوو گه یشتین، ئیستاش، و ابرانم هر به شه و جیی ده هیلین.

– ئه گهر خوا ئه مه ی له چاره نووسیین، ئه وا ناتوانین بیگورین.

– ئه م قسه یه زور راسته کورم، ئیراده ی خوا وایه بو یه کجاری ئه م شاره جی بهیلین، به تایبه تییش له م شه ودا.

کورپه که ی چون پیشینی ئه م وه لامه ی کردیت، گوتی:

– ئه و شوینه ت هه لئزار دووه که لئی نیشته جی ده بین؟

– باشترین شوینیک لئی بمینینه وه دۆلی کفرانه، خو مان ده دینه پال سیبه ری کوخا زوراب، چونکه لای ئه و ئاسووده بی و هه وانه وه ده بینینه وه.

– باوه به رای تو ده توانین ئه مشه و هه رچی که لوبه ل و دانه ویله مان هه ن بیانگوازینه وه؟

جیهانگیر به سووربوونه وه گوتی:

– ئه وی پیمان بکریت ده یگوازینه وه، ئه ویشی پیمان نه کرا وازی لی دینین، گرنه ئه وه یه بهر له خو ره لاتن ئیره جی بهیلین.

گواستنه وه ی له نا کاوی جیهانگیر بو دۆلی کفران و مانه وه ی له گوندی بانشاخ و بارکردنی خه لکی له گوندی نوپی زورابه وه بو ئه و، که به خیراییه کی که موینه رویان دا، هه موو ئه مانه سه رنجی ئه و هوزانه یان جوولاند، که وریا کردنه وه کانی شیخویان به هه ند وهرنه گرتبوو، وه لی کاتیک ئه رخاین بوون گوندیان له خه لکه که ی چول کردووه و دانه ویله کانیان له شوینیک ی باش ته قهت کردووه و میرزا و هاپو و

تاقمه که ی لی درچیت که س له وئ نه ماوه ته وه، زانیان شته که راسته.

ته نیا هوزیک قایمکاری بو بهرگریکردن کردیت و دانه ویله که یان شار دیتته وه، هوزی باباییه کان بوو، که کوخا زوراب به خو ی ئاگاداری کردبوونه وه. ته نیا گرفتیک له دوا ی سه ره نو ی جیگیربوون له گوندی بانشاخ بیریان لی ده کرده وه، فریا که وتنی سامانه که ی جیهانگیر بوو له ناو خانه که دا، سه ره رای ئه وه ی جیهانگیر چه ند جاریک دوویاتی کرده وه، که مال و سامان گرنه نییه و وازی لی بین، ئینجاش کاروانیکیان به رابه ری شیخو بهگ و مهردانیش له گه لیدا له هیستر و کومه لیک چه کدار ناماده کرد. کاتیک کورپه که ی جیهانگیر ویستی له گه لیان بکه ویته ری، باوکی نه یه یشت و پی گوت، ئه و نایه وئ هیچ به شیک ی له و پاره و سامانه هه بی و هر ناشیه ویته بیبینیت. له نیوه ی شه ودا له لای باکووره وه دزه یان کرده سه نجه قه وه، بو لای خانه که. مهردان داوای له شیخو کرد هه ندیک له دهره وه ی شار لای کاروانه که بووه ستیت، تا ئه و یه کیک له گه ل خویدا ببات و سهیری ئه و ریگه یه بکه ن، که به ره و شار ده چیت. ئه و دهره وه ی پر له چرا بوو، مهردان ئاورپیک ی له هاوه له که ی دایه وه و به چرپه وه پی گوت:

– ئه م شاروچکه یه کوچه و کولانیک ی تیدا نییه کاتی خو ی دزیم له مالیک ی نه کردیت، ئه و کات ئه م چرا نه عله تیانه نه بوون، ئه مانه دوژمنی دزانن.

له سه ره یه که م چرا وه ستا، دوا ی ئه وه ی چوارمشقی دانیشت داوای له هاوه له که ی کرد بچیته سه رشانی. به م شیوه یه هه موو چراکانیان کوکردنه وه و کوژاندنیانه وه. ئه و ناوه یه کپارچه بوو به تاریکی. کلله که ی له تاریکیه که دا دهرکرد و قفله گه وره که ی پی کرده وه، کاتیک ویستی بالیک ی دهره وه که بکاته وه، هه سستی به له مپه ریک کرد به ری گرتووه، نووکی په نجه ی به ناویا گر دا، په نجه ی بهر ته لیک ی مؤرکراو که وت، به توندی رایکیشا و دهرگا که کرایه وه. دووری نیوانیان له گه ل کاروانه که دا دوو سه د هه نگاوی تینا په راند. کاتیک هیستره کان یه که له دوا ی یه ک چوونه خانه که وه، دوو سه سه س به دیار که وتن، یه کیان به لادا ده هات، به کوردیه کی تیکشکاو گوتی:

– ئیوه کین، چی ده که ن لیره؟

مەردان لەگەڵ ھاوھەلەكەيدا دەرگاگەيان گرتبوو، بەھيمنى و بەزمانىكى تورکمانى تىکشکاوهه گوتى:

- ئيمە جووتيارين، ئەمەش بارەکانمانە وەك دەيبينى، ھاتووين لە شار بيفرۆشين.
- بەلام قاپيەكە مۆرى سوورى لى دراوه، كى بۆى كردنەوه؟
- كورە برا قاپيەكە خۆى كرابوو، دەلىتى شەش بيش قسە دەكەيت، چيە سەرخۆشيت؟
كابراى سەرخۆش ئاورپىكى لە ھاوکارەكەى دايەوه، دەستى خستە سەرشانى و گوتى:

- مومسا دەتوانيت ئەمەم پى بليت چۆن روويدا؟

مومسا بەدەنگىكى دريژكراوهى چرپرەوه گوتى:

- من لەو كاتەوه بىر لە چراكان دەكەمەوه، بەر لە سەعاتىك بێرەدا ھاتين چراكان پى بووبوون.

مەردان بەگووتى ھاوھەلەكەيدا چرپاند، كە بچيت بۆ لای شىخۆ بەگ و پى رابگەيەنيت با بەبى چرپە كارى خۆيان بكەن و ئەويش خەرىكى ئەم دوو سەسەسە سەرخۆشانە دەيت.

سەسەسەكەى بەلادا دەھات، گوتى: ئيمە دەبى بچين بۆ پۆلىسخانە و پىيان رابگەيەنن.

ئەوى دىكەش گوتى: ئى دەبى دووان لەم جووتيارانەش لەگەڵ خۆماندا ببەين، تاكو شايدەدى بەدەن كە دەرگاگە كرابوووه.

مەردان پرسى: عەريفى ئيشكگرى ئەمشەو كىيە؟

سەسەسى بەلاداھاتوو ولامى داوه:

- لە موراد چاوش زياتر ھەيە... ئەو تەنيا كەسە بۆ ئاسايشى شار ھەميشە بىدارە.

- ناترسن بەپشتينە چەرميە پانەكەى ئاگر لە بان پشتتان ھەلبسینیت؟

ھەردووكيان پىكەوه بەدەنگى سەرخۆشانەوه، گوتيان:

- ئاگر لە بان پشتمان ھەلبسینیت؟ بۆ لەبەرچى؟

سەسەسە سەرخۆشەكە گوتى: خۆ كەرى قازيمان نەگاوه تا ئاگر لە بان پشتمان ھەلبسینیت؟

مەردان بەتوورەيبىكەى دروستكراوهه گوتى:

- ئيوە سەرخۆشن، دەبى لە كاتى دەوامدا سەرخۆش بن؟

سەسەسەكەى دى گوتى: كورە ھەى جووتيارى گەمژە، دەتەوى لىپرسينەوھمان لەگەڵدا بكەيت؟ موراد چاوش خۆى گشت شەويك لەگەڵ قوومەندانى تازەدا سەرخۆش دەبیت.

- ئيمە پيش ئەوهى بچين بۆ لای موراد چاوش و قوومەندان، دەبى بزائين كى قاپيەكەى كردووتەوه و چراكانى بردووه، وابزانم وەلى پىرداود لە نزرگەكەى راپەريوه و چراكانى بردوون، چونكە ھەراسانى دەكەن.

بەتەنیشت خانەكەوه نزرگەيەك ھەبوو، خەلكى ھاتوچۆى لايان دەكرد و شەوانى ھەينى مۆميان دادەگىرساند، جارەن بەر لە ھەلئاسينى چراكان بەديوارەوه، نزرگەكەى جى دەھيشت و شەوانە بەناو كۆلانەكانى شاردا دەسووراپەوه، زياد لە جارىك بەجلە سپيەكەيەوه بىنراوه، كە وەكو بلوور لە تاريكيە ئەنگوستەچاوهكەدا دەبريسكايەوه، وەكو تارمايى تىپەر دەبوو.

لە سەرھەتاي سەردەمى ھەلئاسينى چراكاندا، سەرھەراى پاسەوانى، ئىنجاش زۆربەيان ون دەبوون. جارتيكيان يەكتىك دوو چراى لە نزرگەكەى پىرداودا دۆزيبەوه. كاتى خۆى زياد لە كەسىك بەچاوى خۆيان پىرداوديان بىنيوه، وەكو پەرى بەلندە لە زەوى بەرز بووتەوه و دەستى بۆ چراكان بردووه، ھەركە لە شوپنەكەى ھەلى دەقەنيت، ترووسكەكەى دەكوژيتەوه. ئىدى لەگەڵ خۆيدا بۆ نزرگەكەى دەبيات، وا ديارە ئەو شەوه بىرى چوو دوو چراى بردووتە لای خۆى. كەچى شارەوانى لە بەرامبەر دەستبەسەرگرتنى چراكان لە لايەن پىرداودەوه خۆراگرىبون، بۆيە سوور بوو لەسەر چرا دانان لە سەنجەق بەھەر نرختىك بىت. ياسا ياسايە، دەبى ھەموو شارۆچكەكان شەوان رووناك بن، ئەگىنا دەبنە پاوھىكى بەريژھوى دزىل.

لەو كاتەوهى بەزىمى چرا بەديوار ھەلئاسينەوه داكەوتوو، تارمايى پىرداود لە

كۆلانه كاندا نابىنرئيت. ئىدى خەلكى بۇيان دەرگەوت پروناكى ھەراسانى دەكات، خۇ ئەگەر جار جارىش دەرگەوت ئەوا لە شوئىنئىكى زۆر تارىك، ياخود لە ناو كەلاوہ دوور لە چراكانەوہ دەرگەوتت.

ھەسھەسەكەى بەلایا دەھات گوتى: ئەى جووتيارى داماو، پىرداود بۇ يەكجارى جىي ھىشتىن، بۇيە گەندەلى ھەموو سەنجەقى گرتووەتەوہ.

مەردان لە كاتىكدا لە قاقاي پىكەنىنى دا، بەگالتەپىكردنەوہ گوتى:

– كۆل ئەو كەسەيە كە ناتوانئيت تارمايى پىرداود ببىنئيت، من و ھاوہلەكەم بەچاوى خۆمان ببىنمان چراى كۆ دەرگەوہ و بۇ مەزارگەكەى دەبردن.

– تۆ بەچاوى خۆت ببىنئيت؟ تۆ؟

– بەلى بەچاوى خۆم ببىنم، با برۆين بۇ مەزارگەكە بەلكو دىتمان.

كابراى سەرخۆش بەزەندەقچوونەوہ گوتى:

– ئىمە بەشەو نايەينە مەزارگەوہ... تۆ خۆت دەتوانئيت؟

– من بەخۆم دەچمە زوورەوہ، بەلام قەيرى بووہستن با گازى ھاوہلەكەم بەكەم.

مەردان لە تارىكى ھەوشەى خانەكەدا ونبوو، شىخۆ لەودەمەى دوا بارى لەسەر پىشتى ھىستەرگە شەتەك دەدا، گوتى:

– چاك لە شتومەك باركردن رزگارت بوو، ئىستا ئەو دوو برادەرە سەرخۆشانەت چى لى بەكەين؟ دەبى لەگەل خۆماندا بيانبەين، ئەگىنا تووشى چورتمىكمان دەكەن.

– بىرم لەمە كر دووہتەوہ، وەلى پىويستم بەكراستىكى سىي و گورىستىكە، ھەروہا يەككە لەگەلما بىتە ناو مەزارگەى پىرداودەوہ.

شىخۆ گوتى: كراسەكەى من سىيە، ئەگەر ويستت دەرىپىكەشمت دەدەمى، پىم بلى چىت لە ژىر سەردايە؟

– شىخۆ بەگ پىم باشترە بەخۆمان بەكارەكە ھەستىن، تاكو بەنھىنى بىمىنئيتەوہ. تۆ چرايەك دەبەيت و لە مەزارگەكە دادەنىشئيت، ئەو كاتى دەمەويت بىمە زوورى، تۆ

بەچرايەكەوہ دەر دەچىت و داوا لە ھەرسىكمان دەكەيت تا دەرەوہى سەنجەق دووت بەكەوين.

شىخۆ بەگالتەپىكردنەوہ گوتى:

– تۆ چىت لەم گەمەيە داوہ؟

– زۆر پىويستە، دەبىنى، ئەمە لە ھەموو شوئىن پى ھەلگرتنىك و راوانانىكمان رزگار دەكات.

شىخۆ بەئاسپايى بى ئەوہى كەسىك ھەستى پى بكات خۆى بەمەزارگەكەدا كرد. ھەينى ھەرسىكمان گەيشتنە بەردەرگە، مەردان گوتى:

– ئىوہ دەچنە زوورى، ياخود من بچم؟

ئەوى بەلادا دەھات گوتى: وا رىكەوتىن تۆ بچىتە زوورى، بۇ دوودلئيت؟

مەردان لە بەردەرگەكە وەستا و گوتى:

– بسم الله الرحمن الرحيم، ئەى رووحى پىرداودى پىاوپاچاك، ئەم دوو ھەسھەسە برىوا بەبوونت ناكەن لىرە، توخوا بۇيان بەسەلئىنە كە تۆ لىرەيت.

تارمايىيە سىيەكە بەچرايەكەوہ دەرگەوت و گوتى:

– ئەى كافر و موئافق و سەرخۆشىنە، بەكەونە دوام دەى، ئەگىنا رووحتان ھەلدەكىشم.

شىخۆ چراكەى كوژاندەوہ، لە كاتىكدا ھەردوو كىان زمانىان بەسترا بوون و لە جوولە كەوتبوون، بەخۆى و مەردانەوہ دەستيان بەستەنەوہ و بەدواى كاروانەكەدا

بەكىشىان كردن... دواى ماوہىكە لە رىكردن، سەرخۆشىيەكە بەرىدان، ئىدى ھەنگاوى سروسشىيان دەنا، كاتىك مەردان ھەستى پى كردن، بەلالانەوہوہ گوتى:

– باشە گەرەم پىرداود تاوانى من چىيە، بۇ لىم ناگەرئىت برۆم؟

– كاتىك زىي رۆخانەمان برى، رىگەتان دەدەم برۆن، لەوئى خۆم ون دەكەم و ناگەرئىمەوہ بۇ سەنجەق، چونكە پر بووہ لە گومرا و خوانەناس... بەخەلكى سەنجەق

بلىن پىرداود دلى لىتان شكاوہ و ئىدى لە كووچە و كۆلانهكانتەن بەدەرناكەوئى و دەست بۇ چرا نەفرەت لىكراوہكانتەن نابات.

كوئىخا زۆراب شانازى دەكرد و كەيفخۆش بوو بەوہى جىھانگىر سەنجەقى جىھىشتووە و پەناى بۇ ئەو بردووە. بىنى ھاوہلەكەى كە رۆزگار نزيكەى سى سال

لیکی دوور خستنه وه، هر وهکو خویه تی، جگه له هه ندیک شوینه واری چوونه ناو ساله وه نه بی، هیچ نه گۆراوه. هه رچی جیهانگیر بوو، هه موو شته کان به لای ژیا نه نوییه که به وه، دهگوت له و ساته وه دهست پی دهکات، که پیوه ندیی له گه ل کوپخا زۆر ابا بری. چون نه و ماوه دریزه له نیوانیاندا هه نه بو بیت. کاتیک شیخو پی گوت:

– مامه جیهانگیر، نه و هتا هه موو مولک و ماله که تمان پی ناته واری هی نا.

به شله ژاوییه وه ولامی داوه، نه و پیتشتریش گوتوویه تی پیوه ندیی به و مولک و ماله وه نییه:

– چی لی دهکن بکن، له نیوان خوتاندا دابه شی بکن، یاخود بیبهن بو شیخی به رزنجه.

ریککه وتن وهکو دیارییه که له جیهانگیره وه، بو ته کیه ی شیخی بیه ن.

هه والی ده رکه وتنه وه ی پیرداودی پیاو خاس و بردنی دوو هه سحه سه که و چراکان، له رۆژی دوا پیدا وهکو ناگر له پووش به ردهیت، ناوا زوو بلاو بووه وه.

خه لکه که ئاپۆرایان به ستبوو تا دوو هه سحه سه که ی پیرداود دهستی پیرۆزی به ریان که وتبوو، ببین، یاخود ده ستیان پیدا به یین. هه رچی جله کانیا ن بوون، نه و ا جرو و بر بوو بوون، تاکو هه ر خیزانه و کوته په رۆیه کی بو متفه رکه ده ست بکه ویت. واش بلاو بووه وه، که نه و دووانه ش ده بنه دوو پیاو چاک، چونکه پیرداود له خۆرا هه لی نه بژاردوون، تا په یامه که ی به خه لک بگه یه نن. هه ر په کیک له خه لکی سه نجه ق به م پروداوه سه رسوور هینه ره دۆش دامابوو، چونکه نه مه به لگه ی نه وه یه، که گه نده لی به ته واری شارۆچکه که ی گرتووه ته وه، زۆریش ده یانگوت نه م نیشانا نه پیوه ندییان به قایمقامی نوئی و قوومه ندانه وه هه ن، که ناوبانگیا ن زرابوو.

نه و دوو که سه ی بریایان به م گه مه یه نه بوو، موراد چاوش و عاسم به گ بوون. به ر له لی کوئینه وه و به دوا داچوون له گه ل نه و دووانه دا، موراد چاوش به هه له داوان چووه لای عاسم به گ و لپی پرسى، داخو بریای به و گه مه یه هه یه؟

عاسم به گ به خۆشییه وه ولامی داوه: چاوش گیا ن، نه م دنیا یه پره له مه ته ل و نه یینی. نه گه ر ئیشمان به ده ست قوونده ر و خویرییه وه بیت، پی ت سه یر نه بیت سه بی

جه جالی ش هه ل بسیت.

موراد چاوش ویستی دنیا بیت داخو عاسم به گ به راستی بریای به م گه مه یه هه یه، که هه ل به ت جیهانگیر و مه ردانی هاوه لی له پشته وه یه تی، نه گینا چیرۆکی بردنی چراکان له لایه ن پیرداودی پیاو خاسه وه شتیکی تازه نییه، به لکو کۆنه و جگه له نه وه ی پی شوو که س ناوی ناهینیت.

له قۆناغه که ی عاسم به گ دانیشتبوون. نه م فنجانیک قاوه ی تالی، که سه به ینا ن پاش قاوه لتی ده خوارده وه، دا به موراد چاوش و گوتی:

– موراد چاوش تو زور پی له سه ر شته کان داده گریت، ده ته وی هاوکاری نه م دوو هیچو پیچه گه نده لانه بکه یت؟

– نه سته غفیروللا له شتی وا عاسم به گ، نه مانه دین و ده رۆن، ئیمه ی خه لکی ره سه نی سه نجه ق ده مینینه وه، وا ده زانیت من له پینا و نه مانه دا پیوه ندیی خۆم له گه ل خه لکی شاره که م و هۆزه کاندای تیک ده ده م؟ شتی وا محاله ... محاله .

– که واته هینده ی به دوا دا مه چۆ و بریوا به قسه ی هه ردوو هه سحه سه سه سه رخۆشه کان بی نه .

موراد چاوش سه ری له قاند و به خه نینه وه وه گوتی:

– ده زانیت قایمقام و قوومه ندان له و رووداوه زراویان چووه؟

– هه ول بده زیاتر بیانتو قینیت، له باره ی دیو و درنج و قایشبالد ره وه قسه یان بو بکه، که چۆن له رابردوودا به ناو کووچه و کۆلانه کانی سه نجه قدا ده هاتن و ده چوون و که یفیا ن ده کرد.

پینوینی نوئی له والیییه وه ده رچوو، جه خت ده کاته وه سه ر په له کردن له به ده سته یانی باج و سه رانه له هۆزه کان و به ستیا ن به و را کردووانه ی له خزمه تی سه ربازی هه لاتوون و ناویان تو مار نه کراوه و تازه ناویان ها تووه ته وه، به ده سته یۆلایینیش له وانه بدریت، که له جیبه جیکردنیدا که مه ترخه می ده کن.

له زووره که ی قایمقام به ناماده بوونی جه نابی قوومه ندان و نه فسه ری سه ربازگری و به پرته به ری دارایی و قۆلچیی به رخۆر و قۆلچیی گو مرگ و فه رمانده ی نوئی

سه‌ربازگه‌که و موراد چاوش، کۆبۆونه‌وه‌یه‌کی درێژخایه‌نیان به‌ست. ده‌بوو دواى کۆبۆونه‌وه‌که، له‌و رۆژهدا هه‌ریه‌ک له‌ قایمقام و قوومه‌ندان له‌گه‌ڵ سه‌رۆکی هه‌ر حه‌وت هۆزه‌که، که بریتیبوون له‌ حه‌وت هۆزی کورد و هۆزیکی عه‌ره‌ب و هۆزیکی تورکمان، دابنیشن. که‌چی نه‌هاتنی پێنج هۆزی کورد و هاتنی ته‌نیا دوو هۆزی چکۆله، پلانه‌که‌ی قایمقام و قوومه‌ندانیا هه‌لۆه‌شاندوه. ئه‌وى زیاتر رقی لا دروستکردن و ترساندن، ئاماده‌ نه‌بوونی هه‌ردوو سه‌رۆک هۆزه‌ عه‌ره‌ب و تورکمانه‌که‌ بوون. له‌ کاتێکدا قایمقام و قوومه‌ندان ده‌یانویست له‌ پیاوه‌کردنی زۆریک له‌ پیلانه‌کانیا دابنیشن پێ ببه‌ستن.

موراد چاوش ده‌یزانی ناحه‌زیی له‌ نێوان ئه‌و دوو هۆزه‌ و هۆزه‌ کورده‌کانی دیدا هه‌یه، بۆیه‌ هه‌ولێ دا زوو به‌رپێیان بکات و پالێان پێوه‌ بنێت، تاکو قایمقام سوودیان لێ نه‌بینیت. که‌چی ئه‌وان سووربوون له‌سه‌ر دیتنی قایمقام، یاخود قوومه‌ندان. موراد چاوش چه‌ندیک ویستی له‌مپه‌ر له‌به‌ر دیداره‌که‌یا دابنیت، قوومه‌ندانی ئاگادار کرده‌وه، که‌ ئه‌م دوو هۆزه‌ بایه‌خیا نیه‌ و سه‌رۆکه‌کانیا بۆ کۆی بێت خزمه‌تکاری ده‌کهن و پشت به‌ستن به‌مانه‌ له‌ ئه‌نجامدا له‌گه‌ڵ پێنج هۆزه‌ سه‌ره‌کیه‌کاندا گرفت و ئاریشه‌ی لێ ده‌بێته‌وه.

هه‌ولێ‌کانی موراد چاوش بێ سوود بوون و سه‌ریان نه‌گرت، چونکه‌ پێیان داده‌گرت، که‌ هه‌ر ده‌بێ له‌گه‌ڵ به‌رپرسیکدا قسه‌ بکه‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ی زانیاریی گرنگیان پێیه‌ و تاییه‌ته‌ به‌ئهم‌ن و ئاسایشی ده‌وله‌ته‌وه. رێکه‌وتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قوومه‌ندان پێشوازییان لێ بکات و گوێیان لێ بگریت. زه‌ویی ئه‌م دوو هۆزه‌ ده‌شتایی بوو و سه‌خت نه‌بوو. بۆیه‌ سنووری ده‌سه‌لاتی ئه‌و دوو سه‌رۆک هۆزه‌ چیا سه‌رکه‌شه‌کانی نه‌ده‌گرتوه. ئه‌وه‌ بوو کاتی خۆی سه‌رۆک هۆزه‌ ره‌سه‌نه‌کان فه‌رمانه‌که‌یان ره‌ت کرده‌وه و تا نووکه‌ش ئه‌م دووانه‌ نه‌ له‌ لایه‌ن هۆزه‌کانیا نه‌وه، نه‌ش له‌ لایه‌ن پێنج هۆزه‌که‌ی تره‌وه‌ دانیان پێدانه‌نراون. ئه‌م دووانه‌ش که‌ به‌بێ ره‌زامه‌ندی سه‌رۆکه‌ ره‌سه‌کانیا فه‌رمانه‌که‌یان وه‌رگرتوه‌ و ئیستا خۆیان به‌سه‌رۆکی فه‌رمی هۆزه‌کانیا دانه‌ن، که‌چی له‌ راستیدا ته‌نیا فه‌رمانه‌هواپی دوو گوندیان به‌ده‌سته‌وه‌یه. کاتێکیش سه‌رۆک هۆزه‌کان له‌ کۆشکه‌که‌ی سه‌رۆکی هۆزی

باباییه‌کان کۆبۆونه‌وه، هه‌ردوو سه‌رۆکی ره‌سه‌نی ئه‌م دوو هۆزه‌شیا له‌گه‌ڵدا بوون، بۆیه‌ زوو ئه‌مان هاناپان بۆ سه‌نجه‌ق برد و بریاریان دا خۆیان له‌ خزمه‌تی دۆخه‌ تازه‌که‌دا دابنێن. قوومه‌ندان به‌سروشتی خۆی ده‌یزانی که‌سانی له‌م بابه‌ته‌ ئاماده‌ن به‌هه‌ر نرخێک بێت خۆیان بۆ هاوکاری له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتدا به‌کوشت بدن، هه‌رگیز له‌ ناو هۆزه‌کانیا دایه‌ی دلخۆشی و پشت پێ به‌ستن نین و ناتوانن شته‌کان به‌به‌رژه‌وه‌ندی حکومه‌ت چاره‌سه‌ر بکه‌ن، دووریش نیه‌ زیانیان له‌ سوودیان زۆتر بێت، بۆیه‌ به‌هه‌ندی وه‌رنه‌گرتن و هێنده‌ش ریزی به‌رامبه‌ر نه‌واندن. وه‌لێ له‌سه‌ر هاوکاریکردن و ناووسکردنی ئه‌ندامانی هۆزه‌که‌یان وه‌کو ئه‌ندامی چه‌کدار له‌ یه‌که‌ی چه‌ته‌ی نیمچه‌ نيزامی، قایل بوو.

له‌ میانه‌ی ئه‌و وتووێژه‌ کورته‌ی له‌ نێوانیا دایه‌ ئه‌نجام درا، قوومه‌ندان به‌و کۆبۆونه‌وه‌یه‌ی زانی، که‌ له‌ کۆشکی سه‌رۆک هۆزی باباییه‌کاندا به‌سترا، وه‌لێ بێ ئه‌وه‌ی هێچ له‌ باره‌ی ورده‌کاریه‌کانی کۆبۆونه‌وه‌که‌ بزانی، ئه‌مه‌ش بووه‌ هۆی توورهبوونی، ناریدی به‌شوین موراد چاوشدا و پرسیری لێ کرد داخوا ئاگای لێیه‌ چی له‌ به‌ینی هۆزه‌کاندا رووده‌ات؟ قوومه‌ندان شله‌ژابوو و ترسیشی لێ نیشتبوو، چونکه‌ ئه‌و زانیاریانه‌ی به‌ر له‌ ماوه‌یه‌کی که‌م پێی گه‌یشتبوو، ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لماند، که‌ ناکۆکی و ناتهبایی له‌ نێوان هۆزه‌کاندا هه‌یه‌ و دوور نیه‌ له‌ هه‌ر سه‌عاتێکدا لێک بدن. که‌چی هه‌ولێ تازه‌که‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ ده‌سه‌لینیت، داخو کامیا ن راست بێت؟ موراد چاوش کاتی عاره‌قه‌ی هه‌نیه‌ی ده‌سریه‌وه، گوئی:

– ئه‌م هۆزانه‌ زۆر سه‌یرن جه‌نابی قوومه‌ندان، هه‌ر ده‌ستیوه‌ر دانێک له‌ لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ ده‌بێته‌ هۆی یه‌گرتنیا و ناکۆکیه‌کانیا له‌ بیر ده‌کهن، به‌لام هه‌رکه‌ ده‌ولت پشتگوێیان ده‌خا و له‌ بیریا ن ده‌کات، له‌ ناو خۆیا دایه‌که‌ونه‌ سه‌ر و گوێلاکی یه‌کتري، بۆیه‌ باشترین چاره‌ ئه‌وه‌یه‌ پشتگوێ بخرین.

– به‌لام فه‌رمان فه‌رمانه‌ موراد چاوش، وا ده‌زانیت ده‌ولت له‌خۆرا قایمقامی پێشوو و یوزباشی گواسته‌وه؟ من و قایمقامی نوێ به‌تایه‌ت لێره‌ دامه‌زاین، تاکو فه‌رمانه‌کانی ده‌ولت سه‌باره‌ت به‌هۆزه‌کان و ناچارکردنیا به‌ملکه‌چکردن و گوێراه‌لی بۆ بریاره‌کان و پابه‌ندبوونیا پێوه‌یان، پیاوه‌ بکه‌ین. هه‌ر هۆزیک له‌م

دهقهره دا چون حكومته تي ناوهندي بووني نه بيت، حكومه تيكه بو خوي. ئيمه دهبي بههر نرخيك بيت بانگي هر هوت سهروك هوزه كه بكهين و دانيشتنيكيان له گه لدا بكهين.

- جهنابي قومهنان، هه موويان يهك يهك پتيان راگه يه نراوه و روي دياركراومان بو دانان، كه چي ده بينيت ناماده نه بوون، و ابزانم سه رله نوئي پي وتنه وهيان هيچ سووديكي نيه، نه خواز له نه گهر هه والي دانيشتنه كه يان له كو شي شيخ بابا راست بيت.

- نه ي چار؟

- من واي ده بينم سياسه تي نه رمي و قايل كردن به كار بهينين.

قومهنان له شويني خوي له وديو ميژه كه يه وه هه ستا، كيشاي به سه ر ميژه كه دا و به تو ره بييه وه گو تي:

- من هوزي ليكي درنده ترم له م جرجانه ته مي كر دوون، فيريان ده كه م نيزام و ده ولت چين.

هر هوت سهروك هوزه كان له نيو خوياندا ري كه وتن پيوهندي به رده واميان له گه ل يه كدا هه بيت و هيچ سه رو كيكي بي گه رانه وه بو نه و نه جوومه نه ي به ناو هوزه كانه وه پتيان هينا، له خويانه وه بريار وه رنه گرن.

شيخ بابا پيشنيازي كرد كوixa زوراب بكر يته سه رو كي نه جوومه نه كه. چونكه له هه موويان به ته مه نتره، ئيدي به كو مه ل دهنگي بو درا. پاش گفتوگو و راويژ كردني زور و پيوهندي نه يني له گه ل عاسم بهگ و موراد چاوش، نه جوومه ن برياري دا پيكداداني راسته وخو له گه ل هيزه كان ي جهنرمه دا نه كن، نه و هيزانه ي خه ريكبوون به سه ر ناوچه ي هوزه كاندا دابهش ده بوون، فه رمانبه ره كان ي باج و قو لچي و نه فسه ري سه رباز گرييان له گه لدا بوون. قومهنان مالي كوixa زورابي له گوندي به نعي ز كرده باره گاي سه ركر دايه تي كر دنه كه ي، ديه كه كه چو ل كرابوو و كه سي تي دا نه بوو، بويه به بي قره دا گير كرا. كاتي ك دا واي كرد له گه ل پياوما قوولاني ناوايي كو بيته وه، سه يد جهواد و ميرزا و ها پو هاتن. له قسه كان ي گه يشتن، ده يه وي ت روظانه بو خوي و يه كه سه رباز بييه كه ي به لاي كه مه وه كا وري ك بدر يته عه رزا و روظانه سي

ژم خوار دنيان بو ناماده بكهين. موراد چاوشيش له و دانيشتنه دا ناماده بوو، سه يد به قه شمه ري پي كر دنه وه گو تي:

- شني هي بويه، انغلاب؟

قومهنان له قسه كان ي سه يد تي نه گه يشت، سه يري موراد چاوش ي كرد، به جو له يه كي سه ري پرس ياري كرد، موراد چاوش و لامي داوه:

- جهنابي قومماندان، نانتيك چيه له مالياندا نيه، نه وان واده زانن ئيمه خوار دنيان بو دابين ده كهين.

- ئيمه ته كيه مان نيه تاكو خوار دنيان به يني، نه ي كوا خه رمانه كانيان؟

قومهنان به شي وه تو ركييه ك ده دا، ته نانته موراد چاوشيش به زه حمه ت تي ده گه يشت، وه لي هر چو ني ك بوو كر ديه كور دي. ميرزا به شله ژانه وه و لامي داوه:

- پي بلي خه رمانه كان فرين بو نه وي، بو شاخه كان ي دو لي كفران، ده با خوي و سه رباز هه كان ي بچن بو نه وي.

موراد چاوش قومهنان ي قايل كرد، كه قسه كردن له گه ل نه مانه دا ته نيا كات به فير و دانه، هه روه ها دانه وي له كه شيان گوا سترا وه ته وه بو ناو شاخه كان. فه رمان ي دا به ورد ي گونده كه و ده ورو به ري بپشكن، جهنرمه كان به ناو كو لانه كان ي گوندا بلاو بوونه وه، به ورياييه وه ده چوونه ناو ماله كانه وه، چه كه كانيان وا به رز كر دبو وه ده تگوت له دوخي جهنگدان. هه موو كونج و كه له به ري ماله كانيان به ورد ي و ناگادارييه وه پشكني، جگه له پشيله و سه گي به ره لا ري كه وتي هيچيان نه كرد. له يه كه كان ي ديه وه، كه به سه ر هوزه كان ي تر دا دابهش بو بوون، وا زان ياري گه يشت، كه گونده كان ي دي كه ش چو ل كراون و دانه وي له كه شيان شار دو وه ته وه و جهنرمه كان زور ناتاجي نانن.

قومهنان پيوهندي به قايمقامه وه له سه نه ق و به سه ر كر دايه تيه وه له كه ركوكو كرد و دوا پيشهاته كان ي پي را گه يان دن:

* دانه وي له و ئاز له كان شار دراونه ته وه و دانيشتوواني گوند له شاخ و دو له كان خويان شار دو وه ته وه، زور به دواياندا گه راي ن بي هووده بوو.

* له سۆنگەى گەرمای زۆر و كەمى ئازووقەو وەرەى جەندرمەكان تا بلىنى خراپە.

* كۆمەلىك ھۆزى چەكدار بەدەر و پىشەكانى تەكەى بەرزنجەيشەو وە لە دۆلى كفران كۆبوونەتەو، بۇ داگىر كردنى پىويست بەتۆپى قورس و تەقەمەنى زۆر دەكات.

* ھەردو ھۆزە عەرەب و توركمانەكە لەسەر زەوى ھۆزى بابايى كۆبوونەتەو و بەدريژايى كەنارى رۆژئاواى زىي رۆخانە، خەرىكى خۆ قايمكردن بۆ بەرگرى.

* ئەو دوو سەرۆكە كوردەى لەگەل حكومەتدا ھاوکارن، لە شاخ لەگەل ھۆزەكەياندا تووشى پىكدادان ھاتن، سەرەنجام تاقمەكەى بەچەكەكانيانەو پىوھندييان بەھەردو سەرۆكە رەسەنەكەو كرد. جگە لە چەند كەسىك، كە لە پەنجەكانى ھەردو دەست تىناپەرن، كەسيان لەگەلدا نەمايەو.

* يەكە سەربازىيەكان پىويستىيەكى زۆريان بەتفاق و ئازووقەيە، بۆمان بنيرن، لە دۆخىكى زۆر خراپداين...

وختى نيوەرۆ بوو، گەرماكە ھەراسانى كردبوون، ئا لەو كاتەدا قوومەندان بەئامادەبوونى موراڭ چاوش لە ديوھخانەكەى كوچا زۆراب، كە چوار دەورى بەپاسەوان گىرا بوو، راپۆرتە كورتهكەى بۆ عەرىفى تەلەگراف خویندەو. ئەو قوللەيەى مەردان تىيدا نىشتەجى بوو، سى جەندرمە بەشەستىرەكانيانەو كوردبووانە بارەگای خۆيان. قوومەندان چاى دەخواردو و جگەرەى زۆر دەكىشا، ئاوپىكى لە موراڭ چاوش داىو و گوتى:

– پىشەبىنى ھەموو شتىكم دەكرد، بەلام ئەوەى كە خواردن بىتە گرفتى راستەقىنە لە بەرامبەر يەكەكانمدا، ھەرگىز بەخەيالدا نەدەھات، دواكەوتنى فەرمان لە بارەگای سەرکردايەتییەو بەم ئەنجامەى گەياندين.

موراڭ چاوش گوتى:

– بەلام جەنابى قوومەندان، باشە دەولەت ئەم ژمارە زۆرە لە جەندرمەى نىزامى دەنيرت، ئەى بىر لە خواردينان ناكاتەو؟

– گوتيان ئەمسال بەروبووم لە عەقل بەدەرە. پاشان ئىمە پشتمان بەو برە زۆرەى لە خانەكەى داواكراو جىھانگىردا ھەبوو، بەستبوو.

– دەبى دەولەت چارەسەرىكى گونجاو بدۆزىتەو، ئەگىنا ئەگەر ئازووقەى يەدەگ تەواو بىت، ئەوا تووشى كارەسات دىين، پاشان ئىمە ناتوانين پشت بەخەلكى سەنجەق بىستين، چونكە ئەوان خۆيان پشتيان بەجىھانگىرى بازركان بەستبوو.

قوومەندان بەزمانى يەكىك كە حكومەت باش بناسىت، گوتى:

– دەولەت قەلە گەنمىك چىيە بۆمان نانيرت، ئىمە چ بەنەرمى بىت يا بە ھىز، دەبى خواردن خۆمان لە جووتيارەكانەو دابىن بكەين، دۆخى ئىستاش لە بەرامبەر دوو رىگەدا سەرپشكمان دەكات، يان ھىرشىكى توند و بەرفراوان بكەين، يانئىش يەكەكانمان بۆ بارەگا بنەرەتییەكانيان بگەرىننەو.

– بەلام جەنابى قوومەندان، بروا دەكەيت بەراگەياندى شەر بەسەر ھەوت ھۆزدا، بتوانين مەرامەكانمان بەدى بىنين؟

– پىويست ناكات جەنگ بەسەر ھەموياندا رابگەيەنن، ھەول دەدەين فشار بخەينە سەر تەنيا ھۆزىك. ئەگەر توانيمان بەشىوھەكى باش تەمبىي بكەين، ئەو كات ھۆزەكانى دى دىنە ژىر بار و خۆ بەدەستەو دەدن. گرنگ ئەوھە فەرمانمان پى بدريت.

– ئەم مەسەلەيە لە دەستى ئىمەدا نىيە جەنابى قوومەندان، ئىمە ھەر جوولەيەك بكەين، ئەوا ھەر ھەوت ھۆزەكە شەر رادەگەيەنن. ئەوان دووبەرەكى نىوانى خۆيان لە بىر كردو و ئەنجوومەنيان پىكھىناو.

قوومەندان بەسووك تەماشاكردنىكەو گوتى:

– بۆچوونەكانت بەرامبەر ھىزى ئەمانە ناتەواون موراڭ چاوش. پەند لە ژمارەدا نىيە. ھەموو ئەو چەكانەى ھەيانن سەعاتىك بەردەوام نابن، ئىمە بەتازەترين چەكى كوشندەو ڕووبەرۆيان دەبىنەو، فىريان دەكەين نىزام و گوپرايەلى چىيە.

موراڭ چاوش وىستى بلى من لەگەل ئەم جۆرە چارەسەرانەدا نىم، وەلى قەيرىك بىدەنگ بوو، پاشان گوتى:

– وابزانم كارەكە بەم ئاسانىيە نىيە جەنابى قوومەندان، ئەوانئىش چەكى باشيان ھەيە، ھەرەھا لە ئەنجامى مەملانىي نىوان خۆياندا، فىرى ھونەرى جەنگ بوونە،

باشه تۆ پيشبيني ئهوت دهکرد ديهگانان چۆل بکن و دانهويلهيان بهم شيويه بشارنهوه؟

قوومندان بيري له شتيك دهکردهوه و چاوي برپيووه بوشاييهکه، گوتي:

– رهگهزي کتوپر و لهناکاو له جهنگدا زۆر گرنگه، و ابزانم زانياري تهواومان لهسهر ههوت هۆزهکه نييه، ئهري بهراست، ئهمانه خويان ههوت هۆزن ياخود تهنيا نازناوه؟

نیشانهي دلکرانهوه بهرووي موراد چاوشهوه ديار بوو، بهکاريگهري قسهکههي بهسهر قوومنداندا ئاهيکي پيدا هاتهوه. گوتي:

– له راستيدا ئهمانه زياد له ههوت هۆزن، جهنابي قوومندان، بۆ نمونه دهرويشهکاني تهکيهي بهرزنجه، که ژمارهيان دهگاته سهدان کهس، ههروهها گوندهکاني دهوروپهري هۆزي دۆلي کفران، سهرحهميان لهگهله ههوت هۆزهکهدا دامان نهناون. ههمان شتيش بۆ ههموو هۆزهکاني دي. هه هۆزه تيره و بهره باب و پاشکۆي زۆري لي دهبيتهوه، که ليره و لهوي دابهش بوونه. هه هيندهي ههست بهشهر بکن، بهههلهداوان دهگهنه فريای هۆزه دايکهکه، بۆيه گرفتي تووشبوون بهشهر لهگهله ئه هۆزانهدا کارهساتي گهوهري لي دهکهويتهوه.

قوومندان چون لهگهله خويدا بدويت، گوتي:

– مهلعوونانه دابهش بوونهته سهردوو بهري ستراتيژييهوه، چون له قوتابخانهي سهربياري هونهري شهکردنيان خوينديت، ئاوا سووديان له لهمپهر و کۆسپه سروشتييهکان وهرگرتوه!!

– جهنابي قوومندان ئهگهر باباييهکه له کاتي شهردا چۆکي له زهوي گير بکات، ئهوا ههنگاو پیک بهرهو دوا ناکشيتتهوه و گوللهشي بهخۆرايي ناروات و له گۆشت گير دهبيت، تا هيزي لهبهردهبريت بهرگري دهکات، ئيدي ئهگهر بهئسپ هيرشي بکريتته سهرد، ياخود توپباران بکريت، ئهههت له پيگهي ئهزمونهوه پي دهليم. ههرحي زهلامهکاني هۆزي دۆلي کفران ئهوه گورگيکن بۆ خويان.

کاتيک دهچيته ناو دهقهره سهختهکهيانهوه ههست بههيج بوونهوهريک ناکهيت، هه هيندهي دهگهيته شوپينيکي ديارکراو، دهبينيت له ههموو لايهکهوه دهره دراويت،

ئيدي يان دهبي خوت بهدينه دهستهوه، يانيش بکشيتتهوه و وازيان لي بينيت.

کهواته جهنابي قوومندان خهتاکه له قايمقامي پيشوو و يوزباشييهوه نهبوو، که گواسترانهوه و لپرسينهوهيان لهگهلهدا کرا. خهتاکه له هۆزانهوهيه، که بهئاساني دهستان بهسهردا ناگيريت. تهنيا چارهش بۆ ئهوه کاته مامهلهکردن بوو بهشيويهکي ئاشتيانه و قهناعت پيکردنيان، ئهويش دابهشکردني فهرمانهکان بوو بهسهرياندا بهمهبهستي راکيشان و له دهولت نزیک کردنهويان. ئهمانه وهکو ئهسپي هار و بهلهسهن بهسهر و پشووي دريژ رام و دهستهمو دهکرين.

قوومندان له ناخهوه ههستي بهترس و توقين کرد، چونکه زانياري تهواوي لهسهر ژمارهي چهکدار و جۆري چهک و سروشتي ئهوه زهوييهي شهري لهسهر دهکريت نهبوو. ههروهها لهسهر ئهوه پيشهاتانهي لهناکاو له کاتي هيرشبردندا روو ددهن، ئينجاش داخۆ سهربازهکاني چهنده بروايان پتهوه و ئامادهييان بۆ شهريک، که لهميژه نهيانکردوو، ههيه؟ ئهوي زياتر شلهژاندي و تووشي دلپراوکي کرد، ولامي بارهگاي سهرکردايهتي بوو، که عهريفي تهلهگرافهکه له بهردهمي دانا و بهوردي لهگهله موراد چاوشدا تهماشايان دهکرد و سهرنجيان دابووي:

«بۆ قوومندان سهنجهق و دهوروپهري – برووسکهکهتان: بهنعيز /بهپهله... بکشينهوه بۆ ناوهندي سهنجهق و شتهکان ئالۆز مهکهن/ئيوه له ونبووني خهلکهکه و دانهويلهيان بهرپرسيارن. گرفتي ئازووقه لهگهله پياوماقوولاني سهنجهق و هۆزهکاندا چارهسهرد بکن/چاوهري و لامتانين...»

فهرماندهي بارهگاي سهرکردايهتي

قوومندان دواي ئهوهي بۆ بيستهم جار برووسکهکهي خويندهوه، گوتي:

– موراد چاوش رات چييه؟

ئهويش بهزمانی سهرکووتويهکه که برواي بهخۆي بيت، ولامي داوه:

– من پيشبيني ئهوه وهلامم له بارهگاي سهرکردايهتي دهکرد، بهراستي ههکيمانهيه.

قوومندان بهسهرسامييهوه گوتي:

- وابدانم گۆرانکاری و کیشه بیلتیک له ناو باره گای سه رکردایه تیدا ههن، ئەوان کاتیک بۆ ئیره ناریدیانین، زمانیان ئەم زمانه نه بوو... جهختیان له سه ر ته میگردنی هۆزه کان و ناچار کردنیان بۆ ملکه چی و گوپرایه لێ و باجدانی دوو قات و زۆر شتی دی ده کردوه. که چی ئیستا من به لپرسراوی بزر بوونی خه لکه که و دانه ویله که بیان، داده نین. توخوا ئەمه رهوشته؟

- ئەمه بوو پیم له سه ر داده گرت جهنابی قومهندان، ئیمه وهکو به رپرس چهنده پله مان به رز بیت هه ر ده بی ئاگامان له خۆمان بیت، ئەگینا زۆر له سه رمان ده که ویت؟ بزانه چی رووی دها ئەگه ر له گه ل هۆزه کاندا ده سته ویه خه ببوینایه ته وه؟

- ده بی دهموده ست بۆ ناوه ندی سه نه جق بکشینیه وه، به لām ئەم پیاوماقوولانه ی شار کین؟ من ته نیا پیاوماقوولیک ده ناسم ئەویش عاسم به گه .

- جهنابی قومهندان ئەگه ریکو پشت به عاسم به گ ببه ستیت، ئەوا زۆر گرفتت بۆ یه کلا ده کاته وه. ئەم ده قه ره زۆر هه سته وه ره، جگه له هیمنی و به عاقلی جوولانه وه هیچی دی سوودی نییه. ته نانه ت سالی پار وهک ئەم رۆژه، هه موو خۆیان بزر کردبوو و جگه له چه ند پیره میگردیکی به ته مه ن که ست نه ده بین، ئیدی به پشتیوانی ده ولت و به و فه رمانانه توانیمان له تاریکی ده ریان بهینین و له ده وله تیان نزیک بخرینه وه. جهنابی قومهندان ئیمه پئویستمان به سه بری زۆر هه یه له گه لیاندا.

قومهندان بۆ کۆکردنه وه ی هیزه که ی رپوشوینی پئویستی گرت به ر و فه رمانی به و یه که سه ربازیانه دا که به سه ر ناوچه کاندا دابه ش بوو بوون، یه کسه ر بۆ ناوه ندی سه نه جق بگه رپینه وه. داواشی له عه ریفی ته له گراف کرد، باره گای سه رکردایه تی ئاگادار بکاته وه، که رپوشوینی ده سته جی گیراوه ته به ر و فه رمانه کان به ته واوی پیاده کراون. هه را و هوریا که وه ته ناو ریزه کانی سوپای جه ندرمه وه، ئەوانی ده ترسان پیکدادانی چه کداری له گه ل هۆزه کاندا روو بدات. ئەمانه به خیرایی و به وپه ری خۆشییه وه تفاقه کانیان پچایه وه. له و کاتی قومهندان سه رقالی فه رمان ده رکردن بۆ یاریده ده ره کانی بوو، موراد چاوش خۆی به ره شماله که ی میرزادا کرد، رۆژه که به ره و ئاوابوون ده خزا، هاپۆ و سهید و میرزا و حه مه غه رب نانی شتیوانیان ده خوارد، هه رکه بینیان، ده ستیان له خواردن کیشایه وه و به واقورمانه وه سه بریان

ده کرد، سهید گوتی:

- یا الله، یا ستار...

هه رچی ئەو بوو بزیه که دهموچاوی گرته وه. به ده سستی ئاماژه ی کرد له خواردن به ره وهام بن. به ته نیشتیانه وه دانیشته و قوولی لێ هه لمالی و له خواردنه که نیشته، گوتی:

- له سه رخۆ بخۆن، مژده ی خۆشم پێیه بۆتان.

کاتیک میرزا بینی زۆری برسویه، داواي له حه مه غه رب کرد له گه نیکی دی تیگوشی بینیت. تا له خواردنه که ی نه بووه وه زاری هه لئه هیئا. ههینی ده سستی به چاوخواردنه وه و جگه ره کیشان کرد، به ده نگی نزمه وه گوتی:

- بروسکه یه که له که رکوکه وه گه یشت، ده بی ئیمه هه ر ئیستا به ره و ناوه ندی سه نه جق بکشینیه وه، قومهندانی له سه ر ئەو ره قاره ناشیرینانه ی لپرسینه وه ی توندی له گه لدا ده کریت. هه ر ئیستا ئەمه به کوپخا زۆراب و شیخ بابا رابگه یهن، به لām به هیمنی و بی گه ره لاوژه.

میرزا له وده می به شله ژانه وه بن هه نگلی ده خوراند، گوتی:

- به رای تو موراد چاوش، ده توانن بگه رپینه وه ماله کانیان؟

موراد چاوش به زمانیکی تیزه وه گوتی:

- ئەه ی چۆن میرزا ئاغا، ئەمه گوندی خۆیانه، ده بی دهموده ست بگه رپینه وه.

سهیدیش گوتی: ده ترسم ئەمه ته له یه کی نوێ بیت موراد چاوش.

- نا، سهید. به خۆم بروسکه که م بین.

- له بروسکه که دا هاتوه با کوپخا زۆراب بگه رپیته وه ئاواپییه که ی؟

موراد چاوش به دوورودرێژی بۆی روون کردنه وه، حکومه ت له که رکووک ئاگای لێ نییه، که کوپخا زۆراب و تاقمه که ی گوندیان جیهیشتوه.

سهید به شانازی به خۆکردن و شکۆه، چون له گه ل خۆیدا بدویت، گوتی:

- عه فارم کوپخا زۆراب، عه فارم بۆ تو، کوپخا زۆراب ته نانه ت له ویلاپه تیش ناسراوه.

هاپۆ خورته و بۆلهیهکی کرد:

- نهعلتی خوا له ستهمکار، بهو خوايه ژيان بى کویخا زۆراب هه رامة.

- وهللاهی وایه... خوا بتپاریزیت کویخا زۆراب.

به ره له وهی تاریک دابیت، دوا جهندرمه گوندی جیهیتشت، هه ریهک له هاپۆ و سهید و میرزا و همه غه ریب و ژنهکانیان له بهرامبه ره شماله که وه ستابوون و دیقهتی ئه وه دهسته و تا قمه جهندرمانهیان ده دان، که پتی ناوهندی سه نه قیان گرتبووه بهر. بر وایان به چاوی خویان نه ده کرد، به خووشی و شادی و چاوی پر له پرسیاره وه له یه کترین ده نوړی.

هه وایی کشانه وهی هیزین جهندرمه ی نیزامی بۆ ناوهندی سه نه ق چون درابیتته دم باوه ئاوا بلاو بووه وه، هه مووان وایان دانا ئه وه تیکشکانیکی گه وره و ملکه چی بوو بۆ هیزهکانی ده ولته له به رابه ر ویستی هۆزهکاندا، هه ندیک به سالچوو نه بیت، حیکمهت و عاقلییان له وه له لویسته ی ده سه لاتداراندا بینییه وه. ئه وه هه والانه ی به خیرایی و به په نهانی بلاو بوونه وه، وایان له قایمقام و قوومه ندان کرد رۆژانی مانگی پووشپه ر جگه له وهی به سستی ده رۆیشت ئینجاش له چاوه پروانی و ترسدا بیه نه سه ر. هه روه ها له زۆریک له وه واته وات و قسانه ی له چاخانه کان و ئه نجوومه نهکانی سه نه قدا ده کران، بیده نگیان ده کرد. به دزییه وه جوین به سولتان عه بدولحه مید نه ده درا، به لکو به ئاشکرا و به به رچاو و گوئی خه لکه وه جمانیان ره وانیه ی ده کرد، ئه وه ریبوارانه ی له که رکووکه وه ده هاتن ده یانگوت پشپوی شاره که ی گرتوو ته وه و هه ندیک توند ره و هیرشیان کردوو ته سه ر چاخانه کان و وینه ی سولتانیان دراندوو و له ناو جادهکاندا ناویانه ته ژیر پیوه، هوتافیان دژی گوتوو و داوای پروخانیان کردوو. پۆلیسیش ته نیا رۆلی ته ماشاکه ریان ده بینی و هه قیان نه بوو. یه کیک له ریبوارهکان ته لاقی خوارد چون به چاوی خۆی بینویه تی به ئاشکرا جوین به سولتان ده دن و قسه له سه ر ژنهکانی و باس له میبازییهکانی و جهور و سته می ده کهن، هه روه ها چون که سانی بى تاوان له ناو ده بات. بیهووده قوومه ندان ده یویست شتیک له ورده کارییهکان و راستیی ئه وه واته واتانه وه بزانیته، که له پرسیار کردنهکانیییه وه له ریگه ی عه ریفی ته له گرافه وه ده یناردن. هه موو جاریک هه مان ولامی ده گه یشتی:

- ده ست له کاری خه لکی وه رمه ده ن و گوئی به واته وات مه ده ن، هیه چ کاریکی سه ره رۆییانه مه کهن. ته نانهت زمانی بروسکه کان، که له باره گای سه رکردایه تییه وه ده هاتن گۆرا بوو، مه به ست له «کاری سه ره رۆیی» چییه؟ قوومه ندان ده یگوت له وه ته ی له سوپادام برگه ی وا بى مانام نه بیستوو. ته نیا که سیک که ماناکه ی بۆ

لێکدراپهوه عاسم بهگ بوو، که بهنهگریسییهکهوه گوتی:

- کاری سه ره پوویی جه نابی قوممه ندان و اتا کو کردنه وه و جوولاندنی یه که چه کاره کانه دژ به هۆزهکان، وهک ئه وهی جهنگ دژ به ولاتیکی بیانی به رپا بکهیت.

قوممه ندان هه ولای دا له رێگه ی هه ندیک له به کریگیراوه کانییه وه پروپاگهنده ی وا بلاو بکاته وه چاپووشی له و وتی وتییانه بکات، که به به رده وامی له شاره وه ده هاتن، ده مگۆی وایان بلاو کرده وه، گوا یا پلانیک له لایه ن هۆزه کانه وه به رپوهیه، هپرش بیئنه سه ر سه نجهق و مال و سامانی خه لکی فه رهوود و تالان و برۆ بکه ن.

وه لای عاسم هه ر چۆنیک بوو توانی زوو به زوو خه لکی دنیایا و ئه رخاین بکات، هه موو ئه م پروپاگهنده له هۆنینه وه ی قوممه نده، که پشتگیری سو لتان ده کات. له سه ر بنه مای ئه و جهخت کردنه وانه ی له باره گای سه ر کرده یه وه دین و دانیشتن و گف توگۆ له گه ل سه روک هۆزه کان و دروستکردنی که شو هه وایه کی دۆستانه به پپو یست ده زانن. بۆ ئه م مه به سه ته قایمقام و قوممه ندان هه وله کانیان بۆ به سه تنی ئه و کۆبوونه وه یه خسته گه ر. ته نانه ت ئاماده بوونی خۆیان ده ربیری، با کۆبوونه وه که له مالی هه ر یه کینک بیئت، ئه وان بیانه و بیئت.

وه لاهه که یه شی هه میشه ره تکرده وه بوو. عاسم به گیش له جی خۆیه وه ئه وه ی ره ت کرده وه، که رۆلی ناویژیکه ر ببینیئت، ئه و به خۆی دژی ئه و دانیشتنه بوو، چونکه به دیه یانی ده بووه هۆی گه رانه وه ی ریز و بایه خ به رابه ر به و دوو فه رمانبه ره ی که سه حه زی لئ نه ده کردن. له و دانیشتنه ی ئه نجوومه نی هۆزه کان له مالی سه روک هۆزی باباییه کان به سه تنی، باس له گۆرانکارییه مه ترسیداره کان کران، که ئه م سه روک هۆزانه پيشتر نه یان بیستبوو، سه روک هۆزی عجیل پیی گوتن پيشوازی له نیردراویکی هۆزه کانی شممه ر و عویید و جبوور کرده وه و نامه یه کی پی داوه باس له وه ده کات، ئه و هۆزه ناوبراوانه یاخیبوونه و به نیاز نین باج بده ن.

شیخ عه واد قۆجه ی سه روک هۆزی تورکمانه کانیس گوتی، هۆزه کانی ته له عفه ریش یاخی بوونه، هه رچی کوپخا زۆراب و شیخ بابا بوون، باسی ئه و دانیشتنه یان کرد، که له نیوان ئه وان و نوینه رانی هۆزه کانی جاف و بابان و بادینان و ده قه رین دیاربه کر، کرا. هه موویان یاخی بوونه و هه لگه راون ته وه، باسی ئه وه شیان کرد، که

به شیکی زۆری ئه و یه که سه ربازیانه ی بۆ سه رکوتکردن و دامرکاندنه وه ی نیراون، ئه وانیش هه لگه راون ته وه و داویانه ته پال هۆزه کان. به ر له وه ی کۆتایی به دانیشتنه که بیئن، به کۆمه ل بریاریان دا دان به قایمقام و قوممه نداندا نه نین و ئیدی باج و سه رانه نه دن و که سه یس بۆ سه ربازی نه نیرن، مه گه ر ته نیا ئه و کاته ی له سه ر بنه مایه کی دادپه روه رانه، له گه ل قایمقامیکی دیکه ی نویدا، که ریز له ویستی هۆزه کان بگریئت، پیکه وه له سه ریان ریک بکه ون. هه رچه نده کوپخا زۆراب و شیخو دنیابوون که مه حاله هپرش له نا کاو له لایه ن هپزه جیگیره کانی جه ندرمه له نا وه ندی سه نجهق، بگریئت، ئینجاش بریاریان دا شه و و رۆژ به رده وام له هه موو کونج و که له به رپکی دۆلی کفراندا، پاسه وانی بگریئت. هه روه ها ریکه وتن له سه ر ئه وه ی هه ندیک له خیزانه کان بگه رپینه وه گوندی زۆراب، له گه ل جه ختکرده وه له سه ر ئه وه ی دانه وینله کان له عه مباره نه یینییه کانیاندا له ژیر زه وی بمیننه وه و نه فرۆشرین.

رۆسته م و ره مزی و ساییب و قادر و عه باس رۆژه که یان له ده ربه ندی خۆرنه وه زان، که ساییب به به هه شتی وه سف کرد، برده سه ر. له و کاته ی به رگه ی گه رما نه ده گیرا و رۆژه سووتینه ره که گری له هه موو شه ت به رده دا. هه ستیان به سه رما ده کرد. ئه و تافگه بچوو کانه ی ده رپزانه خواری، پوهه ک و ده وه نه کانی به ملا و به ولای لاپاله تیژه که وه بوون ده شووشتنه وه، پاشان ده بوونه جۆکه له و به و که ندرانه ی به دیواری که نده لانه تاشه به ردینه که وه بوون، ده هاتنه خواری، یاخود ده بوونه پریشکی پرژ و بلاو و هه واکه یان شه یدار ده کرد و بۆنی خۆشی پونگه و ریحانه ی ده گرت. ئه سپه کانیان به ته نیشت تاشه به رده زله که ی ده م روه باره که وه به سه ته وه، تفه نگه کانیشیان دایه پال که نده لانه که. ئه و ناگره ی ماسییه کانیان له سه ری برژاند، هپشتا گه رمی مابوو، بۆنی ماسی برژاوی لئ به رز ده بووه وه. رۆزانه دوا ی گزنگ به نه ختیگ بانشاخیان جی ده هپشت.

له رۆیشتندا به گونده کانی لای راستی زتی ئاوه سپیدا ره ته ده بوون، له گه رانه وه شدا به گونده کانی لای چه پیدایه پین. تۆزیک لای ئه شکه و تیک راده وه ستان، یاخود ده چوونه ناوییه وه، بی ئه وه ی شوینه واری جنۆکه یاخود دیو و درنج بیین.

جاریکیان ده ربه نده که یان بۆ به ری ئه و به روه بری، چونکه ته نیا له لایه کییه وه رپی

رۆيشتن هه‌بوو، سائيب پيشنيزى کرد له رۆيشتن به‌رده‌وام بن، تاكو ده‌گه‌نه سه‌رچاوه‌كه‌ى، كه‌چى رۆسته‌م نه‌يه‌يشت، چونكه سنوورى هۆزه‌كه‌يان له‌وسه‌رى ده‌ربه‌نده‌كه كو‌تايى ده‌هات و چه‌ند رۆژيكيش ده‌بات. كاتيک رۆژه‌كه به‌ره‌و ئاوابوون كشا، خۆيان كو‌ كرده‌وه، به‌ر له‌وه‌ى سوارى پشتى ئه‌سپه‌كانيان بن، قادر چون بيه‌وى گو‌ئى له شتيك بگري‌ت ده‌ستى راستى هه‌لبه‌رى و ملي دريژ كرده‌وه، گو‌تى:

- مقه‌يه‌ت بن، ئه‌سپ و كه‌ري‌ل هاتنه ده‌ربه‌نده‌كه‌وه.

له شوي‌نى خۆياندا مه‌يين، به‌گو‌تايان چاوديري شتيكيان ده‌کرد. دواى قه‌يريک له بئده‌نگى، ده‌نگه ده‌نگ به‌رز بووه‌وه و تيکه‌ل به‌به‌رکه‌وتنى سمى ئه‌سپ و گو‌يدريژه‌كان به‌پلووکه به‌رده‌كاندا، ده‌بوو. سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ى ئه‌وان هيج شوي‌نه‌واركيان نه‌ده‌بينى، كه‌چى ده‌نگى پياو و ژن و مندال به‌روونى به‌ر گو‌تايان ده‌که‌وتن، وه‌لى به‌زمانىكى ناديار، هه‌ريه‌كه‌يان خۆى ئاماده کرد و هه‌ولى دا بۆ شوي‌نه بى ترسه‌كان بۆ ئه‌وديو تاشه به‌رده‌كانى ده‌م زيبه‌كه بکشيته‌وه، چون خۆيان بۆ جه‌نگ ئاماده بکه‌ن.

هه‌رچى رۆسته‌م بوو، به‌گالته‌پيکرده‌وه ته‌ماشاي ده‌کردن، به‌خه‌نينه‌وه گو‌تى:

- پيوست به‌م هه‌موو خۆ ئاماده‌کردنه ناکات، ئه‌وانه قه‌ره‌جه‌كانن، ده‌ى با بکه‌وينه خۆمان، ئه‌گينا پرسيار و داواکردنه‌كانيان بي‌زارمان ده‌که‌ن.

سائيب به‌سه‌رسوورمانه‌وه گو‌تى:

- قه‌ره‌ج؟ رۆسته‌م ده‌بى قسه‌يان له‌گه‌لدا بکه‌ين، من له ژياندا قه‌ره‌جم نه‌بينوه.

رۆسته‌م له‌و کاتى خۆى هه‌لدايه سه‌ر پشتى ئه‌سپه‌كه‌ى، گو‌تى:

- مه‌ترسى سائيب، ئه‌وان ره‌شماله‌كانيان له‌سه‌ر زيبه‌كه راست له به‌رامبه‌ر بانشاخ هه‌لده‌دن، شه‌و له‌گه‌ل باوکمدا ده‌چين بۆ ئاهه‌نگى شه‌وانه‌يان.

قادر له‌و ده‌مه‌ى جه‌مه‌دانىيه‌كه‌ى لار ده‌کرده‌وه، گو‌تى:

- کاکه سايب، ژنه قه‌ره‌ج زۆر جوانن.

به‌چاره‌ويکانيان چون بيانه‌ويت تۆله‌ى دا‌هيزراني ژير سي‌به‌رى تاريكى رۆژيکى ته‌واوى خۆرنه‌وه‌زان بکه‌ن، به‌خيراى ده‌رپه‌رين. پيش ئه‌وه‌ى خۆره‌ که‌هه له‌وديو که‌ل هه‌نجيره‌وه ئاوا بي‌ت، که‌يشتنه‌ گوندى بانشاخ. مه‌جليسه‌که وه‌کو هه‌موو کات کو‌تيا

زۆراب و په‌مه‌زان و جيه‌هانگير و شي‌خۆ و که‌ريم و مه‌لاى له خۆ گرتبوو. رۆسته‌م هاتنى قه‌ره‌جه‌کانى پى راگه‌ياندن، چاويشى له سيماي باوکی بوو، چونكه ئه‌و هه‌ميشه به‌شدارى ئاهه‌نگه‌کانيانى ده‌کرد. سه‌يرى پيدا هات کاتيک هيج خۆشيه‌كى به‌روويه‌وه نه‌بينى، کو‌تيا زۆراب به‌شۆخيه‌وه گو‌تى:

- ئه‌وان بوونه شه‌ريکه‌به‌شمان و هاتوون به‌شى خۆيان به‌ن.

په‌مه‌زان سه‌يريکی که‌ريمى کرد و گو‌تى: که‌ريم ئه‌وانه پي‌رى تۆن، ده‌بى به‌خزمه‌ت هه‌لسيت.

که‌ريم گو‌تى: هى تر هه‌ن له برى من خزمه‌تيان بکه‌ن، ناتوانم فاتمه به‌ته‌نى جى به‌يلم، چونكه هه‌ر کاتيک بزيت ده‌زيت.

رۆسته‌م و ده‌سته‌كه‌ى شوي‌نى خۆيان له ديوه‌خانه‌که‌دا گرتبوو، جيه‌هانگير رووى قسه‌ى له رۆسته‌م کرد و گو‌تى: ئه‌مه ئيشى تۆيه رۆسته‌مه فه‌ندى، ئه‌و ده‌مى ده‌واره‌كانيان هه‌لدا و ده‌ست به‌ئاهه‌نگى شه‌وانه‌يان ده‌که‌ن، ده‌سته‌که‌ت ببه و بچن بۆ لايان، به‌لام ئاگادار بن نه‌که‌ونه داوى ئه‌وينى کيزه قه‌ره‌جانه‌وه، ئيمه رازى بووين له مووسل بخوين، به‌لام قايل نابين کيزه قه‌ره‌جان بخوازن، وا نيه کو‌تيا زۆراب؟

زۆراب خه‌نیه‌وه و گو‌تى: هه‌موو شت ته‌واون، ته‌نيا ئه‌مه‌مان ما‌بوو.

شي‌خۆ به‌خۆشه‌ويستيه‌وه چاوى له سائيب کرد و گو‌تى:

- وابزانم جه‌ماعه‌ت دواى گه‌شته دووردریژه‌كه‌يان برسياه، وا چاکه ده‌ست به‌خواردنى نانى شي‌وان بکه‌ين.

مه‌ردان و حه‌مه غه‌ريب، که زياد له حه‌فته‌يه‌که ميوانى کردوون، له‌و ژووره بچووکه‌ى بۆ چاوديري دواى گه‌رانه‌وه‌يان، له سه‌ريانى ماله‌که‌ى کو‌تيا زۆرابيان دروست کرد، دانيشتبوون. جگه‌ره‌يان به‌با داده‌دا و چاوديري هه‌ر چوار لايان ده‌کرد. حه‌مه غه‌ريب تيبينى سى پنتى ره‌شى له نزیک ئه‌و شوي‌نه‌ى خۆره‌که‌ى لى ئاوا بوو، کرد به‌ره‌و ئاواى ده‌هاتن. مه‌ردان له سه‌ريانه‌که‌وه سه‌رى شۆر کرده‌وه و، گازی کرد:

- شي‌خۆ به‌گ، سى ئه‌سپسوار به‌ره‌و لامان دين، وه‌لى ناتوانين بيانناسينه‌وه.

قه‌یریگ بیده‌نگی هه‌مووانی داگرت، سه‌رنجه‌کانیان ده‌گۆرپییه‌وه و به‌چاو پرسیاریان له یه‌کدی ده‌کرد، پاشان خیرا جی‌یه‌کانیان جی‌ه‌یشت و پروویان له سه‌ربانه‌که کرد، هه‌ریه‌که و به‌ریگه‌ی تایبه‌تی خۆی ده‌یویست ئه‌و سۆی خاله‌ ره‌شه‌ی ورده‌ ورده‌ نزیک ده‌بوونه‌وه، بناسیت. ئیدی هه‌رکه‌سه و ره‌ملی لێ دهدا و ناسنامه‌ی ئه‌و سۆی که‌سه نادیاره‌ی شی ده‌کرده‌وه. سائیب ته‌نیا که‌س بوو بی‌ه‌ووده‌ چاوی به‌ئاسۆگه‌که‌دا ده‌گێرا، وه‌لێ کاتیک خه‌ریکبوون له‌ دیارکردنی ناسنامه‌ی ئه‌وانه‌ی به‌رپۆه‌ بوون یه‌کرا ده‌بوون، ئینجا توانی خاله‌کان ببینیت، ئاویری له‌ رۆسته‌م دایه‌وه و گوتی:

– رۆسته‌م ئیوه‌ غه‌یب ده‌خویننه‌وه، ئه‌م چاوه‌ تیژانه‌تان له‌ کۆی بوو؟

رۆسته‌م به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی:

– ژیان ئاوايه سائیب، تۆ رووح بانگ ده‌که‌یت و ئیمه‌ش غه‌یب ده‌بینن.

هیشتانه‌کینی به‌ته‌واوی له‌سه‌ر یه‌ک را ریک نه‌که‌وتبوون، تا که‌ریم به‌خۆشییه‌وه هاواری کرد:

– به‌خوا ناسییانم، بروام پێ ناکهن، من خۆم بروا ناکه‌م، ئه‌وانن، خۆیانن.

په‌مه‌زان به‌زمانه‌ گالته‌جا‌رییه‌که‌ی خۆیه‌وه گوتی:

– کورپه‌ ده‌بۆ کین، ئه‌گینا جوینیان پێ ده‌ده‌م و ته‌نیکیش له‌عنه‌ت بۆ ئه‌ژدادیان په‌وانه‌ ده‌که‌م.

کوێخا زۆراب له‌و کاتی خه‌ریکی سوتکه‌ جگه‌ره‌که‌ی بوو، گوتی:

– له‌ نارینی ته‌نیک جوین په‌له‌ مه‌که‌، په‌مه‌زان. چونکه‌ له‌ گۆرپه‌ ئه‌ژدادمان ده‌گیرسیته‌وه. هیشتا به‌ره‌که‌تی ئه‌و گۆیره‌که‌یه‌ی له‌سه‌ر پێش‌نیازی رۆسته‌م و سائیب بۆ رووحی ناله‌ گورگه‌مان کرده‌ قوربانی، نه‌گه‌یشتوو.

شیخۆ چاوی له‌ نیوان باوکی و په‌مه‌زانداندا گر دا و به‌سه‌رسامییه‌وه گوتی:

– منیش ناسییانمه‌وه. ته‌ماشای بکه‌ن، یوزباشی به‌جلی کوردییه‌وه و مو‌راد چاوش و مامه‌ میرزاشن.

په‌مه‌زان بۆ ئه‌وه‌ی باوه‌ر به‌قسه‌که‌ی بکات، به‌گۆی پێ نه‌دانه‌وه گوتی:

– شتی تر بۆ شیخۆ به‌گ، ئیمه‌ ده‌بۆ به‌خۆمان دلنیا بین کوێخا زۆراب. ئه‌گینا ناگه‌ینه‌ هیچ.

زۆراب به‌واقورماوییه‌وه سه‌ری له‌قاند و چون له‌گه‌ڵ خۆیدا بدویت، گوتی:

– باشه‌ ئه‌م هه‌موو ماوه‌یه‌ یوزباشی له‌ کۆی بوو؟ حه‌تمه‌ن ئیستا قسه‌ و هه‌والی زۆریان پێیه‌.

پێشه‌نگی قه‌ره‌جه‌کانیش خه‌ریکبوون له‌ لای باکووره‌وه به‌ده‌رده‌که‌وتن، له‌ سه‌رتاپای دۆله‌که‌دا به‌زه‌نگولی ملی و لاخه‌کانیانه‌وه کردبوویانه‌ رۆژی خۆیان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی کوێخا زۆراب و په‌مه‌زان و شیخۆ له‌ یه‌ک کاتدا چاویان له‌ کاروانی قه‌ره‌جان و ئه‌و سیانه‌ی خه‌ریکبوون نزیک ده‌بوونه‌وه بریبوو، گوتی:

– زه‌مانیک بوو چه‌ندین حه‌فته‌، کورپه‌ چه‌ندین مانگ چاوه‌روان بووین تا‌کو رێبواریک بقۆزیننه‌وه و بۆ کات به‌سه‌ربردن قۆشمه‌ و گالته‌ی له‌گه‌ڵدا بکه‌ین، که‌چی هه‌وکه‌ له‌ سای سه‌ری فه‌رمانه‌ بۆره‌وه، خۆمان بووینه‌ته‌ بابته‌ی نوکته‌بازی بۆ ئه‌وانی تر. بیننه‌ به‌رچاوی خۆتان، میرزا یاوه‌ری یوزباشی و مو‌راد چاوشه‌.

جیهانگیر هاته‌ ناوانه‌وه و به‌سینه‌ و الابوونه‌وه، گوتی:

– دۆلی کفران نابیته‌ بابته‌ی نوکته‌ و قسه‌ له‌سه‌ر کردن کوێخا زۆراب. ئه‌م جووله‌یه‌ی له‌ ده‌وروپه‌رت ده‌یینی ئه‌وه‌ خیر و به‌ره‌که‌ته‌. کورپه‌که‌ی ده‌رویش سه‌عید، که‌ به‌بۆ جلی سه‌ربازییه‌وه بۆ لامان دیت، ده‌بۆ هه‌والی خۆشی له‌گه‌ڵ خۆیدا هینابیت، بوونی میرزاش له‌گه‌ڵیاندا ئه‌وه‌ نیشانه‌ی خۆشییه‌.

شیخۆ گوتی: وابزانم وه‌ستانمان لیره‌ پێویست ناکات، ده‌بۆ خواردن بۆ ئه‌م میوانانه‌ی له‌ دوو لاره‌ بۆ لامان دین، ئاماده‌ بکه‌ین.

په‌مه‌زان به‌شۆخییه‌وه رووی قسه‌ی له‌ شیخۆ کرد و گوتی:

– به‌لێ، ئه‌مشه‌و پێویستمان به‌خواردنی زۆره‌، هه‌لبه‌ت یوزباشی کوری ده‌رویش سه‌عید به‌وردی باسی دووربین و عه‌ره‌بانه‌کانی ده‌کات، که‌ به‌سه‌ر ئاسنه‌ رپوه‌ ده‌پۆن. مخابن ئه‌م‌جاریان قۆلچیی هاوه‌لی له‌گه‌ڵدا نییه‌، تا‌کو باسی ئه‌و که‌شتیانه‌مان بۆ بکات، که‌ چه‌ندین گوند له‌ خۆ ده‌گرن.

کوئچا زۆراب گوتی: خۆزگه قسه‌کان هەر ئەم شته جوانانه‌یان له خۆ بگرتایا، بێزار بووین له هه‌والی یاخیبوونه‌کان و کاره‌کانی سولتان و باج و سه‌رانه و ئەوی فه‌رمان به‌ئیمه‌ی کرد.

په‌مه‌زانی‌ش هه‌لیدای: و‌باز نام باشترین چاره‌سه‌ر بۆ گه‌رانه‌وه بۆ ژبانی رابردوو مان و خۆ قوتارکردن له‌م هه‌موو گرفته، گه‌راندنه‌وه‌ی فه‌رمانه‌که‌یه بۆ یوزباشی، تاکو ئەویش بیگه‌رینیته‌وه بۆ بابلعالی.

شیخۆ بینی وه‌ستانه‌که‌ی هه‌چ سوودی نییه، که‌ریم و مه‌ردانی له‌گه‌ل خۆدا برد و به‌پرتاو دابه‌زین. هه‌رچی جیهانگیر بوو نه‌یده‌توانی جیاوازی له‌ نیوان راستی و گالته‌ی قسه‌کانی نیوان کوئچا زۆراب و په‌مه‌زاند بکات، چونکه زۆر جار بێ ئەوه‌ی هه‌ست بکات که‌تینان بۆ ده‌نایه‌وه. هه‌رچه‌نده خه‌ریکبوو له شیوه‌ی گالته‌کردنه‌که‌یان بۆ چاره‌سه‌ری شته‌کان، ده‌گه‌ششت. که‌چی بینی شیلگیرن له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی گه‌راندنه‌وه‌ی فه‌رمان بۆ یوزباشی، که‌ ئەوه پێوه‌ندی نه‌بوو به‌مه‌سه‌له‌ی به‌خشین و گه‌راندنه‌وه‌ی فه‌رمانه‌کان، بۆیه گوتی:

- کوئچا زۆراب ئەوا سالیکی خشت به‌سه‌ر وه‌رگرتنی فه‌رمانه‌که‌دا تیده‌په‌ریت، له‌و ماوه‌یه‌دا گوندیکتان دروست کرد و زه‌ویلیکی زۆرتان چاند، ئیدی چۆن بیر له‌ گه‌رانه‌وه‌ی فه‌رمان ده‌که‌نه‌وه؟ شتی وا مه‌حاله.

کوئچا زۆراب ولامی داوه: بۆچی مه‌حاله؟ ئەوی بنیاده‌م وه‌ریده‌گریت، ده‌توانیت بیسیگه‌رینیته‌وه، کوته‌ کاغه‌زیکه و ئاو بینه و ده‌ست بشۆ، با بیده‌ینه‌وه و پرگارمان بێت.

په‌مه‌زان گوتی: خاله جیهانگیر، تۆ خۆت وازت له‌ مال و خانه‌که‌ت نه‌هینا تا له‌ کیشه‌ی سه‌نجه‌ق رزگار بێت؟ ئیمه‌ش ده‌مانه‌وی وه‌کو تۆ بکه‌ین، باشه بۆ نابێ ده‌ست له‌ فه‌رمان بکیشینه‌وه، تاکو له‌ گرفته‌کانی قایمقام و قوومه‌ندان رزگارمان بێت، که‌ ده‌یان‌ه‌وێت بمانکیشننه‌ جه‌نگیکی بێ کۆتاییه‌وه؟

کوئچا زۆراب له‌سه‌رخۆ بۆ لای نه‌رده‌وانه‌که‌ پالی نان و گوتی:

- شه‌ویکی دووردریژمان بۆ قسه‌کردن له‌ پێشه، ئیستا ده‌بێ به‌پیشوازی میوانه‌کانه‌وه بچین.

هاتنی کاروانی قه‌ره‌جان و یوزباشی و هه‌ردوو هاوه‌له‌که‌ی بۆ دۆلی کفران به‌لای سائیبه‌وه شتیکی نوێ بوو، ئەوه نزیکه‌ی دوو مانگه لێره، رۆسته‌م زۆری له‌ باره‌ی هۆزه‌که‌یانه‌وه بۆ باس کردوه، ئیدی له‌ باره‌ی جیهانه‌ دیاره‌که‌وه بێت، یاخود جیهانه‌ نادیاره‌ پر له‌ دیو و درنج و جنۆکه فه‌ی. له‌ رۆژانه‌ ده‌رچوونه‌کانیاندا به‌سه‌ر پشتی ئەسه‌په‌وه یاخود به‌پێ، شاره‌زای هه‌موو بسته‌ رێبه‌ک و زه‌وی و شیو و چیا‌ی ئەم هۆزه‌ بوو، به‌هه‌موو کووچه و کۆلان و به‌سه‌ر زبڵخانه‌کانیدا ده‌سوورپایه‌وه، که‌ هالۆی نازهل و قشلی سووتاو و نانیا‌ن لێ هه‌لده‌ستا. زۆر جار بیری‌کردنه‌وه‌کانی بۆ شتیکیان ده‌برد، هه‌رگیز پێشتر بیری بۆ نه‌چوو بوو، ئەویش ئەوه‌یه، که‌ به‌شیک له‌م هۆزه، رۆسته‌م و په‌مزی و قادر و عه‌باس برای راسته‌قینه‌ی ئەون، که‌ رۆژگار به‌هه‌ر هۆیه‌که‌وه بێت لێکی جیا کردونه‌ته‌وه، سنجان، ئەو ژنه‌ دل و ده‌روون باشه‌ی له‌ ئامیزی ده‌گرێ و وه‌کو ئەو چواره‌که‌ی دی ماچی ده‌کات، دایکی راسته‌قینه‌یه‌تی، هه‌رچی دایکی رۆسته‌م بوو، یاخود فاته‌مه‌ی باوه‌ژنی و ژنه‌که‌ی شیخۆ و ئەوانی دییش، ئەوان خوشکین، یاخود پووری راسته‌قینه‌ین. ئەوه‌ی باش ده‌زانی ئەم هه‌ست و سۆزانه‌ تا ئەوه‌په‌ری راستی، راستن. هه‌ینی کوئچا زۆراب، یاخود په‌مه‌زان یا هه‌ر که‌سیکی دی له‌مانه‌ به‌چاوه‌ بریقه‌داره‌کانیا‌نه‌وه‌ لێ ده‌روان، هه‌ست به‌ئاسووده‌یی ده‌کات و ده‌گاته‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی ئەو بۆ ئەوه‌ هاتووته‌ دنیاوه، تاکو له‌م که‌شوه‌ها هه‌من و ئارامه‌دا بژیت، نه‌ک له‌ که‌شوه‌ه‌وای ساردای خنکینه‌ر، که‌ خه‌ریک بوو تووشی شیتیی بکات. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی رۆسته‌م و په‌مزی ده‌رباره‌ی یوزباشی و هاتنه‌که‌ی به‌ر له‌ سالیکی بۆ دۆلی کفران بۆی دووان، هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی چیرۆکی فه‌رمانه‌وه، که‌چی ئەو هه‌سته‌ی به‌وه‌ ده‌کرد چون شتیکی نامۆ داوای ئاگاداریی زیاتری لێ بکات، که‌ ده‌یه‌وی دزه‌ بکاته‌ ناو جه‌سته‌ی هۆزه‌وه، تا ئەو راده‌یه‌ی هه‌ستی به‌ئیره‌یی کرد. کاتی هه‌ستی به‌خۆشی و ئاسووده‌یی به‌بۆنه‌ی هاتنی یوزباشیه‌وه به‌رووی هه‌ندیکه‌وه کرد، ئەو کاتی هه‌مووان له‌ سه‌ریانه‌که‌ دابه‌زین، داوای له‌ رۆسته‌م و په‌مزی کرد له‌گه‌لیدا هه‌ندیک له‌ بان خانی بمانینه‌وه، چوونه‌ قولله‌ی چاودیرییه‌که‌وه، جارێک ده‌یروانییه‌ قه‌ره‌جه‌کان و جارێکیش یوزباشی و هه‌ردوو هاویریکه‌ی، که‌ له‌ گوند نزیک بووبوونه‌وه. سائیب گوتی:

- ئەم يوزباشىيە سەراسىمەيى كىردوم، گۆپىنى جەلە سەربازىيەكانى بەجلى مىللى مایەي گومانە.

رەمزی بەقەناعەتەو گوتى:

- نا سائىب، باوكم زۆرى پروا بەيوزباشىيە، پاشان باوكى ھاوھلئىكى كۆنى باوكم و كوئىخا زۆرابە، بەھەرھال درۆمان لەگەلدا ناكات.

- بەلام يەككە لە دەسلەت رەمزی، ئەو نوپنەرى سولتانی ستەمكارە. ھەلبەت پلانەكانى سەنجەقيان گۆپىو. بىنيان ناتوانن بەراگەياندننى جەنگ بەسەر ھۆزەكاندا بەئامانجى خويان بگەن. پەنايان برده بەر كەسانى نزيك لە ئىوھو، تاكو ئەوى دەيانەوئ بەدەستى بپن.

رەمزی گوتى: پروا ناكەم يوزباشى كارى وا بۆ دەولەت بكات، چونكە دژى وەستان و بەدەست تىكەلكردن لەگەل ھۆزەكاندا تاوانباريان كرد. پاشان كاتىك ئەو بەبى جلى سەربازىيەو بۆ لامان دپت، ماناى ئەوھىە بۆ سەردانى تايبەتیی خۆى ھاتوو، نەك وھكو نوپنەرى حكومەت.

سائىب پرسى: باشە ئەم ھەموو ماوھىە لە كوئى بوو؟

رەمزی ولامى داوھ: جارىكيان باوكم گوتى، رەنگە فرتيان دابىتە زىندانەوھ.

رۆستەم گوتى: پاش نەختىك لەگەل ھەردوو ھاوھلەكەي دەگات، يەكسەر ھەموو شتى لە باروھ دەزانين، ئەوھشى لئوھ دەزانين، داخو ئەو قسانەي لەملا و لەولا دەكرين پروپاگەندەيە، ياخود راستە.

ميرزا زۆر بەخۆوھ دەنازى كە لەگەل يوزباشى و موراڊ چاوشە، گوتيشى ئەگەر پەلە پەلى يوزباشى و تاسەي دىتنى كوئىخا زۆراب نەبويا، ئەوا رەشمالەكەي لەگەل خۆدا دەھينا. رەمەزان پىتى گوت شوپنى رەشمالەكە ئەوئىيە، گوندى زۆراب، پاشان دەبوو ھاپۆي لەگەل خۆدا بەئىنايا، تاكو مەجلىسەكەيان تەواو دەبوو. ميرزا ولامى داوھ كە يوزباشى ناردى، تا بچىت بۆ لای شىخ بابا و ئەو ھەوالە خۆشانەي پى رابگەيەنئىت. ھەمووان تىبىنيى ئەوھيان كرد، كە يوزباشى زۆر گۆرا بوو، لاواز و رەنگ زەرد، تەنانەت تواناى لە ئاميزگرتنى ھەمووانى نەبوو، موراڊ چاوش و شىخو دەستيان گرت و لە شوپنەكەيان دانا. كاتىك ھەستى بەو بىدەنگىيە كرد

دېوھخانەكەي تەنيوھتەوھ و ھەمووان چاوى پر لە سەرسوورمان و نىگەرانى و ھەستى پيشھاتىكى خراپيان تى برييوو. زەردەخەنەيەكى پان بەدەموچاوھ زەرد ھەلگەراوھكەيەوھ روا، بەدەنگىكى روون و ديارەوھ گوتى:

- ئەم چركە ساتە ئاواتى تەمەنم بوو مامە زۆراب، كە لئره لە بانشاخ ھەواى دۆلى كفران ھەلمژم و پىتان بگەم. ئىستا بەلاموھ گرنگ نىيە ئەگەر لە شوپنى خۆمدا گيانم دەرچىت.

كوئىخا زۆراب پاش ئەوھى لە قسەكانى يوزباشى ئەرخاين بوو، كە پياوى حكومەت نىيە، گوتى:

- مردن بۆ دوژمنەكانت بى كورم، مادام بەساغى گەيشتییە دۆلى كفران، ئەوا خوا تەندروستى و تەمەنى دىژت پى دەبەخشىت.

قەيرىك بىدەنگى ھەمووانى داگرت، رۆژەكە ئاوا بوو، تارىكى لای ئاسۆي رۆژئاواى گرتبووھو. كوئىخا زۆراب بەردەوام بوو:

- وا ديارە ئەم فەرمانەي بەر لە سالىك وەرمانگرت، نەك ھەر بەتەنى بەلای بۆ ئىمە ھىنا جەنابى يوزباشى، بەلكو سەرىشەي بۆ تۆش دروست كرد. باشە ناتوانين ئەم كاغەزە نەعلەتییە بۆ بابلعالى بگەپننەوھ و لە شەرى سولتان رزگارمان بىت؟

يوزباشى و موراڊ چاوش و جىھانگىر و مەردان سەرنجەكانيان گۆپىيەوھ، ھەرچى رۆستەم و رەمزی و سائىب بوون شلەژابوون، چاويان لە دەمى يوزباشى بوو، بەمەراقى ئەوھى بزائن چى دەلئىت. يوزباشى دواى ئەوھى لە دانىشتنەكەي راستبووھو، گوتى:

- مامە شىخ، ئەم سەردانەم بۆ لاتان جياوازه لەگەل سەردانەكەي يەكەمم، ئەمە سەردانىكى تايبەتە، تەنانەت سەردانەكەي چاوشيش پئوھندى بەدەولەتەوھ نىيە، ئەو ئىستا پشووئ وەرگرتووھ، ھەرچى منم، بەر لە دوو رۆژ لە زىندان دەرچومە، رەنگە ھەر نەگەرئىمەوھ سەر كارەكەم، وا ديارە ئىوھ لئره نازانن چى پروو دەدات، دنيا بەسەر يەكدا روخواوھ.

ميرزا ويستى قسە بكات، رەمەزان سىخوړمەيەكى لى دا. كوئىخا زۆراب گوتى:

- تۆ لیره له نیوان رۆلهکانی هۆزهکتهی، دهتوانی ههتا ههتا لهگهلماندا بمینیتتهوه و ئیمه چۆن دهژین تۆش ئاوا، هیوادارم له بهر ئیمه نهچوویتته بهندیخانهوه. هه رچی دنیا به ئهگه سهرنخوون بووی و به سهر یه کدا روخاییت، راستیه که ی هیچمان نه بیستوهه، ئهوه نه بی که ئاژاوه و یاخیبوون بلاو بووه تهوه، خو ئه گه دهولت به نارذنی نمونه ییلی وهک قوومه ندانهوه سهرقال بیت، ئهوا سهیر نییه خه لکی له هه موو شوینیک یاخیبوون رابگه یهن.

یوزباشی گوتی:

- مامه شیخ گرفته که گرفتگی قوومه ندان نییه، ئه م کابرایه ته نیا ئامرازیکه، مادام ئه م ئامرازه بناغه که ی خراپ بیت و ئاماده بیت بو جیبه جیکردنی هه ر شتیک دهولت لپی بخوازیت، ئهوا ئه م نمونانه هه لده بژیرن بو ئه نجامدانی کاریکی دیارکراو بو کاتیکی دیارکراو. به لام خوا له گه ل دادپه روه ریاده و دژ به زۆرداریه، ئیوه ئیستا درک به گرنگی ئه م یاخیبوونانه ی که گه یشتوونه ته ناو کۆشکی سولتان ناکهن. له م رۆژانه دا هه موو دنیا باس له وه ده که ن، که چی له ئه سته نبوول پروو ده دات!!

جیهانگیریش گوتی: ئه گه ر یاخیبوونه کان گه یشتبنه مالی سولتان خو ی، ئهوا فاتیه ی بو بخوینه.

- بیگومان فاتیه یان بو خویندوه مامه جیهانگیر، هه موو شتیکیش ته واو بووه، خو ی دا به ده سته وه و به دنیای راگه یاند، بو زانینتان دهولت وازی له باج هینا. رهمه زان گوتی:

- هه ر به راستی وازیان له باج هینا، یاخود وهکو جارن پیمان پیده که نن؟

- ئیتیحادچییه کان مامه رهمه زان سولتانیا لبرد، هه ندی ئه فسهری به شه ره فی وهکو ئه حمه د نیازی و ئه نوهر به گ و هه ندیک دییش. ئیوه به راستی باری باجتان له کۆله وه بوو.

نیشانه ی خو شی و دلکرانه وه به پرووی رۆسته م و سائیب و رهمزیه وه دیار بوو، له نیوان خو یاندا گفتوگویان بوو، ناو خو یان ریکه وتن رهمزی ئه و پرسیاره بکات، که هه ژانده بوونی، ئه ویش گوتی: کاتیک له که رکوک بووین له هه ندیک قوتابییه وه

بیستمان، که هه ندیک له خزم و براکانیا ن به تۆمه تی ئه ندامبوون له گه ل ئیتیحادچییه کان خرا نه به ندیخانه وه، باشه ئه وان هه ش به ردراون؟

- هه موویان به ردان، به ندیخانه کان که سیا ن تیدا نه مان.

رۆسته م بی ویستی خو ی گوتی: ژماره یان زۆر بوون؟

- له که رکوک و ده ور به ری ئیمه هه وت که س بووین. له ژووریک بچووی تاریک به ندیا ن کردبووین و به یه کجا هه والمان نه ده گه یشته که سوکارمان. ته نیا دووان له ئیتیحادچییه کان بوون، ئیدی ئه وان ی دی به منیشه وه، پێشتر ئه م ناوه مان هه ر نه بیستبوو.

سائیب به شه رم و شله ژانه وه گوتی:

- که سیکتان له گه لدا بوو ناوی فه وزی بیت؟

یوزباشی ده مو ده ست و لامی داوه:

- بیگومان که سیکتان له گه لدا بوو به ناوی فه وزیه وه، ئه و ئیتیحادچییه کی تۆخ و بویر بوو، ئه و نه بووایا بی ئومیدی له زیندان ده یکوشتین.

رۆسته م وه ستا و لوله ی تفه نگه که ی کرده ئاسمان و گوتی:

- ئه وه برای سائیبی ها وه لمانه، خوالیخو شبووی باوکی له گه ران به دوویدا گیانی له ده ست دا.

ته قه ی به ئاسماندا کرد، رهمزییش به داویدا و ئینجاش ئه وان ی دی، ده نگ ی ده یان ته قه ده هاتن، له دۆله که وه زایه له ی ده داوه.

قه ره جه کان له ده وار هه لدان له لیواری روویاره که بوونه وه. ده نگ ی دوو ته قه هات، و لامی قه ره جه کان بوو بو ئه و پێشوازییه گه رمه ی دۆلی کفران بو ی کردن، رهمه زان به سووکییه که وه سه ری له قاند و پرووی قسه ی له کوپخا زۆراب کرد و گوتی:

- که ره که مه مره به هار هات.

هه رچی سائیب بوو، خو ی نه گرت، گریانیک بی ده نگ ناخی هه ژاند، وای له هه مووان کرد له بی ده نگیه کی قوولدا بن. یوزباشی یه که مین که س بوو گو می بی ده نگیه که ی شله قاند و گوتی:

- سائیب، دهبی شانازی بهبراکه تهوه بکهیت، ههرچی ئیوهشن رۆستهتم و رهمزی لهسهرتانه شانازی بههردووکیانهوه بکهن.

کوئخا زۆراب به شانازییهوه گوتی: تانووکه دوو دل بووم له ناردنی رۆستهتم بۆ موسل، وهلی ئیستا له ههرسیکیان ناترسم بچن بۆ ئهوسهری دنیا.

مامۆستا ههر له سههرهتاوه ههزی له رهمزی نهدهکرد، که له سهردانی یهکهمیدا گفتوگۆکانی بهسووکایهتی بهئهو و بهئاین دانا، چونکه ئهه خۆی بهتاقه نوینهری شهوعی دۆلی کفران دادهنا، سههرهپای ئهوهی سائیب زۆری ریز لیدهگرت و خۆی له گفتوگۆ بهدوور دهگرت، کهچی ههزی بهویش نهدهکرد، چونکه بهدنیایییهوه رۆلی گهورهی له تیکدانی رۆستهتمدا گێراوه. ئاههوتانی یووژباشی، ئههمان بیانهوی یان نا سهه بهههمان کۆمهله خهلهکه، کهتیری ژههراویان ئاراستهی سولتان، که خهلیفههی موسلمانان و سیبهری خواجه لهسهه زهوی، دهکهن. ههر هیرشبردنی بۆ سهه سولتان هیرشبردنه بۆ سهه ئاین و کهمکردنهوهیه لێ.

ههولێ دها رۆلێک لهه کهشوههوا سههیردا بگێریت، لێ نهیتوانی هیچ بکات، وای بهئههرکی خۆی زانی ئهوی ئهوان تیکێ دههه ئهه توندوتۆلتی بکات. لێ لهگهه کێدا دهستی پێ بکات و چۆن؟ لهگهه قهرهجهکاندا دهستی پێ بکات، دوورترین کهسانیکن له ئاینهوه؟ لهگهه جیهانگیردا دهستی پێ بکات، ئهه جیهانگیرههی لێل جووهکاندا کاری کرد و لێینهوه فیری سووخوروی و سههلهه سهندن بوو؟ لهگهه کهریمدا دهستی پێ بکات، که له دنیا دا ههچی بهلاوه گرنگ نییه تهنیا رابواردن نهبی، ئهوه نییه ژنه تهلاقدراوهکههی هاپۆی خواست؟ لهگهه کوئخا زۆراب، یا رهمهزان، یاخود میرزادا دهستی پێ بکات، که ههچ شتییک له ئاین نازانن، تهنیا ئهوهنده نهبی بهرووکهش دلسۆزی بهرامبهه بهتهکییهی بهرنجی دهنوینن؟ لهگهه شێخۆدا دهستی پێ بکات، که بهبی رابوێژی باوکی ههنگاوێک نانیت و رای خۆی نادات، تاکو رای باوکی نهبیستیت؟ ئینجاش تاقه کهسه جهلهوی شتهکانی بهدهستهوهیه، ههر ئهه ویشه پیاوی دوارپۆژ و شتهکان یهکلادهکاتهوه، ههچ نهبی دهبی رای خۆی لهسهه ههموو ئهه شتانهی لهه جیهانه شیتهدا روو دههه پێ بلتیت، که کفر بهزۆرداری دهیهوی داگیری بکات و گهندهلیی تیدا بلاوبکاتهوه. بهتهنی لهگهه شێخۆدا دانیشتن و ترس

و دله راکهکانی خۆی و ئهه قسانههی دهکرین و بۆنی کفر و بی باوهرپیان لێ دیت، بۆ دهبریی، نهخوازه له ئهوانههی پێوهندیان بهسولتان خۆیهوه ههیه، ئهه سولتانهی سیبهری خودایه لهسهه زهوی و خهلیفههی موسلمانانه، ئهوانهشی پێیان دهگوتریت ئیتیحادچییهکان، ههچ گومانی تیدا نییه زهندیق و گومران و دین و ئیمانیا نییه، داواشی له شێخۆ کرد رۆلی وهکو سههروک هۆز بگێریت و نههیلت دهقهرهکههی بیته شوینی ههرچی و پهرجییا، ئهوانههی هاتوونه درۆ و دهلهسه بلاودهکهنهوه.

جووله کهوتبووه ناو گوندهوه، ئهه مهنجه لانههی له دهروهه هالایان لێ ههلهدهستا و له ههموو لاهه بلێسههی ئاگر دهوری دابوون، له تاریکییه ئهنگوستهچاوهکهدا خههمانهی رووناکیان پهخش دهکردهوه.

شێخۆ بهئاگادارییهوه گوئی له ههموو قسهکانی مهلا گرتبوو و سهرنجی دابوو پهخساره مۆنهکهی، که نایهته بیری رۆژیک دلی پێ کرابیتتهوه، یهکسهه ههستیکرد بهه قسانههی دهیهوی ئابلوووهیهکی توند بخاتهسهه سائیب و رهمزی و یووژباشی، تاکو تاق و تهنی ههر خۆی بیت یاری بهئاوهزی هۆز بکات. شێخۆ جگهرهیهکی بۆ درێژ کرد و گوتی:

- مامۆستا گیان، دههراگی دۆلی کفران بۆ ههموو کهس والایه، ئیدی ئهگهر قهرهه ج بن یا دهرویش، یاخود ریبوار یا دۆست بن، تهنانهت ناحهزانیشمان ئهگهر داوای لیبوردنمان لێ بکهن و پهنامان بۆ بێنن، ئهه لهسهه سهه و سهه چاو. ئیدی قسه کردن له دژی سولتان کفر و گومرایی بیت و ئیتیحادچییهکان زهندیق بن، ئهه بهلای منهوه بایهخیان نییه. ههموویان بهلای منهوه دهسهلات و دهولهتن. ئهگهریش وادهزانیته یووژباشی دهتوانیت قایلیمان بکات و بمانخاته خانههی ئیتیحادچییهکانهوه، ئهه بهههلهدا چوووته. دهسهلات دهسهلاته، ههتا ههتا دهبینه نهیاری، ئهگهر بهراستی ئهه مسال له باجدان لیمان خۆش بیت، ئهه له سالانی داهاتوودا تۆلهی دهکاتهوه، ئهگهنا چۆن دهتوانی بژیت؟

ههردووکیان له تهنیشتی دیواری دیوهخانهکه بهلای ئهه لایههی دهپروانییه سهه زتییهکه، وهستا بوون، شێخۆ قسهی خۆی کرد و بی ئهوهی چارهپیتی وهلام بیت، لێدا رۆیشته. ههرچی مهلا بوو، قهریک له شوینی خۆیدا وهستا و روانییه بلێسهی

بهره‌ده‌بووی ناگره‌که، به‌شله‌ژانه‌وه قوونکه جگه‌ره‌که‌ی فری‌دا و به‌ره‌و مه‌جلیسه‌که رویش‌ت و ده‌یمنگان‌د:

– لعنة الله على الشيطان الرجيم.

شیخو ویستی به‌ته‌نی له‌گه‌ل که‌ریم و مه‌ردان‌دا دانیشت، تا‌کو باسی هه‌ندی شت بکه‌ن، لی خه‌ریک‌بوونی که‌ریم به‌ژنه‌که‌یه‌وه، که له هه‌رکاتیک‌دا من‌داله‌که‌ی بی‌ی ده‌بی، نه‌یتوانی ناماده‌ بیت. هه‌ردووکیان له قولله‌ی چاودیریک‌ردنه‌که دانیشتن. نه‌وشته‌ی شیخوی تیک‌دابوو، سه‌ردانه‌که‌ی یووزباشی بوو، سه‌ره‌رای قه‌ناعه‌تی ته‌واوی به‌وه‌ی نا‌کری یووزباشی سه‌رشو‌ریان بکات و موراد چاوشیش پشتیان تی بکات، گومانیک کینگلی ده‌دا و جو‌ره وریاییه‌کی به‌رام‌به‌ر نه‌و دوو که‌سه‌ی گومانی له بی خه‌تاییان نه‌ده‌کرد، هه‌بوو. په‌ندیکی تایبه‌ت به‌هۆزه‌که‌یان هه‌بوو، ده‌لیت:

«نه‌وه‌ی جلی حکوممه‌ت له‌به‌ر بکا و نان و نمه‌کیان بکات نا‌کری جیگه‌ی بروا بیت، چون مه‌حاله‌ گورگ بکریته‌ سه‌گی پاسه‌وان».

ئه‌م غه‌مانه‌ی بو مه‌ردان رشت، مه‌ردان دلنیای کرده‌وه، نه‌ویش به‌ده‌ست هه‌مان گرفت‌ه‌وه ده‌نالینی، هه‌رچه‌نده بروای ته‌واوی به‌وه هه‌یه نه‌م دوو پیاوه پشتیان به‌زه‌ویدا ناده‌ن. مه‌ردان بو یه‌که‌مین جار دانی پیدا نا، کاتی خو‌ی چه‌که‌کانی له موراد چاوش کریوه و گونی گرتووه، بو‌یه نه‌سته‌مه جیگه‌ی مه‌ترسی بیت، نه‌وه‌ی بترسیت موراد چاوش خو‌یه‌تی. گه‌یشتینه‌ نه‌و راستیه‌ی یووزباشیش بیتاوانه، لی وه‌ستانی له‌گه‌ل نه‌واندا که سولتانیان خست، دوور نییه‌ بپیته‌ نه‌گه‌ری نه‌وه‌ی پو‌ستیکی گه‌وره‌ی له ده‌ولت بده‌نی، نه‌مه‌ش وای لی ده‌کات هه‌موو شته‌کان بنیته ژیر پیوه، بو‌یه بریاراندا وریابن، نه‌ک هه‌ر به‌رام‌به‌ر به‌یووزباشی، به‌لکو به‌رام‌به‌ر موراد چاوشیش. وا ری‌ککه‌وتن نه‌هیلن گه‌نجه‌کان به‌چه‌که‌وه به‌دیار بکه‌ون، هه‌روه‌ها زانیاری له باره‌ی ژماره‌ی لاوه‌کان و بری دانه‌ویله‌ و ژماره‌ی نا‌ژه‌له‌کان، به‌هیچ که‌سیک و هه‌ر هۆیه‌که‌وه بیت، نه‌دن. مه‌ردان وای بینی نه‌مشه‌و شه‌ویکی ده‌گمه‌نه له ژیانی دۆلی کفران: که‌ریم له‌سه‌ر ناگر چاوه‌ری‌ی کۆرپه‌که‌یه‌تی و نا‌هیل‌ی له خو‌ی زیاتر که‌س پاسه‌وانی ساواکه‌یان بکات، که نا‌واته‌خوازه‌ کور بیت.

رو‌سته‌م و ساییب و په‌مزی زور دلخو‌شن به‌و هه‌والانه‌ی یووزباشی، نه‌خوازه‌لا

نه‌وه‌ی پیوه‌ندی به‌له به‌ندیخانه‌ ده‌رچوونی براکه‌ی ساییبه‌وه هه‌یه، کو‌یخا زۆراب و په‌مه‌زان و جیهانگیر و میرزا گه‌لیک که‌یفخو‌شن، چونکه هه‌والی له باج رزگار بوونیان بیست، گه‌یشتنی قه‌ره‌جه‌کان له کاتیک‌دا هۆزه‌که‌یان پیویستیان به‌ژیانه‌وه‌ی نا‌هه‌نگ و خو‌شیی هه‌یه، له هه‌موو حاله‌ته‌کاندا نه‌وان به‌ختی باش و تالی چاک له‌گه‌ل خو‌یاندا دینن، بوونی یووزباشی و موراد چاوش لایان وه‌کو دوو میوان، نه‌ک وه‌کو دوو به‌رپرسی فه‌رمی، یه‌کجار وازه‌ینانی جیهانگیر له‌و ره‌فتاره‌ کۆنانه‌ی و گه‌رانه‌وه‌ی بو‌ نامیزی هۆز، سه‌رکه‌وتنی بی وینه‌ی رو‌سته‌م له خو‌یندنه‌که‌ی و به‌رده‌وام بوونی له شاری مووسل، که ده‌بیته‌ نامانجی سه‌ردانه‌کانی مه‌ردان له دا‌هاتوودا، دیاره‌ که‌بابی مووسل تامیکی تایبه‌تی هه‌یه، کی ده‌زانیت ره‌نگه‌ له‌وی شاره‌زای چه‌ندین جو‌ری نو‌یی خو‌اردن بیت.

کی‌شه‌ی دزینی چراکان و ده‌رکه‌وتنی پیرداودی پیاوچاک له کووچه‌و کۆلانه‌کانی سه‌نجه‌قدا، نه‌یینه‌یک بوو، جگه له مه‌ردان و شیخو و نه‌و که‌سه‌ی شه‌وه‌که یاوه‌ری مه‌ردان بوو، که‌س پی‌ی نه‌ده‌زانی، نه‌ویشیان به‌ ته‌لاق سو‌یند دا نه‌و رازه‌ لای که‌س نه‌درکینیت، بو‌یه بریاراندا مه‌ردان کاریک بکات هه‌مووان وروکاس بکات و ابیت ته‌نانه‌ت یووزباشی و موراد چاوشیش بروا به‌چیروکه‌که به‌ین و هه‌رگومانیک لای هه‌ر که‌سیک له سه‌نجه‌ق له‌سه‌ر پیرداودی پیاوخاس و چراکانیه‌وه دروست بو‌ویت، بره‌ویته‌وه. به‌ر له‌وه‌ی نانی شیوان بخو‌ن، کو‌یخا زۆراب دا‌وای له شیخو کرد بچیت بانگه‌یشتی شیخی قه‌ره‌جان بکات بو‌ نان خو‌اردن له‌گه‌لیاندا. نه‌مانه که سالی دوو جار به‌سه‌ر زه‌وی هۆزی دۆلی کفراندا ره‌تده‌بن، له تیپه‌ربوونیاندا جگه له خیر و خو‌شی هیچی دی نا‌هینن، خو‌ نه‌گه‌ر کو‌یخا زۆراب هه‌رچییه‌کی له‌بیر بچیت، نه‌وه‌ی بیر ناچیت که دایکه جادووگه‌ره‌که‌ی شیخی قه‌ره‌جان چاکه‌ی له چاوی هه‌یه و له شیتبوونه‌که‌ی رزگاری کرد و پیشنیازی ژنه‌ینانی بو‌ کرد و خه‌ونه‌که‌ی وا لی‌کدایه‌وه، به‌راستی هاته‌ دی، به‌خو‌ی ناوی له رو‌سته‌م ناو نه‌وه‌تانی فاته‌مه‌ش هه‌ر له‌م شه‌وه‌دا چاوه‌روانی هاتنه‌ دنیای کۆرپه‌که‌یه‌تی، داخو نه‌م هه‌موو شتانه پیوه‌ندیان به‌هاتنی قه‌ره‌جه‌کانه‌وه نییه؟ ده‌لی قوزه‌که‌متیار و ددانی گورگ و سپیدار و نه‌وشتانه‌ن، که هیزی نوشته‌ و جادوویان هه‌یه. نه‌و کاتی شیخو هه‌لسا بچیت بو‌ بانگ‌کردنی میوانه قه‌ره‌جه‌که، کو‌یخا زۆراب له شو‌ین خو‌ی هه‌ستا و رووی له فاته‌مه‌ کرد، که به‌ده‌ست

ژانهوه دهتلايهوه. سنجان و ژناني دى خهريكي بوون. كهريميش پتیهکی لای ئەوان و پتیهکهی دیکه‌ی لای دیوه‌خان بوو، دل‌ه‌راوکه‌ی پی کهوتبوو شله‌ژابوو و ترس و نیگه‌رانی دایگرتبوو، هه‌نگینی باوکی به‌م شیوه‌یه‌ی بینی، به‌پی رابواردنه‌وه گوتی:

– کور‌ه‌که‌م شه‌رم له خۆت ناکه‌یت؟ له‌که‌یه‌وه تو وهک ژن ترساویت؟ برۆ له دیوه‌خانه‌که له‌گه‌ل پیاوه‌کاندا دانیشه.

که‌ریم به‌زمانیکی کلۆلانه‌وه گوتی:

– باوه من له جنۆکه‌که ده‌ترسم، ره‌نگه ئەمجاره‌یان مه‌ترسی زۆربیت.

زۆراب به‌بروا به‌خۆبوونه‌وه گوتی:

– کورم جنۆکه فه‌ی له قه‌ره‌بالغی و ژاوه‌ژاودا ئاماده‌ نابیت، ئەو ته‌قانه‌ی به‌ر له نه‌ختیک به‌ئاسماندا کردمان، هه‌موو رووحه‌کانی له دۆلی کفران وه‌ده‌رنان، چ باشه‌کان بیت یا خراپه‌کاره‌کان، یه‌للا برۆ له‌گه‌ل زه‌لامه‌کان دانیشه.

سنجان گوتی: که‌ریم یا هه‌ر زه‌لامیکی دى ده‌بی له‌نزیکمان بیت، فاته‌مه ئەم ئیواره‌یه چه‌ند جاریک بینویه‌تی و به‌ناوی خۆیه‌وه گازی کردوو، ئەو سل له ئیمه‌ی ئافره‌ت ناکه‌ته‌وه.

– باشه با که‌ریم لاتان بمینتته‌وه.

زۆراب دواى ئەوه‌ی له باره‌ی ژانه‌که‌ی فاته‌مه‌وه ئەرخاین بوو، که کاره‌کان به‌باشی به‌رپوه ده‌چن، ئەمه‌ی گوت و رۆی. کاتیک ده‌ستیان به‌ئاماده‌کردنی خواردنه‌که کرد، مه‌ردان به‌گوپی شیخۆیدا چرپاند: من ئیستا ئاماده‌م، وه‌لی ده‌ترسم یه‌کیکیان تفنگه‌که‌ی تاقی بکاته‌وه و پیرداود بیکی و بیکوژیت.

شیخۆ خه‌نیه‌وه و گوتی: ده‌شی هه‌له‌شه‌یی وا رووبدات، وه‌لی مه‌ترسه، من تا له خه‌ریکبوونیان به‌خواردنه‌وه دلنیانه‌بم، ئاماژه‌ت بو ناکه‌م، ئەوان به‌و ده‌سته چه‌ورانه‌یان ناتوانن تفه‌نگه‌کانیان به‌کاربێنن.

به‌ر له‌وه‌ی میرزا ده‌ست بو خواردن به‌ریت، ئاوپیکی له کوپخا زۆراب دایه‌وه و گوتی:

– ئای له‌و زیانه، خۆزگه ئەم بۆنه‌یه‌مان له ژیر ره‌شماله‌که‌دا ده‌کرد.

– له ژیر ره‌شماله‌که‌دا میرزا ئاهه‌نگیک ده‌گیڕین شتی وا نه‌کرا بیت، په‌له‌مه‌که، هه‌موو شتیک به‌سه‌بر ده‌بیت.

وادیار بوو برسیتی له په‌لوپۆی خستبوون، هه‌ر هینده‌ی ده‌ستیان به‌خواردن کرد، بیده‌نگی دایگرتن، شیخۆ به‌عه‌ده‌تی خۆی به‌پتوه وه‌ستا بوو، جارنا‌جاریک قاپی برنج یاخود مه‌ره‌گه یا نانی گه‌رمی بو ده‌هینان.

کاتیک دلنیا‌بوو جانه‌وه‌ری له‌شیان دامرکایه‌وه و ته‌واو مریبوون، به‌ئاسپایی کشایه تاریکیه‌که‌وه و ده‌ستی بو به‌رده‌که‌ی گیرفانی برد، که له‌گه‌ل مه‌رداندا ریککه‌وتبوون له قولله‌ی چاودێریه‌که‌ی بگرت، که‌چی به‌ر له‌وه‌ی تپی بگرت ده‌نگی چه‌ند ته‌قه‌یه‌که هیمینی شه‌وه‌که‌یان شه‌قکرد، که‌ریم به‌غار بو لایان هات، هیشتا ته‌قه‌ی به‌ئاسماندا ده‌کرد و هاواری ده‌کرد:

– کور، کور، کور، فاته‌مه به‌سه‌لامه‌تی کورپی بوو.

له‌و ساته‌دا تارماییه‌کی سپی چه‌ند چرایه‌کی به‌ده‌سته‌وه و به‌ئه‌سپه‌که‌یه‌وه له خیراییدا خه‌ریک بوو بآلی ده‌گرت، شیخۆ به‌ده‌نگی به‌رز هاواری کرد: الله أكبر، الله أكبر، ئەوه پیرداودی پیاوخاسه.

که‌ریم له شوینی خۆی ره‌قبوو، خه‌ریک بوو تفه‌نگه‌که‌ی له‌ده‌ست به‌ره‌وه بیت، هه‌مووان له خۆیانه‌وه له شوینی خۆیان راپه‌رین و بیسمیلایان کرد و به‌چاوه شله‌ژاوه‌کانیانه‌وه له‌و تارماییه‌ی وه‌کو شه‌به‌نگ تپه‌ری و له تاریکیه‌که‌دا ونبوو، ده‌یانروانی، سه‌ره‌رای پیدایه‌ری شیخۆ و کوپخا زۆراب که بگه‌رینه‌وه خواردنه‌که‌یان ته‌واو بکه‌ن، له شوین خۆیان تاسابوون و به‌چه‌نده‌ها شیوه‌وه ئەو دیارده‌یه‌یان لیکه‌ده‌ایه‌وه، که مه‌لا به‌خیری راسته‌قینه‌ی دانا. هه‌رچی موراد چاوش بوو، گوتی: دیارده‌ی سوورانه‌وه‌ی تارمایی پیرداودی پیاوخاس به‌کووچه‌وکلۆلانه‌کانی سه‌نجه‌قدا و بردنی چراکان شتیکی سروشتیه‌یه، به‌لام گه‌یشتنی به‌دۆلی کفران مایه‌ی سه‌رسوورمانه.

ئیدی رۆسته‌م و ره‌مزی و قادر و عه‌باس له به‌رامبه‌ر سائیدا خۆیان هه‌لده‌کیتشا، ئاخیریه‌که‌ی به‌چاوی خۆیان تارمایی راسته‌قینه‌یان بینی، که‌واته ئیتر ئەو ته‌نیا که‌س نییه تارمایی بینیی و له سارداوی ماله‌که‌یاندا پتی گه‌یشتی.

به‌ر له‌وه‌ی زه‌لامه‌کان بگه‌رینه‌وه شوینی خۆیان، مه‌ردان له قولله‌که‌یه‌وه هاواری کرد:

- وەرن سەپىرى ئەو پووناكىيانە بىكەن، كە لە ھەموو شوپنەكاندا بىرقە دەدەنەو،
الله أكبر، الله أكبر.

ھەمووان بەپىرتاۋ بەرھو سەربان رۆيشتن، گەشانەو ھەكەت كاتىك ھىلىكى درىژيان لە
پووناكىي بىسكەدار لە ئاسۆگەكەدا بىنى. مەردان واى نىشاندا واقى ورمائو،
گوتى:

- بەچاۋى خۆم بىنىم ئەم پووناكىيانەى لە دواى خۆپەو جىدەھىشت، وەكو نوور
دەدەھوشاۋ، پاشان وەك بلىسەھەك بەتىژى بەئەسپەكەى بەرھو ئاسمان بەرز
بووھو.

ھەمووان سەراسىمە بوون، ھەريەكە و بەپىگەى تايبەتى خۆى لىتى دەدوا، لى گش
لەسەر ئەو ھاۋدەنگ بوون، كە نىشانەھەكى دەگمەنە و ھىماى خىر و فەپە،
يووزباشى واى بىنى ئەمە موژدەى خىرە و لەگەل دەسلەلەتى نوپدا، كە سولتەنى
ستەمكارى لاپردوۋ، ھاتوۋ. كەچى مەلا پىچەوانەى ئەمەى تىدا بىنىپەو، شىخى
قەرھەكانىش زانى چۆن ئەم دياردەھە بۆۆزىتەو، تاكو پىوھندىپە ئاسايىپەكەى
بەدۆلى كفرانەو توندوتۆلتەر بىكاتەو، دواى ئەوھى خەونە دىرىنەكەى لە شەوى لە
دايكبوونى رۆستەمدا بىرى كوچا زۆراب خستەو، گوتى:

- رووحى پىرداۋدى پىئاوخاس لەبەر ھۆپەك بەدەرەكەوت، ئەوئىش پىرۆزكردى ئەو
ساۋايەپە، وا ديارە دەبىتە پىئاوخاسىك لەو پىئاوخاسەنە، دەبى ناۋى بنرىت پىرداۋد.

يووزباشى گوتى: كى دەزانىت؟ پەنگە ئەم كۆرپە تازە بوو بۆ خویندن بگاتە
ئەستەنبوول، دواى ئەوھى رۆستەمى براى دەگاتە مووسل.

پەمەزان گوتى: ئەمسال شايانى گەلىك ناو، ئەو بۆنانەى سالانى پىشتر
بەدەگمەن دەھاتن، ئەمسال بەھەكجار رژاۋنەتە سەرمان.

مىرزا گوتى: بەراستى سەردەم گۆراۋ، لە پىشدا بۆنەپەكمان نەدەدۆزىپەو تا
سالەكەى بەناوھو بىنىن، ھەرچى ئىستايە، پىئاو لە ھەلبىژاردنى ناو سەرى
سووردەمىنىت، من واى دەبىنم ناۋى بىنىن سالى خىر و فەپ.

پەمەزان بەگالتەو گوتى: من پىشنىاز دەكەم ناۋى بىنىن سالى زەماۋەندى مىرزا
و پەمەزان.

يووزباشى گوتى: وازانم سالى ئىتىحادچىپەكان باشتىن ناو.

ھەمە غەرىب گوتى: بۆ ناۋى نەنىن سالى قومەندان؟

شىخۆ گوتى: پىم باشە ناۋى بىنىن سالى ھاۋپەيمانىي ھەوت ھۆزەكە.

پىشنىازەكان بەدواى يەكدا ھاتن:

- سالى كۆچى جىھانگىر بۆ دۆلى كفران.

- سالى پىرداۋد.

- سالى شكستى قومەندان و يەكەكانى جەندرمە لە بەرانبەر ھەوت ھۆزەكەدا.

- سالى خویندى رۆستەم.

- سالى يووزباشى بى جلكى سەربازى.

- سالى بىناتنانى گوندى زۆراب.

- سالى سەردانەكەى سائىب بۆ دۆلى كفران.

- سالى بارانە زۆرەكە.

- سالى راۋە ماسىپەكە.

- سالى ئاشتەوايى و ژن و ژنخوۋى لە نىوان ھەردو ھۆزى دۆلى كفران و

بابايىپەكاندا.

- سالى چا.....

كوچا زۆراب زۆر كەيفخۆش و گەشاۋە بوو، ھەستى دەكرد خەرىكە دەفرىت،

ئۆقرەى بەخۆى نەدەگرت، ھەستا و بەدخۆشىپەو گوتى:

- دەبى ئىستاكى برۆم و سەرىك لە پىرداۋدى نەوھى تازەم بدەم. ئەنگۆش بۆ

خۆتان شايى بىكەن و گۆرانى بچىن، دەبى ئەمشەو تا بەيانى بەبۆنەى رووداۋەكانى

ئەمسالەو، كە درىژترىن سالە لە ژيانى ھۆزى دۆلى كفراندا، ئاھەنگ بگىرىن.

***

ماركلىپىرگ - لاپىزگ

۱۹۸۷/۱۰/۷ - ۱۹۸۹/۵/۲

فەرھەنگۆك

ئ

ئاپۇرا: قەرەبالغى.
 ئامال: مەيلەو، وەك، نىزىك.
 ئاوقەدبوون: بەرامبەر وەستان، رووبەر رووبوونەو، دەرپۆست ھاتن.
 ئاۋەز: ئەقل، عەقل.
 ئۆردو: سوپا، لەشكر، قوشەن.
 ئەرخاين: دلىيا، بىياك، بى خەم، خاترجەم.
 ئەزبەر: لەبەر، وەكو شىعر لەبەر كىردن.
 ئەستەم: زەحمەت، دژوار.
 ئەستىلك: ئەستىل، ئەستىر، ئەستىرك، ھەستىل، ئاوكۆ، گۆل، گۆم، سەراو، ئاقرىل.
 ئەندەروون: ھەرەمسەرا، خانووى تايپەتى ژنانى مال.
 ئەوانگەل: بەجنۆكە دەگوتىت.
 ئەھلى ھەق: گروى ھەقناس، كۆمەلى خواناس و مافىپەرور، بەناوى رىبازەكەى سولتان ئىسحاقى كورى شىخ عىسىپى بەرنىجىيەو ە ناو نراو.

ب

بابا: نازناوى تىرە و پلەيەكى ناو رىبازى سولتان ئىسحاقى بەرنىجىيە. باپىرە گەرە، باو ە كەرە.
 بابۇلە: لەفە، نانى بەپىخۆرەو لوولدارا.
 بارەكەلەشىر: بەچكە كەلەشىر.
 باشبوزوغ: سەر رووت، ئەو ئەفەندىيانەى ھىچ لەسەر نائىن.
 بالۆەشان: جىموجۆلى دەرويشان لە كۆرى زىكر و وىردىكردنا.
 بايەقووش: كوندەپەپو، كوندەپەپو، پەپو- بوم.
 بترەژم: ئافەرىن.
 بوولىل: تارىكايى دواى خۇرئاوا، پىش تارىك داھاتن.
 بەرپىژەو: بەپىت، بەپىشت، بەپىز، لووزەو، خاكىك بەرھەمى باش بدات.
 بەلەز: بەلەز، بەپەلە، خىرا، بەتالووكە.
 بەلەنگاز: كۆل، بەدبەخت، داماو.

پ

پشتكۆل: دەرگا قايمىكردن.
 پىتك: خال، نوقتە.
 پىل: شەپۆل.
 پەرچوو: موجدىزە، موجدىزە.
 پەرەند: دۆسى، فايل.
 پەنگر: سىكل، ئەسىكل، پەنگر، پۆل، پەرەنگ، پشكۆ، پۆلوو.

ت

تابان: درەخشىان، بەدرەوشىن، ھەلاتووى مانگ.
 تالغ: بەخت، تالغ.
 تايە: شەغەرە و مەلۇى جۆى دووراو، كرشە، كىشە.
 تووكەھەرەمە: گەنگەموو.
 تىرىژ: تىرىژ، تىشىكى رۆژ لە دەلاقە و درزى دىوارەو ىتە ژورى.
 تەبار: تەبارە، تۆبىزايى، بارستايى (بۆكا).
 تەرك: پاشەوھى چارەوئ، سەر سمتى
 تەقەتكردن: ھەلگرتن، شاردنەو - خزن.
 تەيار: ئامادە، ساز، حازر.

ج

جايز: شىاو، بوارى روودان.
 جمان: جوين، دژوئىن، دژمان.
 جۆبار: جۆگەى ئاوى زل.
 جەوال: گونبە، گونى، فەردە.
 جەوول: شاخ، چيا، جىل.
 جىز: خەرمانى سوور، خەرمانى ئامادەكراو، كۆى خەرمان، كۆما.

چ

چاپەز: قۆرى، چاپەست.
 چارەوئ: چاروئ، ولاخى سوارى و بارى (ئەسپ و ھىستر).
 چرى: لقەدارى ھەرە بارىك، بانى خانووى پى دادەپۆش.
 چورتم: گرفت، كىشە، ئارىشە.

چووک: ئەندامی نۆرینەیی پیاو.

چەپەک: دوور.

چەکچەکیلە: شەمشەمەکوێرە.

چەمەدان: جانتا، سندوقۆکەیی لە چەرم، یان تەنەکە بۆ جەلک تێنان.

ح

حوکمەت: حکوومەت، میری، دەوڵەت.

حەسحەس: پاسەوان، ئیشتکگر، دارۆغە - دوریە.

خ

خاکە سەر: خەکسار، بەلەنگاز، هەژار، بێچارە، نەدار، نەبوو.

خەدە: خەدیی، خوو، رەوشت، ئاکار، عادەت.

خودان: خاوەن، خاوەند.

خەلەند: زەویبەکی لیژی رووتی بەردەلانی بەرز لە گویی ئاودا.

د

دانسقە: دەگمەن، کەم وێنە، نایاب.

دەبۆ: سەربازگە، قشلە.

دەرۆست: دەرەقەت، لەحەق.

دەلیقە: هەل، فرسەت.

دیویدار: روون، بۆ گەرد، دیویدەر، شتیک ئەودیوی دیار بێت - شفاف.

دیمەرۆک: دیمەکار، دیم.

پ

پامووسین: ماچکردن.

پەتاندن: هەلاتن لە ترسان، دەرکردن.

پەتەردن: هەلەنگوتن، سەرەنگرێ، ساتمەکردن.

پەخت: فیشەکردان، فیشک لە، ئەو قایشەیی گوللەیی پێو دەکرێت.

پیقنە: جیقنە.

ز

زایەلە: دەنگدانەو، سەدا.

زەبرەبەند: قوزەلقورت، دەرد.

س

سارداو: ژێرزەمین، سەرداو - سرداب.

سپە: سەگ.

ستەم: نەشیاو، هەر نایێ، چەوسانەو و زۆرداری - مستحیل.

سوێ: غەم، خەم و خەفەت.

سەحکردنەو: تەماشاکردن، پشکنین، بینین.

سەکۆ: بەرزایی، لە قورپی چێکراو بۆ دانیشتن و خەوتن دروست دەکرێت.

ش

شلوێ: شیلوو، لێل.

شلوێ نەکردن: خۆ تیک نەدان.

شوپاق: شووتەپاک، شووڵی تەپ، لقەداری پاککراو، زیاتر بۆ لێدان بەکار دەهێنرێت.

شوخی: گالته.

شووفار: شووفار، زمانشێ، نیوان تیکدەر، زوانگر، سیخوڕ - جاسوس.

شەبەنگ: تارمایی، تاپۆ.

شەحنە: دارۆغە، ئەوی شەقل لێ دەدات، شەعە.

شەقل: شەخل، مۆر، مۆرک، مۆری دارین بۆ نیشانەکردنی خەرمان.

خ. غ

خەشتەبا: حاشتەبا، هیچ شت.

غەوارە: غەریبە، غەریب، کەسی نامۆ، بێگانە.

ف

فایتوون: عەرەبانەیی سواری، ولاخ رای دەکیشیت.

فراوین: نانی نیوهرۆ.

فەرمان: بریار.

فیتست: فیتس، کۆمسۆر، کلاوی سوور، کلاویکی سووری خڕ - طربوش.

ق

قەلاوڕەشکە: قەلەرەشکە، قەلەرەش.

قاوالتی: نانی بەیانی.

قایشبالدەر: وشەپەکی تورکییە، دێو و درنج.

قرووش: پارەى سەردەمى عوسمانىيە.

قىسل: نەھەك، كلس، بەردىكى سىپىيە و بۆ بەردىڭزىڭردن و سىپىڭردنى خانوو بەكار دىت، گلەسىپى.

قۆلچى: قوّلچى، دارۆغە، دارغە، پاسەوانى شار، شەحنە.

قەتارە: رىز.

ك

كوانگ: كوانوو، دىوارىكى بچووكە ئاگرى لە پالدا دەكرىتەو، تا بەرى بايەكە بگرىت.

كولازدم: دووېشك، دەمارەكۆل.

كولكردن: خۆشتن، بۆ ئافرەت بەكار دەبرىت.

كۆتەل: سەروسەكوت، پەيكەر- تمثال.

كەفر: بەردى گەورە.

كەلامخوان: مەلاى مەزەبى ئەھلى حەق.

كەند: كەندەلان، لىتوارى قوّلگەى زۆر فراوان.

كەوشەن: سنوور، تخووب، سەرحەد، سەراورد، مەرز.

گ

گفت: بەلّين، بپيار، وەعد.

گوربە: نىرەپشيلە، كتكەنىر.

گولەجەرگە: خۆشەويست، نازپەرورەدە، لە ھەمووان خۆشەويستتر.

گومەز: گومبەز، گوومەت- قوببە.

گەلاوئىز: گىشەگەنمى دووراو. ئەستىرەيەكى گەشە لە نىوہى ھاویندا دەبىنرىت. مانگى

پىنچەمى سال.

گەورى: گەور، پشتىر، تەويلە، تەولە- أسطبل.

ل

لاپرەسەن: خۆھەلقورتىنەر، خۆتىھەلقوتىن، لاپرە، لاپرەسەنگ- فضولى.

لەز: پەلە.

لەنواو: لە پىشەوہ.

لى: وەلى، بەلام، ولى.

م

مجرۆ: ئىفلىج، لە پەلوپۆكەوتوو، پەككەوتە، سەقەت، نوقستان، فەلەج.

مگىز: حەزى زۆر، ئارەزوو، وان.

مووش: مشك.

مۆزلىن: جۆرە چنراوئىكى (قوماشئىكى) لۆكەى تەنكى نەرمە.

مەلاسدان: خۆشاردەوہ، خۆماتدان، خۆحەشاردان.

مىللەت: خەلك، قەرەبالغى.

مىنا: وەك، چون.

ن

نارەنار: گۆرانى وتن لە بن لىوانەوہ.

نانى ھەورامى: ئەو نانەيە لەسەر ساج دەبرىت.

نوا: پىشەوہ.

نەزەر: بەخشىن، تەرخانكردن، ئاھ، عەھدكردن.

و

ويقار: شكۆمەندى، شكۆدارى، ھىمنى، مەنگى.

وہزەن: ئىش، كار، كاسبى.

ھ

ھانى: ھىنانى، ھاوردى.

ھۆمەن: كەستەك.

ھەراوزەنا: زەلەزەل، ھىورزە.

ھەلاژان: پاكشان.

ھەنيە: ئەنيە، ناوچەوان، تەوئل.

ھىزە: دەفرى پۆن و پەنىر لە پىستە. بۆ ئاگاداركردەوہش بەكار دىت (ھىزە وريا بن).

ھىدمە: شۆك و تاسان - صدمە.

ى

يايلى: عەرەبانە.

يۆق: يۆخ، وشەيەكى توركىيە، بە مانا نىيە.

***